Přednosta
okresního finančního ředitelství
v BRNĚ.

Zákonník říšský

15-B-234

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1898.

K.K. FINANZ BEZIRKS-DIRECTION IN BRÜNN.

Ve Vídni.
Z císařské královské tiskárny dvorní a státní.
1898.

(Böhmisch.)

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY UJEP
St 40
~~PL 604~~ /1898/ 7721

První repertorium.

Seznam chronologický

zákonů a nařízení, vydaných v Zákonníku říšském na rok 1898.

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1894. **8. dubna**	Mezinárodní úmluva, učiněná mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Dánskem, Španělskem, Francouzskem, Velkou Británií, Řeckem, Italií, Nizozemskem, Perskem, Portugalskem a Ruskem o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu	188	335
1897. **2. prosince**	Vyhláška ministeria obrany zemské, že trojtřídní vyšší zahradnická škola v Lednici byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám	10	5
5. „	Smlouva obchodní a plavební mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a Japonskem	218	428
16. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. hlavní celnice II. třídy v Brucku nad Murou, s hlavním berním úřadem spojená, jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní	3	3
21. „	Výnos ministeria finančního, kterým poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci	4	3
27. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena c. k. hlavní celnice v Žatci	5	4
30. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a po odbočkách	6	4
31. „	Úmluva o prodloužení výsady Rakousko-uherské banky až do dne 31. prosince 1898, učiněná mezi c. k. finančním ministrem a Rakousko-uherskou bankou na základě císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308	1	1
31. „	Nařízení ministerií práv a financí ve srozumění s ministeriem obchodu a nejvyšší účtárnou, jímž prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky	2	2
31. „	Vyhláška ministeria železničného, kterou zrušují se ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o lokomotivní železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic a obmezují se proto na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova	12	7

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
1. ledna	Nařízení ministeria finančního a obchodního, jímž se doplňuje seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních	11	5
3. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi věcí vnitřních a financí, jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě hlavního města zemského Lublaně	7	4
5. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena expositura hlavní celnice Bozenské v budově tamního poštovského a telegrafního úřadu	8	4
6. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou se vyhlašují dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, vztažmo k VI. dodatku k němu (vyhláška ministeria obchodního ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106)	16	13
9. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k vystavění vídeňské dráhy městské	9	4
9. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Budvě	20	17
10. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla změněna koncessní listina ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským)	17	13
10. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Lodrone	21	17
11. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic	13	7
12. „	Druhý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	18	15
13. „	Vyhláška ministeria obchodního, že přístroj k měření mléka, firmou Klein & Fleischmann v Modlince sestrojený, smí býti cejchován a kován	22	17
14. „	Vyhláška ministeria finančního, že hlavní celnice ve Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena	14	11
14. „	Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního, že byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou ve Vrbosce na ostrově Hvaru	26	21
14. „	Vyhláška ministeria finančního, že několik uherských vnitrozemských celnic jest zmocněno vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené	36	43
17. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k vyvření drobné dráhy o rozchodu právidelném na závodiště v Ottingbrunně	27	21
18. „	Nařízení ministerií práv a financí, že berní úřadové jsou zmocněni soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky	28	21

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
20. ledna	Nařízení ministerií věcí vnitrných a věcí duchovních i vyučování o výměně výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé, vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko	15	12
22. „	Nařízení ministerií orby, věcí vnitrných, financí a obchodu, že c. k. vedlejší celnice I. třídy v Brodě (v Bavorsku) byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny	23	19
23. „	Císařské nařízení, že má býti opominuto opravení odpisů daně pozemkové, které na základě prozatímního předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny	19	15
24. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy ze Strakonic do Březnice s odbočkami	29	22
27. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem věcí vnitrných o všeobecném regulativu pro vyučování a službu na školách pro báby porodní	35	35
27. „	Vyhláška ministeria finančního, že c. k. puncovní úřad v Bregenci, který byl zároveň úřadem pro kupování zlata a stříbra, byl změněn v exposituru puncovního úřadu a že byla zřízena expositura puncovního úřadu v Inšpruku	37	43
29. „	Vyhláška ministeria obchodního o cejchování a kolkování automatické váhy k vážení drobnozrného zboží	24	19
29. „	Nařízení ministeria obchodního o vydávání duplikátů listů ohledacích pro měřidla udávající zpotřebu vody neb elektřiny	25	20
29. „	Vyhláška ministeria obchodního o cejchování a kolkování Bleichertovy setinné váhy k vážení vozů drah lanových	30	22
31. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi věcí vnitrných a orby, jímž mění se dvě ustanovení policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného nařízením ze dne 3. března 1894, Z. Ř. č. 39	31	22
4. února	Vyhláška železničného ministeria, kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892	32	25
4. „	Vyhláška ministeria obchodního, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171	33	33
11. „	Nařízení ministeria finančního, že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železničné listy nákladní a na účtové blankety	34	34
15. „	Třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	38	44
21. „	Císařské nařízení, jímž se povoluje, aby roku 1898 vybraly se kontingenty branců, jichž potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a zemébrany	39	44
28. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř	42	59

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
8. března	Vyhláška ministeria obchodního, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171	43	59
4. „	Císařský patent, jímž svolává se rada říšská	40	45
4. „	Nařízení ministra obchodního ve shodě s ministrem věcí vnitřních, jímž na základě § 74 *a)* zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, vydávají se zvláštní ustanovení o pracovních přestávkách za provozování živnosti, čímž se doplňuje a částečně mění ministerské nařízení ze dne 27. května 1885, Z. Ř. č. 82	44	59
9. „	Nařízení veškerého ministerstva o služební instrukci pro c. k. finanční prokuratury	41	47
15. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena hlavní celnice v Novém Jičíně	45	61
15. „	Nařízení ministerií práv, financí a obchodu ve shodě s nejvyšší účtárnou, jímž pro soudy a berní úřady (finanční pokladny), pokud úřadové tito obstarávají správu pokladen depositních a sirotčích, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných	55	75
20. „	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Kostelce do Telče	46	61
24. „	Nařízení ministerií financí, vnitra a obchodu o odběru připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z ciziny . . .	62	117
29. „	Vyhláška ministeria finančního, že na zástavce Schloppenhofě královské bavorské státní železničné trati z Waldsass do Chebu byla postavena hlídka dostavovací	53	73
2. dubna	Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriemi vnitra a obchodu, jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 196, o provedení § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, kterým byly upraveny koncessované živnosti stavební	63	117
6. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla rozšířena práva c. k. hlavní celnice v Podwołoczyskách a c. k. celní expositury w Sierosławicích	47	61
6. „	Nařízení ministeria finančního a ministeria železničného, jímž se částečně mění předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících	64	118
14. „	Vyhláška ministeria finančního, kterou na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, vydává se nařízení o tom, jak jest nakládati s důchody, které důchodové dani podle III. hlavy dotčeného zákona jsou zásadně podrobeny a příslušejí z Rakouska bavorským státním příslušníkům v království Bavorském bydlícím	65	118
15. „	Nařízení ministra železničného, jímž se mění a doplňují některá ustanovení dopravního řádu pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, který byl nařízením ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, zaveden s působností ode dne 1. ledna 1893	48	62

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1898.			
16. dubna	Vyhláška ministeria finančního, že oznamovací hlídce v Tonale v Tyrolsku byly svěřeny úkony vedlejší celnice II. třídy za měsíců letních	68	119
18. „	Vyhláška ministeria finančního o vydávání kainitu z c. k. solivarny v Kałuszi	66	118
20. „	Nařízení ministerií vnitra, financí a obchodu, jímž se zapovídá dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených	49	69
20. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o vyclívání saccharinu a o změně ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup“ . . .	50	69
20. „	Nařízení ministerií vnitra, financí a obchodu o podmínkách, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dovážeti	51	70
20. „	Nařízení ministerií vnitra, obchodu a orby o obchodě se saccharinem, preparáty saccharinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek . . .	52	71
20. „	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí a obchodu, jímž zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky .	54	73
20. „	Nařízení ministeria práv, jímž se obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller přidělují k obvodu okresního soudu Skawinského v Haliči	67	118
21. „	Vyhláška ministeria obrany zemské, kterou se vyhlašuje, že vyšší obchodní škola v Králové Hradci byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické	77	133
21. „	Vyhláška ministeria obrany zemské, kterou se vyhlašuje, že česká vyšší obchodní škola v Brně byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické	78	133
23. „	Nařízení ministrů vnitra, práv a obchodu, jak konají se volby přísedících a náhradníků soudů živnostenských a přísedících soudův odvolacích na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218	56	88
23. „	Nařízení ministrů vnitra, práv a obchodu, jak přísedící a náhradníci mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a soudu odvolacího v rozepřích soudů živnostenských	57	95
24. „	Nařízení ministeria finančního, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety směnečné	73	129
24. „	Nařízení ministeria finančního, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatností nejvýše na 8 dní obmezenou	74	130

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
24. dubna	Nařízení ministeria finančního, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety promesové	75	131
25. „	Listina o koncessi pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka	69	119
26. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, jímž zřizuje se živnostenský soud ve Vidni	58	99
26. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, jímž zřizuje se živnostenský soud v Brně	59	105
26. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, jímž zřizuje se živnostenský soud v Liberci	60	111
26. „	Nařízení ministra práv, ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, jímž zřizuje se živnostenský soud v Bílsku	61	115
26. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž se mění, vztažmo doplňuje několik ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě	70	123
26. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž se doplňují ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „magnesie“	71	125
29. „	Vyhláška ministeria finančního ve shodě s ministeriem železničným, že bylo změněno nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání železničných listů nákladních se vištěnou známkou kolkovou	72	127
2. května	Vyhláška ministeria železničného, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic	79	134
4. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a s ministrem věcí duchovních a vyučování, jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 24. dubna 1895, Z. Ř. č. 58, pokud živnostenská práce v neděli jest dovolena při některých kategoriích živností	76	131
4. „	První dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	80	134
11. „	Nařízení ministeria práv, jímž obec Ebenfurth přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě v Dolních Rakousích	81	135
14. „	Nařízení ministeria práv, jímž obce Starý Rupersdorf a Gindesdorf přidělují se k obvodu okresního soudu Puštorfského v Dolních Rakousích	82	135
16. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice I. třídy v Braunavě nad Innem byla změněna v hlavní celnici II. třídy	83	135
16. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena expositura hlavní celnice Oświęcimské w Zabrzegu	84	135
16. „	Vyhláška ministeria finančního, že hlavní celnice v Celovci byla povýšena na hlavní celnici II. třídy	87	139
17. „	Výnos ministeria finančního, jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukerními	88	139
18. „	Nařízení ministeria vnitra, jímž vydávají se předpisy, aby co možná byla uvarována záměna léků při přípravě a expedici jich v lékárnách	85	136
18. „	Vyhláška ministeria vnitra, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Peczenižyni v Haliči	86	137

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
20. května	Listina o koncessi pro místní dráhu Gstadt—Ypsice	92	145
22. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Vimperka do Volar	93	148
22. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Prachatic do Volar	94	150
24. „	Vyhláška veškerého ministerstva o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jinaké úvěry následkem nehod živelných	89	189
27. „	Nařízení ministerií vnitra, obchodu a financí, jímž se zapovídá dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského	90	140
27. „	Nařízení ministerstva finančního, jímž se zavádějí razítka v jazyce českém pro kolek novinářský	95	158
29. „	Vyhláška ministerstva obchodního o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou	97	169
30. „	Vyhláška ministerstva finančního, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Krmíně	98	170
4. června	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že byla rozšířena práva expositury celní v Schluderbachu	105	181
6. „	Vyhláška ministerií obchodu a orby, že byl zřízen poradní sbor průmyslový a zemědělský	91	141
7. „	Nařízení ministerstva finančního, ministerstva věcí duchovních a vyučování, ministerstva železničního a ministerstva práv o zastupování místních rad školních, postátněných podniků železničních a komise pro dopravní zařízení ve Vídni finančními prokuraturami	99	170
8. „	Nařízení ministerstva obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, jaké platy příslušejí technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané	100	170
8. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž pro nově zřízený dekanatní úřad okolí Brněnského v diecési Brněnské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve přiznáních podle zákona ze dne 19. dubna 1885, Z. Ř. č. 47. podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy	110	185
11. „	Vyhláška ministerií vnitra, věcí duchovních a vyučování, financí a práv o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených	101	171

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
23. července	Nařízení ministra práv, jímž obce a statkové obvody Kuhajów, Zagórze, Wołków, pak obce Podciemno a Żyrawka přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově	134	213
25. „	Vyhláška ministeria obchodního, že v ministeriu obchodním zřízen byl úřad pro statistiku práce	132	210
25. „	První dodatek k vykonávacímu předpisu k II. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	135	214
28. „	Vyhláška ministeria obchodu ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, že obchod podomní jest zapovědén v lázeňském místě Poreči	136	214
28. „	Vyhláška ministeria obchodu ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, že obchod podomní jest zapovědén v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Łubieni a Zakopaném	137	214
29. „	Druhý dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	138	215
31. „	Listina o koncessi pro místní dráhu Krakov-Kocmyrzów	139	217
1. srpna	Čtvrtý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	140	221
1. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že byla zřízena ohlašovací hlídka Schönhalden vedlejší celnice v Hittisau, a jak se má nakládati se zbožím při průvozu do bavorského údolí Balderschwang	146	225
5. „	Vyhláška železničného ministeria, že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic	142	223
7. „	Vyhláška ministeria vnitra, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Žižkově v Čechách	141	221
8. „	Nařízení ministeria finančního, kterým se zaváději nové známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů	143	223
9. „	Císařské nařízení, že obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání, Zemskou bankou království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných	147	225
13. „	Nařízení ministeria práv o aktivování okresního soudu ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině	144	224
19. „	Nařízení veškerého ministerstva, jímž zastavuje se působnost porotních soudů v obvodě krajských soudů Jaselského, Novo-Sączského a Tarnowského v Haliči	145	224
28. „	Vyhláška ministeria finančního, že byl zřízen berní a soudní schovací úřad v Úpici v Čechách	149	229

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898. 29. srpna	Listina o koncessi pro místní dráhu z Piły do Jaworžna	152	233
29. „	Listina o koncessi pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa	166	289
30. „	Nařízení ministerií vnitra a věcí duchovních a vyučování, za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vztažmo uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštěni k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených	150	229
30. „	Vyhláška ministerstva obchodního, kterou se vydávají dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu a k tarifu cejchovného ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č 171	153	237
30. „	Vyhláška ministerstva obchodního, že jest dovoleno cejchovati a kolkovati samočinnou váhu na obilí (soustavy Richardsonovy) od firmy W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavenou	154	238
1. září	Císařský patent, jímž svolává se rada říšská	148	227
1. „	Vyhláška ministerstva finančního, že vedlejší celnice v Moose je zmocněna potvrzovati výstup zboží prováženého	155	241
3. „	Vyhláška ministerií vnitra, věcí duchovních a vyučování, financí a práv o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených	184	333
4. „	Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm knížecího hrabství Gorického a Gradišťského	151	231
5. „	Vyhláška ministerstva železničního, že byla změněna ustanovení koncesse pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu	165	283
8. „	Vyhláška ministerstva železničního o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí	168	297
15. „	Nařízení ministerií obchodu a práv, jímž se uvádí v působnost zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákon patentový)	156	243
15. „	Nařízení ministerstva obchodního o organisaci úřadu patentového	157	243
15. „	Nařízení ministerií obchodu a práv, jímž ku provedení zákona patentového vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení	158	256
15. „	Nařízení ministerstva obchodního, jímž se vydává jednací řád pro c. k. úřad patentový	159	258

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1898.			
15. září	Nařízení ministeria obchodního, jak mají býti upraveny přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování v záležitostech patentových . .	160	264
15. „	Nařízení ministerií obchodu a vnitra o provozovaném po živnostensku zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými	161	271
15. „	Nařízení ministerií obchodu a vnitra o živnostenském vykonávání vynálezů	162	278
15. „	Nařízení ministerií obchodu a vnitra ve shodě s ministeriemi financí a práv o výhodách pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových	163	280
15. „	Nařízení ministeria obchodního o ochraně vynálezů na výstavách tuzemských	164	281
16. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování pokračovací trati elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec	169	299
16. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování drobných elektrických drah o rozchodu pravidelném v obvodě královského hlavního města Olomouce a v okolí	178	321
19. „	Zákon, jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných	167	295
19. „	Zákon, jímž se vydávají ustanovení o přídavcích ke služnému některých radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního	170	300
19. „	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí a obchodu, jímž se c. k. vedlejší celnice I. třídy v Závidově (v Prusku) zařaďuje mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné, ve přídavku k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené	171	300
19. „	Zákon, jímž mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, o úpravě platů aktivních úředníků státních	172	301
19. „	Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při středních školách státem vydržovaných	173	302
19. „	Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných	174	305
19. „	Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích	175	307
19. „	Zákon, jímž vydávají se ustanovení o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní	176	309
19. „	Zákon, jímž vydávají se ustanovení o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku	177	316

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
24. září	Listina o koncessi pro místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic	182	325
24. „	Vyhláška ministeria železničního, že Nejvyšší koncesse ke stavbě a ku provozování místní dráhy z Doliny do Wygody byla převedena na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy	183	329
26. „	Vyhláška ministeria železničního, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby na místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic	179	323
26. „	Vyhláška ministeria železničního, že byla prodloužena lhůta k dostavení drobné dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř	180	324
26. „	Vyhláška ministeria železničního, že byla znova prodloužena stavební lhůta pro drobnou dráhu o kolejích pravidelných k závodišti v Kottingbrunně	181	324
28. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a orby, jímž mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská nařízením obchodního ministeria ze dne 12. května 1897, Z. Ř. č. 122, vydaného	185	333
1. října	První dodatek k vykonávacímu předpisu k V. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	189	363
1. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku	206	399
1. „	Třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	190	363
1. „	Pátý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních	191	364
5. „	Nařízení ministeria vnitra o úřední působnosti okresního hejtmana karlínského	186	334
8. „	Vyhláška ministeria železničního, že koncesse pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce byla převedena na Novou bukovinskou společnost drah místních	192	367
11. „	Nařízení veškerého ministerstva, kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v 10 těchto okresích	187	334
12. „	Vyhláška ministeria železničního, že koncesse pro drobnou elektrickou dráhu o rozchodu úzkém ze Štýrského Hradce do Föllinga byla převedena na bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni a že byla částečně změněna	193	367
13. „	Vyhláška ministeria finančního, že byl zřízen berní a soudní schovací úřad ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině	194	368
17. „	Listina o koncessi pro místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf	195	369

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898. 22. října	Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního o tárové výměře pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech)	196	370
22. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž pro nově zřízený dekanatní úřad Pasmanský v arcidiecési Zaderské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve přiznáních podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy	199	373
25. „	Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního, že v Šile na ostrově Krku byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura se službou celní	197	371
7. listopadu	Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování, vydané v souhlasu s ministeriem orby a s ministeriem věcí vnitřních, ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Praze	202	377
10. „	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic, že c. k. hlavní celnice v Terstě byla zařaděna mezi celní (dovozné) úřady, v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené a že bylo zrušeno oprávnění c. k. přístavního a námořskozdravotního kapitanátu v Terstě rostliny vyřizovati	200	373
11. „	Nařízení veškerého ministerstva, kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v dalších 15 těchto okresích	198	371
12. „	Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka	207	411
18. „	Nařízení ministeria finančního, jímž mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministerstva ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného	201	374
14. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice v Čajniči byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku	211	419
16. „	Nařízení ministeria práv, jímž mění se nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293 (tarif pro běžné věci advokátní)	203	383
16. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní	205	385
18. „	Vyhláška ministeria finančního, že byl zřízen okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a že byl změněn odhadní okres Kolomyjský	204	383
19. „	Nařízení ministeria orby, jímž zrušuje se nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby úřadují jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové	208	415

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
19. listopadu	Vyhláška ministeria železničního, že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy byla převedena na akciovou společnost vídeňských drah místních a že byla změněna některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu	209	416
25. „	Vyhláška ministeria finančního, že v Slemieně, Niemirově a v Lutowiskách v Haliči byli zřízeni berní a soudní schovací úřadové	210	416
25. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o vyclívání běli leskié	212	419
25. „	Nařízení ministerií financí a obchodu o vyclívání oleje sulfurového	213	420
28. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž mění, vzťažmo doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „rmut olejný“	214	420
2. prosince	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra, jímž mění se služební titul assistentů živnostenských dozorců	215	421
2. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje okresní soud v Polské Ostravě ve Slezsku	216	421
3. „	Nařízení ministeria vnitra o sazbě lékárnické na rok 1899	219	447
6. „	Nařízení ministeria práv, jímž obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřimi přidělují se k obvodu okresního soudu Tišnovského . . .	217	421
6. „	Vyhláška ministeria železničního, že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy z Rakovníka do Mladotic	221	455
6. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, jímž stanoví se tára pro kysličník barycitý v sudech	224	461
10. „	Nařízení ministeria finančního o praktické zkoušce pro konceptní službu u finančních prokuratur	220	451
13. „	Nařízení veškerého ministerstva, jímž zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského . . .	222	457
16. „	Zákon, jímž nadání a věnování za příčinou padesátého roku Mého panování učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků . . .	227	467
17. „	Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský a Vladiměřský s Krakovským, Rakouský pod Enží a nad Enží, Štýrský, Korutanský, Krajinský, Bukovinský, Moravský, Slezský, Gorický a Gradišťský, Vorarlberský, pak zemský sněm Terstu a jeho území	223	459
17. „	Nařízení ministra práv, jímž mění se jednací řád pro soudy prvé a druhé stolice v příčině nakládání s věcmi knihovními	225	463
19. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Roudnice do Hospozína	229	469

OSTŘEDNÍ KNIHOVNA právnické fakulty UJEP BRNO

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1898.			
19. prosince	Vyhláška ministeria železničného, že při místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic nastoupili jiní koncessionáři	230	473
21. „	Zákon o železnicích nižšího řádu, které roku 1898 mají býti zabezpečeny	233	475
21. „	Zákon, aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy	226	465
22. „	Nařízení ministeria finančního, že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety	231	473
23. „	Vyhláška ministeria železničného o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 7. července 1898, Z. ř. č. 122, o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku)	234	481
24. „	Vyhláška ministerstva finančního, kterouž se ustanovuje barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšivacím	232	473
27. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že s věcmi z Japanska pocházejícími má při dovozu do rakousko-uherského území celního býti nakládáno podle zásady o výhodách největších	228	467
27. „	Nařízení ministeria práv, že soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních	235	481
28. „	Císařské nařízení, jak zdělati jest ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898	237	483
28. „	Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do konce března 1899	238	563
29. „	Vyhláška ministeria finančního o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 49,485.352 zl. 50 kr. r. č.	236	481
30. „	Císařské nařízení, jímž prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny uherské a poměr k Rakousko-uherské bance	239	573
30. „	Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti	240	575
30. „	Císařské nařízení, jímž se na úlevu nouze poskytují podpory ze státních peněz	242	579
31. „	Nařízení ministerií vnitra, obchodu a železnic, jímž tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vyločují se z dopravy železničnými a paroplavebními podniky	241	577

Druhé repertorium.

Abecední seznam

zákonů atd., vyhlášených Zákonníkem říšským (část. I—XC., ročníku L.) od 1. ledna až do 31. prosince 1898.*)

Advokáti, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293 (tarif pro běžné věci advokátní). 203, **383.**

Alkohol v. líh.

Alt-Nagelberg, koncesse pro dráhu ze Cmunta do Líčova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka. 207, **411.**

Amerika, zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky. 54, **73.**

Assistenti živnostenských dozorců, mění se jejich titul. 215, **421.**

Avery W. & T., Limited v Birminghamě, jest dovoleno cejchovati samočinnou váhu na obilí od této firmy sestavenou. 154, **238.**

Báby porodní, regulativ pro vyučování a službu na školách pro báby porodní. 35, **35.**

— — za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vztažmo uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštění k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených. 150, **229.**

Baden, koncesse pro dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy byla převedena na akciovou společnost vídeňských drah místních a byla změněna některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu. 209, **416.**

Bajašestie, tamní celnice jest zmocněna beze cla vyřizovati zpět zaslané obaly. 107, **188.**

Balderschwang, jak se má nakládati se zbožím při, průvozu do bavorského údolí Balderschwangu. 146i **225.**

Banka rakousko-uherská, její výsada prodlužuje se až do 31. prosince 1898. 1, **1.**

— — — prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky. 2, **2.**

— — — prodlužuje se její výsada na r. 1899. 239, **573.**

Barva razítek vytišťených pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím. 232, **473.**

Baryčitý kysličník v sudech, tára jeho. 224, **461.**

Bavorsko, jak se nakládá s důchody, které důchodové daní jsou zásadně podrobeny a příslušejí z Rakouska bavorským státním příslušníkům v království Bavorském bydlícím. 65, **118.**

Bělení leskla, její vycvičování. 212, **419.**

Berní úřadové jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. 28, **21.**

— a soudní schovací úřad zřizuje se v Úpici. 149, **229.**

*) Připomenutí. Aby hledání v Zákonníku říšském co možná se usnadnilo, uvedena jsou při každém slově nápovědném jen dvě čísla, z nichž první znamená číslo zákona neb nařízení a druhé číslo strany, na které se zákon nebo nařízení čte. Pro lepší rozeznání obojího čísla vzato jest k poznačení strany písmo tučnější, proto není potřebí ani přiváděti částky zákonníka, ani k nápovědem přidávati slova „číslo“ a „strana“.

Berní a soudní schovací úřad zřizuje se ve Vaškovcích. 194, **368.**

— — — schovací úřadové zřizují se v Slemieně, Niemirově a v Lutowiskách. 210, **416.**

Beroun, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a po odbočkách. 6, **4.**

Bezdružice, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby na dráze z Nového Dvora do Bezdružic. 179, **328.**

— při dráze z Nového Dvora do Bezdružic nastoupili jiní koncessionáři. 230, **473.**

Bílsko, zřizuje se živnostenský soud v Bílsku. 61, **115.**

Bistr, jeho vyclívání. 70, **123.**

Blahoňov-Prosatín obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 217, **421.**

Blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatnosti nejvýše na 8 dní obmezenou uvádějí se do prodeje. 74, **130.**

— promesové nové, uvádějí se do prodeje. 75, **131.**

— směnečné úřední nové uvádějí se do prodeje. 73, **129.**

Bleichertova setinná váha k vážení vozů drah lanových, její cejchování. 30, **22.**

Boka Kotorská, nařízení o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku), 122, **193;** v. také 234, **481.**

Bonifikace při vývozu cukru, poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci. 4, **3.**

— jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1898/99. 109, **188.**

Bosna a Hercegovina, osvobození od daně důchodové (rentové) některých ve službě v Rakousku jsoucích příslušníků území zavládnutého, 190, **363;** osvobození od daně z příjmů. 191, **364.**

Bozen, zřizuje se expositura hlavní celnice Bozenské v budově tamního poštovského a telegrafního úřadu. 8, **4.**

— kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety. 231, **473.**

Branci, povoluje se, aby roku 1898 vybraly se kontingenty branců, jichž potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a zeměbrany. 39, **44.**

Brandýs nad Labem, zrušují se ustanovení koncessní listiny ze dne 21. července 1890, Z. Ř. č. 174, o železnici z Hořan (Poříčan) do Neratovic a obmezují se na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. 12, **7.**

Brandýs nad Labem, koncesse pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic. 13, **7.**

— — — prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic. 79, **134.**

Braunava nad Innem, tamní celnice byla změněna v hlavní celnici II. třídy. 83, **135.**

Bregenc, tamní puncovní úřad, který byl zároveň úřadem pro kupování zlata a stříbra, byl změněn v exposituru puncovního úřadu. 37, **48.**

Brno, zřizuje se živnostenský soud v Brně. 59, **105.**

— tamní česká vyšší obchodní škola byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. 78, **133.**

— pro nově zřízený dekanatní úřad okolí Brněnského určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu. 110, **185.**

Brod (v Bavorsku), tamní celnice byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny. 23, **19.**

Bruck nad Murou, tamní celnice jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní. 3, **3.**

Březnice, prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy ze Strakonic do Březnice s odbočkami. 29, **22.**

Budějovice, kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železniční listy nákladní a na účtové blankety. 34, **34.**

Budva, rozšiřují se vyclívací práva tamní celnice. 20, **17.**

Cejchování přezmenů, vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, vztažmo k VI. dodatku k němu (vyhláška ministeria obchodního ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106). 16, **13.**

— přístroje k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Módlince sestrojeného. 22, **17.**

— automatické váhy (soustavy C. Schembera a synů) k vážení drobnozrnného zboží. 24, **19.**

— Bleichertovy setinné váhy k vážení vozů drah lanových. 30, **22.**

— vah můstkových, vyhlašují se dodatečná ustanovení. 33, **33.**

— přístrojů měřících zpotřebu elektrickou. 97, **169.**

— elektroměrů, jaké platy přísluší technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané. 100, **170.**

Cejchování těžných vah na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné. 112, **186.**

— rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji. 126, **197.**

— samočinné váhy na obilí (soustavy Richardsonovy) firmou W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavené. 154, **238.**

Cejchovní řád, 33. dodatek k němu o přezmenech. 16, **13.**

— — 34. dodatek k němu o kolkování vah můstkových. 33, **33.**

— — 35. dodatek k němu o látce k měrám na tekutiny. 43, **59.**

— — 36. dodatek k němu o látce k vyrovnávacím zátkám pro závaží, o vahách s miskami na vrchu a o vahách tabulových, o kolcích pro kapky cínové. 153, **237.**

— tarif, 7. dodatek k němu o vahách můstkových s běhounem a se stupnicí. 153, **237.**

Celnice v Bajašestie jest zmocněna beze cla vyřizovati zpět zaslané obaly. 107, **188.**

— — Bozeně, zřizuje se expositura v budově tamního poštovského a telegrafního úřadu. 8, **4.**

— — Braunavě nad Innem byla změněna v hlavní celnici II. třídy. 83, **185.**

— — Brodě (v Bavorsku) byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny. 23, **19.**

— — Brucku nad Murou jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní. 3, **3.**

— — Budvě, rozšiřují se její vyclívací práva. 20, **17.**

— — Celovci byla povýšena na hlavní celnici II. třídy. 87, **189.**

— — Čajniči byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku. 211, **419.**

— ve Feldkirchu, mění se stanoviště a název expositury ve Winkl-Gargella. 129, **209.**

— v Hittisau, zřizuje se ohlašovací hlídka Schönhalden vedlejší celnice v Hittisau. 146, **225.**

— — Krmíně, rozšiřují se její vyclívací práva. 98, **170.**

— — Lodrone rozšiřují se její vyclívací práva. 21, **17.**

— — Moose je zmocněna potvrzovati výstup zboží provázeného. 155, **241.**

Celnice v Nadbrzezie povyšuje se na vedlejší celnici I. třídy a zřizuje se expositura této celnice na železničném překladišti. 108, **188.**

— — Nině překládá se do Privlaky. 130, **209.**

— (hlavní) v Novém Jičíně se zřizuje. 45, **61.**

— v Podwoloczyskách, rozšiřují se její práva. 47, **61.**

— ve Steině nad Dunajem překládá se do Kremže. 14, **11.**

— v Terstě zařaďuje se mezi celní (dovozné) úřady, v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené a zrušuje se oprávnění c. k. přístavního a námořskozdravotního kapitanátu v Terstě rostliny vyřizovati. 200, **373.**

— — Tonale, tamní oznamovací hlídce byly svěřeny úkony vedlejší celnice II. třídy za měsíců letních. 68, **119.**

— uherské vnitrozemské, zmocněné vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené. 36, **43.**

— v Závidově zařaďuje se mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné. 171, **300.**

— (hlavní) v Žatci se zřizuje. 5, **4.**

Celní expositura v Drenkově se zřizuje. 118, **189.**

— — — Schluderbachu, rozšiřují se její práva. 105, **181.**

— — — Sierosławicích, rozšiřují se její práva. 47, **61.**

— — — w Zabrzegu se zřizuje. 84, **185.**

— řízení, mění se předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících. 64, **118.**

— spolek s Uherskem, prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku a poměr k Rakousko-uherské bance. 239, **573.**

Celovec, tamní celnice byla povýšena na hlavní celnici II. třídy. 87, **189.**

Císařské nařízení, že má býti opominuto opravení odpisů daně pozemkové, které na základě prozatímního předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny. 19, **15.**

— — jímž se povoluje, aby roku 1898 vybraly se kontingenty branců, jich potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a zeměbrany. 39, **44.**

— — ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jiné úvěry následkem nehod živelných, říšská rada je schvaluje. 89, **189.**

Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. července až do konce prosince 1898. 104, **178.**

— — jímž zachovává se působnost předpisů § 3, č. 1 zákona, dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 95, o tom daného, jak má býti rozvržen alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný, jakož i působnost zákona ze dne 5. července 1896, Z. Ř. č. 111, jímž byly dočasně změněny některé předpisy zákona o dani z cukru. 119, **189.**

— — — se částečně zrušuje závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních. 120, **191.**

— — jak velká dotace státnímu fondu meliorančnímu v roce 1898 ze státních peněz má býti dána a jak ji má býti upotřebeno. 121, **193.**

— — o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku), 122, **193;** schvaluje se. 234, **481.**

— — jaké berní poplatnosti je třeba k vlastnosti kupce s právem úplným. 124, **195.**

— — jímž poskytují se úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské. 125, **196.**

— — že dlužních úpisů kommunálním ústavem úvěrním země Slezské vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 127, **207.**

— — — kommunálních úpisů dlužních, dolnorakouským zemským hypotečním ústavem vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 128, **207.**

— — — obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání, Zemskou bankou království Haličského vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 147, **225.**

— — jak zdělati jest ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898. 237, **483.**

— — o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do konce března 1899. 238, **563.**

— — jímž prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny uherské a poměr k Rakousko-uherské bance. 239, **573.**

— — — se na úlevu nouze poskytují podpory ze státních peněz. 242, **579.**

Císařský patent, jímž svolává se rada říšská. 40, **45;** 148, **227.**

Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Gorický a Gradišťský. 151, **281.**

— — — svolávají se zemští sněmové. 223, **459.**

Clo z běli leklé. 212, **419.**

— — oleje sulfurového. 213, **420.**

Cmunt, koncesse pro dráhu ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka. 207, **411.**

Cukerin, zapovídá se dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených. 49, **69.**

— vyclívání saccharinu a změna ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup". 50, **69.**

— podmínky, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dováželi. 51, **70.**

— upravuje se obchod se saccharinem, preparáty saccharinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek. 52, **71.**

Cukr, poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci. 4, **3.**

— jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukerními. 88, **189.**

— jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1898/99. 109, **183.**

— zachovává se působnost zákona ze dne 5. července 1896, Z. Ř. č. 111, jímž byly dočasně změněny některé předpisy zákona o dani z cukru. 119, **189.**

— přeložení některé ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 zákona o dani cukerní ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, poznačených do jiné provozovárny, má býti ohlášeno. 131, **209.**

Čajnička, tamní celnice byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku. 211, **419.**

Česká Lípa, zákon, aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy. 226, **465.**

Čížkovice, prodlužuje se lhůta k dostavění místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic. 142, **223.**

Dalmatsko, ustanovení o dotaci tamního řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní, zákon, 177, **316**; vykonávací nařízení. 205, **385.**

Daměnice obec přiděluje se k obvodu okresního soudu v Mladé Vožici. 116, **187.**

Daň bursovní, zavádějí se nové známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů. 143, **223.**

— z cukru, poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci. 4, **3.**

— — — jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukernimi. 88, **139.**

— — — jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1898/99. 109, **183.**

— — — zachovává se působnost zákona ze dne 5. července 1896, Z. Ř. č. 111, jímž byly dočasně změněny některé předpisy zákona o dani z cukru. 119, **189.**

— — — přeložení některé ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 zákona o dani cukerní ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, poznačených do jiné provozovárny, má býti ohlášeno. 131, **209.**

— důchodová (rentová), jak se nakládá s důchody, které důchodové dani jsou zásadně podrobeny a příslušejí z Rakouska bavorským státním příslušníkům v království Bavorském bydlícím. 65, **118.**

— — — první dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 80, **134.**

— — — jak s úroky a dividendami francouzských papírů cenných má býti nakládáno vzhledem k dani důchodové. 123, **195.**

— — — druhý dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 138, **215.**

— — — třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, osvobození od daně důchodové některých ve službě v Rakousku jsoucích uherských příslušníků státních a příslušníků území zavládnutého. 190, **368.**

— z lihu, zachovává se působnost předpisů § 3, č. 1 zákona dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 95, o tom daného, jak má býti rozvržen alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný. 119, **189.**

— pozemková, má býti opominuto opravení odpisů daně pozemkové, které na základě prozatímného předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny. 19, **15.**

Daň z příjmu, druhý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, mění se lhůta k vyložení seznamu poplatníků osobní daně z příjmu. 18, **15.**

— — — třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních (odvádění daně z příjmu a z vyššího služného zřízenců v cizině žijících). 38, **44.**

— — — zrušuje se částečně závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních. 120, **191.**

— — — čtvrtý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 140, **221.**

— — — pátý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, osvobození od daně z příjmů některých příslušníků Bosny a Hercegoviny, vojenských osob v Uhersku a území zavládnutém jsoucích, pak jak se nakládá s osobami vojenskými a s četnictvem. 191, **364.**

— — — mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného. 201, **374.**

— ze služného, mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného. 201, **374.**

— z výdělku, první dodatek k vykonávacímu předpisu k II. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 135, **214.**

— — — a příjmu, zřizuje se okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a mění se odhadní okres Kołomyjský. 204, **383.**

Daně, berní úřadové jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. 28, **21.**

Dekanát Brněnského okolí, určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanátního úřadu. 110, **185.**

— Pasmanský, určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanátního úřadu. 199, **378.**

Delatyn, koncesse pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka. 69, **119.**

Dělnici, výhody pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových. 163, **280.**

Deposita, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných. 55, **75.**

Dietetické prostředky, odběr připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z ciziny. 62, **117.**

Díleí hypoteční poukázky, splacení jejich části. 236, **481.**

Dílny vzorné na výstavách, jejich provozování v neděli. 76, **131.**

Dobrovolnici jednoroční, trojtřídní vyšší zahradnická škola v Lednici byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 10, **5.**

— vyšší obchodní škola v Králové Hradci byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. 77, **133.**

— česká vyšší obchodní škola v Brně byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jedn oroční službě dobrovolnické. 78, **133.**

Dodatek první k vykonávacímu předpisu k II. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 135, **214.**

— — k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 80, **184.**

— druhý k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 138, **215.**

— třetí k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, osvobození od daně důchodové některých ve službě v Rakousku jsoucích uherských příslušníků státních a příslušníků území zavládnutého. 190, **363.**

— druhý k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, mění se lhůta k vyložení seznamu poplatníků osobní daně z příjmu. 18, **15.**

— třetí k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních (o odvádění daně z příjmu a z vyššího služného zřízenců v cizině žijících). 38, **44.**

Dodatek čtvrtý k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 140, **221.**

— pátý k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, osvobození od daně z příjmů některých příslušníků Bosny a Hercegoviny, vojenských osob v Uhersku a v území zavládnutém jsoucích, pak jak se nakládá s osobami vojenskými a četnictvem. 191, **364.**

— první k vykonávacímu předpisu k V. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, o vojenské moci soudní v berních věcech trestních. 189, **363.**

Dolina, koncesse ke stavbě místní dráhy z Doliny do Wygody převádí se na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy. 183, **329.**

Doprava železniční, seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 32, **25.**

Dopravní řád pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, mění a doplňují se některá ustanovení. 48, **62.**

Dráha v. železnice.

Drenkov, zřizuje se tam celní expositura. 118, **189.**

Dubí, koncesse pro pokračovací trať elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec. 169, **290.**

Důchody z cizozemska, pokud jsou dani důchodové (rentové) podrobeny. 80, **184.**

Duchovní, ustanovení o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní, zákon. 176, **309**; vykonávací nařízení. 205, **385.**

— ustanovení o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku, zákon. 177, **316**; vykonávací nařízení. 206, **399.**

Dulcin, zapovídá se dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených. 49, **69.**

— vyclívání saccharinu a změna ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup". 50, **69.**

— podmínky, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dováženi. 51, **70.**

— upravuje se obchod se saccharinem, preparáty saccharinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek. 52, **71.**

Dunaj, předpisy o cejchování rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji. 126, **197.**

Duplikáty listů ohledacích pro měřidla udávající zpotřebu vody neb elektřiny, jejich vydávání. 25, **20.**

Dvůr Nový, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby na dráze z Nového Dvora do Bezdružic. 179, **323.**

Ebenfurth obec přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě v Dolních Rakousích. 81, **135.**

Elektřina, cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou. 97, **169.**

Elektroměry, jaké platy přísluší technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané. 100, **170.**

Exekuce berní, úřadové berní jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. 28, **21.**

Expositura přístavní a námořskozdravotní s celní službou zřizuje se ve Vrbosce na ostrově Hvaru. 26, **21.**

Fardy, tárová výměra pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech). 196, **370.**

Feldkirch, mění se stanoviště a název expositury tamní hlavní celnice ve Winkl-Gargella. 129, **209.**

Finanční prokuratury, služební instrukce pro ně. 41, **47.**

— — praktická zkouška pro konceptní službu u nich. 220, **451.**

Fölling, koncesse pro drobnou elektrickou dráhu ze Štýrského Hradce do Föllinga byla převedena na bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni a částečně změněna. 193, **367.**

Fond meliorační, jak velká dotace státnímu fondu melioračnímu v roce 1898 ze státních peněz má býti dána a jak jí má býti upotřebeno. 121, **193.**

Francousko, jak s úroky a dividendami francouzských papírů cenných má býti nakládáno vzhledem k dani důchodové. 123, **195.**

Gabela, nařízení o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku) 122, **193;** v. také 234, **481.**

Ginčesdorf obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Pušdorfského. 82, **135.**

Grünthal, koncesse pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice s pokračováním do Grünthalu. 166, **289.**

Gstadt, koncesse pro místní dráhu Gstadt—Ypsice. 92, **145.**

Guntramsdorf, mění se koncesse pro místní dráhu z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu. 165, **283.**

— koncesse pro místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf. 195, **369.**

Hadikfalva, koncesse pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce převádí se na Novou bukovinskou společnost drah místních. 192, **367.**

Halič zřizuje se okresní hejtmanství v Pecženižyni. 86, **137.**

— činí se výjimečná opatření na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, pro 33 politických okresů v Haliči. 106, **181.**

— obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání, Zemskou bankou království Haličského vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 147, **225.**

— výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v 10 těchto okresích. 187, **334.**

— — — nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v dalších 15 těchto okresích. 198, **371.**

— v Slemieně, Niemirově a v Lutowiskách zřizují se berní a soudní schovací úřadové. 210, **416.**

Hejtmann okresní karlínský, jeho úřední působnost. 186, **334.**

Hejtmanství okresní v Pecženižyni se zřizuje. 86, **137.**

— — v Žižkově se zřizuje. 141, **221.**

Hlídka dostavovací postavuje se na zástavce Schloppenhofě. 53, **73.**

Hluboké obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 114, **187.**

Hněď kotlová, její vyclívání. 70, **123.**

Hořany, zrušují se ustanovení koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic a obmezují se na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. 12, **7.**

Hozpozin, koncesse pro místní dráhu z Roudnice do Hospozína. 229, **469.**

Hvar, zřizuje se přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou ve Vrbosce na ostrově Hvaru. 26, **21.**

Hypolit Sv., mění se koncessní listina ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským). 17, **13.**

Hypoteční ústav dolnorakouský zemský, kommunálních úpisů dlužních od něho vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 128, **207.**

Chrlopy obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Jemnického. 115, **187.**

Indie, zapovídá se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského. 90, **140.**

Instrukce služební pro finanční prokuratury. 41, **47.**

Inšpruk, zřizuje se tam expositura puncovního úřadu. 37, **43.**

Jablonec, koncesse pro drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí. 168, **297.**

Japonsko, smlouva obchodní a plavební. 218, **423.**

— s věcmi z Japonska pocházejícími má při dovozu do rakousko-uherského území celního býti nakládáno podle zásady o výhodách největších 228, **467.**

Jasło, zastavuje se působnost porotních soudů v obvodě krajských soudů Jaselského, Novo-Sączského a Tarnowského. 145, **224.**

— zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského. 222, **457.**

Jaworžno, koncesse pro místní dráhu z Piły do Jaworžna. 152, **233.**

Jednací řád pro soudy prvé a druhé stolice mění se v příčině nakládání s věcmi knihovními. 225, **463.**

Jemnice, obec Chrlopy přiděluje se k obvodu tamního okresního soudu. 115, **187.**

Jezera, mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská. 185, **333.**

Jilemnice, koncesse pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa. 166, **289.**

Josefov, soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni přenáší se na okresní soud Josefovský ve věcech trestních. 235, **481.**

Kainit, jeho vydávání ze solivarny v Kałuszi. 66, **118.**

Kałusz, vydávání kainitu z tamní solivarny. 66, **118.**

Kalwarya, obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Faciniech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller vyločuje se z obvodu tamního soudu. 67, **118.**

Kamýk, koncesse pro dráhu ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka. 207, **411.**

Karlín, úřední působnost okresního hejtmana karlínského. 186, **334.**

Káva, tárová výměra pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech). 196, **370.**

Kirchberk nad Pielachem, mění se koncessní listina ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským). 17, **13.**

Kleiner & Fleischmann, přístroj k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlinci sestrojený, smí býti cejchován a kolkován. 22, **17.**

Klid nedělní, provozování vzorných dílen na výstavách. 76, **181.**

Knihovní věci, mění se jednací řád pro soudy prvé a druhé stolice v příčině nakládání s věcmi knihovními. 225, **463.**

Kocmyrzów, koncesse pro místní dráhu Krakov-Kocmyrzów. 139, **217.**

Kolek novinářský, zavádějí se razítka v jazyce českém pro kolek novinářský. 95, **153.**

Kolky, známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železničné listy nákladní a na účtové blankety. 34, **34.**

— nové zavádějí se pro zapravování daně z tržby cenných papírů. 143, **223.**

— nadání a věnování za příčinou padesátého roku panování Jeho Veličenstva učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků. 227, **467.**

Kolky, kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety. 231, **473.**

Kořomyje, koncesse pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka. 69, **119.**

— zřizuje se okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a mění se odhadní okres Kolomyjský. 204, **383.**

Komise pro dopravní zařízení ve Vídni, její zastoupení finanční prokuraturou. 99, **170.**

— u politických úřadů zemských a u ministeria orby jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové úřadující, zrušuje se nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35. 208, **415.**

Koncesse pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic. 13, **7.**

— ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským) se mění. 17, **13.**

— pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka. 69, **119.**

— — — — Gstadt—Ypsice. 92, **145.**

— — — — z Vimperka do Volar. 93, **148.**

— — — — z Prachatic do Volar. 94, **150.**

— — pokračovací trať Sedlecko-obornickou místní dráhy Sedlecko-čížkovické. 113, **187.**

— — — trati elektrické drobné dráhy z Prahy do Vysočan a k českomoravské továrně na stroje v Libni. 133, **218.**

— — místní dráhu Krakov—Kocmyrzów. 139, **217.**

— — — — z Pily do Jaworžna. 152, **233.**

— — — — z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu se mění. 165, **288.**

— — — — Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa. 166, **289.**

— — drobné elektrické dráhy v obvodě města Jablonce a v okolí. 168, **297.**

— — pokračovací trať elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec. 169, **299.**

Koncesse pro drobné elektrické dráhy v obvodě města Olomouce a v okolí. 178, **321.**

— — místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic. 182, **325.**

— — — — z Doliny do Wygody převádí se na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy. 183, **329.**

— — — — Hadikfalva—Radovce převádí se na Novou bukovinskou společnost drah místních. 192, **367.**

— — drobnou elektrickou dráhu ze Štýrského Hradce do Föllinga převádí se na bankovní dům Deutschka & Comp. ve Vídni a částečně se mění. 193, **367.**

— — místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf. 195, **369.**

— — — — ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka. 207, **411.**

— — dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy převádí se na akciovou společnost vídeňských drah místních a mění se některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu. 209, **416.**

— — místní dráhu z Roudnice do Hospozína. 229, **469.**

Koněprusy, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a po odbočkách. 6, **4.**

Kongrua katolického duchovenstva ve správě duchovní, zákon 176, **309;** vykonávací nařízení. 205, **385.**

— řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku, zákon 177, **316;** vykonávací nařízení. 206, **399.**

Korutansko, zavádějí se tam školní příspěvky a jinaké zákonné příspěvky k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených. 101, **171.**

— mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská. 185, **333.**

Kosmetické prostředky, odběr připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z ciziny. 62, **117.**

Kostelec prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy z Kostelce do Telče. 46, **61.**

Košíře, prodlužuje se lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. 42, **59.**

— — — — k dostavení drobné dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. 180, **324.**

Kottingbrunn, byla prodloužena lhůta k vystavění drobné dráhy na závodiště v Kottingbrunně. 27, **21.**

— prodlužuje se stavební lhůta pro dráhu k závodišti v Kottingbrunně. 181, **324.**

Krakov, koncesse pro místní dráhu Krakov—Kocmyrzów. 139, **217.**

Králové Hradec, tamní vyšší obchodní škola byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. 77, **133.**

Králův Dvůr, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Králova Dvora. 6, **4.**

Kremž, celnice ve Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena. 14, **11.**

Krk, v Šile na ostrově Krku zřizuje se přístavní a námořní skozdravotní expositura se službou celní. 197, **371.**

Krmín, zrušují se vyclívací práva celnice v Krmíně. 98, **170.**

Krynice, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Kuhajów obec a statek přiděluje se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **213.**

Kupec s právem úplným, jaké berní poplatnosti je třeba, 124, **195.**

Kupecké poukázky, uvádějí se do prodeje nové úřední blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatností nejvýše na 8 dní obmezenou. 74, **130.**

Kyslíčník baryčitý v sudech, tára jeho. 224, **461.**

Labe, mění se dvě ustanovení policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného nařízením ze dne 3. března 1894, Z. Ř. č. 39. 31, **22.**

Lednice, tamní trojtřídní vyšší zahradnická škola byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 10, **5.**

Leesdorf, koncesse pro místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf. 195, **369.**

Lékaři, za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vztažmo uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštěni k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených. 150, **229.**

Lékárnická sazba na rok 1899. 219, **447.**

Lékárnické zboží, odběr připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z ciziny. 62, **117.**

Lékárny, vydávají se předpisy, aby co možná byla uvarována záměna léků při přípravě a expedici jich v lékárnách. 85, **186.**

Lhůta k vyložení seznamu poplatníků osobní daně z příjmu se mění (druhý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních). 18, **15.**

Liberec, zřizuje se živnostenský soud v Liberci. 60, **111.**

Líčov, koncesse pro dráhu ze Cmunta do Líčova. 207, **411.**

Líh, zachovává se působnost předpisů v § 3, č. 1 zákona, dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 95, o tom daného, jak má býti rozvržen alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný. 119, **189.**

List nejvyšší vlastnoruční o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 240, **575.**

Listy mocné, jak mají býti upraveny v záležitostech patentových. 160, **264.**

— nákladní železničné budou také v Budějovicích kolkovány. 34, **34.**

— — — mění se nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání železničných listů nákladních se višitěnou známkou kolkovou. 72, **127.**

— ohledací pro měřidla udávající zpotřebu vody neb elektřiny, vydávání duplikátů. 25, **20.**

Lodi, cejchování rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji. 126, **197.**

Lodrone, rozšiřují se vyclívací práva tamní celnice. 21, **17.**

Łubien, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Lublaň, zapovídá se tam podomní obchod. 7, **4.**

— prodlužuje se lhůta k dostavení místní dráhy z Lublaně do Vrhnik. 102, **171.**

Lutowiska, zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 210, **416.**

Lvov, obce a statkové obvody Kuhajów, Zagórze, Wołków, pak obce Podciemno a Żyrawka přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **213.**

Magnesie, doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „magnesie“. 71, **125.**

Matriky, výměna výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé, vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko. 15, **12.**

Mekka, mezinárodní úmluva o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu. 188, **835.**

Meliorační fond, jak velká dotace státnímu fondu melioračnímu v roce 1898 ze státních peněz má býti dána a jak jí má býti upotřebeno. 121, **193.**

Měřidla udávající spotřebu vody neb elektřiny, vydávání duplikátů listů ohledacích. 25, **20.**

Metaljka, celnice v Čajniči byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku. 211, **419.**

Mimoň, zákon, aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy. 226, **465.**

Míry na tekutiny, vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171. 43, **59.**

Mladá Vožice, obec Daměnice přiděluje se k obvodu tamního okresního soudu. 116, **187.**

Mladotice, prodlužuje se stavební lhůta pro místní dráhu z Rakovníka do Mladotic. 221, **455.**

Mléko, přístroj k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlince sestrojený, smí býti cejchován a kolkován. 22, **17.**

Moci plné, jak mají býti upraveny v záležitostech patentových. 160, **264.**

Mochov, zrušují se ustanovení koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic a obmezují se na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. 12, **7.**

Moos, tamní celnice je zmocněna potvrzovati výstup zboží prováženého. 155, **241.**

Mor, zapovídá se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského. 90, **140.**

Míšeň révová, celnice v Závidově zařaďuje se mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné. 171, **800.**

— — zrušuje se nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby úřadují jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové. 208, **415.**

Mšice San José, zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky. 54, **78.**

Můstkové váhy, vyhlašují se dodatečná ustanovení o jejich cejchování. 33, **33.**

Nadání a věnování za příčinou padesátého roku panování Jeho Veličenstva učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků. 227, **467.**

Nadbrzezie tamní celnice povyšuje se na vedlejší celnici I. třídy a zřizuje se expositura této celnice na železničném překladišti. 108, **188.**

Nákladní listy železničné, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání železničných listů nákladních se vtištěnou známkou kolkovou. 72, **127.**

Neděle, provozování vzorných dílen na výstavách v neděli. 76, **131.**

Nehody živelné, říšská rada schvaluje císařské nařízení ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jinaké úvěry následkem nehod živelných. 89, **139.**

Nemajetné osoby, výhody pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu odkázané v záležitostech patentových. 163, **280.**

Nemoci nakažlivé, zapovídá se dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského. 90, **140.**

Neratovice, zrušují se ustanovení koncesní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a obmezují se na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. 12, **7.**

— koncesse pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic 13, **7.**.

— prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic. 79, **134.**

Niemirów, zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 210, **416.**

Nin, tamní celnice překládá se do Privlaky. 130, **209.**

Noční práce, dovoluje se užívati mladistvých pracovníků pomocných k noční práci v živnosti pekařské. 103, **171.**

Nouze, poskytují se podpory ze státních peněz na úlevu nouze. 242, **579.**

Nová Ves u Kuřimi přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 217, **421.**

Nové Město, obec Ebenfurth přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě v Dolních Rakousích. 81, **185.**

Noviny, zavádějí se razítka v jazyce českém pro kolek novinářský. 95, **158.**

Nový Dvůr, při dráze z Nového Dvora do Bezdružic nastoupili jiní koncessionáři. 230, **478.**

— Jičín zřizuje se tam hlavní celnice. 45, **61.**

— Sącz, zastavuje se působnost porotních soudů v obvodě krajských soudů Jaselského, Novo-Sączského a Tarnowského. 145, **224.**

— Svět, koncesse pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice s pokračováním do Grünthalu a do Nového Světa. 166, **289.**

Obchod podomní zapovídá se v obvodě hlavního města zemského Lublaně. 7, **4.**

— — jest zapovědén v lázeňském místě Poreči. 136, **214.**

— — jest zapovědén v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Łubieni a Zakopaném. 137, **214.**

— vyšívací, barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím. 232, **478.**

Obchodník s právem úplným, jaké berní poplatnosti je třeba. 124, **195.**

Olej sulfurový, jeho vyclívání. 213, **420.**

Olejná semena, opravují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě o vyclívání „olejných semen". 111, **185.**

Olejný rmut, mění a doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „rmut olejný". 214, **420.**

Olomouc, koncesse pro drobné elektrické dráhy v obvodě města Olomouce a v okoli. 178, **321.**

Opatření výjimečná činí se pro 33 politických okresů v Haliči. 106, **181.**

— — nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v 10 těchto okresích. 187, **334.**

— — — ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v dalších 15 těchto okresích. 198, **371.**

Oprava k čís. 175 v LXX. částce z r. 1897 na stránce **215.**

— — — 233 v XCII. částce z r. 1897 na stránce **34.**

Ostrava Polská, zřizuje se tam okresní soud. 216, **421.**

Oświęcim, zřizuje se expositura hlavní celnice Oświęcimské w Zabrzegu. 84, **185.**

Otrokovice, koncesse pro místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic. 182, **325.**

Ottakring, soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních. 235, **481.**

Ovoce, zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky. 54, **73.**

Papíry cenné, prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky. 2, **2.**

— — jak s úroky a dividendami francouzských papírů cenných má býti nakládáno vzhledem k dani důchodové. 123, **195.**

— — zavádějí se nové známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů. 143, **223.**

Paroplavební podniky, tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vylučují se z dopravy železničnými a paroplavebními podniky. 241, **577.**

Pasman, pro tamní dekanatní úřad určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu. 199, **373.**

Patentový soud, vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení. 158, **256.**

— úřad, jeho organisace. 157, **248.**

— zákon, uvádí se v působnost (zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů). 156, **248.**

Patenty, jak mají býti upraveny přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování v záležitostech patentových. 160, **264.**

— upravuje se zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými. 161, **271.**

— nařízení o živnostenském vykonávání vynálezů. 162, **278.**

Patenty, výhody pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových. 163, **280.**

— ochrana vynálezů na výstavách tuzemských. 164, **281.**

Peczenižyn, zřizuje se tam okresní hejtmanství. 86, **137.**

— — okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a mění se odhadní okres Kołomyjský. 204, **383.**

Pekaři, dovoluje se užívati mladistvých pracovníků pomocných k noční práci v živnosti pekařské. 103, **171.**

Pensisté v cizině žijící, odvádění jejich daně z příjmu a z vyššího služného (třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních). 38, **44.**

Perský záliv, mezinárodní úmluva o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu. 188, **335.**

Pila, koncesse pro místní dráhu z Pily do Jaworžna. 152, **253.**

Platy aktivních úředníků státních, mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47. 172, **301.**

— učitelstva při středních školách státem vydržovaných se upravují. 173, **302.**

— — státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných se upravují. 174, **305.**

— — — — živnostenských ústavech vyučovacích se upravují. 175, **307.**

— služební proměnlivé, zrušuje se částečně závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních. 120, **191.**

— — mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného. 201, **374.**

Plavba, mění se dvě ustanovení policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného nařízením ze dne 3. března 1894, Z. Ř. č. 39. 31, **22.**

Plné moci, jak mají býti upraveny v záležitostech patentových. 160, **264.**

Podciemno obec přiděluje se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **213.**

Podomní obchod se zapovídá v obvodě hlavního města zemského Lublaně. 7, **4.**

— — jest zapověděn v lázeňském místě Poreči. 136, **214.**

— — — — v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Lubieni a Zakopaném. 137, **214.**

Podpory ze státních peněz a jiné úvěry následkem nehod živelných, říšská rada schvaluje císařské nařízení ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, 89, **189.**

— — — — na úlevu nouze. 242, **579.**

Podwołoczyska, rozšiřují se práva tamní celnice. 47, **61.**

Pokladny depositní a sirotčí, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných. 55, **75.**

Poplatky, berní úřadové jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. 28, **21.**

Popper de Podhragy, koncesse ke stavbě a ku provozování místní dráhy z Doliny do Wygody převádí se na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy. 183, **329.**

Porculán, pracovní přestávky při jeho výrobě. 44, **59.**

Poreč, zapovídá se tam obchod podomní. 136, **214.**

Porodní báby, regulativ pro vyučování a službu na školách pro báby porodní. 35, **35.**

Poukázky dílčí hypoteční, jejich splacení. 236, **481.**

— kupecké, uvádějí se do prodeje nové úřední blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatností nejvýše na 8 dní obmezenou. 74, **130.**

Pouti, mezinárodní úmluva o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu. 188, **335.**

Pozemková daň, odpisy daně pozemkové nebudte opravovány, které na základě prozatímního předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny. 19, **15.**

Práce, zřizuje se úřad pro statistiku práce. 132, **210.**

Pracovní přestávky, doplňuje a částečně mění se ministerské nařízení ze dne 27. května 1885, Z. Ř. č. 82. 44, **59.**

Prahu, prodlužuje lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. 42, **59.**

— koncessování pokračovacích tratí elektrické drobné dráhy z Prahy do Vysočan a k českomoravské továrně na suroje v Libni. 133, **213.**

— prodlužuje se lhůta k dostavení drobné dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. 180, **324.**

— zavádějí se theoretické zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického na německé vysoké škole technické v Praze. 202, **377.**

Prachatice, koncesse pro místní dráhu z Prachatic do Volar. 94, **150.**

Privlaka, překládá se tam celnice z Nina. 130, **209.**

Professoři, zákon, jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných. 167, **295.**

Prokuratury finanční, služební instrukce pro ně. 41, **47.**

— — zastupování místních rad školních, postátněných podniků železničných a komise pro dopravní zařízení ve Vídni finančními prokuraturami. 99, **170.**

— — praktická zkouška pro konceptní službu u nich. 220, **451.**

Promesy, uvádějí se prodeje nové úřední blankety promesové. 75, **131.**

Průmyslový a zemědělský poradní sbor se zřizuje. 91, **141.**

Přezmeny, vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, vztažmo k VI. dodatku k němu (vyhláška ministeria obchodního ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106). 16, **18.**

Přídavky ke služnému některých radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního. 170, **300.**

Přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování v záležitostech patentových, jak mají býti upraveny. 160, **264.**

Přísedící a náhradníci soudů živnostenských a přísedící soudův odvolacích, jak konají se jejich volby. 56, **88.**

— — jak mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a odvolacího v rozepřích soudů živnostenských. 57, **95.**

Příspěvky školní a jinaké zákonné příspěvky k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených, zavádějí se v Korutansku a Horním Rakousku 101, **171;** v Tyrolsku. 184, **333.**

Přístroje měřící zpotřebu elektrickou, jejich cejchování a kolkování. 97, **169.**

Pušdorf, obce Starý Rupersdorf a Gindesdorf přidělují se k obvodu okresního soudu Pušdorfského v Dolních Rakousích. 82, **135.**

Rada říšská se svolává. 40, **45;** 148, **227.**

Radovce, koncesse pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce převádí se na Novou bukovinskou společnost drah místních. 192, **367.**

Radové nejvyššího dvoru soudního a kassačního, vydávají se ustanovení o přídavcích ke služnému. 170, **300.**

Rady školní místní, jejich zastupování finančními prokuraturami. 99, **170.**

Rakousko-uherská banka, její výsada prodlužuje se až do dne 31. prosince 1898. 1, **1.**

— — — prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky. 2, **2.**

— — — prodlužuje se její výsada na r. 1899. 239, **573.**

Rakousy Dolní, kommunálních úpisů dlužních, dolnorakouským zemským hypotečním ústavem vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 128, **207.**

— Horní, zavádějí se tam školní příspěvky a jinaké zákonné příspěvky k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených. 184, **333.**

Rakovník, prodlužuje se stavební lhůta pro místní dráhu z Rakovníka do Mladotic. 221, **455.**

Razítka v jazyce českém pro kolek novinářský se zavádějí. 95, **153.**

Rmut olejný, mění a doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „rmut olejný". 214, **420.**

Rokytnice, koncesse pro místní dráhu z Jilemnice do Rokytnice. 166, **289.**

Rostliny, celnice v Brodě (v Bavorsku) byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 1. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny. 23, **19.**

— které uherské vnitrozemské celnice jsou zmocněny vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené. 36, **43.**

Roudnice, koncesse pro místní dráhu z Roudnice do Hospozína. 229, **469.**

Rozpočet státní, císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. července až do konce prosince 1898. 104, **173.**

— — na r. 1898, císařské nařízení, jak zdělati jest ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených na rok 1898. 237, **483.**

— — — — 1899, císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do konce března 1899. 238, **563.**

Řád cejchovní, 33. dodatek k němu o přezmenech. 16, **18.**

— — 34. dodatek k němu o kolkování vah můstkových. 33, **33.**

— — 35. dodatek k němu o látce k měrám za tekutiny. 43, **59.**

— — 36. dodatek k němu o látce k vyrovnávacím zátkám pro závaží, o vahách s mískami na vrchu a o vahách tabulových, o kolcích pro kapky cínové. 153, **237.**

— dopravní pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, mění a doplňují se některá ustanovení. 48, **62.**

— jednací soudů živnostenských. 96, **155.**

— — pro c. k. úřad patentový. 159, **258.**

— — — soudy prvé a druhé stolice mění se v příčině nakládání s věcmi knihovními. 225, **463.**

— plavební a policejní, mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská. 185, **333.**

— pro plavbu lodí a vorů na Labi, mění se dvě ustanovení. 31, **22.**

Řízení celní, mění se předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících. 64, **118.**

Saccharin, zapovídá se dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených. 49, **69.**

— vyclívání saccharinu a změna ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup". 50, **69.**

Saccharin, podmínky, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dováželi. 51, **70.**

— upravuje se obchod se saccharinem, preparáty saccharinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek. 52, **71.**

Sádrárny, pracovní přestávky. 44, **59.**

San José, zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky. 54, **73.**

Sazba lékárnická na rok 1899. 219, **447.**

Sbor průmyslový a zemědělský poradní se zřizuje. 91, **141.**

Schember C. a synové, cejchování a kolkování jeho automatické váhy k vážení drobnozrnného zboží. 24, **19.**

Schloppenhof, postavuje se tam hlídka dostavovací. 53, **73.**

Schluderbach, rozšiřují se práva tamní celní expositury. 105, **181.**

Schönhalden, zřizuje se tam ohlašovací hlídka. 146, **225.**

Sedlec, koncesse pro pokračovací trať Sedlecko-oborníckou místní dráhy Sedlecko-čížkovické. 113, **187.**

Sedlice, prodlužuje se lhůta k dostavění místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic. 142, **223.**

Semena olejná, opravují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě o vyclívání „olejných semen". 111, **185.**

Seznam zboží k celní sazbě, mění se několik jeho ustanovení. 70, **128.**

— — k celní sazbě doplňuje se u hesla „magnesie". 71, **125.**

— — k celní sazbě, opravují se ustanovení o vyclívání „olejných semen". 111, **185.**

— — k celní sazbě, mění a doplňují se ustanovení u hesla „rmut olejný". 214, **420.**

Sierosławice rozšiřují se práva tamní celnice. 47, **61.**

Skawin, obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller přidělují se k obvodu tamního soudu. 67, **118.**

Skladiště, doplňuje se seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních. 11, **5.**

Slemien, zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 210, **416.**

Slezsko, dlužních úpisů kommunálním ústavem úvěrním země Slezské vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 127, **207.**

Směnky, uvádějí se do prodeje nové úřední blankety směnečné. 73, **129.**

Smichov, prodlužuje se lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. **42, 59;** 180, **324.**

Smlouva o prodloužení výsady Rakousko-uherské banky až do dne 31. prosince 1898. **1, 1.**

— berenská, seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. **32, 25.**

— mezinárodní o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu. 188, **335.**

— obchodní a plavební s Japonskem. 218, **423.**

Sněm zemský Gorický a Gradišťský se svolává. 151, **231.**

Sněmové zeměstí se svolávají. 223, **459.**

Soud nejvyšší a kassační, přídavky ke služnému některých radů. 170, **300.**

— okresní v Jamnici, obec Chrlopy přiděluje se k jeho obvodu. 115, **187.**

— — v Josefově a Ottakrince, soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních. 235, **481.**

— — ve Lvově, obce a statkové obvody Kuhajów, Zagórze, Wolków, pak obce Podciemno a Żyrawka přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **218.**

— — v Mladé Vožici, obec Daměnice přiděluje se k jeho obvodu. 116, **187.**

— — v Polské Ostravě se zřizuje. 216, **421.**

— — Pušdorfský, k jeho obvodu přidělují se obce Starý Rupersdorf a Gincsedorf. 82, **185.**

— — Skawinský, obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller přidělují se k jeho obvodu. 67, **118.**

Soud okresní v Tišnově, obec Hluboké přiděluje se k jeho obvodu. 114, **187.**

— — v Tišnově, obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřimi přidělují se k jeho obvodu. 217, **421.**

— — ve Vaškovcích počíná úřadovati. 144, **224.**

— — ve Vídeňském Novém Městě, obec Ebenfurth přiděluje se k jeho obvodu. 81, **185.**

— — v Žižkově, k jeho obvodu přidělují se obce Šterboholy a Strašnice. 117, **187.**

— patentový, vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení. 158, **256.**

— živnostenský zřizuje se v Bilsku. 61, **115.**

— — — — v Brně. 59, **105.**

— — — — v Liberci. 60, **111.**

— — — — ve Vídni. 58, **99.**

Soudcovská zkouška, poskytují se úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské. 125, **196.**

Soudní moc vojenská v berních věcech trestních. 189, **363.**

— řád jednací mění se v příčině nakládání se věcmi knihovními. 225, **468.**

— úřady schovací, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných. 55, **75.**

Soudy porotní, zastavuje se jejich působnost v obvodě krajských soudů Jaselského, Novo-Sączského a Tarnowského. 145, **224.**

— — zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského. 222, **457.**

— živnostenské a soudy odvolací, jak konají se volby přísedících a náhradníků soudů živnostenských a přísedících soudův odvolacích na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218. 56, **83.**

— — a odvolací, jak přísedící a náhradníci mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a soudu odvolacího v rozepřích soudů živnostenských. 57, **95.**

— — jednací řád a vyřizování prací u těchto soudů. 96, **155.**

Splacení dílčích hypotečních poukázek. 236, **481.**

Společné záležitosti, Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 240, **575.**

Starý Rupersdorf a Gindesdorf přidělují se k obvodu okresního soudu Pušdorfského v Dolních Rakousích. 82, **135.**

Statistika práce, zřizuje se pro ni úřad. 132, **210.**

Stavební živnosti, doplňuje se ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 196, o provedení § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, kterým byly upraveny koncessované živnosti stavební. 63, **117.**

Stefanówka, koncesse pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka. 69, **119.**

Stein, celnice ve Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena. 14, **11.**

Strakonice, prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy ze Strakonic do Březnice s odbočkami. 29, **22.**

Strašnice přidělují se k obvodu okresního soudu Žižkovského. 117, **187.**

Sulfurový olej, jeho vyclívání. 213, **420.**

Svatoslava obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 217, **421.**

Svršky cestovní, celnice v Brucku nad Murou jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní. 3, **3.**

Szczawnice, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Šilo na ostrově Krku, zřizuje se tam přístavní a námořskozdravotní expositura se službou celní. 197, **371.**

Škola v Brně obchodní vyšší česká byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. 78, **133.**

— v Králové Hradci obchodní vyšší byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. 77, **133.**

— v Lednici vyšší zahradnická byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. 10, **5.**

Školní příspěvky a jinaké zákonné příspěvky k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených; zavádějí se v Korutansku a Horním Rakousku, 101, **171**; v Tyrolsku. 184, **333.**

— rady místní, jejich zastupování finančními prokuraturami. 99, **170.**

Školy pro báby porodní, regulativ pro vyučování a službu. 35, **35.**

Štěrboholy přidělují se k obvodu okresního soudu Žižkovského. 117, **187.**

Štýrský Hradec, koncesse pro drobnou elektrickou dráhu ze Štýrského Hradce do Föllinga byla převedena na bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni a částečně změněna. 193, **367.**

Tára pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech). 196, **370.**

— — kyličník baryčitý v sudech. 224, **461.**

Tarif advokátní, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293 (tarif pro běžné věci advokátní). 203, **383.**

— cejchovní, 7. dodatek k němu o vahách můstkových s běhounem a se stupnicí. 153, **237.**

Tarnów, zastavuje se působnost porotních soudů. 145, **224.**

— zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského. 222, **457.**

Technika německá v Praze, zavádějí se na ní theoretické zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického. 202, **377.**

Technikové, upravuje se zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými. 161, **271.**

Telč, prodlužuje se lhůta k vystavění místní dráhy z Kostelce do Telče. 46, **61.**

Teplice, koncesse pro pokračovací trať elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec. 169, **299.**

Terst, doplňuje se seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních. 11, **5.**

Terst, celnice v Terstě byla zařaděna mezi celní (dovozné) úřady, v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. ř. č. 107, uvedené a bylo zrušeno oprávnění c. k. přístavního a námořskozdravotního kapitanátu v Terstě rostliny vyřizovati. 200, **373.**

Těžné váhy na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné, jich cejchování. 112, **186.**

Tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vylučují se z dopravy železničními a paroplavebními podniky. 241, **577.**

Tišnov, obec Hluboké přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 114, **187.**

— obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřimi přidělují se k obvodu tamního okresního soudu. 217, **421.**

Titul assistentů dozorců živnostenských se mění. 215, **421.**

Tonale, tamní oznamovací hlídce byly svěřeny úkony vedlejší celnice II. třídy za měsíců letních. 68, **119.**

Truskawiec, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Tyrolsko, zavádějí se tam školní příspěvky a jinaké zákonné příspěvky k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených. 184, **333.**

Učitelé při středních školách státem vydržovaných, upravují se jejich platy. 173, **302.**

— — státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných, upravují se jejich platy. 174, **305.**

— — — živnostenských ústavech vyučovacích, upravují se jejich platy. 175, **307.**

Účty, kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železniční listy nákladní a na účtové blankety. 34, **84.**

— — — po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety. 231, **473.**

Uhersko, výměna výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé, vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko. 15, **12.**

— vnitrozemské celnice zmocněné vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené. 36, **43.**

Uhersko, za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vzlášť uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštěni k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo království a zemích na říšské radě zastoupených. 150, **229.**

— osvobození od daně důchodové některých ve službě v Rakousku jsoucích uherských příslušníků státních, 190, **363;** osvobození od daně z příjmů vojenských osob v Uhersku. 191, **364.**

— prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny Uherské a poměr k Rakousko-uherské bance. 239, **573.**

— Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 240, **575.**

University, zákon, jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných. 167, **295.**

Úpice, zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 149, **229.**

Úřad patentový, jeho organisace. 157, **243.**

— — vydává se jednací řád pro úřad patentový. 159, **258.**

— pro statistiku práce se zřizuje. 132, **210.**

— puncovní v Bregenci, který byl zároveň úřadem pro kupování zlata a stříbra, byl změněn v exposituru puncovního úřadu. 37, **48.**

Úřadové berní jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. 28, **21.**

Úředníci státní, mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. ř. č. 47, o úpravě platů aktivních úředníků státních. 172, **301.**

Úvěrní ústav země Slezské, dlužních úpisů od něho vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 127, **207.**

Váha automatická (soustavy C. Schembera a synů) k vážení drobnozrného zboží, její cejchování a kolkování. 24, **19.**

— Bleichertova setinná k vážení vozů drah lanových její cejchování. 30, **22.**

— samočinná na obilí (soustavy Richardsonovy) od firmy W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavená smí býti cejchována. 154, **238.**

Váhy můstkové, vyhlašují se dodatečná ustanovení o jejich cejchování. 33, **33.**

— těžné na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné, jich cejchování. 112, **186.**

Vápennice, pracovní přestávky. 44, **59.**

Vaškovce, tamní okresní soud počíná úřadovati. 144, **224.**

— zřizuje se tam berní a soudní schovací úřad. 194, **368.**

Vídeň, prodlužuje se lhůta k vystavění vídeňské dráhy městské. 9, **4.**

— zřizuje se živnostenský soud ve Vídni. 58, **99.**

— finanční prokuratura zastupuje před soudem komisi pro tamní dopravní zařízení. 99, **170.**

— jaké platy přísluší technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané. 100, **170.**

— mění se koncesse pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu. 165, **283.**

— soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních. 235, **481.**

Vimperk, koncesse pro místní dráhu z Vimperka do Volar. 93, **148.**

Vojenská moc soudní v berních věcech trestních, první dodatek k vykonávacímu předpisu k V. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. 189, **363.**

Vojsko, povoluje se, aby roku 1898 vybraly se kontingenty braneň, jichž potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a zeměbrany. 39, **44.**

Volary, koncesse pro místní dráhu z Vimperka do Volar. 93, **148.**

— koncesse pro místní dráhu z Prachatic do Volar. 94, **150.**

Volby přísedících a náhradníků soudů živnostenských a přísedících soudův odvolacích se upravují. 56, **83.**

Vöslava, koncesse pro místní dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy byla převedena na akciovou společnost státních drah místních a byla změněna některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu. 209, **416.**

Vrboska, zřizuje se přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou ve Vrbosce na ostrově Hvaru. 26, **21.**

Vrhniky, prodlužuje se lhůta k dostavení místní dráhy z Lublaně do Vrhnik. 102, **171.**

Výjimečná opatření činí se pro 33 politických okresů v Halič. 106, **181.**

— — nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v 10 těchto okresích. 187, **334.**

— — nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují se v dalších 15 těchto okresích. 198, **371.**

Vynálezy, uvádí se v působnost zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákon patentový). 156, **248.**

— organisace úřadu patentového. 157, **248.**

— vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení. 158, **256.**

— vydává se jednací řád pro c. k. úřad patentový. 159, **258.**

— jak mají býti upraveny přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování v záležitostech patentových. 160, **264.**

— upravuje se zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými. 161, **271.**

— nařízení o živnostenském vykonávání vynálezů. 162, **278.**

— výhody pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových. 163, **280.**

— jejich ochrana na výstavách tuzemských. 164, **281.**

Vysočany, koncessování pokračovacích tratí elektrické drobné dráhy z Prahy do Vysočan a k českomoravské továrně na stroje v Libni. 133, **213.**

Výstavy, provozování vzorných dílen v neděli. 76, **131.**

— ochrana vynálezů na výstavách tuzemských. 164, **281.**

Vyšívací obchod, barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím. 232, **478.**

Výtahy z matrik, jejich výměna mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé, vyjímajíc Charvátsko a Slavonsko. 15, **12.**

Vyzovice, koncesse pro místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic. 182, **325.**

Vzorky cukerní, jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukerními. 88, **189.**

Wiener-Neudorf, mění se koncesse pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu. 165, **283.**

Winkel-Gargella, mění se stanoviště a název tamní expositury. 129, **209.**

Wołków obec a statek přiděluje se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **218.**

Ypsice, koncesse pro místní dráhu Gstadt—Ypsice. 92, **145.**

Zabrzeg, zřizuje se expositura hlavní celnice Oswięcimské v Zabrzegu. 84, **135.**

Zagórze obec a statek přiděluje se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **218.**

Zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákon patentový) uvádí se v působnost. 156, **243.**

— jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných. 167, **295.**

— jímž se vydávají ustanovení o přídavcích ke služnému některých radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního. 170, **300.**

— jímž mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, o úpravě platů aktivních úředníků státních. 172, **301.**

— jímž se upravují platy učitelstva při středních školách státem vydržovaných. 173, **302.**

— — — — platy učitelstva při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných. 174, **305.**

— — — — platy učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích. 175, **307.**

— jímž vydávají se ustanovení o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní, 176, **309;** vykonávací nařízení. 205, **385.**

— — — — ustanovení o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku, 177, **316;** vykonávací nařízení. 206, **399.**

Zákon, aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy. 226, **465.**

— jímž nadání a věnování za příčinou padesátého roku panování Jeho Veličenstva učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků. 227, **467.**

— o železnicích nižšího řádu, které roku 1898 mají býti zabezpečeny. 233, **475.**

Zakopané, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Zástupci patentoví, upravuje se zastupování stran v záležitostech patentových. 161, **271.**

Závěrka ústřední účetní o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898. 237, **483.**

Závidov, tamní celnice zařaďuje se mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné. 171, **300.**

Zboží cizozemské, doplňuje se seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních. 11, **5.**

Zemědělský a průmyslový sbor poradní se zřizuje. 91, **141.**

Zemská banka haličská, obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. 147, **225.**

Zkouška praktická pro konceptní službu u finančních prokuratur. 220, **451.**

— soudcovská, poskytují se úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské. 125, **196.**

Zkoušky státní ze studia zemědělsko-technického zavádějí se na německé vysoké škole technické v Praze. 202, **377.**

Žatec, zřizuje se tam hlavní celnice. 5, **4.**

Žegiestów, zapovídá se tam obchod podomní. 137, **214.**

Železnice z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby. 6, **4.**

— městská ve Vídni, prodlužuje se lhůta k vystavění vídeňské dráhy městské. 9, **4.**

— z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic, koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, obmezují se na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. 12, **7.**

Železnice z Brandýsa n. L. do Neratovic, koncesse. 13, **7.**

— ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem, mění se koncessní listina ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124. 17, **13.**

— na závodiště v Kottingbrunně, byla prodloužena lhůta k jejímu vystavění. 27, **21**; 181, **324.**

— ze Strakonic do Březnice s odbočkami, prodlužuje se lhůta stavební. 29, **22.**

— seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 32, **25.**

— z Prahy (ze Smíchova) do Košíř, prodlužuje se stavební lhůta. 42, **59**; 180, **324.**

— z Kostelce do Telče, prodlužuje se lhůta k dostavění. 46, **61.**

— mění a doplňují se některá ustanovení dopravního řádu. 48, **62.**

— mění se předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících. 64, **118.**

— Delatyn—Kolomyje—Stefanówka, koncesse pro ni. 69, **119.**

— z Brandýsa nad Labem do Neratovic, prodlužuje se stavební lhůta. 79, **134.**

— Gstadt—Ypsice, koncesse pro ni. 92, **145.**

— z Vimperka do Volar, koncesse pro ni. 93, **148.**

— z Prachatic do Volar, koncesse pro ni. 94, **150.**

— z Lublaně do Vrhnik, prodlužuje se lhůta stavební. 102, **171.**

— pokračovací Sedlecko-obornická místní dráhy Sedlecko-čížkovické, koncesse pro ni. 113, **187.**

— elektrická drobná z Prahy do Vysočan, trať pokračovací až do Vysočan a k českomoravské továrně na stroje v Libni, koncesse pro ni. 133, **213.**

— z Krakova do Kocmyrzowa, koncesse pro ni. 139, **217.**

— ze Sedlic do Čížkovic, prodlužuje se stavební lhůta. 142, **223.**

— z Plz. do Jaworžna, koncesse pro ni. 152, **233.**

— z Vídně do Wiener-Nendorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu, mění se koncesse pro ni. 165, **283.**

Železnice Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa, koncesse pro ni. 166, **289.**

— drobné elektrické o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí, koncesse pro ně. 168, **297.**

— elektrická z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada, koncesse pro ni. 169, **299.**

— drobné elektrické v obvodě města Olomouce a v okolí. 178, **321.**

— z Nového Dvora do Bezdružic, prodlužuje se lhůta k zahájení vozby. 179, **323.**

— z Otrokovic do Vyzovic, koncesse pro ni. 182, **325.**

— z Guntramsdorfu do Leesdorfu, koncesse pro ni. 195, **369.**

— ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka, koncesse pro ni. 207, **411.**

— z Rakovníka do Mladotic, prodlužuje se stavební lhůta. 221, **455.**

— z České Lípy do Mimoně, zákon, aby byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy. 226, **465.**

— z Roudnice do Hospozína, koncesse pro ni. 229, **469.**

— z Nového Dvora do Bezdružic, nastoupili jiní koncessionáři. 230, **473.**

— nižšího řádu, které roku 1898 mají býti zabezpečeny. 233, **475.**

— tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vyloučují se z dopravy železničnými a paroplavebními podniky. 241, **577.**

Železniční listy nákladní, mění se nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání železničných listů nákladních se vtištěnou známkou kolkovou. 72, **127.**

— podniky postátněné, jejich zastupování finančními prokuraturami. 99, **170.**

Živnostenské soudy, upravují se volby přísedících a náhradníků. 56, **83.**

— — jak přísedící a náhradníci mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a soudu odvolacího. 57, **95.**

— — jednací řád a vyřizování prací u těchto soudů. 96, **155.**

— vykonávání vynálezů se upravuje. 162, **278.**

Živnostenský soud zřizuje se v Bilsku. 61, **115.**

— — — — v Brně. 59, **105.**

— — — — v Liberci. 60, **111.**

— — — — ve Vídni. 58, **99.**

Živnostenští dozorcové, mění se titul assistentů dozorců živnostenských. 215, **421.**

Živnost pekařská, dovoluje se užívati mladistvých pracovníků pomocných k noční práci v živnosti pekařské. 103, **171.**

Živnosti, přeložení některé ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 zákona o dani cukerní ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, poznačených do jiné provozovárny má býti ohlášeno. 131, **209.**

— stavební, doplňuje se ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 196, o provedení § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1892, Z. Ř. č. 193, kterým byly upraveny koncessovane živnosti stavební. 63, **117.**

Žižkov, obce Štěrboholy a Strašnice přidělují se k obvodu tamního okresního soudu. 117, **187.**

— zřizuje se tam okresní hejtmanství. 141, **221.**

Żyrawka obec přiděluje se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. 134, **213.**

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka I. — Vydána a rozeslána dne 1. ledna 1898.

Obsah: (Čís. 1 a 2.) 1. Úmluva o prodloužení výsady Rakousko-uherské banky až do dne 31. prosince 1898, učiněná mezi c. k. finančním ministrem a Rakousko-uherskou bankou na základě císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897. — 2. Nařízení, jímž prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky.

Úmluva ze dne 31. prosince 1897,

o prodloužení výsady Rakousko-uherské banky až do dne 31. prosince 1898, učiněná mezi c. k. finančním ministrem a Rakousko-uherskou bankou na základě císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308.

Na základě císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308, jímž ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny Uherské byla prozatímně v platnosti zachována, pak o tom, jak celních příjmů má býti upotřebeno, a o poměru k Rakousko-uherské bance, činí se mezi c. k. finančním ministrem a Rakousko-uherskou bankou následující úmluva:

Článek 1.

Ustanovení dvou úmluv, které podle článku 2 zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 51, činí doplňující část tohoto zákona a mezi c. k. a královským uherským ministrem finančním se strany jedné a Rakousko-uherskou bankou se strany druhé v červenci roku 1887 byly uzavřeny, mají po dobu prodloužené výsady, t. j. až do dne 31. prosince 1898, nezměněně platiti o penězích uherským bankovním místům od Rakousko-uherské banky přidělovaných a o rozšíření výsady a činnosti Rakousko-uherské banky na zavládnuté země Bosnu a Hercegovinu.

Zároveň shodou společnou se stanoví, že vzhledem k žádosti Rakousko-uherskou bankou včasně, dne 4. října 1895 podané za další prodloužení výsady (článek 105 bankovních stanov) není již třeba, aby tato žádost byla opětována za jednoročního prodloužení výsady.

Článek 2.

Úmluva ze dne 29. července 1887, která na základě zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 50, od c. k. finančního ministra s Rakousko-uherskou bankou byla učiněna o státním dluhu původně 80 milionů zlatých rakouské měny, bude beze změny míti platnost po dobu prodloužené výsady, t. j. až do 31. prosince 1898, celým obsahem svým až na to, že lhůty v této úmluvě ustanovené přiměřeně se posunou podle prodloužené doby výsady.

Shodou společnou upouští se od toho, aby byl nový dlužní úpis c. k. finančního ministra Rakousko-uherské bance odevzdán.

Článek 3.

Úmluva, na základě zákona ze dne 9. července 1894, Z. Ř. č. 154, o splacení státovek v úhrnné sumě 200 milionů zlatých rakouské měny, mezi c. k. finančním ministrem a Rakousko-uherskou bankou dne 24. července 1894 učiněná, bude nezměněně platiti po dobu prodloužené výsady, to jest až do 31. prosince 1898.

Obsah úmluvy ze dne 24. července 1894 budiž tedy konečně upraven, jestliže by výsada byla prodloužena (článek 1, odstavec 2 úmluvy přítomné).

Článek 4.

Ustanovení přítomné úmluvy pozbudou moci ve smyslu § 3 císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308, také před 31. prosincem 1898 tím dnem, kterého nabude platnosti konečná úprava věcí tímto nařízením prozatímně uspořádaných, rovněž i tenkráte, když by stav, který dnes trvá vzhledem k těmto věcem v zemích koruny Uherské, byl změněn.

Ve Vídni, dne 31. prosince 1897.

C. k. ministr finanční:
Böhm m. p.
(L. S.)

Rakousko-uherská banka:
Kautz m. p.
guvernér.

Schoeller m. p.
generální rada.

Mecenseffy m. p.
generální tajemník.

2.

Nařízení ministerií práv a financí ve srozumění s ministeriem obchodu a nejvyšší účtárnou ze dne 31. prosince 1897,

jímž prodlužuje se působnost nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky.

Ministerské nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103, o ukládání cenných papírů, které by k soudu uloženy býti měly, u Rakousko-uherské banky zachovává se v platnosti až do 31. prosince 1898 na základě císařského nařízení ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308, a úmluvy, která s generální radou této banky byla učiněna.

Jakmile podle § 3 dotčeného císařského nařízení pozbudou moci ustanovení, v §§ 1 a 2 tohoto nařízení daná, pozbude platnosti také ministerské nařízení ze dne 21. června 1893, Z. Ř. č. 103.

Böhm m. p.

Ruber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka II. — Vydána a rozeslána dne 12. ledna 1898.

Obsah: (Čís. 3—9.) 3. Vyhláška, že c. k. hlavní celnice II. třídy v Brucku nad Murou, s hlavním berním úřadem spojená, jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní. — 4. Výnos, kterým poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci. — 5. Vyhláška, že byla zřízena c. k. hlavní celnice v Žatci. — 6. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a po odbočkách. — 7. Nařízení, jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě hlavního města zemského Lublaně. — 8. Vyhláška, že byla zřízena expositura hlavní celnice Bozenské v budově tamního poštovského a telegrafního úřadu. — 9. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k vystavění vídeňské dráhy městské.

3.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. prosince 1897,

že c. k. hlavní celnice II. třídy v Brucku nad Murou, s hlavním berním úřadem spojená, jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní.

C. k hlavní celnice II. třídy v Brucku nad Murou, s hlavním berním úřadem spojená, jest zmocněna beze cla vyřizovati předeslané nebo dodatečně zaslané svršky cestovní podle článku IX, č. 1 zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882.

Böhm m. p.

4.

Výnos ministeria finančního ze dne 21. prosince 1897,

kterým poskytují se úlevy v dosavadních předpisech o vývozu cukru na vývozní bonifikaci.

Na základě § 63 zákona o dani z cukru ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, ve shodě s královským uherským ministeriem finančním mění se ustanovení druhého odstavce IV. oddílu a prvního odstavce VI. oddílu přílohy *A* ku předpisu o provedení daně z cukru z roku 1888, Z. Ř. č. 111, v příčině vývozu cukru na vývozní bonifikaci a mají zníti takto:

Oddíl IV, druhý odstavec:

„Finanční orgánové, kteří konají službu jako úřady odesílací, prohlédnou zevnitř i uvnitř zásilku, srovnají ji s údaji vývozní deklarace, vezmou u surového cukru polarisační vzorec, prozkoumají u jiných druhů cukerních nežli u cukru surového jejich povahu k tomu účelu, aby cukr podle svých zevnitřních známek byl klassifikován, po případě aby polarisační vzorec byl vzat, a co byli shledali, zapíšou do přinesených exemplářů této deklarace“.

Oddíl VI, první odstavec:

„Dojde-li zásilka ve lhůtě odesílacím úřadem předepsané k vývoznímu úřadu, byly-li zachovány na cestě předpisy pod č. V řečené a je-li úřední závěra neporušena, vývozní úřad ohledá zevnitř i uvnitř zásilku a vezme polarisační vzorec, pokud jest jeho třeba pro klassifikaci cukru nebo pro kontrolu.

S vnitřního ohledání vyváženého cukru při vývozním úřadě má sejíti, jsou-li úřední závěra i zevnitřní stav zásilky neporušeny a není-li také jinak žádné závady.“

Böhm m. p.

5.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 27. prosince 1897,

že byla zřízena c. k. hlavní celnice v Žatci.

V Žatci byla zřízena c. k. hlavní celnice II. třídy, která počne úřadovati dne 1. ledna 1898.

Böhm m. p.

6.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 30. prosince 1897,

že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby po drobné dráze z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a po odbočkách.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 1. září 1898 prodloužena lhůta, v § 2 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 21. února 1897, Z. Ř. č. 69, ustanovená k dokonání drobné dráhy parní o rozchodu úzkém z Berouna do Koněprus a z Berouna do Králova Dvora a odboček a k zahájení vozby po ní.

Wittek m. p.

7.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi věcí vnitřních a financí ze dne 3. ledna 1898,

jímž zapovídá se podomní obchod v obvodě hlavního města zemského Lublaně.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu zapovídá se podomní obchod v obvodě hlavního města zemského Lublaně ode dne 1. července 1898.

Zápověď tato nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které v § 17 patentu o podomním obchodě a v příslušných dodatečných nařízeních k němu jsou uvedeny a které vzhledem k podomnímu obchodu výhody požívají.

Touto zápovědí není také dotčen v § 60, odstavci 2 živnostenského řádu řečený prodej vytěžených tam věcí denní zpotřeby dům od domu nebo na ulici.

Gautsch m. p. **Koerber** m. p.
Böhm m. p.

8.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 5. ledna 1898,

že byla zřízena expositura hlavní celnice Bozenské v budově tamního poštovského a telegrafního úřadu.

V nové budově poštovského a telegrafního úřadu v Bozeně byla zřízena expositura hlavní celnice Bozenské a počala úřadovati dne 1. prosince 1897.

Böhm m. p.

9.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 9. ledna 1898,

že byla prodloužena lhůta k vystavění vídeňské dráhy městské.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla lhůta, k vystavění tratí vídeňské dráhy městské v § 3 Nejvyšších koncessních listin ze dne 18. prosince 1892, Z. Ř. č. 230, a ze dne 3. srpna 1894, Z. Ř. č. 185, až do konce 1897 ustanovená, prodloužena prozatím podle nynějšího stavu staveb měrou přiměřenou předvídatelné potřebě, a to:

1. pro předměstskou trať až do konce dubna 1898;

2. pro trať horním údolím Vídeňky a pro připojující se trať okružní (Hütteldorf—Meidlinger Hauptstrasse—Heiligenstadt) až do 1. června 1898;

3. pro trať dolním údolím Vídeňky (Meidlinger Hauptstrasse—Hlavní celnice—Praterstern) až do 1. června 1899;

4. pro trať podle průplavu Dunajského až do konce 1899.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka III. — Vydána a rozeslána dne 12. ledna 1898.

Obsah: (Čís. 10 a 11.) 10. Vyhláška, že trojtřídní vyšší zahradnická škola v Lednici byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám. — 11. Nařízení, jímž se doplňuje seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních.

10.

Vyhláška ministeria obrany zemské ze dne 2. prosince 1897,

že trojtřídní vyšší zahradnická škola v Lednici byla vřaděna do seznamu tuzemských učilišť, která vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické jsou na roveň postavena vyšším gymnasiím a vyšším reálkám.

Na základě § 25 branného zákona ve shodě s účastnými ministeriemi vyšší zahradnická škola v Lednici ze tří ročníků se skládající klade se na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem ku průkazům vědecké způsobilosti pro jednoroční službu dobrovolnickou.

Tím doplňuje se příloha II *a* ku § 64 I. části branných předpisů, vyhlášených zdejším nařízením ze dne 15. dubna 1889, Z. Ř. č. 45.

Welsersheimb m. p.

11.

Nařízení ministeria finančního a obchodního ze dne 1. ledna 1898,

jímž se doplňuje seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území Terstském smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních.

Prohlédajíc ku § 20, odstavci 3 celního regulativu pro svobodné území při novém přístavě v Terstu ze dne 23. června 1891 I, ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi doplňuje se seznam těch cizozemských zboží, která ve svobodném území smějí býti ukládána toliko ve skladištích zvláštních (příloha *A*), tímto zbožím:

Že s. p. 336 : zboží lékárnické, připravené;

ze s. p. 337 : zboží voňavkářské, prostředky kosmetické.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Böhm m. p. **Koerber** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1898 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné **na rok 1898** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odeběře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl. | desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „ | „ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl. | desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok o sobě lze dostati počínajíc rokem **1898** za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 80 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 80 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Ročník 1897 může odebrán býti teprve tenkráte, až jsou vydána repertoria příslušných vydání.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) počínajíc rokem 1898 koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IV. — Vydána a rozeslána dne 22. ledna 1898.

Obsah: (Čís. 12—15.) 12. Vyhláška, kterou zrušují se ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. června 1890, o lokomotivní železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic a obmezují se proto na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova. — 13. Listina o koncessi pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic. — 14. Vyhláška, že hlavní celnice v Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena. — 15. Nařízení o výměně výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé, vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko.

12.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 31. prosince 1897,

kterou zrušují se ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o lokomotivní železnici z Hořan (Poříčan) do Mochova a z Brandýsa nad Labem do Neratovic a obmezují se proto na dosavadní místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Mochova.

Na základě Nejvyššího zmocnění zrušují se ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. června 1890, Z. Ř. č. 174, o lokomotivních železnicích *a)* z Hořan (Poříčan) do Mochova a *b)* z Brandýsa nad Labem do Neratovic a priv. společnost rakousko-uherské dráhy státní zproštuje se závazku, podle dotčené Nejvyšší koncessní listiny jí příslušejícího, vystavěti tyto železnice s pokračovací tratí na některé místo severní trati dráhy státní u Beřkovic.

Naproti tomu ustanovení dotčené Nejvyšší listiny koncessní ve smyslu jejího § 14 jakož i koncessních podmínek o vozbě c. k. obchodním ministeriem ustanovených pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem přes Čelakovice do Mochova, které svou dobou priv. společnost Rakousko-uherské dráhy státní nabyla a kterou nyní provozuje, budou i dále platiti s tou obměnou, že tato místní dráha po stránce správní a technické má býti pokládána za trať samostatnou.

Wittek m. p.

13.

Listina o koncessi ze dne 11. ledna 1898

pro místní dráhu z Brandýsa nad Labem do Neratovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi starostovi okresnímu Josefu Šestákovi ve spolku s advokátem dr. Josefem Vitákem a arcivévodským ředitelem panství Bedřichem Möllerem, vesměs v Brandýse nad Labem, pak s cukrovarníkem Ferdinandem Blochem a majitelem usedlosti Josefem Stierbou v Kostelci nad Labem žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice,

kterážto budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu pravidelném ze stanice Brandýsa nad Labem priv. společnosti rakousko-uherské dráhy státní přes Kostelec nad Labem do Neratovic a do které budiž dosavadní vlečná dráha z Kostelce nad Labem do Neratovic pojata a přiměřeně upravena, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnici, o niž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do jednoho roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti státní správy dáti jistotu, složíce kauci 3.000 zlatých v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi zvláštní akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a

věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že budou přihlédati k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncesse, bude provozována c. k. priv. společností rakousko-uherské dráhy státní na základě vozební smlouvy učiněné se schválením státní správy.

Státní správa má právo, vozby po povolené dráze kdykoli se ujati a ji potom po zbývající dobu koncessní na účet koncessionářů provozovati.

V této případnosti koncessionáři budou povinni nahraditi státní správě náklady touto vozbou skutečně vzešlé, po případě úhrnem ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby buďte ustanoveny vozební smlouvou, která s koncessionáři bude učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena. K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

2. Ryzí výtěžek, podle těchto ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle 1. odstavce vyhledaný nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení hypoteční půjčky, učiněné pro opatření peněz u Zemské banky království Českého za ručení tohoto království, i oné annuitě, které třeba jest ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionářů sám splaceti bude v smluvených lhůtách dospělosti dotčenou půjčku hypoteční až do úplného jejího umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí společnosti důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 2, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál splatné zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě platů, kterých podle odstavce 2 a 3 jest platiti, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v jakýchkoli dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ zákupní cenu a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplaceným ještě zbytkem hypoteční půjčky zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní i zásoby materialní též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných titulů právních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení prozatímně bude vyhledáno (č. 1 a 3), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím děl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářův a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze základního kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, č. 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a fondův, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zemědělský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi neb stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

14.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 14. ledna 1898,

že hlavní celnice ve Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena.

Bývalá celnice II. třídy ve Steině nad Dunajem byla do Kremže přeložena a s tamním c. k. hlavním úřadem berním spojena.

Böhm m. p.

15.

Nařízení ministerií věcí vnitrných a věcí duchovních i vyučování ze dne 20. ledna 1898,

o výměně výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko.

Po dohodnutí s královským uherským ministeriem věcí vnitrných mění se ministerské nařízení ze dne 6. srpna 1896, Z. Ř. č. 150, o smluvené výměně výtahů z matrik mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými se strany jedné a zeměmi koruny Uherské se strany druhé — vyjímajíc Chorvátsko a Slavonsko — a nařizuje se takto:

Ku § 1, odstavci 1: Při manželstvích, která uherští státní příslušníci uzavírají v královstvích a zemích na radě říšské zastoupených, buďte od orgánů, kterým jest správa matrik svěřena, výtahy z oddávacích rejstříků v předepsaných lhůtách předkládány toliko v těch případech, když ženich jest uherským státním občanem, který v Uhersku (čítajíc k němu město Rjeku i její obvod) má právo domovské.

Ku § 4: Ustanovení tohoto paragrafu se zrušuje.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Gautsch m. p. **Latour** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka V. — Vydána a rozeslána dne 25. ledna 1898.

Obsah: (Čís. 16—19.) 16. Vyhláška, kterou se vyhlašují dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, vztažmo k VI. dodatku k němu. — 17. Vyhláška, že byla změněna koncessní listina ze dne 11. července 1896 pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským). — 18. Druhý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, o přímých daních osobních. — 19. Císařské nařízení, že má býti opominuto opravení odpisů daně pozemkové, které na základě prozatímného předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny.

16.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 6. ledna 1898,

kterou se vyhlašují dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, vztažmo k VI. dodatku k němu (vyhláška ministeria obchodního ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106).

Uvádějíc ve skutek zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, jímž bylo ustanoveno nové zřízení míry a váhy, vyhlašuje se tímto následující c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, vztažmo k VI. dodatku k němu (vyhláška obchodního ministeria ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106).

Körber m. p.

Třicátý třetí dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872,

ku § 28, týkající se přezmenů.

Paragraf 28 cejchovního řádu, vztažmo šestý dodatek k němu (vyhláška obchodního ministeria ze dne 12. srpna 1879, Z. Ř. č. 106) se doplňuje a ustanovuje se, že k cejchování a ku kolkování připouštějí se také takové přezmeny kterékoli nosnosti, které jsou opatřeny nesňatelným závěsem pro oba břity sloužícím.

Ve Vídni, dne 14. prosince 1897.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

17.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 10. ledna 1898,

že byla změněna koncessní listina ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze sv. Hypolita do Kirchberka nad Pielachem (pro dráhu údolím Pielašským).

Aby byla finančně zabezpečena stavba odbočky, v § 1 koncessní listiny ze dne 11. července 1896, Z. Ř. č. 124, dotčené, z Ober-Grafendorfu do Manka, zrušují se na základě Nejvyššího zmocnění §§ 12 a 13 řečené koncessní listiny, na jejichž místo nastoupí tato ustanovení.

§ 12.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhy tuto povolené po jejich dostavení a po zavedení dopravy na nich v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by se zákup stal teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 2 stanovené již minulo, tedy berní přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

2. Průměrný ryzí výnos podle předcházejícího ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle 1. odstavce vyhledaný nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se annuitě, jíž je třeba k řádnému zúrokování a splacení prioritních obligací se schválením státním vydaných i oné annuitě, které je třeba ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a k splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionáře sám ve smluvených lhůtách dospělosti spláceti bude dotčené prioritní obligace až do úplného jejich umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářovi důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 1, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě platů, kterých podle odstavce 1 a 3 jest potřebí, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní budte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu vyplativ stát zákupné a jsa prost vší další náhrady, nabude nezávadného, vztažmo toliko nesplaceným zbytkem prioritní půjčky zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolených drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo za příčinou zapravení pohledávek státních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku (čís. 1) s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínaje nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním. Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen právní listiny, kterých k tomuto konci z jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materiální jakož i vozební a reservní fondy, ze základního kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 12, odstavci 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 12), podrží koncessionář vlastnictví fondů reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních zvodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

Wittek m. p.

18.

Druhý dodatek

k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem finančního ministeria ze dne 12. ledna 1898).

Mění se lhůta ustanovená v článku 46, č. 4, odstavci 4 vykonávacího nařízení ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

Lhůta v článku 46, č. 4, odstavci 4 vykonávacího předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních ustanovená pro vyložení v § 184 tohoto zákona dotčeného seznamu poplatníků osobní daně z příjmu, kteří byli berním úřadem první instance zařaděni do jednotlivých volebních sborů za příčinou volby členů do komisí odhadních, prodlužuje se až do 25. února v prvním roce, kterého tento zákon působí.

Böhm m. p.

19.

Císařské nařízení ze dne 23. ledna 1898,

že má býti opominuto opravení odpisů daně pozemkové, které na základě prozatímného předepsání daně pozemkové na rok 1897 za příčinou škod živelných již byly povoleny neb alespoň již byly číselně připraveny.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Za příčinou definitivního předepsání daně pozemkové na rok 1897, které podle § 21 zákona ze dne 12. července 1896, Z. Ř. č. 121, na základě výsledků revise katastru daně pozemkové má býti předsevzato, nebudte znovu vypočteny, vztažmo opraveny obnosy daně pozemkové, které na rok 1897 pro živelnou škodu již dříve na základě prozatímného předepsání daně pozemkové byly k odpisu vypočteny nebo povoleny.

§ 2.

Výjimka z ustanovení § 1 má toliko tenkráte místo, když pozemková daň, která připadá z některé pozemkové parcely podle výsledků katastrální revise, převyšuje pozemkovou daň, která byla z téže parcely na rok 1897 prozatímně předepsána a při výpočtu odpisu daně za základ položena, a když by proto vypočtený odpis daně pozemkové se zvýšil dodatečným opravením.

V takovýchto případnostech toto opravení má se tenkráte státi, když za to alespoň jeden z pozemkových držitelů v tom účastných příslušné obce neb obecní představenstvo požádá v šesti nedělích po doručení platebního rozkazu o definitivním předepsání daně pozemkové na rok 1897.

§ 3.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

§ 4.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby nařízení toto uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 23. ledna 1898.

František Josef m. p.

Gautsch m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Latour m. p. **Koerber** m. p.
Ruber m. p. **Bylandt** m. p.
Loebl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VI. — Vydána a rozeslána dne 5. února 1898.

Obsah: (Čís. 20—25.) 20. Vyhláška, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Budvě. — 21. Vyhláška, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Lodrone. — 22. Vyhláška, že přístroj k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlince sestrojený, smí býti cejchován a kolkován. — 23. Nařízení, že c. k. vedlejší celnice I. třídy v Brodě (v Bavorsku) byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882 uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny. — 24. Vyhláška o cejchování a kolkování automatické váhy k vážení drobnozrného zboží. — 25. Nařízení o vydávání duplikátů listů ohledacích pro měřidla udávající spotřebu vody neb elektřiny.

20.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 9. ledna 1898,

že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Budvě.

Vedlejší celnice I. třídy v Budvě jest zmocněna vyclívati dovážené bavlněné zboží s. p. 128 až včetně 131 a vlněné tkané zboží s. p. 158 *a* a *b*, a to všechna tato zboží ve množství až do 10 kilogrammů.

Böhm m. p.

21.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 10. ledna 1898,

že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Lodrone.

Vedlejší celnice I. třídy v Lodrone jest zmocněna vyclívati dovážené bavlněné zboží s. p. 128 až včetně 131 a vlněné tkané zboží s. p. 158 *a* a *b*, a to všechna tato zboží ve množství až do 10 kilogrammů.

Böhm m. p.

22.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 13. ledna 1898,

že přístroj k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlince sestrojený, smí býti cejchován a kolkován.

Na základě nařízení obchodního ministeria ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, vyhlašují se tímto následující předpisy, c. k. normální komisí cejchovní vydané a obchodním ministeriem co se poplatků týče schválené, o cejchování a kolkování přístroje k měření mléka, firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlince sestrojeného.

Koerber m. p.

Předpisy

o cejchování a kolkování přístroje k měření mléka firmou Kleiner & Fleischmann v Mödlince sestrojeného.

Přístroj tento skládá se z válcovité, z bílého plechu zhotovené nádoby *A* (obr. 1 a obr. 3), do které se mléko nalévá a která jest na hořejším kraji opatřena hubičkou.

Nad otvorem této nádoby jest ve směru toho průměru, který stojí kolmo na průměru hubičky, napjat úsekový oblouk *B* tím způsobem, že oba jeho

Obr. 1.

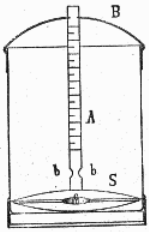

konce přesahují hořejší sesilovací obruč nádoby, jsouce na stěně nádoby upevněny na každé straně dvěma nýtky. Na nejvyšším místě oblouku *B*, vztažmo nad středem nádoby, jest v oblouku učiněn výkrojek *a* tvaru, jejž z obrazce 2 jest seznati, skrze kterýžto výkrojek prochází tyč (vodidlo), která jest kolmo upevněna na plavátku *S* ve středu jeho horní plochy.

Obr. 2.

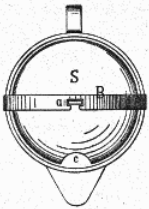

Vodidlo má blíže místa, kde jest upevněno, na obou svých stranách malý vrub *b*, aby plavátko mohlo snadno býti vyňato, když nádoba se čistí.

Také plavátko má vrub nebo záhyb u *c*, aby nádoba co možná rychle mohla býti naplněna.

Do nádoby nalité mléko zdvihne plavátko; horní pak kraj výřezu *a* v oblouku *B* učiněného na stupnici na vodidle zřízené udává v litrech, co mléka bylo vlito.

Obr. 3.

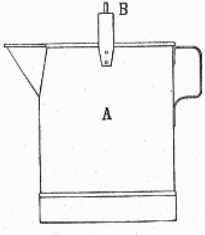

Takové přístroje každékoli velikosti od 5 až do 100 litrů smějí býti cejchovány a kolkovány podle následujících ustanovení:

1. Průměr nádoby pro 5 až 10 litrů nesmí býti větší nežli 280 millimetrů, pro více než 10 až 30 litrů nesmí býti větší než 370 millimetrů a pro více než 30 až 100 litrů nesmí býti větší nežli 500 millimetrů.

Nejvyšší dílčí čárka stupnice musí býti přiměřena nejmenšímu počtu c e l ý c h litrů mléka, které když se vlijou do nádoby, zdvihnou plavátko z jejího dna, tak že plavátko volně plave.

Počínajíc od této dílčí čárky, která musí býti označena náležitou číslicí a slovem „litry“, počíná se rozdělení na litry.

2. Jednotlivé dílčí čárky, 1 litru přiměřené, musí býti zřetelně číslovány.

3. Stupně na stupnici značící 1 litr musí u přístrojů pro 5 až 10 litrů býti rozděleny na pětiny litru a u přístrojů pro více než 10 až 30 litrů musí rozděleny býti na půllitry.

4. Nad první dílčí čárkou musí na obou stranách vodidla udělána býti čárka, která musí se, když nádoba jest prázdna, srovnávati s horním krajem výřezu, jenž jest v oblouku; čárka tato nesmí býti číslována.

5. Na stěně nádoby musí býti přiletována deska kovová, jejíž spojení se stěnou nádoby budiž zabezpečeno vyražením kolku na dvou kapkách cínových. Na této desce musí býti vyraženy tyto značky:

a) „Přístroj k měření mléka se stupnicí a plavátkem až do . . . . . *l*“, pak jméno výrobcovo.

b) „Buď čítáno od horního kraje oblouku.“

c) Běžné číslo tovární, které kromě toho musí býti uvedeno také na horním konci stupnice.

d) Kolik millimetrů nejhořejší místo oblouku jest kolmo vzdáleno ode dna nádoby.

Ostatní vlastnosti.

6. Plech musí býti dostatečně silný a horní i dolní kraj nádoby musí býti sesílen obručí přiměřeně širokou.

7. Dno nádoby musí býti úplně rovné a musí býti dvěma železnými tyčemi pod pravým úhlem na úzké straně postavenými sesíleno. Další sesílení jest dovoleno, zejména stěny nádoby pomocí obručí a žeber.

8. Oblouk musí býti zřízen z ploského železa 30 millimetrů silného a 4 až 5 millimetrů tlustého.

9. Vodidlo musí rovněž býti zřízeno z ploského železa alespoň 25 millimetrů širokého a 3 až 4 millimetry tlustého a musí jakož i oblouk býti pocinováno čistým cínem.

10. U přístrojů až do 10 litrů musí nádoba opatřena býti rukojetí, u větších přístrojů dvěma rukojetmi.

Hranice omylu.

Stupnice přístroje budiž podle návodu vyzkoušena a smí toliko tenkráte býti kolkována, když velikost stupnicových dílů po sobě jdoucích nejeví snadně seznatelných rozdílů a když úchylky vyzkoušených čárek dílčích od správné hodnoty nepřesahují o více neb o méně těchto veličin:

u čárek od	5	až do	15	litrů	. . . .	0·3	litru
„ „ „	15	„ „	25	„	. . . .	0·4	„
„ „ „	25	„ „	35	„	. . . .	0·5	„
„ „ „	35	„ „	45	„	. . . .	0·6	„
„ „ „	45	„ „	55	„	. . . .	0·7	„
„ „ „	55	„ „	65	„	. . . .	0·8	„
„ „ „	65	„ „	75	„	. . . .	0·9	„
„ „ „	75	„ „	100	„	. . . .	1	litr.

Kolkování.

Kolek přitiskne se na stupnici těsně u první a poslední čárky dílčí a u této čárky doloží se také letopočet, dále se přitiskne s doložením letopočtu na dvou místech, kde kovová deska jest spojena se stěnou nádoby, a na štěrbinách, kde dno jest spojeno se stěnou nádoby.

Není-li hubička a stěna nádoby zhotovena z kusu jednoho, nýbrž je-li hubička na stěně nádoby toliko přiletována nebo přinýtována, tedy spojení hubičky se stěnou nádoby budiž alespoň na dvou místech kolkem zabezpečeno.

Aby kolek mohl býti přitištěn, buďte na příslušných místech cínové kapky umístěny.

Cejchovné.

Cejchovného se čítá:

A. za zkoušení a kolkování za každých 5 litrů 10 kr.;

B. za zkoušení bez kolkování: polovice poplatku podle *A* příslušejícího.

List cejchovní.

Listy cejchovní budou vydávány podle následujícího vzorce:

List cejchovní, čís. . . . pro přístroj k měření mléka.

Pro pana . . . . . v . . . . . byl cejchován přístroj k měření mléka číslem . . označený, na němž rozdělení stupnice jde od . . . litrů až do . . . litrů, když rozdělení v dopuštěných hranicích omylu bylo shledáno správné, a byl čítán tarifní poplatek . . . . zl. . . kr.

U tohoto přístroje nejhořejší místo oblouku jest kolmo vzdáleno ode dna nádoby . . . millimetrů.

Cejchovní úřad v . . . . . dne . . . .

(Kolek.) (Podpis cejchovního mistra.)

Ve Vídni, dne 13. prosince 1897.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

23.

Nařízení ministerií orby, věcí vnitrných, financí a obchodu ze dne 22. ledna 1898,

že c. k. vedlejší celnice I. třídy v Brodě (v Bavorsku) byla vřaděna mezi celnice, které jsou v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, věcí vnitrných, financí a obchodu ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých jest šetřiti při obchodě s cizozemskem, aby mšice révová *(Phylloxera vastatrix)* nebyla zavlečena, mezi celnice, které jsou ve příloze k dotčenému nařízení, v poznámce lit. *a* uvedeny a k vyřizování rostlin zmocněny, zařaduje se také c. k. vedlejší celnice I. třídy v Brodě (v Bavorsku).

Gautsch m. p. **Bylandt** m. p.
Böhm m. p. **Körber** m. p.

24.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 29. ledna 1898,

o cejchování a kolkování automatické váhy k vážení drobnozrnného zboží.

Na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, vyhlašuje se

následující, c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek ku předpisům o cejchování a kolkování automatické váhy k vážení drobnozrného zboží (vyhláška ministeria obchodního ze dne 23. července 1895, Z. Ř. č. 117).

Koerber m. p.

Dodatek

ku předpisům o cejchování a kolkování automatické váhy k vážení drobnozrného zboží (vyhláška ministeria obchodního ze dne 23. července 1895, Z. Ř. č. 117).

Automatické váhy k vážení drobnozrného zboží (soustavy C. Schembera a synů) smějí také tenkráte býti cejchovány a kolkovány, když nemají kloubovitého pokračování H_1 při táhle H s pákou L a jejím hřídelem, na kterém spočívají kliky m a m_1, a když tyto kliky jsou bezprostředně umístěny na ose váhadla F (srovnej obrazce připojené k vyhlášce ministeria obchodního ze dne 23. července 1895, Z. Ř. č. 117, a obrazec tuto připojený).

Ve Vídni, dne 14. ledna 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

Obr. 2.

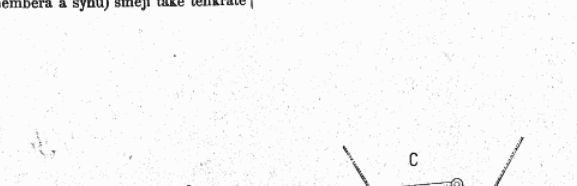

25.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 29. ledna 1898,

o vydávání duplikátů listů ohledacích pro měřidla udávající zpotřebu vody neb elektřiny.

Dodatkem ke zdejším nařízením ze dne 15. března 1893, Z. Ř. č. 37, o cejchování a kolkování měřidel, udávajících zpotřebu vody, a ze dne 3. května 1894, Z. Ř. č. 82, o cejchování a kolkování měřidel udávajících zpotřebu elektřiny, nařizuje se toto:

1. Ztratily-li nebo pokazily-li se listy ohledací měřidel, udávajících zpotřebu vody neb elektřiny, tedy může býti žádáno za vydání jejich duplikátů. V této žádosti buďte uvedeny číslo úředního protokolu, jméno a bydliště výrobcovo a tovární číslo přístroje.

Za vydání duplikátů, není-li po ruce nižádný exemplář původního listu ohledacího, budiž zapraveno:

a) když má býti vyhotoven exemplář jeden 30 kr.

b) když mají býti vyhotoveny exempláře dva (pro dodavatele a zpotřebovatele) . . . . 40 kr.

2. Je-li po ruce neporušený exemplář listu ohledacího a přiloží-li se exemplář tento k žádosti, aby byl vydán duplikát druhého exempláře listu ohledacího, tedy budiž zapraveno za vydání duplikátu . . . . . 10 kr.

3. Kolek jednoho zlatého, ku každému jednotlivému duplikátu potřebný, budiž k žádosti přiložen.

Poplatek za vydání, který podle čísla 1, vztažmo 2, má býti zapraven, budiž buďto k žádosti přiložen nebo současně se žádostí c. k. normální komisi cejchovní zaslán.

Koerber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VII. — Vydána a rozeslána dne 5. února 1898.

Obsah: (Čís. 26—31.) 26. Vyhláška, že byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou ve Vrbosce na ostrově Hvaru. — 27. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k vystavění drobné dráhy o rozchodu pravidelném na závodiště v Kottingbrunně. — 28. Nařízení, že berní úřadové jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky. — 29. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy ze Strakonic do Březnice s odbočkami. — 30. Vyhláška o cejchování a kolkování Bleichertovy setinné váhy k vážení vozů drah lanových. — 31. Nařízení, jímž mění se dvě ustanovení policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného nařízením ze dne 3. března 1894.

26.

Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 14. ledna 1898,

že byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou ve Vrbosce na ostrově Hvaru.

Ve Vrbosce na ostrově Hvaru byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura s celní službou a počala úřadovati dnem 1. ledna 1898.

Této exposituře jest propůjčena stejná celniční působnost jako již zřízeným přístavním a námořskozdravotním expositurám s celní službou (seznam celních úřadů v Dalmatsku *P.* IX ministerského nařízení ze dne 1. srpna 1891, Z. Ř. č. 154 z r. 1891) a kromě toho se jí svěřuje vydávati cirkulační bolety pro předměty, které jsou dávce *dazio consumo* podrobeny.

Böhm m. p. **Koerber** m. p.

27.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 17. ledna 1898,

že byla prodloužena lhůta k vystavění drobné dráhy o rozchodu pravidelném na závodiště v Kottingbrunně.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 31. srpna 1898 prodloužena lhůta, v § 2 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 5. července 1897, Z. Ř. č. 160, o koncessování drobné dráhy s rozchodem pravidelným na závodiště v Kottingbrunně k dokonání této drobné dráhy a k zahájení vozby po ní ustanovená.

Wittek m. p.

28.

Nařízení ministerií práv a financí ze dne 18. ledna 1898,

že berní úřadové jsou zmocněni k soudním krokům, aby byly zajištěny a dobyty přímé daně, poplatky a jiné veřejné dávky.

Když přímé daně, poplatky a jinaké veřejné dávky, které svým dobýváním jsou na roveň postaveny daním přímým, se zajišťují nebo dobývají cestou soudní a není-li v sídle soudu exekučního úřední sídlo prokuratury finanční, tedy jsou také berní úřadové zmocněni, v zastoupení prokuratury finanční zaváděti a prováděti všechny exekuční úřední úkony, podle exekučního řádu ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 79, přípustné, jakož i při exekucích, které by od osob jiných byly zahájeny, zakročovati v zájmu eráru neb účastných fondův.

Ruber m. p. **Böhm** m. p.

29.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 24. ledna 1898,

že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy ze Strakonic do Březnice s odbočkami.

Na základě Nejvyššího zmocnění byly až do 1. června 1899 prodlouženy lhůty v § 2 koncessní listiny ze dne 21. září 1896, Z. Ř. č. 192, a v § 2 koncessní listiny ze dne 21. února 1897, Z. Ř. č. 68, ustanovené k dokonání místní dráhy ze Strakonic do Březnice a odboček z Blatné do Nepomuka a z Březnice do Rožmitála a k zahájení vozby po nich.

Wittek m. p.

ministeria obchodního ze dne 13. července 1885, Z. Ř. č. 103, dotčené a ve Věstníku cejchovním (Verordnungsblatt für das Aichwesen) čís. 25 z roku 1885 obsažené, za kterých Bleichertova setinná váha k vážení vozů drah lanových smí býti cejchována a kolkována, prohlásila, že se připouští, aby takové kyvadlovými rafijemi opatřené, pevně sestrojené a důkladně zdělané vozy (srovnej obrazec) již ve výrobišti za podmínek pro můstkové váhy ustanovených (nařízení obchodního ministeria ze dne 18. července 1874, Z. Ř. č. 110) byly cejchovány a kolkovány.

Koerber m. p.

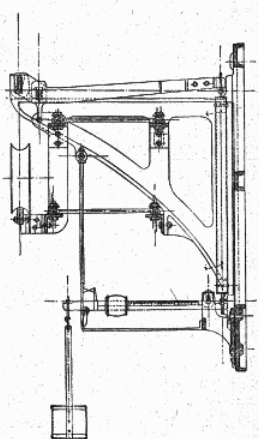

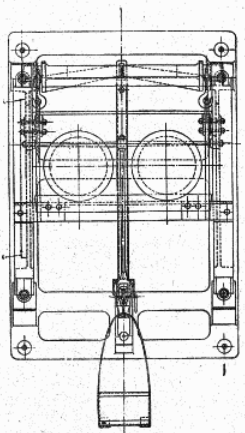

30.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 29. ledna 1898,

o cejchování a kolkování Bleichertovy setinné váhy k vážení vozů drah lanových.

Na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, c. k. normální komise cejchovní, změnivši podmínky, ve vyhlášce

31.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi věcí vnitrných a orby ze dne 31. ledna 1898,

jímž mění se dvě ustanovení policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného nařízením ze dne 3. března 1894, Z. Ř. č. 39.

Na základě ujednání s císařskou německou vládou učiněného nařizuje se, že odstavec 3 § 8 a

§ 9 policejního řádu pro plavbu lodí a vorů na Labi, vydaného ministerským nařízením ze dne 3. března 1894, Z. Ř. č. 39, mají ve svém dosavadním znění pozbyti moci a že mají budoucně takto zníti:

§ 8, odstavec 3.

Každý vor musí uprostřed své délky a ve výšce nejméně 1·5 metru nad svou svrchní plochou míti dvě bílé tabulky, rovnoběžně s podélnou osou nad sebou pevně upevněné, nebo dvě vlajky z plátna nebo z jiné trvalé látky, stejným způsobem mezi dvěma tyčemi na způsob tabulky ztuha natažené. Tyto tabulky nebo vlajky nesmějí nižádným způsobem býti zakryty a mají na obou stranách latinským písmem, jehož nejmenší písmena jsou alespoň 15 centimetrů vysoká a jejichž základní čárka nesmí býti užší nežli jedna pětina délky, udávati, a to horejší tabulka červenou barvou počátečná písmena jmen vlastníkových a příjmení vlastníkovo a jeho obchodní sídlo, dolejší pak černou barvou stejné údaje v příčině vůdce voru. Skratky předepsaného označení jsou toliko se schválením příslušného úřadu potud dovoleny, pokud jde o všeobecně známá jména a firmy vorových vlastníků.

§ 9.

Mužstvo voru musí se kromě vůdce nejméně skládati:

na saské trati labské, má-li vor až do 150 krychlových metrů, z dvou mužů plťařství znalých, je-li vor větší, ze tří mužů plťařství znalých,

na ostatních tratech, má-li vor až do 200 krychlových metrů, z dvou mužů plťařství znalých, je-li vor větší, ze tří mužů plťařství znalých.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Gautsch m. p. **Koerber** m. p.

Bylandt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1898 v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Předplatné na rok 1898 každého těchto osmera vydání stojí 4 zl., nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.	desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok o sobě lze dostati počínajíc rokem 1898 za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Ročník 1897 může odebrán býti teprve tenkráte, až jsou vydána repertoria příslušných vydání.

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) počínajíc rokem 1898 koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 18. února 1898.

Obsah: (Čís. 32—34.) 32. Vyhláška, kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890. — 33. Vyhláška, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872. — 34. Nařízení, že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železničné listy nákladní a na účtové blankety. — Oprava.

32.

Vyhláška železničného ministeria ze dne 4. února 1898,

kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890 (Z. Ř. č. 186 z r. 1892).

Seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890 (Z. Ř. č. 186 z r. 1892), prohlédajíc ke změnám a doplňkům, jež nastaly od vyhlášky ze dne 15. března 1897 (Z. Ř. č. 79), má zníti takto:

Seznam železničných tratí, k nimž se vztahuje mezinárodní úmluva ze dne 14. října 1890 o dopravě zboží na železnicích.

Rakousko a Uhersko.

I. Království a země v říšské radě zastoupené.

(Spolu s Liechtensteinskem.)

A. Všechny tratí, provozované následujícími železničnými správami a společnostmi se sídlem v Rakousku nebo v Uhersku.

1. C. k. rakouské státní dráhy, včetně trati Feldkirch—Buchs na knížecím Liechtensteinském území ležící; — naproti tomu však s vyloučením:

a) dalmatské státní dráhy:
  α) Split—Siverić—Knín,
  β) Perković—Slivno—Šibeník,
  pak
b) Kolomyjských místních drah:
  α) Kolomyje—Sloboda rungurská s odbočkou:
  β) Nadwornianskie przedmiescie — Szeparowce-Kniażdwór,
  jakož i:
c) místní dráhy Lvov (Kleparów)—Janów.
d) drobné dráhy o rozchodu úzkém Lupków—Cisna,
e) odbočky Podleze—Niepołomice,
f) odbočky Litice—Nýřany,
g) místní dráhy o rozchodu úzkém Unzmarkt—Mauterndorf (dráhy Murské),
h) dráhy Ypské o rozchodu úzkém,
i) místní dráhy o rozchodu úzkém Zell am See—Krimml (místní dráhy Pinzgavské).
2. Hustopečská dráha místní.
3. Ústecko-teplická železnice.
4. České kommercialní dráhy.
5. Česká severní dráha.
6. Bozensko-meranská dráha.
7. Buštěhradská dráha.
8. Severní dráha císaře Ferdinanda.
9. Košicko-bohumínská dráha (rakouské tratí).
10. Kremsthalská dráha.
11. Místní dráha Mori—Arco—Riva na Gardském jezeře.
12. Novojičínská místní dráha.
13. Rakouská severozápadní dráha.

14. Společnost rakousko-uherské státní dráhy.
15. Místní dráha Přívoz—Moravská Ostrava—Vítkovice.
16. Solnohradská železničná a tramwayová společnost.
17. Místní dráha komorou Solnou.
18. Dráha na Sněžník (adhesní trať údolím).
19. Společnost jižní dráhy (rakouské trati), s vyloučením místních drah o rozchodu úzkém:

k) Mödling—Hinterbrühl u Vídně (s elektrickou vozbou),
l) Preding—Wieselsdorf—Stainz,
m) Poličane—Konjice,
n) Kapfenberg—Seebach—Au.

20. Jihoseveroněmecká dráha spojovací.
21. Místní dráha Studénka—Štramberk.
22. Železnice Vídeňsko-aspangská.
23. Vídeňská dráha spojovací.
24. Trati c. k. rakouských státních drah, královskými uherskými státními železnicemi provozované, od Lawoczne až k uherské zemské hranici a od Fehringa až k uherské zemské hranici, jakož i od společnosti rakousko-uherské státní dráhy od Marchegga až k uherské zemské hranici, konečně Rábsko-Šoproňsko-Ebenfurthskou drahou provozovaná trať z Ebenfurthu až k uherské zemské hranici železnice Vídeňsko-Pottendorfsko-Vídeňskonovoměstské, na níž společnost dráhy Jižní vozbu provozuje.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami italskými.

Trati, italskou Adriatickou železničnou společností provozované, od italsko-rakouské hranice:

25. U Kormonsu až ke Kormonsu.
26. U Pontebby až k Pontaflu ve směru z Italie.
27. U Pery až k Ale.

Italskou železničnou společností *„Società Veneta per Imprese e Construzioni publiche“* provozovaná trať od italsko-rakouské hranice:

28. U Červiňana až k Červiňanu.

II. Správami německými.

Trati od rakousko-německé hranice, provozované královskými bavorskými státními drahami:

29. U Kiefersfelden až ke Kufsteinu.
30. U Salcburka až k Salcburku.
31. U Waldsass až k Chebu.
32. U Schirnding až k Chebu.
33. U Asche až k Chebu.

Trati od rakousko-německé hranice, královskými saskými státními drahami provozované:

34. U Brambachu až k Chebu.
35. U Bärensteinu až k Výprtům.
36. U Moldavy až k Moldavě.
37. U Schöna až k Podmoklům.
38. U Schöna až k Děčínu.
39. U Neusalz-Spremberg až k rakousko-německé hranici u Taubenheimu.
40. U Alt- a Neu-Gersdorfu až k rakousko-německé hranici u Ebersbachu.
41. U Seifhennersdorfu až k Warnsdorfu.
42. U Gross-Schönau až k Warnsdorfu.
43. U Žitavy až k Liberci.

Trati od německo-rakouské hranice, královskými pruskými státními drahami provozované:

44. U Neusorge až k Halbstadtu.
45. U Opavy až k Opavě.
46. U Krnova až ku Krnovu.
47. U Bohumína až k Bohumínu.
48. U Goczalkowic až k Dziedicím.
49. U Nového Berúna až k Oświęcimu.

III. Správami ruskými.

Trati od rusko-rakouské hranice, provozované ve směru z Ruska ruskými Jihozápadními drahami:

50. U Radziwilowa až k Brodům.
51. U Wołoczysk až k Podwołoczyskám.
52. Až k rakouské Nowosielici.

Poznámka. Co se týče železničných trati, provozovaných rakouskými správami v cizině, viz:

Německo, čís. 99 až včetně 113.
Italie, čís. 8.
Rusko, čís. 34, 35, 36, 37.
Švýcarsko, čís. 15, 16.

II. Uhersko.

Všechny trati, provozované následujícími železničnými správami a společnostmi se sídlem v Uhersku nebo v Rakousku.

1. Královské uherské státní dráhy a místní dráhy a trati jiných drah provozované drahami státními, kromě:

trati Ostřihom—Březnice—Štávnice o rozchodu úzkém,
místní dráhy Sorokšár—Sv. Vavřinec o rozchodu pravidelném a
místní dráhy v údolí Tarackém o rozchodu úzkém;

2. Společnost jižní dráhy (trati na uherském území provozované) včetně drah místních od ní provozovaných.

3. Košicko-Bohumínská dráha (trati na uherském území provozované) a provozované od ní dráhy místní a trati jiných drah, kromě:

trati o kolejích úzkých Hnilec—Smolník místní dráhy v údolí Hnileckém.

4. Společnost železnice Ráb—Šoproň—Ebenfurtské.

5. Spojené železnice Aradská a Csanádská kromě:

místní dráhy Borossebeš—Menyháza o rozchodu úzkém.

6. Železnice v údolí Samošském.

7. Místní dráha Keszthely—Balaton—Szt. György.

8. Železnice Moháč—Pětikostelí.

9. Místní dráha Nagy Károly—Šomkut o kolejích úzkých.

10. Místní dráha Prešov—Bardyjov.

11. C. k. rakouskými státními drahami provozované trati královských uherských státních drah z Mezö—Laborcz až k rakouské zemské hranici, od Körösmezö až k rakouské zemské hranici, a Košicko-Bohumínské dráhy z Orlova až k rakouské zemské hranici.

12. Trati, společností rakousko-uherské státní dráhy provozované, královských uherských státních drah ze Trenčína-Teplice až k rakouské zemské hranici na Vlarském průsmyku, z Brucku n. L. až k rakouské zemské hranici a od Skalice až k rakouské zemské hranici.

13. Severní drahou císaře Ferdinanda provozovaná trať Holíčsko-Hodonínské místní dráhy od Holíče až k rakouské zemské hranici.

14. Torontálské dráhy místní.

15. Místní dráha o kolejích úzkých Belišce—Noskovci (Slavonská dráha údolím Drávským).

III. Území zavládnuté.

1. C. a k. vojenská dráha Banjaluka—Doberlin.

Německo.

A. Trati německými správami provozované.

I. Železnice státní nebo pod státní správou jsoucí.

1. Říšské železnice v Elsassku-Lotrinsku.

2. Železnice vojenská.

3. Královské pruské státní dráhy — čítajíc k nim velkovévodské hesenské státní železnice společně s nimi provozované — a soukromé železnice, pod pruskou státní správou jsoucí, kromě:

a) Hornoslezské železničné odbočky o kolejích úzkých.

4. Královské bavorské státní železnice kromě místních drah od nich provozovaných:

b) Augsburk—Göggingen—Pfersee;

c) Augsburské dráhy místní.

5. Královské saské státní železnice a saské soukromé železnice pod státní správou jsoucí.

6. Královské württemberské státní dráhy.

7. Velkovévodské badenské státní dráhy a badenské soukromé železnice pod státní správou jsoucí.

8. Mohučsko-Neckarská železnice s vedlejšími velkovévodskými hessenskými tratěmi od ní provozovanými.

9. Velkovévodské meklenburské státní železnice, kromě:

d) trati Doberan—Heiligendamm.

10. Velkovévodské oldenburské státní železnice, kromě:

e) železnice Ocholt—Westersted.

II. Železnice soukromé ve své vlastní správě.

11. Alt-Damm—Colberg.

12. Altona—Kaltenkirchen.

12. Arnstadt—Ichtershausen.

14. Dráha kraje Bentheimského.

15. Brunšvická železnice zemská.

16. Bregthalská dráha (Donaueschingen—Furtwangen).

17. Vratislav—Varšava.

18. Broelthalská železnice.

19. Vedlejší dráha Bruchsal—Odenheim—Menzingen.

20. Bühlerthalská železnice.

21. Podhorská železnice Kolín—Bonn.

22. Crefeldská železnice.

23. Cronbergská železnice.

24. Dahme—Uckro.

25. Deggendorf—Metten.

26. Dessava—Wörlitz.

27. Dortmund—Gronau—Enschede.

28. Eckernfördsko-Kappelnská dráha o rozchodu úzkém.

29. Eisenberg—Krosno.

30. Eisern—Siegen.

31. Ermsthalská železnice (Metzingen—Urach).

32. Eutin—Lübeck.

33. Flensburk—Kappeln.

34. Frankfurtská dráha spojovací (Frankfurt n. Mohanem).

35. Fürth—Zirndorf—Cadolzburg.

36. Georgs-Marienhüttská dráha.

37. Gernrode—Harzgerode.
38. Gotteszell—Viechtach.
39. Greifswald—Grimmen.
40. Halberstadt—Blankenburg.
41. Haltingsko-Kandernská dráha vedlejší.
42. Hansdorfsko-Priebuská dráha vedlejší.
43. Hildesheim—Peine, dráha krajská.
44. Hohenebra—Ebeleben.
45. Hoyaská železnice (Hoya—Eystrup).
46. Ilmenau—Grossbreitenbach.
47. Kaiserstuhlská dráha.
48. Kerkerbašská železnice.
49. Kiel—Eckernförde—Flensburg.
50. Kirchheimská železnice.
51. Královec—Cranz.
52. Krajské Altenavské dráhy o rozchodu úzkém.
53. Krozingsko-Staufensko-Sulzburská dráha vedlejší.
54. Lam—Kötztingen, dráha místní.
55. Lužická železnice.
56. Lübek—Büchen a Lübek—Hamburg.
57. Ludvíkova železnice (Norimberk—Fürth).
58. Mannheim — Weinheim — Heidelberg—Mannheim.
59. Malborg (Marienburg)—Mlavka.
60. Meckenbeuren—Tettnang, dráha místní.
61. Meklenburská železnice Friedricha Viléma.
62. Meppen—Haselünn.
63. Mühlhausen—Ebeleben.
64. Mnichov—Wolfratshausen.
65. Murnau—Garmisch—Partenkirchen.
66. Neubrandenburg—Friedland.
67. Neuhaldenslebská železnice.
68. Neustadt—Gogolin.
69. Oberdorf—Füssen.
70. Osterwieck—Wasserleben.
71. Osthofen—Westhofen.
72. Východopruská jižní dráha, spolu s železnicí Fischhausen—Palmnicken.
73. Ostrovo—Skalmierzyce, dráha krajská.
74. Paulinenau—Nový Rupín.
75. Peine—Ilsed.
76. Falcké železnice.
77. Prignická železnice.
78. Reinheim—Reichelsheim.
79. Rýnsko-Ettenheimmünsterská dráha místní.
80. Rhene—Diemelthal (Bredelar—Martenberg).
81. Röthenbach b. L.—Weil.
82. Ruhlaská železnice (Wutha—Ruhla).
83. Schaflach—Gmund.
84. Schleswig—Angel (Schleswig—Süderbrarup).
85. Sonthofen—Oberstdorf.
86. Sprendlingen—Wöllstein.
87. Stadtamhof—Donaustauf, dráha místní.
88. Stargard—Cüstrin, včetně dráhy Glasow—Berlinchen.
89. Stendal—Tangermünd.
90. Türkheim—Wörishofen, dráha místní.
91. Westfalská dráha zemská.
92. Wittenberg—Perleberg.
93. Worms—Offstein.
94. Zell—Todtnau.
95. Zschipkau—Finsterwald.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované neněmeckými železničnými správami.

I. Správami ruskými.

96. Trať od rusko-německé hranice u Eydtkuhnen až k Eydtkuhnen, Petrohradsko-varšavskou železnicí provozovaná.

97. Trať od rusko-německé hranice u Prostkova až k Prostkovu, Jihozápadními železnicemi provozovaná.

98. Trať od rusko-německé hranice u Ilova až k Ilovu, Přivislanskou železnicí provozovaná.

II. Správami rakouskými.

99. Trať od rakousko-německé hranice u Myslovic až k Myslovicím, severní drahou císaře Ferdinanda provozovaná.

100. Trať od rakousko-německé hranice u Mladkova (Wichstadtl) až k Mittelwalde, rakouskou drahou Severozápadní provozovaná.

101. Trať od rakousko-německé hranice u Střední Stěnavy (Mittelsteine) až ke Střední Stěnavě, společností Rakousko-uherské státní železnice provozovaná.

Trati od rakousko-německé hranice, Jihoseveroněmeckou drahou spojovací provozované:

102. U Liebau až k Liebau.

103. U Seidenbergu až k Seidenbergu.

104. Trať od rakousko-německé hranice u Ebersbachu až k Ebersbachu, Českou severní drahou provozovaná.

Trati od rakousko-německé hranice, Buštěhradskou drahou provozované:

105. U Reitzenhainu až k Reitzenhainu.

106. U Klingenthalu až ku Klingenthalu.

Trati od rakousko-německé hranice, c. k. rakouskými státními drahami provozované:

107. U Jindřichova až k Ziegenhalsu.

108. U Mikulovic až k Ziegenhalsu.

109. U Heinersdorfu až k Heinersdorfu.

110. U Brodu nad lesy až ku Brodu n. l. (Furth im Walde).

111. U Pasova až k Pasovu.
112. U Braunau až k Simbachu.
113. U Lochau až k Lindavě.

III. Správami švýcarskými.

Trati od švýcarsko-německé hranice, švýcarskou Severovýchodní drahou provozované:
114. U Kostnice až ku Kostnici.
115. U Rielasingen až k Singen.
116. U Waldshutu až k Waldshutu.
117. U Lottstetten až k německo-švýcarské hranici u Altenburg-Rheinau.

IV. Správami francouzskými.

Trati od francouzsko-německé hranice, říšským železnicím v Elsassku-Lotrinsku náležející, od francouzské dráhy Východní spoluprovozované:
118. U Altmünsterolu až k Altmünsterolu.
119. U Avricourt až k Německému Avricourt.
120. U Chambrey až k Chambrey.
121. U Novéant až k Novéant.
122. U Amanweileru až k Amanweileru.
123. U Fentsch až k Fentsch.

V. Správami belgickými.

Trati od nizozemsko-německé hranice, Velkou belgickou ústřední drahou provozované:
124. U Ach až k Achám.
125. U Dalheimu až k Dalheimu.

VI. Správami nizozemskými.

126. Trať od nizozemsko-německé hranice u Gennep až k Weselu, Severo-brabantsko-německou železnicí provozovaná.
127. Trať od nizozemsko-německé hranice u Cranenburgu až ke Cleve, Nizozemskou společností železničnou provozovaná a společností pro vozbu po nizozemských drahách státních spoluprovozovaná.
128. Trati od nizozemsko-německé hranice společností pro vozbu po nizozemských státních drahách provozované:
a) u Elten až k Welle;
b) u Herzogenrath až k Herzogenrath.
129. Trati od nizozemsko-německé hranice společností pro vozbu po nizozemských drahách státních provozované a od Nizozemské společnosti železničné spoluprovozované:
a) u Elten až k Emmerichu,
b) u Gronau až ke Gronau.
130. Trať od nizozemsko-německé hranice u Gildehaus až k Salzbergen, Nizozemskou společností železničnou provozovaná a společností pro vozbu po nizozemských drahách státních spoluprovozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, které provozují se od německých správ v cizině, viz:
Rakousko, čís. 29 až včetně do 49.
Dánsko, čís. 3.
Francouzsko, čís. 20, 21, 22, 23, 24, 25.
Lucembursko, čís. 2, 3.
Nizozemsko, čís. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Rusko, čís. 28, 29, 30, 31, 32, 33.
Švýcarsko, čís. 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Belgicko.

A. Trati provozované správami belgickými.

1. Správa státních železnic belgických.
2. Belgická severní dráha.
3. Velká ústřední dráha belgická.
4. Lüttich—Maestricht.
5. Gent—Terneuzen.
6. Mecheln—Terneuzen.
7. Západoflanderská železnice.
8. Železnice z Chimay.
9. Termonde—St. Nicolas.
10. Hasselt—Maeseyck.

B. Železničné trati provozované nebo spoluprovozované cizozemskými správami.

I. Správami nizozemskými.

11. Trať od belgicko-nizozemské hranice u Achel až k Lüttichu-Vivegnis, Ans (Etat) a Flémalle-Grande, provozovaná od společnosti nizozemských drah státních.

II. Správami francouzskými.

Trati od belgicko-francouzské hranice, francouzskou severní drahou provozované:
12. U Comines až do Comines.
13. U Halluin až do Menin.

III. Správami lucemburskými.

Trati od belgicko-lucemburské hranice lucemburskou drahou prince Jindřicha provozované:
14. Od Rodange, lucemburská hranice až k Athusu.

Poznámka. Co se týče tratí, belgickými správami v cizině provozovaných, viz:
Německo, čís. 124, 125.
Francouzsko, čís. 15, 16, 17, 18, 19.
Nizozemsko, čís. 11, 12, 13, 14, 15, 16.

Dánsko.

A. Trati dánskými správami provozované.

1. Dánské železnice státní, čitajíc k nim přepravní podniky od nich provozované, a to přes:

a) Limfjord (Oddesund severní—Oddesund jižní a Nykjöbing Morsö—Glyngöre);
b) Malý [lille] Belt (Fredericia—Str...);
c) Velký [store] Belt (Nyborg—Korsör);
d) Öresund (Helsingör—Helsingborg a Kodaň [Kjöbenhavn]—Malmö);
e) Masnedsund (Mansnedö—Orehoved);
naproti tomu s vyloučením
trati Nyborg—Faaborg drah státních, provozované železničnou společností jižních Fün, a linie paroplavební z Korsöra do Kiela.

2. Tyto soukromé železničné trati pod státní správou jsoucí:

a) Orehoved—Gjedser.
b) Aalestrup—Viborg.

B. Trati provozované železničnými správami cizími.

I. Správami německými.

3. Trať od dánsko-německé hranice u Farrisa až k Vamdrupu, královskými pruskými státními železnicemi provozovaná.

Francouzsko.

A. Trati francouzskými správami provozované.

Trati důležitosti všeobecné:

1. Severní dráha.

2. Východní dráha, včetně trati na účet koncessionářů provozovaných Monthermé—Monthermé, Vrigne-Meuse—Vrigne-aux-Bois, Carignan—Messempré, Charmes—Rambervillers, Avricourt—Blamont a Cirey, Saint-Dizier—Vassy, Vassy—Doulevant-le-Château.

3. Západní dráha.

4. Pařížsko-lyonská dráha středomořská, včetně trati na účet koncessionářů provozované starého přístavu v Marseille a z Arles do Saint-Louis.

5. Orléanská dráha, včetně místních železnic Sarthských za stejných podmínek jako hlavní síť provozovaných.

6. Jižní dráha.

7. Státní dráhy včetně místních drah na účet koncessionářů provozovaných Ligré-Rivière—Richelieu a Barbezieux—Châteauneuf.

8. Oboje okružní dráhy Pařížské, včetně strategické trati Valenton—Massy-Palaiseau.

9. Společnosti pro železnice departementní.

10. Společnosti železnice ze Somainu do Anzinu a až k belgické hranici.

11. Společnosti Médocské.

Trati důležitosti místní:

12. Společnosti pro železnice departementní.

13. Marlieux—Châtillon-sur-Chalaronne.

14. Castelnau—Margaux a Pauillac—Port des Pilotes (společnost Médocská).

B. Trati provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami belgickými.

Trati od francouzsko-belgické hranice, provozované Velkou ústřední belgickou drahou:

15. U Treignes až k Vireux.

16. U Doische až k Givet.

17. Trať od francouzsko-belgické hranice u Heer-Agimont až k Givet, provozovaná belgickou Severní drahou.

18. Trať od francouzsko-belgické hranice u Abeele až k Hazebrouck, provozovaná Západoflanderskou železničnou společností.

19. Trať od francouzsko-belgické hranice u Momignies až k Anoru, železničnou společností Chimayskou provozovaná.

II. Správami německými.

Trati od německo-francouzské hranice, francouzské Východní dráze náležející, od říšských železnic v Elsassku-Lotrinsku spoluprovozované:

20. U Altmünsterolu až k Petit-Croix.

21. U Německého Avricourtu až k Igney-Avricourt.

22. U Chambrey až k Moncel.

23. U Novéant až k Pagny-sur-Moselle.

24. U Amanweiler až k Batilly.

25. U Fentsch až k Audun-le-Roman.

III. Správami švýcarskými.

Trati od hranice francouzsko-švýcarské, provozované drahou Jursko-simplonskou:

26. U Delle až k Delle.

27. U Vallorbes až k Pontarlier.

28. U Verrières až k Pontarlier.

IV. Správami italskými.

29. Trať od italsko-francouzské hranice u Modane až k Modane, italskou společností Středomořských drah provozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných od francouzských správ v cizině, viz:

Německo, čís. 118, 119, 120, 121, 122, 123.
Belgicko, čís. 12, 13.
Italie, čís. 6.
Švýcarsko, čís. 23, 24, 25, 26.

Italie.

A. Trati italskými správami provozované.

1. Všechny trati, provozované společností Středomořské sítě.
2. Všechny trati, provozované společností Adriatické sítě.
3. Všechny trati, provozované společností Sicilské sítě, včetně trati přes úžinu Messinskou.
4. Trati, provozované od *Società Veneta per Imprese e Costruzioni pubbliche* se sídlem v Padově:

a) Padova—Bassano,
b) Vicenza—Treviso,
c) Vicenza—Schio,
d) Cividale—Portogruaro,
e) Parma—Suzzara,
f) Bologna S. V.—Portomaggiore,
g) Budrio—Massalombarda,
h) Arezzo—Stia,
i) Conegliano—Vittorio a
k) S. Giorgio di Nogaro až k italsko-rakouské hranici u Červiňana.

5. Železnice severomilánské v Miláně, totiž:

l) Milán—Bovisa—Erba s odbočkami Bovisa—Milán—Librera a S. Pietro—Camnago,
m) Milán—Bovisa—Saronno,
n) Saronno—Malnate—Varese—Laveno,
o) Como—Camerlata—Grandate—Malnate s odbočkou Camerlata—Albate—Camerlata,
p) Novara—Busto—Arsizio—Saronno—Seregno a
q) Saronno—Grandate.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami francouzskými.

6. Trať od italsko-francouzské hranice u Ventimiglia až k Ventimiglia, provozovaná francouzskou Pařížsko-lyonsko-středomořskou drahou.

II. Správami švýcarskými.

7. Trať od italsko-švýcarské hranice u Pino až k Luino, Gotthardskou drahou provozovaná.

III. Správami rakouskými.

8. Trať od italsko-rakouské hranice u Pontaflu až k Pontebbě c. k. rakouskými státními drahami ve směru do Italie spoluprovozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, italskými správami v cizině provozovaných, viz:

Rakousko, čís. 25, 26, 27, 28.
Francouzsko, čís. 29.
Švýcarsko, čís. 27.

Lucembursko.

A. Trati lucemburskými správami provozované.

1. Dráha prince Jindřicha, včetně trati Wasserbillig—Grevenmacher.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami německými.

2. Všechny trati lucemburské dráhy Wilhelmovy, provozované říšskými drahami v Elsassku-Lotrinsku.
3. Trať od německo-lucemburské hranice u Ulflingen až k Ulflingen, královskými pruskými státními drahami provozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných lucemburskými správami v cizině, viz:

Belgicko, čís. 14.

Nizozemsko.

A. Trati nizozemskými správami provozované.

1. Společnost ku provozování nizozemských státních drah.
2. Nizozemská železničná společnost.
3. Společnost nizozemské dráhy ústřední.
4. Společnost severo-brabantsko-německé železnice.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami německými.

5. Trať od německo-nizozemské hranice u Neuschanz až k Neuschanz, provozovaná velkovévodskými oldenburskými státními drahami.

Trati od německo-nizozemské hranice, od královských pruských státních drah provozované:

6. U Borken až k Winterswyk.
7. U Bocholt až k Winterswyk.
8. U Straelen až k Venlo.
9. U Kaldenkirchen až k Venlo.
10. U Dahlheimu až k Vlodropu.

II. Správami belgickými.

Trati provozované Velkou belgickou ústřední drahou:

11. Od belgicko-nizozemské hranice u Hamontu až k nizozemsko-německé hranici u Dahlheimu.

12. Od belgicko-nizozemské hranice u Lanaeken až k nizozemsko-německé hranici u Ach.

13. Od belgicko-nizozemské hranice u Weelde-Merxplas až k Tilburgu.

14. Trať od belgicko-nizozemské hranice u Visé až k Maestrichtu, provozovaná drahou Lütišsko-maestrichtskou.

15. Trať od belgicko-nizozemské hranice u La Clinge až k Terneuzen, provozovaná železničnou společností Mecheln—Terneuzen.

16. Trať od belgicko-nizozemské hranice u Selzaete až k Terneuzen, provozovaná železničnou společností Gent—Terneuzen.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných nizozemskými správami v cizině, viz:

Německo, čís. 126, 127, 128, 129, 130.
Belgicko, čís. 11.

Rusko.

A. Trati státem provozované.

1. Dráha Nikolajská (s odbočkou do přístavu a se železnicemi Novotoržok a Rjev—Vjasma).
2. Petrohrad—Varšava.
3. Dráha Baltická (kromě II. dílu) a dráha Pskov—Riga.
4. Moskva—Brzest.
5. Moskva—Kursk, Moskva—Nižný Novgorod a dráha Muromská.
6. Syzraň—Vjasma.
7. Dráha Kateřinská.
8. Riga—Orel (se železnicí Riga—Tuckum).
9. Libava—Romny.
10. Přivislanské dráhy (spojením železnice Varšava—Terespol s dráhou Přivislanskou).
11. Charkov—Nikolajev.
12. Kursk—Charkov—Sevastopol.
13. Samara—Zlatoust a dráha Orenburská.
14. Poleská železnice.
15. Dráhy Jihozápadní.
16. Perm—Tjumen (dosavadní dráha Uralská).
17. Západosibiřská železnice (oddělení Čeljabinsk—Obi).

B. Trati soukromými správami provozované.

18. Varšava—Vídeň.
19. Vladikavkazská železnice.
20. Ivangorod—Dombrovo.
21. Lodzinská železnice.
22. Moskva—Kyjev—Voroněž.
23. Moskva—Kazaň.
24. Moskva—Jaroslavl—Archangelsk.
25. Moskva—Vidnava—Rybinsk.
26. Rjazaň—Uralsk.
27. Dráhy Jihovýchodní

C. Trati pohraničné, spoluprovozované správami cizími.

I. Správami německými.

Trati od německo-ruské hranice, provozované královskými pruskými státními drahami:

28. U Eydtkuhnen až k Wierzbołowu (Wirballen).
29. U Odločinu až k Alexandrovu.
30. U Šopinic až k Sosnovici (trať bývalé Oderské pravé pobřežní železnice).
31. U Šopinic až k Sosnovici (trať bývalé Hornoslezské železnice).
32. Trať od německo-ruské hranice u Prostkova až ke Grajevu, provozovaná společností Východopruské jižní dráhy.
33. Trať od německo-ruské hranice u Illova až k Mlavě, provozovaná společností železnice Malbork—Mlavka.

II. Správami rakouskými.

34. Trať od rakousko-ruské hranice u Szczakowy až ke Granici, provozovaná severní drahou císaře Ferdinanda.

Trati od rakousko-ruské hranice, c. k. rakouskými drahami státními provozované ve směru do Ruska:

35. U Brodů až k Radziwilowu.
36. U Podwołoczysk až k Wołoczyskám.
37. U Nowosielice až k Nowosielici.

Poznámka. Co se týče železničných tratí provozovaných ruskými správami v cizině, viz:
Německo, čís. 96, 97, 98.
Rakousko, čís. 50, 51, 52.

Švýcarsko.

A. Trati provozované správami švýcarskými.

1. Švýcarská dráha ústřední.
2. Gotthardská dráha.
3. Jursko-simplonská dráha, kromě lanové odní provozované dráhy z Cossonejského nádraží do města Cossonay.
4. Švýcarská severovýchodní dráha.
5. Spojené dráhy švýcarské.
6. Neuenburská dráha jurská.
7. Emmenthalská dráha.
8. Dráha Langenthal—Huttwil.
9. Tössthalská dráha.
10. Švýcarská dráha Seethalská.
11. Švýcarská jihovýchodní dráha.
12. Dráha Rorschach—Heiden.
13. Dráha Sihlthalská.
14. Železnice o rozchodu úzkém Yverdon—St. Croix.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované správami cizími.

I. Správami rakouskými.

Trati od rakousko-švýcarské hranice, provozované c. k. rakouskými státními drahami:

15. U Buchsu až k Buchsu.
16. U St. Margrethen až k St. Margrethen.

II. Správami německými.

Trati od německo švýcarské hranice, provozované velkovévodskými badenskými státními drahami:

17. U Gottmadingen až ke švýcarsko-německé hranici u Wilchingen.
18. U Stetten až k Basileji.
19. U Leopoldshöhe až k Basileji.
20. U Grenzachu až k Basileji.
21. Spojovací dráha od badenského nádraží až k ústřednímu nádraží v Basileji, spoluprovozovaná velkovévodskými badenskými státními drahami.
22. Trať od německo-švýcarské hranice u St. Ludwig až k Basileji, provozovaná říšskými drahami v Elsassku-Lotrinsku.

III. Správami francouzskými.

Trati od francouzsko-švýcarské hranice, provozované společností Pařížsko-lyonské dráhy středomořské:

23. St. Gingolph až k Bouveret.
24. Chêne-Bourg až k Genève-Eaux-Vives.
25. La Plaine až k Genève-Cornavin.
26. Col-des-Roches až k Locle.

IV. Správami italskými.

27. Trať od italsko-švýcarské hranice u Chiasso až ku Chiasso, provozovaná italskými společnostmi Středomořské a Adriatické sítě.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných švýcarskými správami v cizině, viz:

Německo, čís. 114, 115, 116, 117.
Francouzsko, čís. 26, 27, 28.
Italie, čís. 7.

Wittek m. p.

33.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 4. února 1898,

kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Uvádějíc ve skutek zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, jímž bylo zavedeno nové zřízení míry a váhy, vyhlašuje se veřejně následující, od c. k. normální komise cejchovní vydaný dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Koerber m. p.

Třicátý čtvrtý dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872,

ku § 32, o cejchování vah můstkových.

Mění se ustanovení § 32, odstavce 3 cejchovního řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171, a desátého dodatku k němu vydaného (vyhláška obchodního ministeria ze dne 30. dubna 1885, Z. Ř. č. 63) a nařizuje se toto o kolkování vah můstkových:

1. Na pákovém rameni pro závaží určeném vyrazí se cejchovní kolek a letopočet přiměřené velikosti;

2. u vah s podpěrným sloupem ze železa litého vyrazí se tyto kolky také na podpěrném sloupě; k účelu tomuto musí býti vsazen knoflík z kovu měkkého;

3. u vah s dřevěným sloupem podpěrným budiž cejchovní kolek a letopočet přiměřené velikosti vyražen také na podpěrném sloupě a na můstku;

4. je-li váha opatřena kolmým ochranným plechem nebo ochranným prkénkem, tedy také tento plech nebo prkénko buďte kolkovány podle čísla 2, vztažmo 3;

5. kolky, vyražené na dřevě, buďte dobře natřeny černou barvou nebo tiskařskou černí.

Ve Vídni, dne 29. ledna 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

34.

Nařízení ministeria finančního ze dne 11. února 1898,

že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Budějovicích na železničné listy nákladní a na účtové blankety.

Prohlédajíc k nařízení ze dne 11. prosince 1892 (Z. Ř. č. 213) o tom, že má býti užíváno železničných listů nákladních s vtištěnou známkou kolkovou, pak k nařízení ze dne 9. prosince 1886, Z. Ř. č. 175, kterým bylo dovoleno vtiskovati kolkovou známku po 1 kr. a 5 kr. na blankety účtové, oznamuje se tímto, že vtiskování kolkové známky po 1 kr. a 5 kr. na železničných listech nákladních soukromými tiskárnami vyrobených, pak na účtových blanketech zavádí se od 1. března 1898 za obvyklých podmínek u hlavního celního úřadu v Budějovicích.

Böhm m. p.

Oprava.

V XCII. částce Zákonníka říšského, dne 9. října 1897 vydané a obsahující seznam odhadních okresů pro ukládání osobní daně z příjmu, má na stránce 1347 počet členů komise pro odhadní okres „politický okres Imoski“ místo 4 správně činiti **6.**

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IX. — Vydána a rozeslána dne 18. února 1898.

Obsah: Čís. 35. Nařízení o všeobecném regulativu pro vyučování a službu na školách pro báby porodní.

35.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem věcí vnitrných ze dne 27. ledna 1898,

o všeobecném regulativu pro vyučování a službu na školách pro báby porodní.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 18. ledna 1898 vydávám ve shodě s ministeriem věcí vnitrných tento všeobecný regulativ pro vyučování a službu na školách pro báby porodní:

§ 1.

Vrchní dohled ke školám pro báby porodní koná politický úřad zemský a v poslední instanci, bez újmy dozorčího práva, které ministeriu věcí vnitrných jakožto nejvyššímu úřadu zdravotnímu přísluší po stránce zdravotněpolicejní, ministerium věcí duchovních a vyučování, které je-li toho třeba bude postupovati ve shodě s ministeriem věcí vnitrných.

Ustanovení tohoto regulativu budiž také tam, kde vyučování porodních bab koná se ještě na lékařských fakultách universit, potud obdobně šetřeno, pokud nevznikají změny tím, že toto vyučování jest spojeno s fakultou lékařskou.

§ 2.

Příslušnému zemskému referentovi zdravotnímu jest svěřeno ředitelství těch státních škol pro báby porodní, které s lékařskými fakultami nejsou spojeny.

Na školách pro báby porodní, s lékařskými fakultami spojených, dekan fakulty lékařské má vykonávati úkony, jež v tomto regulativu jsou přiděleny řediteli školy pro báby porodní.

§ 3.

Vyučování bab porodních jest bezplatné a koná se jak theoreticky tak i prakticky v příslušných jazycích zemských professorem k tomu ustanoveným (po případě jiným učitelem k tomu ustanoveným) za pomoci přidělených mu assistentů a školních bab porodních.

Ku praktickému vyučování užívá se těch rodiček a dětí, které příslušné škole pro báby porodní podle zvláštních úmluv v některé zemské porodnici, a nebylo-li by takové porodnice, jiným způsobem budou dány k disposici.

Za vyučovacího běhu buďte žákyně také poučovány o křtu a zejména o udílení křtu z nouze; o podmínkách, za kterých má býti vyučováno o křtu z nouze, vyhrazují se poukazy zvláštní.

§ 4.

Do běhu pro báby porodní mohou býti přijaty ženy, kterým ještě není přes 40 let a které, jsou-li svobodné, dokonaly 24. rok věku.

Výjimky z toho povoluje politický úřad zemský k ředitelovu návrhu ve srozumění s professorem podanému (§ 23).

§ 5.

Žadatelky za přijetí předložte svůj list křestní nebo rodní, po případě list oddávací, nebo jsou-li vdovy, list úmrtní svého manžela, pak úředně potvrzené vysvědčení o mravech, vysvědčení zdravotní a způsobilosti tělesné, úředním lékařem příslušného politického úřadu vydané, a vysvědčení očkovací, po případě revakcinační.

Žadatelky, které nepředložily vysvědčení revakcinačního, podrobte se ihned po přijetí opětnému očkování.

§ 6.

Nemohou-li žadatelky vysvědčeními prokázati vyššího stupně vzdělání, mají se za příčinou svého přijetí podrobiti u professora, eventuálně v pochybných případech za přítomnosti ředitelovy zkoušce přijímací, při které jsou povinny prokázati, že jsou mocny vyučovacího jazyka slovem i písmem, jakož i že znají začátky počítání.

Ustanoviti větší požadavky nebo výjimky jest vyhrazeno politickému úřadu zemskému ve shodě s výborem zemským po slyšení ředitele a professora školy pro báby porodní.

§ 7.

Jak dlouho vyučovací běh pro báby porodní má trvati, bude ustanoveno ministeriem věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem věcí vnitrných pro každé učiliště, a to z pravidla ne kratší dobou nežli pět měsíců.

Žákyně za vyučovacího běhu, pokud to podle místních poměrů jest možná, mají trvale, po případě podle určitých skupin střídavě bydliti v zemské porodnici k vyučování používané.

Žákyním budiž při počátku vyučovacího běhu dán výtisk služebních předpisů pro báby porodní.

Na každé škole pro báby porodní budiž o to postaráno, aby podle možnosti mohly se konati každého roku opakovací běhy pro báby porodní.

Tyto opakovací běhy budou upraveny ustanoveními zvláštními.

§ 8.

Které žákyně za vyučovacího běhu pro báby porodní osvědčí se býti nezpůsobilé ke službě porodnické nebo které se dopustí hrubých porušení služebních, mohou od ředitele k návrhu professorovu býti vyloučeny z učiliště.

§ 9.

Za vyučovacího běhu mají se žákyně podrobiti u professora prakticko-theoretickým zkouškám a na konci běhu „zkoušce předběžné“. Po vykonání této zkoušky mohou býti připuštěny ke „zkoušce přísné“ (rigorosu), aby dosáhly diplomu báby porodní.

Byla-li předběžná zkouška bez úspěchu, professor může vyzvati žákyni, aby před přihlášením k rigorosu buďto opakovala běh celý neb aby byla přítomna při vyučování bab porodních ještě po čas od něho ustanovený.

§ 10.

„Zkouška přísná“ (rigorosum) jest zkouškou theoreticko-praktickou a předsebere se komisí, která skládá se z ředitele jako předsedy, z professora a z druhého zkušebního komisaře ustanoveného od ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem věcí vnitrných.

Této komisi budiž o každé kandidátce předložen výkaz, ve kterém má býti zaznamenána její kvalifikace za jejího času studijního jakož i výsledek veškerých dřívějších zkoušek a účastenství žákyně ve vyučování o udílení křtu z nouze.

Každý člen komise jest oprávněn, dávati kandidátkám otázky v mezích té učebnice pro báby porodní, které na učilišti se užívá, a služebních předpisů pro báby porodní.

Na školách pro báby porodní, ve svazku s některou lékařskou fakultou jsoucích, přísné zkoušky konají se pod předsednictvím dekana této fakulty. Příslušný zemský referent zdravotní má právo rigorosům býti přítomen.

§ 11.

Ředitel přijímá přihlášky ke zkouškám přísným a dává poukazy, jichž pro složení taxy je třeba.

Ředitel má pečovati o rozdělování a zúčtování zapravených tax.

§ 12.

Ředitel určuje den a hodinu zkoušky a zpravuje o tom členy komise zkušební.

§ 13.

Výsledek zkoušky klassifikuje se každým členem zkušební komise známkou „výtečně“, „dostatečně“ nebo „nedostatečně“, načež se pak určí povšechná známka zkoušky podle většiny posudků, leč by některá známka zněla „nedostatečně“.

§ 14.

Je-li většina hlasů pro známku „nedostatečně“, tedy kandidátka má se ještě po celou dobu jednoho běhu na učilišti zaměstnávati podle poukazů professorových.

Kandidátky, které toliko od jednoho člena zkušební komise obdržely známku „nedostatečně“, jsou povinny, podle úsudku zkušební komise ještě po jeden nebo několik měsíců na učilišti se zaměstnávati podle poukazů professorových a potom u příslušného zkušebníka, a to pokaždé za přítomnosti předsedy komise zkušební, podrobiti se zkoušce nové.

Byť i tato zkouška byla úspěšná, nemůže již povšechná známka zníti „výtečně“. Nedostatečný výsledek této nové zkoušky má v zápětí následky v odstavci 1 tohoto paragrafu vytčené.

Přísnou zkoušku není dovoleno vícekráte opakovati nežli dvakráte.

§ 15.

Ředitel vyznačuje výsledky zkoušky ve vedeném protokole zkušebním, ve kterém budiž také poznamenáno vykonané vyhotovení diplomu jakož i den učiněného slibu.

§ 16.

Kandidátky, vykonavše přísnou zkoušku, mají učiniti slib do rukou ředitelových, načež jim diplom bude vydán.

Slib a vyhotovení diplomu buďte vykonány podle přiložených vzorců.

Když se diplom odevzdává, vydá se schválené bábě porodní v příslušných zemských jazycích vyhotovený výtisk služebních předpisů pro báby porodní, a bába porodní má podpisem vlastní rukou vykonaným na diplomu potvrditi, že jej obdržela.

§ 17.

Za přísnou zkoušku, za slib a za vyhotovení diplomu budiž zapravena taxa 25 zlatých, ze kterých každý člen komise zkušební obdrží 5 zlatých. Kromě toho řediteli a professoru přísluší za přijetí slibu, vztažmo za obstarávání příslušných kancelářských prací po 3 zlatých, kdežto zbytek taxy 4 zl. jest určen za vyhotovení diplomu (čítajíc v to i poplatek kolkový).

Zvláštními ustanoveními budou upravena osvobození od taxy nebo její snížení pro jednotlivá učiliště.

Při každé opakovací zkoušce budiž taxa tak vyměřena, aby na každého účastného člena komise připadla polovice té taxovní částky, která mu svrchu jest přiřčena.

§ 18.

Ředitel zastupuje na venek školu pro báby porodní a dozírá k ní.

Ředitel má opatřiti, aby počátek vyučovacího běhu byl v čas oznámen v řečech zemských jak v úředních novinách tak i jinakým způsobem vhodným.

§ 19.

Bez újmy působnosti úřadů, které příslušné porodnici zemské jsou představeny, ředitel učiliště ve shodě s professorem vykonává disciplinární moc nad veškerými lékaři, školními babami porodními a jinakými zřízenci při této škole ustanovenými jakož i nad žákyněmi.

Ku propuštění ustanovených lékařů nebo školních bab porodních jest však třeba schválení toho představeného úřadu, kterým byli ustanoveni.

§ 20.

Ředitel učiliště jest oprávněn, uděliti professoru za vyučovacího běhu dovolenou až do 14 dnů, ustanoveným lékařům a školním babám porodním ve shodě s professorem dovolenou delší 8 dnů až

do jednoho měsíce, a má to zároveň oznámiti úřadu představenému. K delším dovoleným mimo prázdniny, jež pro učiliště jsou stanoveny, je třeba, aby byly schváleny ministrem věcí duchovních a vyučování.

§ 21.

Ředitel učiliště má podávati zprávy a výkazy, jak jsou představenými úřady té které doby předepsány.

Ředitel má zejména po ukončení každého běhu předložiti ministeriu věcí duchovních a vyučování výkaz professorem sepsaný o návštěvě školy pro báby porodní. Mimo to budiž statistické ústřední komisi ve Vídni zaslán výkaz, ve kterém budiž uvedeno:

a) počet vyučovacích hodin za týden;

b) vyučovací řeč, jméno a postavení učitelovo;

c) počet žákyň, jejich národnost a náboženství, výsledek zkoušek, po případě kolik žákyň bylo propuštěno před zkouškou vykonanou, počet vydaných vysvědčení, počet nadací;

d) počet assistentů a školních bab porodních.

§ 22.

Professor jest podřízen bezprostředně řediteli učiliště, nepřímo politickému úřadu zemskému, vztažmo ministeriu věcí duchovních a vyučování.

Po stránce správní a hospodářské má se chovati podle ustanovení v této věci pro správu v příslušné porodnici zemské platných.

§ 23.

Professor dává zapisovati do katalogu žákyně, které byly shledány ku přijetí způsobilé, a vydává jim list přijímací, který budiž ředitelem spolupodepsán.

Žákyně, které potřebují prominutí věku, mohou professorem prozatímně býti přijaty, jsou-li jinak způsobilé.

§ 24.

Professor jakožto správce porodního oddělení k vyučování ustanoveného, bez újmy závazků, které v této vlastnosti jinak má, odpovídá ze všech případů na tomto oddělení.

Professor má dohlédati ke službě assistentních lékařů a porodních bab, pro vyučování jemu přidělených, jakož přiměřeně dávati pozor na žákyně.

Má spravovati inventář učiliště a o jeho dotaci počet vydávati.

§ 25.

Professor opatřuje, aby ředitel učiliště rozpisoval konkursy pro místa assistentů a školních bab porodních, pokud jejich obsazování není vyhrazeno úřadům té které zemské porodnici představeným.

§ 26.

Professor má právo, ustanoveným lékařům a školním babám porodním za vyučovacího běhu uděleti dovolenou až do 8 dnů, avšak má to zároveň oznámiti ředitelstvu učiliště.

§ 27.

Ustanovení lékaři a školní báby porodní jsou bezprostředně podřízeni professoru. Tito lékaři a porodní báby mají stále přesně znáti všeobecné správní a nemocničně-zdravotní předpisy a, je-li professor nepřítomen, poslouchati bezprostředních příslušných rozkazů ředitelových.

§ 28.

Assistenti státně ustanovení, vztažmo lékaři příslušné zemské porodnice jako assistenti činní jsou povinni professora při vyučování jakož i v jeho vlastnosti jako správce porodního oddělení pro vyučování ustanoveného podporovati, jeho poukazy přesně plniti a shledané snad nepravidelnosti jemu ihned oznamovati.

Zejména mají také s žákyněmi konati opakovací cvičení podle poukazů professorových.

§ 29.

Assistenti, vztažmo lékaři příslušné zemské porodnice jako assistenti činní jsou povinni dohlédati ke službě žákyň a školních bab porodních i

ošetřovatelek řečeného porodního oddělení, čímž však nejsou dotčeny závazky jinak se službou na tomto ústavu spojené, jako vedení protokolů přijímacích, protokolův o nemocných a o porodech, sepisování průběhu nemocí a podobných věcí.

Mají pečovati o to, aby pokoj a pořádek byl zachováván v místnostech pro učiliště určených.

§ 30.

Assistenti, vztažmo lékaři zemské porodnice jako assistenti činní mají professora, je-li nepřítomen, zastupovati podle jeho poukazů ve správě porodního oddělení k vyučování ustanoveného, po případě také ve vyučování.

Assistent, jenž má službu, jest zavázán nepřetrženě přítomen býti v učilišti. Je-li nucen vzdáliti se na krátký čas, má spolehlivým způsobem o to se postarati, aby mohlo, třeba-li toho, ihned proň býti posláno a aby ihned mohl býti nalezen.

§ 31.

Porodní báby (školní) ke službě při učilišti ustanovené bez újmy závazků, které na ně ze služby při zemské porodnici náležejí, mají professora a assistentní lékaře při jejich lékařských povinnostech podporovati, jejich nařízení svědomitě vykonávati a na žákyně za pobytu v ústavě pozor dávati a je poučovati.

§ 32.

K assistentům, při školách pro báby porodní ze státních peněz ustanoveným, vztahují se ustanovení zákona ze dne 31. prosince 1896, Z. Ř. č. 8 z r. 1897, jakož i prováděcí předpisy, na základě jeho vydané, assistentů při lékařských fakultách se týkající, s tou obměnou, že assistenty ustanovuje ředitel učiliště k návrhu professorovu, a že také jinak působnost professorským sborům přidělenou vykonává ředitel ve shodě s professorem.

§ 33.

O ustanovování lékařů a porodních bab při zemské porodnici platí předpisy pro to dané.

§ 34.

Změny těchto ustanovení, kterých bude třeba prohlédajíc ke zvláštním poměrům jednotlivých škol pro báby porodní, jsou vyhrazeny ministeriu věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem věcí vnitřních, při čemž buďte provedena jednání s účastnými úřady zemskými, jichž jest snad třeba.

Gautsch m. p. **Latour** m. p.

Diplom báby porodní.

Ředitelstvo školy pro báby porodní v . . . . . vysvědčuje tímto, že N. N.
(rozená N. N.) . . . . . .
narozená v . . . . . .
příslušná do . . . . . .
řádně navštěvovala vyučovací běh pro báby porodní na tomto ústavu, že se potom zde dne . . . . .
podrobila přísné zkoušce pro báby porodní před zkušební komisí k tomu ustanovenou s $\frac{\text{dostatečným}}{\text{výtečným}}$
prospěchem a že tím prokázala svou způsobilost k vykonávání praxe báby porodní způsobem, jak jest předpisům přiměřen.

Když vykonala předepsaný slib před podepsaným ředitelem dne . . . . . ,
jest oprávněna, na základě tohoto diplomu v obvodě království a zemí na říšské radě zastoupených po řádném ohlášení u příslušného úřadu svého sídla podle ustanovení doručených jí služebních předpisů pro báby porodní vykonávati praxi báby porodní.

Od ředitelstva školy pro báby porodní v . . . . . .

. . . . . , dne . . . . . .

N. N.,
professor při škole pro báby porodní v . . . . . .

N. N.,
ředitel školy pro báby porodní v . . . . . .
a předseda komise zkušební.

Potvrzuji tímto, že jsem při svém slibu obdržela výtisk platných služebních předpisů pro báby porodní.

N. N.,
(podpis porodní báby rukou vlastní.)

(Poznámka na diplomu:) Ohlásila se řádně ku provozování praxe jako bába porodní.

(Podpis přednosty politického úřadu, po případě záznamy příslušných politických úřadů.)

Vzorec slibu.

„Když jste vyhověla předepsaným podmínkám pro dosažení diplomu báby porodní, vyzývám Vás, abyste přede mnou jako ředitelem školy pro báby porodní v . . . . . slavnostně slíbila, že těhotným a rodičkám i šestinedělkám, ku kterým za příčinou pomoci budete zavolána, a to bez ohledu k jejich poměrům majetkovým a na odměnu, které se Vám dostane, stejným způsobem věrně a ochotně svými vědomostmi jako bába porodní budete nápomocna, že při tom veškeré povinnosti, které porodní bába má podle platných zákonův a nařízení, jakož i zejména podle platných služebních předpisů pro báby porodní, přesně a svědomitě budete konati, a že se od těchto svých povinností nikdy jakýmikoliv ohledy odvrátiti nedáte.

Potvrďte tímto rukou dáním, že těchto svých povinností stále věrně budete pamětliva“.

(Potom má kandidátka opakovati tato slova:

„Slibuji, že budu zachovávati, co mně právě bylo řečeno a čemu jsem dobře rozuměla.“)

„Odevzdávám Vám tímto diplom, který Vás opravňuje, ohlásiti se řádně u příslušného úřadu ku provozování svého povolání jako bába porodní, jakož i výtisk služebních předpisů pro báby porodní, jichž ustanoveními máte se říditi, provozujíc své povolání, a jichž přijetí potvrďte na diplomě podpisem své vlastní ruky.“

(Potom bába porodní podepíše se na diplomě.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1898 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné **na rok 1898** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého vydání:**

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . .	30 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok o sobě lze dostati počínajíc rokem **1898** za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 80 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Ročník 1897 může odebrán býti teprve tenkráte, až jsou vydána repertoria příslušných vydání.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako **zákonníky německé.**

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) počínajíc rokem 1898 koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka X. — Vydána a rozeslána dne 27. února 1898.

Obsah: (Čís. 36—39.) 36. Vyhláška, že několik uherských vnitrozemských celnic jest zmocněno vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené. — 37. Vyhláška, že c. k. puncovní úřad v Bregenci, který byl zároveň úřadem pro kupování zlata a stříbra, byl změněn v exposituru puncovního úřadu a že byla zřízena expositura puncovního úřadu v Inspruku. — 38. Třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních. — 39. Císařské nařízení, jímž se povoluje, aby roku 1898 vybraly se kontingenty brancŭ, jichž potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a země-brany.

36.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 14. ledna 1898,

že několik uherských vnitrozemských celnic jest zmocněno vyřizovati zásilky rostlin poštou z cizozemska dovážené.

Podle oznámení královského uherského ministeria finančního byly královské uherské hlavní celnice v Budapešti, Prešpurce (Poszony), Šoproni, Rábě (Győr), Košici (Kassa), Velkém Varadíně (Nagyvárad), Debrecíně, Kološti (Koloszvár), Sibíni (Nagyszeben), Aradě, Temešváru, Szegedě a královské hlavní celnice v Záhřebě a Oseku zmocněny, zásilky, které poštou z cizozemska docházejí a obsahují předměty, naznačené pod čís. 2 dodatku k ministerském nařízení z roku 1882 o opatřeních, aby mšice révová nebyla zavlečena, Z. Ř. č. 107, vyřizovati podle předpisů platných pro vyřizování takových zásilek zmocněnými k tomu celnicemi pohraničnými.

Böhm m. p.

37.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 27. ledna 1898,

že c. k. puncovní úřad v Bregenci, který byl zároveň úřadem pro kupování zlata a stříbra, byl změněn v exposituru puncovního úřadu a že byla zřízena expositura puncovního úřadu v Inspruku.

Prohlédajíc ku zdejšímu výnosu ze dne 30. listopadu 1866, Z. Ř. č. 149, oznamuje se tímto, že c. k. puncovní úřad v Bregenci počínajíc 1. dubnem 1898 bude změněn v exposituru puncovního úřadu, všemi právy puncovního úřadu nadanou a s c. k. hlavní celnicí v Bregenci spojenou.

Této expositure přiděluje se za úřední okres Vorarlbersko a expositura tato podrží úřední znamení *H* dosud řečeným puncovním úřadem užívané.

Kupování zlata a stříbra, u puncovního úřadu v Bregenci dosud prováděné, bylo zrušeno dnem 31. prosince 1897.

Rovněž 1. dubnem 1898 bude u c. k. hlavní celnice v Inspruku zrušena tamní dosavadní puncovna a zřízena právě taková expositura puncovního úřadu, které se přiděluje korunní země Tyrolsko bez Vorarlberska.

Jakožto úřední znamení tato expositura bude užívati písmena *J*.

Böhm m. p.

38.

Třetí dodatek

k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem ministeria finančního ze dne 15. února 1898.)

Jak se odvádí osobní daň z příjmu a daň ze služného vyššího zřízenců (pensistů) v cizozemsku žijících.

K článku 83, č. 2, buďte doloženy tyto odstavce:

Žije-li zřízenec (pensista) v cizozemsku, budiž za státní pokladnu k zúčtování a k vybírání příslušnou pokládán ten berní úřad, v jehož úředním obvodě jest bydliště zaměstnatelovo; také zde může k žádosti zaměstnatelově býti dovoleno, aby daň byla odváděna u jiné pokladny, v kteréžto případnosti budiž postupováno podle ustanovení předcházejících.

Ukládání daně zřízencům v cizozemsku žijícím má — pokud domovská obec zřízencova není známa (vyk. předp. IV., článek 36, č. 5) — prohlédaje ku pramenu příjmu oznámkou zaměstnatelovou vykázanému, prováděti ukládací orgán v sídle zaměstnatelově, kteryžto orgán má tedy také osobně vyzvati zřízence, aby podal svou přiznávku a vykázal svou obec domovskou, vztažmo aby k tomu svolil, by uložení daně bylo provedeno vyzývajícím orgánem.

Böhm m. p.

39.

Císařské nařízení, dané dne 21. února 1898,

jímž se povoluje, aby roku 1898 vybraly se kontingenty branců, jichž potřebí pro zachování vojska, válečného loďstva a zeměbrany.

Na základě ustanovení § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

Článek I.

Povoluje se, aby se roku 1898 z mužů ke zbrani způsobilých ze životních tříd zákonem povolaných vybraly kontingenty branců, na království a země v říšské radě zastoupené připadající, jichž jest třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a to:

59.211 mužů pro vojsko a válečné loďstvo, pak 10.000 mužů pro zeměbranu, kromě branců, jež Tyrolsko a Vorarlbersko k zeměbraně povinny jsou dostaviti, a náhradní záloha.

Článek II.

Mému ministrovi obrany zemské jest uloženo, aby smluviv se s Mým říšským ministrem vojenství, ve skutek uvedl toto nařízení, které dnem svého vyhlášení nabude moci.

V Budapešti, dne 21. února 1898.

František Josef m. p.

Gautsch m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Böhm** m. p.
Latour m. p. **Koerber** m. p.
Ruber m. p. **Bylandt** m. p.
Loebl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XI. — Vydána a rozeslána dne 5. března 1898.

Obsah: Čís. 40. Císařský patent, jímž svolává se rada říšská.

40.

Císařský patent, daný dne 4. března 1898,

jímž svolává se rada říšská.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istersk; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Rada říšská jest svolána na den 21. března 1898 do Našeho říšského hlavního a sídelního města Vídně.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni dne 4. března léta tisícího osmistého devadesátého osmého, panování Našeho roku padesátého.

František Josef m. p.

Gautsch m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Böhm** m. p.
Latour m. p.	**Koerber** m. p.
Ruber m. p.	**Bylandt** m. p.

Loebl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XII. — Vydána a rozeslána dne 13. března 1898.

Obsah: Čís. 41. Nařízení o služební instrukci pro c. k. finanční prokuratury.

41.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 9. března 1898,

o služební instrukci pro c. k. finanční prokuratury.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 8. března 1898 vydává se tato služební instrukce pro c. k finanční prokuratury, která dnem 1. dubna 1898 moci nabude.

K čemu jsou finanční prokuratury určeny a jaký úkol mají.

§ 1.

a) Zásada všeobecná.

Finanční prokuratury jsou státními úřady pro obvod jedné nebo několika zemí zřízenými, aby obstarávaly práce právních zástupců vzhledem ke jmění státnímu a k takovému majetku, který jemu co do zastupování na roveň jest postaven.

Podle toho jest služebním úkolem finančních prokuratur vůbec:

1. Soudní zastupování vůbec, zejména pak vedení právních rozepří v těch záležitostech, které se týkají jmění státního a takového majetku, který jemu jest na roveň postaven, podle § 2 této instrukce.

2. Zastupování státního jmění a fondů státem spravovaných nebo nadaných, jakož i patronátních práv Nejvyššímu zemépánu nebo řečeným fondům příslušejících v řízení správním podle ustanovení § 15 *B* této instrukce.

3. Podávati dobrá zdání v záležitostech, které se týkají státního jmění nebo majetku jemu na roveň postaveného nebo vůbec důležitých zájmů státní správy, podle ustanovení § 15 *C* této instrukce.

4. Spolupůsobiti při uzavírání právních jednání a při zdělávání právních listin v záležitostech státního jmění nebo majetku jemu na roveň postaveného.

§ 2.

b) Zevrubnější vymezení všeobecného předpisu v § 1 obsaženého.

I. K státnímu jmění a k majetku, který vzhledem ku právnímu zastupování a ku právní poradě finanční prokuraturou jemu jest na roveň postaven a jehož záležitosti ve směrech v § 1 pod čís. 1—4 naznačených jsou úkolem finanční prokuratury, čítá se:

1. Erár vůbec, zejména tedy všechny státní daně a dávky, jakož i veřejné dávky vůbec, pokud se vybírají týmiž orgány a prostředky jako dávky státní, monopoly, regalie, všeliké státní podniky, státní lenní oprávnění a vůbec všechna zařízení a ústavy k zapravování státního nákladu určené.

2. Dvorní erár.

3. Kr. uher. erár vzhledem ku pohledávkám, které před c. k. soudy jest zastupovati, pokud při obdobných pohledávkách c. k. erár u v zemích koruny Uherské vzájemnost jest zaručena.

4. Právo odúmrtní, territorialní práva a zemské hranice.

5. Peněžité tresty a peněžité pokuty státními správními úřady uložené, pokud jde o to, aby byly dobyty cestou soudní.

6. Všechny fondy, státními úřady bezprostředně spravované nebo, pokud by tomu tak nebylo, ze státních peněz zcela nebo částečně avšak s tou podmínkou nadané, že stát má hraditi schodek správní.

7. Zeměpanská patronátní práva a patronátní práva fondů pod čís. 6 řečených.

8. Nadání bezprostředně státními úřady spravovaná. Jiná nadání mají toliko potud nárok na zastupování a na právní poradu finanční prokuraturou, pokud jde o to, aby nadání poprvé se ustavilo, neb o dobytí nadaného majetku k tomu účelu, aby nadání bylo ustaveno, nikoliv však pokud po ustaveném již nadání jde o další právní jednání nebo zastupování.

9. Kostelní jmění (záduší) a jmění duchovních obročí, pokud jde o původní nadání kostela nebo duchovního obročí neb o integritu kmenového jmění, nebo spravují-li státní úřadové toto jmění, nikoliv však mají-li při zřízených již kostelích nebo duchovních obročích běžné majetkové užitky býti zastupovány nebo dobývány; kromě toho ve státní správě jsoucí jmění zrušených duchovních ústavů, klášterův a společenstev, v Haliči však kmenové jmění duchovních ústavů, klášterův a společenstev vůbec.

10. Veřejné farní chudinské ústavy, kde ještě trvají.

11. Zbožná (obecně prospěšná) pořízení pro případ smrti, pokud nevztahují se snad ku právním podmětům, kterých finanční prokuratura ve smyslu této instrukce nezastupuje.

12. Jmění státními školními úřady (zemskými a okresními radami školními) spravované.

Pokud v řízení před soudy a zvláště v soudním řízení exekučním jednotlivé právní úkony mohou předsebrány býti jinými úřady, bude ustanoveno předpisy zvláštními.

O intervenci finanční prokuratury v řízení správním platí zejména ustanovení § 15 *B* této instrukce.

II. Kromě případností sub I vytčených zastupování finanční prokuraturou má také tenkráte místo, když jest zvláštními zákonnými ustanoveními nařízeno.

III. Finanční prokuratura jest mimo to tenkráte povolána, aby před soudem zastupovala zájmy veřejné, když lze připustiti, aby na jejich ochranu některý státní úřad zakročil a když finanční prokuratura jest za to požádána příslušným úřadem, poněvadž není jiného orgánu k zakročení zvláště ustanoveného.

IV. Finanční ministerium může dovoliti, aby finanční prokuratura v těch případnostech, ve kterých to dosud zvykem bylo, i dále zastupovala jednotlivě určitý majetek, který nenáleží ke jmění pod předpisy oddílu I. a II. tohoto paragrafu spadajícímu.

V. Vzniknou-li v jednotlivých případnostech pochybnosti, zdali ve smyslu ustanovení §§ 1 a 2 má předsevzat býti některý úřední úkon finanční prokuratury, tedy budiž od ní dříve, nežli se předsevezme, vyžádáno rozhodnutí finančního ministeria.

§ 3.

Finanční prokuratury a expositury finančních prokuratur.

Finanční prokuratury jsou zřízeny:

ve Vídni pro arcivévodství Rakousy pod Enží,

v Linci pro arcivévodství Rakousy nad Enží,

v Solnohradě pro vévodství Solnohradské,

ve Štýrském Hradci pro vévodství Štýrské,

v Celovci pro vévodství Korutanské,

v Lublani pro vévodství Krajinské,

v Terstu pro knížecí hrabství Gorické a Gradišťské, markrabství Isterské a pro město Terst s jeho obvodem,

v Zadru pro království Dalmatské,

v Inspruku pro knížecí hrabství Tyrolské a zemi Vorarlberskou,

v Praze pro království České,

v Brně pro markrabství Moravské a vévodství Horní Slezsko a Dolní Slezsko,

ve Lvově pro království Haličské a Vladiměrské s velkovévodstvím Krakovským,

v Černovicích pro vévodství Bukovinské.

Mimo to jest zřízena v Krakově expositura finanční prokuratury.

§ 4.

O místní příslušnosti.

I. K zastupování v procesech passivních, při kterých soudní příslušnost jest odůvodněna podle §§ 74 a 75, odstavce 2 jurisdikční normy, jest povolána ta finanční prokuratura, v jejímž obvodě jest

věc, ku které právní rozepře se vztahuje, není-li pak takového vztahu, ta finanční prokuratura, v jejímž obvodě stala se událost, kterou vznikl nárok ku platnosti přiváděný. Není-li tu ani tohoto důvodu příslušnosti, tedy příslušnost řídí se úředním sídlem správního vztažmo dozorčího úřadu, který příslušnému ústřednímu místu jest bezprostředně podřízen.

II. Při jiných passivních procesech nežli v odstavci I řečených, jakož i při všech aktivních procesech a při jinakých soudních jednáních jest ta finanční prokuratura místně příslušna, v jejímž obvodě leží příslušný soud I. instance.

III. Co se týče všech ostatních úředních úkonů finanční prokuratuře přidělených, budiž obdobně šetřeno předpisův o příslušnosti v oddíle I. obsažených.

IV. Finanční prokuratura jest oprávněna zakročovati před všemi soudy a úřady v královstvích a zemích na radě říšské zastoupených.

Prospívá-li to však rychlejšímu a zdatnějšímu vyřizování prací nebo zmenší-li se tím výdaje, finanční prokuratura obrať se za příčinou předsevzetí úředních výkonů mimo svůj obvod na tu finanční prokuraturu, v jejíž obvod úkony úřední náležejí.

Finanční prokuratura tato má vyhověti takovému dožádání, ač není-li proti tomu podle jejího úsudku důvodů závažných.

V. O různých mínéních, která by o místní příslušnosti vznikla, rozhoduje finanční ministerium bez újmy kompetence, která soudům v řízení soudním v této věci přísluší.

VI. Dotčena není v § 9 zákona ze dne 12. července 1872, Z. Ř. č. 112, stanovená místní příslušnost finanční prokuratury v rozepřích pro porušení práva soudcovskými úředníky spáchaná.

VII. Místní příslušnost expositur prokuratur finančních jest stanovena v § 13.

O příslušnosti expositury prokuratury finanční v Krakově mají platnost zvláštní předpisy o ní dané, dokud by jinak nebylo nařízeno.

O hierarchickém postavení, o osobním stavu a o poměrech služného finanční prokuratury, pak o podmínkách, aby kdo při ní byl ustanoven.

§ 5.

I. Finanční prokuratury jsou podřízeny finančnímu ministeriu podle ustanovení §§ 8, 9, 12 a 16 této služební instrukce.

Název, počet, důstojenství a služné úředníkův a sluhů, kteří jsou k obstarávání prací finanční prokuratury ustanoveni, řídí se podle úřednictva pro jednotlivé finanční prokuratury určeného.

II. Aby kdo byl ustanoven v konceptní službě prokuratury finanční, vyžaduje se:

a) jde-li o přijetí za koncipienta, aby vykonal tré theoretických zkoušek státních, ministerským nařízením ze dne 24. prosince 1893, Z. Ř. č. 204, předepsaných; výjimečně ministerium finanční může povoliti, aby byl přijat také po vykonání toliko dvou státních zkoušek, když se žadatel zaváže, že třetí státní zkoušku podstoupí v šesti měsících ode dne přijetí čítajíc; žadatel může jako koncipient do přísahy býti vzat teprve po alespoň jednoroční úplně uspokojivé praxi zkušební, za které ten, jenž o definitivní ustanovení se uchází, musí osvědčiti zejména zvláštní schopnost ke službě prokuratury finanční potřebnou;

b) jde-li o místo koncipisty prokuratury finanční, vztažmo adjunkta, žádá se právnický doktorát, alespoň jednoroční praxe soudní a vykonání zkoušky předepsané pro konceptní službu prokuratury finanční;

c) k dosažení vyšších služebních míst kromě toho vykonání zkoušky advokátní.

Koncipientům, kteří požívají adjuta, může adjutum býti ponecháno také za praxe soudní, jsou-li jejich služební výkony úplně uspokojivé.

Za prvních dvou let po tom, co tato služební instrukce nabude moci, finanční ministerium může povolovati úlevy z ustanovení § 5, II *b* a *c*.

III. Ministr finanční, má-li úředník kvalifikaci v odstavci II sub *b* žádanou a podle peněz rozpočtem povolených, může k návrhu finančního prokuratora úředníky prokuratury finanční, kteří celkem pět let zcela uspokojivě sloužili, jmenovati *ad personam* koncipisty, a takové koncipisty, kteří celkem osm let stejným způsobem sloužili, *ad personam* adjunkty, třeba by nebyla uprázdněna systemisovaná místa řečených kategorií.

IV. Aby žadatelé dosáhli místa v XI. důstojenské třídě při kancelářské službě prokuratury finanční, musí za šestiměsíční služby zkušební prokázati, že mají vědomosti a schopnosti, jichž pro takové místo je třeba, nebo že alespoň dá se očekávati, že jich přiměřeným dalším výcvikem nabudou.

Řídícími úředníky kancelářskými budiž z pravidla jmenován toliko ti, kteří odbyli některou školu střední.

Tím nejsou dotčena ustanovení zákona ze dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

Povinnosti a práva finanční prokuratury a jejích zřízenců vůbec.

§ 6.

Finanční prokuratura jest povinna, horlivě a s věcnou znalostí ve čtverém směru v § 1 naznačeném práva státu zastupovati a státní jmění jakož i majetek, který jemu co do právního zastupování a právní porady prokuraturou finanční jest na roveň postaven, v mezích služební instrukcí vytčených pečlivě chrániti od újmy a škody.

Aby finanční prokuratura mohla svému úkolu řádně dostáti, jest oprávněna žádati za podělování Zákonníkem říšským a zemským a vůbec zákonníky a sbírkami zákonů, jichž má třeba, a jest také oprávněna, k svým účelům užívati knihoven a archivů při ministeriích a při úřadech správních.

Do všech těchto materialií úředníci finanční prokuratury mohou nahlédati a jich užívati a buďte materialie tyto v dobrém pořádku chovány, ku čemuž konci buďte o nich u finanční prokuratury vedeny seznamy a knihy normálií. Též budiž o to pečováno, aby z dotací k tomu určených byla zřízena knihovna úřední, která má obsahovati vědecká díla a soudní rozhodnutí, pro činnost prokuratury důležitá, vztažmo aby knihovna tato byla řádně doplňována.

Všelicí státní úřadové jsou povinni, podporovati podle možnosti prokuraturu finanční, aby svůj úkol podle platných zákonů mohla plniti.

Úřadové mají zejména finanční prokuratuře spisy, kterých pro splnění jejího služebního určení v jednotlivé případnosti je třeba, k žádosti jí zaslati k nahlédnutí, po případě k opsání. Toto nařízení platí pro soudy potud, pokud jemu neodporují zvláštní zákonná ustanovení.

Úředníci prokuratury finanční mají hleděti, aby stále přesně znali všechny zákony a nařízení, které v různých správních oborech se vydávají, a jichž znáti je třeba finanční prokuratuře, aby svůj úkol účinně mohla konati. Tato znalost zákonů má obsahovati nejen tuzemské zákony, nýbrž, pokud toho úkol finanční prokuratury vyžaduje, také zákony cizozemské.

Úředníci prokuratury finanční mají kromě toho býti toho dbalí, aby jejich odborný výcvik stále pokračoval, mají při konání služby beze všeho osobního prospěchu, přenáhlení a vášně přihlédati toliko ke skutečným poměrům, jakož i k zákonu a právu, mají nepředpojatě podávati dobrá zdání právní na nich žádaná, svěřená jim zastupování horlivě a rychle ku prospěchu státu a v zájmu jeho práv prováděti a služební tajemství svědomitě zachovávati.

K úředníkům prokuratury finanční, kteří těmto požadavkům úplně vyhovují a kteří se kromě toho zvláštní obratností vyznamenávají při vystupování v ústním řízení procesním, může při postupu zvláště býti přihlédáno, jsou-li tu ostatní podmínky pro postup (§ 5).

Povinnosti a práva finančního prokurátora a jemu podřízených zřízenců finanční prokuratury zvláště, a to:

§ 7.

a) Prokurátora finančního.

aa) Co se týče řízení úřadu.

Prokurátor finanční jest povolán a zavázán, úřední práce říditi a je rozdělovati mezi úředníky prokuratury finanční sobě podřízené, prohlédaje k jejich důstojenství a přede vším podle jejich zkušeností a schopnosti. Prokurátor má úředníky a sluhy finanční prokuratuře přidělené přidržovati, aby své povinnosti konali, k nim dohlédati a o to pečovati, aby práce rychle a účelně byly vyřizovány, aby protokoly, rejstříky a záznamy, jichž je třeba pro evidenci prací vůbec a zejména roků a lhůt v soudním řízení a které vésti nařídil, přiměřeně byly vedeny a aby ve všech pracovních odvětvích byl pořádek a pravidelnost.

Prokurátor finanční má nahlédati do všech k úřadu došlých podání, jakmile k úřadu došla, aby zachoval si přehled veškeré práce a aby mohl působiti na zákonnost, pravidelnost a na urychlení prací.

Prokurátor finanční approbuje všechna úřední vyhotovení, podpisuje úřední výnosy a písemnosti a jest odpovědna i ručí za veškeré provádění prací, které má říditi, aby bylo zákonné, účelné a řádné, jakož i za všechny úřední úkony, od finanční prokuratury vycházející, na které má působiti, a to podle této působnosti. Zprávy, které se podávají úřadům ústředním, má mimo finančního prokurátora také referent podepsati.

Prokurátor finanční jest povinen, podřízeným sobě úředníkům a pomocníkům pro práci jim přidělenou včasně dáti potřebnou informaci a označiti, jak by ji měli vyříditi.

Jestliže by finanční prokuratuře k žádosti některého ústředního úřadu od finančního ministeria byl přidělen k výcviku nebo ku konání služby personal konceptní některého správního úřadu, budiž pečováno o řádný výcvik toho personalu.

§ 8.

bb) Co se týče záležitostí osobních, disciplinárních a režijních.

I. Co se týče osobních záležitostí úředníků, sluhů a jinakých zřízenců finanční prokuratury, finanční prokurátor má vůbec touž působnost, jako presidium finančního úřadu zemského vzhledem ku podřízeným sobě úředníkům, sluhům a zřízencům.

Avšak finančnímu prokurátorovi není vzhledem ku konceptním úředníkům propůjčeno právo jmenovací, nýbrž toliko právo přijímati neadjutované koncipienty, jakož i propůjčovati adjuta koncipientům v systemisovaném jich počtu.

Při úřednictvu kancelářském má právo jmenovati úředníky XI. a X. třídy důstojenské, pokud jsou systemisováni.

Co se týče jmenování konceptních úředníků, jakož i kancelářských úředníků od IX. důstojenské třídy výše, budiž návrh na obsazení, šetříc předpisů pro návrhy na obsazování daných, podán ministeriu finančnímu.

Tabely služební a o způsobilosti, které mají k návrhu na obsazení býti přiloženy a ve všech rubrikách svědomitě vyplněny, buďte pokaždé, kdy ta která osoba jest přidělena jako pomocník samostatnému referentu finanční prokuratury, spolupodepsány kromě od finančního prokurátora také od referenta, jemuž pomocník jest přidělen, nebo pokud jde o osoby služby kancelářské, od přednosty úřadů pomocných.

II. O disciplinárním nakládání s úředníky a sluhy finanční prokuratury platí předpisy všeobecné; při disciplinárních komisích těch finančních úřadů zemských, v jejichž úředním sídle jest finanční prokuratura, budiž jeden nebo několik úředníků finanční prokuratury počtem od finančního ministeria určeným za členy ustanoveno. Tyto disciplinární komise mají potom úřadovati jako společné disciplinární komise pro úředníky a sluhy finančního úřadu zemského a finanční prokuratury.

III. Prokurátor finanční má v osobních a režijních záležitostech právo poukazovati dotaci, jak jest ve státním rozpočtu pro finanční prokuraturu povolena.

Zemská pokladna v příslušném správním území ležící má při tom úřadovati jako pokladna výplatná, kdežto účetní oddělení finančního úřadu zemského jest zavázáno obstarávati práce likvidační, censuru a správní účetní službu pomocnou.

IV. Prokurátor finanční ve vlastní působnosti, oznámiv to zároveň účetnímu oddělení, může nařídíti, aby nedobytné výslužky, kolkové a poštovské poplatky a hotové výdaje byly odepsány, jakmile příslušná věc jest skončena a dlužné v ní částky nepřevyšují úhrnu 50 zl.

Prokurátor finanční také může ve případech zvláštního zřetele hodných výjimečně s přisvědčením příslušného úřadu správního nařídíti ve své působnosti, aby procesní a exekuční náklady byly prominuty až do nejvyšší částky 50 zl.

Ve všech ostatních případnostech budiž vyžádáno povolení ministeria finančního.

§ 9.

cc) Co se týče služebního zastupování a úřední návštěvy.

Je-li finanční prokurátor na dovolené, je-li nemocen nebo služebně zaneprázdněn, jest přítomný důstojenstvím nejstarší konceptní úřeník finanční prokuratury povolán jej zastupovati.

Pokud by finanční prokurátor musil po delší čas nežli dva měsíce svěřiti řízení úřadu úředníku nejprve povolanému nebo po delší dobu nežli 14 dní jinému úředníku nežli nejprve povolanému, oznam to ministeriu finančnímu, pokud toto, udílejíc dovolenou, již bez toho nezvědělo o potřebě, aby byl zastupován. Jestliže by finanční prokurátor vzhledem k objemu prací nebo vzhledem k trvale většímu počtu důležitých a rozsáhlejších agend nemohl úřad sám jediný říditi a jestliže by proto pokládal za nezbytné, část řízení prací trvale svěřiti jednomu nebo několika dotčeným svrchu náměstkům, tedy takové opatření může se státi toliko se schválením ministeria finančního.

Prokurátor finanční, není-li nemocí nebo služebními požadavky zaneprázdněn nebo dovolenou toho zproštěn, jest zavázán choditi do úřadu a říditi personal i dohlédati k němu mezi ním samým a v místnosti úřední; bez povolení finančního ministeria nesmí finanční prokurátor vzdáliti se z místa sídla úředního, kromě že by byl úředně vyslán, měl dovolenou nebo bydlil v nejbližším okolí místa sídla úředního.

Za udělení dovolené prokurátor finanční pro svou osobu má žádati u ministeria finančního.

Pokud dovolená nepřesahuje jednoho téhodne, stačí prostá oznámka tomuto ministeriu.

§ 10.

b) Zřízenců prokuratury finanční.

Úředníci a sluhové, kteří jsou finanční prokuratuře přiděleni, mají se podrobiti nařízením a pokazům finančního prokurátora nebo jeho náměstka a jich poslouchati. Avšak mají toho vůli, své osobní náhledy a připomenutí a pozorování přednášeti úřednímu přednostovi způsobem jeho postavení přiměřeným, pokud tím vedení prací zbytečně se nezdržuje nebo nestěžuje.

Úřední přednosta má, co mu bylo předneseno, uvážiti a o tom rozhodnouti.

Proti nepřístojným nebo patrně nezákonným opatřením a nařízením má každý právo a povinnost odvolati se k ministeriu finančnímu.

Každý úředník a sluha odpovídá a ručí za svědomité, účelné a přesné obstarávání prací jemu svěřených a za přesné šetření poukazů, příkazův a informací, jemu již vůbec platnými nařízeními nebo finančním prokurátorem zvláště daných.

Kromě těch případností, kdy jde o použití dané dovolené, o nemoc neb o služební cestu, jsou úředníci a sluhové zavázáni ku pravidelné, nepřetržité návštěvě úřadu, a to dopoledne a odpoledne podle toho, jak toho služba žádá, a podle poukazů finančního prokurátora, který toliko výjimečně smí v případech zřetele hodných, když tím služba netrpí újmy, jednotlivcům povoliti, aby doma pracovali.

O vyřizování úředních prací v neděli a ve svátek má se úřední přednosta podle potřeby postarati.

O vnitřním vyřizování prací.

§ 11.

Kolegiální porada o jednacích předmětech jest předepsána toliko pro jednání důležitější, jako jsou na příklad: dobrá právní zdání důležitosti závažnější, která vyžadují bystřejšího a hlubšího posouzení, první procesní kroky nebo smlouvy, při kterých jde o hodnoty neb o práva většího rozsahu nebo vyšší důležitosti, výklady důležitých zákonů nebo vzdání se pochybných práv, návrhy na obsazení míst a pod.

Referenti jsou povinni, zdá-li se jim některý předmět býti způsobilý ku poradě kolegiální, poznamenati tuto okolnost na archu referátním. Avšak finančnímu prokurátorovi jest zůstaveno, aby za své vlastní odpovědnosti a za svého ručení posoudil a rozhodl, zdali jednací předmět pokládá za předmět vyšší váhy a důležitosti a tedy za způsobilý ku kolegiální poradě, zvláště poněvadž jest zavázán, všechny zbytečné průtahy v práci odstraňovati a na urychlení a na přípustné zkrácení a zjednodušení postupu pracovního působiti.

Ku poradám buďte každou měrou přibráni všichni volní referenti.

Pokud jde o návrhy na obsazení, finanční prokurátor má toho vůli, které členy ku poradě chce přibrati.

Při poradách předsedá finanční prokurátor nebo jeho náměstek.

Jakmile referent učinil svůj návrh, počne se všeobecný přetřes předmětu, jejž předseda řídí a uzavře, jakmile soudí, že jest dostatečný.

Předseda dá potom hlasovati, při čemž poradní členové hlasují podle důstojenského pořadí. Předseda pronáší své mínění naposledy a vyhlašuje usnesení podle většiny hlasů.

Jsou-li hlasy stejně rozděleny, rozhoduje hlas předsedův.

Prokurátor finanční není vázán poradním usnesením a může postupovati podle svého osobního přesvědčení, avšak odpovídá z toho a ručí za to nejen sám, nýbrž i členové, kteří k jeho náhledu přistoupili.

Rozhodne-li se finanční prokurátor poradního usnesení uposlechnouti, tedy jsou odpovědni a ručí

s ním všichni hlasovatelé, kteří k usnesení přisvědčili.

Expedici má pokaždé referent navrhnouti, avšak sděliti se o ni, nesrovnává-li se usnesení s jeho návrhem, předběžně s tím hlasovatelem, podle jehož návrhu usnesení se stalo, aby ji vidoval.

Odevzdané hlasy buďte uvedeny a provedeny, jakož i učiněné usnesení nebo předsedovo rozhodnutí buď zapsáno referentem na archu referátním. Referent má též před svým referátem uvésti podle spisů stav věci, za jehož přesnost a správnost odpovídá a ručí.

Přednesený stav věci budiž sepsán a ke spisům přiložen.

Jednací řeč finanční prokuratury řídí se podle platných předpisův.

Poměr prokuratury finanční k jiným úřadům a dopisování s nimi.

§ 12.

Prokuratura finanční jest podřízena ve věcech osobních a režijních výhradně ministeriu finančnímu. Jemu přísluší také nejvyšší dozor k veškeré práci finančních prokuratur, ku kterémužto konci ministerium finanční může konati občasné prohlídky finančních prokuratur.

Pokud však jde o právní zastupování, o dobrá zdání právní neb o spolupůsobení při uzavírání právních jednání a při sepisování právních listin ve smyslu § 1, jest finanční prokuratura podle ustanovení této instrukce a zejména podle jejího § 4 zavázána, vyhověti příkazům ústředních míst, vztažmo dožádáním kteréhokoli státního úřadu. Jestliže se obdržené příkazy, jakož i došlá dožádání podle mínění finanční prokuratury nesrovnávají se zájmy, které podle § 2 této instrukce má zastupovati, nebo přičí-li se vůbec ustanovením této služební instrukce, tedy finanční prokuratura má právo a povinnost, rozložiti to v té které případnosti příslušnému správnímu úřadu, vztažmo tomu kterému úřadu a v důležitých případnostech podati zprávu ministeriu finančnímu.

Ústředním úřadům, jakož i dvorním úřadům finanční prokuratura podává zprávy.

V soudním řízení má šetřiti forem pro toto řízení předepsaných.

Se všemi ostatními úřady kromě pokladen, které finanční prokuratuře jako úřadu poukazujícímu jsou podřízeny, budiž dopisováno listy služebními.

Oddělení (expositury) prokuratury finanční.

§ 13.

Oddělení (expositury) prokuratury finanční, která již jsou nebo snad ještě budou zřízena, činí doplňující část prokuratury finanční, ze které byly zřízeny, a patří k jejímu stavu osobnímu a platebnímu.

Expositury mají v okresu, který co do práce jim jest přidělen, pokud jde o právní zastupování, o právní dobrá zdání a o spolupůsobení při právních jednáních a právních listinách, samostatně plniti a vykonávati služební určení, jak jest finanční prokuratuře v §§ 1 a 2 této instrukce vykázáno.

Avšak mají právo, v pochybných a důležitých případech žádati finančního prokurátora za jeho mínění o předmětu, nejsouce jeho náhledem vázány.

K takovému dožádání má expositura pokaždé připojiti své vlastní mínění o předmětu.

Expositury a zřízenci jejich mají povinnosti a práva, které v § 6 této instrukce jsou propůjčeny finanční prokuratuře a jejím zřízencům.

Úředník, který úřaduje jako přednosta expositury, nastupuje vzhledem ku pracím expositury na místo finančního prokurátora a má ve svém postavení co se týče řízení a rozdělování prací, co se týče informace úředníkův a sluhův a dohledu k nim, co se týče evidence a pravidelnosti práce, co se týče nahlédání do spisů jednacích, jich aprobace a podpisování, jakož i co se týče odpovědnosti a ručení, převzíti všechny povinnosti a požívati všech práv, jak po stránce této v § 7 instrukce jsou finančnímu prokurátorovi přiděleny.

Ve věcech osobních, disciplinárních a režijních jest expositura podřízena finančnímu prokurátorovi, kterému také vzhledem k osobním a režijním věcem expositury přísluší působnost, jak mu v § 8 pro finanční prokuraturu samu jest propůjčena.

Zastupovati správce expositury, když toho služba vyžaduje, jest povolán konceptní úředník expositury, jenž správci úřadu hodností jest nejbližší. Ostatně pro správce expositury vzhledem ke slu-

žebnímu zastupování, vzhledem ku případnému rozdělení prací úředního přednosty, vzhledem k návštěvě úřadu, vzdálení se z místa sídla úředního a jeho žádosti za dovolenou mají platiti ta ustanovení, která v této věci jsou dána pro finančního prokurátora v § 9 instrukce; avšak oznámky a žádosti tam předepsané buďte podávány finančnímu ministeriu skrze finančního prokurátora.

Práva a povinnosti, které § 10 instrukce vůbec stanoví pro zřízence prokuratury finanční, platí také pro úředníky a sluhy u expositur zaměstnané; tito stojí ke správci expositury, který naproti nim zastupuje místo finančního prokurátora, bezprostředně v témž poměru podřízenosti a poslušnosti, jak to v § 9 jest ustanoveno o finančním prokurátorovi a jeho pomocnících.

Předpisy, v § 11 instrukce o vnitřní službě a o kolegiálním vyřizování prací obsažené, platí také pro expositury a jejich správce.

Pokud jde o dobrá právní zdání, o právní zastupování neb o spolupůsobení při právních jednáních a listinách, expositury jednají bezprostředně s úřady, od kterých v naznačených směrech byly vyzvány, aby podaly vyjádření nebo zprávy.

Prokurátor finanční jest zavázán, dohlédati ke službě expositury, která náleží k finanční prokuratuře, již jest představen, a k chování a k činnosti jejích příslušníků, pokud jde o dodržení působnosti, která jest exposituře přidělena, o rychlé a přiměřené vyřizování žádostí a spisů jednacích, o věrné vykonávání povinností úředníky a vůbec o pořádek a pravidelnost ve službě. K tomuto konci správce expositury má půlletně zasílati jednací zprávy finančnímu prokurátorovi.

Prokurátor finanční naznač správci expositury formu jednacích zpráv, které správce má zasílati; forma tato budiž každou měrou tabelární a uváděj všechna ta data, aby finanční prokurátor mohl posouditi rozsah a pokroky prací expositurních, způsob a stupeň rychlosti při vyřizování a skoncování prací, případné nedodělky a jejich zpracování a výkonnost úředníků, jakož i jejich schopnost a zaměstnání a aby vůbec mohl dostáti úkolu naň svrchu vloženému co se týče dohledu a kontroly.

Vlastní právní rozepře buďte v těchto zprávách a ve směrech svrchu naznačených, odděleně od ostatních agend, uvedeny.

Prokurátor finanční jest oprávněn a zavázán na základě těchto zpráv, shledá-li to, že jest toho pro službu třeba, žádati správce expositury za vysvětlení a učiniti připomínky, nebo jestliže by nepravidelnosti nebo jinaký škodlivý službě postup shledal, učiniti oznámení ministeriu finančnímu.

Pro dohled k exposituře má finanční prokurátor (nebo jeho náměstek) konati občasné prohlídky expositury, a to ve dvou letech nejméně jednou. Finanční prokurátor má o výsledku prohlídky podati finančnímu ministeriu zprávu a po případě učiniti přiměřené návrhy.

Zprávy jednací.

§ 14.

Na konci každého kalendářního roku finanční prokurátor nejdéle v prvním měsíci po jeho konci má předložiti ministeriu finančnímu jednací zprávu o celém vedení práce prokuratury finanční a jejích expositur ve formě co možná přehledné. K této zprávě buďte také přiložena rozdělení referátů a výkaz o počtu jednacích spisů v každém referátě.

Ostatně ponechává se finančnímu prokurátorovi zvoliti formu jednacích spisů, vztažmo jednoročního vylíčení, jak práce byly vedeny a jaký výsledek měly; avšak jednací zprávy musí obsahovati nejpodstatnější okolnosti o věcném a právním stavu v těch procesech, které zejména ve finančním vztahu jsou důležitosti neobyčejné.

Zvláštní ustanovení o zastupování a o právní poradě, jež finanční prokuratura vykonává.

§ 15.

A. Zastupování soudní.

Když prokuratura finanční (expositura) vystupuje před soudem, jest zmocněna ke všem právním úkonům, v § 31, č. 1 až 4 zákona ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 113, vytčeným a nemusí se vykazovati zvláštním listem mocným.

Pokud však jde o vnitřní službu, finanční prokuratura bez předcházejícího zmocnění a informace příslušným správním úřadem nemá se pouštěti do sporu ani jako žalobce nebo žalovaný, leč by bylo s průtahem spojeno nebezpečenství.

Avšak i v tom případě finanční prokuratura má právní kroky, které jako žalobce neb žalovaný

podnikla z moci vlastní, ihned oznámiti příslušnému úřadu správnímu, aby je dodatečně schválil.

Mimo to finanční prokuratura potřebuje ve vnitřní službě zmocnění, vztažmo přisvědčení příslušného úřadu správního, má-li uzavříti smíry o předmětu právního sporu, má-li uznati nároky odpůrcem tvrzené, jakož i má-li se vzdáti domáhaných nároků, konečně má-li zříci se nějakého zjištění, pokud na takové zřeknutí není nároku právního.

Bez přisvědčení tohoto smí ve formě definitivní předsebrátí právní úkony tohoto druhu toliko v případnostech, když stav věci toho nezbytně vyžaduje, a na dodatečné odůvodnění.

Při projednávání pozůstalostí finanční prokuratura jest oprávněna uznávati dluhy až do 2000 zl., pokud se dá při pečlivém prozkumu věci s pravděpodobností předpokládati, že by soud ty které položky uznal za likvidní v zahájené snad rozepři.

Právní prostředky, které jsou pro zastupování právní a pro domáhání práva v soudním řízení vůbec podle zákona přípustné, jako odvolání, revise, rekursy, návrh na vrácení ve stav předešlý, žaloba vzájemná, žaloba pro zmatek, žaloba na obnovu a pod., jakož i potřebná nebo radná zjištění a prozatímná opatření jakož i jinaké opatrnosti budte pokaždé podány, vztažmo vymoženy, kde toho zájem zastoupenců vyžaduje a nejeví-li se snad ten který krok býti marným.

Jestliže by finanční prokuratura (expositura) měla podle platných předpisů zastupovati v témž sporu obě strany sporné, tedy finanční prokuratura nemá žádné z nich zastupovati, nýbrž skrze příslušný úřad správní opatřiti, aby byl pro každou zřízen zástupce jiný.

Konečné výsledky provedených rozepří a vykonaných zastoupení budte oznámeny pokaždé těm úřadům, které daly zmocnění nebo rozkaz ke sporu nebo k zastupování.

Co se týče vkládání doložky o příslušnosti soudní do smluv a listin, platí předpisy dosavadní.

Ve všech případnostech, kdy v úředním sídle finanční prokuratury neb expositury některé jednání nemůže býti vykonáno, budiž způsobilý úředník vyslán z úřadu k výkonu jeho.

Ve všech případnostech však, kde se to může státi bez nebezpečenství pro přiměřený výkon jednání podle platných zákonův a s menším nákladem a kde není nuceného zastoupení advokátem, nebudiž úředník finanční prokuratury neb expositury vysílán, nýbrž budiž pro jednání v místě, kde jednání má býti předsevzato, nebo poblíže jeho delegován jiný způsobilý státní úřad nebo jiný způsobilý zřízenec, pokud však nařízeno jest nucené zastoupení advokátem, budiž advokát ustanoven.

Úředník prokuratury k ústnímu jednání před soudem delegovaný má z pravidla osnovu svého vedení rozepře před tím písemně sepsati a ji finančnímu prokuratorovi k aprobaci a ku případné změně předložiti. Tato písemnost zůstati má v procesním spisu prokuratury.

O výsledku roku (stání) má úředník finanční prokuratury ihned skrze podací protokol zprávu podati.

B. Zastupování v řízení správním.

Prokuratura finanční jest oprávněna zastupovati ve správním řízení erár a fondy státními úřady spravované nebo ze státních peněz nadané jakož i patronátní práva Nejvyššímu zeměpánu nebo řečeným fondům náležežející, vztažmo podávati právní prostředky jménem řečených majetků v těch případnostech, ve kterých intervence státních úřadů v řečeném směru podle platných zákonných ustanovení vůbec jest přípustna a finanční prokuratuře jest intervence svěřena od správního úřadu ke správě těchto majetků, vztažmo k jich dohledu povoleného.

Zvláštními předpisy bude ustanoveno, podle kterých zásad úřadové tito mají svěřovati finanční prokuratuře zastupování v řízení administrativním.

C. Právní porada a spolupůsobení při smlouvách.

Prokuratura finanční jest zavázána, státním úřadům k jich žádosti tenkráte podávati dobrá zdání právní, když vyřízení té které záležitosti vyžaduje rozboru otázek z práva soukromého nebo takových otázek veřejnoprávních, které jsouce složité, nenáležejí zvláště do oboru úřadu dožadujícího.

Úřad dožadující má výslovně a určitě označiti právní otázky, ku kterým má býti dána odpověď, a pokud možná přiložiti návrh zamýšleného vyřízení. Finanční prokuratura pak má naproti tomu své dobré zdání rozšířiti po případě také na takové otázky právní, které jí sice od správního úřadu nebyly označeny, které však při zevrubnějším prozkumu jeví se býti důležitými pro rozhodnutí

Při smlouvách budiž finanční prokuratuře z pravidla předložena osnova z technicko-správního stanoviska sepsaná.

Dožadujícímu úřadu není dovoleno, ve výměrech stranám vydávaných dovolávati se dobrého zdání finanční prokuratury.

D. Ustanovení všeobecná.

Prokuratura finanční jest pokaždé zavázána, došlé informace přesně prozkoumati, zdali jsou úplné, a podle výsledku tohoto prozkumu žádati po případě za doplnění informace.

Úředníci finanční prokuratury a jejích expositur věnujte se výlučně svým pracím.

§ 16.

Úředníci finanční prokuratury a expositur věnujte se výlučně úředním pracím sobě přiděleným a jest jim pod ztrátou služby zapovědno jakkoli bezprostředně nebo prostředně obstarávati právní zastupování nebo právní jednání.

Zastupování a uzavírání právních jednání ve vlastních záležitostech, dále v záležitostech osob příbuzných a sešvakřených, manželčiných, zvolenců a poručenců, a to pokud příslušná intervence v těchto věcech koná se zdarma, konečně převzetí poručenstva neb opatrovnictva není dotčeno tímto zákazem, ač-li ten který úředník ve všech těchto případnostech nepřijde do sporu se svými povinnostmi úřadními.

Když úředníci finanční prokuratury neb expositury státními úřady a skrze finančního prokurátora nebo správce prokuratury jsou zavoláni ku komisím nebo ku poradám v záležitostech, které se týkají služby prokuratury finanční, budiž tohoto vyzvání uposlechnuto.

Vyvoliti úředníka, který má býti vyslán, a podle okolností dáti mu instrukci ponechává se finančnímu prokurátorovi nebo správci expositury, který při tom přihlédej ku potřebám služby a ku povaze jednání, o které jde.

Trvalé vedení referátu nebo předsednictví při takových komisích a poradách může státi se toliko se schválením finančního ministeria. Rovněž toliko s povolením finančního ministeria členové finanční prokuratury neb expositury mohou činni býti jako učitelé nebo požádati, aby byli zapsáni do seznamu obhájců.

Finanční prokurátor a správce expositury jest zavázán k tomu dohlédati, aby finanční prokuratuře neb exposituře n byla přidělována jednání, která nenáležejí k jejímu úřednímu povolání touto instrukcí vytčenému. Takováto přidělení má finanční prokurátor nebo správce expositury odmítnouti, uveda důvody. Jestliže by přes to dožadující úřad na tom setrval, aby jednání bylo provedeno finanční prokuraturou neb expositurou, budiž předmět předložen finančnímu ministeriu k rozhodnutí. Je-li však nebezpečenství v průtahu, finanční prokurátor nebo správce expositury má bez prodlení vykonati ty kroky, kterých je nezbytně třeba, aby až do učiněného rozhodnutí finančním ministeriem byla odvarována každákoliv újma pro jednání.

Úřady pomocné.

§ 17.

Úřady pomocnými finančních prokuratur a expositur jsou podací protokol, výpravna, sollicitatura a registratura. Pro službu u těchto pomocných úřadů jsou ustanoveni systemisovaní kancelářští úředníci, kancelářští pomocníci (diurnisté) a sluhové.

Finanční prokurátor nebo správce expositury má podle toho, jak služba toho vyžaduje, a podle způsobilosti osobní každému z řečených pomocných úřadů z kancelářského personálu přidělovati osoby potřebné a každému z nich, není-li úředník již svým jmenováním za přednostu některého úřadu kancelářského označen, předpisovati výkony naň příslušející, při čemž přede vším budiž přihlédáno ke služebním vlastnostem a schopnostem úředníků.

Je-li u finanční prokuratury neb expositury systemisováno několik přednostů pro řečené úřady pomocné, není-li však pro každý pomocný úřad zřízen přednosta zvláštní, tedy finanční prokurátor nebo správce expositury má z kancelářského personálu ustanoviti způsobilého úředníka, který má říditi práce toho pomocného úřadu, pro který není systemisován přednosta zvláštní, nebo stačí-li k práci osoba jedna, osobu, která má ji obstarávati.

Je-li při finanční prokuratuře neb exposituře systemisován toliko jediný přednosta úřadů pomocných, tedy má říditi práci veškerých úřadů pomocných, a jestliže by při finanční prokuratuře neb exposituře nebyl ustanoven nižádný zvláštní přednosta úřadů pomocných, tedy přednosta úřední svěř řízení

služby manipulační způsobilému úředníku z personálu kancelářského.

Finanční prokurátor nebo správce expositury má pro každý z dotčených pomocných úřadů podle a na základě všeobecných zásad, které jsou v této instrukci pro finanční prokuratury a její expositury obsaženy, vypracovati poučení, jež má býti pomocným úřadům předpisem služebním.

Při sepisování tohoto poučení budiž k tomu přihlédáno, aby každý úředník a sluha z něho mohl poznati informaci a pravidla pro své povolání potřebná a aby ve službě úřadů pomocných byly vedeny záznamy, výkazy, rejstříky a protokoly, jichž je třeba ku přehledu a k dobrému pořádku úředních prací.

O tom, že služební předpis pro úřady pomocné byl vydán, budiž finančnímu ministeriu zpráva podána, ku které budiž jeden jeho exemplář přiložen.

Služba pokladní.

§ 18.

a) Vlastní pokladní služba prokuratury finanční.

Vlastní pokladní služba prokuratury finanční (expositury prokuratury finanční) obmezuje se:

a) na pokladnu výdajovou,

b) na peníze k opatřování potřeb úředních a

c) na zálohy k zapravování kolkových a jiných poplatků.

Finanční prokuratury (expositury) nemají proto mimo svrchu uvedené peníze přijímati, přechovávati nebo zúčtovávati žádných jiných peněz nebo cenných papírů a jsou vyjímajíc případnosti v § 19 vytčené povinny, každékoliv placení v obor tuto vytčený nenáležející odmítnouti, při čemž spolu stranám neb úřadům platiti zamýšlejícím budiž oznámena příslušná pokladna, u které má býti placeno, nebo jestliže by příslušná pokladna nebyla známa nebo ku příjmu nebyla poukázána, budiž doloženo, že vplacení státi se má u pokladny, k uschování deposit oprávněné.

Ku příjmům pokladny výdajové náležejí výslužky, které finanční prokuratuře (expositue) byly přiřčeny a které jest ve prospěch státní pokladny čítati, náklady soudní a náklady na zastupování, které finanční prokuratuře neb expositue jsou přisouzeny, a poštovné a poplatky kolkové, které stranám v těch případech buďte čítány a na nich požadovány, ve kterých finanční prokuratura neb expositura, také nehledíc k odsouzení protivníka k náhradě nákladů soudních, není poplatkům podrobena.

Z pokladny výdajové buďte finanční prokuraturou (expositurou) jakožto náklad na službu prokuraturní zapravovány výdaje na právní zastupování c. k. eráru, zejména také náklady cestovní, pak soudní náklady, které vítěznému protivníku musí býti zaplaceny, pak výdaje, které se platí advokátům, kteří na místo finanční prokuratury jsou ustanoveni, aby vedli rozepře c. k. eráru; jiné však právnické osoby a fondy finanční prokuraturou zastupované jsou povinny tyto náklady na zastoupení ze svých peněz hraditi, vztažmo zapraviti.

Není dovoleno z výdajové pokladny zapravovati jiných výdajů nežli právě řečené.

Výdaje z pokladních peněz sub lit. *b* a *c* řečených jdou již na jevo z toho, k čemu tam naznačené peníze a zálohy jsou určeny.

Přebytky pokladny výdajové, kterých snad není třeba, buďte odváděny příslušné pokladně (hlavní pokladně zemské, finanční pokladně zemské, zemskému úřadu platebnímu nebo filialní pokladně zemské).

Jestliže by hotovost pokladny výdajové nestačila, buďte potřebné částky zapravovány na řad příslušných úvěrů finanční prokuratuře ve státním rozpočtu povolených.

Pokladna toliko k výslovnému poukazu finančního prokurátora nebo správce expositury smí peníze přijímati nebo vydávati.

Prokurátor finanční (správce expositury) jest zavázán, vedení pokladních prací svěřiti úředníku k tomu úplně způsobilému a k němu při tom řádně dohlédati.

Spoluzávěra pokladny budiž finančním prokurátorem (správcem pokladny) svěřena některému radovi nebo tajemníkovi finanční prokuratury (expositury). Ročně alespoň jednou úřední přednosta má pokladnu prohlédnouti, přivzav účetního úředníka, za jehož vyslání budiž požádáno presidium finančního úřadu zemského. Operáty o prohlídce buďte předloženy finančnímu ministeriu.

Jednotlivosti celého pokladního hospodářství, jeho účtování, jakož i censura zápisků, které o něm jest vésti, budou upraveny předpisem zvláštním.

Ministerium finanční může ve shodě s c. k. nejvyšší účtárnou, vydávajíc tento předpis, učiniti výjimky ze zásad v tomto paragrafu pro pokladní službu vytčených, jsou-li pro to důvody zvláštní.

§ 19.

b) Pokladní služba jako zprostředkování mezi platebníkem a pokladnou příslušnou.

Jestliže by úchylně od předpisu § 18 strany neb úřady, které v úředním sídle finanční prokuratury (expositury) nemají svého bydliště neb úředního sídla, poštou nebo jiným způsobem zaslaly peníze nebo cenné papíry, které podle § 18 nenáležejí do působnosti finanční prokuratury (expositury), jichž však nelze odmítnouti bez škodlivých průtahů nebo nákladu nebo bez nebezpečenství pro samo placení, tedy finanční prokurátor (správce expositury) má tyto peníze nebo cenné papíry na kvitanci převzíti, o jejich bezpečné uschování pečovati, zároveň však ihned čeho třeba naříditi, aby tyto peníze nebo cenné papíry byly odevzdány pokladně příslušné nebo té pokladně, která jest oprávněna přijímati deposita.

Zvláštním předpisem bude upraven postup, kterého při tom je šetřiti za příčinou bezpečnosti státního pokladu nebo neerárního majetku finanční prokuraturou (expositurou) zastupovaného.

Když při komisích, rocích (stáních), dražbách, zabaveních a pod., při kterých úřednící finanční prokuratury neb expositury intervenují, vykonají se placení finanční prokuratuře neb exposituře nebo se pro ni vyberou, avšak nenáležejí-li tato placení ku pokladní působnosti finanční prokuratury neb expositury (§ 18) a nemohou-li tato placení ihned od strany u soudu neb úřadu, kde jednání se koná, býti uložena nebo nemůže-li strana bez obavy o bezpečnost, že placení jistě a včasně se stane, býti poukázána ku příslušné pokladně nebo k některé pokladně depositní, tedy intervenující úředník finanční prokuratury (expositury) jest sice zavázán, vykonané zaplacení na kvitanci přijati, avšak má přijaté peníze a cenné papíry bez průtahu po skončeném jednání, a koná-li se jednání v úředním sídle finanční prokuratury (expositury), každou měrou téhož dne, kterého zaplacení přijal, doručiti finančnímu prokurátorovi nebo správci expositury, který podle předpisů, jež svrchu jsou dány o penězích nebo cenných papírech stranami zaslaných, má o jejich bezpečnost pečovati a bez průtahu naříditi čeho třeba, aby byly odevzdány pokladně příslušné.

Úředník finanční prokuratury neb expositury, který způsobem svrchu naznačeným má převzíti peníze nebo cenné papíry, jest odpovědna a ručí osobně za jejich bezpečné uschování, dokud nejsou odevzdány finančnímu prokurátorovi nebo správci expositury, a za včasné jejich odevzdání řečeným přednostům úředním.

Také v těch případnostech, ve kterých zaplacení, jež při komisi, roku (stání) nebo při exekuci atd. bylo vykonáno, podle toho, co svrchu bylo uvedeno, nepřejímá se intervenujícím úředníkem finanční prokuratury neb expositury, nýbrž kde se peníze nebo cenné papíry soudně ukládají nebo kde se platebník za příčinou zaplacení poukazuje ku pokladně příslušné, intervenující úředník finanční prokuratury neb expositury má to oznámiti svému úřednímu přednostovi v čase, jak jest svrchu pro odevzdání přijatých peněz nebo cenných papírů předepsán, zároveň s relací o tomto úkonu vůbec, aby úřední přednosta dal tomu kterému úřadu správnímu návěští o zaplacení.

Finanční prokurátor nebo správce expositury budiž pokaždé úředně zpraven o tom, že bylo finanční prokuratuře neb exposituře zaplaceno, ať již peníze nebo cenné papíry byly podle uvedených předpisů intervenujícím úředníkem finanční prokuratury neb expositury přejaty neb uloženy nebo ku příslušné pokladně poukázány.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIII. — Vydána a rozeslána dne 19. března 1898.

Obsah: (Čís. 42—44.) 42. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. — 43. Vyhláška, kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872. — 44. Nařízení, jímž na základě § 74 *a)* zákona ze dne 8. března 1885 vydávají se zvláštní ustanovení o pracovních přestávkách za provozování živností, čímž se doplňuje a částečně mění ministerské nařízení ze dne 27. května 1885.

42.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 28. února 1898,

že byla prodloužena lhůta k dostavení elektrické dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř.

Lhůta, ustanovená v § 2 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 14. září 1896, Z. Ř. č. 187, o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu pravidelném z Prahy (ze Smíchova) do Košíř, byla na základě Nejvyššího zmocnění prodloužena až do 14. září 1898, aby dosud ještě nedostavená konečná trať této drobné dráhy byla dostavena a vozba po ní zahájena.

Wittek m. p.

43.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 3. března 1898,

kterou vyhlašují se dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Uvádějíc ve skutek zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, jímž bylo zavedeno nové zřízení váhy a míry, vyhlašuje se veřejně tento c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Koerber m. p.

Třicátý pátý dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872.

Ku § 6.

O látce k měrám na tekutiny.

Doplňuje se § 6 cejchovního řádu a nařizuje se, že míry pro obchod určené až nejvýše do 2 litrů mohou se vyráběti také z technicky čistého niklu nebo z poniklovaného plechu ocelového nebo železného.

Ve Vídni, dne 26. února 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

44.

Nařízení ministra obchodního ve shodě s ministrem věcí vnitrných ze dne 4. března 1898,

jímž na základě § 74 a) zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, vydávají se zvláštní ustanovení o pracovních přestávkách za provozování živností, čímž se doplňuje a částečně mění ministerské nařízení ze dne 27. května 1885, Z. Ř. č. 82.

Na základě § 74 *a)* zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, kterým byl řád živnostenský změněn a doplněn, nařizuje se takto:

V § 1 ministerského nařízení ze dne 27. května 1885, Z. Ř. č. 82, má čís. 5 zníti takto:

„5. Vápennice, cementárny, magnesitárny, sádrárny a cihelny, továrny na strontian, výroba zboží hliněného a porculánového:

a) Pro dělníky, kteří jsou zaměstnáni při pecích s nepřetržitým pálením, mohou přestávky k odpočinku zachovávány býti způsobem, který jest výrobním poměrům přiměřen.

b) Z dělníků zaměstnaných u mlýnů má pokaždé přiměřená část (pokaždé polovička nebo třetina) míti střídavě přestávku polední. Ostatně může při tomto personálu upuštěno býti od dalších určitých přestávek k odpočinku. Všelikým jiným dělníkům buďte dány zákonné přestávky k odpočinku. U mlýnů s nepatrným počtem dělníků (s 2 až 3 osobami) může od toho býti upuštěno, aby přestávky k odpočinku byly ustanoveny na dobu určitou. Přestávky k odpočinku mohou spíše přeloženy býti na volné chvíle podle výrobního postupu vznikající.“

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Gautsch m. p. **Koerber** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIV. — Vydána a rozeslána dne 15. dubna 1898.

Obsah: (Čís. 45—48.) 45. Vyhláška, že byla zřízena hlavní celnice v Novém Jičíně. — 46. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Kostelce do Telče. — 47. Vyhláška, že byla rozšířena práva c. k. hlavní celnice v Podwołoczyskách a c. k. celní expositury w Sierosławicích. — 48. Nařízení, jímž se mění a doplňují některá ustanovení dopravního řádu pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, který byl nařízením ze dne 10. prosince 1892 zaveden s působností ode dne 1. ledna 1893.

45.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 15. března 1898,

že byla zřízena hlavní celnice v Novém Jičíně.

V Novém Jičíně (na Moravě) byla zřízena hlavní celnice I. třídy, která počne úřadovati dne 1. dubna 1898.

Tato hlavní celnice jest také zmocněna, vyřizovati zboží ve skráceném řízení opovědném.

Kaizl m. p.

46.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 20. března 1898,

že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Kostelce do Telče.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 31. října 1898 prodloužena lhůta v § 7 koncessní listiny ze dne 30. března 1897, Z. Ř. č. 93, ustanovená k dostavení lokomotivní železnice, která má býti vystavěna jako místní dráha o rozchodu pravidelném, ze stanice Kostelecké na trati státní dráhy Jihlavsko-cerekvické přes Třešť do Telče, a k zahájení vozby po ní.

Wittek m. p.

47.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 6. dubna 1898,

že byla rozšířena práva c. k. hlavní celnice v Podwołoczyskách a c. k. celní expositury v Sierosławicích.

C. k. hlavní celnice v Podwołoczyskách se zmocňuje, bez vyššího povolení vyřizovati beze cla cestovní svršky, před cestujícími nebo za nimi zaslané; c. k. celní exposituře pak v Sierosławicích vedlejší celnice Niepołomické propůjčují se práva vedlejší celnice II. třídy.

Kaizl m. p.

48.

Nařízení ministra železničného ze dne 15. dubna 1898,

jímž se mění a doplňují některá ustanovení dopravního řádu pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, který byl nařízením ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, zaveden s působností ode dne 1. ledna 1893.

Dopravní řád pro železnice království a zemí na říšské radě zastoupených, nařízením ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, s působností ode dne 1. ledna 1893 zavedený, mění vztažmo doplňuje se s platností ode dne 1. května 1898 tímto způsobem:

§ 16.

V odstavci 1 buďte vytržena slova:

„nebo signalem záležejícím ve dvou úderech na zvonek staničný".

§ 21.

V odstavci 2 budiž položeno:

„6 korun" místo: „3 zl. r. č."
„1 koruny" místo: „50 kr. r. č."

§ 36.

Pod 1, *b* budiž položeno:

„20 haléřů" místo: „10 krejcarů r. č."
„30 korunami" místo: 15 zlatými r. č."

§ 42.

Ve větě závěrečné odstavce 8 buďte vytržena slova:

„pod čís. I, II, XXXV *a*, XXXIX, XLI, XLII *a* a XLIII."

§ 44.

V odstavci 4 budiž za druhou větou vloženo:

„Je-li ve vozech sláma, seno nebo jiné látky snadně zápalné, tedy jest zapovědno v nich kouřiti; též nesmějí při vstupu spolubrány býti hořící cigara nebo dýmky tabákové."

§ 47.

Odstavec 2 bude zníti takto:

„(2) Lhůta podací počíná se půlnocí, následující po přijmutí zásilky s listem nákladním (§ 54, odstavec 1) nebo po doručení dopravního lístku atd."

§ 51.

Počátek odstavce 1 bude takto zníti:

„(1) Každá zásilka musí — pokud dozorčí úřad pro jisté zásilky výjimek nedopustil — provázena býti nákladním listem, jenž obsahuje následující údaje:"

§ 53.

K odstavci 3 budiž doloženo:

„Návrhu, aby váha drahou byla stanovena, na roveň pokládati sluší tu okolnost, když zasílatel neudal váhy v listě nákladním."

V odstavci 8 budiž položeno:

„12 korun" místo: „6 zlatých r. č."

§ 56.

V odstavci 1 v předposlední větě po slovech: „podá-li se zboží" budiž vloženo: „které drahou má býti naloženo."

V odstavci 7 budiž po první větě doloženo:

„Totéž platí také tenkráte, když zboží, které zasílatel má naložiti, podá se s nesprávným nebo neúplným listem nákladním, a oprava se nestane v ustanovené lhůtě nakládací."

§ 63.

Jako odstavec 11 budiž vloženo:

„(11) Se schválením dozorčího úřadu mohou dodací lhůty pro přerušení dopravy zboží v neděli a ve svátek býti prodlouženy o tyto dni potud, pokud již beztoho nemá šetřeno býti ustanovení odstavců 7, 8 a 9. Takovéto prodloužení dodacích lhůt budiž řádně uveřejněno."

§ 84.

V odstavci 4 a 5 budiž položeno:

„40 haléřů" místo: „20 krejcarů r. č."
„10 haléřů" místo: „5 krejcarů r. č."

Příloha B.

Čís. VI.

Na konci druhého odstavce budiž doloženo: „Fosfid vápennatý *(phosphorcalcium)* přijímá se

pod stejnými podmínkami k dopravě. Nápis na bednách má zníti: „Obsahuje fosfid vápennatý“.“

Čís. XII.

Má zníti:

„Vápno zelené, t. j. vypálené vápno, kterým v plynárnách svítiplyn byl čištěn, dopravuje se toliko ve vozech otevřených.“

Čís. XVI.

V prvním odstavci budte vytržena slova: „a brom“ a na konci tohoto odstavce budiž doloženo: „Stejných předpisů budiž šetřeno také při bromu, avšak s tou obměnou, že má býti dopravován toliko ve vozech otevřených, a že skleněné nádoby bromem naplněné musí v pevných bednách dřevěných nebo kovových býti uloženy až k hrdlu v popelu, písku nebo v křemenné pěně.“

Čís. XX.

V odstavci 2 úvodního ustanovení budiž za slovy „oleje z hnědouhelného dehtu připravené“ doloženo: „oleje rašelinové a břidlicové, nafta asfaltová a destiláty z nich.“

V odstavci 3 úvodního ustanovení budiž po slovech „dále dehtové oleje kamenouhelné“ vloženo: „jestliže při 17·5 stupních Celsiových.“

V úvodním ustanovení budiž konečně tento čtvrtý odstavec doložen:

„(4) Uhlovodíky původu jiného, které při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost nejméně 0·830.“

Čís. XXI.

Úvodní ustanovení budiž takto upraveno:

„(1) Petrolej surový a čištěný, oleje z hnědouhelného dehtu, dále oleje rašelinové a břidlicové, nafta asfaltová, jakož i destiláty z nich, pokud látky tyto nenáležejí pod ustanovení čís. XX a při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost menší nežli 0·780 a větší nežli 0·680,

„(2) Nafta petrolejová a destiláty z petroleje a z nafty petrolejové (benzin, ligroin, cídicí olej atd.), jakož i roztoky kaučukové nebo gutaperčové, které se převážně z nafty petrolejové skládají, pokud tyto látky při 17·5 stupních Celsiových mají hutnost větší nežli 0·680, jsou podrobeny těmto ustanovením:“

Čís. XXXII.

Číslo 2 budiž takto upraveno:

„Jednotlivé zásilky tuto pod číslem 1 neuvedených předmětů této kategorie jsou připuštěny toliko v pevných, těsně uzavřených sudech, kbelících nebo bednách; jednotlivé zásilky nesolených čerstvých kožích smějí však býti podávány v měsících listopadu, prosinci, lednu a únoru také v dobře uzavřených, nerozstrhaných pytlech z husté, silné tkaniny, jsou-li pytle tak karbolovou kyselinou navlhčeny, že zápach obsahu nelze cítiti.

Nákladní listy musí obsahovati přesné označení předmětů zapakovaných v sudech, kbelích, bednách nebo v pytlech. Doprava má se díti toliko ve vozech otevřených.“

Za číslici 3 budiž vloženo toto nové ustanovení:

„4. Suché nebo vylisované vlhké kotelní zbytky z výroby kožního klihu (vápno klihové, sýr klihový nebo mrva klihová) musí býti úplně přikryty dvěma vozovými plachtami na sebe položenými, velkými, nepromokavými, nedehtovanými. Spodní plachta budiž tak napuštěna zředěnou kyselinou karbolovou, aby nebylo cítiti hnilobného zápachu. Mezi oběma plachtami, které zasílatel má dodati, budiž nasypána vrstva suchého, hašeného vápna, drti rašelinové neb upotřebeného třísla.

Nevylisované, mokré takové zbytky musí býti tak zapakovány v pevné, těsně uzavřené sudy nebo kbely, aby obsah nádob nebylo cítiti.“

Číslice 4 až 8 budte změněny v 5 až 9.

V nové číslici 5 budiž úvod takto upraven:

„Doprava předmětů tuto pod číslem 3 a 4 neuvedených.“

Čís. XXXV *a*.

V odstavci 1 má číslo 3 zníti:

„Hotové (t. j. alespoň střelivem nabité) atd.“

V čísle 3, druhé větě budiž místo k „čís. XXXVII“ a „čís. XXXVII *a*“ poukázáno „k čís. XXXVI“ a „čís. XXXVII“.

V číslici 6, druhé větě budiž před 35 procenty položeno:

„alespoň“.

Čís. XLIX *b*.

Za čís. XLIX *a* budiž pod čís. XLIX *b* toto ustanovení zařaděno:

„XLIX *b*“

Calcium-Carbid musí býti zapakován v neprůdušně uzavřených železných nádobách. Jiné látky nesmějí býti do nádob spoluzapakovány“.

Čís. LIII.

Na konci budiž doložen tento druhý odstavec:

„Za měsíců října, listopadu, prosince, ledna, února a března také nesolené, čerstvé žaludky telecí, jsou-li očištěny ode všech zbytků potravy, smějí dopravovány býti v pevných, těsně uzavřených sudech nebo kbelích, když se šetří ustanovení v odstavci 1, čísle 4 a 5. Víka kbelů musí býti upevněna železnou spodní sponou.“

Příloha C a D (vzorce nákladního listu).

Přílohy *C* a *D* budte nahrazeny přiloženými novými přílohami *C* a *D*.*)

Královský uherský ministr obchodní, s nímž jsem se o věci této dohodl, vydá současně stejné nařízení pro země koruny Uherské.

Wittek m. p.

---

*) Pro zpotřebování nákladních listů podle starého vzorce vytištěných byla ustanovena lhůta jednoho roku.

Příloha C.

Kontrolní razítko dráhy.

Nákladní list.

³) ______________________

v ______________________

Stanice, do které zásilka jest určena ²) ______________________ železnice

Vozů		
číslo a serie ¹)	známka vlastnická ¹)	Váha nákladní (kg) Plocha nákladní (m²)
Karty { čís. / pol.		

¹) Budiž zapsáno zasilatelem, nakládá-li zboží při podání.

Navržená snad cesta dopravní. Tarify, kterých má býti upotřebeno. { ______________________

³) Jméno a přesná adresa příjemce (místo, okres, ulice, číslo domu).

²) Budiž uvedena přesně železniční stanice, ve které zásilka má býti odevzdána.

Obdržíte zboží tuto uvedené podle ustanovení dopravního řádu a tarifů, pro tuto zásilku platných.

Znamení a číslo	Kolik kusů	Způsob zapakování	Obsah	Skutečná hrubá váha kilogrammy	Záznamy železnice

Deklarované interesse na dodání } slovy

Navrhuji duplikát, list přijímací, knihu kvitanční ⁴)

⁴) Co se nenavrhuje, budiž přetrženo.

Razítko, že přijímací potvrzení bylo dáno.

Prohlášení o celním a berním nebo policejním úřad řízení; označení příslušných listin a příloh včetně závěr celových. **Jinaká prohlášení podle zákona nebo dopravního řádu dopuštěná.**

Odevzdací číslo (stanice, do které zásilka jest určena.)

Zasilatelův záznam o frankování

Doběrek { hotová záloha / po příchodu } slovy

Podrobný výkaz doběrku svrchu uvedeného

korumy	haléře		

Frankováno korumy	Frankováno haléře	Účet	Rovná váha kilogrammy	Tarifní třída	Dopravné za 100 kilogr.	Budiž vybráno korumy	Budiž vybráno haléře		
		Doběrek { hotová záloha / po příchodu							
		Provise							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							
		Poplatek za potvrzení příjmu a poplatek kolk.							
		Poplatek za složení							
		Vážné							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							

Příloha D.

Kontrolní razítko dráhy.

Nákladní list pro rychlé zboží.

²) ....

³) ....

Stanice, do které zásilka jest určena ³) ....

.... železnice

Vozů		
číslo a serie¹)	známka vlastnická¹)	Váha nákladní (kg) Plocha nákladní (m²)
Karty { čís.		
Karty { pol.		

¹) Budiž zapsáno zasilatelem, nakládá-li zboží při podání.

Navržená snad cesta dopravní. Tarify, kterých má býti upotřebeno. ....

²) Jméno a přesná adressa příjemce (místo, okres, ulice, číslo domu).
³) Budiž uvedena přesně železniční stanice, ve které zásilka má býti odevzdána.

Obdržíte zboží tuto uvedené podle ustanovení dopravního řádu a tarifů, pro tuto zásilku platných.

Znamení a číslo	Kolik kusů	Způsob zapakování	Obsah	Skutečná hrubá váha kilogrammy	Záznamy železnice

Deklarované interesse na dodání } slovy

Navrhuji duplikát, list přijímací, knihu kvitanční⁴)

⁴) Co se nenavrhuje, budiž přetrženo.

Prohlášení o ostním a berním nebo policejním úřad řízení; označení přiložených listin a příloh včetně závěr clavních. **Jinaká prohlášení podle zákona nebo dopravního řádu dopuštěná.**

Razítko, že přijímací potvrzení bylo dáno.

Odevzdací číslo (stanice, do které zásilka jest určena)

Zasilatelův záznam o frankování

Doběrek				
hotová záloha	slovy			
po příchodu				
Podrobný výkaz doběrku svrchu uvedeného		koruny	haléře	

Frankováno koruny	Frankováno haléře	Účet	Rovná váha kilogrammy	Tarifní třída	Dopravné za 100 kilogr.	Budiž vybráno koruny	Budiž vybráno haléře		
		Doběrek { hotová záloha							
		Doběrek { po příchodu							
		Provise							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							
		Poplatek za potvrzení příjmu a poplatek kolk.							
		Poplatek za složení							
		Vážné							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							
		Dopravné až do							
		Přirážka k dopravnému za deklaraci interesse							

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XV. — Vydáua a rozeslána dne 20. dubna 1898.

Obsah: (Čis. 49—52.) 49. Nařízení, jímž se zapovídá dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených. — 50. Nařízení o vyclívání saccharinu a o změně ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup“. — 51. Nařízení o podmínkách, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dovážeti. — 52. Nařízení o obchodě se sacchárinem, preparáty sacchárinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek.

49.

Nařízení ministerií vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898,

jímž se zapovídá dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel pod jiným jménem do obchodu dávaných i syrupů jimi oslazených.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi zapovídá se na základě článku VI zákona ze dne 25. května 1882, Z. Ř. č. 47, dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel, která pod jiným jménem do obchodu se dávají (jako methyl-saccharin, sucrol, cukerin, dulcin, krystallosa atd.), i syrupů jimi oslazených. Za podobná umělá sladidla budte pokládány ty chemické preparáty ke slazení ustanovené, které nenáležejí ke skupině uhlohydrátův.

Zápověď tato však nevztahuje se k saccharinu (anhydro-ortho-sulfamin-benzoové kyselině nebo k sulfinidu kyseliny benzoové a k jeho chemickým sloučeninám), jejž lékárníci a velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním odbírají za podmínek zvláštními nařízeními ustanovených.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

(Běhunisch.)

50.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898,

o vyclívání saccharinu a o změně ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „syrup“.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi nařizuje se toto:

Za heslem „saccharáty“ abecedního seznamu zboží k celní sazbě budiž toto nové heslo vloženo:

„**Saccharin** . . . . . s. p. 331 . . . 10 zl.

Poznámka. Saccharin (anhydro ortho-sulfamin-benzoová kyselina nebo sulfinid kyseliny benzoové a jeho chemické sloučeniny) přichází v obchodě dílem sám o sobě v podobě bílého nebo nažloutle bílého prášku, dílem jest za příčinou své těžké rozpustitelnosti smíšen s dvojuhličitanem sodnatým nebo také v malých lisovaných tabulkách (preparáty sacchárinové). Saccharin se vyznačuje svou velmi mocnou, dlouho působivou sladkou chutí a rozpustitelností v nakyseleném étheru.

Dovoz saccharinu (sacchárinových preparátů) jest podle Z. Ř. č. 49, Věstníku nař. č. 57 z r. 1898, zapověděn kromě těch množství, která lékárníci a

velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním odbírají za podmínek vytčených v nařízení ze dne 20. dubna 1898, Z. Ř. č. 51, Věstník nař. čís. 59.

Dovoz všech podobných umělých sladidel, pod jinými jmény do obchodu přiváděných (jako methylsaccharinu, sucrolu, cukerinu, dulcinu, krystallosu), jest podle Z. R. č. 49, Věstníku nař. č. 57 z r. 1898, naprosto zapovědán.

Za podobná umělá sladidla budiž pokládány ty chemické preparáty k slazení ustanovené, které nenáležejí ke skupině uhlohydrátův.

— saccharinované syrupy, v. syrup.“

Před poznámkou k heslu „syrup“ abecedního seznamu zboží k celní sazbě, kterážto heslo nařízením ze dne 23. listopadu 1896, Z. Ř. č. 213, bylo změněno, budiž jakožto nový odstavec vloženo:

„ — — saccharinované

dovoz jejich jest podle Z. Ř. č. 49, Věstníku nař. č. 57 z r. 1898, naprosto zapovědán.“

Za odstavcem *b)* této poznámky budiž tento nový odstavec vložen:

„Za saccharinové syrupy budiž pokládány všechny syrupy, které obsahují saccharin nebo jiná podobná umělá sladidla.“

V druhém odstavci této poznámky budiž po slovech: „syrup, škrobový syrup, hroznový syrup ve stavu tekutém“ místo „s. p. 20“ položeno: „s. p. 19 a 20“.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

51.

Nařízení ministerií vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898,

o podmínkách, za kterých lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí saccharin dováželi.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi vydávají se vzhledem k ministerskému nařízení ze dne 20. dubna 1898, Z. Ř. č. 49, tato ustanovení pro dovoz saccharinu (anhydro-orthosulfamin-benzoové kyseliny nebo sulfinidu kyseliny benzoové a jeho chemických sloučenin) lékárníky nebo velkoobchodníky s drogy a se zbožím materiálním:

Lékárníci nebo velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním, kteří chtějí dováželi saccharin z ciziny, předložte při dovozu povolení politického úřadu zemského, které v každé případnosti zvláště mají sobě vyžádati a které obsahuj tyto údaje:

1. Jméno a bydliště zasílatelovo, počet, název a hrubou váhu nákladních kusů, jakož i ryzí váhu dováženého saccharinu, mimo to tvar, ve kterém bude dovážen.

2. Označení celnice, přes kterou se dovoz státi má.

3. Jméno, bydliště a zaměstnání příjemcovo.

Bez takového řádně vyhotoveného povolení nesmí zásilka býti vyřízena. Povolení platí toliko pro celnici v něm uvedenou, která má je podržeti za doklad k rejstříku.

Vzniknou-li u celnice pochybnosti, zdali to nejsou jiná umělá sladidla nežli saccharin, budiž před vyřízením opatřeno, aby vzorek byl prozkoumán c. k. zemědělským chemickým ústavem pokusným ve Vídni.

Jestliže by přes to, že povolení řádně vydané bylo předloženo, vznikly pochybnosti o adressátově právu odběracím, budiž zásilka sice vyřízena, avšak celnice oznam to politickému úřadu zemskému, aby se zjistilo, zda žádné zneužití nebylo spácháno.

Jakmile zásilka došla, odebírající lékárník, vztažmo velkoobchodník s drogy nebo se zbožím materiálním má ji jakožto příjem zapsati do rejstříku, jenž pro příjem a výdaj odděleně buď veden, uveda přesně den, kterého došla, zasílatele, způsob zabalení, ryzí váhu, jakož i tvar, ve kterém saccharin byl dovezen.

Celní listina budiž k rejstříku jakožto doklad přiložena. Lékárníci mají mimo to v tomto rejstříku do příjmu zapisovati ta množství saccharinu, kterých nabyli od tuzemských velkoobchodníků s drogy nebo se zbožím materiálním, uvedouce den, kterého, osobu, od které, a tvar, ve kterém saccharin odebrali, a jeho váhu ryzí.

Kromě toho jak lékárníci tak i velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním mají až do 1. července 1898, to jest až do dne, kterého ministerské nařízení ze dne 20. dubna 1898, Z. Ř. č. 52 (o obchodě se saccharinem v tuzemsku), působiti počne, do tohoto rejstříku do příjmu zapsati množství saccharinu, která již po ruce mají, jakož i kterých

až do tohoto dne v tuzemsku nabyli, vydávaná pak množství mají zapisovati mezi výdaj. Dne 1. července 1898, jakožto v den, kterého dotčené nařízení počne působiti, budte tyto rejstříky uzavřeny.

Tímto dnem počínajíc mají lékárníci, jakož i velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním v rejstříku odepisovati množství saccharinu, které by oprávněným k odběru zákazníkům, ústavům nebo živnostníkům (vztažmo lékárnám) vydali, uvedouce den vydání, příjemce, ryzí váhu a tvar, ve kterém saccharin vydali.

Mimo to mají lékárníci množství saccharinu, kterých upotřebili k výrobě léčiv a dietetických prostředků nebo preparátů saccharin obsahujících, které v ručním prodeji se vydávají, zapisovati měsíčně úhrnně ryzí vahou do rejstříku ve výdaj.

C. k. finanční úřadové zemští počínajíc 1. lednem 1899 mají 1. ledna a 1. července každého roku předkládati c. k. finančnímu ministeriu výkaz o tom, co saccharinu v posledním půlletí bylo u c. k. celnic pro lékárníky a velkodrogisty vyřízeno.

Výkaz tento má pro jednotlivé zásilky uvésti zasílatele, příjemce, hrubou a ryzí váhu, pak tvar, ve kterém saccharin byl dovezen, jakož i data povolení k odběru.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

52.

Nařízení ministerií vnitra, obchodu a orby ze dne 20. dubna 1898,

o obchodě se saccharinem, preparáty saccharinovými a s jinými podobnými umělými sladidly, jakož i s potravinami, které byly vyrobeny s upotřebením takových látek.

Na základě § 7 zákona ze dne 16. ledna 1896, č. ř. č. 89 z r. 1897, o obchodě s potravinami a některými předměty užitnými vydávají se tato ustanovení o užívání saccharinu a saccharinových preparátů (anhydro-ortho-sulfamin-benzoové kyseliny nebo sulfinidu kyseliny benzoové a jeho chemických sloučenin), pak jiných, pod různými jmény (jako methyl-saccharin, sucrol, dulcin, krystallosa, cukerin atd.) do obchodu dávaných umělých sladidel.

§ 1.

S výhradou výjimek vytčených v ustanoveních následujících jest zapovědno, v tuzemsku užívati saccharinu a saccharinových preparátů, jakož i podobných umělých sladidel při živnostenské výrobě potravin (potravin v užším smyslu i požitin), pak na prodej chovati a prodávati saccharin a preparáty saccharinové, jakož i podobná umělá sladidla, pak potraviny, které jsou oslazeny příměskem takových látek.

Za podobná umělá sladidla ve smyslu zápovědi v odstavci 1 vyrčené budte pokládány takové chemické preparáty k slazení ustanovené, které ke skupině uhlohydrátů nenáležejí.

§ 2.

Pod zápověď v § 1 vyrčenou nenáleží, když se saccharinu užívá při vyhrazené lékárníkům přípravě léčiv a dietetických prostředků jakož i při vydávání preparátů, které lékárníci smějí vydávati k lékařskému předpisu nebo v prodeji ručním a které saccharin obsahují.

Mimo to jest lékárníkům dovoleno, takovým zákazníkům, kterým by lékařským nařízením bylo odporučeno, aby při domácím připravování potravin užívali saccharinu, vydávati saccharin, předloží-li toto lékařské nařízení, a není k tomu třeba pokaždé zvláštního lékařského předpisu.

§ 3.

V lékařském nařízení v § 2 dotčeném budiž uvedeno jméno osoby k odběru oprávněné, doba, po kterou saccharin k domácímu připravování potravin má býti odbírán, a co asi saccharinu bude třeba, a jestliže by odběr saccharinu měl trvati po čas delší, budiž množství toto podle měsíců vypočteno.

Toto lékařské nařízení má platnost nejdéle po tři léta.

§ 4.

Lékárníci mají vésti zvláštní záznam o vydávání saccharinu na základě ustanovení § 2, odstavce druhého, ve kterém budiž uvedena osoba, které, den,

kdy saccharin byl vydán, název tvaru, ve kterém byl vydán, a množství jeho s udáním data lékařského nařízení a jméno lékaře předpisujícího.

§ 5.

Zápověď v § 1 vyrčená nevztahuje se nijak ku připravování stravy v nemocnicích, sanatoriích, léčebných a podobných ústavech s úředním povolením k léčení zřízených pro osoby v nich ošetřované.

Pro léčebná místa, kde při léčebné diétě nemá býti požíváno uhlohydrátů, vztažmo jídel, nápojův a požitin cukrem oslazených, politický úřad zemský, vyslechnuv zemskou radu zdravotní, může živnostníkům, kteří se zaměstnávají přípravou a podáváním jídel a nápojů léčebným hostům (hostinským a výčepníkům), k žádosti uděliti na odvolanou dispens ze zápovědi v § 1 vyrčené.

Dispens tato nesmí udělena býti na delší dobu tří let, avšak může potom opět býti obnovena.

§ 6.

Užívati saccharinu při živnostenské výrobě a prodeji zboží pekařského a cukrářského pro potřebu těch osob, kterým lékař nařídil, aby požívaly věcí takto připravených, jest dovoleno toliko na zvláštní povolení, které politický úřad zemský udílí. Nežli se povolení udělí, budiž o potřebě slyšena zemská rada zdravotní. Povolení může býti dáno toliko hodnověrným, důchodkově nezávadným živnostníkům na dobu nejvýše tří let; povolení toto jest kdykoliv odvolatelné, avšak může po svém projití opět býti obnoveno.

§ 7.

Pečivo s příměskem saccharinu vyrobené nebo takové zboží cukrářské smí vydáváno býti toliko takovým zákazníkům, kteří výslovně žádají věcí takto upravených.

Živnostník, kterému povolení podle § 6 bylo uděleno, dříve nežli počne po živnostensku vyráběti zboží s příměskem saccharinu, a i později má před počátkem každého roku u politického úřadu I. instance zakročiti za povolení k odběru saccharinu, jehož potřebné množství podle měsíců budiž vypočteno, a označiti při tom tvar, ve kterém, pak firmu a stanoviště velkoobchodníka s drogy a se zbožím materiálním, od kterého saccharin má býti odbírán.

Povolení budiž na dobu nejvýše jednoho roku od řečeného úřadu uděleno, při čemž jest přihlédati k místní potřebě, a má označen býti velkoobchodník s drogy, od kterého saccharin bude odbírán.

V místnostech prodejních musí pekařské nebo cukrářské zboží, se saccharinem připravené, býti uloženo na zvláštních skladních místech, která jsou oddělena od skladních míst ustanovených pro ukládání ostatního zboží pekařského.

Pekařské nebo cukrářské zboží se saccharinem vyrobené musí býti vydáváno zákazníkům ve vnějších obalech nebo nádobách, které na místě nápadném mají zřetelný, nesmazatelný nápis „věci saccharinové“.

§ 8.

Velkoobchodníci s drogy a se zbožím materiálním smějí vydávati saccharin toliko lékárníkům, ústavům v § 5. prvním odstavci označeným, pak takovým živnostníkům, kteří se vykážou platným ještě povolením podle § 5, druhého a třetího odstavce, vztažmo § 7, druhého odstavce uděleným.

Velkoobchodníci tito mají o vydaném saccharinu vésti záznam zvláštní, ve kterém budiž uvedena osoba, které, den, kterého, a tvar, ve kterém saccharin byl vydán, a jeho množství.

§ 9.

Zdali a pokud výjimky, v §§ 2 až 8 za příčinou užívání a prodeje saccharinu propůjčené, mohou býti rozšířeny také na jiná podobná umělá sladidla, jest vyhrazeno zvláštním rozhodnutím a opatřením.

§ 10.

Nařízení toto nabude moci dne 1. července 1898.

Thun m. p. **Kast** m. p.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVI. — Vydána a rozeslána dne 20. dubna 1898.

Obsah: (Čís. 53—54.) 53. Vyhláška, že na zástavce Schloppenhofě královské bavorské státní železničné trati z Waldsass do Chebu byla postavena hlídka dostavovací. — 54. Nařízení, jímž zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky.

53.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 29. března 1898,

že na zástavce Schloppenhofě královské bavorské státní železničné trati z Waldsass do Chebu byla postavena hlídka dostavovací.

Poněvadž dne 1. března 1898 byla otevřena zástavka Schloppenhof na královské bavorské státní železničné trati z Waldsass do Chebu, byla tam postavena dostavovací hlídka c. k. hlavní celnice chebské, aby dohlédala k dopravě na této zástavce, která jest určena toliko pro dopravu osob z Chebu a do Chebu, pak pro dopravu nákladů z Chebu a do Chebu zvláštními vlaky konanou.

Kaizl m. p.

54.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898,

jímž zapovídá se dovoz živých rostlin a čerstvého ovoce mšicí San José stiženého z Ameriky.

Aby mšice San José *(Aspidiotus perniciosus)* z Ameriky nebyla zavlečena, nařizuje se, dokud jinak nebude ustanoveno, ve shodě s královskou uherskou vládou takto:

§ 1. Dovoz živých rostlin, roubů, sazenic a všelikých čerstvých odpadků rostlinných, pak sudů, beden a jinakých předmětů, ve kterých takové zboží neb odpadky byly zabaleny, z Ameriky jest zapovědán.

§ 2. Rovněž jest zapovědán dovoz čerstvého ovoce a čerstvých odpadků ovocných, i obalu k tomu náležejícího z Ameriky, když ohledáním vykonaným ve vstupném místě byla na zboží neb obalu zjištěna mšice San José.

Předměty v předcházejícím odstavci vytčené mohou při vstupu vyřizovány býti toliko hlavními celnicemi v Podmoklech-Děčíně, Terstu a Rjece.

§ 3. Ustanovení §§ 1 a 2 platí také pro průvoz.

§ 4. Ministr orby jest zmocněn, ze zápovědi v § 1 obsažené pro každou případnost zvláště a za potřebných opatrností povoliti výjimky.

§ 5. Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Kast** m. p.

Baernreither m. p. **Kaizl** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVII. — Vydána a rozeslána dne 21. dubna 1898.

Obsah: Čís. 55. Nařízení, jímž pro soudy a berní úřady (finanční pokladny), pokud úřadové tito obstarávají správu pokladen depositních a sirotčích, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných.

55.

Nařízení ministerií práv, financí a obchodu, ve shodě s nejvyšší účtárnou ze dne 15. března 1898,

jímž pro soudy a berní úřady (finanční pokladny), pokud úřadové tito obstarávají správu pokladen depositních a sirotčích, stanoví se postup při ukládání civilněsoudních deposit a při placení do společných pokladen sirotčích a upravuje se řízení při cenných zásilkách uzavřeně došlých a poukázaných.

Oddíl I.

Postup při ukládání civilněsoudních deposit, pak při placeních do společné pokladny sirotčí.

§ 1.

Civilněsoudní deposita se ukládají tímto způsobem:

1. odevzdáním ukládaného předmětu složitelem u berního úřadu, při čemž buď zároveň u tohoto úřadu podána žádost za uschování. Žádost má svědčiti soudu a býti sepsána a upravena podle předpisu instrukce pro úřady depositní;

2. odevzdáním ukládaného předmětu složitelem u berního úřadu s odvoláním se k soudnímu spisu, který tohoto úřadu současně došel a jest základem pro složení (protokolární žádost za složení, úřední zpráva, úřední připomínka);

3. zasláním ukládaného předmětu poštou soudu. Takové poštovské zásilky náležejí pod ustanovení oddílu II.

Berní úřad jest povinen přijati každýkoli předmět jemu jakožto civilněsoudní depositum odevzdaný, který podle platných předpisů vůbec jest způsobilý, aby byl uschován úřadem depositním, s výhradou rozhodnutí, které soudu přísluší o přípustnosti uložení.

Schválil-li soud dodatečně složení deposita, pokládá se složení toto za vykonané již v čase, kdy depositum berního úřadu došlo.

§ 2.

V případnostech § 1, č. 1, budiž žádost za složení předložena stranou přednostovi berního úřadu, který ji prozkoumá vzhledem ku předmětu zamýšleného složení.

Nemá-li přednosta berního úřadu pochybnosti o převzetí deposita, tedy doloží na zevnitřní straně žádosti datum složení a své jméno a dá žádost zapsati do jednacího protokolu depositního úřadu, a to jednací číslo inkoustem červeným, předmět však inkoustem černým. Číslo jednací budiž také na podání doloženo inkoustem červeným.

§ 3.

Potom buď ukládaný předmět před oběma vrchními úředníky přesně srovnán s obsahem žádosti o uschování.

Jestliže by při tom byla shledána nějaká nesrovnalost, tedy buď přiměřená oprava vykonána zvláštní poznámkou v dodatku k žádosti a poznámku tuto má doručitel žádosti podepsati. Jestliže by žádost za uschování měla podstatné opravy, tedy doručitel má tuto okolnost rovněž v doložce na konci žádosti zvláště potvrditi. Potom ukládaný předmět odevzdá se bernímu před úředníkem kontrolním, jenž složení zapíše do denníku depositního.

§ 4.

Že depositum bylo převzato, budiž na prvopise žádosti za schování vyznačeno pod číslem jednacím, jež dříve u dne podání (presentata) jest doloženo, uvedouc článek denníkový, datum a podpisy obou přejímajících úředníků. Kromě toho budiž při ukládání do nových podstat také doloženo schovací číslo podstaty, pak svazek a list knihy hlavní. Úřední pečeti netřeba přitiskovati.

Doručitel obdrží o vykonaném složení prostou kolku potvrzenku oběma přejímajícími úředníky podepsanou, která buď vydána na tiskopise depositního úřadu a má obsahovati jméno, stav a obydlí složitelovo, datum složení, článek denníkový a krátké označení ukládaného předmětu, není-li však doručitel složitelem, také adressu doručitelovu; na stvrzenku budiž vytištěna pečeť úřední.

Strana může žádati, aby potvrzení příjmu, vrátí-li dodatečně tento list, bylo doloženo na doručeném jí výměru o složení (§ 6, odstavec 1).

§ 5.

Kontrolor berního úřadu má ještě v den uložení zapsati číslo denníkového článku, pod kterým depositum bylo přijato, do jednacího protokolu, a to červeným inkoustem ve sloupci nadepsaném „krátký obsah vyřízení“ a tam se podepsati.

§ 6.

Žádost za složení budiž urychleně, nejdéle však nejbližšího dne odevzdacím seznamem dodána krátkou cestou podatelně soudu, který o tom vydá dodatečný příkaz uschovací neb učiní jinaké věcné opatření a složitele o tom zpraví.

Neschválil-li soud složení, má zároveň poukázati složitele, aby složený předmět vyzdvihnul u berního úřadu ve lhůtě přiměřeně ustanovené, jinak by na jeho nebezpečenství a náklady poštou byl vrácen.

Soudní vyřízení budiž doručeno bernímu úřadu pokaždé nejdéle ve třech dnech po tom, co žádost o složení k soudu došla. Výměr, kterým složiteli, když složení není schváleno, stanoví se lhůta, aby si uložený předmět vyzdvihnul, má pro berní úřad platnost příkazu vydávacího, avšak berní úřad, dříve nežli předmět pošlou zpět zašle, má si ještě vyžádati zvláštního poukazu soudního.

Berní úřad má obdržený výměr soudní do jednacího protokolu úřadu schovacího ve sloupci „krátký obsah vyřízení“ zapsati černým inkoustem pod zápisem tam již jsoucím (§ 5).

Žádost za složení budiž u soudu podržena, avšak výměr k bernímu úřadu o tom došlý budiž jako příloha k depositnímu denníku přiložen.

§ 7.

Jestliže by přednosta berního úřadu, zkoumaje žádost o uschování (§ 2, odstavec 1), shledal, že nabízené složení není způsobilé k tomu, aby bylo přijato, tedy má písemně, uveda krátce důvody, na rubu žádosti straně oznámiti, že přijetí žádosti bylo odepřeno.

Strana může si ihned ústně stěžovati přednostovi soudnímu, který prozkoumav věc, doloží buďto příkaz, aby depositum bylo převzato, nebo potvrdí odmítnutí. Avšak příkazem soudního přednosty, aby depositum bylo prozatímně převzato, nepředbíhá se konečné vyřízení žádosti o složení.

§ 8.

V případnostech § 1, č. 2 berní úřad postupuje při přejímání deposita týmže způsobem, jak jest v předcházejících paragrafech určeno, jenom že přednosta berního úřadu nezkoumá složení, jak v § 2, odstavci 1 jest předepsáno.

§ 9.

V úředních místnostech soudu a berního úřadu budiž na nápadném místě přibito oznámení, ve

kterém strany se činí pozorny na předpis, že předměty k tomu určené, aby je schovací úřad uschoval, nesmějí nikdy ukládány býti k rukám některého úředníka soudního, a ve kterém má býti pojmenován ten úředník pokladničný, k jehož rukám depositní složení mají býti konána, jakož i kontrolní úředník, který při tom má býti přítomen; spolu budte uveden úřední hodiny pro styk se stranami určené, za kterých se ukládaná depesita v berním úřadě přijímají.

§ 10.

Vésti denník depositní náleží kontroloru, který má také zapisovati složení a vydávání ve knize hlavní.

U berních úřadů s více úředníky nežli dvěma, může však s povolením představeného finančního úřadu zemského některému jinému bernímu úředníku svěřeno býti, aby vedl ten neb onen zápisek za společné odpovědnosti úředníků vrchních.

§ 11.

Předcházejících ustanovení o ukládání civilně-soudních deposit budiž potud obdobně šetřeno při placení do společné pokladny sirotčí, pokud nejde o občasné zapravování částek úrokových a kapitálových z půjček hypotekárních, o čemž dosavadní předpisy dále budou platiti.

Kontroloru úřadu berního přísluší vésti denník pokladny sirotčí, pak passivní a aktivní účetní knihy pro sirotčí pokladnu zavedené. Úředník tento může se při větších úřadech při vedení toho neb onoho zápisku dáti trvale zastupovati s povolením představeného finančního úřadu zemského některým jiným způsobilým úředníkem berního úřadu.

Výroční účet sirotčího úřadu vede jeden úředník berního úřadu za ručení obou odpovědných úředníků vrchních berního úřadu.

Oddíl II.

Řízení při cenných zásilkách pro soud uzavřeně došlých a poukázaných.

§ 12.

Uzavřené cenné zásilky, pro soud poštou došlé, i oznámky (adressy průvodní, lístky avisní a odevzdací) o takových na poště jsoucích a soudu svědčících zásilkách cenných budte poštou přímo bernímu úřadu odevzdány.

Toliko je-li zásilka označena doložkou: „Kniha peněžní“ nebo „Ve věcech trestních“, nebo poznámkou: „Není určeno ke správě úřadu depositního nebo sirotčího“, zpraví se o ní soud a doručí se jemu.

Ustanovení předcházející platí také tenkráte, když cenná zásilka pro soud došlá jest adresována „k rukám přednosty soudního“.

§ 13.

Donese-li se bernímu úřadu uzavřená cenná zásilka soudu svědčící, tedy oba pokladní úředníci ke správě depositního úřadu povolaní přesvědčte se nejprve, zdali není závady při obálce a pečeti zásilky. Je-li tu cenná zásilka pod poštovskou kontrolní pečetí (otevřeně) podaná, budiž ihned před doručujícím poštovským zřízencem otevřena a její obsah prozkoumán.

Nebyla-li by při tomto prozkumu závada shledána, tedy oba dotčení úředníci pokladní potvrďte příjem zásilky na lístku odevzdacím, přitisknouce pečet úřední, a vraťte lístek odevzdací zřízenci poštovskému.

Byla li by však závada shledána, tedy budiž ihned přednostovi soudnímu oznámena a na obálce zásilky, vztažmo na spise k ní přiloženém vyznačena a budiž zásilka vrácena odevzdacímu úřadu poštovskému, aby zavedl řízení poštovské. Ku komisionalnímu vyšetřování potom u poštovského úřadu konanému má přítomen býti jeden z obou pokladních úředníků.

§ 14.

Oznámky (průvodní adressy, avisa a lístky odevzdací) o cenných zásilkách u pošty jsoucích, soudu svědčících budte u erárních úřadů poštovských doručeny pokaždé zřízenci poštovskými.

Oba pokladní úředníci berního úřadu, jimž jest svěřena správa depositní, mají příjem oznámek tohoto úřadu došlých potvrditi za přítomnosti poštovského zřízence způsobem v § 13, odstavci 2, uvedeným v doručovací knize avis, kterou zřízenec tento s sebou má přinésti.

U neerárních úřadů poštovských však pro oznámky, které by bernímu úřadu měly býti dodány, bude přicházeti sluha berního úřadu.

K tomuto konci má poštovský úřad zříditi zvláštní denník (denník pro avisa), toliko pro tyto oznámky určený, který u berního úřadu má býti chován a sluhovi toliko při každé pochůzce k poště vydán. Poštovský úřad zapíše do tohoto denníku oznámky sluhovi pokaždé odevzdané podle jejich čísel, místa podacího a ceny zásilek. Sluha berního úřadu potvrdí svým podpisem v záznamu poštovským úřadem vedeném, že převzal obdržené listiny odevzdací. Když se sluha od poštovského úřadu vrátí, pokladniční úředníci, jimž správa schovacího úřadu jest svěřena, převezmou oznámky a srovnají je se zápisky v denníku pro avisa a zjistíce, že se srovnávají, potvrdí přitisknutou pečetí v řečeném denníku, že oznámky obdrželi.

§ 15.

Za příčinou dozoru k tomu, že avisované zásilky a peníze, které jest na základě poštovských poukázek, platebních poukázek poštovského úřadu spořitelního a telegrafických poukázek poštovských vybrati (§ 24, odstavec 3, § 25 a § 26, odstavec 4), byly včasně odneseny, budiž každá oznámka, vztažmo poukázka u berního úřadu převzatá zapsána ihned kontrolorem berního úřadu do zvláštního záznamu (vzorec *A*).

Vzorec *A*.

Avisované zásilky cenné odnášejí se z pošty úředníkem berního úřadu, jenž má kauci a který buď provázen sluhou berního úřadu. Úředník tento má poštovskému úřadu vydati průvodní adressy a avisní i odevzdací lístky, podepsané řádně podle § 13, odstavce 2, od obou pokladničných úředníků, jimž správa deposit jest svěřena, a v těch případnostech, ve kterých oznámky sluha berního úřadu odnesl, předložiti u poštovského úřadu také příslušný denník pro avisa, před převzetím avisovaných zásilek cenných však před poštovským úředníkem také vykonati prozkum jich v § 13, odstavci 1 nařízený, a jestliže by závada byla shledána, opatřiti, aby oznámka byla zpět vzata a poštovské řízení bylo zavedeno, a ihned také oznámiti to přednostovi soudnímu.

§ 16.

Dříve nežli se cenné zásilky převezmou do uschování úřadu schovacího, mají oba pokladní úředníci, kterým příslušná správa jest svěřena, pokaždé zkoumati, zdali jejich obsah jest správný, a u těch zásilek, které byly z pošty přineseny zřízencem berního úřadu, dříve zjistiti, zdali kusy přinesené z pošty se srovnávají se zápisky denníku pro avisa.

Jestliže by při prozkumu otevřené zásilky nějaká nesprávnost byla shledána, tedy budiž ihned soudnímu přednostovi, aby učinil další opatření, oznámena a na spise k zásilce přiloženém vyznačena.

§ 17.

Není-li k zásilce žádné řádné písemné podání přiloženo, budiž při převzetí sepsána krátká úřední připomínka, k níž budiž přišit zápisek nebo jiný spis k zásilce snad přiložený a s touto úřední připomínkou budiž potom naloženo jako s písemným podáním, v případnostech pochybných budiž však ihned vyžádáno další rozhodnutí soudního přednosty.

§ 18.

Co se týče těch cenných zásilek berním úřadem převzatých, které se hodí ke správě úřadu depositního nebo sirotčího, má berní úřad potom postupovati podle ustanovení I. oddílu.

Jestliže se však objeví po otevření zásilky berním úřadu doručené, že nemá býti podrobena správě úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy tato cenná věc budiž u berního úřadu zapsána toliko do zvláštního denníku o „soudních poplatcích, peněžitých pokutách a právních listinách“, předepsaného výnosem finančního ministeria ze dne 11. ledna 1876, č. 425 (V. n. m. f. č. 2), a budiž potom i s příslušným písemným podáním a s obálkou co možná rychle, nejdéle však následujícího dne, dodána soudu, který příjem má potvrditi v dotčeném denníku podle povahy případu, buďto správcem knihy peněžní neb úředníkem, jemuž jest svěřeno úřední paušál nebo pokuty peněžité uschovávati a zúčtovati.

§ 19.

Je-li uzavřená cenná zásilka, berním úřadu doručená, adresována k rukám soudního přednosty, tedy berní úřad má jej o tom krátkým způsobem zpraviti. Soudní přednosta má toho vůli při otvírání takového kusu jednacího buďto sám neb určeným k tomu soudním úředníkem se účastniti a opatřiti čeho třeba, aby úřední tajemství bylo zachováno.

§ 20.

Co se týče přejímání uzavřených peněžitých a jiných cenných zásilek, které podle §. 12, odst. 2,

mají soudu býti odevzdány, vztahují se k němu předpisy § 68 jednacího řádu ze dne 5. května 1897 (Z. Ř. č. 112).

§ 21.

Jestliže by uzavřená cenná zásilka soudu určená, jejíž obsah jest na obálce uveden, jinakým způsobem nežli poštou byla dodána, na př. poslem soukromým, tedy budiž postupováno obdobně podle předcházejících ustanovení, která týkají se cenných zásilek poštou doručených.

Doručitel zásilky budiž vyzván, aby při otvírání a prozkumu zásilky byl přítomen, vzhledem aby za tímto účelem šel k bernímu úřadu; jestliže by se však doručitel zdráhal, budiž to na příslušném spise vyznačeno.

§ 22.

Poštovské poukázky u pošty pro soud došlé a platební poukázky spořitelního úřadu poštovského i telegrafické poukázky poštovské soudu adressované buďte pokaždé soudu doručeny.

§ 23.

Může-li z údajů na ústřižku (kuponě) nebo z okolností soudu snad zevrubněji známých o účelu poštovské poukázky nepochybně seznáno býti, že poukázané peníze nemají podrobeny býti správě úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy přísluší soudu vyzdvihnouti u pošty částku poukázanou. Při tom budiž postupováno podle předpisu § 68 jednacího řádu ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112.

§ 24.

Má-li naproti tomu poukázaná částka býti předmětem správy úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy poštovská poukázka budiž pokaždé převzata správcem knihy peněžní, který na odevzdacím lístku přitisknutou pečetí má potvrditi, že ji obdržel.

Převzatá poukázka poštovská budiž potom zaslána úřadu bernímu s krátkou úřední připomínkou o tom sepsanou, ku které buď přišit oddělený ústřižek (kupon).

Berní úřad má poukázanou částku vyzdvihnouti u pošty (§ 15, odstavec 2). Poukázaná částka budiž kvitována na rubu poštovské poukázky oběma pokladními úředníky a budiž k tomu úřední pečeť přitištěna.

Co se týče dalšího postupu s úřední připomínkou a s převzatou zásilkou peněžní, budiž přiměřeně šetřeno příslušných ustanovení oddílu I.

§ 25.

S platebními poukázkami, které jsou poštovským spořitelním úřadem ve Vídni vydány pro soud na základě poukázek ukladatelů, budiž obdobně nakládáno jako s poštovskými poukázkami soudu svědčícími (§ 22—24).

§ 26.

Telegrafní poukázky poštovské buďte doručeny přednostovi soudnímu, který má potvrditi na odevzdacím lístku, že obdržel telegram poukazující. Není-li peněžitá zásilka předmětem správy úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy soudní přednosta má ji dáti vyzvihnouti u poštovského úřadu, vrátě telegram od něho kvitovaný a soudní pečetí opatřený. Ústřižek k telegramu připojený budiž u soudu podržen.

Potom budiž peněžní zásilka podle své povahy ihned odevzdána správci knihy peněžní neb úředníkovi, kterému jest svěřeno uschovávati a zúčtovati paušál úřední nebo pokuty peněžité.

Jsou-li však peníze telegraficky poukázané předmětem správy úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy budiž šetřeno obdobného řízení jako při obyčejných poukázkách poštovských (§ 24).

Co se týče dalšího postupu s ústřižkem, po případě s úřední připomínkou a s převzatou peněžní zásilkou, budiž přiměřeně šetřeno příslušných ustanovení oddílu I.

Doručování telegrafních poukázek poštovských soudu není obmezeno na jednací hodiny soudní. Poukázané peníze na základě poukázky mimo jednací čas doručené buďte vyzdviženy za jednacích hodin nejbliže následujících.

§ 27.

Zřízenci soudu a berního úřadu, kteří jsou toho kterého času určeni, aby přejímali a odnášeli cenné zásilky a oznámky pro soud poštou došlé, buďte soudem, vztažmo berním úřadem odevzdacímu úřadu poštovskému pokaždé v čas pojmenováni. Na příslušných přípisech, ku kterým úřední pečeť budiž přitištěna, mají rukou vlastní podepsati se ti zřízenci, kteří jsou povolání právoplatně kvitovati příjem zásilky (oznámky).

§ 28.

Jestliže by po otevření některého jednacího kusu k soudu uzavřeně došlého byl v něm shledán předmět cenný, aniž jest na obálce poznamenán, tedy úředník podatelny má nejprve označiti podání záznamem podacím.

Nemá-li shledaná věc cenná býti podrobena správě úřadu schovacího nebo sirotčího, tedy úředník podatelny ihned ji podle povahy odevzdej správci knihy peněžní neb úředníkovi, který jinak jest povolán takové předměty cenné uschovávati a zúčtovati; správce neb úředník tento potvrď na příslušném kuse jednacím, že ji přijal. Není-li tomu tak, budiž cenná věc dodána bernímu úřadu.

V pochybnosti úředník podatelny vyžádej si poukazu přednosty soudního.

Oddíl III.

Ustanovení závěrečná.

§ 29.

Vzorec *B*. Soud má podle vzorce *B* vésti depositní knihu podací pro všechny žádosti za složení od berního úřadu soudu došlé, pak pro všechny jednací kusy peněžní nebo hodnotou peněžitou doložené, které se od soudu dodávají bernímu úřadu, jakož i o všech tam dodaných poštovských poukázkách, platebních poukázkách poštovského úřadu spořitelního a telegrafních poukázkách poštovských.

V této knize má berní úřad potvrzovati příjem dodaných jemu kusů jednacích a deposit oběma úředníky pokladními, při čemž není třeba přitisknouti pečeti úřední.

Dojdou-li úřadu berního žádosti za složení, tedy má soud vyplniti rubriky 1. až 6. Dodají-li se naproti tomu cenné předměty, vztažmo poukázky bernímu úřadu, má soud vyplniti rubriku 1. až 4., berní úřad však rubriku 7. až 9.; u poukázek budiž v rubrice 8. při nejbližší příležitosti dodatečně zapsán deníkový článek depositního deníku (d. d.), vztažmo deníku sirotčí pokladny (s. d.).

V rubrice 3. budiž uvedeno jednací číslo soudní, je-li při zápisu známo.

Zároveň když se předkládá každého měsíce, jak předepsáno, depositní deník se všemi přílohami, budiž také ověřený opis soudní depositní knihy podací přímo zaslán účetnímu oddělení vrchního soudu zemského.

Kniha poukazů schovacího úřadu pro složení (kniha složní) až dosud u soudů vedená se zrušuje.

§ 30.

Přednosta soudní jest povinen, alespoň dvakráte každého měsíce v přiměřených lhůtách v místnostech berního úřadu dáti sobě předložiti deník depositní a pokladny sirotčí, jej přesně srovnati s depositní knihou podací (§ 29) a vyšetřiti, zdali jsou do příslušného deníku zapsány všechny žádosti za složení a všechna od soudu bernímu úřadu dodaná deposita soudní a pokladny sirotčí, která došla soudu ode dne poslední revise, vztažmo od 1. dne běžícího měsíce.

Vyšla-li by při tomto prozkumu na jevo nějaká neshoda, tedy soudní přednosta má opatřiti, aby byla přiměřená oprava učiněna, třeba-li toho, budiž uložený předmět dříve srovnán za přítomnosti obou vrchních úředníků berního úřadu.

Shledáno-li, že vše jest správné, soudní přednosta má vidovati deníky a soudní knihu podací.

Se schválením předsedy vrchního soudu zemského mohou tyto revise na místě soudnímu přednostovi svěřeny býti jinému soudcovskému úředníku příslušného soudu, který budiž bernímu úřadu pojmenován.

§ 31.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. května 1898 ve všech královstvích a zemích na říšské radě zastoupených. Nařízením tímto zrušují se všechna ustanovení vydaných dosud předpisův o uschování a pokladní správě jmění sirotčího, opatrovaneckého a depositního, jakož i o společných pokladnách sirotčích, pokud se nesrovnávají s obsahem tohoto nařízení.

Ruber m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

Vzorec A k nařízení čís. 55 (§ 15).

Záznam

berního úřadu
finanční pokladny v . . . . . .

o avisovaných cenných zásilkách, pro které se má dojíti ku poštovskému úřadu . . . . . .
a které jsou určeny pro . . . . . soud v . . . . . .

Datum	Odkud	Označení kusu (aviso, poštovská poukázka atd.)	Obnos		Zúčtování			Poznámka
			zl.	kr.	deníkový článek v depositním deníku	deníkový článek v deníku sirotčí pokladny	deníkový článek v deníku o soudních poplatcích, peněžitých pokutách a právních listinách	
1	2	3	4		5	6	7	8

Vzorec B k nařízení čís. 55 (§ 29).

Depositní kniha podací

c. k. . . . . . **soudu v** . . . . . .

Rok správní . . . .

Běžné číslo položky	Jméno podstaty, event. složitelovo	Druh kusu jednacího, event. soudní číslo jednací; počet příloh	Stručné označení věci cenné			Došla-li žádost od berního úřadu (finanční pokladny) soudu		Potvrzení berního úřadu (finanční pokladny)			Poznámka
						den	denníkový článek depositního, vztažmo sirotčí pokladny deníku	den převzetí	článek deníku	podpisy	
				zl.	kr.						
1	2	3	4			5	6	7	8	9	10

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVIII. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 56. Nařízení, jak konají se volby přísedících a náhradníků soudů živnostenských a přísedících soudův odvolacích na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896.

56.

Nařízení ministrů vnitra, práv a obchodu ze dne 23. dubna 1898,

jak konají se volby přísedících a náhradníků soudů živnostenských a přísedících soudův odvolacích na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218.

Na základě § 10, odstavce 4, zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudní moci v rozepřích ze živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

O rozepsání a o připravování volby.

§ 1.

Vyzvání, aby byly vykonány volby přísedících a náhradníků soudu živnostenského a živnostenských přísedících soudu odvolacího, kde se tito volbou určují (§ 23 tohoto nařízení), stane se poprvé výnosem politického úřadu zemského na základě nařízení, které ministr práv učiní ve shodě s ministry vnitra a obchodu.

Výnos tento, ve kterém má býti ustanoven čas, kdy volby budou konány, a kolik přísedících a náhradníků každý z obou volebních sborů má voliti (§ 7, odstavec 3, a § 8 zákona o soudech živnostenských), budiž vyhlášen v zemských novinách a buď kromě toho veřejně nalepen v obcích k obvodu příslušného živnostenského soudu náležejících.

Ustanovení předcházejících budiž šetřeno při volbách doplňovacích (§ 14 zákona o soudech živnostenských) s tím rozdílem, že při doplňovacích volbách, které každá dvě leta pravidelně se konají, politický úřad zemský má učiniti vyzvání k volbě z povinnosti úřední, kdežto při doplňovacích volbách, kterých je třeba následkem okolností zvláštních, má je učiniti k návrhu sborového soudu první instance.

Vyzvání, aby pravidelné doplňovací volby byly vykonány, musí býti vydána ve čtvrtém měsíci před uplynutím volební periody.

§ 2.

V rozepsání volby, které podle § 1, odstavce 2 tohoto nařízení v obci má býti vyhlášeno, budte vyzváni majitelé (zástupci, obchodvedoucí, pachtéři, dílovedoucí) těch závodů, ku kterým se vztahuje příslušnost soudu živnostenského, aby v osmi dnech po tom, co rozepsání volby bylo vyhlášeno v novinách zemských, obecnímu představenstvu toho místa, ve kterém jejich závod leží, písemně oznámili údaje, jichž je třeba, by voličské seznamy obou volebních sborů byly založeny. Veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti, akciové společnosti, korporace, ústavy a spolky budte při tom vyzvány, aby zároveň z osob, které k jich zastupování a k výkonu práva volebního jsou povolány, pojmenovaly jednu nebo nejvíce dvě osoby, které za ně hlasy odevzdají.

(Böhmisch.)

Veškeří podnikatelé (majitelé živností, zástupci, obchodvedoucí, pachtéři, dílovedoucí) jsou na základě tohoto vyzvání zavázáni, ve lhůtě ustanovené založiti úplný seznam mužských i ženských dělníků (§ 5 zákona o soudech živnostenských) v den, kterého rozepsání volby v zemských novinách bylo vyhlášeno, v jejich závodě zaměstnaných, kterým jest dvacet let a kteří alespoň jeden rok v tuzemsku v práci jsou a k učňům nenáležejí (§ 8, odstavec 4, zákona o soudech živnostenských), a jej zaslati obecnímu představenstvu v prvním odstavci řečenému.

Seznamy tyto mají zejména také obsahovati dělníky (§ 5, lit. *c* zákona o soudech živnostenských), kteří mimo provozovnu za mzdu pro závod jsou zaměstnáni.

Obecní představenstvo může předepsati, aby bylo užíváno určitých vzorců k ohláškám, jichž je třeba k založení seznamů voličských.

§ 3.

Představenstva obcí, které náležejí k obvodu soudu živnostenského, mají pro každý volební sbor zdělati zvláštní seznamy voličské a je nejpozději třetího týdne po tom, co rozepsání volby bylo vyhlášeno v novinách zemských, vyložiti v obecním úřadě každému k nahlédnutí.

Zároveň budiž v obci veřejně oznámeno, že tyto seznamy jsou vyloženy, a budiž ustanovena osmidenní reklamační lhůta, kterou čítati jest ode dne vyhlášky.

Obecní představenstvo má stejnopis obou voličských seznamů ve lhůtě v prvním odstavci naznačené doručiti živnostenskému úřadu první instance, kterému podle § 10 zákona o živnostenských soudech přísluší rozhodovati o reklamacích.

§ 4.

Do volebního seznamu voličského sboru podnikatelského budiž v abecedním pořádku zapsána jména těch osob (firem u obchodního soudu protokolovaných) a podniků, které v den, kdy rozepsání volby v zemských novinách bylo vyhlášeno, podle ustanovení §§ 3, odstavce 1, a 8, odstavce 1, zákona o soudech živnostenských mají právo voliti v tomto volebním sboru a nejsou podle § 8, odstavce 5 zákona o soudech živnostenských vyloučeny z práva voliti.

U živností skrze zástupce (obchodvedoucí) nebo pachtéře provozovaných budiž místo jména majitele živnosti zapsáno jméno zástupcovo (obchodvedoucího) nebo pachtéřovo do seznamu voličského.

U živnostenských podniků, které se provozují společnostmi, družstvy atd., v § 8, odstavci 3, zákona o soudech živnostenských jmenovanými, budiž vedle jejich jména (firmy) zapsána také jména zástupců k výkonu volebního práva povolaných a u státních závodů jméno úředně ustanoveného správce závodu (§ 2, odstavec 1 tohoto nařízení).

Když dvě nebo několik živnostenských podniků, místní a předmětné příslušnosti téhož živnostenského soudu podrobených, které jsou předmětem zvláštních oprávnění živnostenských a se provozují v provozovnách místně od sebe oddělených, jest spojeno v ruce jednoho podnikatele, zástupce (obchodvedoucího) nebo pachtéře, tedy podnikatel, zástupce (obchodvedoucí) nebo pachtéř smí za každý tento podnik vykonávati právo volební, a budiž proto jeho jméno dvakráte, vztažmo několikráte do voličského seznamu zapsáno.

§ 5.

Do volebního seznamu dělnického budiž zapsána jména osob, které v den, kdy rozepsání volby bylo vyhlášeno v novinách zemských, podle ustanovení § 3, odstavce 1, a §§ 5 a 8, odstavce 4, zákona o soudech živnostenských mají právo voliti v tomto volebním sboru a proti nimž není některý z vylučovacích důvodů uvedených v § 8, odstavci 5, zákona o soudech živnostenských.

Zápis buď vykonán tím způsobem, že se jména dělníků v jednom a témž podniku zaměstnaných sestaví podle abecedního pořádku ve skupinu a že takto učiněné skupiny se uvedou podle pořadí pro voličský seznam podnikatelů platného.

§ 6.

Reklamace proti seznamu voličskému mohou od voličů příslušného sboru volebního v propadné lhůtě v § 3, odstavci 2, tohoto nařízení ustanovené býti podány starostovi obce, která zdělala seznam voličský.

Reklamace tyto mohou se toho týkati, že nebylo přihlédáno k volebnímu právu reklamantovu nebo že byly zapsány jiné osoby nemající práva voliti; v případnosti oné budiž reklamace opatřeny doklady a listinami, z kterých by mohl býti posouzen právní důvod reklamace.

Došlé reklamace budiž ve třech dnech po projití lhůty reklamační obecním starostou doručeny živnostenskému úřadu první instance k rozhodnutí.

při čemž zároveň budte co možná vysvětleny údaje pro posouzení právních poměrů důležité.

§ 7.

Na rozhodnutí živnostenského úřadu první instance mohou sobě účastné strany stěžovati politickému úřadu zemskému, jenž rozhoduje konečně (§ 10, odstavec 1, zákona o soudech živnostenských). Stížnost budiž podána u obecního starosty (§ 6, odstavec 1, tohoto nařízení) ve lhůtě tří dnů po tom, co rozhodnutí živnostenského úřadu bylo doručeno.

§ 8.

Pokud při reklamaci jde o místní nebo předmětnou příslušnost živnostenského soudu vzhledem k určitému závodu jakožto o podmínku práva volebního v některém z obou sborů volebních, budte voličské seznamy obou volebních sborů mezi sebou srovnale opraveny podle právoplatného úředního rozhodnutí.

Týče-li se však reklamace toliko osobních podmínek volebního práva některého podnikatele nebo dělníka (věku, doby pracovní v tuzemsku nebo důvodů vylučovacích), tedy k rozhodnutí o tom vydanému budiž přihlédáno toliko při sestavování toho voličského sboru, ku kterému náleží strana reklamující, a při těch osobách, k jejichž volebnímu právu reklamace se vztahuje.

V reklamačních rozhodnutích úřadů musí býti výslovně obsaženy poukazy ve smyslu předcházejících odstavců vydané o opravě seznamů voličských.

Jiné opravy voličských seznamů nežli úřední opravy, obsahem právoplatných reklamačních rozhodnutí podmíněné, jsou vyloučeny od času, kdy seznamy tyto byly veřejně vyloženy (§. 3, odstavec 1, tohoto nařízení).

Stejnopisy voličských seznamů (§ 3, odstavec 3, tohoto nařízení), u živnostenských úřadů první instance uložené, budte těmito úřady podle právoplatných reklamačních rozhodnutí pokaždé ihned opraveny.

§ 9.

Obecní představenstvo má bez odkladu opraviti voličské seznamy podle poukazů vydaných v právoplatných reklamačních rozhodnutích (§ 8, odstavec 3, tohoto nařízení) a osobám podle nich k volbě oprávněným, vztažmo zákonným zástupcům společností, družstev atd. v § 8, odstavci 3, zákona o soudech živnostenských jmenovaným co možná rychle doručiti úřední legitimace volební (§ 10 tohoto nařízení).

Osobám, proti jejichž volebnímu právu reklamace nebyla podána, budte volební legitimace doručeny ihned po projití lhůty reklamační.

Doručení osobám, které náležejí k voličskému sboru dělnickému, budiž z pravidla ve provozovně vykonáno. Kde by toho za příčinou zrychlení bylo třeba, může doručení státi se také poštou ve provozovnách nebo v bytech.

Voličové, kterým by tři dni před počátkem volby některým způsobem v předešlém odstavci vytčeným legitimace nebyla dodána, budte veřejnou vyhláškou v místě obvyklou vyzváni, aby si své volební legitimace vyzdvihli.

Obsahuje-li obvod živnostenského soudu obcí několik, starostové ostatních obcí mají voličské seznamy úředním potvrzením správnosti opatřené doručiti nejpozději osm dní před volbou starostovi obce, ve které jest sídlo soudu živnostenského.

Starosta této obce má seznamy z pravidla ihned, koná-li se však volba v sekcích, zdělav a připojiv výpisy z voličských seznamů (dílčí seznamy voličské) v § 11, odstavci 2, tohoto nařízení dotčené dodati živnostenskému úřadu první instance, a to nejpozději 48 hodin před počátkem volby.

Nejpozději osm dní před počátkem voleb musí vyhláškou v místě obvyklou ve všech obcích k obvodu soudu živnostenského náležejících býti vyhlášen čas, kdy se volby počnou a skončí, a místo, kde budou konány.

§ 10.

Úřední volební legitimace, které obec vyhotovuje, musí býti opatřeny úřední pečetí obecní a mají svědčiti na jméno voličovo, pokud jest to možná vzhledem k času zbývajícímu a k poměrům jinakým.

O volbě.

§ 11.

Volba budiž z pravidla v té obci konána, ve které živnostenský soud sídlí.

Je-li toho třeba vzhledem ku počtu voličů nebo k místním vzdálenostem, může volba, nechť obvod živnostenského soudu obsahuje jednu neb několik

obcí, býti konána podle sekcí místně rozdělených. V takovýchto případnostech obecní představenstvo v sídle živnostenského soudu má zdělati pro každou sekci zvláštní dílčí seznamy voličské (§ 9, předposlední odstavec, tohoto nařízení) a budiž živnostenským úřadem pro každou volbu zřízen zvláštní komisař. Volba v témž sboru volebním budiž rozepsána pro všechny sekce na jeden a týž den.

Celkový výsledek volby v sekcích předsevzaté, obsahuje-li obvod živnostenského soudu jednu nebo několik obcí, vyšetřuje se u sekce v sídle živnostenského soudu, jestliže však v obci samé, ve které jest sídlo tohoto soudu, volí se v sekcích několika, vyšetřuje se u té sekce, která k tomu politickým úřadem zemským byla ustanovena.

Volby v obou volebních sborech mohou konány býti v dnech rozličných nebo také dne téhož. V případnosti této budiž však pro každý volební sbor ustanoven zvláštní komisař volební a zvláštní místnost volební.

Jednotlivé volby mají z pravidla býti skončeny za dne k tomu ustanoveného.

Veškery volby buďte podle možnosti ustanoveny na čas, ve kterém živnostenská práce v příslušných závodech odpočívá. Při tom budiž k tomu přihlédáno, aby nedělní klid dělníků co možná málo byl obmezován a jim zejména volný čas, k návštěvě nedělních a svátečních dopoledních služeb božích potřebný, byl neskráceně ponechán (článek V, IX a XIV zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21).

Opatření, kterých je třeba podle předpisů tohoto paragrafu, musí býti obsažena v místních vyhláškách (§ 9, poslední odstavec, tohoto nařízení).

§ 12.

Volební komisař, kterému podle § 10, odstavce 2, zákona o živnostenských soudech jest svěřeno živnostenským úřadem řízení volby, má pečovati o to, aby zachován byl pokoj a pořádek při volbě a aby ustanovení zákona a těchto volebních předpisů bylo šetřeno.

Ve vztahu tomto přísluší mu zejména, vzniklyli pochybnosti o totožnosti voličově neb o platnosti odevzdaného hlasu, rozhodovati o tom, třeba-li toho po vyšetření krátkým způsobem vykonaném.

Rozhodnutí musí každou měrou státi se před ukončením volby. Proti těmto rozhodnutím a proti řízení volebnímu vůbec a proti stanovení výsledku volebního nelze se odvolati.

Námitky proti volebnímu právu osob ve voličských seznamech zapsaných jsou za volby toliko potud přípustné, pokud se odvozují ze zákonného důvodu vylučovacího, jenž vznikl po projití lhůty ku podání reklamací proti seznamům voličským.

Volební komisař může k obstarání prací sobě příslušejících užívati osob, které se mu zdají býti způsobilé, z nichž však většina musí býti k volbě oprávněna v příslušném sboru volebním.

O volbě budiž sepsán protokol, který buď podepsán volebním komisařem a osobami od něho ku pomoci přivzatými.

§ 13.

Volební komisař má v den volby v hodinu ustanovenou a v místnosti k tomu určené započíti volbu, nehledě k tomu, kolik voličů se dostavilo.

§ 14.

Volby konají se tím, že voličové ve volebních seznamech zapsaní odevzdávají osobně lístek hlasovací (§§ 4, 5 a 9 tohoto nařízení).

Volební lístky musí býti tak upraveny, aby jasně bylo seznati, které z osob tam pojmenovaných podle úmyslu voličova mají býti zvoleny za přísedící nebo za náhradníky živnostenského soudu nebo za živnostenské přísedící soudu odvolacího (§ 23 tohoto nařízení). Každá osoba v hlasovacím lístku zapsaná musí býti označena svým jménem a příjmením a podle svého stavu a bydliště.

Ve volebním sboru podnikatelů mohou ženy vykonávati své volební právo také skrze zástupce, a to svým manželem nebo jinou osobou k tomu zvláště zmocněnou (§ 8, odstavec 2, zákona o soudech živnostenských).

Osoby, ve voličském seznamu nezapsané, jsou z hlasování vyloučeny.

Jsou-li pochybnosti o totožnosti některého voliče, má se volič tento, náleží-li ku podnikatelům, legitimovati tím, že předloží list o dani výdělkové

nebo listinu, která jeho živnostenské oprávnění zakládá, dožaduje-li se však volebního práva ve voličském sboru dělnickém, tím že předloží svoji knížku pracovní nebo členský lístek některé nemocenské pokladny v § 11, č. 1 až 4 a 6, zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, uvedené. Volební komisař podle té které případnosti může žádati také jiných důkazů totožnosti nebo je za přípustné prohlásiti.

§ 15.

Hlasováno buď tím způsobem, že voličové podle nařízení volebního komisaře budto v pořadí, ve kterém se hlásí, nebo v pořadí, ve kterém jsou zapsáni ve voličských seznamech, se vyvolávají a své hlasy odevzdávají.

Voličové, kteří v případnosti posléz dotčené teprve po vyvolání svého jména přijdou do shromáždění volebního, mají až potom, když celý voličský seznam byl přečten, odevzdati své lístky hlasovací a za tou příčinou ohlásiti se u komisaře volebního.

Každý volič, dříve nežli svůj hlas odevzdá, má podati svou úřední volební legitimaci volebnímu komisaři, který dada ji odkolkovati, vrátí ji voličovi. Osoby, které nemají legitimace nebo mají legitimaci již odkolkovanou, nesmějí připuštěny býti k hlasování.

Volební komisař přejímá odevzdané lístky hlasovací a vkládá je do volebního osudí. Dává poznamenati, že hlas byl odevzdán, ve sloupci, jenž k tomu ve voličském seznamu vedle jména voličova jest určen, a dozírá k tomu, aby jménem téhož voliče nebylo odevzdáno hlasů několik.

§ 16.

Volba budiž volebním komisařem skončena v hodinu ustanovenou. Voličové, kteří by ještě před uplynutím této hodiny do volební místnosti se dostavili, musí však připuštěni býti k hlasování.

Nastaly-li okolnosti, které zabraňují, aby se ve volbě pokračovalo neb aby se volba skončila, tedy volební komisař může nařídíti, aby se v ní druhého dne pokračovalo. Opatření takové budiž ihned obvyklým v místě způsobem vyhlášeno a zároveň počátek a konec této volby ustanoven.

Přeruší-li se volba, volební komisař má pod úřední pečetí uschovati odevzdané lístky hlasovací a spisy volební.

§ 17.

Po skončení volby budte hlasovací lístky volebním komisařem z volebního osudí vybrány a spočteny, načež ihned skrutinium budiž předsevzato.

Obsahuje-li hlasovací lístek více jmen, nežli přísedících (přísedících soudu odvolacího) nebo náhradníků jest voliti, tedy budte opominuta jména v jednotlivých rubrikách přes tento počet posléze zapsaná.

Je-li jméno jedné a téže osoby v hlasovacím lístku několikráte zapsáno v rubrice pro přísedící, náhradníky nebo přísedící soudu odvolacího, tedy odevzdaný hlas pro příslušnou rubriku čítá se toliko jednou.

Neplatné jsou hlasy, které připadly na osobu podle § 9 zákona o soudech živnostenských nevolitelnou, které jsou podmíněny neb ku kterým jsou doloženy příkazy osobám voleným, a hlasy, z kterých nelze bez pochybnosti seznati osobu jimi označenou.

Prázdné lístky hlasovací pokládají se při sčítání hlasů za neodevzdané.

§ 18.

Výsledek volby budiž po skončení skrutinia podle ustanovení § 10, odstavce 2 a 3, zákona o soudech živnostenských volebním komisařem zjištěn a prohlášen.

Byla-li volba v sekcích předsevzata, volební komisaři ostatních sekcí mají výsledek skrutinia, připojice spisy volební, oznámiti té sekci, jejímž úkolem podle § 11, odstavce 3, tohoto nařízení jest vyšetřiti celkový výsledek volby. Volební výsledek budiž v této případnosti vyhlášen volebním komisařem u této sekce zřízeným.

Je-li třeba volby užší, volební komisař učiň ihned opatření, kterých podle okolností k tomu je třeba.

Volba užší budiž předsevzata podle § 10, odstavce 3, zákona o soudech živnostenských. K ní vztahují se obdobně ustanovení §§ 11 až 17 tohoto nařízení a ustanovení předcházejících odstavců tohoto paragrafu s tou úchylkou, že toliko ty osoby jsou k hlasování připuštěny, které své volební právo při hlavní volbě vykonaly a se o tom mohou vykázati předloženou legitimací podle § 15, odstavce 3, tohoto nařízení odkolkovanou.

§ 19.

Volební spis volebním komisařem uzavřený a zapečetěný budiž předložen úřadu živnostenskému. Úřad tento vydá zvoleným volební certifikáty a zpraví o výsledku volby sborový soud, který podle § 9, odstavce 4, zákona o soudech živnostenských jest povolán rozhodovati o odmítnutí volby.

Jména zvolených pro živnostenský soud přísedících a náhradníků budte sborovým soudem oznámena předsedovi živnostenského soudu, jenž rovněž budiž zpraven o tom, které odmítnutí volby zvolených pro živnostenský soud přísedících a náhradníků sborový soud schválil.

Ustanovení zvláštní o výkonu volby podle určitých skupin živnostenských závodův.

§ 20.

Vztahuje-li se příslušnost soudu živnostenského, jak toho § 3 zákona o soudech živnostenských dopouští, k různým kategoriím velkých nebo drobných živnostenských závodův, a objeví-li se, že je toho třeba nebo že jest žádoucno, aby jednotlivé z těchto kategorií byly zastoupeny určitým počtem přísedících nebo náhradníků v živnostenském soudě nebo v odvolacím soudě, tedy účastná ministeria mohou nařídíti, aby volby byly vykonány podle určitých skupin závodů (§ 10, odstavec 4, zákona o soudech živnostenských).

Nařízení toto, uvedouc přesně rozdělení skupin, musí vytčeno býti jak v rozepsání volby politickým úřadem zemským, tak i ve vyhlášce obcí (§ 1, odstavec 2, tohoto nařízení).

V těchto případech budte voličské seznamy obou volebních sborů podle předepsaného rozdělení skupin pro každou skupinu zvláště zdělány, vyloženy a vyhlášeny (§ 3 tohoto nařízení).

Podnikatelé a dělníci do určité skupiny zařadění mohou vykonávati své volební právo toliko v této skupině.

Reklamace osob, které jsou oprávněny k volbě ve voličském sboru podnikatelů, mohou se týkati také toho, že jejich podnik do té které volební skupiny byl zařaděn (§ 6 tohoto nařízení).

Právoplatná rozhodnutí o reklamacích v předcházejícím odstavci vytčených mají pokaždé účinek, že i dělníci v příslušném sboru zaměstnaní ve svém volebním sboru přidělí se k té volební skupině, ku které podnikatel ve svém volebním sboru náleží (§ 8 tohoto nařízení).

Volba může býti společně konána pro dvě nebo několik skupin téhož sboru volebního. V takových případech budiž pro každou volební skupinu postaveno zvláštní volební osudí; kromě toho mohou pro rozličné skupiny býti předepsány rozličné barvy nebo jinaká vně nápadná označení hlasovacích lístků. Skrutinium buď konáno pro každou skupinu odděleně.

Jinak předpisy pro volby do živnostenských soudů vůbec platné vztahují se obdobně k volbám podle skupin živnostenských závodův.

V mezích těchto předpisů politický úřad zemský má toho vůli, pro volby jednotlivých skupin vydati podle zvláštních okolností zevrubnější nařízení snad potřebná.

§ 21.

Ustanovení § 20 vztahují se zejména také k volbě přísedících a náhradníků pro oddělení živnostenského soudu, které jest určeno, aby vyřizovalo rozepře mezi obchodníky a jejich zřízenci. Volba těchto přísedících a náhradníků budiž konána odděleně od ostatních voleb (§ 21 zákona o soudech živnostenských).

O ustanovení přísedících losem.

§ 22.

Když proto, že volba zůstala bez výsledku, podle § 15 zákona o soudech živnostenských přísedící soudu živnostenského se určují losem, sborový soud první instance má jména vylosovaných přísedících oznámiti předsedovi živnostenského soudu a živnostenskému úřadu první instance. Odmítne-li vylosovaný přísedící přijmouti úřad a sborový soud uzná, že odmítnutí jest důvodné, budiž rozhodnutí toto oznámeno předsedovi živnostenského soudu a živnostenskému úřadu a buď jiný přísedící losem určen.

O volbě živnostenských přísedících pro soud odvolací.

§ 23.

Přísedící pro soud odvolací, který jest v obvodě soudu živnostenského (§ 11 ministerského nařízení ze dne 23. dubna 1898, Z. Ř. č. 57), volí se jako přísedící a náhradníci živnostenského soudu a zá-

roveň s nimi pokaždé polovicí od podnikatelů a od dělníků z nich.

K volbě a k doplňovací volbě i k vystoupení těchto přísedících vztahují se vůbec předpisy o volbě a o vystoupení přísedících a náhradníků soudů živnostenských.

Konají-li se volby pro soud živnostenský podle § 20 tohoto nařízení podle skupin, tedy také přísedící soudu odvolacího budte voleni podle téhož rozdělení skupin.

Kolik živnostenských přísedících pro odvolací soud, od každého voličského sboru vůbec neb od každé skupiny má býti voleno, budiž uvedeno v rozepsání volby politickým úřadem zemským a ve vyhláškách obcí (§ 1 tohoto nařízení).

Užší volba přísedících soudu odvolacího koná se toliko tenkráte, když volba taková musí býti vykonána také vzhledem ku přísedícím a náhradníkům soudu živnostenského podle § 10, odstavce 3, zákona o soudech živnostenských. Byla-li volba přísedících soudu odvolacího z jakýchkoli příčin bez výsledku, tedy budiž obdobně šetřeno ustanovení § 15 zákona o soudech živnostenských.

Jestliže by některá osoba, za přísedícího nebo za náhradníka soudu živnostenského zvolená, byla také zvolena za přísedícího soudu odvolacího, tedy budiž pro ni v této vlastnosti ustanoven losem náhradník podle obdoby § 15 zákona o soudech živnostenských.

Výkaz o volbě přísedících a náhradníků soudu živnostenského a přísedících soudu odvolacího.

§ 24.

Živnostenský úřad, povolaný říditi volby pro soud živnostenský, má každého roku obchodnímu ministeriu podávati výkaz podle přiloženého vzorce o vykonaných volbách přísedících a náhradníků soudu živnostenského a přísedících soudu odvolacího.

Výkaz budiž předložen skrze politický úřad zemský v první polovici měsíce února toho roku, který následuje po roce, jehož se výkaz týče.

Jestliže by ve výkazovém roce žádná volba nebyla konána, budiž podáno oznámení, že volby nebylo.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Baernreither m. p.

Výkaz

o vykonaných volbách přísedících a náhradníků soudu živnostenského a přísedících soudu odvolacího

pro živnostenský soud . . . . . v . . . . . .

v roce 1 . .

Návod, jak se výkaz zdělává.

Výkaz tento budiž každého roku podáván živnostenským úřadem, který jest povolán říditi volby pro soud živnostenský. Data o volebních výsledcích buďte do výkazu zapsána živnostenským úřadem na základě protokolu, jenž má o tom býti veden od úředníka živnostenského úřadu příslušnou volbu řídícího; data sub lit. *g* buďte zapsána podle oznámek příslušným sborovým soudem I. instance živnostenskému úřadu o tom učiněných.

Vyplněný výkaz budiž předložen skrze politický úřad zemský v první polovici měsíce února toho roku, který následuje po roce, jehož se výkaz týče.

NB. Při každé vykázané volbě budiž naznačeno buďto v poznámce nebo v čele použitého k tomu sloupce vzorcového tím, že připíšou se slova: „hlavní“, vztažmo „periodická doplňovací“ nebo „neperiodická doplňovací“ před slova: „volba dne.....189..“, zdali šlo o první (hlavní) volbu neb o dvouletou (periodickou) neb o jinakou snad potřebnou volbu doplňovací (neperiodickou). Nebyla-li ve výkazovém roce žádná volba konána, budiž podáno oznámení, že volby nebylo.

(Böhmisch.)

Volební výsledky

a	Kolik mělo býti voleno	přísedících:
		náhradníků:
		přísedících soudu odvolacího:
		osob dohromady:
b	Počet osob k hlasování oprávněných:	
c	Kolik hlasovacích lístků bylo odevzdáno:	
d	Kolik bylo zvoleno naprostou většinou při prvním hlasování	přísedících:
		náhradníků:
		přísedících soudu odvolacího:
e	Kolik při rovnosti hlasů losem za zvolené bylo označeno	přísedících:
		náhradníků:
		přísedících soudu odvolacího:
f	Kolik užší volbou zvoleno	přísedících:
		náhradníků:
		přísedících soudu odvolacího:
g	Kolik následkem toho, že volby byly bez výsledku, bylo losem vyvoleno z osob sborovým soudem I. instance naznačených	přísedících:
		náhradníků:
		přísedících soudu odvolacího:

Ze živnostenských majitelů (podnikatelů) při				Z dělníků při			
volbě dne... 189.	volbě dne... 189.	volbě dne... 189.	volbě dne... 189.	volbě dne.... 189.	volbě dne ... 189.	volbě dne.... 189.	volbě dne.... 189.
ze všech živnostenských závodních skupin dohromady (kromě obchodníků)		z volebního sboru obchodníků samotných		ze všech živnostenských závodních skupin dohromady (kromě obchodníků)		z volebního sboru obchodníků samotných	
1*)	2*)	3**)	4**)	5*)	6*)	7**)	8**)

*) V rubrikách 1 a 2, 5 a 6 buďte zapsány úhrnné číslice pro všechny skupiny dohromady bez rozdílu, zdali volby byly konány společně neb odděleně podle jednotlivých skupin živnostenských závodů (§. 10, poslední odstavec zákona o soudech živnostenských).

**) V rubrikách 3 a 4, 7 a 8 buďte zapsána toliko čísla, je-li zřízeno zvláštní oddělení živnostenského soudu pro rozepře mezi obchodníky a jejich zřízenci, pro které volby měly býti konány ze zvláštního volebního sboru obchodníků (§ 21 zák. o soud. živn.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIX. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 57. Nařízení, jak přísedící a náhradníci mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a soudu odvolacího v rozepřích soudů živnostenských.

57.

Nařízení ministrů vnitra, práv a obchodu ze dne 23. dubna 1898,

jak přísedící a náhradníci mají býti přibíráni k zasedáním soudu živnostenského a soudu odvolacího v rozepřích soudů živnostenských.

Na základě §§ 20, odstavce 2, a 31, odstavce 3, zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zřízení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích ze živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

O přibírání přísedících a náhradníků k zasedáním soudu živnostenského.

§ 1.

Předseda soudu živnostenského má pořadí, ve kterém přísedící mají se súčastniti v zasedáních soudu živnostenského, na přiměřený čas napřed ustanoviti a zároveň pro každé zasedání pojmenovati ty přísedící, kteří by, kdyby nejprve povolaný přísedící nemohl se dostaviti, na jeho místě účastnili se v zasedání (seznam služební).

Když se pořadí stanoví, budiž co možná přihlédáno ku povaze rozepří a k důvodným přáním přísedících. Přísedící mohou k tomuto účelu býti vyzváni, aby předsedovi označili ty dni nejbližších týdnů nebo nejbližšího měsíce, ve kterých jim není možná účastniti se v zasedáních živnostenského soudu nebo ve kterých by jim to obtíže působilo.

Přísedící, kteří bydlí mimo místo, ve kterém živnostenský soud má své sídlo, budte tím způsobem zařaděni, aby nemusili příliš často během měsíce jezditi do místa soudu živnostenského.

§ 2.

Od ustanoveného pořadí budiž toliko tenkráte upuštěno, když musí býti zavedena mimořádná zasedání, která v zasedacím programu nejsou předvídána, když v líčení před týmž senátem má býti pokračováno, když některý přísedící nemůže se dostaviti, jest odmítnut nebo z účastenství v jednání a rozhodování vyloučen, nebo když projednávaná rozepře svou povahou vyžaduje, aby spolupůsobili přísedící, kteří náležejí k témuž nebo podobnému povolání jako strany sporné.

Pokud pokračování v líčení toho nevyžaduje, aby původní obsazení soudu bylo zachováno, nebo pokud nejde o to, aby určená osoba, která jest zaneprázdněna, odmítnuta nebo vyloučena, byla nahrazena zástupcem již při stanovení pořadí ustanoveným (§ 1, odstavec 1, tohoto nařízení), budte v ostatních případnostech v prvním odstavci vytčených přísedící určováni předsedou s ohledem na povahu rozepře.

§ 3.

U živnostenských soudů, které jsou podle živnostenských odborů nebo podle kategorií příbuzných odborů živnostenských rozděleny na několik stálých oddělení (§§ 20 a 21 zákona o soudech živnostenských), budiž v první řadě přihlédáno k zevrubné znalosti zvláštních poměrů příslušných odvětví živnostenských, když se určují přísedící pro zasedání jednotlivých oddělení. Byla-li již volba přísedících a náhradníků vykonána odděleně podle takovýchto skupin živnostenských závodů, tedy přísedící pro jednotlivá oddělení budte vybráni z osob v příslušné skupině zvolených, a toliko, jestliže by jejich počet nestačil, budte přibrány osoby z nejblíže příbuzných skupin živnostenských závodů.

Mezi věcně schopnými přísedícími budiž pořadí účastníků v zasedáních určeno podle předpisu §§ 1 a 2 tohoto nařízení.

§ 4.

Jestliže při živnostenském soudě, který ve stálá oddělení není rozdělen, rozepře z určité skupiny živnostenských závodů se vyskytují podle zkušenosti v takovém počtu, že jak předvídati lze, jisté zasedací dni budou vyplněny líčeními v takových záležitostech, tedy budiž k tomu, když se určuje pořadí pro účastenství přísedících, tím způsobem přihlédáno, že k takovým zasedáním pokud možná toliko takové osoby za přísedící se pojmenují a přiberou, které náležejí k tomuto nebo ku příbuznému odboru výdělkovému.

§ 5.

Služební seznam předsedou ustanovený budiž před počátkem služebního období doručen všem přísedícím, kteří v něm mají spolupůsobiti.

Doručení služebního seznamu pokládá se pro ty přísedící, kteří pro jednotlivá zasedání v první řadě jsou vyhlédnuti, spolu za vyzvání, aby se dostavili k zasedáním v seznamu označeným; zvláštní pozvání k nim se nekoná.

§ 6.

Přísedící, kteří musí býti přibráni k zasedání soudu živnostenského, pro která ve služebním seznamu nebyli vyhlédnuti, budte od předsedy soudu živnostenského včasně pozváni zvláštním listem ku příslušnému zasedání.

Rovněž ti přísedící, kteří podle služebního seznamu toliko tenkráte, když by přísedící dříve povolaný byl zaneprázdněn, mají se na jeho místě súčastniti v zasedání, budte předsedou živnostenského soudu zvláště pozváni, když je třeba, aby při zasedání spolupůsobili.

Pozvání může se státi, třeba-li toho, telegrafem nebo telefonem nebo poštou pneumatickou.

§ 7.

Nemůže-li některý přísedící se dostaviti nebo v líčení se účastniti (§ 19 zákona o soudech živnostenských), má to bez prodlení oznámiti předsedovi soudu živnostenského. Při překážce nepředvídané staň se toto oznámení telegrafem, telefonem, pneumatickou poštou nebo jinakým způsobem tak rychle, aby ještě v čas mohl určený nebo jiný zástupce býti přibrán.

§ 8.

Přestěhují-li se přísedící, oznamte to pokaždé ve třech dnech předsedovi.

§ 9.

Pokud není něco jiného ustanoveno, předpisy tyto budte vztahovány také k náhradníkům.

O přibírání přísedících k zasedáním odvolacího soudu v živnostenských rozepřích.

§ 10.

Ze dvou živnostenských přísedících, kteří mají býti předvoláni k soudu odvolacímu při líčení rozepře soudu živnostenského (§ 31, odstavec 3, zákona o soudech živnostenských), musí jeden býti podnikatelem (náměstkem, obchodvedoucím, pachtéřem, úředníkem státních závodů, úředníkem továrním), druhý pak dělníkem.

§ 11.

Leží-li soud odvolací v obvodě soudu živnostenského, tedy živnostenští přísedící odvolacího soudu budte jako přísedící a náhradníci živnostenského soudu z spolu s nimi z polovice podnikateli a z polovice dělníky z nich vyvoleni.

Za přísedícího soudu odvolacího může býti zvolen toliko ten, kdo má právo volenu býti za přísedícího soudu živnostenského a bydlí nebo se zdržuje v sídle sborového soudu první instance. Volba může býti odmítnuta z důvodů uvedených v § 9, odstavci 3, zákona o soudech živnostenských. O tom, zdali odmítnutí se připouští, rozhoduje sborový soud v § 9, posledním odstavci, zákona o živnostenských soudech dotčený.

Nedopouští se, aby někdo zároveň zastával úřad přísedícího nebo náhradníka soudu živnostenského a přísedícího soudu odvolacího.

Přísedící, pro odvolací soud zvolení, buďte přibíráni k odvolacím jednáním u tohoto sborového soudu konaným, bez rozdílu, zdali v první instanci rozhodl živnostenský soud, v jehož obvodě soud odvolací leží, nebo jiný živnostenský soud, podrobený příslušnosti tohoto soudu odvolacího.

§ 12.

Je-li soud odvolací mimo obvod soudu živnostenského, tedy předseda sborového soudu první instance, který jako soud odvolací rozhoduje, uveda, kolik živnostenských přísedících u odvolacího soudu má býti zřízeno, vyzvi předsedu soudu živnostenského, aby návrh učinil.

Předseda soudu živnostenského, slyšev přísedící soudu živnostenského, má navrhnouti dvojnásobný počet osob. Navržení musí v sídle sborového soudu první instance bydliti nebo pobývati, všem požadavkům dosti činiti, které jsou podmínkou volitelnosti za přísedícího soudu živnostenského (§ 9 zákona o soudech živnostenských) a musí býti ochotni úřad přijati. Polovice navržených musí býti podnikatelé, polovice dělníci (§ 10 tohoto nařízení). Přísedící a náhradníci soudu živnostenského nesmějí býti navrhováni.

Obsahuje-li živnostenský soud toliko jednotlivé kategorie velkých nebo drobných závodů, tedy buďte toliko takové osoby navrženy, které podrobně znají poměry těchto závodů.

Předseda sborového soudu první instance může žádati, aby navrhované osoby podle určitého poměru náležely ku kategoriím živnostenských závodů od něho označeným.

Na základě návrhu podaného předsedou soudu živnostenského určí předseda sborového soudu první instance na každý rok napřed ty osoby, které za nejbližšího roku mají přibírány býti za přísedící soudu odvolacího.

§ 13.

Z přísedících pro odvolací soud zvolených nebo vylosovaných nebo předsedou sborového soudu první instance podle § 12 tohoto nařízení ustanovených má předseda odvolacího senátu přísedící buďto pro každý jednotlivý případ pozvati, nebo pokud taková odvolací jednání pravidelně se konají, označe dni jednací, na delší dobu napřed určiti (§ 5 tohoto nařízení). Při tom budiž obdobně šetřeno §§ 1 a 2 tohoto nařízení.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XX. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 58. Nařízení, jímž zřizuje se živnostenský soud ve Vídni.

58.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 26. dubna 1898,

jímž zřizuje se živnostenský soud ve Vídni.

Na základě §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích z živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

§ 1.

Dne 1. července 1898 počne ve Vídni úřadovati živnostenský soud na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, zřízený.

Živnostenský soud tento má název: „C. k. živnostenský soud ve Vídni“. Úřední pečeť živnostenského soudu nese na sobě císařského orla.

Zemský soud ve Vídni ve věcech občanských zakročuje v záležitostech živnostenského soudu jako sborový soud první instance a soud odvolací v zákoně ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, dotčený.

§ 2.

Místní příslušnost živnostenského soudu ve Vídni vztahuje se k obvodu říšského hlavního a sídelního města Vídně a k obecnímu obvodu Floridsdorfskému a Stadlavskému.

§ 3.

Předmětná příslušnost živnostenského soudu vídeňského vztahuje se ke všem podnikům, v § 1, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských jmenovaným, v obvodě živnostenského soudu ležícím, avšak příslušnost tato nabude moci ode dne 1. července 1898 prozatím toliko pro živnostenské závody v § 5 tohoto nařízení pod skupinou I. vytčené, od 1. září 1898 pro závody tam pod skupinou III. a V. vytčené, konečně od 15. února 1899 pro závody tam pod skupinou II., IV. a VI. zařaděné.

Zvláštním nařízením bude ustanoven čas, kdy předmětná příslušnost živnostenského soudu nabude moci pro železnice, paroplavební podniky a skladiště.

§ 4.

Počet přísedících živnostenského soudu ve Vídni stanoví se na 380, počet náhradníků na 200 a počet přísedících pro soud odvolací v živnostenských rozepřích (§ 31, odstavec 3, zákona o soudech živnostenských) na 72.

Pokud předmětná příslušnost živnostenského soudu podle § 3 tohoto nařízení ještě nenabyla moci pro jednotlivé skupiny závodů, jest také počet přísedících a náhradníků živnostenského soudu a počet přísedících soudu odvolacího obmezen na počet

přísedících (přísedících soudu odvolacího) a náhradníků v § 5 určený těch skupin, ku kterým se již vztahuje té které doby předmětná příslušnost živnostenského soudu.

§ 5.

Přísedící a náhradníci živnostenského soudu a přísedící soudu odvolacího budte v poměru, jak z následujícího rozdělení na jevo jde, voleni z vytčených tuto zevrubně skupin živnostenských závodů.

Co se týče výkonu voleb v několika místně oddělených sekcích, ponechává se c. k. místodržitelstvu ve Vídni, aby vydalo nařízení potřebná.

Skupiny živnostenských závodů pro volby a úhrn přísedících a náhradníků soudu živnostenského a soudu odvolacího, který každá skupina z volebního sboru podnikatelů a dělníků polovicí volí, stanoví se takto:

Skupina I.

Průmysl kovový a strojní:

60 přísedících
32 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Skupina II.

Průmysl keramický a živnosti stavební:

60 přísedících
32 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Skupina III.

Průmysl dřevový a řezbářského zboží, kaučukový a pod.; průmysl papírový; grafické a umělecké živnosti:

60 přísedících
32 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Skupina IV.

Průmysl usňový, textilní, oděvnický a chemický:

80 přísedících
40 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Skupina V.

Živnosti potravní, živnosti pro služby osobní; živnosti dopravní (kromě železnic, paroplavebních podniků a skladišť):

60 přísedících
32 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Skupina VI.

Obchod:

60 přísedících
32 náhradníků } soudu živnostenského,
12 přísedících soudu odvolacího.

Které živnostenské odbory k té které tuto uvedené skupině náležejí, jest vytčeno v přiloženém „rozdělení živností ve skupiny pro živnostenský soud ve Vídni".

Vznikou-li pochybnosti, kam by měla býti zařaděna některá živnost, která v tomto rozdělení skupin není výslovně uvedena, budiž přihlédáno k abecednímu rejstříku podniků a zaměstnání, který jest obsažen ve příloze *J* vykonávacího předpisu k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních (výnos ministeria finančního ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35).

§ 6.

Náhrada hotových výdajů (§ 13 zákona o soudech živnostenských) budiž dána přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu a přísedícím odvolacího soudu obdobně podle §§ 3 až 10, 15, 20, 21, 23 a 24 nařízení ministra práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221, jež jedná o poplatcích svědkům a znalcům v občanských rozepřích právních.

Náhrada, která přísedícím a náhradníkům z dělníků přísluší za ušlý výdělek, určuje se na tři zlaté za půl dne a na pět zlatých za celý den bez dalšího rozlišování.

Při vyměřování této náhrady budiž za základ položen čas, po který dělník svému výdělku skutečně byl odcizen; při tom budiž zejména přihlédáno také k času na cestu k soudu a zpáteční.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Rozdělení živností

ve skupiny pro živnostenský soud ve Vídni.

Skupina I. Průmysl kovový a strojní.

Výroba surového železa a litiny z peci vysoké, jinaké hutě, mlýny na zlatý a stříbrný sor a rozlučovny, výroba litého zboží z tavení druhého, výroba a čištění železa kujného a ocele, výroba náprav, výroba řemeslnického náčiní a nožířského zboží, nástrojů, pilníků, výroba kos, srpů a řezaček, podkováři a kováři, výroba železného nádobí kovaného, lisovaného, pocinovaného nebo smaltovaného, výroba železného nábytku, výroba ohnivzdorných pokladen, výroba všelikého zboží zámečnického, hotovení železných konstrukcí stavebních, výroba taženého drátu, nýtků drátových, hřebíků, nýtů, šroubů, lan drátěných a řetězů, výroba krátkého zboží železného a ocelového, výroba zboží jehlářského, výroba drátěných sítí a pletiv, prolamovaného plechu a jinakých sítařských a mřížařských prací, výroba lamp a svítilen, výroba jinakého zboží klempířského, výroba měděných, mosazných, tombakových a pakfongových plechů, drátů a rour, výroba zboží měděného, zvonařství a velké umělecké kovolitectví, výroba střelných zápalek a obalů k nábojům, výroba zboží mosazného a krátkého, galanterního a přepychového z rozličných kovů a směsí kovových, výroba zboží britanikového a cínového, výroba zboží zinkového, výroba zboží olověného, zlatníci, stříbrníci a klenotníci, zlatotepci, stříbrotepci a kovotepci, výroba zboží ze stříbra čínského, alpaky a jiných napodobenin kovů drahých, výroba zlatých, stříbrných a nápodobených drátů a zboží z nich (kromě prýmků), brusiči a leštiči železa, ocele a kovů, ciseléři, platněři, galvaniséři, pozlacovači, postříbřovači a poniklovači kovů, výroba parních kotlů, motorů, dělných strojů a strojních částí (se slévačstvím nebo bez něho), výroba potřeb k vedení plynu, vody a páry, armatur ku kotlům parním a topení, průmysl zbrojní, výroba lokomotiv, výroba železničných vozů, výroba vozů osobních a nákladních, výroba velocipedů, stavba lodí, elektrotechnika, výroba matematických, fysikálních a optických nástrojů, výroba vah a závaží, výroba hodin, výroba chirurgických nástrojů, zařizovači plynovodů a vodovodů, ústavy pro elektrické osvětlování a převod síly, ústavy ku pronájmu síly parní, jinaké ústřední závody pro topení, osvětlování, dodávání síly atd.

Skupina II. Průmysl keramický a živnosti stavební.

Lomy kamenné, výroba žernovů, jinaké obrábění kamenů, vápenné lomy a vápennice, lomy sádrové a sádrárny, výroba hydraulického vápna a cementu, kopání trasu, výroba zboží cementového a betonového, strojeného kamene a mosaiky kamenné, jámy křemenné, pískové a štěrkové, kopání a příprava jílu a hlíny, kopání a plavení kaolinu, přípravy massy, výroba smaltu, polev a všelikých mletých kamenů,

cihlářství, výroba sprostého zboží hrnčířského a kachlů ku kamnům, hrnčířství, výroba fayence, majoliky a polokameniny, výroba porculánu, výroba kameniny a ohnivzdorného zboží z kamene a hlíny, výroba terralitu, siderolitu a terracotty, výroba skla dutého, tabulového a zrcadlového, raffinování skla dutého, raffinování skla zrcadlového, výroba drobného zboží skleněného, výroba lepenky krycí a asfaltu, podnikatelé staveb, mistři stavební, rybníkáři, studnaři, dlaždiči a asfaltovači, mistři zedničtí, mistři tesařští, pokrývači, sklenáři, natěrači a lakýrníci, malíři pokojů, štukatéři a mramorovači, kominníci, průtočníci a žumpaři, cídiči pokojů a ústavy čisticí.

Skupina III. Průmysl dřevový a řezbářského zboží, kaučukový a pod.; průmysl papírový; grafické a umělecké živnosti.

Stoupy na třísla, pily a dřevorubství, výroba dyh, ústavy k impregnování dřeva, výroba dřevěné vlny a dřevěného drátu, výroba zboží korkového, bednářství, výroba parket, výroba hrubého zboží dřevěného, výroba beden, truhlářství stavební, truhlářství nábytkové a galanterní, výroba lišt, rámů a zboží pozlacovačského; vykružování dřeva, kartáčnictví, košíkářství, jinaké pletení a tkaní dřeva, slámy, lýka, síťin a látek podobných, výroba knoflíků ze dřeva, rohu, kosti, perleti a látek jiných, výroba vějířů, výroba hřebenů a nepravé kostice, výroba zboží z mořské pěny a z jantaru, výroba všelikého zboží soustružnického ze dřeva a látek jiných, výroba klavírů, výroba varhan, harmonik a kolovrátků, výroba jiných nástrojů hudebních, výroba zboží kaučukového a guttaperčového, výroba zboží celuloidového, čalounící a dekoratéři, výroba dřevoviny, slámoviny a cellulosy, výroba lepenky a lisovaných deštiček, výroba všelikého papíru, výroba čalounů, pestrého a připravovaného papíru, výroba hracích karet, konfekce papírová, knihaři a linkovači, výroba zboží z lepenky a z papíroviny, písmolitectví a písmořezba, galvanoplastika, hotovení dřevorytin, zinkografií a jiných desk tiskacích, knihotisk, kamenotisk, ocelotisk a měditisk, hotovení fotografií, světlotisků a světelných otisků, kresliči, dessinatéři a krásopisci, malíři štítů a písma, malíři a lakýrníci zboží kovového a plechového, malíři průmysloví, malířství na porculánu a jiném zboží hliněném, malíři, leptači a rytci skla, rytci, propletači (guillocheuři), smaltovači, brusiči a rytci drahých kamenů, řezbáři kamenů, sochaři a to: sochaři kamene, sochaři a řezbáři dřeva, formovači sádry a modeléři hlíny, technikové zubní.

Skupina IV. Průmysl usňový, textilní, oděvní a chemický.

Koželužství, jirchářství a zámišnictví, připravování usně, výroba barevné a lakované usně; výroba strojních řemenů hnacích, výroba usňového zboží galanterního, výroba věcí sedlářských, řemenářských a brašnářských, výroba voskovaného a usňového sukna a jiných látek nepromokavých, výroba usně strojené, čištění a úprava per, vlasů (chlupů) a podobných látek, vycpavači a preparovači zvířat, ústavy k určování vlhkosti předíva, příprava vlny, příprava lnu a konopí, úprava odpadků od předení a hadrů, výroba vlny strojené, výroba hedvábí, předení hedvábí, hedvábné shoddy a hedvábných odpadků, tkalcovství hedvábné a polohedvábné, přádelny příze mykané, přádelny příze česané, přádelny příze shoddy a mungo, výroba plsťoviny, houní a pokrývek, výroba koberců a nábytkových látek, výroba šálů a šátků tkaných a stávkových, výroba ne zvláště uvedených tkanin z vlny mykané a česané, čisté nebo smíšené, výroba vaty, přádelny a nitárny bavlny a příze vikuní, přádelny odpadků bavlněných, tkalcovny bavlny, výroba knotů, přádelny a nitárny lněné, tkalcovství lněné, průmysl konopěný a výroba sítí a všelikého zboží provaznického, průmysl jutový, průmysl v jiných předivech rostlinných, tkaní a pletení chlupů (vlasů), příprava přediv a předení neobmezené na látky určité, tkalcovství neobmezené na látky určité, výroba tkanin pružných, gumových port a šňůr, výroba posamentů ze zlatých, stříbrných a nápodobených přediv, výroba jinakých posamentů, výroba hedvábných a polohedvábných stuh, výroba stuh z látek jiných, výroba všelikého zboží stávkového, pleteného a háčkovaného, výroba bobbinetů a krajek, vyšívačství umělé, pestré a bílé, barvířství hedvábí, appretura a adjustace hedvábného zboží, běličství, barvířství, appretura a adjustace vlněné, bavlněné a lněné příze a takového zboží, výroba potištěných přediv a tkanin, výroba zboží ložního, šití a konfekce prádla, výroba oděvů pro muže a chlapce, výroba oděvů pro ženy a dívky, obuvnictví, výroba šněrovaček, výroba nákrčníků, rukavičkáři, výrobci obvazů, výrobci slunečníků a deštníků, kožešníci a čepičkáři, barvíři zboží kožešnického, výroba plsti, výroba látek na klobouky a plstěných klobouků, výroba východních čapek (fézů), výroba slaměných klobouků, výroba dámských klobouků a čepců (ozdobování klobouků a věcí modní), výrobci květin strojených, ozdobovatelé per, čištění prádla a šatů, chemický velkoprůmysl, jinaké hotovení chemických výrobků a

drog, dobývání dřevěného uhlí, dřevěného dehtu a koptu, zdělávání rašeliny, výroba briket, koksárny, výroba svítiplynu a plynu k topení, destilace dehtu uhelného, zemského oleje a zemského vosku, tukovarny a výroba olejů k mazání, výroba barviv dehtových a jiných odvozenin z dehtu uhelného, výroba jiných barviv, výroba tužek, pastelových tužek a křid, výroba leštidel na boty, inkoustu a vosku pečetního, dobývání a destilace pryskyřic, výroba fermeží a laků, výroba a obrábění vosku, výroba margarinu a čištění tuku, výroba mýdel, stearinových a lojových svíček a elainu, výroba mastných olejů, výroba étherických olejů a essencí, výroba zboží voňavkářského, výroba střeliva a třaskavin a předmětů ohněstrojných, výroba sirek a jiných rozžehátek, výroba klihu, výroba spodia, kostního tuku a strojených mrviv (pohodnictví).

Skupina V. Živnosti potravní; živnosti pro služby osobní; živnosti dopravní.

Mlynářství, výroba krup, loupání rýže a luštěnin, výroba pečiva černého (pecnářství), bílého (pekařství) a přepychového, výroba makaronů a podobných těstovin, výroba škrobu, saga, dextrinu, hroznového cukru a škrobového syrupu, výroba surového a raffinovaného cukru, výroba kakaa, čokolády a kanditů, cukrářství a koláčnictví, výroba perníku a medoviny, výroba hořčice a rostlinných konserv, výroba náhražků kávových, pražírny kávy, řezníci, řezníci koňští, drštkáři a čističi střev, uzenáři a výrobci zboží uzeného a uzenek, výroba masných a rybních konserv, zvěřináři a drůbežníci, rybářství, sbírání zvířat a plodin zvířecích, živnostenský chov zvířat, žír, živnostenské mlékárny, zahradnictví umělecké, ozdobní a obchodní atd., sladovny, pivovary, lihovary a výroba lisovaného droždí, rektifikace lihu, výroba likérů cestou chladnou, výroba octa a octové tresti, sklepní vinařství, výroba šumivého a ovocného vína, dobývání přirozených vod minerálných, výroba sodovky, strojených vod minerálných a jiných šumivých nápojů, dobývání přirozeného i strojeného ledu, závody vodárenské, výroba tabáku, přechovávání cizinců (hostince, hotely, pensionáty), hostince a stravovatelé, výčep vína a piva, nálev kávy, mléka a čaje, nálev kořalky, obchod s pálenými lihovými tekutinami, kadeřníci a vlásenkáři, doprava pošty a osob, pronájem koní, povozy nákladní, plavba neprovozovaná parou, pohřbívání mrtvol, posluhové a sluhové námezdní, výkon osobních služeb jiného druhu, lázně a jiné živnosti zdravotní živnostenskému řádu podrobené, hudebníci a jiné živnostenskému řádu podrobené živnosti pro zábavy.

Skupina VI. Obchod.

Veškerý, živnostenskému řádu podrobený obchod se zbožím, kromě zvěřinářství a drůbežnictví a obchodu s pálenými lihovými nápoji, které za příčinou svého spojení s výrobními oprávněními jsou zařaděny do skupiny V, podrobené pak živnostenskému řádu obchody spediční a komisionářské, dohodcové zboží, ústavy pro vážení a měření, obchody bankovní a eskomptní a směnárny, půjčovatelé peněz, půjčovny, kanceláře informační, oznamovací a adressní, konečně prodej tabáku, poštovských známek a kolků.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXI. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 59. Nařízení, jímž zřizuje se živnostenský soud v Brně.

59.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 26. dubna 1898,

jímž zřizuje se živnostenský soud v Brně.

Na základě §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích z živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

§ 1.

Dne 1. července 1898 počne v Brně úřadovati živnostenský soud na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, zřízený.

Živnostenský soud tento má název: „C. k. živnostenský soud v Brně". Úřední pečeť živnostenského soudu nese na sobě císařského orla.

C. k. zemský soud v Brně zakročuje v záležitostech živnostenského soudu jako sborový soud první instance a soud odvolací v zákoně ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, dotčený.

§ 2.

Místní příslušnost živnostenského soudu v Brně vztahuje se k obecnímu obvodu Brna, Králova Pole, Kamenného Mlýna, Jundrova, Horních a Dolních Heršpic, Komárova, Černovic, Židenic, Husovic, Maloměřic, Juliánova, Obřan, Přízřenic, Bohonic a Žabovřesk.

§ 3.

Předmětná příslušnost živnostenského soudu brněnského vztahuje se ke všem podnikům, v § 1, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských jmenovaným, v obvodě živnostenského soudu ležícím, vyjímajíc železnice.

Zvláštním nařízením bude ustanoven čas, kdy předmětná příslušnost živnostenského soudu nabude moci pro železnice.

§ 4.

Počet přísedících živnostenského soudu brněnského stanoví se na 172, počet náhradníků na 104 a počet přísedících pro soud odvolací v živnostenských rozepřích (§ 31, odstavec 3, zákona o soudech živnostenských) na 36.

§ 5.

Přísedící a náhradníci živnostenského soudu a přísedící soudu odvolacího buďte v poměru, jak z následujícího rozdělení na jevo jde, voleni z vytčených tuto zevrubně skupin živnostenských závodů.

Co se týče výkonu voleb v několika místně oddělených sekcích, ponechává se c. k. místodržitelstvu v Brně, aby vydalo nařízení potřebná.

Skupiny živnostenských závodů pro volby a úhrn přísedících a náhradníků soudu živnostenského a soudu odvolacího, který každá skupina z volebního sboru podnikatelů a dělníků polovicí volí, stanoví se takto:

Skupina I.

Velkozávody průmyslu kovového a strojního:

20 přísedících
12 náhradníků } soudu živnostenského,
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina II.

Drobné závody průmyslu kovového a strojního:

20 přísedících
12 náhradníků } soudu živnostenského,
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina III.

Průmysl textilní:

32 přísedících
20 náhradníků } soudu živnostenského,
8 přísedících soudu odvolacího.

Skupina IV.

Živnosti stavební:

20 přísedících
12 náhradníků } soudu živnostenského,
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina V.

Průmysl usňový, oděvnický a zboží ozdobného a živnost čalounická:

20 přísedících
12 náhradníků } soudu živnostenského,
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina VI.

Obchod:

20 přísedících
12 náhradníků } soudu živnostenského,
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina VII.

Všechny ostatní živnosti:

40 přísedících
24 náhradníků } soudu živnostenského,
8 přísedících soudu odvolacího.

Za velkozávody ve smyslu tohoto nařízení budte pokládány ty podniky, z nichž na všeobecné dani výdělkové bylo více než 150 zl. předepsáno. Podniky, které jsou zavázány účty veřejně vydávati, budte k velkozávodům čítány.

Které živnostenské odbory k té které tuto uvedené skupině náležejí, jest vytčeno v přiloženém „rozdělení živností ve skupiny pro živnostenský soud v Brně“.

Vznikou-li pochybnosti, kam by měla býti zařaděna některá živnost, která v tomto rozdělení skupin není výslovně uvedena, budiž přihlédáno k abecednímu rejstříku podniků a zaměstnání, který jest obsažen ve příloze *J* vykonávacího předpisu k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních (výnos ministeria finančního ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35).

§ 6.

Náhrada hotových výdajů (§ 13 zákona o soudech živnostenských) budiž dána přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu a přísedícím odvolacího soudu obdobně podle §§ 3 až 10, 15, 20, 21, 23 a 24 nařízení ministra práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221, jež jedná o poplatcích svědkům a znalcům v občanských rozepřích právních.

Náhrada, která přísedícím a náhradníkům z dělnického přísluší za ušlý výdělek, určuje se na jeden zlatý za půl dne a na dva zlaté za celý den bez dalšího rozlišování.

Při vyměřování této náhrady budiž za základ položen čas, po který dělník svému výdělku skutečně byl odcizen; při tom budiž zejména přihlédáno také k času na cestu k soudu a zpáteční.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Rozdělení živností

ve skupiny pro živnostenský soud v Brně.

Skupina I. Velkozávody průmyslu kovového a strojního.

Výroba surového železa a litiny z peci vysoké, jinaké hutě, mlýny na zlatý a stříbrný sor a rozlučovny, výroba litého zboží z tavení druhého, výroba a čištění železa kujného a ocele, výroba náprav, výroba řemeslnického náčiní a nožířského zboží, nástrojů, pilníků, výroba kos, srpů a řezaček, podkováři a kováři, výroba železného nádobí kovaného, lisovaného, pocinovaného nebo smaltovaného, výroba železného nábytku, výroba ohnivzdorných pokladen, výroba všelikého zboží zámečnického, hotovení železných konstrukcí stavebních, výroba taženého drátu, nýtků drátových, hřebíků, nýtů, šroubů, lan drátěných a řetězů, výroba krátkého zboží železného a ocelového, výroba zboží jehlářského, výroba drátěných sítí a pletiv, prolamovaného plechu a jinakých síťařských a mřížařských prací, výroba lamp a svítilen, výroba jinakého zboží klempířského, výroba měděných, mosazných, tombakových a pakfongových plechů, drátů a rour, výroba zboží měděného, zvonařství a velké umělecké kovolitectví, výroba střelných zápalek a obalů k nábojům, výroba zboží mosazného a krátkého, galanterního a přepychového z rozličných kovů a směsí kovových, výroba zboží britanikového a cínového, výroba zboží zinkového, výroba zboží olověného, zlatníci, stříbrníci a klenotníci, zlatotepci, stříbrotepci a kovotepci, výroba zboží ze stříbra čínského, alpaky a jiných napodobenin kovů drahých, výroba zlatých, stříbrných a nápodobených drátů a zboží z nich (kromě prýmků), brusiči a leštiči železa, ocele a kovů, rytci, ciseléři, propletači (guillocheuři) a smaltovači, malíři a lakýrníci zboží kovového a plechového, platněři, galvaniséři, pozlacovači, postříbřovači a poniklovači kovů, výroba parních kotlů, motorů, dělných strojů a strojních částí (se slévačstvím nebo bez něho), výroba potřeb k vedení plynu, vody a páry, armatur ku kotlům parním a topení, průmysl zbrojní, výroba lokomotiv, výroba železničných vozů, výroba vozů osobních a nákladních, výroba velocipedů, stavba lodí, elektrotechnika, výroba matematických, fysikálních a optických nástrojů, výroba vah a závaží, výroba hodin, výroba chirurgických nástrojů, výroba klavírů, výroba varhan, harmonik a kolovrátků, výroba jiných hudebních nástrojů, zařizovači plynovodů a vodovodů, ústavy pro elektrické osvětlování a převod síly, ústavy ku pronájmu síly parní, jinaké ústřední závody pro topení, osvětlování, dodávání síly atd.

Skupina II. Drobné závody průmyslu kovového a strojního.

(Táž odvětví živnostenská jako ve skupině I.)

Skupina III. Průmysl textilní.

Ústavy k určování vlhkosti přediva, příprava vlny, příprava lnu a konopí, úprava odpadků od předení a hadrů, výroba vlny strojené, výroba hedvábí, předení hedvábí, hedvábné shoddy a hedvábných odpadků, tkalcovství hedvábné a polohedvábné, přádelny příze mykané, přádelny příze česané, přádelny příze shoddy a mungo, výroba plsťoviny, houní a pokrývek, výroba koberců a nábytkových látek, výroba šálů a šátků tkaných a stávkových, výroba ne zvláště uvedených tkanin z vlny mykané a česané, čisté nebo smíšené, výroba plsti (kromě výroby klobouků), výroba vaty, přádelny a nitárny bavlny a příze vikuní, přádelny odpadků bavlněných, tkalcovny bavlněné, výroba knotů, přádelny a nitárny lněné, tkalcovství lněné, průmysl konopený a výroba sítí a všelikého zboží provazníckého, průmysl jutový, průmysl v jiných předivech rostlinných, tkaní a pletení chlupů (vlasů), příprava předív a předení neobmezené na látky určité, tkalcovství neobmezené na látky určité, výroba tkanin pružných, gumových port a šňůr, výroba posamentů ze zlatých, stříbrných a nápodobených předív, výroba jinakých posamentů, výroba hedvábných a polohedvábných stuh, výroba stuh z látek jiných, výroba všelikého zboží stávkového, pleteného a háčkovaného, výroba bobbinetů a krajek, vyšívačství umělé, pestré a bílé, barvířství hedvábí, appretura a adjustace hedvábného zboží, běličství, barvířství, appretura a adjustace vlněné, bavlněné a lněné příze a takového zboží, výroba potištěných předív a tkanin, čištění prádla a šatů.

Skupina IV. Živnosti stavební.

Podnikatelé staveb, mistři stavební, rybníkáři, studnaři, dlaždiči a asfaltovači, mistři zedničtí, mistři tesařští, pokrývači, sklenáři, natěrači a lakýrníci, maliři pokojů, štukatéři a mramorovači, kominníci, průtočníci a žumpaři, čističi pokojů a ústavy čisticí, výroba lepenky krycí a asfaltu, lomy mramorové, jinaké lomy kamenné, vápenné lomy a vápennice, lomy sádrové a sádrárny, výroba hydraulického vápna a cementu; kopání trasu, výroba zboží cementového a betonového, strojeného kamene a mosaiky kamenné, jámy křemenné, pískové a štěrkové, kopání a příprava jílu a hlíny, cihlářství, výroba kameniny a ohnivzdorného zboží z kamene a hlíny.

Skupina V. Průmysl usňový, oděvní a zboží ozdobného a živnost čalounická.

Koželužství, jirchářství a zámišnictví, připravování usně, výroba barevné a lakované usně; výroba strojních řemenů hnacích, výroba usňového zboží galanterního, výroba věcí sedlářských, řemenářských a brašnářských, výroba voskovaného a usňového sukna a jiných látek nepromokavých, výroba usně strojené, čištění a úprava per, vlasů (chlupů) a podobných látek, vycpavači a preparovači zvířat, výroba zboží ložního, šití a konfekce prádla, výroba oděvů pro muže a chlapce, výroba oděvů pro ženy a dívky, obuvnictví, výroba šněrovaček, výroba nákrčníků, rukavičkáři, výrobci obvazů, výrobci slunečníků a deštníků, kožešníci a čepičkáři, barvíři zboží kožešnického, výroba plsti, výroba látek na klobouky a plstěných klobouků, výroba východních čapek (fézů), výroba slaměných klobouků, výroba dámských klobouků a čepců (ozdobování klobouků a věci modní), výrobci květin strojených, ozdobovatelé per, čalouníci a dekoratéři.

Skupina VI. Obchod.

Veškerý, živnostenskému řádu podrobený obchod se zbožím, kromě zvěrinářství a drůbežnictví a obchodu s pálenými lihovými nápoji, které za příčinou svého spojení s výrobními oprávněními jsou zařaděny do skupiny VII, podrobené pak živnostenskému řádu obchody spediční a komisionářské, dohodcové zboží, ústavy pro vážení a měření, obchody bankovní a eskomptní a směnárny, půjčovatelé peněz, půjčovny, kanceláře informační, oznamovací a adressní, konečně prodej tabáku, poštovských známek a kolků.

Skupina VII. Všechny ostatní živnosti.

Zahradnictví umělé, ozdobné a obchodní, živnostenský chov zvířat, žír, rybářství, sbírání zvířat a zvířecích plodin, výroba žernovů, jinací obráběči kamenů, dobývání a obrábění drahých a polodrahých kamenů, řezbářství kamenů, formovači sádry a modeléři hlíny, kopání a plavení kaolinu, příprava massy, výroba smaltu, polev a všelikých mletých kamenů, výroba sprostého zboží hrnčířského a kachlů ku kamnům; hrnčířství, výroba fayence, majoliky a polokameniny, výroba porculánu, výroba terrailu, siderolitu a terracotty, malířství na porculánu a jiném zboží hliněném, výroba skla dutého, tabulového a zrcadlového, raffinování skla dutého, raffinování skla zrcadlového, výroba drobného zboží skleněného, malíři, leptači a rytci skla, stoupy na třísla, pily a dřevorubství, výroba dyh, ústavy k impregnování dřeva, výroba dřevěné vlny a dřevěného drátu, výroba zboží korkového, bednářství, výroba parket, výroba hrubého zboží dřevěného, výroba beden, truhlářství stavební, truhlářství nábytkové a galanterní, výroba lišt, rámů a zboží pozlacovačského; vykružování dřeva, košíkářství, jinaké pletení a tkaní jakož i kartáčnictví dřeva, slámy, lýka, sítin a látek podobných, výroba knoflíků ze dřeva, rohu, kosti, perleti a látek jiných, výroba vějířů, výroba hřebenů a nepravé kostice, výroba zboží z mořské pěny a z jantaru, výroba všelikého zboží soustružnického ze dřeva a látek jiných, sochařství a řezbářství dřeva, výroba zboží kaučukového a guttaperčového, výroba zboží celulloidového, výroba dřevoviny, slámoviny a cellulosy, výroba lepenky a lisovaných deštiček, výroba všelikého papíru, výroba čalounů, pestrého a připravovaného papíru, výroba hracích karet, konfekce papírová, knihaři a linkovači, výroba zboží z lepenky a z papíroviny, mlynářství, výroba krup, loupání rýže a luštěnin, výroba pečiva černého (pecnářství), bílého (pekařství) a přepychového, výroba makaronů a podobných těstovin, výroba škrobu, saga, dextrinu, hroznového cukru a škrobového syrupu, výroba surového a raffinovaného cukru, výroba kakaa, čokolády a kanditů, cukrářství a koláčnictví, výroba perníku a medoviny, výroba hořčice a rostlinných konserv, výroba náhražků kávových, pražírny kávy, řezníci, řezníci koňští, drštkáři a čističi střev, uzenáři a výrobci zboží uzeného a uzenek, výroba masných a rybích konserv, živnostenské mlékárny, sladovny, pivovary, lihovary a výroba lisovaného droždí, rektifikace lihu, výroba likérů cestou studenou, výroba octa a octové tresti, sklepní vinařství, výroba šumivého a ovocného vína, dobývání přirozených vod minerálných, výroba sodovky, strojených vod minerálných a jiných šumivých nápojů, dobývání přirozeného i strojeného ledu, závody vodárenské, výroba tabáku, přechovávání cizinců (hostince, hotely, pensionáty), hostince a stravovatelé, výčep vína a piva, nálev kávy, mléka a čaje, nálev kořalky, obchod s pálenými lihovými nápoji, kadeřníci a vlásenkáři, chemický velkoprůmysl, jinaké hotovení chemických výrobků a drog, dobývání dřevěného uhlí, dřevěného dehtu a koptu, zdělávání rašeliny, výroba briket, koksárny, výroba svítiplynu a plynu k topení, destilace dehtu uhelného, zemského oleje a zemského vosku, tukovarny a výroba olejů k mazání, výroba barviv dehtových a jiných odvozenin z dehtu uhelného, výroba jiných barviv, výroba tužek, pastelových tužek a křid, výroba leštidel na boty, inkoustu a vosku pečetního, dobývání a destilace pryskyřic, výroba fermeží a laků, výroba a obrábění vosku, výroba margarinu a čištění tuku, výroba mýdel, stearinových a lojových svíček a elainu, výroba mastných olejů, výroba éthericých olejů a essencí, výroba zboží voňavkářského, výroba střeliva a třaskavin a předmětů ohněstrojných, výroba sirek a jiných rozžehátek, výroba klihu, výroba spodia, kostního tuku a strojených mrviv (pohodnictví), malíři štítův a písma, písmolitectví a písmořezba, galvanoplastika, hotovení dřevorytin, zinkografií a jiných desk tiskacích, knihotisk, kamenotisk, ocelotisk a měditisk, hotovení fotografií, světlotisků a světelných otisků, technikové zubní, malíři průmysloví a dekorační (kromě malířů pokojů). kresliči, dessinatéři a krásopisci, zvěřináři a drůbežníci, doprava pošty a osob, pronájem koní, povozy nákladní, plavba na vodách vnitrozemských, pohřbívání mrtvol, posluhové a sluhové námezdní, výkon osobních služeb jiného druhu, lázně a jiné živnosti zdravotní živnostenskému řádu podrobené, hudebníci a jiné živnostenskému řádu podrobené živnosti pro zábavy.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXII. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 60. Nařízení, jímž zřizuje se živnostenský soud v Liberci.

60.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 26. dubna 1898,

jímž zřizuje se živnostenský soud v Liberci.

Na základě §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích z živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

§ 1.

Dne 1. července 1898 počne v Liberci úřadovati živnostenský soud na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, zřízený.

Živnostenský soud tento má název: „C. k. živnostenský soud v Liberci". Úřední pečeť živnostenského soudu nese na sobě císařského orla.

C. k. krajský soud v Liberci zakročuje v záležitostech živnostenského soudu jako sborový soud první instance a soud odvolací v zákoně ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, dotčený.

§ 2.

Místní příslušnost živnostenského soudu v Liberci vztahuje se k obvodu okresního soudu Libereckého.

§ 3.

Předmětná příslušnost živnostenského soudu v Liberci vztahuje se ke všem podnikům, v § 1, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských jmenovaným, v obvodě živnostenského soudu ležícím, vyjímajíc železnice.

Zvláštním nařízením bude ustanoven čas, kdy předmětná příslušnost živnostenského soudu nabude moci pro železnice.

§ 4.

Počet přísedících živnostenského soudu v Liberci stanoví se na 164, počet náhradníků na 100 a počet přísedících pro soud odvolací v živnostenských rozepřích (§ 31, odstavec 3, zákona o soudech živnostenských) na 36.

§ 5.

Přísedící a náhradníci živnostenského soudu a přísedící soudu odvolacího budte v poměru, jak z následujícího rozdělení na jevo jde, volení z vytčených tuto zevrubně skupin živnostenských závodů.

Co se týče výkonu voleb v několika místně oddělených sekcích, ponechává se c. k. místodržitelstvu v Praze, aby vydalo nařízení potřebná.

Skupiny živnostenských závodů pro volby a úhrn přísedících a náhradníků soudu živnostenského a soudu odvolacího, který každá skupina z volebního sboru podnikatelů a dělníků polovicí volí, stanoví se takto:

Skupina I.

Velkozávody textilního průmyslu, čalounické živnosti, průmyslu oděvnického a zboží ozdobného:
32 přísedících } soudu živnostenského,
20 náhradníků }
8 přísedících soudu odvolacího.

Skupina II.

Drobné závody textilního průmyslu, čalounické živnosti, průmyslu oděvnického a zboží ozdobného:
20 přísedících } soudu živnostenského,
12 náhradníků }
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina III.

Velkozávody průmyslu železářského, kovového a strojního, průmyslu dřevového a zboží řezbářského, průmyslu usňového a pod., průmyslu papírového a chemického:
20 přísedících } soudu živnostenského,
12 náhradníků }
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina IV.

Drobné závody průmyslu železářského, kovového a strojního, průmyslu dřevového a zboží řezbářského, průmyslu usňového a pod., průmyslu papírového a chemického:
32 přísedících } soudu živnostenského,
20 náhradníků }
8 přísedících soudu odvolacího.

Skupina V.

Průmysl týkající se kamenů, zemin, hlíny a skla a živnosti stavební:
20 přísedících } soudu živnostenského,
12 náhradníků }
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina VI.

Průmysl týkající se potravin a požitin, živnost hostinská a výčepnická a živnosti dopravní:
20 přísedících } soudu živnostenského,
12 náhradníků }
4 přísedící soudu odvolacího.

Skupina VII.

Obchod:
20 přísedících } soudu živnostenského,
12 náhradníků }
4 přísedící soudu odvolacího.

Za velkozávody ve smyslu tohoto nařízení budte pokládány ty podniky, z nichž na všeobecné dani výdělkové bylo více než 150 zl. předepsáno. Podniky, které jsou zavázány účty veřejně vydávati, budte čítány k velkozávodům.

Které živnostenské odbory k té které tuto uvedené skupině náležejí, jest určeno v přiloženém rozdělení ve skupiny, které jest provedeno podle „roztřídění podniků v zaměstnání“ (přílohy *J* vykonávacího předpisu k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, jenž byl vyhlášen výnosem ministeria finančního ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35).

Vzniknou-li pochybnosti o zařadění některé živnosti, budiž přihlédáno k abecednímu rejstříku, jenž jest připojen k tomuto „roztřídění podniků a zaměstnání“.

§. 6.

Náhrada hotových výdajů (§ 13 zákona o soudech živnostenských) budiž dána přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu a přísedícím odvolacího soudu obdobně podle §§ 3 až 10, 15, 20, 21, 23 a 24 nařízení ministra práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221, jež jedná o poplatcích svědkům a znalcům v občanských rozepřích právních.

Náhrada, která přísedícím a náhradníkům z dělníků přísluší za ušlý výdělek, určuje se na jeden zlatý za půl dne a na dva zlaté za celý den bez dalšího rozlišování.

Při vyměřování této náhrady budiž za základ položen čas, po který dělník svému výdělku skutečně byl odcizen; při tom budiž zejména přihlédáno také k času na cestu k soudu a zpáteční.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Příloha k ministerskému nařízení ze dne 26. dubna 1898, Z. Ř. č. 60.

Rozdělení živností

na skupiny pro živnostenský soud v Liberci.

Následující římskými číslicemi označené třídy obsahují táž odvětví živnostenská, jako třídy podniků ve příloze *J* vykonavacího nařízení k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220 (vyhlášeného výnosem ministeria finančního ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35) pod stejnými čísly uvedené. Všechny skupiny a druhy závodů, které podle roztřídění v příloze *J* uvedeného náležejí k jedné třídě, příslušejí k volební skupině, uvedeným třídním číslem naznačené, pokud jsou podrobeny ustanovením živnostenského řádu nebo patří-li ku podnikům v článku VIII vyhlašovacího patentu k živnostenskému řádu ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, naznačeným.

Skupina I. Velkozávody textilního průmyslu, čalounické živnosti, průmyslu oděvnického a zboží ozdobného.

IX. třída: Průmysl textilní,
X. „ Živnost čalounická,
XI. „ Průmysl oděvnický a ozdobného zboží.

Skupina II. Drobné závody průmyslu textilního, živnosti čalounické, průmyslu oděvnického a zboží ozdobného.

Tytéž třídy jako ve skupině I.

Skupina III. Velkozávody průmyslu železářského, kovového a strojního, průmyslu dřevového a zboží řezbářského, průmyslu usňového a pod., průmyslu papírového a chemického.

II. třída: Hutnictví,
IV. „ Obrábění kovů,
V. „ Výroba strojů, přístrojů, nástrojův a prostředků dopravních,
VI. „ Průmysl zboží dřevěného a řezbářského,
VII. „ Výroba zboží z kaučuku, guttaperči a celluloidu,
VIII. „ Průmysl týkající se usní, kožiš, štětin, chlupů, peří a látek podobných,
XII. „ Průmysl papírnický,
XV. „ Průmysl chemický,
XVII. „ Živnosti grafické,
XVIII. „ Ústřední závody pro dodávání síly, pro topení a osvětlování.

Skupina IV. Drobné závody průmyslu železářského, kovového a strojního, průmyslu dřevového a zboží řezbářského, průmyslu usňového a pod., průmyslu papírového a chemického.

Tytéž třídy jako ve skupině III kromě třídy XVIII.

Skupina V. Průmysl týkající se kamenů, zemin, hlíny a skla a živnosti stavební.

III. třída: Průmysl týkající se kamenů, zemin, hlíny a skla,
XVI. „ Živnosti stavební.

Skupina VI. Průmysl týkající se potravin a požitin, živnost hostinská a výčepnická a živnosti dopravní.

I. třída: Výroba prvotní,
XIII. „ Průmysl týkající se potravin a požitin,
XIV. „ Živnost hostinská a výčepnická,
XXIV. „ Živnosti dopravní (kromě železnic),
XXV. „ Živnosti jinaké.

Skupina VII. Obchod.

XX. třída: Obchod se zbožím s pevnou provozovnou,
XXI. „ Obchod se zbožím provozovaný přecházením, kromě vlastního obchodu podomního,
XXII. „ Pomocné živnosti obchodu se zbožím,
XXIII. „ Peněžnictví a úvěrnictví.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIII. — Vydána a rozeslána dne 27. dubna 1898.

Obsah: Čís. 61. Nařízení, jímž zřizuje se živnostenský soud v Bilsku.

61.

Nařízení ministra práv, ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 26. dubna 1898,

jímž řizuje se živnostenský soud v Bilsku.

Na základě §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích z živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

§ 1.

Dne 1. července 1898 počne v Bilsku úřadovati živnostenský soud na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, zřízený.

Živnostenský soud tento má název: „C. k. živnostenský soud v Bilsku“. Úřední pečeť živnostenského soudu nese na sobě císařského orla.

C. k. krajský soud v Těšíně zakročuje v záležitostech živnostenského soudu jako sborový soud první instance a soud odvolací v zákoně ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, dotčený.

§ 2.

Místní příslušnost živnostenského soudu v Bilsku vztahuje se k obvodu obcí Bilska, Starého Bilska, Alexanderfelda, Německých Komorovic, Kamenice, Vápenice a Jasenice.

§ 3.

Předmětná příslušnost živnostenského soudu v Bilsku vztahuje se ke všem podnikům v § 1, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských jmenovaným, v obvodě živnostenského soudu ležícím, vyjímajíc železnice.

Zvláštním nařízením bude ustanoven čas, kdy předmětná příslušnost živnostenského soudu nabude moci pro železnice.

§ 4.

Počet přísedících živnostenského soudu v Bilsku stanoví se na 52, počet náhradníků na 32.

§ 5.

Přísedící a náhradníci živnostenského soudu buďte v poměru, jak z následujícího rozdělení na jevo jde, voleni z vytčených tuto zevrubně skupin živnostenských závodů.

Co se týče výkonu voleb v několika místně oddělených sekcích, ponechává se c. k. zemské vládě v Opavě, aby vydala nařízení potřebná.

Skupiny živnostenských závodů pro volby a úhrn přísedících a náhradníků soudu živnosten-

ského, který každá skupina z volebního sboru podnikatelů a dělníků polovicí volí, stanoví se takto:

Skupina I.

Všechny velké závody kromě obchodních:

20 přísedících
12 náhradníků.

Skupina II.

Všechny drobné závody kromě obchodních:

20 přísedících
12 náhradníků.

Skupina III.

Všechny obchodní závody:

12 přísedících
8 náhradníků.

Za velkozávody ve smyslu tohoto nařízení buďte pokládány ty podniky, z nichž na všeobecné dani výdělkové bylo více než 150 zl. předepsáno.

Podniky, které jsou zavázány účty veřejně vydávati, buďte k velkozávodům čítány.

§ 6.

Náhrada hotových výdajů (§ 13 zákona o soudech živnostenských) budiž dána přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu a přísedícím odvolacího soudu obdobně podle §§ 3 až 10, 15, 20, 21, 23 a 24 nařízení ministra práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221, jež jedná o poplatcích svědkům a znalcům v občanských rozepřích právních.

Náhrada, která přísedícím a náhradníkům z dělníků přísluší za ušlý výdělek, určuje se na jeden zlatý za půl dne a na dva zlaté za celý den bez dalšího rozlišování.

Při vyměřování této náhrady budiž za základ položen čas, po který dělník svému výdělku skutečně byl odcizen; při tom budiž zejména přihlédáno také k času na cestu k soudu a zpáteční.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIV. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1898.

Obsah: (Čís. 62—67.) 62. Nařízení o odběru připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z cizíny. — 63. Nařízení, jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893 o provedení § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, kterým byly upraveny koncessované živnosti stavební. — 64. Nařízení, jímž se částečně mění předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících. — 65. Vyhláška, kterou na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896 vydává se nařízení o tom, jak jest nakládati s důchody, které důchodové dani podle III. hlavy dotčeného zákona jsou zásadně podrobeny a příslušejí z Rakouska bavorským státním příslušníkům v království Bavorském bydlícím. — 66. Vyhláška o vydávání kainitu z c. k. solivarny v Kałuszi. — 67. Nařízení, jímž se obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller přidělují k obvodu okresního soudu Skawinského v Haliči.

62.

Nařízení ministerií financí, vnitra a obchodu ze dne 24. března 1898,

o odběru připraveného zboží lékárnického a kosmetických a dietetických prostředků z cizíny.

Vzhledem k 1. odstavci čís. 2 v § 16, lit. *a)* vykonávacího nařízení k zákonu o sazbě celní ze dne 25. května 1882, Z. Ř. č. 47, se nařizuje, že s následujícími věcmi má býti nakládáno jako s věcmi ze zdravotních důvodů v obchodě obmezenými:

Se všelikými léčivými přípravky a s kosmetickými a dietetickými věcmi, které jakožto léčiva do obchodu se dávají (nehledíc k jejich zařadění podle tarifu celního), nedovážejí-li se na základě zvláštního povolení politického úřadu zemského, nebo pro lékárny, vědecké lékařské ústavy, nebo pro obchody, které jsou oprávněny k velkoobchodu s léčivým zbožím (pro velkodrogerie).

Oprávnění velkodrogerií však vztahuje se toliko k takovým léčivým přípravkům a ku kosmetickým a dietetickým věcem jakožto léčivo do obchodu dávaným, které nejsou uvedeny v léčivou formu nebo léčivou dávku k bezprostřednímu vnitřnímu nebo zevnitřnímu užívání pro nemocné určenou.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

63.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriemi vnitra a obchodu ze dne 2. dubna 1898,

jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 196, o provedení § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, kterým byly upraveny koncessované živnosti stavební.

Na základě § 13, odstavce 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, jímž byly upraveny koncessované živnosti stavební, a doplňujíc

ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 196, propůjčuje se žákům odborné školy pro obrábění dřeva v Ebensee (oddělení tesařské) výhoda v § 12, odstavci 3, dotčeného zákona vzhledem k živnosti mistrů tesařských uvedená.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Baernreither m. p.

64.

Nařízení ministeria finančního a ministeria železničného ze dne 6. dubna 1898,

jímž se částečně mění předpis o celním řízení pro dopravu na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících.

Ve shodě s železničným ministeriem mění se částečně § 9, předposlední odstavec, předpisu ze dne 18. září 1857, Z. Ř. č. 175 z r. 1857, o celním řízení při dopravě na rakouských železnicích celní čáry se dotýkajících a nařizuje se, že mužstvu finanční stráže, kterému jest svěřeno, aby úředně vozy provázelo, při jeho návratu, pokud by při něm nemělo dozírati k dopravě zboží, musí propůjčeno býti zdarma místo v osobním voze třetí třídy.

Kaizl m. p. **Wittek** m. p.

65.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 14. dubna 1898,

kterou na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, vydává se nařízení o tom, jak jest nakládati s důchody, které důchodové dani podle III. hlavy dotčeného zákona jsou zásadně podrobeny a příslušejí z Rakouska bavorským státním příslušníkům v království Bavorském bydlícím.

C. k. finanční ministerium s podmínkou, že královská bavorská správa berní podle zásady vzájemnosti bude postupovati, dovoluje na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, že důchody, které podle III. hlavy dotčeného zákona jsou zásadně podrobeny dani důchodové a příslušejí z království a zemí na říšské radě zastoupených bavorským, v království Bavorském bydlícím příslušníkům státním, mají býti zprošťčny řečené daně důchodové, pokud nejsou podrobeny berní srážce v § 133 dotčeného zákona stanovené, nebo pokud nepocházejí z pohledávek, které jsou knihami pozemkovými v řečených královstvích a zemích zajištěny.

Kaizl m. p.

66.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 18. dubna 1898,

o vydávání kainitu z c. k. solivarny v Kałuszi.

Počínajíc dnem 15. dubna 1898, dokud by jinak nebylo nařízeno, bude z c. k. solivarny v Kałuszi kainit, ½% universální černě (jemně rozetřeným koksem) zbarvený, mletý a se zaručeným obsahem 18½% síranu draselnatého, vztažmo s 10% čistého drasla každému k volnému odbytu vydáván za cenu 70 kr. (sedmdesáti krejcarů) za metrický cent, a to od skladištové váhy a nezabalený.

Kaizl m. p

67.

Nařízení ministeria práv ze dne 20. dubna 1898,

jímž se obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller přidělují k obvodu okresního soudu Skawinského v Haliči.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, a ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, obce a statkové obvody Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin a Polanka-Haller vylučují se z obvodu okresního soudu Kalwaryjského a krajského soudu Wadowického a přidělují se k obvodu okresního soudu Skawinského, vztažmo zemského soudu Krakovského.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXV. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1898.

Obsah: (Čís. 68—71.) 68. Vyhláška, že oznamovací hlídce v Tonale v Tyrolsku byly svěřeny úkony vedlejší celnice II. třídy za měsíců letních. — 69. Listina o koncessi pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka. — 70. Nařízení, jímž se mění, vztažmo doplňuje několik ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě. — 71. Nařízení, jímž se doplňují ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „magnesie".

68.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. dubna 1898,

že oznamovací hlídce v Tonale v Tyrolsku byly svěřeny úkony vedlejší celnice II. třídy za měsíců letních.

Oznamovací hlídce v Tonale v Tyrolsku svěřují se v měsících květnu až včetně do září každého roku úkony vedlejší celnice II. třídy.

Úřední činnost její má se obmezovati na zboží, které jsouc určeno k vlastní potřebě obyvatelů mezi Tonalem a Vermigliem, na své dopravě do místa svého určení nedotkne se vedlejší celnice II. třídy ve Vermigliu.

Kaizl m. p.

69.

Listina o koncessi ze dne 25. dubna 1898,

pro místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi zemskému výboru království Haličského a Vladiměřského i velkovévodství Krakovského žádanou koncessi ke stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Delatynské c. k. státních drah přes Kolomyji do Stefanówky, kterážto dráha vystavěna buď jako železnice lokomotivní o rozchodu pravidelném, a k vozbě po ní podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti správy státní dáti přiměřenou jistotu, slože kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, za podmínek státní správou určených vydati na prioritní půjčku, kterou učiní, dílčí úpisy dlužní.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu a zásob materiálních, jakož i na nadání pokladny a reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožena byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií a obligací prioritních, jež snad budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromáždění kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky koncessionář jest vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncessní listina, bude provozována státem na účet koncessionářův. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionářem učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena. K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

2. Kupní cena, podle předcházejícího ustanovení vyhledaná, budiž placena koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle 1. odstavce vyhledaný nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení půjček, se schválením státním učiněných, vztažmo prioritních obligací snad vydaných, i oné annuitě, které je třeba ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionáře sám ve smluvených lhůtách dospělosti spláceti bude dotčené

půjčky až do úplného jejich umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí společnosti důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 2, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě platů, které podle odstavce 2 a 3 jest platiti, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 4 předepsanou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplaceným ještě zbytkem půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a společnostní obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 4), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které by zákupem na stát přešly.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní

a zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních zásobův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, dotčíce výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení s opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

70.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 26. dubna 1898,

jímž se mění, vztažmo doplňuje několik ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi doplňují, vztažmo mění se takto dále uvedená ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě:

1. Doslov hesla „bistr (kopt)“ má příště zníti:

„**Bistr** (sazový bistr, uhelný bistr, ořechová hněď, ořechové mořidlo) barva sepii podobná ze sazí nebo hnědého uhlí ne dále připravovaná pol. 325 . . . . . 1 zl. 50 kr.

„— (manganový bistr, minerálný bistr) hněď z manganových solí připravená pol. 331 . . 10 zl.

„Poznámka. Sazový bistr a uhelný bistr rozpouštějí se ve vodě barvou hnědou, manganový bistr však nikoli; bistr ze sazí nebo z uhlí shoří, jsa dlouho na vzduchu žíhán, zanechaje popel málo zbarvený; manganový bistr, jsa žíhán, se nemění nebo zbarví se toliko trochu temněji. Zrnko manganového bistru, roztavíli se dohromady se sodou a s trochu ledkem (na platinovém plechu nebo v oušku drátu platinového), dá modřezelenou nebo modřefialovou skleň, kdežto bistr ze sazí nebo z uhlí za týchž okolností dá šedohnědou hmotu, která při delším tavení dostane barvu čirou.

„Viz také poznámku 1 při chemických výrobcích a poznámku při umbře.

„— jakožto malířská barva připravená v měchýřcích, pastách atd. pol. 333 . . . . 24 zl.“

2. Před prvním odstavcem poznámky 1 u hesla „chemické výrobky, barvy, léčiva a voňavky“ budte vloženy tyto odstavce:

„K uhelným práškům pol. 325 náležejí toliko ty jemně rozetřené černě uhlí obsahující, které byly žíháním uměle vyrobeny, kdežto samorodé uhlí a nerosty uhlí obsahující, jemně rozetřené, budte vyclívány podle pol. 103*b* 1. Podle toho mimo uhelné prášky, ze zvířecích nebo rostlinných látek (na př.

z dřevěného uhlí) vyrobené, náleží také rozmělněný koks pod pol. 325, kdežto prášek z kamenného uhlí, prášek z hnědého uhlí, rozmělněná černá křída náležejí k pol. 103 *b* 1. Černě pol. 325, byvše spáleny, nezanechají buďto skorem žádného popela (na př. saze), anebo zůstane přece větší množství popela, který se však v rozředěné kyselině solné téměř úplně rozpustí. Žíhají-li se tyto černě ve skleněné rource na jednom konci zatavené, nemění se.

Rozmělněné uhlí pol. 103 *b* 1 vznítí se sice rovněž, jsouc rozpáleno, ano někdy hoří dále po nějaký čas, třeba by s ohně bylo odstraněno, avšak jeho uhelný obsah shoří úplně toliko po dlouhém a silném rozpálení, a potom zanechá pokaždé mnoho, svému dřívějšímu objemu skoro rovnajícího se zemitého popela, který v rozředěné kyselině solné největším dílem jest nerozpustný; poskytuje, byvši rozpáleno ve skleněné rource na jedné straně zatavené, temně zbarvený dehet, který se usazuje na chladnějších částech rourky. — Při nerostech uhlí obsahujících vznikají tyto výjevy podle toho, co uhlí obsahují.

Viz také bistr, barvy, barevné zeminy, kostní čerň, lakovou čerň, zbytky a umbru."

3. Po 1. odstavci u hesla „zbytky" budiž vložena tato poznámka:

„Zbytky z výroby krevní soli, obyčejně barvy šedočerné, toliko výjimečně barvy temnočerné, zanechávají, byvše spáleny, tolik popela, že skorem rovná se objemu původnímu; popel tento jest největším dílem nerozpustný v rozředěné kyselině solné. Zbytky tyto obsahují pokaždé v malém množství jemné částečky kovového železa, které lze magnetem vytáhnouti.

Viz také poznámku 1 při chemických výrobcích.

Druhý odstavec u hesla „zbytky" má zníti:

— způsobilé za prostředek odbarvovací nebo jemně rozetřené, jako spodium, viz toto".

4. Poznámka u slova „umbra" budiž vytržena a nahrazena poznámkou touto:

„Umbra jest podobna jiným hnědým barvivům, zejména bistru (sazovému bistru, uhelnému bistru a manganovému bistru); bistr ze sazí nebo z uhlí jest ve vodě hnědou barvou rozpustný, nikoli však umbra. Umbra shoří, jako bistr ze sazí nebo z uhlí, jsouc na vzduchu žíhaná, zanechajíc popel málo zbarvený, kdežto manganový bistr při žíhání se nemění.

Viz také poznámku u bistru a poznámku 1 u chemických výrobků."

5. U hesla „koks" a „révová čerň" budiž doložen poukaz:

„Viz také poznámku 1 u chemických výrobků".

6. Za posledním odstavcem u hesla „slonovina" a „saze" budiž v poznámce doloženo:

„Viz také poznámku 1 u chemických výrobků".

7. Poukaz po prvním odstavci poznámky 1 u hesla „barevné zeminy" budiž doplněn slovy:

„pak poznámka 1 u výrobků chemických".

Jakožto poznámka 2 budiž doloženo:

„2. Barevné zeminy, jako také křída, bílá a černá, a červená hrudka (rudka nebo červená křída), po plavení v hůlkách neb tužkách formované, náležejí ku pol. 333.

Viz také poznámku u hesla „křída" a „bolus"."

8. Ustanovení u hesel „saze plamenné", „saze smolné" a „saze lampové" buďte vytržena a místo toho budiž položeno:

„Viz saze a bečky se sazemi."

9. Odstavec 2 u hesla „jelení roh" má zníti:

„— pálený (čerň z jeleního rohu, nepřipravená čerň) pol. 325 . . . . . 1 zl. 50 kr.

„Viz také poznámku 1 u chemických výrobků."

10. Heslo „kotlová hněď" má zníti:

„**Kotlová hněď** (druh umbry) viz umbra."

11. Ustanovení u hesla „kostní čerň" buďte vytržena a na místo nich položeno:

„Kostní čerň, jemně rozetřené kostní uhlí, také formované, bez příměsku spojidla, nepřipravená čerň, pol. 325 . . . . . 1 zl. 50 kr.

Viz poznámku 1 u chemických výrobků a spodia."

12. V heslu „kolínská hlinka" má druhý odstavec zníti:

„— druh umbry, viz tuto."

13. Ustanovení posledního odstavce u hesla „uhlí" buďte takto změněna:

„— rozmělněné, viz poznámku 1 u chemických výrobků."

14. Ustanovení u hesla „uhelný prášek a uhelná čerň“ buďte vytržena a na místě nich buď položeno:

„Viz poznámku 1 u chemických výrobků.“

15. Po odstavci 6 u hesla „křída (černá, mletá nebo plavená)“ budiž vložen poukaz:

„Viz poznámku 1 u chemických výrobků.“

Závěrečná poznámka u tohoto hesla budiž vytržena.

16. Ustanovení poznámky 1 u hesla „laková čerň“ buďte doplněna tímto přídavkem:

„nepřipravená čerň“

a doložením poukazu:

„Viz poznámku 1 u chemických výrobků.“

17. Po ustanoveních u hesla „saze a bečky se sazemi“ buď vložen poukaz:

„Viz lakovou čerň, lampovou čerň a poznámku 1 u chemických výrobků.“

18. V odstavci 2 u hesla „spodium“ buďte slova „jako uhelný prášek“ vytržena a na místě nich buď položeno:

„nepřipravená čerň“.

Jako poznámka budiž za tímto odstavcem doloženo:

„Viz poznámku 1 u chemických výrobků“.

Co se týče odběru kostního uhlí k výrobě mrvy strojené viz „nařízení ze dne 4. ledna 1897, Z. Ř. č. 6, Věst. n. č. 1.“

19. U hesla „třaskavé uhlí“ buďte slova „viz uhelný prach“ vytržena a na místo nich buď vloženo:

„Pol. 325 . . . . . 1 zl. 50 kr.“

a poukaz:

„Viz poznámku 1 u chemických výrobků.“

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Baernreither m. p. **Kaizl** m. p.

71.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 26. dubna 1898,

jímž se doplňují ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „magnesie“.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi doplňují se takto ustanovení poznámky k heslu „magnesie“ (viz nařízení ze dne 5. března 1896, Z. Ř. č. 40):

Na konci poznámky budiž vložen tento nový odstavec:

„Žíhaný magnesit štěpný (sintermagnesit) budiž však vyřizován podle pol. 103 č 2. — Magnesit tento se liší svou temnohnědou barvou od magnesitu ku pol. 320 náležejícího.“

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Baernreither m. p. **Kaizl** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVI. — Vydána a rozeslána dne 1. května 1898.

Obsah: Čís. 72. Vyhláška, že bylo změněno nařízení ze dne 11. prosince 1892 o užívání železničných listů nákladních se vtištěnou známkou kolkovou.

72.

Vyhláška ministeria finančního ve shodě s ministeriem železničným ze dne 29. dubna 1898,

že bylo změněno nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213, o užívání železničných listů nákladních se vtištěnou známkou kolkovou.

Poněvadž nařízením ministeria železničného ze dne 15. dubna 1898, Z. Ř. č. 48, ode dne 1. května 1898 pro vnitřní dopravu zboží byl zaveden nový vzorec listu nákladního, proto vzhledem k tomu, že bude užíváno těchto nových vnitřních listů nákladních, mění se tímto způsobem nařízení ze dne 11. prosince 1892, Z. Ř. č. 213:

1. V posledním odstavci § 2 budiž velikost papíru pro vnitřní listy nákladní, a to „38 *cm* šířky“ a „30 *cm* výšky“ upravena na „39 *cm* šířky“ a „33 *cm* výšky“.

2. § 10 má čís. 1 zníti:

1. Při vnitřních listech nákladních:

1/2 krejcaru za kus; odebere-li se alespoň 20.000 kusů, bude poskytnuta sleva 40 krejcarů za každých 1000 kusů“.

Pro spotřebu vzorců vnitřních listů nákladních ministerským nařízením ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, zavedených, ustanovuje se doba jednoho roku, t. j. až do konce dubna 1899.

Wittek m. p. **Kaizl** m. p.

Poznámka. Spolu pro nové železničné listy nákladní, které podle nařízení ministeria železničného ze dne 15. dubna 1898, Z. Ř. č. 48, od 1. května 1898 budou zavedeny, pozbývá platnosti připojený k nařízení ze dne 20. srpna 1894, Z. Ř. č. 188, cenník *B* kolkovaných železničných listů nákladních pro dopravu vnitřní a na jeho místě nastupuje následující příloha.

Pro staré vnitřní listy nákladní a pro mezinárodní listy nákladní má platnost tarif dosavadní a to při listech pro dopravu vnitřní, pokud zásoba stačí.

Ceník B

kolkovaných železničných listů nákladních

pro vnitřní dopravu.

Položka	Kolik kusů	Druh	Cena zl.	Cena kr.	Poznámka
I	1	Nákladní list pro zboží obyčejné nebo rychlé bez firmy	—	1/2	
II	1000	*a)* Nákladních listů pro zboží obyčejné nebo rychlé s firmou a adressou zasilatelovou a s jednoduchým znamením kolliovým	6	—	Jednoduché znamení kolliové na př. *AE. BD. STE.* atd.
		b) dto. s dodatky podle přiloženého seznamu . .	6	50	
III	1000	*a)* Nákladních listů pro zboží obyčejné nebo rychlé s firmou, adressou a s libovolným znamením kolliovým	6	50	Libovolné znamení kolliové na př.
		b) dto. s dodatky jako podle č. II *b)*	7	—	
IV		Za adressy nebo jiné (prosté) dovolené doložky na rubu listů nákladních počítá se při 1000 kusech o 50 kr. více, nežli pod II *b)* a III *b)* uvedeno. Za složité titule nebo tabulky čítá se kromě toho 1 zl. jakožto náhrada za sazbu.			
V		Při zakázkách méně než 1000 kusů listů nákladních jednoho druhu s firmou počítá se za její vytištění o 1 zl. více; na př. stálo by 500 nákl. listů č. II *a)* 4 zl. — kr. vzt. II *b)* 4 zl. 25 kr. 500 „ „ „ III *a)* 4 „ 25 „ „ III *b)* 4 „ 50 „ **Zakázky na méně nežli 500 kusů jednoho druhu s firmou se nepřijímají.**			
		Kolkový poplatek 1 kr., vztažmo 5 kr. za každý nákladní list musí býti zvláště zapraven.			

Objedná-li se alespoň 20.000 nákladních listů bez firmy pro zboží nákladní nebo rychlé, bude poskytnuta sleva 40 kr. za každých tisíc kusů.

Ceny svrchu uvedené platí pro nákladní listy s textem jednojazyčným nebo dvoujazyčným.

K zakázkám nákladních listů s firmou, jež franko zaslány budte prostřednictvím míst prodavacích nebo přímo ředitelstvu c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, přiloženy budte exemplář nákladního listu s uvedením žádaných dodatků a peníze za žádaný počet kusů připadající.

Nákladních listů bez vytištěné firmy c. k. dvorní a státní tiskárna ne dodává, nýbrž budte odebrány u nejbližšího kolkového skladiště, berního nebo poštovského úřadu.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVII. — Vydána a rozeslána dne 6. května 1898.

Obsah: (Čís. 73—76.) 73. Nařízení, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety směnečné. — 74. Nařízení, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatností nejvýše na 8 dní obmezenou. — 75. Nařízení, jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety promesové. — 76. Nařízení, jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 24. dubna 1895, pokud živnostenská práce v neděli jest dovolena při některých kategoriích živností.

73.

Nařízení ministeria finančního ze dne 24. dubna 1898,

jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety směnečné.

Počínajíc 1. červencem 1898 budou dány do prodeje nové úřední blankety směnečné všech druhů, na nichž jest hodnota kolku označena v korunové měně.

Dosavadní blankety však budou od prodejových úřadů vedle nich vydávány až do 30. listopadu 1898 podle zásob po ruce jsoucích.

Jednotlivé druhy nových blanketů jsou vydány na tyto hodnoty kolkové:

A. 10, 20, 40, 60 a 80 halířů;

B. 1 korunu, 1 *K* 20 *h*, 1 *K* 40 *h*, 1 *K* 60 *h*, 1 *K* 80 *h*, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48 a 50 korun.

Podle nynějších potřeb jsou blankety tyto v jazyce německém a českém vydány ve všech dotčených tuto druzích, ve vlašském pak jazyce v druzích od 10 halířů až včetně do 40 korun, v polském jazyce v druzích od 10 haléřů až včetně do 10 korun, ve slovinském a srbskochorvátském jazyce ve druzích od 10 halířův až včetně do 2 korun.

Blankety jsou 300 *mm* široké, 115 *mm* vysoké a zhotovené bez vodní známky na papíře proti reagencím citlivém.

Základ jest při blanketech druhů pod lit. *A.* proveden v šedivé barvě, při blanketech druhů pod lit. *B.* ve světlerůžové barvě.

Uprostřed velkého pravého pole jest v základě rakouský dvojhlavý orel vykreslen, a to při druzích pod lit. *A.* uvedených kresbou bílou a při druzích pod lit. *B.* uvedených kresbou barevnou.

Viněta po levé straně záleží u všech druhů v obdélníku 30 *mm* širokém a 91 *mm* vysokém.

Při vinětách druhů pod lit. *A.* jest v hořejší části rakouský dvojhlavý orel na tečkovaném základě, obklopen kruhovitým věncem bobkovým, pod kterým jest viděti malou hlavu Merkurovu mezi dubovými ratolestmi. Střed viněty záleží v ozdobné obrubě, ve které jest nápis „Kolek v korunové měně“.

Pod ní jest medaillon se znaky obchodními. Po obou stranách medaillonu jest ovocné věnceví a pod ním ozdobný výkres s kolkovým obnosem blanketu v číslicích. Na dolní části viněty jest malý štítek, ve kterém jest letopočet vydání „1898“. Kolem viněty jest rámec, jenž skládá se z dvojí čáry, mezi kterou leží pruh z listí.

Hořejší část viněty druhů pod lit. *B.* záleží v ozdobném výkresu s rakouským dvojhlavým orlem. Na tomto ozdobném výkresu jest zavěšeno ovocné věnceví, které leží na medaillonu se znaky obchodními. Pod medaillonem jsou dvě hole Merkurovy křížem položené; k nim se připojuje druhý ozdobný výkres, který má nápis „Kolek v měně korunové". Malý rozvinutý štít, který obsahuje kolkovou hodnotu blanketu v číslicích, jest spojen s tímto výkresem ozdobným. Pod tímto štítem jest viděti letopočet vydání „1898" v malých číslicích. Viněta jest zarámcována prutem z perel, který leží mezi dvěma tenkými čarami.

Na všech blanketech jest pod vinětou obnos kolku slovy uveden.

Na levé straně viněty jest u všech blanketů částečně tučným písmem uvedeno krátké poučení o platnosti blanketu vzhledem k době oběhu směnky a k směnečné sumě. V první řádce vlastního textu blanketů jest místo označení „*Pr*" slůvko „Na" vytištěno.

Jinak jest vnější úprava nových směnečných blanketů táž jako u dosavadních směnečných blanketů popsaných v nařízení ze dne 24. listopadu 1888, Z. Ř. č. 174.

Nové blankety jsou v různých jazycích stejně upraveny a liší se od sebe toliko rozličným jazykem textu.

Úředních směnečných blanketů dosud prodávaných může býti užíváno až včetně do 31. prosince 1898. Jestliže by jich bylo upotřebeno po této době, bylo by to pokládáno za nesplnění zákonné povinnosti kolkové a přivodilo by to škodlivé následky podle poplatkového zákona s tím spojené.

Z oběhu vzaté směnečné blankety, kterých by nebylo upotřebeno, budou od 1. ledna až včetně do 31. března 1899 u kolkových skladišť a úřadů kolky prodávajících za nové úřední směnečné blankety zdarma vyměňovány, při čemž budiž šetřeno příslušných zákonných ustanovení.

Podání stran k tomu se vztahující jsou kolku prosta.

Po 31. březnu 1899 blankety z prodeje vzaté nebudou ani vyměňovány, aniž bude za ně náhrada dána.

Kaizl m. p.

74.

Nařízení ministeria finančního ze dne 24. dubna 1898,

jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety pro kupecké poukázky na peněžní dávky se splatností nejvýše na 8 dní obmezenou.

Od 1. července 1898 budou do prodeje dány nové úřední blankety s označením kolkové hodnoty v korunové měně pro ty kupecké poukázky na peněžní dávky, které podle § 12, odstavce 2 zákona ze dne 29. února 1864, Z. Ř. č. 20, nehledíc k výši poukázané sumy, jsou pro ten případ podrobeny jednotné sazbě kolkové 5 kr., je-li jejich splatnost výslovně obmezena nejvýše na 8 dní ode dne vydání.

Dosavadní blankety budou však prodejovými úřady podle zásob po ruce jsoucích vydávány vedle nich ještě do 30. listopadu 1898.

Nové blankety budou vydány v německém, vlašském a českém jazyce.

Od prodávaných dosud blanketů, které jsou popsány v nařízení ze dne 18. listopadu 1890, Z. Ř. č. 201, liší se těmito známkami:

Tyto blankety jsou zhotoveny bez vodního znamení na tenším papíru, jenž jest proti reagenciím citlivý a 300 *mm* široký a 115 *mm* vysoký.

V poučení v levo od viněty jsou mimo slova: „Platí toliko" a „poukázky" také slova „od obchodníků", „obchodníkům", „splatnost" a „nejvýše na 8 dní" tučným tiskem vyznačena.

Hodnota kolková ve vinětě jest „10 halířů". Pod vinětou jest uveden letopočet vydání „1898".

V první řádce vlastního textu jest označení „*Pr*" nahrazeno slovem „Na".

Ve čtyrech rožních proplétaných kresbách základu jest číslice „10" s nápisem okolo „Deset halířů" v písmě bílém.

Jinak jest vnější úprava nových blanketů poukázkových stejná jako u dosavadních blanketů poukázkových.

Nové blankety jsou v dotčených jazycích stejně upraveny a liší se od sebe toliko rozličným jazykem textu.

Úředních poukázkových blanketů dosud prodávaných může býti užíváno až včetně do 31. prosince 1898. Jestliže by jich bylo upotřebeno po této době, bylo by to pokládáno za nesplnění zákonné povinnosti kolkové a přivodilo by to škodlivé následky podle poplatkového zákona s tím spojené.

Z oběhu vzaté poukázkové blankety, kterých by nebylo upotřebeno, budou od 1. ledna až včetně do 31. března 1899 u kolkových skladišť a úřadů kolky prodávajících za nové úřední poukázkové blankety zdarma vyměňovány, při čemž budiž šetřeno příslušných zákonných ustanovení.

Podání stran k tomu se vztahující jsou kolku prosta.

Po 31. březnu 1899 blankety z prodeje vzaté nebudou ani vyměňovány, aniž bude za ně náhrada dána.

Kaizl m. p.

75.

Nařízení ministeria finančního ze dne 24. dubna 1898,

jímž se uvádějí do prodeje nové úřední blankety promesové.

Počínajíc 1. červencem 1898 budou dány do prodeje nové úřední blankety promesové, na kterých jest kolková hodnota označena v korunové měně.

Dosavadní blankety však budou od prodejových úřadů vedle nich vydávány až do 30. listopadu 1898 podle zásob po ruce jsoucích.

Nové blankety budou vydány v německém, vlašském a českém jazyce, jsou bez vodního znamení zhotoveny na papíře proti reagenciím citlivém, 270 *mm* širokém a 160 *mm* vysokém.

Od prodávaných dosud blanketů promesových liší se toliko tím, že v prostředním štítku kolkové známky jest číslice „1“ a v dolním štítku slovo „koruna“.

Těsně pod kolkovou známkou jest letopočet vydání „1898“.

Nové blankety jsou v dotčených jazycích stejně upraveny a liší se od sebe toliko různým jazykem textu.

Úředních promesových blanketů dosud prodávaných smí býti užíváno toliko ještě až včetně do 31. prosince 1898. Jestliže by jich bylo upotřebeno po této době, bylo by to pokládáno za nesplnění zákonné povinnosti kolkové a přivodilo by to škodlivé následky podle poplatkového zákona s tím spojené.

Avšak promesové blankety dosavadního vydání, které by před 1. lednem 1899 byly vydány pro tažební den po 31. prosinci 1898 připadající nebo ve které byl úředně doložen tažební den po 31. prosinci 1898 připadající, mohou zůstati v oběhu také po čase dotčeném.

Z oběhu vzaté promesové blankety, kterých by nebylo upotřebeno, budou od 1. ledna až včetně do 31. března 1899 u kolkových skladišť a u úřadů kolky prodávajících, pokud se u nich prodávají úřední blankety promesové, za nové úřední blankety zdarma vyměňovány, při čemž budiž šetřeno příslušných zákonných ustanovení.

Podání stran k tomu se vztahující jsou kolku prosta.

Po 31. březnu 1899 blankety z prodeje vzaté nebudou ani vyměňovány, aniž bude za ně náhrada dána.

Kaizl m. p.

76.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 4. května 1898,

jímž se doplňuje ministerské nařízení ze dne 24. dubna 1895, Z. Ř. č. 58, pokud živnostenská práce v neděli jest dovolena při některých kategoriích živností.

Ministerské nařízení ze dne 24. dubna 1895, Z. Ř. č. 58, pokud živnostenská práce v neděli jest dovolena při některých kategoriích živností, se doplňuje a nařizuje se toto:

Článek I.

Na základě § 1, článku VII zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, političní úřadové zemští se zmocňují, aby za příčinou provozování živnostenských, převážně ku poučným účelům určených vzorných dílen na výstavách ustanovovali výjimky, kterých je třeba, z předpisu o klidu nedělním, avšak šetřili při tom ostatních ustanovení zákona dotčeného.

Článek II.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. — Vydána a rozeslána dne 24. května 1898.

Obsah: (Čís. 77—86.) 77. Vyhláška, kterou se vyhlašuje, že vyšší obchodní škola v Králové Hradci byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. — 78. Vyhláška, kterou se vyhlašuje, že česká vyšší obchodní škola v Brně byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické. — 79. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic. — 80. První dodatek k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních. — 81. Nařízení, jímž obec Ebenfurth přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě v Dolních Rakousích. — 82. Nařízení, jímž obce Starý Rupersdorf a Ginčesdorf přidělují se k obvodu okresního soudu Pušdorfského v Dolních Rakousích. — 83. Vyhláška, že vedlejší celnice I. třídy v Braunavě nad Innem byla změněna v hlavní celnici II. třídy. — 84. Vyhláška, že byla zřízena expositura hlavní celnice Oświęcimské w Zabrzegu. — 85. Nařízení, jímž vydávají se předpisy, aby co možná byla uvarována záměna léků při přípravě a expedici jich v lékárnách. — 86. Vyhláška, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Peczenižyni v Haliči.

77.

Vyhláška ministeria obrany zemské ze dne 21. dubna 1898,

kterou se vyhlašuje, že vyšší obchodní škola v Králové Hradci byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické.

Na základě § 25 branného zákona ve shodě s účastnými ministeriemi vyšší obchodní škola v Králové Hradci, z přípravné třídy a ze tří tříd se skládající a právem veřejnosti nadaná, klade se na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem ku průkazům vědecké způsobilosti pro jednoroční službu dobrovolnickou.

Tím doplňuje se příloha II *a* ku § 64 části I. branných předpisů, vyhlášených zdejším nařízením ze dne 15. dubna 1889, Z. Ř. č. 45.

Welsersheimb m. p.

78.

Vyhláška ministeria obrany zemské ze dne 21. dubna 1898,

kterou se vyhlašuje, že česká vyšší obchodní škola v Brně byla zapsána do seznamu tuzemských učilišť, která jsou postavena na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem k jednoroční službě dobrovolnické.

Na základě § 25 branného zákona ve shodě s účastnými ministeriemi česká vyšší obchodní škola v Brně, z přípravné třídy a ze tří tříd se skládající a právem veřejnosti nadaná, klade se na roveň vyšším gymnasiím a vyšším reálkám vzhledem ku průkazům vědecké způsobilosti pro jednoroční službu dobrovolnickou.

Tím doplňuje se příloha II *a* ku § 64 části I. branných předpisů, vyhlášených zdejším nařízením ze dne 15. dubna 1889, Z. Ř. č. 45.

Welsersheimb m. p.

79.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 2. května 1898,

že byla prodloužena lhůta k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla lhůta, v § 2 koncessní listiny ze dne 11. ledna 1898, Z. Ř. č. 13, k vystavění místní dráhy z Brandýsa nad Labem do Neratovic a k zahájení vozby na ní ustanovená, prodloužena až do 11. května 1899.

Wittek m. p.

80.

První dodatek

k vykonávacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášený výnosem ministra finančního ze dne 4. května 1898 a týkající se důchodové daně z jistých důchodů z cizozemska plynoucích, zejména úroků a dividend z cizozemských papírů cenných.)

V článku 1 budiž počátek prvního odstavce místo dosavadního číslování „1.“ označen jako „I. 1.“

Na konci dosavadního článku 1. budiž toto doloženo:

II. 1. Zásadné ustanovení § 124, že dani důchodové jsou podrobeny toliko ty důchody, které nejsou již daní pozemkovou, daní ze stavení, daní výdělkovou nebo daní ze služného bezprostředně stiženy, platí také pro důchody v § 127 dotčené, z cizozemska plynoucí.

Při tom budiž obtížení cizozemskou daní z výnosu tenkráte pokládáno za důvod, aby tuzemská daň důchodová nebyla uložena, když tuto cizozemskou daň z výnosu podle její podstaty sluší klásti na roveň tuzemské dani pozemkové, dani ze stavení, dani výdělkové a dani ze služného.

2. Proto budiž o výtěžcích z cizozemských nemovitostí z pravidla pokládáno, že jsou prosty daně důchodové, a zevrubnějšího šetření ve směru naznačeném bude třeba toliko ve případech výjimečných.

3. O úrocích z pohledávek soukromých budiž naproti tomu z pravidla pokládáno, že jsou podrobeny dani důchodové, leč by v té které případnosti bylo prokázáno, že tyto úroky jsou přímo zdaněny zvláštní daní z výnosu na kapitálový majetek uloženou (srovnej dole článek 6).

4. Co se týče cizozemských papírů cenných, poukazuje se k doplňku článku 6, II.

Článek 6, II, č. 2, ve znění dosavadním pozbývá moci a bude zníti takto:

2. Aby bylo skutečné zdanění v cizině posouzeno, budiž šetřeno tohoto:

a) Tvrdí-li poplatník, že předepsáním cizozemské daně důchodové a pod., které se jeho osobně týče, jest stižen vzhledem k důchodům, které z cizozemska má a které by v tuzemsku nehledíc k tomu byly podrobeny dani důchodové, tedy musí přirozeně jemu býti ponecháno, aby vykonané zdanění těchto právě důchodů prokázal (na příklad cizozemským příkazem platebním, kvitancí berní a pod.).

Paragrafem 127 jest naprosto vyloučeno, aby cizozemské důchody, které jsou podrobeny osobní dani z příjmu v cizozemsku zavedené, byly z tohoto důvodu osvobozeny od tuzemské daně důchodové.

Naproti tomu okolnost, že důchody z cizozemska plynoucí jsou podrobeny tamní dani důchodové, dani z úroku kapitálového, dani z renty kapitálové, může pokládána býti za „zvláštní přímé zdanění kromě příjemcovy osobní daně z příjmu“. Totéž platí o *Imposta sui redditi di ricchezza mobile* v Italii.

Co se týče daní z majetku, které v některých zemích, zejména v Prusku jsou zavedeny, bude poukaz později vydán; důchody z cizozemska plynoucí, podrobené některé takové dani z majetku, dokud by jinak nebylo nařízeno, nebuďte prozatím čítány, avšak budiž vyhrazeno, že snad později budou zdaněny.

b) Avšak otázka, zdali důchod jest osvobozen od tuzemské daně důchodové — nehledíc k cizozemskému předepsání daně, které poplatníku osobně svědčí — může také z toho důvodu býti namítnuta, že příslušné důchody v cizozemsku jiným způsobem, snad srážkou při výplatě nebo zdaněním akciové společnosti byly stiženy zvláštním přímým zdaněním. Otázky takové mají zejména při cizozemských papírech cenných bezprostřední praktickou důležitost.

Ministerium finanční dá ob čas finančním úřadům věděti, u kterých cizozemských papírů cenných jsou prokázané takovéto poměry, následkem kterých výtěžky jejich nejsou tuzemské dani důchodové podrobeny, a která potvrzení poplatníci mají v této příčině předložiti.

Ve případnostech, které by na základě těchto oznámek ministeria finančního nemohly býti rozhodnuty, jest poplatník zavázán úplně

prokázati okolnosti, které uvádí na odůvodněnou tvrzeného osvobození. Toliko o právní povaze příslušné daně cizozemské nebudiž z pravidla poplatníkovi ukládáno břímě důkazu, nýbrž byly-li by o povaze této nějaké pochybnosti, budiž vyžádáno rozhodnutí ministeria finančního.

Totéž má se státi, tvrdí-li poplatník, že poukaz v oznámkách ministeria finančního obsažený, buďto z důvodu, že zákony v cizím státě byly zatím změněny, nebo hledíc ku provádění vzájemnosti nebo z jiných důvodů odporuje § 127, vztažmo § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220.

3. Úroky a dividendy z cizozemských podniků jsou ostatně osvobozeny od daně důchodové, jsou-li tyto cizozemské podniky — třeba toliko částečně — podrobeny dani výdělkové podle hlavy II.

Zvlášní poukazy podle § 285 se vyhrazují.

V odstavci III, čís. 1 budiž v první řádce po slově „shora“ vloženo „(I, čís. 3)“.

Kaizl m. p.

§1.

Nařízení ministeria práv ze dne 11. května 1898,

jímž obec Ebenfurth přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě v Dolních Rakousích.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, místní obec Ebenfurth vylučuje se z obvodu okresního soudu Ebreichsdorfského a přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Vídeňském Novém Městě.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

§2.

Nařízení ministeria práv ze dne 14. května 1898,

jímž obce Starý Rupersdorf a Ginčesdorf přidělují se k obvodu okresního soudu Pušdorfského v Dolních Rakousích.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, obec Starý Rupersdorf v soudním okresu Lavském a Ginčesdorf v soudním okresu Zistersdorfském vylučují se z obvodů řečených soudův okresních a přidělují se k okresnímu soudu Pušdorfskému.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

§3.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. května 1898,

že vedlejší celnice I. třídy v Braunavě nad Innem byla změněna v hlavní celnici II. třídy.

C. k. vedlejší celnice v Braunavě nad Innem, právy hlavní celnice II. třídy nadaná, byla změněna v hlavní celnici II. třídy.

Kaizl m. p.

§4.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. května 1898,

že byla zřízena expositura hlavní celnice Oświęcimské v Zabrzegu.

V Zabrzegu byla zřízena expositura Oświęcimské hlavní celnice II. třídy, právy vedlejší celnice II. třídy nadaná.

Expositura tato počala již úřadovati.

Kaizl m. p.

85.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 18. května 1898,

jímž vydávají se předpisy, aby co možná byla uvarována záměna léků při přípravě a expedici jich v lékárnách.

Aby co možná byla uvarována záměna léků při jich přípravě a expedici v lékárnách, ministerium vnitra činí toto opatření na základě dobrého zdání nejvyšší rady zdravotní:

1. K uschování silně působících léčiv, která jsou v tabulce I. a II. rakouské farmakopoee, vyd. VII., uvedena a v přípravné místnosti (officině) lékárny uschována, buďte, když se lékárny znova zařizují nebo když se nádobí obnovuje nebo nahrazuje, opatřeny stojanové nádoby se skleněnou broušenou zátkou, jejíž rukojeť má tvar kříže (zátkou tvaru Frankova).

Ministerium vnitra vyhrazuje sobě, ustanoviti čas, až do kterého řečená závěra zátková musí býti provedena pro dotčené nádoby ve všech lékárnách.

2. Všechny stojanové nádoby, do kterých tato silně působící léčiva mají býti dávána, buďte na své přední straně opatřeny signaturou v písmě trvalém, nesmazatelně ustáleném nebo vypáleném. Na dotčených křižatých zátkách skleněných budiž rovněž vyznačena signatura a mimo to maximální dávka příslušného léčiva (tabulka III. rakouské farmakopoee, vyd. VII.).

Tato signatura na stojanových nádobách a na skleněných zátkách uvedeného tvaru budiž pro léčiva, která jsou uvedena v tabulce I., provedena bílým písmem na černém základě, pro léčiva v tabulce II. uvedená červeným písmem na bílém základě.

Stejné označení mají obdržeti také nádoby a schránky těchto léčiv v ostatních skladních místnostech lékárny (v komoře zásobní, ve sklepě, na půdě).

3. Svrchu nařízené označení stojanových nádob a schran budiž ve všech lékárnách bez výjimky provedeno nejdéle do 31. prosince tohoto roku.

4. Držitelům a samostatným správcům lékáren připomínají se předpisy farmakopoee, vyd. VII., o uschovávání léčiv v tabulce I. a II. uvedených s tím dodatkem, že jsou pokaždé odpovědni z toho, aby tyto předpisy přesně a svědomitě byly prováděny a zachovávány.

5. Předpisy svrchu o uschovávání a označování dané platí podle ustanovení § 3 *Normae et Regulae generales* rakouské farmakopoee, vyd. VII, také pro taková neofficinální léčiva, která svým účinkem řadí se k léčivům v tabulce I. a II. rakouské farmakopoee uvedeným.

6. Když se expedují léky k zevnitřnímu užívání, buďte příslušné nádoby a schrány opatřeny etiketami z papíru červeného, připravují-li se však léky k vnitřnímu užívání, buďte opatřeny etiketami z papíru bílého.

7. Držitelé a samostatní správcové lékáren jsou zavázáni, co nejpřísněji k tomu dohlédati, aby připravovatel náležitou etiketu ihned k receptu připravovanému a s ním k vybrané nádobě nebo schráně přiložil a signatura bezprostředně po dokonané přípravě léku vyhotovil a na příslušné uschovací nádobě umístil.

8. Předpisy předcházející vztahují se také ke všem lékárnám domácím.

9. Aby byla co možná uvarována záměna léků, odporučuje se lékařům praktickým, když předpisují zároveň léky ku přípravě pro užívání vnitřní a léky pro užívání zevnitřní, které by přípravou ve schranách stejného způsobu mohly býti zaměněny, aby takových receptů nepředpisovali na lístku jediném, nýbrž pokaždé odděleně, při čemž návod k užívání (signatura) příslušného léku budiž pokaždé přesně uveden a označení „podle návodu“ budiž co možná opominuto.

Co se týče hromadného předpisování receptů pro ústavy léčebné a ordinační, kde recepty se nevydávají jednotlivým nemocným, nýbrž ve formě tak zvaných seznamů lékových dodávají se ku přípravě do lékárny, buďte ve smyslu předcházejících nařízení učiněna přiměřená opatření, aby záměna léků co možná byla uvarována, tím že na nádobě nápadně a zřetelně označí se určení léku pro vnitřní nebo zevnitřní užívání.

10. Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p.

86.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 18. května 1898,

že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Peczenižyni v Haliči.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 13. června 1897 nejmilostivě schváliti, aby rozdělení království Haličského a Vladiměrského s velkovévodstvím Krakovským, nařízením státního ministeria ze dne 23. ledna 1867, Z. Ř. č. 17, vyhlášené a nařízením ministra věcí vnitrných ze dne 10. července 1868, Z. Ř. č. 102, v platnosti zachované, bylo částečně změněno, a aby bylo zřízeno okresní hejtmanství s úředním sídlem v Peczenižyni.

Úřední okres okresního hejtmanství Peczenižynského bude obsahovati soudní okres Peczenižynský, jenž bude oddělen od dosavadního politického okresu Kolomyjského.

Okresní hejtmanství Peczenižynské počne úřadovati dne 15. června 1898.

Thun m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIX. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1898.

Obsah: (Čís. 87—90.) 87. Vyhláška, že hlavní celnice v Celovci byla povýšena na hlavní celnici II. třídy. — 88. Výnos, jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukerními. — 89. Vyhláška o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 23. prosince 1897, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jinaké úvěry následkem nehod živelných. — 90. Nařízení, jímž se zapovídá dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského.

87.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. května 1898,

že hlavní celnice v Celovci byla povýšena na hlavní celnici II. třídy.

Hlavní celnice II. třídy v Celovci bude dne 1. června 1898 změněna v hlavní celnici I. třídy.

Kaizl m. p.

88.

Výnos ministeria finančního ze dne 17. května 1898,

jak se při výrobě cukru důchodkově nakládá s polovýrobky jakožto vzorky cukerními.

Na základě § 63 zákona o dani z cukru ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, nařizuje se ve shodě s král. uherským ministeriem finančním, že za cukerní vzorky ve smyslu § 38 dotčeného zákona slouží pokládati také vzorky řídkých a hustých šťav, stáčených hmot a jiných polovýrobků výroby cukerní, které jednotlivě nemají váhy 1000 grammů. Ostatně budiž při vyklízení takových vzorců cukerních z cukrovaru šetřeno ustanovení § 26 vykonávacího předpisu z roku 1888, Z. Ř. č. 111, k zákonu o dani z cukru.

Kaizl m. p.

89.

Vyhláška veškerého ministerstva ze dne 24. května 1898,

o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jinaké úvěry následkem nehod živelných.

Tímto se vyhlašuje, že říšská rada ústavně schválila císařské nařízení ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, podle § 14 státního základního zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vydané, jímž byly poskytnuty podpory ze státních peněz a povoleny jinaké úvěry následkem nehod živelných.

Thun m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Ruber** m. p.
Bylandt m. p.	**Kast** m. p.
Kaizl m. p.	**Baernreither** m. p.

Jędrzejowicz m. p.

90.

Nařízení ministerií vnitra, obchodu a financí ze dne 27. května 1898,

jímž se zapovídá dovoz a průvoz některých zboží a předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského.

Poněvadž jest v Asii mor, zapovídá se ve shodě s královskou uherskou vládou dovoz a průvoz tuto uvedených zboží nebo předmětů z ostrova Formosy, pak z přístavů Amoye, Svatoua, Hongkonga, Kantona a Macaa, jakož i z pobřeží asijského od Anglické Indie západně až k ústí Suezského průplavu do zálivu Suezského:

1. Upotřebeného prádla oděvního, opotřebovaného a nošeného oděvu (svršků pro potřebu osobní), upotřebených věcí ložních.

Dopravují-li se tyto věci jako cestovní zavazadla nebo za příčinou přesídlení jako svršky přestěhovalecké, jsou podrobeny zvláštním ustanovením o zdravotně-policejní revisi a řízení při přestupu hranic.

2. Hadry, čítajíc k nim i hadry hydraulickým tlakem stlačené, které se jako zboží obchodní v balíkách dopravují.

3. Upotřebené pytle, koberce a vyšívaniny upotřebené.

4. Zelené, nevápněné, nepreparované, surové kůže a kožešiny.

5. Čerstvé (surové) zvířecí suroviny, jako: kosti, kopyta, paznehty, měchýře, střeva, pokud řečené věci jsou zvířecími odpadky, dále chlupy a štětiny.

6. Vlasy lidské.

Zboží a předměty tuto vytčené jest dovoleno provážeti toliko tenkráte, když se prokáže povolení k dovozu do sousedního cizozemského průvozného nebo dovozného území a jsou-li tyto věci pod prostorovou závěrou tak zabaleny, že všeliká manipulace s nimi za cesty jest vyloučena.

Nařízení toto nabývá moci tím dnem, kterého jest oznámeno příslušným úřadům celním, vztažmo námořckým úřadům zdravotním.

Spolu zrušují se nařízení ze dne 24. ledna 1897, Z. Ř. č. 29, ze dne 18. února 1897, Z. Ř. č. 54, a ze dne 31. července 1897, Z. Ř. č. 180.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXX. — Vydána a rozeslána dne 7. června 1898.

Obsah: Čís. 91. Vyhláška, že byl zřízen poradní sbor průmyslový a zemědělský.

91.

Vyhláška ministerií obchodu a orby ze dne 6. června 1898,

že byl zřízen poradní sbor průmyslový a zemědělský.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 5. června 1898 nejmilostivě schváliti následující stanovy poradního sboru průmyslového a zemědělského.

Stanovy

poradního sboru průmyslového a zemědělského.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Poradní sbor průmyslový a zemědělský má úkol, aby v záležitostech, které týkají se zájmů průmyslu, živností a obchodu, jakož i polního a lesního hospodářství a hornictví, na vyzvání ministeria obchodu neb orby nebo z vlastního podnětu podával dobrozdání a činil návrhy.

§ 2.

Poradní sbor průmyslový a zemědělský sestává ze dvou odborů, z nichž jeden ku poradě o záležitostech průmyslu, živností a obchodu jest přidělen ministeriu obchodu, druhý ku poradě o záležitostech polního a lesního hospodářství a hornictví ministeriu orby.

Každý z těchto odborů skládá se ze 75 členů, kteří částečně jsou voleni, částečně jmenováni, a to nejprve na funkční periodu až do konce roku 1903 a pak pokaždé na dobu pětiletou.

Jestliže by některý člen vystoupil před ukončením funkčního období, bude uprázdněné místo na zbývající funkční období opětně obsazeno.

II. Odbor pro průmysl, živnosti a obchod.

§ 3.

Odbor pro průmysl, živnosti a obchod jest takto sestaven:

I. 34 členů bude voleno obchodními a živnostenskými komorami tím způsobem, že obchodní komory ve Vídni, v Praze, v Liberci, Brně a Terstu vyšlou po dvou, všechny ostatní komory pak po jednom členu;

II. 21 členů bude voleno průmyslovými spolky a odbornými sdruženími, které pro každou funkční periodu ministrem obchodu budou určeny;

III. 20 členů bude jmenováno ministrem obchodu.

Za každého člena buď také zvolen, po případě jmenován náhradník.

§ 4.

Odbor bude svoláván ministrem obchodu podle potřeby, nejméně však jednou v roce.

Na žádost nejméně polovice členů má býti svolána schůze mimořádná.

Schůzím odboru předsedá ministr obchodu nebo zástupce jím ustanovený.

Schůze nejsou veřejné.

Dobrozdání budou stanovena hlasováním přítomných členů.

§ 5.

Odbor dělí se ve stálá oddělení, která se podle potřeby utvoří.

Každou měrou však budtež ustanovena tři stálá oddělení, která se mají raditi o záležitostech, spadajících do těchto oborů:

1. Připravování materiálu pro změny autonomního celního tarifu a pro uzavírání obchodních smluv se státy cizími;

2. opatření, aby byl odbyt rozšířen;

3. opatření, aby byly zlepšeny domácí poměry výrobní, pokud vztahují se ke zřizování a ku provozování, jakož i k výkonnosti průmyslových nebo živnostenských podniků.

§ 6.

Stálá oddělení, která podle potřeby budou svolávána, konají své porady za předsednictví ze sebe zvoleného přednosty neb jeho zástupce.

Oddělení tato jsou ustanovena k tomu, aby o předmětech odborem jim přidělených, sbírala materiál a pro jednání v plenu odboru připravovala příslušné návrhy. K účelu tomu budte ustanovení zpravodajové.

Ku poradě o jednotlivých předmětech mohou se oddělení rozděliti i v užší komitéty.

Schůze oddělení i užších komitétů nejsou veřejné.

§ 7.

V ministeriu obchodu bude zřízen departement, jenž bude míti povinnost odbor v jeho úkolech podporovati, záležitosti kancelářské obstarávati a práci oddělení a jich užších komitétů podporovati opatřováním potřebného materiálu, jakož i připravováním šetření, kterých by snad bylo třeba.

III. Odbor pro polní a lesní hospodářství a hornictví.

§ 8.

Odbor pro polní a lesní hospodářství a hornictví jest takto sestaven:

I. ze 17 členů, volených zemskými výbory jednotlivých království a zemí na radě říšské zastoupených a to tím způsobem, že každý zemský výbor vyšle po jednom zástupci. Uplyne-li funkční perioda některého zemského výboru v době funkční periody poradního sboru průmyslového a zemědělského, zanikne tím i funkce zástupce dotčeným zemským výborem vyslaného;

II. z 38 členů, volených zemědělskými radami, hospodářskými, lesnickými a báňskými společnostmi, spolky neb odbornými sdruženími, které pro každou funkční periodu ministrem orby budou určeny;

III. z 20 členů, které jmenuje ministr orby.

Za každého člena budiž zvolen, po případě jmenován náhradník.

§ 9.

Odbor dělí se ve tři stálá oddělení, a to v oddělení pro polní hospodářství, v oddělení lesnické a oddělení hornické.

Podle potřeby mohou mimo to pro takové záležitosti, které týkají se dvou nebo všech stálých oddělení, zřízena býti i oddělení zvláštní.

§ 10.

Odbor podává dobrá zdání a návrhy z pravidla (§ 11, odstavec 4) sám, a to o všech záležitostech, které spadají do oboru jeho působnosti.

Odboru předsedá ministr orby nebo jím ustanovený náměstek.

Schůze odboru nejsou veřejné.

Dobrozdání a návrhy stanoví se odhlasováním přítomných členů.

§ 11.

Stálá oddělení, která budou podle potřeby svolávána, mají připravovati usnesení odboru sbíráním potřebného materiálu a podáváním návrhů.

Každé ze stálých oddělení má tento úkol vzhledem ke všem záležitostem jeho se týkajícím, zejména k těm, jež vztahují se k změnám autonomního celního tarifu, k uzavírání obchodních smluv, ku podporování odbytu výrobků a ku povznesení výroby vůbec.

Zvláště ustaveným oddělením (§ 9, odstavec 2) náleží tato přípravná činnost vzhledem k těm záležitostem, pro které tato oddělení se ustavila.

Jde-li o záležitosti, které podle náhledu předsedy odboru týkají se výhradně některého stálého oddělení, tedy se dotčené návrhy a dobrá zdání po-

dají nikoliv odborem, nébrž tímto oddělením, jehož pak usnesení pokládá se za usnesení odboru.

Pro záležitosti, o nichž některé oddělení má se raditi, ustanoveni budte zvláštní zpravodajové. Aby usnesení v odděleních bylo řádně připraveno, mohou pro jednotlivé záležitosti nebo kategorie záležitostí zříditi se užší komitéty.

Oddělení usnášejí se hlasováním přítomných členů.

Oddělením, po případě užším komitétům předsedají předsedové z nich zvolení nebo jich náměstkové.

Schůze oddělení a užších komitétů nejsou veřejné.

§ 12.

Odbor bude svoláván ministrem orby podle potřeby, nejméně však jednou v roce.

Na žádost nejméně polovice členů odboru svolána budiž mimořádná schůze odboru.

Jde-li o některou v § 11, odstavci 4 naznačenou záležitost, budiž dotčené oddělení k žádosti dvou třetin svých členů svoláno k schůzi mimořádné.

§ 13.

V ministeriu bude zřízen zvláštní departement, jenž bude míti povinnost odbor v jeho úkolech podporovati, záležitosti kancelářské obstarávati i práci oddělení a jich užších komitétů podporovati opatřováním potřebného materiálu, jakož i konáním zvláštních šetření, kterých by snad bylo třeba.

IV. Ustanovení všeobecná.

§ 14.

O předmětech, které dotýkají se působnosti obou odborů, může býti konána porada společná.

Porada tato se koná:

a) Ve společném výboru dvou nebo několika oddělení obou odborů. Výbor tento skládá se ze stejného počtu členů obou odborů, jenž však nesmí přesahovati počet osmi členů za každý odbor, a zasedá za střídajícího se předsednictví předností nebo jich náměstků těch oddělení obou odborů, která ve výboru jsou zastoupena. Společný výbor má se sestoupiti na požádání třeba jednoho oddělení některého odboru. Usnesení, společným výborem učiněná, budou v příslušných odděleních obou odborů dále projednávána.

b) V plenární schůzi poradního sboru průmyslového a zemědělského.

Plenární schůze bude svolána, když ve společném výboru (lit. *a*) porada již byla vykonána a když v obou odborech většinou hlasů bylo usneseno, aby dotčená záležitost byla plenární schůzi ku projednání předložena. K tomu účelu shromáždí se členové obou odborů za střídajícího se předsednictví ministrů obchodu a orby.

Mimo to přísluší oběma účastným ministrům svolati plenární schůzi k úradě o některém předmětu.

Plenární schůze poradního sboru průmyslového a zemědělského má výhradně účel informační. Usnesení ve schůzi takové se nekonají.

§ 15.

Usnesou-li se na tom odbor, oddělení a užší komitéty, mohou v nich býti slyšeni znalci.

Do schůzí plenárních a odborových, jakož i do schůzí oddělení a užších komitétů vysílá vláda podle svého uznání zástupce.

§ 16.

Funkce členů poradního sboru průmyslového a zemědělského jest úřadem čestným, s nímž není spojena odměna.

Členové, nebydlící ve Vídni, obdrží za cestu do Vídně a zpět, jakož i za každý den po dobu schůze osm zlatých diet, jestliže již z jiného důvodu nedostávají diet ze státní pokladny.

Aby súčastnili se schůzí, obdrží také jízdu zdarma na všech státních drahách v libovolné třídě, a to jak pro cestu ke schůzím tak i zpáteční.

Cestovní náklady, upotřebením jiných dopravních podniků vzniklé, budou jim nahrazeny.

§ 17.

Účastná ministeria vydají pro poradní sbor průmyslový a zemědělský jednací řád, jenž ihned prozatímně nabude platnosti. Až o tomto jednacím řádě oba odbory podají dobré zdání, bude jednací řád vládou definitivně ustanoven.

Baernreither m. p. **Kast** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XXXI. — Vydána a rozeslána dne 7. června 1898.

Obsah: (Čís. 92—95.) 92. Listina o koncessi pro místní dráhu Gstadt—Ypsice. — 93. Listina o koncessi pro místní dráhu z Vimperka do Volar. — 94. Listina o koncessi pro místní dráhu z Prachatic do Volar. — 95. Nařízení, jímž se zavádějí razítka v jazyce českém pro kolek novinářský.

92.

Listina o koncessi ze dne 20. května 1898,

pro místní dráhu Gstadt—Ypsice.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „dráhy údolím Ypským“ žádanou koncessi ke stavbě a k provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako dráha místní o rozchodu úzkém, ze společnostní stanice Gstadské do Ypsice podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedené

§ 2.

Stavba povolené železnice budiž po uděleném povolení stavebním ihned započata a nejdéle do půl druha roku počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěná dráha pak budiž veřejné vozbě odevzdána a budiž po celou dobu koncesse pravidelná vozba po ní provozována.

Za dodržení stavební lhůty tuto určené, jakož i za to, že bude dráha podle koncesse zařízena a vystrojena, akciová společnost za koncessi žádající jest povinna k žádosti správy státní dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v hotovosti nebo v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, jestliže akciová společnost za koncessi žádající svou vinou nedostojí závazkům uvedeným.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se akciové společnosti za koncessi žádající právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Tato místní dráha Gstadt—Ypsice budiž ostatně pokládána za doplňující část podniku dráhy údolím Ypským, o které jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, a ustanovení této Nejvyšší koncessní listiny kromě výhod, tam v § 2 vytčených, které mají místo toliko u právě řečené dráhy místní, mají vztahovati se k obojím řečeným

tratem železničným jakožto k podniku jednotnému způsobem tímto:

I. Ustanovení v §§ 4 až 7, 10 až 16, 18, 21 a 22 vztahují se také k místní dráze Gstadt—Ypsice s tou obměnou

1. že zadání stavby a dodávek, jakož i ocenění dodávek materiálu, odstupu pozemků a jiných dávek, které by za přejmutí kmenových akcií byly slíbeny (§ 11, odstavec 4), stane se podle nařízení v článku XIII, třetím odstavci zákona ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141, obsažených,

2. že k tomu konci, aby byly částečně uhrazeny zakládací náklady, bude vydána další prioritní půjčka jmenovitou sumou nejvýše 264.000 zl. r. č., která bude knihovně pojištěna na místní dráze Gstadt—Ypsice, čtyřmi ze sta zúročitelna a nejdéle až do 1. srpna 1973 splatna,

3. že také smlouva o uzavření nové prioritní půjčky, vztažmo formuláře dílčích úpisů dlužních, které snad budou vydány, a plán o jejich umoření jsou podrobeny schválení správy státní, a že

4. také kolkové poplatky kuponové a správní příspěvky, jakož i nahrazené snad daně a poplatky, které by byly placeny za novou prioritní půjčku, smějí zařaděny býti do provozovacího účtu jako položka výdajová, a že

5. doba koncessní pro místní dráhu Gstadt—Ypsice projde dne 22. října 1984.

II. Na místo ustanovení v §§ 3, 17, 19 a 20 dotčené Nejvyšší listiny koncessní, která se zrušují, mají nastoupiti ustanovení tato:

1. Obojím místním drahám, totiž dráze údolím Ypským a místní dráze Gstadt—Ypsice, v jednotný podnik spojeným, stát zaručuje roční společný ryzí výtěžek, který se rovná částce, které bude třeba k čtyřprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky 2,400.000 zl. knihovně zajištěné na dráze údolím Ypským a k čtyřprocentnímu zúrokování a k umořovací kvotě prioritních akcií jmenovitou sumou 200.000 zl. pro touž dráhu vydaných, čítajíc k tomu částku téhož způsobu, které jest třeba pro další prioritní půjčku nominalních 264.000 zl., která pro opatření peněz na stavbu místní dráhy Gstadt—Ypsice bude učiněna.

Kdyby roční ryzí výtěžek obojí dráhy nedosahoval obnosu zaručeného, tedy státní správa doplní schodek.

Zaručený roční ryzí výnos stanoví se na dobu až do započetí vozby na místní dráze Gstadt—Ypsice nejvyšším obnosem 110.589 zl. r. č. a od tohoto času až do 1. srpna 1969 nejvyšším obnosem 121.789 zl. r. č., od 1. srpna 1969 až do 1. srpna 1973 nejvyšším obnosem 29.189 zl. r. č. a od tohoto času na zbývající dobu koncessní nejvyšším obnosem 17.989 zl. r. č.

2. Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými jest společnost za koncessi žádající zavázána, státní správě, požádá-li za to, kdykoli dovoliti, aby těchto drah spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívaných drahách nebo po jednotlivých tratech jejich.

3. Správa státní zůstavuje sobě právo, obojí dráhu povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

a) Náhrada, která za zákup má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo akciové společnosti „dráhy údolím Ypským“ sám ze svých peněz zaplatí dlužným ještě obnosem prioritní půjčky v § 4, odstavci II, čís. 1, dotčené a jinaké snad dluhy od společnosti se schválením státní správy učiněné, a že jmenovitý kapitál akcií prioritních a kmenových, pokud by v čase zákupu nebyl ještě splacen, vyplatí společnosti hotově nebo v státních úpisech dlužních.

Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

b) Zákupem drah a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v lit. *a)* vytčenou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě zbytky půjček se svolením státní správy uzavřených zavazeného vlastnictví a požitků drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i oboz dopravní, jakož i zásoby materialní a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím společnosti snad jsoucí, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by

fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

c) Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

α) čas, kterým zákup se stane;

β) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo k zapravení pohledávek státních z poměru ručebního nebo z jiných právních titulů mají připadnouti státu;

γ) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečné opravy bude prozatímně vyhledáno (lit. *a*), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

d) Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

e) Společnost jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by společnost tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení společnosti a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním drah a passiva jinaká.

f) Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (lit. *c*) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci z její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

4. Jakž pomine Nejvyšší koncesse ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání obou povolených drah a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a společnostní závody vedlejší, které by byly vlastnictvím společnosti, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu sub lit. *b)* naznačeném.

Jakž Nejvyšší koncesse ze dne 22. října 1894, Z. Ř. č. 219, pomine, též i když železnice se zakoupí (lit. *b*), podrží společnost vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím obou železnic.

Wittek m. p.

93.

Listina o koncessi, ze dne 22. května 1898,

pro místní dráhu z Vimperka do Volar.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „místní dráhy ze Strakonic do Vimperka“ žádanou koncessi ke stavbě a k provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako dráha místní o rozchodu pravidelném, ze společnostní stanice Vimperské přes Eleonorenhain do Volar, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedené.

§ 2.

Stavba povolené železnice budiž po uděleném povolení stavebním ihned započata a nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěná dráha pak budiž veřejné vozbě odevzdána a budiž po celou dobu koncesse pravidelná vozba po ní provozována.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Stavba povolené dráhy bude provedena podle předpisův, železničným ministeriem v této příčině daných, za bezprostředního řízení a dozoru železničného ministeria, vztažmo služebního místa od něho k tomu delegovaného.

Stavba a dodávky buďte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zdělaného za přiměřeného vlivu státních orgánů, a za bezprostředního spolupůsobení vlády a co možná podle podmínek obvyklých u státních staveb železničných.

Stavební práce buďte zadány odděleně od opatření peněz.

Dodávky materialu, odstupy pozemků a jiné dávky, které by za přejmutí kmenových akcií byly slíbeny, buďte oceněny ve srozumění státu s účastníky, a kdyby jeho nebylo dosaženo, dobrovolným soudním odhadem.

Vozební prostředky, kolejnice a jiné části železničné, jakož i všechny věci výstrojné buďte opatřeny výhradně z domácích závodův.

Železničné ministerium ve shodě s ministeriem obchodním povoliti může z toho potud výjimku, prokáže-li se, že domácí závody nemohou dodati příslušných věcí za stejných podmínek hledíc k ceně, jakosti a dodavacímu času, jako nabídnuty byly od cizozemských závodův.

§ 5.

Řečená svrchu místní železnice z Vimperka do Eleonorenhaina a Volar budiž ostatně pokládána za doplňující část podniku místní dráhy ze Strakonic do Vimperka, o které jedná Nejvyšší koncesní listina ze dne 18. dubna 1892, Z. Ř. č. 74, a předpisy této Nejvyšší koncessní listiny kromě ustanovení, tam v §§ 1, 2, 8, 9, 11 a 12, odstavci 1 až včetně 5, pak v odstavci 9 a 10 obsažených, která mají místo toliko u právě řečené dráhy místní, mají vztahovati se k obojím řečeným tratem železničným jakožto k podniku jednotnému způsobem tímto:

I. Ustanovení v §§ 4, 5, 7, 10, 12, odstavci 6 až 8, pak v §§ 13 až 16 a 18 až 20 vztahují se také ku pokračovací trati, o které jedná tato Nejvyšší listina koncessní, s tou obměnou

1. že smlouva o uzavření prioritní nebo hypoteční půjčky pro tuto pokračovací trať, vztažmo formuláře dílčích úpisů dlužních, které snad budou vydány, a plán o jejich umoření jsou podrobeny schválení správy státní, a že

2. také kolkové poplatky z kuponů, správní příspěvky a nahrazené snad daně a poplatky, které

by byly placeny za dotčenou půjčku, smějí zařaděny býti do provozovacího účtu jako položka výdajová,

3. že ustanovení uvedených paragrafů, ku prioritním obligacím se vztahující, mají míti obdobnou platnost pro hypoteční půjčku, která snad bude učiněna za příčinou opatření peněz na trať pokračovací, a že

4. doba koncessní pro trať pokračovací i pro dráhu kmenovou projde dne 17. dubna 1982.

II. Na místo ustanovení v §§ 3, 6 a 17 dotčené svrchu Nejvyšší listiny koncessní, která se zrušují, mají nastoupiti ustanovení tato:

1. Obojí místní dráze ze Strakonic do Vimperka a z Vimperka do Volar, v jednotný podnik spojené, stát zaručuje roční společný ryzí výtěžek, který se rovná částce, které bude třeba k čtyřprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní jmenovité půjčky 1,200.000 zl. rak. čís. na místní dráze ze Strakonic do Vimperka knihovně zajištěné, čítajíc k tomu částku téhož způsobu, které jest třeba pro další prioritní nebo hypoteční půjčku nejvyšším obnosem jmenovitým 1,190.000 zl. rak. čís., která pro opatření peněz na stavbu trati pokračovací bude učiněna a na právě této trati knihovně zajištěna, jakož i čtyřprocentní dividendě a umořovací kvotě pro společnostní prioritní kapitál 250.000 zl. rak. čís.

Kdyby roční ryzí výtěžek obojí dráhy nedosahoval obnosu zaručeného, tedy státní správa doplní schodek.

Zaručený roční ryzí výnos stanoví se těmito nejvyššími obnosy, a to:

a) na dobu až do zahájení vozby po pokračovací trati z Vimperka do Volar na 60.788 zl. r. č. v notách;

b) odtud až do 18. dubna 1967 na 111.288 zl. r. č. v notách;

c) na další dobu až do projití 76. roku koncessní doby trati pokračovací na 72.985 zl. r. č. v notách a

d) na zbývající dobu koncessní částkou 22.485 zl. r. č. v notách.

2. Suma, kterou státní správa zaplatí následkem převzaté záruky, pokládá se toliko za zálohu čtyřmi ze sta ročně zúročitelnou.

Jestliže by ryzí výnos drah převyšoval zaručenou roční sumu, tedy přebytek buď odveden ihned státní správě na splátku dané zálohy i s úroky až do úplného vyrovnání.

Při tom dospělé úroky buďte zapraveny před vrácením záloh.

Čeho by stát na takových zálohách neb úrocích, které v čase, kdy koncesse zanikne nebo když dráha bude zakoupena, ještě nebyly zaplaceny, měl pohledávati, buď zapraveno ze zbývajícího ještě jmění podniku.

3. Správa státní zůstavuje sobě právo, obojí dráhu povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

a) Náhrada, která za zákup má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo akciové společnosti „místní dráhy ze Strakonic do Volar“ sám ze svých peněz zaplatí dlužným ještě obnosem prioritní vztažmo hypoteční půjčky v § 5, odstavci II, čís. 1, dotčené a jinaké snad půjčky od společnosti se schválením státní správy učiněné, a že akciový kapitál, pokud by v čase dotčeném nebyl ještě splacen, vyplatí úplnou hodnotou jmenovitou hotově nebo ve státních úpisech dlužních.

Tyto dlužní úpisy státní buďte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím;

b) zákupem drah a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v lit. *a)* vyčtenou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě zbytky půjček se svolením státní správy uzavřených zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolených drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i oboz dopravní, jakož i zásoby materialní a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím společnosti snad jsoucí, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní;

c) Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

aa) čas, kterým zákup se stane;

bb) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo k zapravení pohledávek státních z poměru ručebního (§ 5, odstavec II, čís. 1) nebo z jinakých právních titulů mají připadnouti státu;

cc) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečné opravy bude prozatímně vyhledáno (lit. *a*), s uvedením platební lhůty a místa platebního;

d) Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

e) Společnost jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by společnost tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení společnosti a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním drah a passiva jinaká.

f) Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (lit. *c*) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci z její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

Wittek m. p.

94.

Listina o koncessi ze dne 22. května 1898,

pro místní dráhu z Prachatic do Volar.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „místní dráhy z Vodňan do Prachatic“ žádanou koncessi ke stavbě a k provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako dráha místní o rozchodu pravidelném, ze společnostní stanice Prachatické do Volar, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedené.

§ 2.

Stavba povolené železnice budiž po uděleném povolení stavebním ihned započata a nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěná dráha pak budiž veřejné vozbě odevzdána a budiž po celou dobu koncesse pravidelná vozba po ní provozována.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Stavba povolené dráhy bude provedena podle předpisův, železničným ministeriem v této příčině daných, za bezprostředního řízení a dozoru železničného ministeria, vztažmo služebního místa od něho k tomu delegovaného.

Stavba a dodávky buďte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zděleného za přiměřeného vlivu státních orgánů, a za bezprostředního spolupůsobení vlády a co možná podle podmínek obvyklých u státních staveb železničných.

Stavební práce buďte zadány odděleně od opatření peněz.

Dodávky materialu, odstupy pozemků a jiné dávky, které by za přejmutí kmenových akcií byly slíbeny, buďte oceněny ve srozumění státu s účastníky, a kdyby jeho nebylo dosaženo, dobrovolným soudním odhadem.

Vozební prostředky, kolejnice a jiné části železničné, jakož i všechny věci výstrojné buďte opatřeny výhradně z domácích závodův.

Železničné ministerium ve shodě s ministeriem obchodním povoliti může z toho potud výjimku, prokáže-li se, že domácí závody nemohou dodati příslušných věcí za stejných podmínek hledíc k ceně, jakosti a dodavacímu času, jako nabídnuty byly od cizozemských závodův.

§ 5.

Řečená svrchu místní železnice z Prachatic do Volar budiž ostatně pokládána za doplňující část podniku místní dráhy z Vodňan do Prachatic, o které jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 18. dubna 1892, Z. Ř. č. 75, a předpisy této Nejvyšší koncessní listiny kromě ustanovení tam v §§ 1, 2, 8, 9, 11 a 12, odstavci 1 až včetně 5, pak v odstavci 9 až 10 obsažených, která mají místo toliko u právě řečené dráhy místní, mají vztahovati se k obojím řečeným tratem železničným jakožto k podniku jednotnému způsobem tímto:

I. Ustanovení v §§ 4, 5, 7, 10, 12, odstavci 6 až 8, pak v §§ 13 až 16 a 18 až 20 vztahují se také ku pokračovací trati, o které jedná tato Nejvyšší listina koncessní, s tou obměnou

1. že smlouva o uzavření prioritní nebo hypoteční půjčky pro tuto pokračovací trať, vztažmo formuláře dílčích úpisů dlužních, které snad budou vydány, a plán o jejich umoření jsou podrobeny schválení správy státní, a že

2. také kolkové poplatky z kuponů, správní příspěvky a nahrazené snad daně a poplatky, které by byly placeny za dotčenou půjčku, smějí zařaděny býti do provozovacího účtu jako položka výdajová,

3. že ustanovení uvedených paragrafů, ku prioritním obligacím se vztahujíci, mají míti obdobnou platnost pro hypoteční půjčku, která snad bude učiněna za příčinou opatření peněz na trať pokračovací, a že

4. doba koncessní pro trať pokračovací i pro dráhu kmenovou projde dne 17. dubna 1982.

II. Na místo ustanovení v §§ 3, 6 a 17 dotčené svrchu Nejvyšší listiny koncessní, která se zrušují, mají nastoupiti ustanovení tato:

1. Obojí místní dráze z Vodňan do Prachatic a z Prachatic do Volar, v jednotný podnik spojené, stát zaručuje roční společný ryzí výtěžek, který se rovná částce, které bude třeba k čtyřprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní jmenovité půjčky 800.000 zl. r. č. v notách na místní dráze z Vodňan do Prachatic knihovně zajištěné, čítajíc k tomu částku téhož způsobu, které jest třeba pro další prioritní nebo hypoteční půjčku nejvyšším obnosem jmenovitým 837.000 zl. r. č. v notách, která pro opatření peněz na stavbu trati pokračovací bude učiněna a na právě této trati knihovně zajištěna, jakož i čtyřprocentní dividendě a umořovací kvotě pro společnostní prioritní kapitál 100.000 zl. r. č. v notách.

Kdyby roční ryzí výtěžek obojí dráhy nedosahoval obnosu zaručeného, tedy státní správa doplní schodek.

Zaručený roční ryzí výnos stanoví se těmito nejvyššími obnosy, a to:

a) na dobu až do zahájení vozby po pokračovací trati z Prachatic do Volar na 37.859 zl. r. č. v notách;

b) odtud až do 18. dubna 1967 na 73.459 zl. r. č. v notách;

c) na další dobu až do projití 76. roku koncessní doby trati pokračovací na 44.594 zl. r. č. v notách;

d) na zbývající dobu koncessní částkou 8994 zl. r. č. v notách.

2. Suma, kterou státní správa zaplatí následkem převzaté záruky, pokládá se toliko za zálohu čtyřmi ze sta ročně zúročitelnou.

Jestliže by ryzí výnos drah převyšoval zaručenou roční sumu, tedy přebytek buď odveden ihned státní správě na splátku dané zálohy i s úroky až do úplného vyrovnání.

Při tom dospělé úroky buďte zapraveny před vrácením záloh.

Čeho by stát na takovýchto zálohách neb úrocích, které v čase, kdy koncesse zanikne nebo když dráhy budou zakoupeny, ještě nebyly zaplaceny, měl pohledávati, buď zapraveno ze zbývajícího ještě jmění podniku.

3. Správa státní zůstavuje sobě právo, obojí dráhu povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

a) Náhrada, která za zákup má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo společnosti sám ze svých peněz zaplatí dlužným ještě obnosem prioritní, vztažmo hypoteční půjčky v § 5, odstavci II, čís. 1, dotčené a jinaké snad půjčky od společnosti se schválením státní správy učiněné, a že akciový kapitál, pokud by v čase dotčeném nebyl ještě splacen, vyplatí úplnou hodnotou jmenovitou hotově nebo v státních úpisech dlužních.

Tyto dlužní úpisy státní buďte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím;

b) zákupem drah a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v lit. *a)* vytčenou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě zbytky půjček se svolením státní správy uzavřených zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolených drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, jakož i zásoby materialní a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy a společnostní vedlejší závody, vlastnictvím společnosti snad jsoucí, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní;

c) státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

aa) čas, kterým zákup se stane;

bb) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo k zapravení pohledávek státních z poměru ručebního (§ 5, odstavec 3, číslo 1) nebo z jinakých právních titulů mají připadnouti státu;

cc) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečné opravy bude prozatímně vyhledáno (lit. *a*), s uvedením platební lhůty a místa platebního;

d) státní správa má právo, závoveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé;

e) společnost jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by společnost tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení společnosti a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním drah a passiva jinaká;

f) vláda má právo na základě zákupného prohlášení (lit. e) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci z její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

Wittek m. p.

95.

Nařízení ministeria finančního ze dne 27. května 1898,

jímž se zavádějí razítka v jazyce českém pro kolek novinářský.

Pro odkolkování novin v jazyce českém vycházejících zavádějí se zvláštní razítka pro kolek novinářský, která se od razítek pro kolek novinářský, nařízením ze dne 11. listopadu 1885, Z. Ř. č. 161, zavedených, toliko tím liší, že místo nápisu dokola „k. k. Zeitungsstempel" jest nápis „c. k. novin kolek".

Těchto nových razítek pro kolek novinářský bude užíváno u následujících úřadů, kterým jest svěřen vtisk kolku novinářského, a to v Praze, Budějovicích, Brně, Olomouci, Mor. Ostravě, Kroměříži a v Holešově.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXII. — Vydána a rozeslána dne 22. června 1898.

Obsah: Čís. 96. Nařízení o jednacím řádě soudů živnostenských a o vyřizování prací u těchto soudů.

96.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 17. června 1898,

o jednacím řádě soudů živnostenských a o vyřizování prací u těchto soudů.

Na základě § 40 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích ze živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí:

Oddíl I.

Řád jednací soudů živnostenských.

Pokud má býti šetřeno jednacího řádu daného pro soudy první a druhé instance.

§ 1.

K úřadování soudů živnostenských vztahují se potud obdobně předpisy nařízení ministra práv ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112, pokud v přítomném nařízení není něco jiného ustanoveno nebo pokud úchylná zařízení soudů živnostenských tomu nepřekážejí, aby bylo šetřeno jednacího řádu pro soudy první a druhé stolice vydaného.

(Böhmisch.)

§ 2.

Zejména budiž následujících ustanovení jednacího řádu pro soudy první a druhé instance daného šetřeno při úřadování soudů živnostenských:

§§ 1 až 3 (úřední úkony přednostů soudních);

§§ 27 až 30, 33 až 39 (oddělení soudní a kancelářská);

§§ 40 až 46 (hodiny úřední, nedělní klid, svátky, doba noční);

§§ 62 až 75, 79 (soudní podání);

§§ 82 až 90, 92 až 100, 104 až 110, 113, (všeobecná ustanovení o úřadování);

§§ 114 až 116, 118, 119, 121, 123, 125 až 128 (roky a líčení);

§§ 129, 130, 131, 133 až 137, 141 až 148, 150 (úkony rozepře občanské);

§§ 181 až 189 (vyřizování v senátě);

§§ 191 až 197, 199, 200, 201, 203 až 206, 209, 210 až 216 (vyhotovení soudních vyřízení);

§§ 217 až 222 (všeobecné předpisy o rejstřících);

§§ 261 až 268 (založení spisů);

§ 280 (spisy sběrné);

§§ 282, odstavec 1 a 3, 283, 284, 287, 288 (uschovávání spisů);

§§ 289, 290 až 292, 293, odstavec 2 a 3, 294 (spisovna);

§§ 295 až 299 (zničení spisů);

§§ 302 až 312 (soudní kancelář, působnost, úřední řízení a dozor);

§§. 313, čís. 1, 2, 3, 5, 7 až 12, 316, 319 čís. 1, 2, 4 a 5, 322 až 328 (úkony soudní kancelláře mimo službu doručnou a exekuční);

§§ 329, 330, 332, 334, 338 (personal pro službu doručnou);

§§ 339 až 342, 347, 349 až 357, 360 až 368, 372, 373, 375, 376, 377, poslední odstavec, 378 (doručení, zásilky a dodávky);

§§ 402 až 404 (úřední kalendář);

§ 406, čís. 1 a 16 (další seznamy a záznamy);

§ 414 (zvláštní prohlídky zmocněnci ministra spravedlnosti).

§ 3.

K rozvrhu prací u soudů živnostenských vztahují se s tou obměnou ustanovení §§ 17, 18, 19, čís. 1 a 9, a § 20 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance, že věci občanských rozepří se týkající mají buďto podle písmen nebo podle skupin příbuzných podniků býti rozděleny a že veškery rozepře mezi obchodníky a jejich zřízenci mají bez ohledu k jinakému rozvrhu prací pokaždé býti svěřeny oddělení jedinému.

Soudní výpovědi smluv nájemních nebo pachtovních a návrhy na vydání příkazů, aby najatá nebo pachtovaná věc byla odevzdána nebo převzata, buďte rozvrženy podle stejných zásad jako věci sporné.

Předseda soudu živnostenského rozvrhuje práce; rozvrh jich buď oznámen presidentovi představeného soudu sborového první instance, který jej může změniti (§ 26 zákona o organisaci soudů).

§ 4.

Ze vzorců, jednacím řádem pro soudy první a druhé instance zavedených, budiž u živnostenských soudů užíváno vzorce čís. 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 53, 60, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 88, 93 a 100.

O kancelářském personálu soudů živnostenských.

§ 5.

Pokud živnostenskému soudu není přidělen zvláštní personál kancelářský, buďte práce kancelářské živnostenských soudů v sídle soudů sborových obstarávány kancelářskými úředníky (kancelářskými pomocníky) sborového soudu, jinak kancelářskými úředníky (kancelářskými pomocníky) okresního soudu, který jest v sídle soudu živnostenského.

Jak zapravuje se náklad na soudy živnostenské.

§ 6.

Náklady na živnostenský soud, pokud jich obec nemá hraditi (§ 6 zákona o soudech živnostenských), jdou na řad správy soudní.

Předpisy všeobecné jsou rozhodné pro poukazování a zúčtování stálých platů předsedy a jeho náměstků, jakož i personálu kancelářského a služebního, čítajíc v to i denní platy písařů. Aby byly zapraveny ostatní výdaje, jdoucí na řad správy soudní, bude předsedovi živnostenského soudu od presidenta vrchního soudu zemského poukázána záloha. O tom, jakož i o hospodaření s penězi této zálohy a o jejím zúčtování budou vydány poukazy zvláštní.

O rejstřících a dennících.

§ 7.

U živnostenských soudů buďte vedeny tyto rejstříky:

Cr pro rozepře podle vzorce čís. 1; Vz

K pro výpovědi a pro návrhy, aby byly odevzdány nebo přejaty byty v dělnických domech, jejichž užívání bylo propůjčeno zaměstnatelem dělníku za úplatu nebo zdarma, podle vzorce čís. 25 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Nr (rejstřík sběrný) pro všechny věci, které nenáležejí do rejstříku *Cr*, *K* nebo do žurnálu presidiálního, podle vzorce čís. 33 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Pro věci správy soudní, které týkají se živnostenského soudu, budiž veden žurnál presidiální podle vzorce čís. 11 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

§ 8.

Pro vedení rejstříku *Cr* platí předpisy §§ 226 a 227 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

U žalob, kterými se v odpor berou rozhodnutí výborů rozhodčích některého živnostenského společenstva (§ 35 zákona o soudech živnostenských), budiž toliko ve sloupci 17 učiněna kolmá čára; ve sloupcích 8 až 16 se v této případnosti ničeho nezapisuje.

Spojí-li se rozličné nároky v jedné žalobě, podle § 4 zákona o soudech živnostenských vznesené, budiž to vyznačeno zápisem do každého z příslušných sloupců 8 až 16.

Odpočívá-li řízení, budiž to uvedeno ve sloupci pro poznámky krátkým připomenutím, na př. klid 15/1.

Důvody odročení nebuďte zapisovány, když se roky k ústnímu jednání (sloupec 20) zapisují.

Ty právní případy, ve kterých řízení na konci roku ještě odpočívá, buďte pokládány za vyřízené posledním dnem roku. Jestliže by se v řízení později opět pokračovalo, tedy budiž žaloba zapsána pod novým číslem rejstříkovým.

§ 9.

Značky spisové nevyřízených věcí, na konci roku zapsaných, buďte zapsány na první stránce rejstříku roku příštího pod nápisem „zůstaly zahájené“ v pořadí ročníků a čísel rejstříků dřívějších.

Jestliže by o takové věci, která zůstala zahájena, měl učiněn býti zápis rejstříkový, tedy dřívější zápis rejstříkový budiž přenesen do nového rejstříku. K tomuto konci budiž v novém rejstříku před prvním novým zápisem rejstříkovým zachováno přiměřené volné místo.

Ve sloupci pro poznámky dřívějšího rejstříku, budiž poznamenáno přenesení a uveden rejstřík a stránka, kde jest tento přenos v rejstříku roku běžícího (přeneseno 99, str. 3); přenesení budiž mimo to poznamenáno na spisech v levém, dolním rohu prvního listu (str. 3/99).

§ 10.

Rejstřík o výpovědech budiž veden podle předpisů § 230 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Sloupec 7 rejstříku *K* (vzorec 25 jednacího řádu) má však míti nápis: „Podpis úředníka, před kterým ústní přednesení bylo učiněno“; také v zemských hlavních městech smějí protokoly o výpovědech ústně podaných sepsané nahrazeny býti zápisy do rejstříku *K* a není k tomu třeba povolení ministra práv.

§ 11.

Rejstřík sběrný *Nr* budiž veden podle předpisů §§ 245 a 246 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Seznamy jmen.

§ 12.

K rejstříku *Cr* a *Nr* buďte chovány seznamy jmen a buďte v nich uvedena jména stran a spisové značky věci právní.

Seznam jmen k rejstříku *Cr* budiž veden podle jména žalobcova i podle jména žalovaného. Seznam jmen ke sběrnému rejstříku *Nr* budiž založen podle jmen příslušných stran a třeba-li toho podle předmětu podání. Seznamy jmen k rejstříku *Cr* a *Nr* mohou býti spojeny.

K žurnálu presidiálnímu buďte založeny dva podle abecedy uspořádané seznamy, a to jeden podle jmen účastníků, druhý podle předmětu podání.

O vedení těchto seznamů mají ostatně platnost předpisy §§ 254, odstavce 4 a 255, odstavce 1, 2 a 6 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Jak jest rozlišiti spisy několika oddělení.

§ 13.

Když v témž kancelářském oddělení nebo v téže kanceláři pracují se spisy rozličných soudců nebo soudních oddělení, buďte spisy jednotlivých soudců nebo soudních oddělení zřetelně od sebe rozlišeny různobarevnými hřbety nebo deskami spisovými.

O spisech presidiálních.

§ 14.

Spisy presidiální, pokud by nebyly odevzdány jiným úřadům nebo nebyly vzaty ke spisům soudu, buďte podle ročníků nebo podle oddělení jednoho roku, jsouce spořádány dle těchto svých druhů, vzaty ke spisům sběrným:

1. normalie;
2. zákonodárné záležitosti, zejména návrhy a dobrá zdání ve věcech zákonodárných nebo ve věcech správy soudní;
3. návrhy na změny v zařízení nebo v obsazení soudu živnostenského;
4. záležitosti organisace soudní, jako přeložení sídla úředního, změna příslušnosti neb obvodu atd., zřízení nových soudů živnostenských atd.;
5. návrhy a dobrá zdání v otázkách živnostenských;
6. volba přísedících a náhradníků;
7. přibírání přísedících a náhradníků k zasedáním (seznam služební a přibrání zvláštní);
8. osobní záležitosti úředníků, sluhů a kancelářských pomocníků živnostenského soudu;
9. osobní záležitosti přísedících a náhradníků;
10. rozvrh práce (jak jsou utvořena oddělení a kancelářská oddělení);
11. rozpočty a účty;
12. nároky přísedících a náhradníků na náhradu;

13. umístění živnostenského soudu a příslušné stavební úpravy;

14. občasné výkazy a zprávy.

Bylo-li by toho třeba, mohou pododdělení zřízena a další skupiny pracovní připojeny býti.

Podle rozdělení tohoto řídí se také značka spisová a seznam jmen podle předmětu vedený.

O doručování.

§ 15.

Doručování buďte vykonávána orgány obecními (§ 6 zákona o soudech živnostenských).

Když doručování vykonávají sluhové od obce živnostenskému soudu zvláště k ruce daní, budiž o těchto doručeních vedena kontrolní kniha v §§ 358 a 359 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance předepsaná podle vzorce čís. 72. Není-li tomu tak, budiž pro tato doručení vedena kontrolní knížka v § 361 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance při doručování starosty obecními předepsaná podle vzorce 73.

Má-li býti doručeno mimo obvod obecní, budiž zavedeno doručení skrze poštu, je-li v místě doručení poštovský úřad erární neb neerární, nebo je-li živnostenskému úřadu známo nebo bylo-li stranou oznámeno, že místo doručení jest spojeno poštou venkovskou (§ 343 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance); není-li tomu tak, budiž okresní soud místa doručení dožádán o doručení. K žádosti za doručení stačí, když na obálce, pod kterou spis, který má býti doručen, se zasílá soudu okresnímu, vedle adresy učiní se poznámka: „Žádá se za doručení“. Nedopouští se vyhotovovati zvláštní spisy dožadovací, aby doručení bylo vykonáno.

O poštovských zásilkách budiž podle § 355 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance vedena kniha poštovních zásilek (vzorec čís. 70). Sloupec 7 tohoto vzorce nemusí býti vyplněn, když přednosta soudu živnostenského pokládá to za přípustné, aby bylo upuštěno od tohoto zápisu.

Výkaz výroční.

§ 16.

Živnostenští soudové mají ročně předkládati sborovému soudu první instance, a to až do
c čís. 2. 15. ledna, výkaz o činnosti podle vzorce č. 2, jakož i seznam nedodělků o rozepřích déle jednoho roku zahájených podle vzorce č. 88 jednacího řádu pro soudy první a druhé instance.

Na první stránce výkazu o činnosti buďte uvedena stálá oddělení živnostenského soudu a udána jejich čísla i obvod jejich činnosti.

Ve výkaze buďte nejprve vykázána čísla z rejstříků jednotlivých oddělení pro každé oddělení vyhledaná a na konci buďte uvedeny úhrnné výsledky pro celý soud živnostenský.

Ve zprávách předkládacích buďte vysvětleny nápadné úchylky výkazových číslic od roku předcházejícího a buď oznámeno, co bylo shledáno o postupu soudnictví při soudu živnostenském. Pokud není příčiny ku poznámkám zvláštním, zpráva má se obmeziti na předložení výkazu o činnosti; zejména nedopouští se, opakovati dáta těchto výkazů a seznamů ve zprávách, jejich obsah zevrubněji vykládati nebo výsledky zpráv o činnosti srovnávati s výsledky výkazů let dřívějších.

Co se týče ostatního řízení s výkazy, jsou rozhodny předpisy §§ 395 a 396 jednacího řádu pro soudy první a druhé stolice.

Oddíl II.

O některých úkonech při řízení před soudy živnostenskými.

O prvním roku.

§ 17.

Jestliže předseda soudu živnostenského předsebere první rok, nepřibrav přísedících, příslušejí mu co se týče předmětů, které jsou v § 28 zákona o soudech živnostenských přiděleny roku prvnímu, oprávnění samosoudce u soudů okresních. Zejména jest oprávněn nařídit, aby odděleně bylo jednáno o přednesených námitkách z nepřípustnosti pořadu právního, z nepříslušnosti, z rozepře zahájené nebo z rozepře právoplatně rozhodnuté.

O odvolání.

§ 18.

Odvolání z rozsudku živnostenským soudem v rozepřích až do padesáti zlatých vydaného (§. 30 zák. o soudech živ.) budiž doručeno odvolatelovu odpůrci s poučením ve smyslu § 468, odstavce 2, řádu civilního.

Odvolání v rozepřích o částkách vyšších (§ 31 zákona o soudech živnostenských) buďte doručena odvolatelovu odpůrci a budiž mu odvolací soud oznámen i návěští dáno, že před odvolacím soudem

rozepře bude znova projednávána v mezích návrhy určených. Spisy buďte v této případnosti bez průtahu předloženy soudu odvolacímu, nečekajíc na vyjádření odvolatelova odpůrce.

§ 19.

Jestliže v rozepřích větších nežli o 50 zl. v odpor se bere odvoláním rozhodnutí soudu živnostenského, nekoná se před soudem odvolacím rok první, nýbrž buďte strany k ústnímu přelíčení předvolány a nenařídí se jim, aby vyměnily podání přípravná (§ 31, odstavec 2, zákona o soudech živnostenských).

V předvolání buďte strany vyzvány, aby předměty, které mají býti ohledány, a listiny k rozepři se vztahující k roku přinesly a aby o předložení průvodních listin a předmětů, které mají býti ohledány a jež jsou v držení odpůrcově nebo jsou u některého veřejného úřadu neb notáře uschovány, jakož i o soudním snad předvolání svědků učinily své návrhy ještě před rokem k ústnímu líčení položeným. V předvolání budiž stranám oznámeno, které újmy jsou podle zákona spojeny s omeškáním roku. Mimo to budiž v předvolání připomenuto, že není třeba zastoupení advokátem.

K vyhotovení těchto předvolání budiž pokud možná užíváno formulářů, které jsou předepsány pro položení ústního přelíčení v řízení před soudy okresními.

O potvrzení moci právní.

§ 20.

Za příčinou exekuce (§ 33, odstavec 1, zákona o soudech živnostenských) budiž právní moc rozsudku, usnesení nebo příkazu na vyklizení nebo na převzetí, následkem výpovědi vydaného, potvrzena na tom vyhotovení, které bylo doručeno straně žádající.

Potvrzení toto má zníti:

Právní moc tohoto rozsudku — usnesení — se potvrzuje. Rozsudek — usnesení — byl(o) dne . . . . . za přítomnosti obou stran vyhlášen(o) — odpůrci doručen(o).

C. k. živnostenský soud . . . . . dne . . . . . .

Pečeť úřední.

Potvrzení toto budiž z pravidla razítkem provedeno.

Aby potvrzení moci právní bylo doloženo, o to budiž v soudní kanceláři ústně nebo písemně žádáno, a budiž při tom příslušné vyhotovení předloženo a doložení toto ve spisech i v rejstříku (ve sloupci pro poznámky) zaznamenáno. O ústní žádosti buď protokol toliko tenkráte sepsán, musí-li žádost býti zamítnuta.

§ 21.

Právní moc může býti potvrzena, byť i lhůta ke splnění, které jest v rozsudku nebo v usnesení uloženo, ještě neprošla nebo třeba by exekuce, aby věc najatá nebo pachtovaná byla vyklizena nebo převzata, ještě nemohla býti vedena.

§ 22.

Duplikát listiny, opatřené potvrzením právní moci, nesmí býti vydán, dokud by odpůrce nebyl slyšen o tom, zdali a které exekuční kroky proti němu byly učiněny.

Duplikát budiž pokaždé jakožto duplikát označen. Na duplikátu buď poznamenáno, které exekuční kroky a u kterého soudu byly zavedeny.

Každé vyhotovení duplikátu budiž poznamenáno ve spisech a v rejstříku.

O exekuci na základě výpovědi, příkazu na vyklizení nebo na převzetí.

§ 23.

Na základě právoplatné výpovědi živnostenského soudu nebo na základě právoplatného příkazu na vyklizení nebo převzetí má místo exekuce podle § 1, č. 4 řádu exekučního (zákon ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 79). Za exekuci budiž žádáno na základě potvrzení živnostenského soudu o právní moci exekučního titulu u okresního soudu naznačeného v § 33, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských a budiž exekuce provedena podle ustanovení řádu exekučního.

O zájemném popise.

§ 24.

Je-li se žalobou o zaplacení dlužného nájemného spojen návrh na povolení zájemného popisu svršků nájemníkových (článek XIII, čís. 6 úvodního zákona k řádu exekučnímu ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 78), tedy soud živnostenský (předseda, náměstek) má rozhodnouti o tomto návrhu; za výkon zájemného popisu budiž dožádán ten soud, jenž

jest příslušen pro výkon exekuce na svršky, které jest popsati. Soud tento má žádost tuto a spisy později vzniklé dáti ke spisům rejstříku sběrného.

O ukládání k soudu a o cenných zásilkách soudu živnostenskému.

§ 25.

Živnostenští soudové jsou oprávněni přijímati toliko ty věci k soudu ukládané, které jsou ve spojení s rozepří, ku příslušnosti živnostenského soudu náležející.

Co se týče úkonů s takovýmito věcmi k soudu ukládanými a s cennými zásilkami spojených, živnostenskému soudu přiděluje se ten úřad schovací (úřad berní, pokladna finanční), který jest schovacím úřadem pro okresní soud, v jehož obvodě živnostenský soud má své stanoviště nebo skutečně jest umístěn.

O tom, jak soudní ukládání u živnostenského soudu se zavádějí, provádějí, vydávají, účtují a jak se k nim dohlédá, mají platnost předpisy, které jsou rozhodné v stejném rozsahu pro deposita k řádnému soudu okresnímu příslušná.

§ 26.

S uzavřeně došlými nebo poukázanými zásilkami cennými budiž při živnostenských soudech nakládáno podle předpisů, které o tom u ostatních soudů platí, a budiž u živnostenských soudů zejména obdobně šetřeno také příslušných ustanovení ministerského nařízení ze dne 15. března 1898, Z. Ř. č. 55.

Oddíl III.

O rouchu úředním.

§ 27.

Nařízení ministeria práv ze dne 9. srpna 1897, Z. Ř. č. 187, kterým bylo pro úředníky soudcovské a pro úředníky státních zastupitelstev, jakož i pro odborné soudce laiky úřední roucho zavedeno a nošení stejnokroje upraveno, nevztahuje se ku předsedovi (náměstkovi) soudu živnostenského a k živnostenským přísedícím soudu živnostenského a soudu odvolacího.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Běžné číslo roční	Den, kdy kus došel	Jméno a příjmí		Postavení žalobcovo v živnosti; žalobce jest			Předmětem žaloby jest rozepře podle § 4 zákona o soudech živnostenských									Žaloba bere v odpor rozhodnutí rozhodčího výboru
		žalobcovo	žalovaného					o nastoupení, o pokračování neb o zrušení		o dávkách neb o nárocích na náhradu (srážkách se mzdy, pokutách smluvených) z						
		a stručné označení předmětu sporného		zaměstnatelem	pomocníkem nebo dělníkem	učněm	o mzdu (lit. *a*)	pracovního	učebního	pracovního	učebního	o vydání neb o obsahu knihy pracovní nebo vysvědčení (lit. *d*)	z příslušnosti ku pokladnám pensijním nebo podpůrným (lit. *e*)	o výpovědi, vyklizení neb o nájemném z bytů v domech dělnických (lit. *f*)	o nárocích, které na základě převzaté práce společné dělníci téhož podnikatele proti sobě činí (lit. *g*)	
								poměru (lit. *b*)		poměru (lit. *c*)						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1

Rok první	Vyřízení v prvé stolici	Ústní jednání byla položena na	Výsledek ústního jednání				Rozsudkem byl žalobní nárok ve případech podle § 4 z. o s. živ. zahájených			Žalobě na nález rozhodčího výboru společenstva bylo			Odvolání vznesenému				Poznámky
			konečný rozsudek na základě promeškání, vzdání se neb uznání	jiný konečný rozsudek byl vynesen dne	smír uzavřen dne	jinaký výsledek							podle § 30 z. o s. ž.		podle § 31 z. o s. ž.		
							zcela přiřčen	částečně přiřčen	zcela zamítnut	zcela místo dáno	částečně místo dáno	žaloba byla zcela zamítnuta	nebylo místa dáno	bylo místo dáno	nebylo místa dáno (potvrzení)	bylo místo dáno (částečná neb úplná změna)	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35

Vzorec čís. 1. Procesní rejstřík pro živnostenské soudy *Cr.*
(§ 7 m. n. ze dne 17. června 1898, Z. Ř. č. 96.)

Výkaz o činnosti

živnostenského soudu.....

.....

v.....

za rok 1.....

Počet členů (přísedících a náhradníků), během roku výkazního volbou nebo losem určených, kteří již dříve k soudu živnostenskému náleželi			
ze živnostníků (podnikatelů)		z dělníků	
ze všech závodních skupin dohromady (kromě obchodníků)	z volebního sboru obchodníků samých	ze všech závodních skupin dohromady (kromě obchodníků)	z volebního sboru obchodníků samých

Zvláštní stálá oddělení živnostenského soudu (§ 20, odstavec 3 z. o s. ž.) byla ve výkazním roce pro následující živnostenská a obchodní odvětví, vztažmo pro následující kategorie příbuzných živnostenských a obchodních odvětví.

Vzorec čís. 2. Výroční zpráva o činnosti živnostenských soudů.
(§ 16 m. n. ze dne 17. června 1898, Z. Ř. č. 96.)

Počet žalob				Počet případů, ve kterých žalobce byl			Počet případů, ve kterých šlo o rozepři podle § 4 z. o s. živ.									Počet případů, ve kterých žaloba bere v odpor rozhodnutí rozhodčího výboru živnostenského společenstva (§ 35 z. o s. živ.)
Rozepře převzaty nevyřízené z roku předešlého	nově přibylých	rozepře vyřízené	nevyřízených	zaměstnatelem	pomocníkem nebo dělníkem	učněm	o mzdu (lit. *a*)	o nastoupení, pokračování neb o zrušení		o dávkách neb o nárocích na náhradu (srážkách se mzdy, pokutách smluvených) z		o vydání neb o obsahu knihy pracovní nebo vysvědčení (lit. *d*)	z příslušnosti ku pokladnám pensijním nebo podpůrným (lit. *e*)	o výpovědi, o vyklizení neb o nájemném z bytů v domech dělnických (lit. *f*)	o nárocích, které následkem převzaté práce společné dělníci téhož podnikatele proti sobě činí (lit. *g*)	
								pracovního	učebního	pracovního	učebního					
								poměru (lit. *b*)		poměru (lit. *c*)						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Způsob vyřízení				Žalobní nárok ve případech podle § 4 z. o s. ž. zahájených byl			Žalobě na nález rozhodčího výboru společenstva, § 35 z. o s. ž., bylo			Podle § 30 z. o s. ž. vznesenému odvolání proti rozsudku soudu živnostenského		Podle § 31 z. o s. ž. vznesenému odvolání proti rozsudku soudu živnostenského		Rozepře z nájmu nebo pachtu		Poznámky
rozsudkem konečným na základě promeškání, vzdání se a uznání	jiným rozsudkem konečným	smírem	jiným způsobem	zcela přiřčen	částečně přiřčen	zcela zamítnut	zcela místo dáno	částečně místo dáno	žaloba byla zcela zamítnuta	nebylo místa dáno	bylo místo dáno	nebylo místa dáno (potvrzení)	bylo místo dáno (změna)	Počet výpovědí a příkazů, aby nájatý nebo pachtovaný předmět byl odevzdán nebo převzat	Námitky	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIII. — Vydána a rozeslána dne 22. června 1898.

Obsah: (Čís. 97—103.) 97. Vyhláška o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou. — 98. Vyhláška, že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Krmíně. — 99. Nařízení o zastupování místních rad školních, postátněných podniků železničných a komise pro dopravní zařízení ve Vídni finančními prokuraturami. — 100. Nařízení, jaké platy příslušejí technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané. — 101. Vyhláška o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených. — 102. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k dostavení místní dráhy z Lublaně do Vrhnik. — 103. Nařízení, kterým se na základě § 95 živnostenského řádu dovoluje užívati mladistvých pracovníků pomocných k noční práci v živnosti pekařské.

97.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 29. května 1898,

o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou.

Uvádějíce ve skutek zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, kterým byl nový řád měr a vah ustanoven, vyhlašuje se veřejně následující, c. k. normální komisí cejchovní vydaný dodatek ku předpisům o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou (nařízení ministeria obchodního ze dne 3. května 1894, Z. Ř. č. 82).

Baernreither m. p.

Dodatek

ku předpisům o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou.

Odstavec IV, číslo 12 *e)* předpisů o cejchování a kolkování přístrojů měřících zpotřebu elektrickou, vydaných nařízením obchodního ministeria ze dne 3. května 1894, Z. Ř. č. 82, se mění a nařizuje se, že lhůta, pro zmenšení chybových mezí na tři čtvrtiny v čísle 12 *d)* dotčených předpisů ustanovená, má nastati teprve 1. ledna 1903 a lhůta pro zmenšení dotčených mezí chybových na polovici má nastati teprve 1. ledna 1908.

Mimo to doplňuje se odstavec III, číslo 7 *d)* řečených předpisů a nařizuje se:

Při počitadlech pro několik vedení budiž prokázáno, že počitadlo může tak býti upraveno, aby příslušné konstanty, když jsou jednotlivá odvětví proudová (odvětví lampová) v různých kombinacích obtížena, uchylovaly se od průměrné hodnoty konstanty, jsou-li proudová odvětví stejně obtížena, o méně nežli o toleranci dovolenou, t. j. ± 4%, vztažmo ± 3% a ± 2% (číslo 12 *d)*, *e)* předpisů a 1. odstavec tohoto dodatku).

Ve Vídni, dne 4. května 1898.

C. k. normální komise cejchovní:

Tinter m. p.

(Böhmisch.)

98.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 30. května 1898,

že byla rozšířena vyclívací práva c. k. vedlejší celnice v Krmíně.

C. k. vedlejší celnice v Krmíně se opravňuje, aby vyřizovala při dovozu tuto uvedená zboží sazební třídy XLV:

vinný kámen surový . . s. p. 318
Glauberovu sůl . . . s. p. 319 *b*
kyselinu solnou a kyselinu dusičnou . . . . . s. p. 320
kyselinu sírovou . . . s. p. 320 *bis*
sodu surovou, krystalovanou nebo pálenou . . s. p. 321 *a* a *b*
anilinový olej a chlorové vápno . . . . . s. p. 322
chroman draselnatý . . s. p. 324 *bis*

} veškery až do 500 *kg* při každé jednotlivé dopravě.

a skalici modrou s. p. 322 bez obmezení.

Zároveň se tato celnice zmocňuje, aby beze cla vyřizovala cestovní svršky, před cestujícími nebo za nimi zaslané, podle článku IX, čís. 1 celního zákona ze dne 25. května 1882.

Kaizl m. p.

99.

Nařízení ministeria finančního, ministeria věcí duchovních a vyučování, ministeria železničného a ministeria práv ze dne 7. června 1898,

o zastupování místních rad školních, postátněných podniků železničných a komise pro dopravní zařízení ve Vídni finančními prokuraturami.

Na základě § 2, odstavce IV nařízení veškerého ministerstva ze dne 9. března 1898, Z. Ř. č. 41, finanční prokuratury se zmocňují, aby jménem místními školními radami spravované, postátněné podniky železničné, pokud jejich jmění jest spravováno na účet státní, a komisi pro dopravní zařízení ve Vídni k žádosti soudně zastupovaly.

Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

100.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 8. června 1898,

jaké platy příslušejí technickým úředníkům normální komise cejchovní za cejchování elektroměrů mimo úřad v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně konané.

§ 1.

Techničtí úředníci normální komise cejchovní, cejchující-li elektroměry v obecním obvodě c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně mimo úřední budovu normální komise cejchovní, mají v jednotlivých pásmech, podle §§ 2 a 3 ministerského nařízení ze dne 12. srpna 1895, Z. Ř. č. 129, vyhledaných, nárok na platy tuto ustanovené:

V pásmě I.: vyžaduje-li cejchovní úkon času až do 4 hodin, na . . . . . 1 zl. r. č.,
vyžaduje-li cejchovní úkon více času nežli 4 hodiny, na . . . . . 2 zl. r. č.,
a v obojí případnosti na dopravné 50 kr. r. č. za dopravu tam i zpět nástrojů k cejchování potřebných;

V pásmě II.: vyžaduje-li cejchovní úkon času až do 4 hodin, na . . . . . 1 zl. r. č.,
vyžaduje-li cejchovní úkon času více než 4 hodin až včetně 6 hodin, na . . . . 2 zl. r. č.,
vyžaduje-li cejchovní úkon více času nežli 6 hodin, na úplnou, důstojenské třídě přiměřenou dietu
a mimo to ve všech třech případnostech na náhradu povozného podle § 7 ministerského nařízení ze dne 12. srpna 1895, Z. Ř. č. 129;

V pásmě III.: na úplnou důstojenské třídě přiměřenou dietu a na náhradu povozného podle § 7 ministerského nařízení ze dne 12. srpna 1895, Z. Ř. č. 129.

Jestliže by se při cejchování v II. a III. pásmě podle §. 7 ministerského nařízení ze dne 12. srpna 1895, Z. Ř. č. 129, k dopravě na místo komise neupotřebilo vozů, nýbrž železnic, parníků nebo parních tramvayí, mohou vzešlé snad náklady na dopravu cejchovních přístrojů býti čítány obnosem skutečně vydaným.

§ 2.

Čas, v I. a II. pásmě cejchovnímu úkonu věnovaný, budiž v cestovním účtě uveden, činí-li více nežli 4 hodiny.

§ 3.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

101.

Vyhláška ministerií vnitra, věcí duchovních a vyučování, financí a práv ze dne 11. června 1898,

o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených.

Z příspěvků, jichž druh v titulu jest vytčen, byl až dosud zaveden školní příspěvek v Korutanech (zákon ze dne 19. října 1896, Z. z. č. 10 z roku 1898, platný ode dne 1. května 1898) a školní příspěvek v Rakousích nad Enží (zákon ze dne 12. června 1896, Z. z. č. 9 z r. 1898, platný ode dne 5. května 1898).

Vyměřovati tyto školní příspěvky jsou podle těchto zákonů povolány: pro Korutansko úřad pro vyměřování poplatků v Celovci a pro Horní Rakousy úřad pro vyměřování poplatků v Linci.

Tyto zemské zákony vztahují se ku pozůstalostem, u kterých dědictví napadlo po počátku jich působnosti.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

102.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 13. června 1898,

že byla prodloužena lhůta k dostavení místní dráhy z Lublaně do Vrhnik.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 1. června 1899 prodloužena lhůta k dokonání místní dráhy z Lublaně do Vrhnik a k zahájení vozby po ní, ustanovená v § 7 koncessní listiny ze dne 26. května 1897, Z. Ř. č. 137.

Wittek m. p.

103.

Nařízení ministra obchodního ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 17. června 1898,

kterým se na základě § 95 živnostenského řádu (zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22) dovoluje užívati mladistvých pracovníků pomocných k noční práci v živnosti pekařské.

Na základě § 95 živnostenského řádu (zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22) se nařizuje, aby v § 1 ministerského nařízení ze dne 27. května 1885, Z. Ř. č. 84, po čísle 3. bylo vřaděno toto ustanovení:

4. Živnost pekařská. Mladiství pracovníci pomocní mužského pohlaví smějí jako učňové v takových pekárnách bílého zboží, které za 24 hodin toliko jednou bílé pečivo vyrábějí, zaměstnávání býti v čase mezi 8. hodinou večerní a 5. hodinou ranní po nejvyšší dobu čtyř po sobě jdoucích hodin při práci u stolu.

Majitelé živností jsou povinni hodiny, za kterých se těchto pracovníků takto užívá, vyznačiti v řádě pracovním, vztažmo vyvěsiti na příhodném místě v dílně.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Baernreither** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIV. — Vydána a rozeslána dne 28. června 1898.

Obsah: Čís. 104. Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. července až do konce prosince 1898.

104.

Císařské nařízení ze dne 25. června 1898,

o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. července až do konce prosince 1898.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, přímé daně a nepřímé dávky podle platných pravidel dále vybírati v čase od 1. července až do konce prosince 1898.

§ 2.

Výdaje, kterých v době od 1. července až do konce prosince 1898 bude třeba, budte zapravovány podle potřeby na řad úvěrů, které finančním zákonem na rok 1898 budou ustanoveny.

Zejména zmocňuje se vláda, na dobu od 1. července až do konce prosince 1898 připadající lhůty subsistenčních přídavků, císařskými rozhodnutími ze dne 15. března a 28. června 1895 povolených, vydávati způsobem dosavadním.

§ 3.

Ministr finanční se zmocňuje, aby pro zapravení výdaje investičního, který bude finančním zákonem na rok 1898 ustanoven, pokud by tento výdaj nemohl býti uhrazen vydáním obligací dluhu zákonem ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33, pro účely investiční zřízeného, opatřil podle potřeby částku 20,000.000 zl. jakožto zálohu, prohlédaje k ustanovením zákona ze dne 10. června 1868, Z. Ř. č. 54.

§ 4.

Následujících úvěrů, které koncem června 1898 zaniknou, může býti upotřebeno až do konce prosince 1898; avšak budiž s nimi tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1897 ve smyslu článku V, odstavce 3 finančního zákona na rok 1897.

A. V rozpočtu ministeria věcí vnitřních.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 2, položkou 1, na zřízení železné konstrukce při Janském mostě přes řeku Ischl v Ischlu . . . . . 20.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 6, položkou 2, na úpravy záhřebské silnice říšské v obvodě Nového Města mezi kilometrem 71 a 1/71 a na zřízení mostu se železnou stavbou vrchní přes řeku Kerku mezi Novým Městem a Kandijí . . . . . 24.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 6, položkou 5, na přeložení karlovacké silnice říšské mezi Těžkou Vodou Dolní a Zajenicí . . . . . 10.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 5, § 7. položkou 3, na opravu silnice údolím Idrijským od Ušnika u Čeginje na ko rutanské silnici říšské přes Sv. Lucii a Želin až k Faře v Krajině a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 2.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 8, k témuž účelu . . . . . 10.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 3, jakožto erární příspěvek na vystavění silnice po levém břehu Soči od Kanalu až k Tominu . . . . 10.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 5, jako erární příspěvek na stavbu železného mostu přes řeku Ter na konkurrenční silnici z Vilesse do Rudy 23.500 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 9, jakožto erární příspěvek na vystavění konkurrenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské . . . . . 10.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 5, § 8, položkou 1, jakožto erární příspěvek k zastavení potoku Gandského u Kollmanna na ochranu italské silnice říšské v kilometru 101·6 a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . 8.840 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 8, položkou 5, k témuž účelu . . . . . 1.300 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 5, § 8, položkou 9, na stavbu nového klenutého mostu přes řeku Ill mezi Feldkirchem a Tisisem v kilometru 0·4—0·6 liechtensteinské silnice a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 8.400 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 8, položkou 2, na přeložení solnohradské silnice říšské na Mellekerberce . . . . . 5.000 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 8, položkou 17, na zdvižení italské silnice říšské u Neumarktu v kilometru 148·5—151·8, aby byla chráněna od zatopení Adiží . . . . . 4.800 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 5, § 14, položkou 5, na pokračování ve stavbě říšské silnice z Ercega Nového do Meljine, vztažmo z Meljine přes Kombur až k mořské úžině Katene u Gjurić, na IV. část od mysu Piavice až do Gjurić a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . 13.000 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 14, položkou 1, na stavbu stálého mostu se zděnými pilíři a se železnou stavbou vrchní přes bystřinu Karakasici na trati středozemské silnice říšské . . . . . 10.000 zl.

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 14, položkou 2, na přeložení silnice, zvané Placa, jdoucí městem Dubrovníkem ve směru středozemské silnice říšské, i s oběma silničnými rampami mezi pevnostními branami Pila a Ploča, tím že bude zřízena okružní silnice kolem starého pevnostního příkopu 20.000 zl.

17. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892, pod titulem 6, § 2, položkou 2, na úpravu Dunaje u Strudenu a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 50.000 zl.

18. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 6, § 2, položkou 2, k účelu témuž a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 40.000 zl.

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 2, položkou 1, na stavby na Dunaji a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 120.000 zl.

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 6, § 4, položkou 1, jakožto erární příspěvek na úpravu levého břehu Murského zřízením nábřeží mezi mostem Ferdinandovým a mostem Františka Karla ve Št. Hradci . . . . . 6.700 zl.

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 6, § 7, položkou 4, na upravovací a doplňovací práce na erární trati řeky Noce . . . . . 20.000 zl.

22. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 6, § 8, položkou 1, na upravení Vltavy a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 420.000 zl.

23. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 1, k témuž účelu a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 420.000 zl.

24. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 6, § 8, položkou 1, k témuž účelu . . . . . 80.000 zl.

25. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 3, na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 30.000 zl.

26. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 6, § 8, položkou 3, k témuž účelu . . . . . 30.000 zl.

27. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897, a to:

titul 3 veřejná bezpečnost	123.910 zl.
„ 4 státní služba stavitelská . . .	12.650 „
„ 7 nové stavby správy politické a větší úpravy	63.690 „
dohromady .	200.250 zl.

B. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 1 (správa ústřední) na opatření řeckovýchodních knih církevních jakožto 2. a poslední částka . . . . . 6.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 10, § 5, na výzdobu auly v universitě vídeňské jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 15.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 10, § 5, k stejnému účelu jakožto 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 15.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jakožto částka 3. a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . 5.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jakožto 4. částka . . . . . 5.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 5, na uměleckou výzdobu university krakovské jakožto 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 10.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 5, k témuž účelu jakožto 3. částka . . . . . 5.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu průčelí domu solnohradského jakožto 1. částka . . . . 5.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu farního kostela na Pellauberce jakožto 1. částka . 1.500 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu církevních budov v Neuberce . . . . . 3.000 zl

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu farního kostela v Sedlci . . . . . 5.000 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze . . . . . 500 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu fresk v kapli sv. Barbory františkánského kláštera v Plzni jakožto 1. částka . . . . . 1.000 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 7, na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 2.700 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7, na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jakožto 2. částka . . 2.700 zl.

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 10, § 8, na zákup pozemků, aby byla uvolněna basilika v Solině jakožto 3. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 2.900 zl.

17. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 8, na stavební úpravy při archeologickém museu v Aquileji jakožto 1. částka . . . . . 2.000 zl.

18. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 11, § 8, na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na větší stavební úpravy v Krajině . . . . . 15.000 zl.

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 11, § 12, na stavební příspěvky v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . 8.180 zl.

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 11, § 12, na stavební příspěvky v Dalmatsku a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . 1.000 zl.

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 11, § 18, na nové stavby, přestavby a přístavky v Bukovině a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 6.000 zl.

22. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 11, § 18, na nové stavby, přestavby a přístavky v Bukovině . . . . 4.000 zl.

23. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 12, § 2, na stavbu zvonice katedrály Šibenické jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 3.000 zl.

24. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 14, na nové stavby, přestavby a přístavky v Dalmatsku . . . . . 11.930 zl.

25. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 15, § 1, na opatření, postavení a zařízení dalekohledu k fotografování hvězd pro universitní hvězdárnu vídeňskou jakožto 2. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . 15.000 zl.

26. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 1, aby bylo zavedeno elektrické osvětlení na několika klinikách ve všeobecné nemocnici ve Vídni . . . . . 4.260 zl.

27. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 1, na úpravy v pathologicko-anatomickém ústavě university vídeňské . 4.900 zl.

28. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 4, na úpravu a na první zařízení fysikálně-chemického ústavu německé university pražské jakožto 1. částka . . . 2.500 zl.

29. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 4, na opatření drobnohledu pro oční kliniku české university pražské 800 zl.

30. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6, na stavbu zahřívárny v botanické zahradě university krakovské jakožto 1. částka . . . . . 18.000 zl.

31. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6, na novou stavbu pathologicko-anatomického ústavu při universitě krakovské jakožto 6. a poslední částka . . 25.000 zl.

32. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 16, na první zařízení stolice pro encyklopedii hornictví, dolování na naftu a hlubokého vrtání při vysoké škole technické ve Lvově . . . . . 1.000 zl.

33. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 16, § 1, jakožto podpora městské obci Bučači na stavbu nové gymnasijní budovy a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 20.000 zl.

34. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 16, § 1, na novou stavbu gymnasijní budovy v Lublani jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 5.000 zl.

35. Úvěr povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 16, § 1, na stavební úpravy v lycejní budově v Lublani a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 9.900 zl.

36. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 16, § 1, na zřízení zahradního domku v botanické zahradě v Lublani a finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 prodloužený . . . . . 3.140 zl.

37. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 16, § 1, na novou stavbu budovy pro státní reálné a vyšší gymnasium v Praze jakožto 4. a poslední částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 15.000 zl.

38. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 1, na zřízení nové studny ve dvoře státního gymnasia v Tarnově (polského) 800 zl.

39. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 16, § 2, na opatření školního nábytku pro německou státní reálku v Plzni a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 398 zl.

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2, na ochranné úpravy v budově německé státní reálky v Budějovicích 2.300 zl.

41. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2, na opravy německé státní reálky v Plzni . . . . . 200 zl.

42. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2, na novou stavbu státní reálky v Krakově jakožto 3. a poslední částka 50.000 zl.

43. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2, na vnitřní zařízení nové státní reálky v Krakově . . . . . 12.000 zl.

44. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 18, § 1, na opatření motoru a brusičského stroje při odborné škole pro zasazování a zpracování drahých kamenů v Turnově a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 do konce prosince 1897 . . . . . 1.500 zl.

45. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1 k témuž účelu jakožto 2. a poslední částka . . . . . 650 zl.

46. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1, na zařízení dílen při odborné škole pro umělecko-průmyslové obrábění kovů na umělecko-průmyslové škole v Praze jakožto první částka . . . . . 500 zl.

47. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1, na zařízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Humpolci jakožto 4. a poslední částka . . . . . 700 zl.

48. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1, jakožto subvence obci na novou stavbu odborné školy v Jilemnici jakožto první částka . . . . . 8.000 zl.

49. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1, na vnitřní zařízení tkalcovské školy v Strakonicích jakožto první částka . . . . . 1.500 zl.

50. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1, na další vystrojení dílny při strojnicko-živnostenské škole odborné v Přerově jakožto 1. částka . . . . . 500 zl.

51. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 3, na opatření učebných textů pro obchodní školy s vlašským jazykem vyučovacím . . . . . 1.000 zl.

52. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 20, § 1, na opatření nábytku pro učitelský ústav v Plzni . . . . . 3.700 zl.

53. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 20, § 1 na místní úpravy učitelského ústavu v Stanislavově . . . . . 18.000 zl.

54. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 23, § 1 na opravy kostela v Rzeszowě, náležejícího fondu studijnímu, jakožto první částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 6.200 zl.

55. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 23, § 1, na opravy kostela v Rzeszowě, náležejícího fondu studijnímu, jakožto 2. a poslední částka . . . . . 2.500 zl.

56. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 23, § 1, na zajišťovací a upravovací práce na kostele sv. Barbory v Kutné Hoře jakožto 7. částka . . . . . 12.000 zl.

C. V rozpočtu ministeria finančního.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 10, titulem 5, stráž finanční, na stavbu úřední budovy ve Voitsberce . 4.800 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 10, titulem 6, úřadové berní, na stavbu úřední budovy v Ottyni . . . 7.100 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 10, titulem 6, úřadové berní, na přestavbu úřední budovy v Podwołoczyskách 8.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 10, titulem 3, na nové stavby při prodeji tabáku . . . . . 108.250 zl.

5. Úvěry, povolené finančním zákonem na rok 1897 pod kapitolou 10, titulem 3, v řádných výdajích v dílčím rozpočtu pod pol. 21, 22 a 23 za příčinou opravy berní 55.000 zl., 254.000 zl. a 251.000 zl.

6. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 do konce prosince 1897, a to:

pod kapitolou	10,	titulem	3 . . .	3.620 zl.
„ „	10,	„	6 . . .	24.450 „
„ „	10,	„	9 . . .	1.280 „
			dohromady .	29.350 zl.

D. V rozpočtu ministeria obchodního.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 8, § 7, na rozšíření přístavních

staveb v Terstu a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 976.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 7, § 3, na zřízení přístávacího mola v Pulji . . . . . 33.000 zl.

3. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 7, § 3, na zřízení majáku V. řádu v Secca Pericolosa . . . . . 15.370 zl.

4. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 7, § 4, na zřízení ochranné a přístávací hráze ve Vodici . . . . . 5.000 zl.

5. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 7, § 4, na zřízení ochranné a přístávací hráze v Igrani . . . . . 2.000 zl.

6. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 7, § 4, na zřízení přístávacího mola ve Špice . . . . . 5.980 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 7, § 4, na zřízení majáku V. řádu ve Třech Sestřicích . . . . . 7.400 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 9, § 6, při poštách a telegrafech jakožto náklad na stavbu nových poštovských a telegrafních budov . . . . . 162.000 zl.

9. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 9, § 8, při poštách a telegrafech na úpravy nových nebo rozšíření dosavadních úřadů 180.000 zl.

E. V rozpočtu ministeria železničného.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 4, § 2, na stavbu místní dráhy z Lipové do Bernartic (Heinersdorfu) 613.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 4, § 3, na stavbu místní dráhy z Mikulovic do Cukmantlu 295.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod kapitolou 27, titulem 14, § 1, na zřízení odbočného vodovodu k vodárenské stanici na nádraží v Mittelgrundě a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 ve zlatě 7.410 zl. nebo v rakouské měně . . . 8.820 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 6, § 1, aby byly zabezpečeny výhybky na jižním konci stanice Mittelgrundské 23.000 marek = 11.360 zl. ve zlatě nebo v rakouské měně . . . . . 13.530 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 6, § 2, na místní dráhu Čáslav—Závratec a Čáslav—Močovice jakožto investice z investičního fondu postátněných tratí rakouské společnosti drah místních . . 10.450 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, na rozšíření stanice v Novém Sączi . . . . . 50.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, na rozšíření stanice v Chebu jakožto 4. částka . 60.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu železnice Lvovsko-černovicko-sučavské na rozšíření stanice lvovské jakožto 4. částka . . 500.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu železnice Lvovsko-černovicko-sučavské na rozšiřovací stavby za příčinou připojení drah místních 50.000 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu železnice Lvovsko-černovicko-sučavské na rozšíření stanice Stanislavovské . . . . . 200.000 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu železnice Lvovsko-černovicko-sučavské na meliorace a různé stavby doplňovací . . . . 268.000 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896, v kapitole 28, titulu 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu tratí rakouské společnosti drah místních na rozšíření připojovacích stanic a na novou úpravu tratí železničných za příčinou připojení nových drah cizích 300.000 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 v kapitole 28, titulu 7, § 1, státní vozba železničná, jakožto investice z investičního fondu České dráhy západní na rozšíření dílny v Plzni 100.000 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 v kapitole 28, titulu 7, § 1, státní vozba

železniční, jakožto investice z investičního fondu České dráhy západní na meliorace a různé stavby doplňovací . . . . . 744.260 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 v kapitole 28, titulu 7, § 1, státní vozba železniční, jakožto investice z investičního fondu Moravsko-slezské dráhy ústřední na meliorace a různé stavby rozšiřovací . . . . . 123.600 zl.

F. V rozpočtu ministeria práv.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 4, § 22, na stavbu budovy pro krajský soud v Rzeszowě a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 5.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892 pod titulem 4, § 14, na rozšiřovací stavbu v Zadru a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 17.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 4, § 16, na rozšíření budovy trestního soudu v Praze jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 80.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 17, k témuž účelu jakožto 2. částka . . . . . 20.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 4, § 28, na stavbu nové budovy krajského soudu v Novém Sączi jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 5.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 4, § 28, k témuž účelu jakožto 2. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . 15.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 4, § 25, na stavbu úřední budovy v Horodence jakožto 1. částka a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 . . . . . 13.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 28, k témuž účelu jakožto poslední částka . . . . . 12.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 26, na stavbu soudní budovy a věznice v Olomouci jakožto 1. částka . 15.000 zl.

10. Zbytek úvěru, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 31, na stavbu nové úřední budovy v Podwołoczyskách . . . 4.654 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 32, na stavbu třetího křídla při věznici v Tarnopole . . . . . 15.000 zl.

12. Úvěr, povolený týmž finančním zákonem pod titulem 4, § 33, na stavbu úřední budovy v Kosově jakožto 1. částka . . . . . 10.000 zl.

13. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 140.400 zl.

14. Úvěr, povolený zákonem ze dne 8. července 1896, Z. Ř. č. 133, na stavbu úřední budovy v Żydaczowě jakožto 1. částka . . . . 15.000 zl.

G. V rozpočtu správy dluhu státního.

1. Úvěry, povolené finančním zákonem na rok 1895 pod kapitolou 37, titulem 3, výdaje na správu upraveného dluhu státního, jakožto výdaj na obnovu archů kuponových a prodloužené finančním zákonem na rok 1897 až do konce prosince 1897 134.500 zl. a 45.000 zl., vztažmo úhrnem mimořádný úvěr . . . . . 179.500 zl.

2. Úvěr mimořádný, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 36, titulem 3, pod výdaji na správu upraveného dluhu státního, jakožto výdaj na obnovu archů kuponových 5.000 zl.

§ 5.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto nařízení, které moci nabude dnem 1. července 1898.

V Lainzi, dne 25. června 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXV. — Vydána a rozeslána dne 29. června 1898.

Obsah: (Čís. 105—106). 105. Vyhláška, že byla rozšířena práva expositury celní v Schluderbachu. — 106. Nařízení, kterým činí se výjimečná opatření na základě zákona ze dne 5. května 1869 pro 33 politických okresů v Haliči.

105.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 4. června 1898,

že byla rozšířena práva expositury celní v Schluderbachu.

Celní exposituře v Schluderbachu propůjčují se práva vedlejší celnice II. třídy a expositura tato má ihned úřadovati v této své vlastnosti.

Baernreither m. p. **Kaizl** m. p.

106.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 28. června 1898,

kterým činí se výjimečná opatření na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, pro 33 politických okresů v Haliči.

Na základě zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, následkem usnesení veškerým ministerstvem dne 28. června 1898 učiněného a po vyžádaném Nejvyšším schválení zastavují se dočasně ustanovení článku 8, 9, 10, 12 a 13 státního zákona základního o všeobecných právech státních občanů ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 142, pro politické okresy Biała, Bochnia, Brzesko, Brzozów, Chrzanów, Dąbrawa, Gorlice, Grybów, Jarosław, Jasło, Kolbuszowa, Krakov (město), Krakov okolí, Krosno, Łańcut, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz (Nový Sandec), Nowy Targ (Nový Trh), Pilzno, Podgórze, Przemyśl, Ropczyce, Rzeszów, Sanok, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka a Żywiec v Haliči.

Co se týče účinků tohoto zastavení budiž šetřeno následujících ustanovení zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, a to ustanovení:

1. paragrafu 3 lit *a* a *c*,

2. paragrafu 4,

3. paragrafu 5, s obmezením na psaní, která jeví se býti podezřelými, že slouží rejdům, které ohrožují veřejnou bezpečnost a společenský pořádek,

4. paragrafu 6 lit. *a* a *b*,

5. paragrafu 7 lit. *a* a *b*, potom, pokud jde o potrestání přestupků proti obsaženým tam předpisům a proti nařízením na základě § 8 vydaným, § 9 zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVI. — Vydána a rozeslána dne 2. července 1898.

Obsah: (Čís. 107—109.) 107. Vyhláška, že c. k. vedlejší celnice v Bajašestie byla zmocněna beze cla vyřizovati zpět zaslané obaly. — 108. Vyhláška, že vedlejší celnice v Nadbrzezie byla povýšena na vedlejší celnici I. třídy a že byla zřízena expositura této celnice na železničném překladišti. — 109. Výnos, jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1898/99.

107.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 16. června 1898,

že c. k. vedlejší celnice v Bajašestie byla zmocněna beze cla vyřizovati zpět zaslané obaly.

Ve shodě s c. k. obchodním ministeriem c. k. vedlejší celnice I. třídy v Bajašestie se zmocňuje, obaly z cizozemska zpět zasílané, od tuzemských vývozných zásilek pocházející, beze cla vyřizovati podle ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě, poznámky k heslu „obaly a schrány".

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

108.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 18. června 1898,

že vedlejší celnice v Nadbrzezie byla povýšena na vedlejší celnici I. třídy a že byla zřízena expositura této celnice na železničném překladišti.

Vedlejší celnice II. třídy v Nadbrzezie byla na vedlejší celnici I. třídy povýšena a zmocněna předsebráti skrácené řízení opovědné.

Zároveň byla zřízena expositura této celnice na překladišti železničném, která již počala úřadovati.

Kaizl m. p.

109.

Výnos finančního ministeria ze dne 28. června 1898,

jakou jest jistotu dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě 1898/99.

Podle § 3 zákona o dani z cukru ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, ve shodě s královským uherským finančním ministeriem jistota, kterou jest dáti za správné vrácení případného přeplatku bonifikačního při vývozu cukru ve výrobní periodě cukerní 1898/99 každým cukrovarem, v němž se vyrábí cukr druhu vytčeného v § 1, čís. 1 zákona o dani z cukru, ustanovuje se prozatímně 140 procenty (140%) toho obnosu, který cukrovar tento byl povinen dáti jakožto náhradu vývozné bonifikace vzhledem k vývozu cukru ve výrobní periodě 1896/97.

Jistota tímto způsobem vypočtená budiž tím způsobem upravena, že částky menší než 50 zl. zvýší se na 50 zl., částky vyšší než 50 zl. na 100 zl.

Pro ty cukrovary, které ve výrobní periodě 1896/97 ještě nepracovaly, dotčená jistota stanoví se na 12.000 zl. (dvanáct tisíc zlatých).

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVII. — Vydána a rozeslána dne 10. července 1898.

Obsah: (Čís. 110—117.) 110. Nařízení, jímž pro nově zřízený dekanatní úřad okolí Brněnského v diecési Brněnské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve přiznáních podle zákona ze dne 19. dubna 1885, podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy. — 111. Nařízení, jímž se opravují ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě o vyclívání „olejných semen“. — 112. Vyhláška, že jest dovoleno cejchovati a kolkovati těžné váhy na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné. — 113. Listina o koncessi pro pokračovací trať Sedlecko-obornickou místní dráhy Sedlecko-žižkovické. — 114. Nařízení, jímž obec Hluboké přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského na Moravě. — 115. Nařízení, jímž obec Chrlopy přiděluje se k obvodu okresního soudu Jemnického na Moravě. — 116. Nařízení, jímž místní obec Daměnice přiděluje se k obvodu okresního soudu v Mladé Vožici v Čechách. — 117. Nařízení, jímž místní obce Štěrboholy a Staré Strašnice (skládající se z osad Staré a Nové Strašnice) přidělují se k obvodu okresního soudu Žižkovského v Čechách.

110.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 8. června 1898,

jímž pro nově zřízený dekanatní úřad okolí Brněnského v diecési Brněnské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve přiznáních podle zákona ze dne 19. dubna 1885, Z. Ř. č. 47, podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy.

Ministerské nařízení ze dne 19. června 1886, Z. Ř. č. 107, se doplňuje a dekanatní náklady, které ve přiznáních podle zákona ze dne 19. dubna 1885, Z. Ř. č. 47, podávaných za výdaj budou uznávány, ustanovují se pro nově zřízený dekanatní úřad okolí Brněnského v diecési Brněnské na sto padesát (150) zlatých r. č., čímž však nerozhoduje se o otázce, zda příslušnému faráři, jemuž vedení dekanatních záležitostí jest svěřeno, náleží doplněk z náboženského fondu, vztažmo ze státní jeho dotace ve smyslu zákona dotčeného.

Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

111.

Nařízení ministeria finančního a obchodního ze dne 20. června 1898,

jímž se opravují ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě o vyclívání „olejných semen“.

Ve shodě s účastnými král. uherskými ministeriemi mění se takto ustanovení úředního abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „olejná semena“:

V druhém odstavci buďte vytržena slova „semeno ohnicové, semeno řetkvové“.

U hesla: „semeno lnicové“ a „semeno madie“ budiž v rubrice: „clo“ místo „1 zl.“ položeno „beze cla“.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

112.

Vyhláška ministerstva obchodního ze dne 26. června 1898,

že jest dovoleno cejchovati a kolkovati těžné váhy na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné.

Na základě nařízení ministerstva obchodního ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, vyhlašují se veřejně následující předpisy, c. k. normální komisí cejchovní vydané, o cejchování a kolkování těžných vah na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné.

Baernreither m. p.

Předpisy

o cejchování a kolkování těžných vah na uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelinu, rudy, vápno, cihly a na věci podobné.

Těžné váhy, jichž se užívá k běžnému odvažování zboží hodnoty malé, jako jest uhlí kamenné, koks, uhlí hnědé, rašelina, rudy, vápno, cihly a věci podobné, smějí býti cejchovány a kolkovány, vyhovují-li těmto všeobecným zásadám:

1. Váha musí velmi důkladně a tak býti sestrojena, aby dalo se bezpečně předvídati, že po celou dobu, po kterou list ohledací má platnost, bude dobře a správně pracovati.

Normální komise cejchovní rozhodne pokaždé, zdali ta která soustava může býti připuštěna, a popis každé soustavy, kterou by bylo dopuštěno cejchovati a kolkovati, bude v Zákonníce říšském vyhlášen.

2. V příslušných vyhláškách budou ustanoveny také zvláštní podmínky, kterým váhy soustavy této musí vyhovovati, dále způsob, jak tyto váhy budou zkoušeny a kolkovány, a poplatky, které jest za to zapraviti.

3. Každá váha musí na nápadném místě míti tabulku pro nápis, jejíž spojení s vahou může býti kolkem zabezpečeno.

Nápis má zníti:

„Těžná váha na . . . . . .

pro břemena . . . . . .

Přesnost zvážení:

půl, čtvrt } procenta.

Viz příslušný certifikát“.

Na této nápisné tabulce musí býti uvedeno jméno a bydliště zhotovitelovo a běžné číslo výrobní.

Písmena tohoto nápisu musí býti větší nežli 7 *mm*.

4. Hranice chyb při údajích těchto vah stanoví se takto:

A. Při vahách, které automaticky neodvažují a výsledku neregistrují.

a) Změna obtížení, která způsobí odchylku váhy o 1 *mm*, nesmí převyšovati $^1/_4$% obtížení.

b) Nejvyšší přípustná chyba průměrné hodnoty 20 odvážení po sobě následujících nesmí převyšovati $^1/_4$% této hodnoty, naproti tomu

c) nejvyšší přípustná chyba kteréhokoli jednotlivého zvážení nesmí převyšovati $^1/_2$% zváženého břemena.

B. Při vahách, které automaticky odvažují a výsledek registrují.

Dvojnásobné hranice chybové, pod *A. b)* a *A. c)* stanovené, nehledíc k citlivosti váhy.

C. Při vahách, které sice automaticky odvažují, avšak registrovací úpravy nemají.

Tyto váhy budte vzhledem k chybovým hranicím posuzovány jako váhy lit. *A*.

5. Ku každé kolkované váze bude vydán list ohledací ve třech stejně znějících exemplářích, jehož text pokaždé bude určen ředitelstvem normální komise cejchovní.

6. Doba, po kterou ohledací list a vykonané cejchování, které listem ohledacím je stvrzeno, bude míti platnost, trvá po jeden rok a jeden měsíc, čítajíc ode dne, kterého list ohledací jest vyhotoven.

Ve Vídni, dne 12. května 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

113.

Listina o koncessi ze dne 27. června 1898,

pro pokračovací trať Sedlecko-obornickou místní dráhy Sedlecko-čížkovické.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi Leopoldu hraběti Thun-Hohensteinovi, statkáři v Štěpáně, ve spolku s dr. Aloisem Bauerem, říšským poslancem a statkářem v Podsedicích, dr. Albínem Viktorem Tschinklem, advokátem v Teplicích, a Viktorem Nobackem, podnikatelem staveb v Praze, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování pokračovací trati ze Sedlce do Obornice místní dráhy Sedlecko-čížkovické, o které jedná koncessní listina ze dne 29. ledna 1897, Z. Ř. č. 48, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895.

Tato pokračovací trať budiž v každé příčině pokládána za doplňující část místní dráhy Sedlecko-čížkovické o rozchodu pravidelném, o které jedná svrchu dotčená koncessní listina ze dne 29. ledna 1897, a mají se proto k ní vztahovati ustanovení řečené koncessní listiny s tou obměnou, že tato pokračovací trať, o jejíž stavbu jde, má býti nejdéle až do 31. prosince 1898 dokonána a veřejné vozbě odevzdána.

Wittek m. p.

114.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1898,

jímž obec Hluboké přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského na Moravě.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, obec Hluboké vylučuje se z obvodu okresního soudu Blanského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

115.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1898,

jímž obec Chrlopy přiděluje se k obvodu okresního soudu Jemnického na Moravě.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, obec Chrlopy vylučuje se z obvodu okresního soudu Vranovského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Jemnického.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

116.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1898,

jímž místní obec Daměnice přiděluje se k obvodu okresního soudu v Mladé Vožici v Čechách.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, místní obec Daměnice vylučuje se z obvodu okresního soudu Vlašimského a přiděluje se k obvodu okresního soudu v Mladé Vožici.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

117.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1898,

jímž místní obce Štěrboholy a Staré Strašnice (skládající se z osad Staré a Nové Strašnice) přidělují se k obvodu okresního soudu Žižkovského v Čechách.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868 Z. Ř. č. 59, místní obce Štěrboholy a Staré Strašnice (skládající se z osad Staré a Nové Strašnice) vylučují se z obvodu okresního soudu v Královských Vinohradech a přidělují se k obvodu okresního soudu Žižkovského.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 15. července 1898.

Obsah: (Čís. 118—119.) 118. Vyhláška, že byla zřízena celní expositura v Drenkově. — 119. Císařské nařízení, jímž zachovává se působnost předpisů § 3, č. 1 zákona, dne 20. června 1888 o tom daného, jak má býti rozvržen alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný, jakož i působnost zákona ze dne 5. července 1896, jímž byly dočasně změněny některé předpisy zákona o dani z cukru.

118.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. července 1898,

že byla zřízena celní expositura v Drenkově.

Král. uherské ministerium finanční oznámilo, že v Drenkově (v stolici Krassó-Szörényské) byla zřízena expositura hlavní celniceRšavské, nadaná právy vedlejší celnice II. třídy, a že počala úřadovati dne 1. června 1898.

Kaizl m. p.

119.

Císařské nařízení, ze dne 9. července 1898,

jímž zachovává se působnost předpisů § 3, č. 1 zákona, dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 95, o tom daného, jak má býti rozvržen alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný, jakož i působnost zákona ze dne 5. července 1896, Z. R. č. 111, jímž byly dočasně změněny některé předpisy zákona o dani z cukru.

Podle § 14 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Zachovává se v platnosti koncem srpna 1898 docházející působnost rozvrhu, který jest v § 3, č. 1 zákona ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 95, o dani z lihu stanoven pro alkohol podle nižší sazby dávky konsumní vyráběný, jakož i císařským nařízením ze dne 24. srpna 1897, Z. Ř. č. 193, až do konce července 1898 prodloužená působnost §§ 1 a 2 zákona ze dne 5. července 1896, Z. Ř. č. 111, o dočasné změně některých ustanovení zákona o dani z cukru. Také ve výrobním období 1898/99 bude míti platnost na základě zákona ze dne 4. srpna 1891, Z. Ř. č. 114, na výrobní období 1894/95 až včetně 1897/98 vykonaný individuální rozvrh alkoholu, který v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených pokaždé v jednom výrobním období od lihovarů konsumní dávce podrobených smí býti vyroben podle nižší sazby této dávky.

§ 2.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto císařské nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 9. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIX. — Vydána a rozeslána dne 16. července 1898.

Obsah: Čís. 120. Císařské nařízení, jímž se částečně zrušuje závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896 stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních.

120.

Císařské nařízení ze dne 8. července 1898,

jímž se částečně zrušuje závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních.

Podle § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních stanovený, že při vyplácení služného, mzdy a výslužného takového druhu, který jest v §§ 167 a 168 dotčeného zákona naznačen, osobní daň z příjmu a daň ze služného z těch'o platů předepsaná má býti srážena a státní pokladně odváděna, pozbude moci vzhledem ku proměnlivým platům tohoto druhu s výjimkou v § 3 vytčenou; avšak má trvati dále oznamovací povinnost výplatců v § 201 dotčená.

Za proměnlivé platy ve smyslu tohoto ustanovení pokládají se tantiémy, presenční taxy, kolejné, zkušební taxy, provise a platy podobné, dále pak mzdy akordní a podle kusu, jakož i ty mzdy podle času, které jsou ujednány ve lhůtách ne delších nežli čtyřnedělních.

§ 2.

Příjemcové takových proměnlivých platů služebních jsou následkem toho s výhradou ustanovení § 3 zavázáni, bezprostředně zapravovati daň z těchto platů snad předepsanou v platebních lhůtách v § 226 dotčeného zákona uvedených.

§ 3.

Jestliže zaměstnatelé vyplácejí proměnlivé platy osobám takovým, kterým také jsou povinni vypláceti platy, jež jsou berní srážce podrobeny, tedy vzhledem k těmto proměnlivým platům trvají dále v platnosti ustanovení §§ 234 a 235 zákona svrchu dotčeného.

Stejným způsobem budiž nakládáno s remuneracemi, pokud jich podle § 167, č. 1, nesluší pokládati za platy stálé.

Ustanovení tato však neplatí o kolejném a o zkušebních (promočních) taxách, při nichž § 1 bez obmezení nabývá moci.

§ 4.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím s tou obměnou, že má se vztahovati již k veškerému prvnímu ukládání osobní daně z příjmu a daně ze služného.

§ 5.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby nařízení toto uvedl ve skutek.

V Ischlu, dne 8. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XL. — Vydána a rozeslána dne 19. července 1898.

Obsah: (Čís. 121—122.) 121. Císařské nařízení, jak velká dotace státnímu fondu melioračnímu v roce 1898 e státních peněz má býti dána a jak jí má býti upotřebeno. — 122. Císařské nařízení o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku).

121.

Císařské nařízení ze dne 1. července 1898,

jak velká dotace státnímu fondu melioračnímu v roce 1898 ze státních peněz má býti dána a jak jí má býti upotřebeno.

Podle § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Příspěvek ze státních peněz, v § 1 zákona ze dne 14. srpna 1891, Z. Ř. č. 129, k dotaci melioračního fondu na 750.000 zl. určený, zvyšuje se na rok 1898 na 850.000 zl.

Vláda se zmocňuje, aby výdaje fondu melioračního podle potřeby zapravila na účet rozpočtu fondu melioračního, jak na r. 1898 bude ustanoven.

§ 2.

Mému ministrovi orby a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli toto nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 1. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

122.

Císařské nařízení, ze dne 7. července 1898,

o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku).

Na základě § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje přivoliti, aby bosensko-hercegovinská správa zemská učinila půjčku v 60 letech umořitelnou až do nejvyšší sumy 11 milionů zlatých pro stavbu železnice o rozchodu úzkém ze stanice Gabely bosensko-hercegovinských drah státních až k dalmatské hranici a pro další pokračování této železničné stavby ve směru k Boce Kotorské ku požadované dílčí trati, která jde Sutorinou k Hercegovině náležející, konečně pro odbočku od oné železničné trati se odvětvující do Trebině a pro druhou odbočku až k dalmatské hranici ve směru do Gruže (Dubrovníka).

§ 2.

Mimo to se vláda zmocňuje přivoliti, aby suma, které bude třeba k zapravení úroků a splátek umořovacích pro půjčku v § 1 dotčenou, jakož i k uhrazení vozebního schodku, který snad vznikne v prvních letech, kdy dráha v § 1 zevrubněji naznačená bude provozována, až do nejvyššího úhrnu 800.000 zl. ročně, ode dne zahájené vozby na této dráze čítajíc, byla zálohou dána Bosně-Hercegovině nejdéle po deset let za sebou jdoucích z ročně splácených úroků aktiv bývalých financí ústředních, naproti čemuž po uplynutí desíti let zemské příjmy Bosny a Hercegoviny mají ručiti za umořování a zúrokování půjčky.

§ 3.

Částky, které budou zálohou dány podle § 2 tohoto nařízení ze společných aktiv, budte tím způsobem zúrokovány a umořeny, že úroky mají býti ročně zapravovány ze zemských příjmů Bosny nebo Hercegoviny, za splátky umořovací však budiž upotřebeno ryzích vozebních přebytků dráhy v § 1 dotčené.

§ 4.

Tím, že se společných aktiv upotřebí k zálohám podle § 2, nerozhoduje se nikterak o rozdělení těchto aktiv.

§ 5.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím pod tou podmínkou, že ustanovení s ním srovnalá nabudou zákonné moci v zemích koruny Uherské a zároveň s ním budou vyhlášena.

V Ischlu, dne 7. července 1898

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLI. — Vydána a rozeslána dne 20. července 1898.

Obsah: (Čís. 123—125.) 123. Vyhláška ministeria finančního, kterou se na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896 nařizuje, jak s úroky a dividendami francouzských papírů cenných má býti nakládáno vzhledem k dani důchodové. — 124. Císařské nařízení, jaké berní poplatnosti je třeba k vlastnosti kupce s právem úplným. — 125. Císařské nařízení, jímž poskytují se úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské.

123.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 23. června 1898,

kterou se na základě § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, nařizuje, jak s úroky a dividendami francouzských papírů cenných má býti nakládáno vzhledem k dani důchodové.

Poněvadž ve Francouzsku úroky a dividendy cizozemských papírů cenných (kromě státních papírů cenných) nehledíc ke zdanění snad již v cizozemsku vykonanému jsou zásadně dávce podrobeny, ministerium finanční ve smyslu § 285 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, tímto ustanovuje, že úroky a dividendy francouzských papírů cenných (kromě státních papírů cenných), jsou-li tu ostatní všeobecné podmínky zákonné, nehledíc k jich zdanění ve Francouzsku snad vykonanému, mají na základě přiznání podrobeny býti v tuzemsku dani důchodové podle III. hlavy dotčeného zákona.

Co se týče francouzských cenných papírů státních, mají naproti tomu neobmezenou působnost všeobecná ustanovení § 127 z. o d. o., podle něhož zdanění těchto papírů ve Francouzsku snad vykonané vylučuje zdejší povinnost k dani důchodové.

Kaizl m. p.

124.

Císařské nařízení ze dne 11. července 1898,

jaké berní poplatnosti je třeba k vlastnosti kupce s právem úplným.

Podle § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

Článek I.

Paragrafy 7 a 9 zákona ze dne 17. prosince 1862, Z. Ř. č. 1 z r. 1863, jímž byl obchodní zákoník zaveden, zrušují se ve svém dosavadním znění a mají budoucně zníti takto:

§ 7. Ustanovení zákonníka obchodního o firmách, o knihách obchodních a o prokuře vztahují se, kromě obchodníků podomních, ke všem kupcům, kteří z výdělku svého obchodu na jednoroční státní dani výdělkové v místech s obyvatelstvem více než 100.000 obyvatel alespoň 60 zl., v místech s obyvatelstvem více než 10.000 zl. a ne přes 100.000 obyvatel alespoň 40 zl., a v místech s obyvatelstvem ne přes 10.000 obyvatel alespoň 25 zl. jsou povinni platiti nebo kteří by z obchodu svého podle rozsáhlosti jeho dotčenou daň platili, kdyby od jejího zapravování nebyli osvobozeni.

Společnosti ku provozování některé obchodní živnosti, ku které se dotčená ustanovení obchodního

zákonníka nevztahují, nepokládají se za společnosti obchodní.

§ 9. Jakmile jest firma kupcova zapsána do rejstříku obchodního, tedy pozdější změny v sumě daně výdělkové, kterou kupec jest povinen platiti, neb okolnost, že místo provozovací následkem přírůstku obyvatelstva bylo vřaděno do jiné třídy místní (§ 7), nemají vlivu na to, aby nebylo šetřeno předpisů zákonníka obchodního v předcházejícím paragrafu dotčených.

Článek II.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. srpna 1898.

Změna zákonné sazby berní netýká se kupců, jejichž firma v čas, kdy toto nařízení počne působiti, již byla v obchodním rejstříku zapsána

Článek III

Ministrovi práv a ministrovi obchodu jest uloženo, aby toto nařízení uvedli ve skutek.

V Ischlu, dne 11. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jedrzejowicz m. p.

125.

Císařské nařízení ze dne 11. července 1898,

jímž poskytují se úlevy při připuštění ke zkoušce soudcovské.

Na základě § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Pokud se jeví býti toho třeba, aby pokaždé v čas byl odstraněn v jednotlivých obvodech jsoucí nedostatek soudcovských úředníků, k vykonávání soudcovského úřadu schopných, jest ministr práv zmocněn:

1. auskultanty a právní praktikanty, kteří soudní praxi nastoupili před prvním lednem 1898, po dokonání soudní praxe jednoho a půl roku připustiti ku praktické zkoušce soudcovské;

2. auskultanty a právní praktikanty, kteří v roce 1898 nebo v některém z obou následujících let vstoupí do přípravné služby soudcovské, po dokonání dvouleté přípravné služby, která má se konati u soudu neb u státního zastupitelstva, připustiti ke zkoušce soudcovské;

3. kandidáty advokacie a notářství, kteří ještě před prvním lednem 1898 nastoupili praxi soudní nebo praxi advokátní nebo notářskou, na základě dvouletého zaměstnání v praktické službě justiční připustiti ke zkoušce soudcovské, předpokládajíc, že z času toho strávili alespoň jeden rok ve praxi soudní, ostatní však čas byli zaměstnáni v kanceláři některého advokáta nebo notáře;

4. kandidáty advokátní a notářské, kteří v roce 1898 nebo v některém z obou následujících let vstoupí do soudcovské služby přípravné, na základě dvouleté služby přípravné, která má se konati u soudu a u státního zastupitelstva, připustiti ke zkoušce soudcovské a čas, po který byli zaměstnáni v některé advokátní nebo notářské kanceláři, až do úhrnné doby půl roku započísti do této služby přípravné.

Ustanovení č. 3 a 4 vztahují se obdobně k osobám, které jsou zaměstnány u finanční prokuratury.

Bude-li někdo připuštěn k soudcovské zkoušce podle ustanovení pod č. 2 až 4 uvedených na základě skrácené služby přípravné, budiž zkouška tato vykonána podle předpisů císařského nařízení ze dne 10. října 1854, Z. Ř. č. 262.

§ 2.

Až do konce roku 1901 prodlužuje se oprávnění, že notářští kandidáti, kteří notářskou zkoušku s prospěchem vykonali, mohou býti jmenováni soudcovskými úředníky, podstoupili-li zkoušku doplňovací (§ 93 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217).

§ 3.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 11. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jedrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLII. — Vydána a rozeslána dne 22. července 1898.

Obsah: Čís. 126. Nařízení, jímž vydávají se předpisy o cejchování rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji.

126.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 26. června 1898,

jímž vydávají se předpisy o cejchování rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji.

Ve shodě s c. k. ministeriemi vnitra a financí nařizuje se takto:

§ 1.

Všechny ty rakouské dřevěné lodi veslové na Dunaji plující, čítajíc k nim i lodi takovéhoto druhu z přítoků do Dunaje přestupující, které podle § 4 nařízení ministeria obchodního ze dne 29. ledna 1858, Z. Ř. č. 22*) (o dosažení rakouské legitimace pro říční plavbu nebo pro plavbu na Dunaji), musí býti opatřeny lodním patentem, buďte úředně cejchovány, nežli nastoupí svou první plavbu po proudu nebo proti němu.

Cejchování toto budiž obnoveno (přecejchování):

a) když by nosnost lodi byla změněna většími správkami nebo jinakými změnami trupu lodního;

b) k úřednímu rozkazu, když proti stavebnímu stavu lodi nebo proti stanovené nosnosti lodi jsou pochybnosti závažné;

c) k zvláštní žádosti majitele lodního.

§ 2.

Žádost za cejchování nebo za přecejchování lodi budiž podána vlastníkem lodi nebo jeho zmocněncem písemně nebo protokolárně u některého úřadu k cejchování lodí stolice první (§ 8).

V žádosti budiž uveden počet lodního mužstva a budiž k ní doložen seznam předmětů lodního výstroje.

§ 3.

Cejchování budiž vykonáno znalcem, kterého lodní úřad cejchovní po ruce má.

Za příčinou cejchování budiž příslušné plavidlo vlastníkem nebo jeho zmocněncem dopraveno na nejbližší vhodné přístaviště od lodního úřadu cejchovního k tomu ustanovené; vlastník nebo jeho zmocněnec má se při tom postarati o potřebnou pomoc podle poukazu zřízence cejchovního.

*) Dotčený § 4 zní:

Každá loď, která má plouti po Dunaji, musí býti opatřena řádným patentem lodním.

Vyjmuty jsou z toho:

a) lodi takové konstrukce, že jsou způsobilé a určeny toliko k jediné plavbě po proudu;

b) malá plavidla, která vozí toliko věci obyčejného obchodu tržního mezi blízkými místy;

c) plavidla, která konají toliko vnitřní dopravu mezi jednotlivými pobřežními místy jedné a téže osady a nejbližšího okolí;

d) převozy nebo prámy podle § 11 téhož nařízení ze dne 29. ledna 1858, Z. Ř. č. 22.

(Böhmisch.)

Jestliže by si kdo přál, aby cejchování bylo vykonáno na přístavišti, které není úředně k tomu všeobecně vyhlédnuto, budiž to výslovně v žádosti připomenuto.

§ 4.

Lodi buďte cejchovány podle tun o 1000 *kg*. Při tom jest rozhodna ta prostora lodi, která leží mezi rovinou ponoru lodi nenaložené a naložené, a voda touto lodní prostorou vytlačená činí nosnost lodi, čítajíc váhu její podle tun po 1000 *kg*.

Dolní rovina ponoru se srovnává s vlastní vahou lodi čítajíc v to její výstroj a mužstvo v cejchovním listě uvedené, kdežto hořejší rovina ponoru jest určena výší volného okraje, který má zůstati mezi hladinou vodní a nejnižším horním krajem (obyčejně ve středu lodi) palubové podlahy lodi úplně naložené, vystrojené a mužstvem obsazené.

Volná výše okraje budiž při cejchování na 24 *cm* stanovena a budiž cejchovní čarou, která má činiti spodní kraj cejchovního kolku, lehce seznatelným způsobem naznačena. Cejchovní čára buď alespoň 10 *cm* dlouhá a budiž učiněna na obou stranách lodi, na obou koncích a ve středu.

Čára prázdně budiž vyznačena skobami z pozinkovaného plechu železného 8 *cm* dlouhými, 2 *cm* širokými a 3 *mm* tlustými, a to dolním jejich krajem, rovněž na šesti místech.

Cejchovní kolek obsahuj: císařského orla, cejchovní čáru alespoň 10 *cm* dlouhou s výší volného okraje ve středu lodi se srovnávající, skrácené označení úřadu, který cejchování vykonal, počáteční a konečné písmeno sídla tohoto úřadu, číslo listu cejchovního a letopočet cejchování.

Příloha *A*. Ustanovení prováděcí.

Zevrubnější ustanovení prováděcí jsou obsažena v příloze *A*.

§ 5.

Příloha *B*. List cejchovní.

Příslušný cejchovní úřad lodní vydá o vykonaném cejchování list cejchovní podle vzorce I, který i s patentem lodním budiž stále za plavby na lodi chován.

§ 6.

List cejchovní pozbývá platnosti:

a) opomine-li se přecejchování, jehož podle § 1, odstavce 2 *a)* a *b)* je třeba;

b) při přecejchování, kromě že by při něm na jevo vyšlo, že ani hlavní rozměry lodi se nezměnily proti tomu, co v listě cejchovním jest uvedeno, ani že se poloha známek prázdně proti nové čáře prázdně nezměnila o více než 5 *cm*.

V případě tomto list cejchovní podrží svou platnost.

Vydá-li se na základě přecejchování nový list cejchovní, buďte spolu staré znaky cejchovní vyhlazeny.

Cejchovní listy, které pozbyly platnosti, buďte odňaty lodním úřadem cejchovním, který zjistil jejich neplatnost, a vlastník, vztažmo správce lodi jest zavázán, vyhověti příkazu odejímajícímu ve lhůtě vyměřené, jinak by neplatnost cejchovního listu veřejně byla vyhlášena.

Když některý cejchovní list byl prohlášen za neplatný jiným lodním úřadem cejchovním, nežli který jej vydal, budiž to ihned tomuto úřadu oznámeno, aby rejstřík opravil.

§ 7.

Lodní úřadové cejchovní mají nejen vydávati cejchovní listy o vykonaném cejchování a přecejchování nýbrž také vésti rejstřík podle vzorce II a po skončení každého roku předkládati stručný výkaz o tomto cejchování a přecejchování, uvedouce druhy a nosnost cejchovaných lodí ministeriu obchodnímu skrze představený úřad zemský, který k nim přiloží přehled obsahující všechny podřízené lodní úřady cejchovní.

§ 8.

Lodní úřadové cejchovní stolice první jsou političtí úřadové okresní, pokud úřadují jako lodní úřadové stolice první pro plavební okres sobě přidělený, c. k. stavební správy dunajské, kde takové jsou zřízeny, a c. k. inspekce dunajského průplavu ve Vídni.

§ 9.

Politické úřady zemské ve Vídni a v Linci úřadují jako revisní úřadové pro lodní úřady cejchovní, které jsou v jejich obvodě správním.

Jim přísluší:

1. občasně zkoušeti měřící přístroje, jichž lodní úřadové cejchovní stolice první užívají;

2. rozhodovati o odvoláních podaných proti nařízením podřízených lodních úřadů cejchovních stolice první, zejména přezkoumávati cejchování a

přecejchování jimi konaná, když na postup nebo na jeho výsledek lodní vlastník nebo jeho zmocněnec včasně si stěžoval.

Shoduje-li se přezkum s cejchováním nebo přecejchováním v odpor braným, tedy další opravné prostředky se nepřipouštějí.

§ 10.

Za cejchování a přecejchování budiž ihned, jakmile jsou vykonány, složena taxa u lodního úřadu cejchovního, jejíž výše řídí se podle nosnosti cejchované lodi.

Taxa tato činí za lodi až do nosnosti:

50 tun	2 zl.
přes 50 tun až do 100 tun . .	3 „
„ 100 „ „ „ 200 „ . . .	5 „
„ 200 „ „ „ 300 „ . . .	7 „
„ 300 „	10 „

Vyhoví-li se žádosti lodního vlastníka nebo jeho zmocněnce, aby cejchování bylo vykonáno na přístavišti úředně k tomu všeobecně nevyhlédnutém, tedy žadatel má zapraviti kromě cejchovného také vzniklé snad náklady na komisi.

Cejchovní list bude doručen po zaplacení cejchovného a nákladů snad na komisi vzešlých.

§ 11.

Přestupky tohoto předpisu, pokud snad nespadají pod jiná zákonná ustanovení, budte potrestány od příslušných politických úřadů okresních, pokud úřadují jako plavební úřadové stolice první, podle ministerského nařízení ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198, penězitou pokutou až do 100 zl. nebo vězením až do 14 dní.

§ 12.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Rakouské dřevěné lodi veslové, již na Dunaji jezdící, budte nejdéle až do konce plavebního období 1899 podrobeny úřednímu cejchování podle tohoto nařízení.

Thun m. p. **Baernreither** m. p.

Kaizl m. p.

Příloha A.

Ustanovení prováděcí

ku předpisu o cejchování rakouských dřevěných lodí veslových na Dunaji, vydanému c. k. ministeriem obchodu ve shodě s c. k. ministeriem vnitra a financí.

§ 1.

Loď, která má býti cejchována, budiž dopravena i s lodním náčiním, které budiž v cejchovním listě uvedeno, na přístaviště příbojem nerušené a budiž tam tak postavena, aby boky stejně z vody vynikaly, aby vodorovná poloha lodi nebyla rušena navalením lodi na dně říčním nebo na svahu pobřežním a aby mohlo se jeti kocábkou kolem lodi.

§ 2.

Loď budiž cejchována podle váhy tun a objem vody, lodním trupem vytlačený, mezi hladinou čáry prázdně a hladinou hořejší čáry ponoru, která jest dána stanovenou úředně výší volného okraje 24 *cm*, budiž určen pomocí střední plavební roviny podle vzorce:

$$T = \frac{1}{3} l . H \left\{ b_0 + b_8 + 4 (b_1 + b_3 + b_5) + 2 (b_2 + b_4) \right\}.$$

Při tom značí:

T nosnost lodi v tunách po 1000 *kg*;

$l = \frac{L}{6}$ šestý díl délky střední roviny plavební;

$b_0, b_1 \ldots b_8$ šířky střední roviny plavební v bodech dílčích;

H svislou vzdálenost mezi hladinou čáry prázdně a rovinou ponoru;

veškery rozměry buďte podle metrů uvedeny a alespoň s dvěma desetinnými místy čítány, při čemž budiž druhé desetinné místo obvyklým způsobem opraveno.

Když se určují rozměry, budiž takto postupováno:

Čára prázdně jest dána úderem vln lodi nenaložené, kdežto hloubku ponoru obdržíme, když výši volného okraje, v § 4 nařízení stanovenou, odečteme od vrchní hrany nejnižšího místa boku palubového. Polovice svislé vzdálenosti mezi rovinou prázdně a rovinou ponoru dává střední rovinu plavební, která jest tedy rovnoběžná s hladinou vodní a její projekce se tím obdrží, že délka $\frac{H}{2}$ na koncích lodi nad hladinou vodní se vyznačí.

Ty body, kde střední rovina plavební protíná úžlabní prkna na obou stranách lodi, vyznačí se olovnicí na vrchní ploše lemízů. Svislá vzdálenost mezi čarami, které spojují přední a zadní body takto obdržené, dává délku střední roviny plavební.

Tato délka rozdělí se na 6 stejných dílů, každý dílčí bod vyznačí se na bocích lodních a vyšetří se na těchto místech příslušná šířka lodi.

Při tom hořejší šířka lodi měří se od zevnitřního kraje k zevnitřnímu kraji a od této délky odečte se úhrn těch vzdáleností, o které lodní stěny ve

výši střední roviny plavební jsou zúženy proti kraji hornímu.

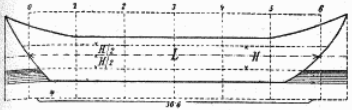

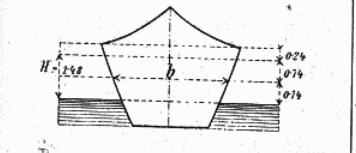

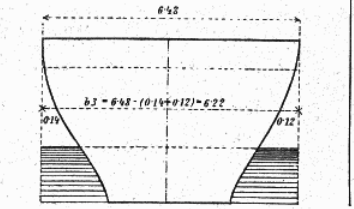

$L = 36{\cdot}6\ m$
$H = 1{\cdot}48$
$b_0 = 1{\cdot}62$
$b_1 = 5{\cdot}40$ $\quad b_4 = 6{\cdot}15$
$b_2 = 6{\cdot}12$ $\quad b_5 = 5{\cdot}65$
$b_3 = 6{\cdot}22$ $\quad b_6 = 1{\cdot}86$

$$T = \frac{1}{3}\,6{\cdot}1 \,.\, 1{\cdot}48 \left\{ 1{\cdot}62 + 1{\cdot}86 + 4\,(5{\cdot}40 + 6{\cdot}22 + 5{\cdot}65) + 2\,(6{\cdot}12 + 6{\cdot}15) \right\} =$$

$$= \frac{1}{3}\,6{\cdot}1 \,.\, 1{\cdot}48 \,.\, 97{\cdot}10 = 292 \text{ tun.}$$

§ 3.

Čára prázdně budiž naznačena skobami z pocinovaného plechu železného 8 *cm* dlouhého, 2 *cm* širokého a 3 *mm* silného s přiměřeně dlouhými hroty.

Při tom spodní hrana skob určuje čáru prázdně; takovéto skoby buďte upevněny na obou stranách středu lodního a na koncích lodi.

Čára ponoru budiž podobným způsobem rovněž na 6 místech vyznačena, a to cejchovní čarou požehů cejchovního kolku, které se vpálí na těchto místech.

Cejchovní kolek, jehož spodním krajem jest vodorovná cejchovní čára alespoň 10 *cm* dlouhá, má mimo to obsahovati: císařského orla, zkrácené označení úřadu, který cejchování vykonal, počáteční a konečné písmeno sídla tohoto úřadu, číslo listu cejchovního a příslušný letopočet.

Vzorec cejchovního kolku.

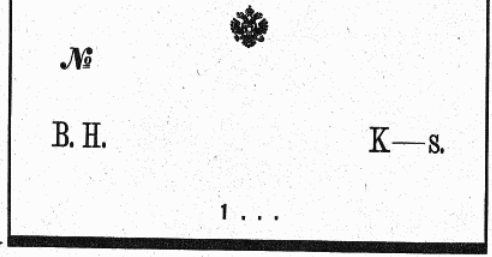

Cejchovní čára

Za zkratky budiž užíváno pro okresní hejtmanství písmen *B. H.*,

pro stavební správu říčnou písmen *St. B. L.*,

pro inspekci vídeňského průplavu Dunajského *W. D. C. I.*,

pro vídeňský magistrát *M. W—n*,

pro starostu lineckého *B. M. L—z*.

§ 14.

Při přecejchování budiž postupováno stejným způsobem jako při prvním cejchování. Při tom známky prázdně, změnily-li by se o více než o 5 *cm*, buďte znova vyraženy, staré požehy buďte vyhoblovány, nové požehy pro výši volného okraje provedeny a budiž nový list cejchovní vydán.

Jestliže se poloha čáry prázdně změnila o méně než 5 *cm* a jestliže i hlavní rozměry lodi se nezměnily, tedy může býti upuštěno od nového vyšetření nosnosti lodi a dosavadní cejchovní list podrží platnost, a jestliže přecejchování bylo vykonáno z úředního rozkazu, tedy v případnosti této není třeba zapraviti cejchovného (§ 1, odstavec 2, alinea *b* ministerského nařízení).

§ 5.

K cejchování dřevěných lodí veslových je třeba tohoto náčiní;

1. k měření délky ocelové pásmo měřické 20 *m* dlouhé;

2. k měření šířky a výšky měřické lati 4 a 2 *m* dlouhé, na centimetry rozdělené;

3 olovnice k vyznačení dílčích bodů na zevnitřních stěnách a k stanovení sklonu boků;

4. úhelnice o 90° s posunovatelným měřítkem na jednom rameni úhlu k stanovení sklonu boků;

5. požehadlo, obsahující císařského orla, alespoň 10 *cm* dlouhou čáru cejchovní, skrácené označení úřadu, který vykonává cejchování, počáteční a konečná písmena sídla tohoto úřadu a značku „*M*“;

6. úbor požehadel s arabskými číslicemi, aby mohlo býti vpáleno číslo listu cejchovního a letopočet;

7. skoby k naznačení čáry prázdně.

§ 6.

List cejchovní budiž vyhotoven podle vzorce I a za příčinou jeho kolkování vlastník lodi nebo jeho zmocněnec má předložiti kolek 1 zl.

§ 7.

Cejchovné, za příslušnou loď náležející, budiž po vykonaném cejchování oznámeno lodnímu vlastníku nebo jeho zmocněnci orgánem, jemuž jest cejchování svěřeno, a co možná brzy složeno u lodního úřadu cejchovního. Taxa se skládá na stvrzenku lodního úřadu cejchovního, který za to složiteli vydá list vzájemný.

Příloha B. Vzorec I.

List cejchovní

pro dřevěnou loď veslovou, patřící . . . . . v . . . . . , označenou čís. . . . a pod tímto číslem v cejchovním rejstříku (jméno úřadu rejstříkového) zapsanou, od (jméno stavitelovo) v (bydliště stavitelovo) roku . . . . vystavenou.

Při cejchování dne . . . . . 1 . . . vykonaném byla při výši volného okraje 24 *cm* ve středu lodi svislá vzdálenost mezi hloubkou prázdně a dopustitelnou hloubkou ponoru vyšetřena na . . . . *m*, délka střední roviny plavební na . . . . *m* a šířka její ve vzdálenostech $\frac{}{6}$ *m*.

a to: b_0 na . . . . *m*, b_2 na . . . . *m*, b_4 na . . . . *m* b_6 na . . . . *m*.

b_1 na . . . . *m*, b_3 na . . . . *m*, b_5 na . . . . *m*.

Z těchto rozměrů jest vypočtena nosnost lodi podle vzorce

$$T = \frac{1}{3} t \,.\, H \left\{ b_0 + b_6 + 4\,(b_1 + b_3 + b_5) + 2\,(b_2 + b_4) \right\}$$

na . . . . . t. j. . . . . (slovy) . . . . . tun,

při čemž bylo přihlédáno k výstroji lodi, skládajícímu se z . . . . . ,

jakož i k jejímu mužstvu, skládajícímu se z . . . . . .

. . . . . dne . . . . . 1 . . .

Počet! C. k. . . . . .

Příloha C.

Číslo pol.	Jméno a bydliště vlastníka lodního	Druh lodi	Označení lodi, číslo a firma	Výše volného okraje	Délka střední roviny plavební
				cm	*m*

Vzorec II pro vedení cejchovního rejstříku.

Šířky střední rodiny plavební						Kolmá vzdálenost čáry prázdné od dopustitelné čáry ponoru	Nosnost lodi	Den, kdy cejchování bylo předsevzato	Datum a číslo vydaného listu cejchovního	Poznámka
b_0	b_1	b_2	b_3	b_4	b_5					
m							tuny			

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIII — Vydána a rozeslána dne 24. července 1898.

Obsah: (Čís. 127—128.) 127. Císařské nařízení, že dlužních úpisů kommunálním ústavem úvěrním země Slezské vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných. — 128. Císařské nařízení, že kommunálních úpisů dlužních, dolnorakouským zemským hypotečním ústavem vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných.

127.

Císařské nařízení, ze dne 15. července 1898,

že dlužních úpisů kommunálním ústavem úvěrním země Slezské vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných.

Na základě ustanovení § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Dlužních úpisů kommunálním ústavem úvěrním země Slezské až do nejvyšší sumy 8 milionů zlatých rakouského čísla nebo 16 milionů korun měny zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 126, stanovené, vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, peněz ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelního ústavu poštovského, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, a podle kursu bursovního, avšak nikoli nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Mým ministrům vnitra, práv, financí a obchodu jest uloženo, aby ve skutek uvedli toto nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 15. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

128.

Císařské nařízení ze dne 22. července 1898,

že kommunálních úpisů dlužních, dolnorakouským zemským hypotečním ústavem vydaných může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných.

Na základě ustanovení § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Kommunálních dlužních úpisů, dolnorakouským zemským hypotečním ústavem v nejvyšších mezích podle stanov vydaných, a jako „Dolnorakouské zemské kommunální úpisy dlužní“ poznačených, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, peněz ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelního ústavu poštovského, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, a podle kursu bursovního, avšak nikoli nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Mým ministrům vnitra, práv, financí a obchodu jest uloženo, aby ve skutek uvedli toto nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 22. července 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p.
Welsersheimb m. p.
Wittek m. p.
Ruber m. p.
Bylandt m. p.
Kast m. p.
Kaizl m. p.
Baernreither m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIV. — Vydána a rozeslána dne 27. července 1898.

Obsah: (Čís. 129—132.) 129. Vyhláška, že bylo změněno stanoviště a název expositury hlavní celnice II. třídy Feldkirch ve Winkl-Gargella. — 130. Vyhláška, že vedlejší celnice spojená s přístavním a námořsko-zdravotním jednatelstvím přeložena byla z Nina do Privlaky. — 131. Výnos, že přeložení některé ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 zákona o dani cukerní ze dne 20. června 1888 poznačených do jiné provozovárny, má býti ohlášeno. — 132. Vyhláška, že v ministeriu obchodním zřízen byl úřad pro statistiku práce.

129.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 7. července 1898,

že bylo změněno stanoviště a název expositury hlavní celnice II. třídy Feldkirch ve Winkl-Gargella.

Expositura hlavní celnice II. třídy Feldkirch ve Winkl-Gargella, která dosud měla své stanoviště v zimě v St. Gallenkirch a v létě v Gargella, zůstane od nynějška trvale v Gargella.

Zároveň dosavadní název dotčené expositury mění se na „Expositura hlavní celnice II. třídy Feldkirch v Gargella".

Kaizl m. p.

130.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 14. července 1898,

že vedlejší celnice spojená s přístavním a námořsko-zdravotním jednatelstvím přeložena byla z Nina do Privlaky.

C. k. vedlejší celnice II. třídy v Ninu spojená s přístavním a námořsko-zdravotním jednatelstvím přeložena byla dnem 25. června 1898 do Privlaky.

Kaizl m. p.

131.

Výnos finančního ministeria ze dne 20. července 1898,

že přeložení některé ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 zákona o dani cukerní ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, poznačených do jiné provozovárny, má býti ohlášeno.

Ve shodě s královským uherským ministeriem finančním ustanovuje se na základě § 63 zákona ze dne 20. června 1888, Z. Ř. č. 97, o zdanění cukru, že podnikatel, přeloží-li některou ze živností (obchodů) v § 27, odstavci 1 dotčeného zákona poznačených do jiné provozovárny, učiniti má o tom ve lhůtě v § 27 dotčeného zákona předepsané u finančního úřadu první instance písemné oznámení, poznače zevrubněji novou provozovárnu podle její místní polohy.

O tomto oznámení správa kontrolního okresu finanční stráže, která o příslušných oznámeních zví skrze finanční úřad první instance, vydati má straně potvrzení.

Výnos tento nabude moci dnem svého vyhlášení.

Kaizl m. p.

132.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 25. července 1898,

že v ministeriu obchodním zřízen byl úřad pro statistiku práce.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčilo Nejvyšším rozhodnutím ze dne 21. července 1898 nejmilostivěji schváliti zřízení úřadu pro statistiku práce v ministeriu obchodním, jakož i tyto stanovy pro dotčený úřad.

Stanovy

úřadu pro statistiku práce v ministeriu obchodním.

§ 1.

Statistické údaje o práci budte pro účely hospodářského a socialního zákonodárství a správy systematicky vyšetřovány a spracovány, jakož i občasně uveřejňovány.

Tyto údaje vztahujte se k postavení pracovných tříd, zvláště při průmyslu a živnostech, při hornictví a při hospodářství polním a lesním, při obchodu a dopravě, potom k působivosti zařízení a zákonů na podporu blahobytu pracovných tříd, jakož i k objemu a stavu výroby v dotčených odvětvích.

§ 2.

Úkoly v § 1 dotčené svěřeny jsou v oboru ministeria obchodního zvláštnímu oddělení, které má název „C. k. úřad pro statistiku práce.“ Úřad pro statistiku práce co do šetření a mezitimných opatření postupuje na venek jako samostatný, toliko co do vrchní správy ministeriu obchodnímu podřízený úřad.

O zužitkování jeho pro účely socialní správy rozhodováno bude v každém případě zvláště.

§ 3.

Mají-li býti konána šetření o takových závodech, které patří k oboru působnosti některého jiného ministeria nežli ministeria obchodního, ministerium obchodní před jejich zahájením dohodni se s příslušným ministeriem, kterému pak přísluší šetření konati, pokud v té které případnosti neuzná účelnějším, aby toto šetření uloženo bylo úřadu pro statistiku práce.

§ 4.

Úřad pro statistiku práce styká se s jinými úřady těmi formami, které platí pro ministerium obchodní samo.

Za spolupůsobení při pracích tohoto úřadu mohou kromě státních úřadů požádány býti také úřady obecní, obchodní a živnostenské komory, živnostenská společenstva, živnostenské soudy, společenstevní a jiné soudy smírčí, dělnické úrazovny, nemocenské pokladny a jiné dělnické pokladny pomocné; k tomu jsou ony podle zvláštních zákonných ustanovení, k nim se vztahujících také povinny.

Příslušně legitimovaným orgánům úřadu pro statistiku práce, kterým svěřena jsou šetření, úřadové poskytněte se vším důrazem pomoci, které k vykonání svých úkolů potřebují.

§ 5.

Na podporu úřadu pro statistiku práce a zdárného spolupůsobení jeho a závodů, ku kterým se jeho působnost vztahuje, zřízen bude stálý poradní sbor pracovní, který se skládá z přednosty úřadu pro statistiku práce, z jeho zástupce, po jednom zástupci ministerií vnitra, financí a orby, jakož i ministeria železničního a obchodního, z předsedy statistické ústřední komise a z 24 členů, obchodním ministrem jmenovaných. Pokud jmenováni budou členové z oborů, které jsou podřízeny jiným odborům, povolávání budte ministrem obchodním ve shodě s účastnými odbory.

Jmenovaní členové pracovního sboru poradního skládejte se třetinou z podnikatelů, třetinou z dělníků a třetinou z osob, jejichž odborné spolupůsobení při pracích poradního sboru jest žádoucí.

Členové pracovního sboru poradního jmenováni jsou na období tříletá.

Členové ve Vídni nebydlící obdrží na cestu do Vídně a z Vídně, jakož i na dobu zasedání denně po osmi zlatých diét, pokud již z jiného titulu neberou diét ze státních pokladen. Za účelem účasti při zasedáních obdrží na tratích státem provozovaných

také volnou jízdu v libovolné třídě vozové pro cestu k sezením a od nich. Cestovní výlohy, použitím jiných ústavů dopravních vzniklé budou jim nahrazeny.

Členové pracovního sboru poradního, kteří jsou dělníky a ve Vídni bydlí, obdrží pokaždé za svůj úřední výkon náhradu pěti zlatých denně.

Ministr obchodu vydá pro poradní sbor pracovní jednací řád, který ihned prozatímně nabude moci.

Až o něm poradní sbor pracovní podá dobré zdání, bude jednací řád ministrem obchodu konečně ustanoven.

§ 6.

Úřad pro statistiku práce má skutečné poměry, které byly předmětem statistických šetření o práci, k vyzvání ministra, v jehož obor působnosti ony poměry náleží, posouditi a dobrá zdání, jakož i po případě návrhy ministeriu obchodu, vztažmo účastnému ministeriu skrze obchodní ministerium předložiti.

Přednosta úřadu pro statistiku práce podej každého roku o činnosti úřadu a výsledku jeho prací ministru obchodnímu a účastným ministrům zprávu, která v přiměřeném zpracování předložena bude říšské radě.

§ 7.

Úředníkům a jinakým orgánům úřadu pro statistiku práce nesmějí býti svěřovány úkoly, které nespadají do oboru tohoto úřadu, zvláště pak finanční správa nesmí jich v žádné příčině upotřebovati.

Přísnou úřední povinnosti úředníkův a zřízenců úřadu pro statistiku práce, jakož i jiných úřadů, jimž statistické šetření o práci ve smyslu těchto stanov je svěřeno, jest zachovávati v tajnosti statistická šetření a zjištění o práci. To se týče zvláště obchodních a závodních poměrů, technických zařízení a způsobů provozovacích, která jim podnikatel poznačil jako tajná a o kterých se snad dověděli za příležitosti úředních šetření.

§ 8.

Úřad pro statistiku práce počne úřadovati dnem 1. října 1898.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLV. — Vydána a rozeslána dne 6. srpna 1898.

Obsah: (Čís. 133—138.) 133. Vyhláška o koncessování pokračovacích tratí elektrické drobné dráhy z Prahy do Vysočan, jednak až do Vysočan, a jednak k českomoravské továrně na stroje v Libni. — 134. Nařízení, jímž obce a statkové obvody Kuhajów, Zagórze, Wołków, pak obce Podciemno a Żyrawka přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově. — 135. První dodatek k vykonavacímu předpisu k II. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, o přímých daních osobních. — 136. Vyhláška, že obchod podomní jest zapověděn v lázeňském místě Poreči. — 137. Vyhláška, že obchod podomní jest zapověděn v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Łubieni a Zakopaném. — 138. Druhý dodatek k vykonavacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, o přímých daních osobních.

133.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 21. července 1898,

o koncessování pokračovacích tratí elektrické drobné dráhy z Prahy do Vysočan, jednak až do Vysočan, a jednak k českomoravské továrně na stroje v Libni.

C. k. ministerium železničné udělilo na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a s c. a k. ministeriem vojenství inženýru Františku Křižíkovi v Praze žádanou koncessi ke stavbě dvou jednak až do Vysočan, jednak až k českomoravské továrně na stroje vedoucích pokračovacích tratí dosavadní elektrické drobné dráhy o rozchodu pravidelném z Prahy do Vysočan s odbočkou v Libni k Libeňskému zámku, a k vozbě po nich.

Dotčené pokračovací trati prohlašují se za podstatné součásti shora poznačené drobné dráhy z Prahy k Vysočanům, o které jedná vyhláška c. k. ministeria obchodního ze dne 16. března 1895, Z. Ř. č. 52, a vztahují se k nim přiměřeně ustanovení dotčené vyhlášky, s tou však obměnou, že koncessionář nyní také vzhledem veškerých tratí vezme na sebe závazek, že uznalo-li by se za příčinou slavností, vojenských pochodů, parád atd. od úřadů za potřebné, vozbu na koncessované dráze dočasně zastaviti, podrobí se příslušným nařízením úřadů bez jakéhokoli nároku na náhradu za ztrátu, jemu z dočasného zastavení vozby vzešlou.

Wittek m. p.

134.

Nařízení ministra práv ze dne 23. července 1898,

jímž obce a statkové obvody Kuhajów, Zagórze, Wołków, pak obce Podciemno a Żyrawka přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, obce Kuhajów, Zagó ze, Wołków i se statkovými obvody a obce Podciemno a Żyrawka vyločují se z obvodu okresního soudu Winnického a přidělují se k obvodu okresního soudu sekce II ve Lvově.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

135.

První dodatek

k vykonavacímu předpisu k II. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem ministeria finančního ze dne 25. července 1898.)

O berním nakládání se spolky spočívajícími na zákoně ze dne 15. listopadu 1867, Z. Ř. č. 134.

Článek 1, č. 3, lit. *a)* má zníti:

„*a)* všechny vlastní společnosti výdělkové, jako zejména společnosti akciové, komanditní společnosti na akcie, těžířstva, společenstva výdělková a hospodářská, která svého obchodování neobmezují na své členy, konečně, pokud na ně hodí se podmínky dole pod č. 2, pak 4 až 8 vytčené, spolky také na jiných právních základech spočívající. Avšak takové spolky, které spočívají toliko na zákoně ze dne 15. listopadu 1867, Z. Ř. č 134, (nehledíc k neregistrovaným společenstvům, v § 83 lit. *f)* zákona o daních osobních výslovně dotčeným) nebudou podrobeny dani výdělkové podle hlavy II., nýbrž pokud provozují podnik dani podrobený (srov. dole č. 4 a násl.), podlehají vzhledem k němu všeobecné dani výdělkové.“

V témže článku ke konci odstavce č. 5 přidáno buď:

„Proto takové spolky, jelikož neprovozují podniku dani podlehajícího, nebudte podrobeny ani dani výdělkové podle hlavy II., ani všeobecné dani výdělkové (srov. nahoře č. 3, lit. *a)*.“

V témže článku v odstavci č. 10 má státi:

„10. Když a pokud podle toho, co tuto bylo uvedeno, právní podměty, k veřejnému vydávání účtů zavázané, jsou dani podrobeny z provozování některého podniku, tedy podléhají se změnou nahoře pod č. 3 lit. *a)* zevrubněji naznačenou přihlížejíc k poměrům cizozemských podniků v článku 10 a 11 dotčeným, nyní všechny dani podle hlavy II.“; ostatní doslov odstavce zůstane nezměněn.

Kaizl m. p.

136.

Vyhláška ministeria obchodu ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 28. července 1898,

že obchod podomní jest zapovědén v lázeňském místě Poreči.

Vzhledem ke zdejší vyhlášce ze dne 26. prosince 1881, Z. Ř. č. 4 z r. 1882, a k jejím dodatkům zapovídá se na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonavacího k němu předpisu podomní obchod v lázeňském místě Poreči v Korutanech) po dobu každoroční léčebné sezony, t. j. ode dne 15. června až včetně do 15. září každého roku.

Zápověď tato nevztahuje se ku příslušníkům krajin, uvedených v § 17 dotčeného císařského patentu a v příslušných dodatečných nařízeních, které požívají výhod zvláštních v příčině obchodu podomního.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

137.

Vyhláška ministeria obchodu ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 28. července 1898,

že obchod podomní jest zapovědén v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Łubieni a Zakopaném.

Vzhledem ke zdejší vyhlášce ze dne 26. prosince 1881, Z. Ř. č. 4 z r. 1882, a k jejím dodatkům zapovídá se na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonavacího k němu předpisu podomní obchod v haličských lázeňských místech Krynici, Szczawnici, Truskawci, Żegiestówě, Łubieni a Zakopaném po dobu každoroční léčebné sezony, t. j. od 20. května až do konce září každého roku.

Zápověď tato nevztahuje se ku příslušníkům krajin, uvedených v § 17 dotčeného císařského patentu a v příslušných dodatečných nařízeních, které požívají výhod zvláštních v příčině obchodu podomního.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

Baernreither m. p.

138.

Druhý dodatek

k vykonavacímu předpisu k III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášený výnosem ministeria finančního ze dne 29. července 1898, a týkající se stěžovacího práva osob k vybírání oprávněných, které jsou stiženy srážkou daně důchodové podle § 133 citovaného zákona.)

Ku konci článku 8, III přidáno buď toto:

Naproti tomu rozhodovati o stížnostech, které na základě ustanovení zákonů berních buďto tvrdí nepřípustnost berní srážky nebo výšku užité výměry daně v odpor berou neb o jiných právních otázkách berničních jednají, přísluší úřadům finančním.

Takové stížnosti mohou podány býti osobami k vybírání oprávněnými, když se prokáže legitimace ku stěžování, do 30 dní po vykonané srážce u toho finančního úřadu první instance, kterému přísluší dohlédati k tomu, aby vyplácející pokladna daň důchodovou řádně srážela (článek 9, č. 2—5).

Proti rozhodnutím o takových stížnostech připouští se rekurs na finanční zemský úřad a v dalším postupu na ministerium financí.

Kaizl m. p.

Oprava.

V § 21 nařízení ministrů práv, vnitra a orby ze dne 25. července 1897, Z. Ř. č. 175, o odhadu nemovitostí (věcního odhadního řádu) v odstavci 6, řádce 5, na místě „odstavce 1“ státi má správně: „odstavce 5“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVI. – Vydána a rozeslána dne 13. srpna 1898.

Obsah: (Čís. 139—141.) 139. Listina o koncessi pro místní dráhu Krakov-Kocmyrzów. — 140. Čtvrtý dodatek k vykonavacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, o přímých daních osobních. — 141. Vyhláška, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Žižkově v Čechách.

139.

Listina o koncessi ze dne 31. července 1898,

pro místní dráhu Krakov—Kocmyrzów.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi podnikateli staveb Jakobu Judkiewiczi v Krakově žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zřízena jako místní dráha o rozchodu pravidelném, ze stanice Krakovské c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda s použitím dílčí trati od kilometru 0 až 1·4/5 linie c. k. státní dráhy Krakov—Lvov, do Kocmyrzówa, kromě odbočky z Czyžyn do Mogiły, a vlečných drah ze stanice Mogilské ku klášternímu mlýnu tamže a ze stanice Bieńczycké jednak k parnímu mlýnu v Krzesławicích a jednak k parnímu mlýnu v Bieńczycích, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnice, o nichž jedná tato koncessní listina, mají výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené

§ 2.

Stavba povolených železnic budiž ihned po obdrženém povolení stavebním započata a nejdéle do jednoho a půl roku počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěné dráhy pak budte ihned veřejné vozbě odevzdány a po celou dobu koncesse budiž pravidelná vozba po nich provozována.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse, koncessionář jest povinen dáti jistotu, slože kauci 5000 zl. r. č. v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedeným závazkům vinou koncessionářovou.

§ 3.

K vystavění těchto povolených železnic propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolených drah a při vozbě po nich podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, a jinakých o tom vydaných příkazů jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány.

Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničním a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi ku provedení povoleného podniku železničného zvláštní akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Vydávati prioritní obligace jest vyloučeno.

Naproti tomu propůjčuje se koncessionářovi právo, až do částky státní správou ustanovené a za podmínek od ní určených vydati prioritní akcie, které by svým úrokováním a splácením měly přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která náleží prioritním akciím, dříve než kmenové akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli 4 procenta, při čemž nebudiž doplácено z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení drah, jakož i na opatření dopravního obozu a státní správou ustanoveného obnosu na opatření zásoby materiálu a pokladních dotací, včetně interkalarních úroků a splátek amortisačních, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po úplném upotřebení prvního kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Stanovy společnosti a formuláře vydaných akcií jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom při rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolených drahách. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionář vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy těch tratí a podle polehčení povoleného v příčině založení a vystrojení.

Koncessionář zavazuje se, že bude přihlédati k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Snížené sazby platné pro dopravu vojska vztahují se obdobně také na dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční atd.).

§ 8.

Vozba po drahách, o kterých jedná tato koncesse, bude provozována po celou dobu koncessní státem na účet koncessionáře, a náklady touto vozbou skutečně vzniklé nahraditi má koncessionář správě státních železnic. Podmínky této vozby budou ustanoveny vozební smlouvou, která mezi správou státní a koncessionářem bude učiněna.

§ 9.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívaných drahách nebo jednotlivých tratích jejích.

§ 10.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po 90 let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokončení stavby, pak početí vozby, vinou koncessionářovou dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11 zákona o povolování železnic.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhy tuto povolené po jejich dostavení a po zavedení dopravy na nich v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Náhrada, kterou platiti jest v případě zákupu, záleželi bude v tom, že stát akciový kapitál, pokud by v dotčené době ještě nebyl splacen, vyplatí v plné hodnotě jmenovité hotově nebo ve státních dlužních úpisech.

Dlužní úpisy tyto budte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem drah a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ zákupní cenu v čísle 1 předepsanou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví a požitků tuto povolených drah se všemi k nim příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní i zásoby materialní a hotovost pokladničnou, vlečné dráhy, vlastnictvím koncessionáře snad jsoucí, a společnostní obchody vedlejší, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které buď jakožto příslušenstvo podniku železničného buď na zaplacení pohledávek státu nebo z jiných titulů právních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení prozatímně bude vyhledáno

(čís. 1), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionáře a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnic povolených a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materiální i kasovní, vlečné dráhy, které snad jsou vlastnictvím koncessionářovým a společenstní vedlejší obchody, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 2, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnic.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnic jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařiditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby každým způsobem jí vhodným dohlédala dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi neb stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému a finančním zájmům státu; komisař v takové případnosti však vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

140.

Čtvrtý dodatek

k vykonavacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášený výnosem c. k. finančního ministeria ze dne 1. srpna 1898.)

Výpočet berní sazby.

O příjmu rozhodném pro použití § 173.

Článek 34, č. 5, zníti má budoucně takto:

„5. Kromě příjmů podle § 154, č. 6, osvobozených, nebude ku příjmu dani nepodrobenému při výpočtu sazby berní vůbec přihlédáno.“

Článek 35 II v odstavci 2 má zníti:

„Když se posuzuje, zdali příjem přednosty domácnosti nepřesahuje 2.000 zl., rozhodný jest příjem vyhledaný se zřetelem ku všem podle §§ 160 a 161 přípustným srážkám (jak se jeví při správně sepsaném přiznání na druhé stránce jeho v rubrice „Činí tedy příjem veškerý“, vztažmo jak jest vykázán ve sloupci 23 odhadního rejstříku), přičtouc k němu jsoucí tu snad příjem dani nepodrobený“.

Při tom budiž dbáno jak na příjem podle § 153 dani nepodrobený, tak na příjem podle § 154 snad osvobozený.

Kaizl m. p.

141.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 7. srpna 1898,

že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Žižkově v Čechách.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 5. srpna 1898 schváliti, aby částečně bylo změněno správní rozdělení království Českého a by zřízeno bylo okresní hejtmanství s úředním sídlem v Žižkově.

Úřední okres okresního hejtmanství Žižkovského obsahovati bude soudní okres Žižkovský, který bude oddělen od dosavadního politického okresu Královské Vinohrady, a soudní okres Říčanský, který bude oddělen od dosavadního politického okresu Česko-Brodského.

Politický okres Královské Vinohrady obsahovati bude na příště soudní okresy Jílovský a Královské Vinohrady, politický okres Česko-Brodský budoucně soudní okresy Česko-Brodský a Černo-Kostelecký.

Okresní hejtmanství Žižkovské počne úřadovati dne 1. října 1898.

Thun m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVII. — Vydána a rozeslána dne 20. srpna 1898.

Obsah: (Čís. 142—145.) 142. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic. — 143. Nařízení, kterým se zavádějí nové známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů. — 144. Nařízení o aktivování okresního soudu ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině. — 145. Nařízení, jímž zastavuje se působnost porotních soudů v obvodě krajských soudů Jaselského, Novo-Sączského a Tarnowského v Haliči.

142.

Vyhláška železničného ministeria ze dne 5. srpna 1898,

že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic.

Lhůta k dokončení místní dráhy ze Sedlic do Čížkovic a k zahájení vozby po ní, v § 2 koncesní listiny ze dne 29. ledna 1897, Z. Ř. č. 48, stanovená, byla na základě Nejvyššího zmocnění prodloužena až do 31. prosince 1898.

Wittek m. p.

143.

Nařízení ministeria finančního ze dne 8. srpna 1898,

kterým se zavádějí nové známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů.

Od 1 října 1898 budou pro zapravování daně z tržby cenných papírů do prodeje dány nové kolkové známky, na nichž jest hodnota vyznačena ve měně korunové.

Známky tyto budou vydány v 18 kategoriích, a to za 10, 20, 40, 50, 60 a 80 haléřů, pak za 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40 a 50 korun a jsou zhotoveny z tenkého, průsvitného papíru a opatřeny pestrobarevným krajem.

Co do velikosti, kresby a popisu souhlasí tyto známky vůbec se známkami, nyní v prodeji jsoucími a v nařízení finančního ministra ze dne 10. listopadu 1892, Z. Ř. č. 197, popsanými a liší se od nich — nepřihlížejíc k označení „Halíř(e)“, vztažmo „Koruna“, „Koruny“ — hlavně toliko volenými barvami, a to tímto způsobem:

Jmenovitá hodnota známek v číslicích a slovech provedena jest ve stejné pestré barvě, jako medaillon s poprsím Císaře Pána; na známkách korunových kategorií pak letopočet vydání proveden jest barvou vyčárkovaného základu v bílém poli. Barva vyčárkovaného základu a částí známkového obrazu pestře nezbarvených jest hnědo-fialová; barvy *A)* pestrobarveného dílu známkového obrazu a *B)* kraje známek jsou však tyto:

	Ad *A.*	Ad *B.*
u známky za 10 *h*	modrá	
„ „ „ 20 „	červenofialová	červenohnědá
„ „ „ 40 „	zelená	
„ „ „ 50 „	modrá	
„ „ „ 60 „	červenofialová	šedozelená
„ „ „ 80 „	zelená	
„ „ „ 1 *K*	modrá	
„ „ „ 2 „	červenofialová	červenohnědá
„ „ „ 3 „	zelená	
„ „ „ 4 „	modrá	
„ „ „ 5 „	červenofialová	šedozelená
„ „ „ 6 „	zelená	
„ „ „ 8 „	modrá	
„ „ „ 10 „	červenofialová	modrá
„ „ „ 20 „	zelená	
„ „ „ 30 „	modrá	
„ „ „ 40 „	červenofialová	červenofialová
„ „ „ 50 „	zelená	

Kolkové známky pro zapravování daně z tržby cenných papírů, nyní v prodeji jsoucí (vydání 1892) vzaty budou dne 30. listopadu 1898 zcela z prodeje.

Kdo by tedy po tomto dni z užívání vzatých kolkových známek pro zapravování daně z tržby cenných papírů upotřebil, pokládán bude tak, jakoby neučinil dosti berní povinnosti zákonem ustanovené a vzejde mu z toho škoda podle zákona s tím spojená.

Kolkové známky vydání 1892 pro zapravování daně z tržby cenných papírů, z oběhu vzaté, kterých nebylo užito, budou se od 1. listopadu až včetně do 31. prosince 1898 u úředních skladišť a prodejišť kolkových, kterým je svěřeno vydávání kolkových známek pro zapravování daně z tržby cenných papírů, za nové známky zdarma vyměňovati, šetříc při tom platných předpisů. Příslušné žádosti stran jsou prosty kolku.

Po 31. prosinci 1898 nebudou se známky kolkové pro zapravování daně z tržby cenných papírů, z oběhu vzaté, ani za jiné vyměňovati, ani se dá za ně nějaká náhrada.

Kaizl m. p.

144.

Nařízení ministeria práv ze dne 13. srpna 1898,

o aktivování okresního soudu ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině.

Okresní soud ve Vaškovcích nad Čeremošem, nařízením ministeria práv ze dne 1. července 1893, Z. Ř. č. 111, zřízený, počne úřadovati dne 1. listopadu 1898.

Ruber m. p.

145.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 19. srpna 1898,

jímž zastavuje se působnost porotních soudů v obvodě krajských soudů Jasełského, Novo-Sączského a Tarnowského v Haliči.

Dle § 1 zákona ze dne 23. května 1873, Z. Ř. č. 120, vidí se veškerému ministerstvu naříditi po slyšení nejvyššího dvoru soudního:

Působnost porotních soudů zastavuje se ode dne, kterého toto nařízení jest vyhlášeno, až včetně do 30. června 1899 pro obvod krajských soudů Jasełského, Novo-Sączského a Tarnovského vzhledem k těmto zločinům a přečinům, které jsou jim přiděleny a v VI. článku úvodního zákona k trestnímu řádu ze dne 23. května 1873, Z. Ř. č. 119, uvedeny, a to vzhledem ku:

veřejnému násilí zlomyslným poškozením cizího vlastnictví podle §§ 85 a 86 trestního zákona (lit. *B*, č. 4 *c*);

žhářství podle §§ 166—169 trestního zákona (lit. *B*, č. 17);

krádeži podle §§ 171—176 trestního zákona (lit. *B*, č. 18) a

loupeži podle §§ 190—195 trestního zákona (lit. *B*, č. 20).

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVIII. — Vydána a rozeslána dne 26. srpna 1898.

Obsah: (Čís. 146—147.) 146. Vyhláška, že byla zřízena ohlašovací hlídka Schönhalden vedlejší celnice v Hittisau, a jak se má nakládati se zbožím při průvozu do bavorského údolí Balderschwang. — 147. Císařské nařízení, že obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání, Zemskou bankou království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných.

146.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 1. srpna 1898,

že byla zřízena ohlašovací hlídka Schönhalden vedlejší celnice v Hittisau, a jak se má nakládati se zbožím při průvozu do bavorského údolí Balderschwang.

Při celní silnici Hittisau—Dornbünd—Balderschwang zřízena byla ohlašovací hlídka Schönhalden vedlejší celnice v Hittisau, která již počala svou působnost.

Ustanovení vyhlášky ze dne 23. července 1892, Z. Ř. č. 117, jak se má nakládati se zbožím při průvozu z Bavor do bavorského údolí Balderschwang, mění se tím způsobem, že vedlejší celnice II. třídy v Hittisau a Springen ve Vorarlbersku zmocňují se k průvozním vyřizování všelikého zboží — vyjímajíc předměty monopolu — bez obmezení co do druhu a množství, dováženého do Balderschwangu a odtamtud, vztažmo do Bavorska.

Průvoz předmětů monopolních v této dopravě smí se díti toliko v limitovaném množství, které pokaždé bude určeno c. k. finančním ministeriem.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

147.

Císařské nařízení ze dne 9. srpna 1898,

že obecních dlužních úpisů III. a následujícího vydání, Zemskou bankou království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským vydaných, může užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, sirotčích a peněz podobných.

Podle ustanovení § 14 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Obecních úpisů dlužních III. vydání, jakož i dalších snad vydání, Zemskou bankou království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským podle jejích stanov a za zemské záruky ve formě emissí vyznačené vydaných, může až do nejvyšší sumy 15 millionů zlatých rakouského čísla nebo 30 millionů korun měny zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 126, stanovené, užíváno býti ke zúročnému ukládání peněz nadačních, peněz ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelního úřadu po-

štovního, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle kursu bursovního, avšak nikoli výše hodnoty jmenovité, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Mým ministrům vnitra, práv, financí a obchodu jest uloženo, aby ve skutek uvedli toto nařízení, které nabude moci dnem svého vyhlášení.

V Ischlu, dne 9. srpna 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIX. — Vydána a rozeslána dne 2. září 1898.

Obsah: Čís. 148. Císařský patent, jímž svolává se rada říšská.

148.

Císařský patent, daný dne 1. září 1898,

jímž svolává se rada říšská.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Rada říšská jest svolána na den 26. září 1898 do Našeho říšského hlavního a sídelního města Vídně.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni dne 1. září léta tisícího osmistého devadesátého osmého, panování Našeho roku padesátého.

František Josef m. p.

Thun m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Ruber** m. p.
Bylandt m. p.	**Kast** m. p.
Kaizl m. p.	**Baernreither** m. p.

Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka L. – Vydána a rozeslána dne 6. září 1898.

Obsah: (Čís. 149—150.) 149. Vyhláška, že byl zřízen berní a soudní schovací úřad v Úpici v Čechách. — 150. Nařízení, za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vztažmo uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštěni k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

149.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 28. srpna 1898,

že byl zřízen berní a soudní schovací úřad v Úpici v Čechách.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 14. dubna 1897 zřizuje se v Úpici v Čechách pro obce již zřízeného okresního soudu stejného jména berní a soudní schovací úřad.

Tento nový úřad počne úřadovati dne 1. listopadu 1898.

Tímto dnem obce v soudním okresu Úpickém ležící, a to:

1. Batňovice se Zálesím, 2. Úpice se Sichrovem, 3. Havlovice, 4. Rtyně, 5. Libňatov, 6. Maršov, 7. Petrovice se Stražkovicemi a Vodolovem, 8. Suchovršice, 9. Velké Svatoňovice, 10. Malé Svatoňovice vyločují se z okresu berního úřadu Trutnovského a přidělují se k bernímu úřadu Úpickému.

Kaizl m. p.

150.

Nařízení ministerií vnitra a věcí duchovních a vyučování ze dne 30. srpna 1898,

za kterých podmínek lékaři, na rakouských, vztažmo uherských nebo chorvatsko-slavonských universitách graduovaní, a diplomované báby porodní budou vzájemně připouštěni k výkonu praxe v zemích koruny Uherské nebo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

Na základě úmluvy, která mezi vládou království a zemi na říšské radě zastoupených ze strany jedné a mezi vládou zemí koruny Uherské — pokud se týče Chorvatsko-Slavonska na základě přisvědčivého prohlášení bánova — ze strany druhé byla učiněna, nařizuje se, jak následuje.

§ 1.

Ti lékaři a ranhojiči, kteří v některém z obou států Rakousko-uherského mocnářství před 1. lednem 1899 řádným způsobem dosáhli oprávnění praxi vykonávati, budou i příště jako až dosud připouštěni k výkonu lékařské praxe v obvodu druhého státu stejně jako domácí lékařové a ranhojiči.

Ustanovení předcházející vztahuje se také k takovým lékařům, kteří koncem studijního roku 1897/98 dokonali svá lékařská studia neb alespoň odbyli jedno lékařské rigorosum, avšak diplomu nabyli teprve po 1. lednu 1899, pokud ku praxi v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených obdrží povolení c. k. ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s c. k. ministeriem vnitra a v zemích koruny Uherské povolení královského uherského ministeria vyučování, pro Chorvatsko-Slavonsko pak povolení bána chorvatsko-slavonského a dalmatského.

§ 2.

Jiní lékařové, nežli v § 1 řečení, k vykonávání lékařské praxe oprávnění, totiž lékařové, kteří jsou usedlí v pohraničném obvodě některého státního obvodu, mají právo provozovati své povolání také v pohraničném obvodě státu druhého a přejímati lékařské výkony na soukromé úmluvě spočívající, jako na př. při průmyslových podnicích a výkony podobné.

§ 3.

Za oboustranný pohraničný obvod ve smyslu § 2 budiž v každém ze sousedních států pokládán ten obvod, v němž leží až ke hranicím sáhající úřední okresy politických úřadů I. instance (okresních hejtmanství, stoličních úřadů, okresních úřadů) vztažmo části sousedních politických úřadů okresních mezi nimi ležící.

§ 4.

V § 2 naznačení lékaři, kteří mají právo chovati lékárnu domácí, vztažmo lékárnu příruční, jsou oprávněni, když vykonávají své povolání v pohraničném obvodě druhého státního území, léky ze svých domácích nebo příručních lékáren, vydadouce spolu recept, dávati stranám od nich lékařsky ošetřovaným, pokud přesně šetří předpisů, které platí o vydávání léků lékaři v tom státním území, ve kterém léčení příslušného nemocného konají.

§ 5.

Lékaři, kteří vykonávají svou praxi v pohraničném obvodě druhého území státního, mají se při tom spravovati předpisy tam o vykonávání lékařské praxe platnými, jako jsou zejména předpisy o ohlašování nakažlivých onemocnění, trestních případů a pod.

§ 6.

Političtí úřadové bezprostředně sousedních okresů oboustranného území pohraničného oznamujte sobě seznamy lékařů, kteří v jejich úředních okresích jsou oprávněni ku praxi lékařské, jakož i změny jejich.

Lékař, usedlý v pohraničném obvodě, avšak nikoli v politickém okresu, který až k hranicím dosahuje, ohlaš výkon lékařské praxe v druhém pohraničném obvodě skrze svůj představený politický úřad úředním přednostovi politického úřadu druhé strany, do kterého zasáhá výkon jeho lékařské praxe.

§ 7.

V léčebných místech, která jsou navštěvována příslušníky obou států Rakousko-uherského mocnářství, dopouští se, aby příslušná vláda na prospěch léčebných hostí, k druhému státu Rakousko-uherského mocnářství náležejících, dovolila lékařům druhého území státního k jejich žádosti dočasně provozovati léčebnou praxi v léčebném místě samém za období léčebného.

§ 8.

Dotčeno není vykonávání poradné praxe lékařů v určitých případnostech z druhého území povolaných.

§ 9.

Ustanovení § 1, odstavce 1 a §§ 2 a 3 platí obdobně o vzájemném připouštění diplomovaných bab porodních k výkonu praxe v druhém státním území.

§ 10.

Ustanovení tohoto nařízení, kterým obmezuje se vykonávání lékařské praxe, nemají nabýti platnosti pro aktivní c. a k. vojenské lékaře.

§ 11.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

§ 12.

Stejná nařízení budou současně vydána královskou uherskou vládou i bánem chorvatsko-slavonským a dalmatským.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LI. — Vydána a rozeslána dne 6. září 1898.

Obsah: Čís. 51. Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm knížecího hrabství Gorického a Gradišťského.

151.

Císařský patent, daný dne 4. září 1898,

jímž se svolává zemský sněm knížecího hrabství Gorického a Gradišťského.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm knížecího hrabství Gorického a Gradišťského, Naším rozhodnutím ze dne 18. února 1898 odročený, svolává se na den 19. září 1898 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započal činnost svou.

Dáno v Buziáši, dne 4. září léta tisícího osmistého devadesátého osmého, panování Našeho roku padesátého.

František Josef m. p.

Thun m. p.	**Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p.	**Ruber** m. p.
Bylandt m. p.	**Kast** m. p.
Kaizl m. p.	**Baernreither** m. p.

Jędrzejowicz m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LII. — Vydána a rozeslána dne 14. září 1898.

Obsah: (Čís. 152—155.) 152. Listina o koncessi pro místní dráhu z Piły do Jaworžna. — 153. Vyhláška, kterou se vydávají dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu a k tarifu cejchovného ze dne 19. prosince 1872. — 154. Vyhláška, že jest dovoleno cejchovati a kolkovati samočinnou váhu na obilí (soustavy Richardsonovy) od firmy W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavenou. — 155. Vyhláška, že vedlejší celnice v Moose je zmocněna potvrzovati výstup zboží prováženého.

152.

Listina o koncessi ze dne 29. srpna 1898,

pro místní dráhu z Piły do Jaworžna.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi majiteli dolů a průmyslníku Robertu Domsovi žádanou koncessi ke stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Bolęcinské, která poblíže Piły společně s místní drahou Trzebinsko-skaveckou bude zřízena, do Jaworžna a odbočky k nákladní stanici Chrzanovské na c. k. priv. Severní dráze císaře Ferdinanda, kterážto dráha vystavěna buď jako železnice lokomotivní o rozchodu pravidelném, a k vozbě po ní podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do půl druha roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené jakož i za vystavení a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti správy státní dáti jistotu, slože kauci 5000 zlatých v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí

ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, za podmínek státní správou určených vydati na prioritní půjčku, kterou učiní, dílčí úpisy dlužní.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu a zásob materiálních, jakož i na nadání pokladny a reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by za stavby nebo po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií a obligací prioritních, jež snad budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky koncessionář jest vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním

strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncessní listina, bude provozována státem na účet koncessionářův, leč by něco jiného bylo umluveno. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionářem učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní výpočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

2. Kupní cena, podle předcházejícího ustanovení vyhledaná, budiž placena koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle 1. odstavce vyhledaný, nehledíc ku přirážce v závěrečné větě odstavce 1 dotčené, nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení půjček, se schválením státním učiněných, vztažmo prioritních obligací snad vydaných, i oné annuitě, které je třeba k čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionáře sám ve smluvených lhůtách dospělosti spláceti bude dotčené půjčky až do úplného jejich umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí společnosti důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 2, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by

rovnala se hodnotě platů, které podle odstavce 2 a 3 jest platiti, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc; při čemž rozumí se samo sebou, že odečtena bude přirážka podle závěrečného ustanovení odstavce 1. snad učiněná.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, za náhradu v č. 1 až 4 předepsanou a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplaceným ještě zbytkem prioritní půjčky a jiných snad půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní a zásoby materialní, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo pro zapravení pohledávek státních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přešly.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem, nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doloží výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve

všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení s opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

153.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 30. srpna 1898,

kterou se vydávají dodatečná ustanovení k cejchovnímu řádu a k tarifu cejchovného ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Uvádějíc ve skutek zákon ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z r. 1872, jímž byl ustanoven nový řád míry a váhy, vyhlašují se následující, c. k. normální komisí cejchovní vydané dodatky k cejchovnímu řádu a k tarifu cejchovného ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

Baernreither m. p.

Třicátý šestý dodatek k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872.

Ku § 22.

O látce k vyrovnávacím zátkám pro závaží.

K vyrovnávacím zátkám pro závaží smí užívati se toliko přiměřeného a vypáleného drátu měděného nebo mosazného.

Ku § 30.

O vahách s miskami na vrchu a o vahách tabulových.

Váhy s miskami na vrchu a váhy tabulové, dají-li se obě misky odejmouti, musí po odnětí přesně zapadati.

Ku § 80.

O kolcích pro kapky cínové (o kapkách cínových).

Jest dovoleno při kolkování kovových a smaltovaných měr na tekutiny (šestý dodatek k cejchovnímu řádu), u kterých razítkové kapky naprosto z cínu býti musí, užívati ostrých kolků (§ 80 cejchovního řádu, číslo 1 a 10).

Sedmý dodatek k tarifu cejchovného ze dne 19. prosince 1872, Z. Ř. č. 171.

K VI. Váhy.

Váhy můstkové s běhounem a se stupnicí.

1. U můstkových vah s běhounem a se stupnicí (bez misky na závaží) skládá se nosnost z úhrnu největších údajů všech běhounových stupnic a budiž podle toho poplatek čítán výměrou čísla VI *g* tarifu ze dne 19. prosince 1872.

2. Jestliže u některé můstkové váhy s běhounem a s miskou na závaží největší údaj běhounové stupnice převyšuje 5% zatížení, které může býti vyšetřeno, když misky na závaží se použije, tedy úhrn příslušných tíží budiž pokládán za únosnost, která na vahadle budiž vyražena, a budiž proto poplatek čítán podle předcházejícího čísla 1.

Ve Vídni, dne 28. června 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

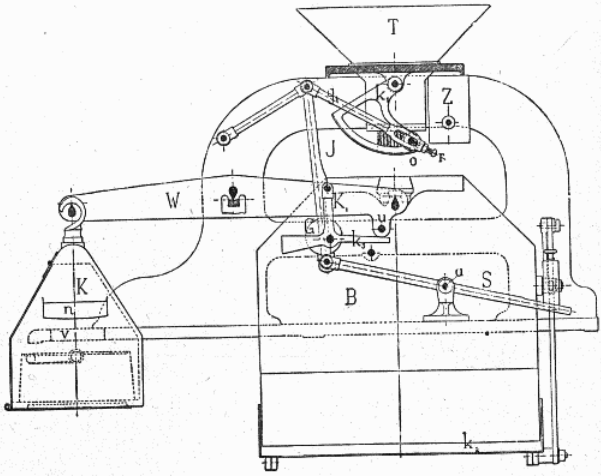

Obr. 1.

154.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 30. srpna 1898,

že jest dovoleno cejchovati a kolkovati samočinnou váhu na obilí (soustavy Richardsonovy) od firmy W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavenou.

Na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 17. února 1872, Z. Ř. č. 17, vyhlašují se následující, c. k. normální cejchovní komisí vydané předpisy, co se týče poplatků obchodním ministeriem schválené, o cejchování a kolkování samočinné váhy na obilí (soustavy Richardsonovy) firmou W. & T. Avery sestavené.

Baernreither m. p.

Předpisy

o cejchování a kolkování samočinné váhy na obilí (soustavy Richardsonovy) firmou W. & T. Avery, Limited v Birminghamě, sestavené.

A. Popis váhy.

a) Části hlavní.

Na konečném břitu stejnoramenného vahadla *W* (obr. 1) visí plechové pouzdro *K*, do něhož dávají se cejchovaná obchodní závaží tak těžká, co jednotlivá náplň má vážiti.

Na druhém konečném břitu vahadla jest zavěšena schránka na obilí *B*.

Je-li násypná klapka k_1 otevřena, sype se odvažované obilí skrze nálevku *T* do této schránky.

Když jest správně naplněna, zavře se samočinně násypná klapka a dosud zavřená výsypná klapka k_2 (obr. 1 a 3) se samočinně otevře.

Když schránka *B* jest vyprázdněna, tedy se tato klapka zavře a zároveň se otevře klapka první.

Pohyby klapek se přenášejí kloubem *g* (obr. 2) na počitadlo *Z* (obr. 1) tím způsobem, že pokaždé, když tato klapka se otevře a potom zavře, počitadlo ukazuje o jednotku více a takto registruje počet vykonaných náplní.

Tou měrou, jak nasypávaným obilím přibývá váhy pouzdra na obilí, klesá pouzdro toto, a vahadlo blíží se ku poloze vodorovné; péro *f* zachycující tlak klapky přiložilo se již k vahadlu a proto klesá také opora *t* opěry *s*, čímž se pozvolna zavře násypná klapka k_1.

Uvolní-li se konečně opěra klapky *s*, tedy jest

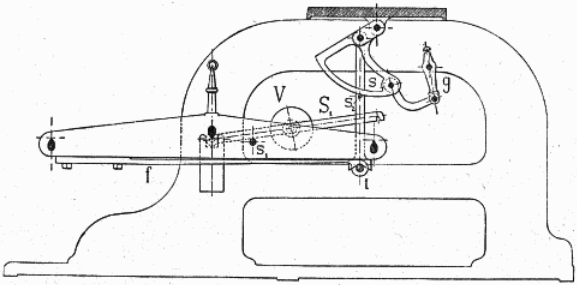

Obr. 2.

b) Jak působí hlavní části.

Při počátku náplni pouzdro se závažím *K* opírá se noscem *n* (obr. 1) o přiměřený výstupek *v* váhového podstavce. Při tom jest násypná klapka úplně otevřena a udržuje se v této poloze opěrou *s* (obr. 2), která se na svém dolejším vidlicovitém konci opírá o válcovitý nýtek *t*.

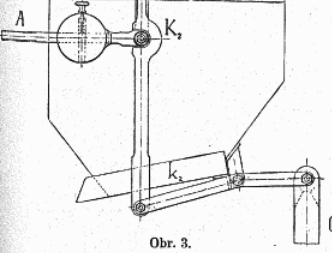

Obr. 3.

Nýtek tento jest spojen se silným perem *f* na dolní ploše vahadla přišroubovaným.

násypná klapka potud uzavřena, že přítok obilí může se díti toliko dvěma malými výřezky v ní učiněnými.

V této poloze násypná klapka se udržuje noscem *o* (obr. 1), který pohybuje se v zářezu kloubové tyče g_1 dvouramenné páky *J* (obr. 1) a při této poloze násypné klapky přilehne k upravovacímu šroubu *r*. Dvouramenná páka *J* drží se v tomto čase klikou K_1 (obr. 1). Když jest zvážení skončeno, tedy kolíček *u* na vahadle umístěný narazí na rameno k_2 kliky K_1 a vybaví ji; tím dvouramenná páka *J* závažím *G* obtěžkaná mocně klesne a násypná klapka úplně se zavře; zároveň se tyč *S* kolem pevné osy *a* pohyblivá (obr. 1) vymrští vzhůru a vyzdvihne při tom rameno *A* (obr. 3) závěry klapky výsypné, čímž vybaví se klika K_2 (obr. 3) a výsypná klapka obilné schrány zcela se otevře tlakem vysypávaného z ní obilí.

Je-li obilí ze schrány vysypáno, tedy se výsypná klapka zavře protizávažím G_1 (obr. 3); rameno *A* přivede tyč *S* do její původní polohy (obr. 1) a tím vyzdvihne se i dvouramenná páka *J*, při čemž klika K_1 zapadne.

Klesající pouzdro na závaží *K* otevře zcela opěrou *s* klapku násypnou, tak že nasypávání obilí a popsaný chod jednotlivých částek váhy znova se započne.

c) Zařízení upravovací a opravná.

Opravným zařízením jest upravovací závaží V (obr. 2) na tyči S_1 posunovatelné. Tyč tato točí se kolem osy na podstavci váhovém zřízené a přilehne ku kolíčku s_1, který jest umístěn na břemenovém rameni vahadla W.

Tím účinkuje upravovací závaží přímo na váhu a způsobí silou posledního obilí vsypaného, že se násypná klapka v čas zavře.

Aby byl upraven poslední přítok obilí, k tomu také jest upravovací šroub r (obr. 1), kterým náraz násypné klapky v zářezu kloubové tyče g_1 tak může býti upraven, že se otvory v násypné klapce, kterými poslední obilí se sype, buďto zvětší nebo zmenší a tím poslední přítok rychleji nebo zdlouhavěji se děje.

Tato úprava musí před cejchováním býti řádně upravena, dále musí při každé váze k cejchování předložené svrchu dotčený upravovací šroub r již tak býti upevněn, aby již nemohl býti posunut.

Při vytarování a upravování váhy postupuje se takto:

Tyč S_1 (obr. 2) s upravovacím závažím V se vyzdvihne a zářezem v ní učiněným zavěsí na kolíček s_0 na opěře s; při tom musí se opěra s na stranu stlačiti, čímž váha zprostí se nejen jejího působení, nýbrž i působení upravovacího závaží V.

Váha na straně jedné prázdným pouzdrem na závaží, na druhé pak straně schránkou na obilí obtížená, musí býti v rovnováze.

Není-li tomu tak, tedy váha musí býti v rovnováhu uvedena buďto tím, že se dá přiměřený tárovací material do pouzdra na závaží nebo že se vybere přiměřené množství olova, kterým vylito jest prohloubené trochu dno pouzdra na závaží.

Potom dají se do pouzdra cejchovaná obchodní závaží jako jedna náplň těžká a pak kontroluje se, zdali náplň jest správná, při čemž budiž o to pečováno, aby po vykonané náplni váha se samočinně nevyprázdnila.

K tomuto konci budiž rameno A (obr. 3) na závěře výsypné klapky tak dalece zpět posunuto, aby při zavření násypné klapky nemohlo s sebou býti vzato tyčí S (obr. 1) nahoru se vymršťující.

Takovým způsobem naplňuje se schránka, kdežto její vyprazdňování jest ještě zamezeno. Zastaví-li se, jak dříve popsáno, působnost upravovacího závaží V a opěry s, tedy se objeví, zdali váha má správnou rovnováhu nebo ne.

Nemá-li váha správné rovnováhy, tedy upravovací závaží V musí býti přiměřeně posunuto a pokus opětován, a to tak dlouho, až se samočinně dosáhne správné váhy obilí.

B. Zvláštní předpisy o tom, jak váha má býti zařízena.

1. Na podstavci váhy musí na viditelném místě přinýtován býti štítek, na němž jest vyraženo nebo vyryto jméno výrobce váhy, dále výrobní číslo a označení: „Samočinná váha na obilí k odvažování . . . . . pro náplně . . . kilogrammů. Upravovací závaží jest k tomu určeno, aby náplně byly správně určeny, dříve nežli jednotlivé řečené druhy obilí počnou se vážiti.“

2. Samočinná váha musí býti opatřena rafií kyvadlovou.

3. Posunování upravovacího závaží V na tyči S_1 musí pevnými (nesnatelnými) kolíčky tak býti obmezeno, aby posunutím upravovacího závaží do nejzazších poloh váha náplně pouzdra B nejvýše o 1% více nebo méně mohla býti odchýlena.

4. Počitadlo váhy musí registrovati buďto jednotlivé náplně nebo váhu v kilogrammech. Nad počitadlem nebo pod ním musí podle toho, co udává, býti nápis „Počet výsypů“ nebo „kilogrammy.“ Počitadlo musí tak na podstavci býti upevněno, aby bez porušení přitištěného cejchovního kolku nemohlo ani sňato ani mimo styk s činnými součástkami uvedeno býti. Ochranné sklo musí ze vnitra býti zasazeno.

C. Hranice omylu.

Registrovaná váha náplně nesmí se od váhy správné uchylovati o více než 0·1% kladně nebo záporně.

D. O kolkování.

Kolek přitiskne se na jednom rameni stejno ramenné váhy vahadlové, kromě toho pak na spojení počitadla a štítku s podstavcem váhy.

Ku kolku na tomto místě budiž doloženo číslo toho kterého roku.

E. Cejchovné.

Za cejchování a kolkování budiž zapraveno:

a) taxa základní . . . . . 3 zl. — kr.

b) za přezkoušení, jak upravovací závaží působí . . . . . 1 „ — „

c) za každých 100 *kg* přípustné největší náplně . . . . . 2 „ 50 „

při čemž méně než 100 *kg* čítá se za 100 *kg*.

d) koná-li se zkouška s několika druhy obilními, tedy připadá za první druh obilní poplatek podle *c)*, za každý další druh obilní polovice poplatku podle *c)* čítaného.

Za zkoušení bez kolkování čítá se celý poplatek podle *a)* a poloviční poplatek podle *b)*, vztažmo podle *c)* a *d)*, tento poplatek však toliko tenkráte, když by váha teprve při použití druhého nebo dalšího druhu obilního byla shledána, že není schopna ku kolkování.

Váha se zkouší a ověřuje toliko na místě, kde jest postavena. Strana má opatřiti k tomuto úřednímu úkonu potřebné druhy obilní měrou dostatečnou, jakož i dělníky, jichž je třeba, a ostatní zařízení a kromě toho nésti náklady na vyslání cejchovního úředníka.

F. List cejchovní.

Ku každé zkoušené a kolkované váze bude vydán list cejchovní, který má jméno a bydliště výrobcovo a běžné výrobní číslo váhy, pak datum vykonané zkoušky a kolek cejchovního úřadu a jest podepsán cejchovním úředníkem.

G. O přecejchování.

Samočinná tato váha na obilí jest podrobena občasnému přecejchování před uplynutím každých dvou let ve smyslu ministerského nařízení ze dne 28. března 1881, Z. Ř. č. 30, a ze dne 21. října 1891, Z. Ř. č. 162, při čemž podle zásady, v třináctém dodatku k cejchovnímu řádu ze dne 19. prosince 1872 (vyhláška obchodního ministeria ze dne 10. dubna 1889, Z. Ř. č. 62) vyslovené, jest dovolena dvojnásobná hranice chyb, jak jsou v odstavci *C* tohoto nařízení pro první cejchování stanoveny.

Ve Vídni, dne 28. června 1898.

C. k. normální komise cejchovní:
Tinter m. p.

155.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 1. září 1898,

že vedlejší celnice v Moose je zmocněna potvrzovati výstup zboží prováženého.

C. k. vedlejší celnice II. třídy v Moose je zmocněna potvrzovati výstup zboží prováženého.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIII. — Vydána a rozeslána dne 20. září 1898.

Obsah: (Čís. 156—164.) 156. Nařízení, jímž se uvádí v působnost zákon ze dne 11. ledna 1897 o ochraně vynálezů (zákon patentový). — 157. Nařízení o organisaci úřadu patentového. — 158. Nařízení, jímž ku provedení zákona patentového vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení. — 159. Nařízení, jímž se vydává jednací řád pro c. k. úřad patentový. — 160. Nařízení, jak mají býti upraveny přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování v záležitostech patentových. — 161. Nařízení o provozovaném po živnostensku zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými. — 162. Nařízení o živnostenském vykonávání vynálezů. — 163. Nařízení o výhodách pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových. — 164. Nařízení o ochraně vynálezů na výstavách tuzemských.

156.

Nařízení ministerií obchodu a práv ze dne 15. září 1898,

jímž se uvádí v působnost zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákon patentový).

Na základě § 123 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se:

Zákon ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákon patentový) nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p. **Ruber** m. p.

157.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 15. září 1898,

o organisaci úřadu patentového.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 19. července 1898 a ve smyslu ustanovení §§ 34 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

I. Jak úřad patentový jest zařízen.

O rozdělení úřadu patentového.

§ 1.

Úřad patentový dělí se na oddělení přihlášková, na oddělení stížnostní a na oddělení zrušovací.

Oddělení přihlášková.

§ 2.

V úřadě patentovém bude zřízeno patero přihláškových oddělení, která mají označení:

přihláškové oddělení I.,
„ „ II.,
„ „ III.,
„ „ IV.,
„ „ V.

Každé přihláškové oddělení obsahuje zvláštní obor techniky, jehož odvětví jsou rozdělena na 89 patentových tříd, které z přílohy I jest seznati.

Příloha I.

Každé přihláškové oddělení jedná a usnáší se v patentových třídách sobě přidělených (příloha II) samostatně o příslušných přihláškách patentů a o odporech jakož i o jinakých patentových záležitostech povahy nesporné, které mu předsedou jsou přiděleny.

Příloha II.

Předseda může třídy patentové podrobněji rozdělovati, pododdělení pak tříd patentových, jakož i přidělení patentových tříd a prací přihláškovým oddělením měniti.

O působnosti přihláškových oddělení.

§ 3.

K působnosti přihláškových oddělení náleží, aby samostatně vyřizovala:

1. přihlášky patentů, které příslušejí do patentových tříd, tomuto oddělení přidělených,

2. odpory proti přihláškám patentů pod č. 1,

3. poznámky spornosti a žádosti za zápis do patentového rejstříku v patentových záležitostech nesporné povahy vzhledem ku patentům, které náležejí do přidělených tříd patentových,

4. rozklady, které směřují proti referentovu opatření, jímž připravuje se usnesení přihláškového oddělení.

Kromě toho jsou členové přihláškových oddělení povoláni, aby ve stížnostních odděleních jakož i v oddělení zrušovacím jakožto členové nebo referenti spolupůsobili, připravujíce vyřízení nebo usnášejíce se, při čemž budiž k tomu přihlédáno, aby osoby, které při propůjčení patentu spolupůsobily, neúčinkovaly také spolu v záležitosti téhož patentu se týkající ve stížnostním nebo zrušovacím oddělení.

Jak jsou přihláškova oddělení složena.

§ 4.

Každé přihláškové oddělení I. až V. skládá se z členů práva znalých a z členů odborně technických.

Každé přihláškové oddělení má přednostu práva znalého a přednostu odborně technického.

Vrchní řízení práce v každém přihláškovém oddělení přísluší znalému práva přednostovi tohoto oddělení.

Každé přihláškové oddělení usnáší se, jsouc obsazeno třemi stálými členy, čítajíc v to i předsedu.

Předsedou jest znalý práva přednosta přihláškového oddělení nebo v jeho zastoupení důstojenstvím nejstarší práva znalý člen příslušného oddělení.

Oba ostatní členové, pokud jde o záležitosti odborně technické, buďte vzati z odborně technických členů tohoto oddělení, pokud pak jde o právnické záležitosti ve smyslu § 40 zákona patentového, ze znalých práva členů téhož nebo jiného přihláškového oddělení, které však musí témuž stížnostnímu oddělení býti podřízeno.

Ustanovovati referenta a vybírati druhého člena pro zasedání přísluší, má-li oddělení býti obsazeno znalci právnickými, znalému práva přednostovi přihláškového oddělení, má-li býti obsazeno znalci odborně technickými, přísluší to odborně technickému jeho přednostovi.

Oddělení stížnostní.

§ 5.

V patentovém úřadě budou zřízena dvě stížnostní oddělení s označením:

stížnostní oddělení *A*
a „ „ *B*.

Stížnostní oddělení *A* jest příslušno pro stížnosti na usnesení přihláškového oddělení I., II. a III., stížnostní oddělení *B* pro stížnosti na usnesení přihláškového oddělení IV. a V.

O působnosti stížnostních oddělení.

§ 6.

K působnosti stížnostních oddělení náleží rozhodovati konečně o stížnostech podaných na usnesení přihláškových oddělení.

Kromě toho jsou stížnostní oddělení povolána podávati písemná dobrá zdání k dožádání soudnímu (§ 33 zákona patentového).

Předseda patentového úřadu určuje, které z obou stížnostních oddělení má dobré zdání podati.

Jak stížnostní oddělení jsou složena.

§ 7.

Každé z oboou stížnostních oddělení skládá se z členů práva znalých a z členů odborně technických.

Stížnostní oddělení rozhodují konečně, čítajíc i předsedu, jsouce obsazena dvěma znalými práva členy a třemi odborně technickými členy. K rozhodnutím mezitímným stačí, jsou-li přítomni tři členové, z nichž dva musí býti členy odborně technickými (§ 37, odstavec 2 zákona patentového).

V zasedáních oddělení stížnostních předsedají buďto předseda patentového úřadu nebo jeho zástupce nebo stálý aneb dočasný práva znalý člen úřadu patentového.

Při konečných rozhodnutích budiž druhý práva znalý člen pro stížnostní oddělení *A* vzat ze znalých práva členů přihláškového oddělení IV. nebo V. aneb z dočasných práva znalých členů, pro stížnostní oddělení *B* ze znalých práva členů přihláškového oddělení I., II. nebo III. anebo z dočasných práva znalých členů.

Při konečných rozhodnutích buďte tři odborně techničtí členové, při mezitímných rozhodnutích dva odborně techničtí členové pro stížnostní oddělení *A* vzati z odborně technických členů přihláškového oddělení IV. nebo V. aneb z dočasných odborně technických členů, pro stížnostní oddělení *B* z odborně technických členů přihláškového oddělení I., II. nebo III. nebo z dočasných odborně technických členů.

O působnosti zrušovacího oddělení.

§ 8.

K působnosti zrušovacího oddělení přísluší rozhodovati o návrzích, které v záležitostech sporné povahy čelí proti patentům již uděleným, a to o návrzích, aby

a) patent byl odvolán,
b) za neplatný prohlášen,
c) odňat,
d) za závislý prohlášen,
e) za relativně neúčinný prohlášen,
f) o návrzích určovacích (§ 111 zákona patentového) a
g) aby byly uděleny licence nucené.

Jak zrušovací oddělení jest složeno.

§ 9.

Zrušovací oddělení skládá se ze členů práva znalých a z členů odborně technických.

Zrušovací oddělení rozhoduje konečně, čítajíc i předsedu, jsouc obsazeno dvěma práva znalými a třemi odborně technickými členy. K rozhodnutím mezitímným stačí, jsou-li přítomni tři členové, z nichž dva musí býti členy odborně technickými (§ 37, odstavec 2 zákona patentového).

V zasedáních zrušovacího oddělení předsedá buďto předseda úřadu patentového nebo jeho náměstek nebo některý dočasný práva znalý člen patentového úřadu.

Při konečných rozhodnutích budiž druhý práva znalý člen za příčinou sestavení zrušovacího oddělení vzat ze stálých nebo dočasných práva znalých členů úřadu patentového.

Při konečných rozhodnutích buďte tři odborně techničtí členové, při mezitímných rozhodnutích dva odborně techničtí členové, prohlédajíc k technické povaze případu, povoláni buďto z odborně technických členů přihláškových oddělení nebo z dočasných odborně technických členů.

Přednes, v němž pro ústní jednání jsou shrnuty výsledky řízení předběžného, budiž svěřen právnickému nebo technickému referentu podle toho, zdali případ jest převážně povahy právnické nebo technické; je-li toho třeba, učiní jej oba.

Oddělení mají již napřed býti sestavena.

§ 10.

Předseda napřed na každý rok pracovní sestaví oddělení přihlášková, oddělení stížnostní a oddělení zrušovací.

Předseda může pokaždé učiniti změny v tomto sestavení, kterých je třeba z důvodů předpojatosti, z ohledů služebních, za příčinou nemoci nebo následkem jiných překážek členů.

Záležitosti presidiální.

§ 11.

Předsedovi úřadu patentového nebo jeho náměstku jest zejména vyhrazeno:

1. říditi veškerou práci úřadu patentového a dozírati k ní, jakož i vydávati potřebné instrukce,

2. určovati, jak má personál v odděleních býti zaměstnán,

3. osobní záležitosti úředníků a zřízenců úřadu patentového, jakož i jednatelů výsadových a zástupců ve věcech patentových,

4. disciplinární záležitosti personálu úřadu patentového, jakož i zástupců ve věcech patentových,

5. udíleti dovolenou práva znalým a odborně technickým přednostům oddělení až do šesti neděl, ostatním úředníkům a zřízencům úřadu patentového až do čtyř neděl,

6. ustanovovati pomocníky za plat denní,

7. nařizovati a říditi zkoušky zástupců ve věcech patentových,

8. propůjčovati úlevy nemajetným osobám a dělníkům na svou mzdu omezeným v záležitostech patentových (min. nař. ze dne 15. září 1898, Z. Ř. č. 163),

9. nařizovati a říditi valné hromady členů úřadu patentového, aby radily se o otázkách předsedou hromadě předložených, ochrany vynálezů se týkajících,

10. říditi postup prací, jakož i předsedati v zasedáních oddělení stížnostních a oddělení zrušovacího,

11. zdělávati a podávati výkaz o činnosti a práci, který každého roku ministrovi obchodu má býti předložen, týkající se uplynulého roku pracovního.

Za předsednictví předsedy nebo jeho náměstka, přibírouc dva práva znalé členy, budiž utvořeno oddělení, které se má usnášeti o zřizování zástupců ve věcech patentových a o zápise do rejstříku zástupců ve věcech patentových ve smyslu § 43 zákona patentového.

Kanceláře a místa pomocná.

§ 12.

Pro obstarávání prací kancelářských a pro podporu patentové správy jsou v úřadu patentovém zřízeny:

1. podatelna, která přejímá a zapisuje došlé kusy jednací,

2. patentový archiv, který vede patentový rejstřík, jakož i uschovává originální popisy vynálezů;

3. výkladna, kde veřejně lze nahlédati do patentů přihlášených,

4. knihovna, aby sbírána a užívána byla literatura patentová,

5. výpravna pro vyhotovování a doručování vyřízených kusů jednacích,

6. pokladna, která obstarává pokladní práce úřadu patentového,

7. spisovna, která sbírá a zapisuje vyřízené kusy jednací.

Postup práce a zevrubnější působnost řečených kanceláří a míst pomocných budou upraveny instrukcemi, které vydá předseda úřadu patentového a které budte předloženy ministrovi obchodnímu k vědomosti.

II. O personálu úřadu patentového.

§ 13.

Personál úřadu patentového dělí se:

A. ve stálý a dočasný práva znalý personál,

B. ve stálý a dočasný technický personál,

C. v kancelářský personál,

D. ve služební personál a

E. ve výpomocný personál.

A. O personálu práva znalém.

§ 14.

Stálí práva znalí úředníci patentového úřadu, kromě úředníků X. důstojenské třídy, mají touž hodnost, charakter a titul jako konceptní úředníci srovnalých důstojenských tříd c. k. obchodního ministerstva.

Úředníci patentového úřadu práva znalí v X. důstojenské třídě mají titul „koncipista úřadu patentového".

§ 15.

Stálý a dočasný práva znalý personál úřadu patentového musí ve smyslu ustanovení zákona ze dne 20. dubna 1893, Z. Ř. č. 68, býti způsobilý ke vstupu do veřejné služby, tím že odbyl právnická a státovědecká studia a s úspěchem vykonal theoretické zkoušky státní.

§ 16.

Dočasní práva znalí členové úřadu patentového budte vzati z osob podle § 15 kvalifikovaných, které jsou budto v aktivní službě státní nebo na odpočínku.

B. O personálu technickém.

§ 17.

Technický personál, který u patentového úřadu stále má býti ustanoven, musí prokázati svou způsobilost tím, že předloží vysvědčení o státních zkouškách s úspěchem vykonaných nebo o zkoušce diplomové na některé tuzemské vysoké škole technické, vysoké škole zemědělské nebo na některé hornické akademii. — Dosažená způsobilost vyučovati matematicko-přírodovědeckým předmětům na vyšších gymnasiích nebo vyšších reálkách, jakož i doktorát na filosofické fakultě některé tuzemské university dosažený, pokud hlavní rigorosum bylo vykonáno z některého matematicko-přírodovědeckého odboru, podává rovněž tento průkaz.

Pokud s udia na některé cizozemské vysoké škole stejného druhu odbytá a zkoušky s úspěchem vykonané mohou kladeny býti na roveň studiím a zkouškám na některé tuzemské škole vysoké, to v každé případnosti zvláště posoudí ministerium věcí duchovních a vyučování nebo ministerium orby.

§ 18.

Ze stálého technického personálu úřadu patentového mají úředníci VI. důstojenské třídy titul „vládní rada“,

úředníci VII. důstojenské třídy titul s jejich odborem srovalý „stavební rada, horní rada nebo technický rada“,

úředníci VIII. třídy důstojenské titul „vrchní komisař“,

úředníci IX. třídy důstojenské titul „komisař“,

a úředníci X. třídy důstojenské titul „komisařův přiručí“.

§ 19.

Dočasní odborně techničtí členové úřadu patentového budte z pravidla povoláni z osob podle § 17 kvalifikovaných, majících vynikající technické schopnosti a věhlas, ve službě státní nebo mimo ni jsoucích.

§ 20.

Dočasní členové úřadu patentového mají po dobu, po kterou jejich funkce trvá, titul „člen c. k. patentového úřadu“.

Jestliže by po uplynutí první pětileté doby funkční byli opětně povoláni, tedy osoby, které nejsou ve službě státní, jakož i osoby ve službě státní včetně VII. třídy důstojenské mají za své služby v úřadu patentovém titul „rada c. k. patentového úřadu“, osoby VI. třídy důstojenské v státní službě jsoucí však po dobu své služby v patentovém úřadě titul „vládní rada“.

C. O personálu kancelářském.

§ 21.

Ke vstupu do kancelářské služby úřadu patentového žádá se, aby žadatel

1. byl zachovalý,

2. splnil svou aktivní vojenskou povinnost služební neb aby od ní s konečnou platností byl osvobozen,

3. byl úplně tělesně způsobilý,

4. s prospěchem odbyl studia škol středních,

5. kromě jazyka německého, aby byl mocen jiného zemského nebo cizího jazyka,

6. pěkně psal,

7. šestiměsíčním zaměstnáním na zkoušku prokázal svou způsobilost ke službě kancelářské.

Kancelářským úředníkům, ve státní službě již jsoucím, může při jejich služebním zaměstnání v úřadě patentovém prominut býti průkaz požadavku 4. a 7.

Těmito předpisy nemění se ničeho na zákonném nároku vysloužilých poddůstojníků, aby byli ustanovováni ve službě veřejné.

§ 22.

Z kancelářského personálu úřadu patentového mají úředníci VIII. třídy důstojenské titul „ředitel kanceláře“ nebo „ředitel patentového archivu“,

úředníci IX. třídy důstojenské titul „kancelářský přiručí“,

úředníci X. třídy důstojenské titul „oficiál kancelářský“, a

úředníci XI. třídy důstojenské titul „kancelista“.

D. O personálu služebním.

§. 23.

Pro místo sluhy v úřadu patentovém žádá se, aby žadatel

1. byl zachovalý,

2. splnil svou aktivní vojenskou povinnost služební neb od ní s konečnou platností byl osvobozen,

3. byl úplně tělesně způsobilý,

4. odbyl s prospěchem čtyřtřídní školu obecnou,

5. německého jazyka slovem i písmem byl mocen, a

6. šestiměsíčním zaměstnáním na zkoušku prokázal svou způsobilost pro místo sluhy.

Při sluhách, kteří jsou již ve státní službě, není třeba průkazu o zaměstnání na zkoušku.

Těmito předpisy nemění se ničeho na zákonném nároku vysloužilých poddůstojníků, aby byli ustanovováni ve službě veřejné.

E. O personálu výpomocném.

§ 24.

Podle toho, jak služba toho vyžaduje, a podle peněz po ruce jsoucích dopouští se zaměstnávati kancelářské pomocníky a kancelářské pomocnice za plat denní při kancelářských pracích v úřadě patentovém.

Kancelářští pomocníci a kancelářské pomocnice jsou ve smluvním poměru služebním k státu, který může s té i oné strany na čtrnáct dní býti vypovědělen, čímž však nevylučuje se okamžité propuštění ze služby při hrubém provinění služebním.

Kdo personál jmenuje.

§ 25.

Úředníky patentového úřadu až včetně do VI. důstojenské třídy jmenuje císař Pán.

Úředníky ostatních důstojenských tříd úřadu patentového jmenuje ministr obchodu.

Ministrovi obchodu jest vyhrazeno propůjčovati místa sluhů kancelářských v úřadě patentovém.

Kancelářské pomocníky a kancelářské pomocnice v úřadě patentovém ustanovuje předseda patentového úřadu.

Stálé a dočasné členy úřadu patentového jmenuje k návrhu obchodního ministra císař Pán.

O úřednících pokladních.

§. 26.

Finančním ministrem budou patentnímu úřadu přiděleni úředníci k obstarávání prací pokladních.

Co do své služby u patentového úřadu jsou podřízeni příkazům předsedovým.

O kontrole účetní.

§ 27.

Účty o úvěru pro záležitosti výsadové a patentové určeném budou vedeny účetním úředníkem, který bude obchodním ministeriem patentovému úřadu ke službě přidělen.

Úředník tento jest za své služby u patentového úřadu podroben příkazům předsedovým. Jeho práce jsou podrobeny dozoru ministeria obchodního.

Přidělenému úředníkovi účetnímu, pokud to jeho účetní práce dopouštějí, mohou uloženy býti statistické a redakční práce úřadu patentového.

O vzetí do přísahy.

§ 28.

Veškery osoby, v patentovém úřadě ustanovené, buďte dříve, nežli svůj úřad nebo službu nastoupí, do přísahy vzaty.

Předseda patentového úřadu, jakož i jeho náměstek buďte obchodním ministrem, ostatní práva znalý a odborně technický personál, jakož i ředitel kanceláře a archivu budiž předsedou patentového úřadu nebo jeho náměstkem, ostatní pak kancelářský personál, jakož i služební a výpomocný personál budiž ředitelem kanceláře patentového úřadu do přísahy vzat.

Přísežný vzorec členů patentového úřadu zní:

„Budete přísahati Bohu Všemohoucímu a slíbíte svou ctí a věrou, že Jeho c. a k. Apoštolskému Veličenství Nejjasnějšímu knížeti a pánu, Františku Josefovi I., z Boží milosti císaři Rakouskému . . . . atd. (veliký titul), a po něm z Jeho Nejvyššího kmene a rodu následujícím dědicům bez podmínky budete věren a poslušen, že budete státní zákony základní nezlomně zachovávati a podle těchto povinností každéholi doby úplně srovnale ve všech poměrech jednati.

Zejména odpřisáhnete, že budete povinnosti Vám ve Vašem úřadě příslušející svědomitě a přesně plniti, při tom stále nejen největší prospěch služby Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství a státu před očima míti, nýbrž že také újmy a nebezpečenství podle svých sil budete odvraceti, že zákonů, úředních nařízení a příkazů svých představených ochotně uposlechnete a že věrně úřední tajemství zachováte.

Mimo to odpřisáhnete, že ve všech záležitostech, k nimž jako hlasovatel, poradce nebo znalec budete přibrán, své ústní nebo písemné mínění podle svědomitého a vlastního přesvědčení, bez přenáhlení, vášně nebo vedlejšího úmyslu otevřeně podáte, že se budete přesně držeti platných zákonných a služebních předpisů, že každému, nehledíc k osobě, chudému jako bohatému stejně nestranně za právo dáte, že nižádných jakýchkoli nebo pod jakoukoli záminkou učiněných darů nebo prospěchů, které by k Vašemu úřadu se vztahovaly, buďto bezprostředně nebo prostředně a v kterékoli době nepřijmete, že svému představenému povinnou úctu a ve službě povinné poslušenství zachováte a že vůbec všeho toho nejpečlivěji budete pamětliv, co jest povinnostem horlivého, poctivého a úctyhodného, o právu rozhodujícího úředníka přiměřeno.

Co mi právě bylo předneseno a čemu jsem dobře a jasně rozuměl, to mám a chci věrně plniti.

Tak mi pomáhej Bůh.“

Vzorec přísežný ostatních úředníků patentového úřadu, kteří nejsou členy patentového úřadu, jakož i sluhů, pomocníků a pomocnic zní:

„Budete přísahati Bohu Všemohoucímu a slíbíte svou ctí a věrou, že Jeho c. a k. Apoštolskému Veličenství Nejjasnějšímu knížeti a pánu, Františku Josefovi I., z Boží milosti císaři Rakouskému . . . . atd. (veliký titul), a po něm z Jeho Nejvyššího kmene a rodu následujícím dědicům bez podmínky budete věren a poslušen, že budete státní zákony základní nezlomně zachovávati a podle těchto povinností každékoli doby úplně srovnale ve všech poměrech jednati.

Zejména odpřisáhnete, že budete povinnosti Vám ve Vašem úřadě příslušející svědomitě a přesně plniti, při tom stále nejen největší prospěch služby Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství a státu před očima míti, nýbrž že také újmy a nebezpečenství podle svých sil budete odvraceti, že zákonů, úředních nařízení a příkazů svých představených ochotně uposlechnete a že věrně úřední tajemství zachováte.

Co mi právě bylo předneseno a čemu jsem dobře a jasně rozuměl, to mám a chci věrně plniti.

Tak mi pomáhej Bůh.“

Vykonaná přísaha budiž do knihy přísežné zapsána a osobou do přísahy vzatou podepsána.

§ 29.

Dočasní členové patentového úřadu, když svou službu konají, mají táž práva a tytéž povinnosti jako členové stálí. Nežli svůj úřad nastoupí, buďte od předsedy úřadu patentového týmž způsobem do přísahy vzati jako členové stálí. Jestliže by opětně byli jmenováni, stačí připomínka přísahy již vykonané.

O předpisech disciplinárních.

§ 30.

Pro disciplinární řízení s úředníky a sluhami patentového úřadu platí předpisy císařského nařízení ze dne 10. května 1860, Z. Ř. č. 64.

§ 31.

Předseda patentového úřadu jest podřízen disciplinární komisi ministeria obchodního. Ostatní úředníci a sluhové jsou podřízeni disciplinární komisi patentového úřadu; proti této komisi jest dopuštěn rekurs k disciplinární komisi ministeria obchodního.

§ 32.

Dočasní členové patentového úřadu, pokud svou služební vlastností nejsou již podřízeni jinému disciplinárnímu úřadu, jsou rovněž jako stálí členové patentového úřadu podrobeni disciplinární moci úřadu patentového podle disciplinárních předpisů pro jeho úředníky platných.

§ 33.

Disciplinární komise patentového úřadu skládá se z pěti členů čítajíc v to i předsedu. Předsedou jest předseda patentového úřadu nebo jeho náměstek.

Ostatní čtyři členové komise disciplinární, jakož i jejich náhradníci buďte povoláni ze stálých práva znalých a odborně technických členů patentového úřadu.

Ministr obchodní jmenuje komisi disciplinární.

§ 34.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p.

Seznam

patentových tříd a jejich pododdělení.

1. Úprava rud, nerostů a paliva.
2. *(a)* Pekařství (část mechanická).
   (b) „ („ chemická).
3. Oděvnictví.
4. Osvětlování (kromě osvětlení elektrického a plynového).
5. Hornictví.
6. Pivo, kořalka, víno, ocet, droždí.
7. Výroba plechu a drátu.
8. *(a)* Bílení, barvení, tisk látek, appretura (část mechanická).
   (b) „ „ „ „ „ („ chemická).
9. Štětinové zboží.
10. Paliva.
11. Knihařství.
12. Chemické postupy a přístroje.
13. Parní kotly.
14. Parní stroje.
15. *(a)* Tiskařství (část mechanická).
    (b) „ („ chemická).
16. Příprava mrvy.
17. Příprava ledu, uschovávání potravin a výroba chladu.
18. Výroba železa.
19. *(a)* Stavba železnic (stavba vrchní, výhybky atd.).
    (b) „ silnic a mostů.
20. Vozba železničná (též drah lanových, silničných, polních, důlních, vyvýšených a horských).
21. *(a)* Elektrické přístroje (pro slabý proud [telegrafie a telefonie]).
    (b) „ „ (baterie a akkumulatory).
    (c) „ „ (zřízení vodící a rozdělovací).
    (d) „ „ (pro silný proud [stroje dynamické, elektromotory atd.]).
    (e) „ „ (elektrické stroje měřicí).
    (f) „ „ (elektrické osvětlení).
    (g) „ „ (ne zvláště uvedené všeobecné elektrické postupy a přístroje).
22. Barviva, fermeže, laky, nátěry, klih.
23. Průmysl tukový, svíčky, mýdla, oleje minerálné.
24. Zařízení k topení.
25. Plétací stroje.

26. Příprava plynu a osvětlování.
27. Dmychadla a úpravy větrací.
28. *(a)* Koželužství, zpracování usně (část mechanická).
(b) „ „ „ („ chemická).
29. *(a)* Předíva (část mechanická).
(b) „ („ chemická).
30. *(a)* Zdravotnictví (část mechanicko-fysikální).
(b) „ („ chemická).
31. Litectví.
32. *(a)* Sklo (část mechanická).
(b) „ („ chemická).
33. Náčiní příruční a cestovní.
34. Náčiní domácí.
35. Zdvihadla.
36. *(a)* Topeniště (vůbec).
(b) „ (elektrická).
37. Stavitelství pozemní.
38. *(a)* Dřevo (obrábění, náčiní a stroje).
(b) „ (část chemická).
39. *(a)* Roh, slonovina, gumma, kaučuk, plastické látky (část mechanická).
(b) „ „ „ „ „ „ („ chemická).
40. Hutnictví.
41. Kloboučnictví.
42. Vědecké nástroje.
43. Košíkářství.
44. Zboží drobné a náčiní kuřácké.
45. *(a)* Polní a lesní hospodářství, zahradnictví a vinařství, zootechnika (část mechanická).
(b) „ „ „ „ „ „ „ „ („ chemická).
46. Vzduchové a plynové stroje dynamické.
47. Části strojů.
48. Obrábění kovů chemické (smalt, galvanoplastika).
49. „ „ mechanické.
50. Mlýny.
51. Hudební nástroje.
52. Šicí stroje všeliké.
53. Potraviny (uschovávání a příprava).
54. Papírové výrobky a zpracování papíru.
55. Výroba papíru.
56. Koňský strůj (výstroj pro zvířata jízdná a tažná).
57. *(a)* Fotografie (část optická a fysikální, temnice, objektivy).
(b) „ („ chemická).
58. *(a)* Lisy (vůbec).
(b) „ filtrovací.
59. Pumpy.
60. Regulátory.
61. Ochrana úrazová.
62. Solivarnictví.
63. *(a)* Sedlářství, stavba vozů (část všeobecná).
(b) „ „ „ (kola jízdná).
64. Náčiní výčepnické, závěry láhvové, zařízení vyplachovací.
65. Stavba a plavba lodí.
66. Jatečnictví
67. *(a)* Broušení a leštění (část mechanická).
(b) „ „ „ („ chemická).
68. Zámečnictví.
69. Nástroje řezací.
70. Potřeby psací a kreslicí.

71. Obuv.
72. Střelné zbraně, střely, opevňování.
73. Provaznictví.
74. Signály.
75. Soda a ostatní chemický velkoprůmysl.
76. *(a)* Předení (část mechanická).
(b) „ („ chemická).
77. Sport, hry.
78. *(a)* Třaskaviny (část mechanická), stroje na dřívka k sirkám.
(b) „ („ chemická), rozžehátka, ohněstrojství.
79. Tabák.
80. *(a)* Průmysl zboží hliněného, kamenný, cementový (část mechanická).
(b) „ „ „ „ „ („ chemická).
81. Dopravnictví druhu všeobecného.
82. Úpravy vysušovací.
83. Hodiny.
84. Stavby vodní.
85. *(a)* Vodovody (část mechanická, potrubí, splachovadla, kanalisace, odvádění, vodotrysky, sprchy).
(b) „ (vodoměry).
(c) „ (filtry a čištění vody).
86. Tkalcovství.
87. Nástroje a náčiní (ne zvlášť uvedené).
88. Větrné a vodní stroje dynamické.
89. Výroba cukru a škrobu.

Příloha II
ku § 2.

Rozdružení

jednotlivých tříd patentových v patero oddělení přihláškových.

Přihláškové oddělení I.

Mechanické živnosti, hornictví a polní hospodářství.

1. Úprava rud, nerostů a paliva.
2. *(a)* Pekařství (část mechanická).
3. Oděvnictví.
5. Hornictví.
8. *(a)* Bílení, barvení, tisk látek a appretura (část mechanická).
9. Štětinové zboží.
11. Knihařství.
25. Pletací stroje.
28. *(a)* Koželužství, zpracování usně (část mechanická).
29. *(a)* Předivа (část mechanická).
31. Litectví.
32. *(a)* Sklo (část mechanická).
33. Náčiní příruční a cestovní.
38. *(a)* Dřevo (obrábění, náčiní a stroje).
39. *(a)* Roh a věci pod. (část mechanická).
41. Kloboučnictví.
43. Košíkářství.
45. Polní a lesní hospodářství a pod. (část mechanická).
50. Mlýny.
52. Šicí stroje všeliké.
54. Papírové výrobky a zpracování papíru.
55. Výroba papíru.
66. Jatečnictví.
70. Psací a kreslicí potřeby.
71. Obuv.
73. Provaznictví.
76. *(a)* Předení (část mechanická).
78. *(a)* Stroje na dřívka k sirkám.
79. Tabák.
80. *(a)* Hliněné a pod. zboží (část mechanická).
86. Tkalcovství.

Přihláškové oddělení II.

Všeobecná stavba strojů, kotly, motory, stroje dělné.

13. Parní kotly.
14. Parní stroje.
15. *(a)* Tiskařství (část mechanická).
17. Příprava ledu, uschovávání potravin a výroba chladu.
24. Zařízení k topení.
27. Dmychadla a úpravy větrací.
35. Zdvihadla.
36. *(a)* Topeniště (vůbec).
44. Zboží drobné a náčiní kuřácké.
46. Vzduchové a plynové stroje dynamické.
47. Části strojů.
58. *(a)* Lisy (vůbec).
59. Pumpy.
60. Regulátory.
64. Náčiní výčepnické, závěry láhvové a zařízení vyplachovací.
65. Stavba a plavba lodí.
72. Střelné zbraně, střely, opevňování.
77. Sport, hry.
82. Úpravy vysušovací.
88. Větrné a vodní stroje dynamické.

Přihláškové oddělení III.

Elektrotechnika, nástroje a železnice.

4. Osvětlování (kromě osvětlení elektrického a plynového).
10. Paliva.
19. *(a)* Stavba železnic (stavba vrchní, výhybky atd.).
20. Vozba železničná (též drah lanových, silničných, polních, důlních, vyvýšených a horských).
21. *(a)* Elektrické přístroje (pro slabý proud [telegrafie a telefonie]).
(c) „ „ (zařízení vodící a rozdělovací).
(d) „ „ (pro silný proud [stroje dynamické, elektromotory atd.]).
(e) „ „ (elektrické stroje měřicí).
(f) „ „ (elektrické osvětlení).
(g) „ „ (ne zvláště uvedené všeobecné elektrické postupy a přístroje).
26. Příprava plynu a osvětlování.
30. *(a)* Zdravotnictví (část mechanicko-fysikalní).
36. *(b)* Topeniště (elektrická).
42. Vědecké nástroje.
51. Hudební nástroje.
57. *(a)* Fotografie (část optická a fysická, temnice, objektivy).
74. Signály.
83. Hodiny.
85. *(b)* Vodovody (vodoměry).

Přihláškové oddělení IV.

Stavební technika, dopravnictví a obrábění kovů.

7. Výroba plechu a drátu.
19. *(b)* Stavba silnic a mostů.
34. Náčiní domácí.

37. Stavitelství pozemní.
49. Obrábění kovů mechanické.
56. Koňský strůj (výstroj pro zvířata jízdná a tažná).
61. Ochrana úrazová.
63. *(a)* Sedlářství, stavba vozů (část všeobecná).
(b) „ „ „ (kola jízdná).
67. *(a)* Broušení a leštění (část mechanická).
68. Zámečnictví.
69. Nástroje řezací.
81. Dopravnictví druhu všeobecného.
84. Stavby vodní.
85. *(a)* Vodovody (část mechanická, potrubí, splachovadla, kanalisace, odvádění, vodotrysky, sprchy).
87. Nástroje a náčiní (ne zvláště uvedené).

Přihláškové oddělení V.

Chemie a chemické živnosti.

2. *(b)* Pekařství (část chemická).
6. Pivo, kořalka, víno, ocet, droždí.
8. *(b)* Bílení, barvení, tisk látek, appretura (část chemická).
12. Chemické postupy a přístroje.
15. *(b)* Tiskařství (část chemická).
16. Příprava mrvy.
18. Výroba železa.
21. *(b)* Elektrické přístroje (baterie a akkumulatory).
22. Barviva, fermeže, laky, nátěry, klih.
23. Průmysl tukový, svíčky, mýdla, oleje minerálné.
28. *(b)* Koželužství, zpracování usně (část chemická).
29. *(b)* Předivá (část chemická).
30. *(b)* Zdravotnictví (část chemická).
32. *(b)* Sklo (část chemická).
38. *(b)* Dřevo (část chemická).
39. *(b)* Roh, slonovina, gumma, kaučuk, plastické látky (část chemická).
40. Hutnictví.
45. *(b)* Polní a lesní hospodářství, zahradnictví a vinařství, zootechnika (část chemická).
48. Obrábění kovů chemické (smalt, galvanoplastika).
53. Potraviny (uschovávání a příprava).
57. *(b)* Fotografie (část chemická).
58. *(b)* Lisy filtrovací.
62. Solivarnictví.
67. *(b)* Broušení a leštění (část chemická).
75. Soda a ostatní chemický velkoprůmysl.
76. *(b)* Předení (část chemická).
78. *(b)* Třaskaviny (část chemická), rozžehátka, ohněstrojství.
80. Zboží hliněné a pod. (část chemická).
85. *(c)* Vodovody (filtry a čištění vody).
89. Výroba cukru a škrobu.

158.

Nařízení ministerií obchodu a práv ze dne 15. září 1898,

jímž ku provedení zákona patentového vydávají se zevrubnější ustanovení o organisaci soudu patentového, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení.

Na základě ustanovení §§ 94 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) a na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 19. července 1898 nařizuje se takto:

I. O organisaci soudu patentového.

§ 1.

Jakožto odvolací stolice z konečných rozhodnutí zrušovacího oddělení patentového úřadu zřizuje se patentový soud ve Vídni.

Soud tento skládá se z některého předsedy nebo senátního presidenta nejvyššího dvoru soudního a kassačního jakožto presidenta a předsedícího, z jednoho rady obchodního ministeria, z dvou dvorních radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního nebo z jejich zástupců a z tří odborně technických členů jako radův.

Císař Pán jmenuje členy patentového soudu a jejich zástupce na dobu pěti let k návrhu ministrem obchodním ve shodě s účastnými ministeriemi učiněnému. Dopouští se je opětně povolati (§ 41 patentového zákona, odstavec 1, 2, 3.).

Náměstkové presidenta a ostatních práva znalých členů patentového soudu budou pro předsedu povoláni z předsedů nebo senátních presidentů nejvyššího dvoru soudního a kassačního, pro dvorní rady nejvyššího dvoru soudního a kassačního pak z dvorních radů tohoto dvoru soudního a pro radu obchodního ministeria z konceptního personálu ministeria obchodního.

K úřadu odborného technického člena jest způsobilý každý zachovalý tuzemec, který má vynikající odborně technické vědomosti, jemuž jest 30 let a který není v požívání svých občanských práv nebo v nakládání se svým jměním zákonem nebo soudcovským rozhodnutím omezen. Nikdo není povinen přijati úřad odborně technického člena soudu patentového.

§ 2.

Podle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 19. července 1898 veškeří členové patentového soudu za své funkční doby mají titul „člen soudu patentového“, odborně techničtí členové pak titul „rada soudu patentového“.

§ 3.

Ti členové soudu patentového, kteří nejsou soudcovskými úředníky, nežli svůj úřad nastoupí, budou právě tak jako soudcové do přísahy vzati předsedou soudu patentového. Byli-li by opětně jmenováni, stačí poukaz na přísahu již vykonanou.

Úředníci, obchodním ministrem za zapisovatele při patentovém soudě ustanovení, slibte přísežně předsedovi soudu patentového, že svědomitě budou konati své povinnosti.

§ 4.

Za jejich funkční doby vztahují se k členům soudu patentového ustanovení článku 6 státního zákona základního o moci soudcovské a zákona k jeho provedení vydaného ze dne 21. května 1868, Z. Ř. č. 46. (§ 41 zákona patentového, 4. odstavec).

Soud patentový sám vykonává úkony, v zákoně ze dne 21. května 1868, Z. Ř. č. 46, disciplinárnímu soudu přidělené, vzhledem k svým členům, pokud jde o jejich funkci jako takovou. Generální prokurátor u nejvyššího dvoru soudního a kassačního vykonává také u soudu patentového úkony, které jemu dotčeným zákonem jsou přiděleny.

U odborně technických členů patentového soudu nastoupí na místo propuštění ze služby sesazení s úřadu.

Ztráta rakouského státního občanství nebo svéprávnosti přináší sama sebou ztrátu úřadu; jestliže některý člen patentového soudu, který k nejvyššímu dvoru soudnímu a kassačnímu nebo k ministeriu obchodnímu náleží, vystoupí ze služby aktivní u těchto úřadů, tedy se skončí tím i jeho funkce u patentového soudu.

§ 5.

Členům soudu patentového příslušejí platy funkční (§ 41 zákona patentového, 5. odstavec).

Výši funkčních platů pro každého člena vyměří obchodní ministr na konci kalendářního roku podle výkazů předsedou patentového soudu předložených o tom, jak člen byl přibírán k zasedáním a k ostatní činnosti soudu patentového, při odborně technických členech mimo Vídeň sídlících, zejména také prohlédaje ke vzdálenosti jejich bydliště od Vídně.

§ 6.

Soud patentový jedná a rozhoduje v senátě z šesti radů a předsedy.

Předsedou jest předseda patentového soudu nebo jeho náměstek.

Z šesti radů v senátě musí býti dva z nejvyššího dvoru soudního a kassačního, jeden z ministeria obchodního, tři z odborně technických členů.

Předseda soudu patentového povolá pokaždé tři odborně technické členy ze seznamu jmenovaných odborně technických členů. (§ 41 patentového zákona, 6. odstavec.)

§ 7.

Rada ministeria obchodního za člena patentového soudu jmenovaný úřaduje jako stálý referent soudu patentového. Avšak předseda soudu patentového může vedle stálého referenta nebo na místě jeho svěřiti v jednotlivé případnosti referát členu jinému.

§ 8.

Ministr obchodní přiděluje pomocný a kancelářský personál, jehož soudu patentovému je třeba. (§ 41 zákona patentového, poslední odstavec.)

Došlé kusy jednací, vyřízení a registraturní spisy soudu patentového zapisují se v obchodním ministeriu do zvláštních knih pro patentový soud určených a jako takové označených; rovněž se v obchodním ministeriu vyřízení vyhotovují a spisy soudu patentového uschovávají.

II. O řízení před soudem patentovým.

(Ku §§ 87—93 zákona patentového.)

§ 9.

Patentový soud zasedá pravidelně každé tři měsíce; v naléhavých případech může však předseda soudu patentového nařídit také zasedání mimořádná.

Dni zasedací budou určeny předsedou soudu patentového a v listě patentovém v čas vyhlášeny.

Veřejná jednání soudu patentového konají se v místnostech nejvyššího dvoru soudního a kassačního.

§ 10.

Stálý referent soudu patentového má opatřiti, čeho je třeba, aby jednání bylo řádně připraveno. V těch případnostech, kde vedle něho nebo na jeho místě jiný člen soudu patentového jest za referenta ustanoven, má stálý referent učiniti tato opatření ve shodě s tímto členem; byli-li by mínění různého, budiž vyžádáno rozhodnutí předsedovo.

§ 11.

Nálezy soudu patentového buďte vyhlašovány a vyhotovovány jménem Jeho Veličenství císaře a buďte předsedou a zapisovatelem podepsány.

Všechna jiná vyhotovení budou vydávána, jsouce označena „C. k. soud patentový“ a podepsána stálým referentem.

§ 12.

Vyhotovení patentového soudu doručují se poštou nebo skrze úřad patentový.

III. Jak se rozhodnutí a nařízení patentového soudu vykonávají.

§ 13.

Rozhodnutí soudu patentového, pokud týkají se příslušnosti úřadu patentového a pokud v zákoně patentovém výslovně se nevyžaduje žádosti oprávněncovy, buďte vykonávána úřadem patentovým z úřední povinnosti.

Aby ostatní obsah rozhodnutí byl vykonán, obraťte se účastníci na soudy nebo na úřady jinak příslušné.

§ 14.

Soudy jsou povinny, patentovému soudu právní pomoc poskytovati.

§ 15.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p. **Ruber** m. p.

159.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 15. září 1898,

jímž se vydává jednací řád pro c. k. úřad patentový.

Na základě §§ 38 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

O podatelně; jak nakládá se v ní s podáními.

§ 1.

Veškerá podání úřadu patentového došlá budou v podatelně přejímána. Peníze ku podáním náležející budte u pokladny splaceny; pokladna vydá o splacení potvrzenku, s kterou potom podání u okénka podatelny budiž zadáno.

Kdo v podatelně zadává podání tam patřící, může žádati, aby mu zadání bylo potvrzeno tím, že na rubrice podání podatelem připravené vytiskne se razítko s datem.

§ 2.

V podatelně všechna podání patentového úřadu došlá ihned, jakmile byla došla, a podle pořadí, ve kterém došla, budou opatřena podací značkou; značka tato se skládá ze dne, kterého podání došlo (z data), u přihlášek budiž také uvedena hodina a minuta, kdy přihláška došla, a z čísla řadového. Den zadání, u přihlášek také hodina a minuta, kdy přihláška byla zadána, budte v přítomnosti podatelově, žádá-li za to, na podání doloženy. Všechna podání, šetřic přesně pořadu, jak byly došla, budou opatřena řadovým číslem každého roku od 1 počínajícím, které vedle data na podání budiž doloženo a také na každé příloze podání vyznačeno; pod tímto číslem pak budou došlé kusy zapisovány do knihy (do podacího protokolu). Předseda patentového úřadu vydá potřebné poukazy, aby při zapisování došlých kusů bylo nejpřísněji šetřeno pořadí, ve kterém došly.

V podáních a při peněžních zásilkách budte uvedena příslušná data.

§ 3.

Ve všech podáních k patentovému úřadu, která se vztahují k záležitosti u něho již zahájené, budiž udána spisová značka její, pokud jest podateli již známa vyřízením předchozím, a budiž uvedeno číslo příslušného vyřízení, ku kterému se podání vztahuje.

U peněžních zásilek a u hotových placení úřadu patentovému budiž přesně uvedeno, z které příčiny se konají (zdali jako poplatek přihláškový, roční, stížnostní atd.), a ku které záležitosti náležejí; zejména zasílá-li se zároveň poplatků několik poukázkou poštovskou nebo složním listem spořitelny poštovské, budte na jejich ústřižku jednotlivé poplatky, z nichž poukázaná suma se skládá, přesně rozdruženy (na př. přihláškový poplatek pro N. N. za dražkové cihly 10 zl., 2. za patent čís. 2345 roční poplatek 25 zl., poplatek za stížnost N. N. na výměr čís. . . . . 10 zl. atd.).

Při hotových platech nebo při platech checky pokladně úřadu patentového, pokud placená suma týká se několika poplatků, musí býti pokladně odevzdán rozdružený seznam, k čemu příslušná suma jest ustanovena.

Budiž chován přehled spisů.

§ 4.

V patentovém úřadě a v jeho odděleních budte vedeny rejstříky a záznamy, jichž je třeba, aby každý spis v každé době svého vyřizování mohl býti rychle a bezpečně nalezen a aby bylo seznati uplynutí lhůt, na nichž závisí další vyřízení některého předmětu.

§ 5.

Všechny spisy, k udělenému patentu se vztahující, budte pospolu uschovány, spisy patentů přídavkových s poukazem na spisy příslušného hlavního patentu.

Doba úřední.

§ 6.

Hodiny úřední patentového úřadu jsou od 9. hodiny ranní až do 3. hodiny odpolední.

Styk se stranami v odděleních patentového úřadu může však nařízením předsedovým býti obmezen na určitou hodinu v době této; toto opatření budiž vyznačeno vývěskou ve vchodě budovy úřední.

Podatelna a pokladna patentového úřadu jsou ve všední dni od 9 až do 2 hodin pro obecenstvo otevřeny.

§ 7.

V neděli a ve svátek (§ 11) odpočívá služba v úřadě patentovém.

Aby podání byla přejímána, budiž však podatelna také v těchto dnech v čase od 9 až do 12 hodin otevřena; v témže čase jest v tyto dni také výkladna pro obecenstvo otevřena. Pokladna jest v neděli a ve svátek zavřena; peníze buďte v těchto dnech poštou patentovému úřadu podávány.

O lhůtách.

§ 8.

Lhůty zákonem stanovené (lhůty zákonné) nemohou býti prodlouženy, leč by zákon výslovně dovoloval je prodloužiti.

Lhůty, patentovým úřadem vzhledem ku požadavkům a ku povaze toho kterého případu stanovené (lhůty úřední), mohou býti prodlouženy.

§ 9.

Lhůty počínají běžeti tím časem, kterého nastala událost patentovým zákonem určená, podle které se počátek lhůty má říditi, nebo časem, kdy usnesení, kterým se lhůta nařizuje, bylo straně doručeno, nebo nebylo-li toto usnesení straně doručeno, nýbrž prohlášeno a do protokolu zapsáno, tím časem, kdy usnesení bylo prohlášeno; avšak při počítání lhůty, která jest podle dní určena, nečítá se spolu den, do něhož připadá chvíle, kdy událost nastala, usnesení bylo doručeno nebo prohlášeno, a podle které se má počátek lhůty říditi. Lhůty, podle týdnů, měsíců nebo let určené, končí se, když projde ten den posledního týdne, posledního měsíce nebo roku, který svým pojmenováním nebo počtem se srovnává s dnem, kterého lhůta se počala.

Není-li toho dne v posledním měsíci, skončí se lhůta, když poslední den tohoto měsíce projde.

§ 10.

Neděle a svátky nepřekážejí počátku a běhu lhůt (§ 11).

Připadne-li konec lhůty na neděli nebo na svátek (§ 11), tedy nejbližší den všední budiž pokládán za poslední den lhůty.

§ 11.

Za svátky pokládají se tyto dni: nový rok, sv. tří králů, hromnice, zvěstování P. Marie, na nebe vstoupení Páně, pondělí velikonoční a svatodušní, Božího Těla, sv. Petra a Pavla, na nebe vzetí P. Marie, narození P. Marie, Všech svatých, sv. Leopolda početí P. Marie, Boží hod vánoční a sv. Štěpána podle římsko-katolického kalendáře.

§ 12.

Jestliže zákonné neb úřední lhůty, které několika osobám v jedné a téže záležitosti účastným příslušejí ku provedení úkonu téhož, uplynou v čase rozličném, tedy úkon tento může ode všech osob potud býti předsevzat, pokud ještě jedné z těchto osob běží lhůta pro tento úkon.

O postupu práce v odděleních.

§ 13.

Opatření, kterými se připravuje usnášení v zasedáních, koná ve všech odděleních předzkoušeč nebo referent, jemuž jest záležitost svěřena. O slyšení stran snad konaném, pokud nejde toliko o nápravu zevnitřních vad podání neb o opravu podaného popisu, pak o slyšení svědků nebo znalců má referent pokaždé sepsati protokol, třeba-li toho přibera zapisovatele přísežného.

§ 14.

Všechny záležitosti k udělenému již patentu se vztahující, jichž vyřízení není vyhrazeno stížnostnímu nebo zrušovacímu oddělení, buďte vyřízeny tím přihláškovým oddělením, které se zabývalo udělením tohoto patentu. Záležitosti povahy právnické, pro které jest předepsáno usnesení v zasedání, vyřizují se v zasedání příslušného přihláškového oddělení ze členů práva znalých složeném.

§ 15.

Člen, některým vylučovacím důvodem v § 42 patentového zákona jmenovaným stižený, má to ihned oznámiti předsedovi, který učiní čeho třeba, aby vyloučený byl nahrazen; jestliže by vylučovací důvody teprve v zasedání některého oddělení byly shledány nebo namítány, tedy o jejich platnosti oddělení rozhodne.

O postupu práce v odděleních přihláškových.

§ 16.

Vyjde-li předběžným prozkumem na jevo (§ 55 zákona patentového), že přihláška má vady, které netýkají se způsobilosti vynálezu, aby byl patentován, tedy přihlašovatel se vyzve, aby tyto vady odstranil ve lhůtě určené. Vyjde-li prozkumem na jevo, že zdají se býti proti přihlášce okolnosti, které překážejí způsobilosti, aby vynález byl patentován, tedy budiž o tom přihlašovatel zpraven s vyzváním, aby se v určité lhůtě vyjádřil neb aby svůj popis přiměřeně omezil nebo změnil.

Návěští tato budou vydávána k návrhu jednotlivého předzkoušeče a budou podpisována technickým přednostou příslušného oddělení přihláškového; ve všech otázkách, které nejsou toliko povahy technické, odborný technický přednosta předloží příslušný spis znalému práva přednostovi oddělení, načež vydá se náležité nařízení s podpisem tohoto přednosty.

Přihlašovatel, jehož přihlášce byla učiněna výtka, má toho vůli, aby ve lhůtě, jemu k odstranění vad nebo k vyjádření o překážkách jeho přihlášce v cestě jsoucích dané, osobně se dostavil do kanceláře tohoto předzkoušeče a podal vhodná vysvětlení pro odstranění vad nebo pro opravu své přihlášky.

Úsudku tohoto předzkoušeče jest ponecháno určiti, zda shledané vady mají býti odstraněny opravami v exemplářích původně podaného popisu nebo předložením nových popisův.

§ 17.

Seznamy přihlášených patentů buďte pravidelně zasílány ministeriu vojenství a ministeriím financí a vnitra; mimo to budou uveřejňovány v listě patentovém. Řečeným ministeriím budiž list patentový pravidelně ihned, jakmile vyjde, zasílán.

Může-li na základě předběžné zkoušky býti pokládáno, že vynález zcela nebo částečně náleží v obor některého státního práva monopolního, tedy předzkoušeč vyžádej si vyjádření příslušného úřadu monopolního.

Úřad patentový obrátí se k ministeriu vojenství, aby mu pojmenovalo osobnosti, jejichž dobré zdání může býti vyžádáno při vynálezech z oboru techniky zbrojní a z techniky třaskavin a kteří ve smyslu § 37, třetího odstavce zákona patentového mohou býti přibíráni ku poradám přihláškových oddělení.

§ 18.

Jde-li o to, aby přihláška byla zamítnuta (§ 56, první odstavec zákona patentového), aby prohláška byla nařízena (§ 57, první odstavec zákona patentového), aby bylo rozhodnuto o udělení patentu v řízení odporovacím (§ 60 zákona patentového), konečně aby bylo rozhodnuto o posunutí přednosti následkem podstatných změn v původním popise (§ 52, poslední odstavec a § 54, poslední odstavec zákona patentového), má se to státi usnesením v zasedání přihláškového oddělení. Nebyl-li však ve výkladní lhůtě podán odpor a navrhuje-li předzkoušeč, aby patent byl udělen, tedy usnesení o udělení patentu může býti vykonáno způsobem oběžným.

§ 19.

Spisy jednací, které jednotlivými předzkoušeči byly připraveny, aby se přihláškové oddělení o nich usneslo, buďte technickému přednostovi oddělení alespoň tři dni před zasedáním odevzdány; přednosta tento ustanoví druhého technického člena k usnášení a zapíše spisy do denního pořádku zasedání. Nejpozději jeden den před zasedáním přednosta odevzdá spisy s denním pořádkem předsedícímu oddělení.

Ty záležitosti, o kterých podle § 40 zákona patentového státi se má usnesení v zasedání, jež toliko ze znalých práva členů oddělení se skládá, buďte dány znalému práva přednostovi toho oddělení, které se zabývalo nebo ještě zabývá udělením patentu, a přednosta tento přidělí je znalému práva úředníkovi svého oddělení, aby je zpracoval, a když jest připraven návrh usnesení, zapíše je do denního pořádku pro zasedání podle § 40 zákona patentového konané.

O zápisech do rejstříku patentových zástupců ve smyslu § 43 zákona patentového usnáší se oddělení za předsednictví předsedova nebo jeho náměstka z dvou znalých práva členů sestavené (§ 11 min. nař. ze dne 15. září 1898, Z. Ř. č. 157).

§ 20.

V zasedání koná se podle denního pořádku porada o spisech pro ně připravených. Protokol nevede se v zasedání přihláškových oddělení, avšak na každém jednotlivém spise, o kterém v oddělení porada se konala, buďte vyznačena jména osob, které při usnášení spolupůsobily.

Usnáší se na základě návrhu předzkoušečem připraveného; změny návrhu, které by v zasedání byly uzavřeny, buďte v konceptě návrhu provedeny, a uchyluje-li se usnesení podstatně od návrhu, budiž návrh vyřízení znova sepsán ve srozumění se členem, jehož návrh byl přijat.

§ 21.

Při zkoušce předběžné budiž k tomu působeno, aby podstatný předmět vynálezu v popise co možná jasně a zřetelně byl vyjádřen ve formě k tisku způsobilé a aby nároky na patent a titul patentu, který má býti udělen, úplně se srovnávaly s obsahem popisu.

Jde-li o postup pro výrobu nové látky (§ 110 zákona patentového), tedy novota látky musí úplně zřetelně býti vyznačena v titulu a v nárocích na patent.

Při oznámení přihlášky (§ 57 zákona patentového) budiž podstatný předmět vynálezu co možná krátce hesly tak naznačen, aby znalečtí interessenti z toho mohli seznati, k čemu se přihláška vztahuje; doslovné znění, které má býti podle toho uveřejněno, budiž příslušným předzkoušečem připraveno pro zasedání zároveň s návrhem na oznámení.

§ 22.

Ve výkladně buďte vyložené přihlášky s přílohami i také patentové spisy udělených patentů pohotově chovány, aby každý do nich mohl nahlédnouti. Tištěný exemplář výkresu nebude vyložen.

O vyložených přihláškách buďte vedeny vhodné záznamy, aby každá vyložená přihláška, řekne-li se jméno přihlašovatelovo, a rovněž přihlášky, do určité třídy náležející, uvede-li se tato třída, snadně a rychle mohly býti vyhledány.

Výkladna jest otevřena pro obecenstvo ve všední dni od 9 až do 3 hodin, v neděli a ve svátek (§ 11) od 9 až do 12 hodin; půl hodiny však před koncem této doby nebudou již vydávány přihlášky a spisy patentové. Přihlášky a spisy patentové v rukách stran jsoucí buďte na konci úřední doby zpět vyžádány a zase úředně uschovány.

Kdo si vypůjčí ve výkladně přihlášku nebo spis patentový, má o tom vydati stvrzenku, na které budiž poznamenáno číslo vypůjčených kusů. Vypůjčitelé upotřebte vypůjčených přihlášek a spisů patentových na místech sobě vykázaných.

Dovoleno jest, sobě z přihlášek činiti poznámky a sobě náčrtky výkresů hotoviti; úplné kopie popisů a zejména výkresů smějí však býti zhotoveny toliko se zvláštním povolením přednosty příslušného přihláškového oddělení; povolení toto bude uděleno toliko, prokáže-li strana hodnověrně, že k odůvodnění odporu potřebuje kopie úplné. Při tom však výslovně se upozorňuje na ochranu práva autorského, která přísluší vyloženému popisu patentu podle § 57, odstavce 4. zákona patentového.

Toliko se zvláštním povolením smějí strany ve výkladně užívati inkoustu a péra. Ku pořizování poznámek, náčrtků a kopií smějí strany tam užívati toliko tužek tuhových neb inkoustových.

Při navrácení vypůjčených kusů úředník službu konající přesvědč se o úplnosti jejich a vrať nebo znič vydanou potvrzenku.

Několik přihlášek nebo spisů patentových může straně toliko tenkráte současně býti vydáno, potřebuje-li jich, aby je spolu srovnala.

Strany jsou povinny, žádá-li toho přednosta výkladny, předložiti jemu vyhotovené poznámky, náčrtky nebo kopie.

Jestliže zápisky stranami učiněné přesahují dovolenou míru poznámek nebo náčrtů, přednosta výkladny jest oprávněn zadržeti tyto zápisky.

Budiž o to pečováno, aby strany byly vyřizovány podle pořadí, ve kterém přišly.

Ve výkladně jest zapovědělo hlasitě mluviti a tak se chovati, že by tím ostatní přítomní byli rušeni, a kouřiti. Přednosta výkladny má nad tím dbáti, aby klid a pořádek ve výkladně byl zachováván.

Osobám, které by opětně tyto předpisy přestoupily, může k návrhu přednosty výkladny předseda úřadu patentového trvale nebo dočasně zapověděti návštěvu výkladny.

§ 23.

Vykonané oznámení budiž poznamenáno ve spise příslušné přihlášky.

Oznámení, že od přihlášky bylo ustoupeno nebo že patent byl odepřen (§ 66 zákona patentového), stane se s poukázáním ke dřívější prohlášce přihlášky a uvedouc jméno přihlašovatelovo a titul vynálezu.

§ 24.

O vykonaném oznámení přihlášky (prohlášce, § 57 zákona patentového) budiž zpraven přihlašovatel rekomandovaným listem nebo na stvrzenku s tím doložením, že ve třech měsících po dni prohlášky má býti zaplacen první roční poplatek (20 zl.), jinak by se pokládalo, že se od přihlášky ustoupilo.

Okolnost, že přihlašovatel tuto oznámku neobdržel, nepřekáží tomu, aby právní následky s nevykonaným zaplacením spojené nenastoupily, a nezakládá nižádné odpovědnosti pro úřad patentový.

§ 25.

Následující roční poplatky dospívají každého roku v příslušný den kalendářní, kterého přihláška v patentovém listě byla prohlášena (§ 57 zákona patentového). Po dni tomto může poplatek toliko s přirážkou 5 zl. ve třech měsících ještě platně zaplacen býti.

Jestliže by roční poplatek i s přirážkou nebyl zaplacen jeden měsíc po dni dospělosti, tedy úřad patentový zašle majetníku patentu, vztažmo jeho zmocněnci pod adresou v rejstříku zapsanou návěští, že poplatek není zaplacen a že může býti ještě zaplacen i s přirážkou do projití tří měsíců po dni dospělosti, který v návěští budiž uveden.

Jestliže by roční poplatek bez přirážky po dni dospělosti byl zaplacen, úřad patentový vyzve plátce, aby přirážku doplatil za zbytku lhůty tříměsíční; nebyla-li by přirážka ve lhůtě této doplacena, vrátí se zaplacený roční poplatek a patent pokládá se za zaniklý.

Okolnost, že majetník patentu neobdržel takového návěští nebo vyzvání, nepřekáží tomu, aby nenastoupily právní následky s nevykonaným zaplacením spojené, a nezakládá nižádné odpovědnosti pro úřad patentový.

O postupu práce v odděleních stížnostních.

§ 26.

Pokud zákon patentový něco jiného nenařizuje, budiž ve stížnostních odděleních s následujícími úchylkami obdobně šetřeno předpisů, které pro přípravu usnesení jsou dány oddělením přihláškovým.

Pro každou stížnost a pro každý návrh, který by byl rozhodnutí stížnostního oddělení vyhrazen, předseda úřadu patentového nebo jeho zástupce ku předsednictví ve stížnostním oddělení povolaný, podle toho, zdali jde převážně o otázky právnické nebo technické, má ustanoviti práva znalého neb odborně technického člena stížnostního oddělení za referenta. Je-li toho třeba, mohou ustanoveni býti také dva referenti, jeden práva znalý a druhý odborně technický.

Náleží-li odborně technický referent k dočasným členům úřadu patentového, budiž provedení přípravného řízení na základě jeho návrhu svěřeno některému úředníkovi patentového úřadu.

Jeví-li se záležitost dosti býti připravena, aby zasedání o ní se mohlo usnésti, referent předloží spis předsedícímu, který ustanoví den zasedací a opatří, aby byli pozváni odborně techničtí členové, kteří budte vyvoleni podle odboru vynálezu.

Třeba-li toho, mohou před shromážděným stížnostním oddělením strany býti vyslýchány, svědkové a znalci slyšeni a jinaké důkazy býti prováděny.

O provádění důkazu a o opatřeních v přípravném řízení, jakož i o jednáních stížnostních budte přísežným zapisovatelem, třeba-li toho s přizvetím technika, sepisovány protokoly, které mají obsahovati podstatné výsledky předběžného řízení, jakož i jednání.

O postupu práce v oddělení zrušovacím.

§ 27.

Pro každý návrh, který jest vyhrazen rozhodnutí v oddělení zrušovacím, předseda nebo jeho zástupce ustanoví práva znalého člena zrušovacího oddělení za referenta, který má provésti přípravné řízení pro ústní jednání (§ 71 zákona patentového).

Ve všech případnostech, které nejsou povahy ryze právnické, budiž mimo to podle odboru toho kterého vynálezu ustanoven odborně technický člen za referenta a má se znalý práva referent s ním

dohodnouti. Přehled o výsledcích přípravného řízení podává podle převážně právnické nebo technické povahy věci práva znalý neb odborně technický referent, třeba-li toho oba. Různí-li se mínění, kdo by měl zprávu podati, rozhoduje o tom předsedící.

§ 28.

V přípravném řízení referent má veškerou látku procesní pro ústní jednání potud připraviti a urovnati, aby toto jednání co možná při jednom roku a bez přetržení mohlo býti provedeno.

Referent má proto zejména výslechem stran nebo vyžádav si jejich vyjádření zjistiti, které z nároků od nich ku platnosti přivážděných se uznávají, která skutečnostní tvrzení se doznávají a které z těchto nároků a tvrzení se popírají; pokud nárok od strany vznesený odpůrcem jest uznán nebo tvrzená skutečnost doznána, má to referent protokolem zjistiti.

Co se týče skutečností, které zůstaly sporné, má referent učiniti, čeho je třeba, aby průvodní prostředky byly opatřeny, aby provedeny byly ty důkazy, které v ústním jednání nemohou býti provedeny, nebo jichž provedení je třeba, aby byl důkaz zabezpečen.

Za důkazy, které v ústním jednání prováděti se nedají, pokládati sluší zejména: ohledání, slyšení přespolních svědků cestou dožadovací, zdlouhavá ohledávání znalci, jakož vůbec všechny ty důkazy, které by, kdyby v ústním jednání byly provedeny, jednání toto asi značně stížily nebo nepoměrně zdržely.

Ke všemu takovému provádění důkazů buďte přibrány obě strany nebo jejich zástupci. Při provádění důkazů budiž obdobně šetřeno předpisů §§ 266 až 370 civilního řádu soudního ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 113. Důkazy mohou býti provedeny, byť i strany se nedostavily.

Při tom však budiž stále toho dbáno, že účelem předběžného řízení jest toliko připraviti jednání ústní, že tudíž provádění důkazů jest tomuto jednání vyhrazeno, aby jsouc doplněno výsledky předběžného řízení, podalo shromážděnému oddělení jasný a úplný obraz celé rozepře.

Vede-li se svědků několik o jedné a téže skutečnosti, referent nejdříve výslechem stran nebo jiným vhodným způsobem určí, kteří z těchto svědků nejlépe mohou spornou skutečnost potvrditi, a podle toho učiň své návrhy o obeslání svědků k ústnímu jednání.

Referent má v předběžném řízení stále k tomu působiti, aby strany skutečnosti a průvodní prostředky k odůvodnění svých nároků úplně a zevrubně uvedly, a učiniti strany pozorny, že podle §§ 74 a 75 zákona patentového, vztažmo §§ 179, 181, 275 a 278 civilního řádu soudního skutečnosti a důkazy pozdě přednesené mohou býti vyloučeny.

O provádění důkazů a o opatřeních v předběžném řízení budiž přísežným zapisovatelem sepsán protokol, třeba-li toho s přibráním technika.

§ 29.

Referent nařizuje roky v řízení předběžném a oznamuje je stranám nebo jejich zástupcům; referent má v předběžném řízení práva a povinnosti, které podle § 180 až 185 civilního řádu soudního příslušejí předsedovi v řízení soudním.

Může nařídit, aby důkazy, pokud se tak v předběžném řízení děje, byly provedeny, a je buď sám provésti nebo v příčině této soudů dožádati (§ 83 zákona patentového). Při provádění důkazů má práva, která předseda vykonává v řízení před soudy sborovými při provádění důkazů, jež děje se před soudem rozhodujícím.

Strany nemohou v předběžném řízení býti přísežně slyšeny.

§ 30.

Po provedeném řízení předběžném referent předloží veškeré spisy se svými návrhy předsedovi zrušovacího oddělení nebo předsedícímu od něho ustanovenému. Shledá-li referent nebo předsedící, že návrh, jehož se předběžné řízení týkalo, pro nepříslušnost úřadu patentového nebo pro věc již rozhodnutou jakožto k jednání nezpůsobilý má býti zamítnut (§ 72, 2. odstavec, zákona patentového), tedy vyžádej sobě o tom usnesení zrušovacího oddělení v zasedání neveřejném. Není-li tomu tak, předseda nebo jiný předsedící zrušovacího oddělení, pokud neuzná, aby řízení přípravné ještě bylo doplněno, nařídí, aby ústní jednání bylo rozepsáno; nařízení k tomu potřebná zdělá referent a předloží je předsedovi ke schválení.

§ 31.

Před ústním líčením mají se znalí práva členové zrušovacího oddělení obeznámiti s technickou, odborně pak techničtí členové s právnickou stránkou případu, o kterém bude jednáno. Předseda může k tomuto účelu dáti spisu obíhati nebo zavésti ústní informaci referentem.

§ 32.

Výsledky přípravného řízení, pokud jich shromážděné zrušovací oddělení nezná bezprostředně z důkazů v ústním líčení prováděných, budte předneseny referentem na základě protokolů v předběžném řízení sepsaných (§ 27).

O rozhodnutích mezitímných v odděleních stížnostních a v oddělení zrušovacím.

§ 33.

Návrhy na mezitímná rozhodnutí, ku kterým podle § 37, 2. odstavce, zákona patentového stačí, aby byli přítomni toliko tři členové v odděleních stížnostních a v oddělení zrušovacím, budte předsedícímu odděleně odevzdány a budiž podle pokazu předsedícího o nich jednáno před předměty úplnému oddělení vyhrazenými nebo po nich.

O vyhotoveních.

§ 34.

Na vyhotoveních úřadu patentového budiž označení „c. k. úřad patentový“ a doloženo oddělení („přihláškové oddělení I, II, III, IV nebo V; stížnostní oddělení *A* nebo *B*; zrušovací oddělení“), a budte předsedícím nebo přednostou příslušného oddělení podepsána.

Záležitosti presidiální vyhotovují se za označení „předseda c. k. úřadu patentového“ a podpisuje je předseda úřadu patentového nebo jeho náměstek.

Svědečné a znalečné.

§ 35.

Při posuzování nároku svědků a znalců úřadem patentovým slyšených na svědečné a znalečné, jakož i při vyměřování těchto poplatků budiž obdobně šetřeno předpisů nařízení ministeria práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221.

Tarif poplatkový bude zdělán a vydán úřadem patentovým se schválením ministeria obchodního.

O jazyce služebním.

§ 36.

Jazyk německý jest služebním, jednacím a rokovacím jazykem úřadu patentového.

Podání a jejich přílohy v záležitostech patentových za osoby, které v tuzemsku bydlejí, mohou u patentového úřadu býti podávány v každém z jazyků, který v jejich bydlišti jest jazykem v zemi obvyklým.

Vyřízení takovýchto podání bude stranám v těchto případnostech vydáno v jazyce německém a bude k němu připojen překlad v jazyce podacím.

Podání a jejich přílohy v patentových záležitostech pro osoby, které v cizozemsku bydlejí, budte v německém jazyce u patentového úřadu podávány.

Podání stran, která by dotčeným požadavkům nevyhovovala, budte vrácena žadatelům nebo jich zástupcům a budiž jim zároveň dána lhůta, aby řádné podání předložili.

§ 37.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899

Baernreither m. p.

160.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 15. září 1898,

jak mají býti upraveny přihlášky patentů a mocné listy (plné moci) k zastupování ve věcech patentových.

Na základě ustanovení §§ 53, 7 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

§ 1.

Přihláška vynálezu, aby byl patent dosažen, budiž učiněna u patentového úřadu písemným podáním (příloha I).

§ 2.

Přihláška musí obsahovati:

1. Jméno a příjmení, zaměstnání a obydlí žadatele patentu a, podává-li zástupce přihlášku, kromě toho tytéž údaje o tomto zástupci; žadatelé za patent, kteří v tuzemsku nebydlejí, musí podati své přihlášky a všechna k nim, jakož i k uděleným patentům se vztahující podání skrze zástupce v tuzemsku bydlícího (§ 7 zákona patentového) a doložiti svrchu uvedené údaje o tomto stálém, tuzemském zástupci;

2. žádost, aby patent byl udělen;

3. krátké, věcné označení (titul) vynálezu, jenž má býti patentován; kromě tohoto titulu nebudiž předmět vynálezu ve přihlášce samé vysvětlován, nýbrž v popise ku přihlášce přiloženém;

4. počet let, na která přihlašovatel chce zapraviti roční poplatek před udělením patentu.

§ 3.

U přihlášek patentu přídavkového (§ 4, odstavec 2 zákona patentového) budiž základní patent, k němuž se přihláška přídavku vztahuje, označen číslem a titulem, pod kterým byl udělen, nebo jestliže by základní patent nebyl ještě udělen, budiž označen dáty své přihlášky.

§ 4.

Ku přihlášce musí býti přiloženo:

1. Poplatek přihláškový 10 zl. (§ 114 zákona patentového) nebo potvrzenka, že tento poplatek byl zaplacen u některého úřadu poštovského, aby byl poukázán pokladně úřadu patentového; podává-li se přihláška přímo úřadu patentovému, tedy budiž přihláškový poplatek podatelem u pokladny úřadu patentového zaplacen a přihláška podána v podatelně s potvrzenkou od pokladny obdrženou;

2. podává-li žadatel patentu svou přihlášku zástupcem, mocný list (plná moc) zástupci daný;

3. popis přihlášeného vynálezu podle předpisů § 52 zákona patentového sepsaný ve dvou exemplářích (žadatelem za patent nebo jeho zástupcem podepsaných).

§ 5.

Přihlášky patentové, u kterých se žádá, aby přihláškový poplatek nebo první roční poplatek byl posečkán, jakož i podání, u kterých se žádá za prominutí některého z poplatků v §§ 115 a 116, č. 1, 2 a 3 zákona patentového předepsaných, má strana na prvním archu pod kolkem označiti záznamem přiměřeným.

§ 6.

Mocné listy pro zastupování v záležitostech patentových, které podle § 7 zákona patentového slouží uložiti u úřadu patentového, musí obsahovati na počátku jméno a příjmení zmocnitelovo nebo jeho firmu, jeho bydliště a adresu (ulici a číslo domu), vztažmo sídlo firmy, i stát, při menších místech též provincii nebo jiný správní okres, dále titul přihlašovaného vynálezu a zmocnění, patent pro tento vynález i případné přídavkové patenty přihlásiti; při plných mocech pro zastupování patentů již udělených budiž v mocném listě zřetelným písmem uveden titul patentu a jeho číslo. Mocné listy buďte datovány a musí svědčiti osobám, které jsou svým občanským jménem označeny. Je-li několik osob zmocněno, tedy mocný list musí obsahovati doložku, že osoby tyto jak společně, tak i každá sama pro sebe jest k zastupování oprávněna; úchylného ustanovení nesmějí mocné listy obsahovati.

Mocné listy musí mimo to zmocňovati zástupce k zastupování ve všech záležitostech ku patentu a k jeho případným přídavkovým patentům se vztahujících a zejména jej zmocňovati, aby zmocnitele v těchto záležitostech zastupoval jak před patentovými, soudními a správními úřady, tak i mimoúředně, aby patentové spory zahajoval a trestní návrhy činil, doručení veliká, zejména také žaloby, odpory a první sporné spisy jakož i nálezy přijímal, zastoupení požadoval a konal, opravné prostředky veliké podával neb od nich ustupoval, exekuce, zajišťovací opatření a zatímná nařízení vydobýval a od nich ustupoval, veliká narovnání činil, peníze a hodnotu peněžitou vyzdvihoval.

Mocný list musí také obsahovati doložku, že zástupce jest zmocněn, pro celý obsah své plné moci nebo část jeho zříditi zástupce (příloha II.). Příloha

Má-li zástupce také býti oprávněn, od přihlášky docela ustoupiti, tedy musí k tomu výslovně býti zmocněn.

Mocné listy, ve kterých zástupce se zmocňuje, zcela nebo částečně se vzdáti patentu již uděleného nebo převáděcí listinu o patentu jménem majitele patentu vydati, musí býti řádně ověřeny.

§ 7.

Přihlášky a jejich přílohy pro osoby, které v tuzemsku bydlejí, musí býti sepsány v jazyce německém nebo v některém z jazyků, který v jich bydlišti jest obvyklým jazykem zemským. Tuzemští přihlašovatelé, kteří svou přihlášku podávají v některém jiném jazyce nežli německém, mohou jeden exemplář popisu, který k své přihlášce mají přiložiti, sepsati v jazyce německém.

Pro žadatele patentu, v cizozemsku bydlící budte přihlášky, jakož i jejich přílohy sepsány v jazyce německém; co se týče mocných listů vydaných takovýmito žadateli patentu v jazycích cizozemských, ponechává se patentovému úřadu na vůli žádati, aby byly předloženy ověřené německé překlady.

§ 8.

Přílohy přihlášky budte opatřeny postupnými čísly nebo písmeny a budte podle nich v přihlášce uváděny.

Přihláška, jakož i popisy a výkresy budte žadatelem patentu, jestliže by však přihláška byla podána zástupcem, budte od zástupce tohoto podepsány.

Jméno a příjmení, zaměstnání, bydliště a adresa žadatele za patent, jakož i tytéž údaje o jeho snad zástupci budte v nadpise přihlášky uvedeny písmem zřetelně čitelným; u míst menší důležitosti, zejména u takových, které v cizozemsku leží nebo mají jméno několikráte se vyskytující, budiž uveden stát, provincie nebo správní okres, ve kterém toto místo leží.

Činí-li přihlašovatel na základě státních smluv nárok na přednost před den přihlášky sáhající, budte ve přihlášce uvedena data, jichž je třeba, aby tato přednostní práva byla ku platnosti přivedena, a budiž osvědčeno, že byla přihláška vykonána v příslušném státě cizím. Jestliže by přihlašovatel ještě po ruce neměl příslušných dokladů, mohou později býti předloženy.

§ 9.

Popis musí vyhovovati požadavkům § 52 zákona patentového a tak býti sepsán, aby se k tisku hodil; proto budiž vystříháno se zbytečných a podstatu vynálezu neozřejmujících rozvláčností.

Na počátku popisu budte uvedeny jméno a příjmení přihlašovatelovo a název vynálezu srovnale s příslušnými údaji v přihlášce.

Titul má záležeti v krátkém a věcném označení podstaty vynálezu; označení reklamní a fantastická jsou vyloučena.

§ 10.

Aby popisy mohly býti tištěny a výkresy fotograficky reprodukovány, budiž nejpřesněji těchto ustanovení šetřeno:

Ke všem spisům přihlášky budiž upotřebeno papíru 33 nebo 34 centimetrů vysokého a 21 centimetrů širokého.

K písmu budiž užito inkoustu temněčerného, nelipavého.

Spisy psacím strojem psané budte předloženy ve zřetelně čitelných otiscích a smějí toliko na jedné straně býti potištěny.

U všech spisů budiž na levé straně prostora 3 až 4 centimetrů šířky nechána prázdna.

Výkresy budte podávány pokaždé v jednom hlavním a v jednom vedlejším exemplári; pro hlavní exemplář buď užito bílého, silného a hladkého papíru kreslicího (tak zvaného papíru bristolského nebo kartonového).

Výkresy budte provedeny na listech 33 nebo 34 centimetrů vysokých a 21 centimetrů širokých (formát I), nebo 33 nebo 34 centimetrů vysokých a 42 centimetrů širokých (formát II), anebo 33 neb 34 centimetrů vysokých a 63 centimetrů širokých (formát III).

Větších formátů budiž toliko tenkráte užíváno, když zřetelnost pro porozumění výkresů potřebná vylučuje, aby na nejmenší formát byly uvedeny, nebo jestliže by počet listů velmi vzrostl, kdyby se formátu tohoto užilo; avšak budiž se co možná vystříháno formátu III o 63 *cm* šířky.

§ 11.

Výkresy budte ovroubeny jednoduchou, 2 *cm* od kraje listu vzdálenou černou čarou; v prostoru touto okrajní čarou ohraničeném budiž v horní části listu ponecháno prázdné místo asi 3 *cm* široké, jež

jest pro tyto údaje ustanoveno: V levém rohu nahoře pro jméno žadatele patentu a pro datum podání, v pravém rohu nahoře pro číslo listu výkresového (list I, II, III atd.), u prostřed nahoře pro název; kolek budiž umístěn v pravém horním rohu, podpis žadatele patentu, vztažmo jeho zmocněnce v nejdolejším pravém rohu.

*Jednotlivé obrazce výkresů buďte označeny jako obr. 1, 2, 3 atd.; k označení jednotlivých součástek předmětů, které v těchto obrazcích jsou zobrazeny, budiž užíváno písmen latinské abecedy nebo číslic; stejné součástky buďte ve všech obrazcích opatřeny značkami stejnými.

Odkazuje-li se v popise k výkresům, budiž to vykonáno tím způsobem, že se uvedou číslo obrazce a příslušná písmena nebo příslušné číslice.

§ 12.

Výkres, jakož i veškeré písmo na hlavním exemplári výkresů buďte provedeny čínskou tuší v temně černých čarách a nebuďte kolorovány nebo tušovány. Čáry stejného významu buďte stejně silné; šrafy k označení řezů a k vytčení oblých tvarů nesmějí do sebe přecházeti. Stínování šrafami budiž na nezbytnou potřebu omezeno; stíny vrhané nebuďte prováděny.

Jakožto vedlejší výkres budiž podán snímek průhledem z hlavního exempláře na plátně kreslicím; snímek tento může býti barvami proveden, aby byla vyznačena látka upotřebená.

Výkresy nesmějí býti skládány nebo svinovány a buďte tak zabaleny, aby hladké došly úřadu patentového.

§ 13.

Všechny údaje míry a váhy buďte uvedeny podle soustavy metrické; avšak není třeba, aby uvedeny byly určité měřítko neb určité rozměry. Teplota buď uváděna podle Celsia, hustota jako váha specifická. Při označeních chemických budiž užíváno všeobecně uznaných chemických značek atomových vah a molekulárních vzorců.

§ 14.

Za skratky údajů měr a váh budiž užíváno těchto značek:

1. pro míry délkové

myriametr	*μm*
kilometr	*km*
metr	*m*
decimetr	*dm*
centimetr	*cm*
millimetr	*mm*

2. pro míry plošné

☐ myriametr	μm^2
☐ kilometr	km^2
☐ metr	m^2
☐ decimetr	dm^2
☐ centimetr	cm^2
☐ millimetr	mm^2
hektar	*ha*
ar	*a*

3. pro míry prostorové

kubikkilometr	km^3
kubikmetr	m^3
kubikdecimetr	dm^3
kubikcentimetr	cm^3
kubikmillimetr	mm^3

4. pro míry duté

hektolitr	*hl*
litr	*l*
decilitr	*dl*
centilitr	*cl*

5. pro váhy

tuna	*t*
metrický cent	*q*
kilogramm	*kg*
dekagramm	*dkg*
gramm	*g*
decigramm	*dg*
centigramm	*cg*
milligramm	*mg*

Ke skratkám budiž užíváno latinského kursivního písma; ke značkám nebudiž v pravo tečka dokládána; značky buďte k číslům na pravo v stejné řádce dokládány, při číslech s desetinnými místy po posledním místě desetinném.

§ 15.

Modely a vzorky buďte ku přihlášce vůbec toliko tenkráte přikládány, je-li to na prospěch, aby popisu bylo porozuměno; modely a vzorky buďte z pravidla toliko v jednom exemplári předkládány.

Při postupu ku přípravě dehtových barviv buďte pokaždé ku přihlášce přiložena vybarvení na vlně, hedvábí nebo bavlně; vybarvení tato musí vhodným

způsobem býti upevněna na kartonovém papíru, který musí míti formát pro přihlášku samou předepsaný (formát I, § 10); od každého dehtového barviva buďte zhotovena vybarvení ve třech rozličných odstínech.

K nim buď přiložen popis upotřebeného postupu barvicího s přesným udáním sehnanosti barvicí lázně, upotřebených snad mořidel, teploty atd., též budiž uvedeno, zdali využitkovaná lázeň barvy pozbyla nebo ještě více nebo méně barviva zadržela. Má-li se patentová ochrana vztahovati k řadě dehtových barviv, která následkem svého chemického složení mohou shrnuta býti v jednu skupinu, tedy buďte svrchu dotčená vybarvení toliko v některých charakteristických představitelích této řady předložena. Předpisy pro barvení budou v patentovém listu uveřejněny toliko k výslovné žádosti přihlašovatelově.

Pokládá-li úřad patentový, že je toho třeba, jest mimo to také při všech jiných vynálezech oprávněn žádati, aby byly předloženy modely, vzorky a ukázky. Jeví-li se toho třeba, aby při postupu pro výrobu chemických látek byly předloženy ukázky výrobku konečného nebo mezivýrobků dosud neznámých, tedy tyto ukázky buďte podány ve skleněných láhvích asi o 30 *mm* zevnitřního průměru a 80 *mm* veškeré výšky, skleněnou zátkou a pečetí přihlašovatelovou nebo jeho zástupce uzavřených a přesným označením obsahu opatřených.

Při třaskavinách, zejména při látkách ke třídě 78 náležejících, nebuďte ukázky předkládány.

§ 16.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p.

Příloha I
(ku § 1).

C. k. úřadu patentovému

ve

Vídni.

Podepsan $\frac{\text{ý}}{\text{á}}$ . . . . jméno a příjmení, zaměstnání (firma) . . . . . .
. . . . . bydliště a adressa (ulice, číslo domu) . . . . . .
. . . . . stát, provincie . . . . . .
zastoupen $\frac{\text{ý}}{\text{á}}$ . . . . jméno a příjmení, zaměstnání a adressa zástupce . . . . . .
přihlašuje tímto . . . . krátký, věcný název vynálezu . . . . . .
. . . . . .
ku patentování a prosí, aby $\frac{\text{mu}}{\text{jí}}$ na tento vynález patent*) byl udělen.

Podepsan $\frac{\text{ý}}{\text{á}}$ zamýšlí, roční poplatek zatím toliko za . . . rok . . zapraviti.

K této přihlášce jest přiloženo:

A 2 popisy,
B hlavní výkresy,
C vedlejší výkresy,
D 1 mocný list.

Přihláškový poplatek 10 zl. . . . . .
— jest přiložen.
— byl u pokladny patentového úřadu zaplacen a příslušná potvrzenka jest přiložena.
— jest zaslán podle přiloženého podacího lístku poštovského (stvrzenky poštovské spořitelny) poštovskou poukázkou (poukázkou poštovské spořitelny) pokladně patentového úřadu.

. . . . . dne . . . . . 18 . .

N. N.
zastoupený
(podpis zástupcův.)

*) Přihlašuje-li se patent přídavkový: jakožto přídavkový patent ku patentu čís. . . . . na . . . . . (nebo ku patentu, dne . . . . . přihlášenému na . . . . . .) byl udělen.

Příloha II
(ku § 6.)

Mocný list.

Podepsan $\frac{\text{ý}}{\text{á}}$ . . . . (N. N., jméno a příjmení [firma], bydliště [sídlo firmy], adressa [ulice a číslo domu], stát, provincie) . . . . . zmocňuje tímto pana . . . . . N. N. (bydliště, adressa) . . . . . přihlásiti za $\frac{\text{ného}}{\text{ni}}$ patent v Rakousku na . . . . . jakož i případné patenty přídavkové.*)

Zástupce tento (při několika zmocněncích: „Zástupcové této, a to jak společně, tak i každý jednotlivý pro sebe*) $\frac{\text{jest}}{\text{jsou}}$ proto zmocněn(i) zastupovati podepsan $\frac{\text{ého}}{\text{ou}}$ ve všech záležitostech týkajících se přihlašovaného patentu a jeho případných patentů přídavkových; zejména $\frac{\text{jest}}{\text{jsou}}$ zmocněn(i), podepsan $\frac{\text{ého}}{\text{ou}}$ zastupovati v těchto záležitostech jak před patentovými, soudními a správními úřady, tak i mimoúředně, patentové spory zahajovati a trestní návrhy činiti, všeliká doručení, zejména také žaloby, odpory a první spisy sporné jakož i nálezy přijímati, za zastoupení žádati a je poskytovati, všeliké opravné prostředky podávati a od nich ustupovati, exekuce, zajišťovací opatření a zatímná nařízení vymáhati a od nich upouštěti, všeliká narovnání činiti, peníze a peněžitou hodnotu přijímati a pro celý rozsah této plné moci nebo pro jeho část zástupce zříditi.

(Podle okolností: Řečený zástupce má také býti zmocněn, od vykonané přihlášky patentu ustoupiti.)

. . . . . dne . . . . . 18 . .

. . . . . podpis (jméno a příjmení nebo firma).

Tuto plnou moc přijímám.

. . . . . dne . . . . . 18 . .

. . . . . zmocněncův podpis.

---

*) Jde-li o zmocnění, aby již udělený patent byl zastupován:

Podepsan $\frac{\text{ý}}{\text{á}}$ zmocňuje tímto pana . . . . . , aby $\frac{\text{jej}}{\text{ji}}$ zastupoval vzhledem k $\frac{\text{jeho}}{\text{jejímu}}$ rakouskému patentu čís. . . . . na . . . . . (název patentu) . . . . . Zástupce tento . . . . atd. jako nahoře . . . . . jest proto zmocněn podepsan $\frac{\text{ého}}{\text{ou}}$ ve všech záležitostech týkajících se tohoto patentu a jeho případných patentů přídavkových . . . . . atd. jako nahoře.

161.

Nařízení ministerií obchodu a vnitra ze dne 15. září 1898,

o provozováním po živnostensku zastupování stran v patentových záležitostech patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými.

Na základě §§ 43, 122 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) a doplňujíc ministerská nařízení ze dne 11. prosince 1860, č. 36413*), a ze dne 8. listopadu 1886, č. 8152**), o úředně oprávněných technicích soukromých, nařizuje se toto:

Oddíl I.

Podmínky zápisu do rejstříku patentových zástupců a do rejstříku soukromých techniků.

§ 1.

Kdo chce býti ustanoven za patentového zástupce na určitém místě království a zemí na říšské radě zastoupených, má v žádosti presidiu patentového úřadu svědčící prokázati, že splnil podmínky v § 43, odstavci 6, čísle 1 až 6 patentového zákona obsažené.

§ 2.

Aby žadatel byl připuštěn ke zkoušce z patentového práva v § 43, odstavci 6, čísle 6 patentového zákona dotčené, má prokázati, že splnil podmínky v čísle 1 až 5 uvedeného místa zákonného obsažené, a vykázati, že u pokladny patentového úřadu složil zákonnou zkušební taxu 20 zl.

§ 3.

Členy komise zkušební ustanovuje na dobu jednoho roku předseda patentového úřadu z jeho členů. Avšak také advokáti a patentoví zástupci mohou jako mimořádní členové býti povoláni do komise zkušební.

Jednotlivé zkoušky budiž konány před třemi členy komise zkušební, mezi nimiž musí býti alespoň jeden práva znalý a jeden odborně technický člen patentového úřadu. Při zkoušce předsedá práva znalý člen patentového úřadu, a koná-li se zkouška před dvěma právaznalými členy, tedy předsedá z nich člen důstojenstvím starší.

§ 4.

Podle úvahy předsedy patentového úřadu může ústní zkoušku předcházeti zkouška písemná. Zkouška tato budiž předsevzata v úřední místnosti patentového úřadu za úředního dozoru.

Zkušební práce budiž odevzdána příslušnému předsedovi komise zkušební a od něho ještě před ústní zkouškou ostatním zkušebním komisařům, aby ji prohlédli.

§ 5.

Ústní zkouška není veřejná. Členové patentového úřadu mohou při ní býti přítomni. Předseda patentového úřadu může dovoliti přístup kandidátům zkušebním. K jedné zkušební lhůtě může připuštěno býti několik kandidátů, avšak ne více nežli čtyři.

§ 6.

Ústní zkouška, společně s předcházející snad zkouškou písemnou, má prokázati zevrubnou znalost rakouského práva patentového čítajíc k němu i příslušná ustanovení smluv mezinárodních a známost alespoň nejdůležitějších pravidel cizozemských zákonodárstev o patentech.

Zejména, co se týče tuzemského práva, zkouška vztahuj se také ku příbuzným oborům živnostenského práva původského (ochrany známek a vzorků, předpisů o výsadách).

*) Z. z. pro Dolní Rakousy, č. 8 z r. 1863, přídavek str. 24; Z. z. pro Čechy, č. 1 z r. 1861; Z. z. pro Moravu-Slezsko, č. 12 z r. 1861, Z. z. pro Tyrolsko, č. 93 z r. 1860; Z. z. pro Přímoří, č. 13 z r. 1861; Z. z. pro Krajinu, č. 18 z r. 1863; Z. z. pro Dalmatsko, č. 4 z r. 1864.

**) Z. z. pro Dolní Rakousy, č. 54 z r. 1886; Z. z. pro Horní Rakousy, č. 24 z r. 1886; Z. z. pro Čechy, č. 8 z r. 1887; Z. z. pro Moravu, č. 82 z r. 1886; Z. z. pro Slezsko, č. 47 z r. 1886; Z. z. pro Štýrsko, č. 39 z r. 1886; Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko, č. 47 z r. 1886, Z. z. pro Solnohradsko, č. 39 z r. 1886; Z. z. pro Korutansko, č. 3 z r. 1887; Z. z. pro Krajinu, č. 9 z r. 1887; Z. z. pro Přímoří, č. 2 z r. 1887; Z. z. pro Dalmatsko, č. 13 z r. 1887; Z. z. pro Halič, č. 14 z r. 1887, Z. z. pro Bukovinu, č. 36 z r. 1886.

Zkušební komise přesvědč se především také o tom, zdali kandidát nejen ví příslušné předpisy a se v nich lehce vyzná, nýbrž také zdali je tak pojímá, jak toho je třeba ke správnému jich užívání, zdali má úsudek, bystrost a pracovní zručnost, jakož i spořádaný přednes.

§ 7.

Každý zkušební komisař kromě předsedy má dávati kandidátovi otázky přiměřené zkušebnímu účelu v předcházejícím paragrafu vytčenému. Předsedovi ponechává se uvážiti, zdali se chce účastniti v dotazování.

Povšechný průběh zkoušky budiž zapsán do protokolu, který budiž sepsán některým ze zkušebních komisařů nebo zapisovatelem schválně přibraným.

O výsledku zkoušky rozhoduje většina hlasů členů komise.

Předseda hlasuje naposledy a rozhoduje svým hlasem, jsou-li hlasy stejně rozděleny.

Kdo při zkoušce obstál, obdrží o ní vysvědčení patentovým úřadem vydané.

Kdo při zkoušce neobstál, může po uplynutí lhůty, zkušební komisí na 3 až 12 měsíců vyměřené, býti připuštěn ke zkoušce druhé a poslední.

§ 8.

Když byl patentový zástupce zřízen patentovým úřadem a dříve nežli se zapíše do rejstříku zástupců patentových, má do rukou předsedy patentového úřadu vykonati tuto přísahu:

„Přisahám Bohu Všemohoucímu a Vševědoucímu, že budu povinnosti patentového zástupce svědomitě konati, svěřených mně zájmů s horlivostí a poctivostí hájiti, zejména náležitou mlčenlivost spolehlivě zachovávati a všechny předpisy, které jsou nebo budou ještě vydány a se k těmto mým povinnostem vztahují, nejvěrněji zachovávati, tak mi pomáhej Bůh!“

Vykonaná přísaha budiž do přísežné knihy zapsána a osobou do přísahy vzatou podepsána.

§ 9.

Zápisem do veřejného rejstříku patentových zástupců, který se vede úřadem patentovým, nabývá se práva vykonávati zastupování v záležitostech patentových.

Do tohoto rejstříku zástupců patentových budou zástupci zapisováni v pořádku abecedním s udáním dne, kdy byli zřízeni, svého stanoviště a bydliště.

Poplatek za zápis zákonnou částkou 100 zl. budiž zaplacen u pokladny patentového úřadu.

§ 10.

Každý úředně oprávněný technik soukromý, který zamýšlí se zabývati zastupováním stran po živnostensku v záležitostech patentových, má to, aby byl zapsán do rejstříku techniků soukromých, oznámiti patentovému úřadu skrze svůj příslušný politický úřad a do rukou předsedy patentového úřadu vykonati tuto přísahu:

„Přisahám Bohu Všemohoucímu a Vševědoucímu, že budu při zastupování stran po živnostensku provozovaném v záležitostech patentových své povinnosti svědomitě konati, svěřených mně zájmů s horlivostí a poctivostí hájiti, zejména náležitou mlčenlivost spolehlivě zachovávati a všechny předpisy, které jsou nebo budou ještě vydány a se k těmto mým povinnostem vztahují, nejvěrněji zachovávati, tak mi pomáhej Bůh!“

Vykonaná přísaha budiž do přísežné knihy zapsána a osobou do přísahy vzatou podepsána.

§ 11.

Zápisy do rejstříku patentových zástupců a do rejstříku soukromých techniků i výmazy z těchto rejstříků budte vyhlašovány v patentovém listě a na náklad zapsaných, vztažmo vymazaných osob nebo jejich právních nástupců ve Vídeňských Novinách (Wiener Zeitung), jakož i v úředním listě toho správního obvodu, ve kterém leží stanoviště zapsaných nebo vymazaných osob.

§ 12.

Kdo, nejsa tuzemským advokátem nebo nenáleže ku patentovým zástupcům v rejstříku patentových zástupců zapsaným, nebo kdo jako úředně oprávněný technik soukromý, dříve nežli učinil oznámku v § 10 tohoto nařízení předepsanou a vykonal přísahu, se zabývá zastupováním stran po živnostensku konaným v záležitostech patentových, nebo se k takovému zastupování stran v písemných neb ústních prohlášeních nabízí,

dále pak kdo, nejsa zapsán do rejstříku patentových zástupců, přikládá sobě titul „patentového zástupce“,

bude potrestán, pokud tu není skutkové povahy činu trestním právem zakázaného, podle předpisů ministerského nařízení ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198.

Oddíl II.

O právech a povinnostech.

§ 13.

Patentové zastupitelství obsahuje oprávnění, zastupovati po živnostensku strany v záležitostech ochrany vynálezů, vyjímajíc spory, aby patent nebo výsada byly odvolány, za neplatny prohlášeny neb odňaty, jakož i vyjímajíc všechny záležitosti netechnické.

Patentoví zástupci mohou předsedou patentového úřadu býti pozváni, aby podali dobré zdání o záležitostech, které se vztahují ku patentům nebo k jinému oboru živnostenské ochrany právní.

§ 14.

Patentový úřad může pro takové výkony patentových zástupců a jejich zřízenců, které pro svou jednoduchost a své opětování dopouštějí průměrného ocenění, ustanoviti tarifem míru odměny za ně náležející.

Ustanovení tohoto tarifu platí také pro ty úředně oprávněné techniky soukromé, kteří se z povolání zabývají zastupováním stran v záležitostech patentových, a proto dali se zapsati do rejstříku techniků soukromých.

§ 15.

Dokud by tarif, v předcházejícím paragrafu dotčený, nebyl určen a vyhlášen, a když by byl vyhlášen, vzhledem k těm výkonům, které nejsou v něm uvedeny, právo volné úmluvy není dotčeno.

Jsou-li však mínění rozdílného, tedy jak zástupci stran (patentoví zástupci a úředně oprávnění technikové soukromí) tak i zastoupené strany, pokud ten který úkon stran stal se před úřadem patentovým, mohou žádati patentového úřadu, aby určil náklad přiměřený.

§ 16.

Patentový úřad může výjimečně k žádosti strany, která svou nemajetnost prokázala, jakož i dělníka, prokazatelně na svou mzdu pracovní omezeného, když žádost není svévolná a nepříčí-li se patrně příslušným ustanovením zákonným, této straně k zatímnému bezplatnému hájení jejích práv před patentovým úřadem dáti patentového zástupce neb úředně oprávněného technika soukromého, zapsaného do rejstříku techniků soukromých.

V takovém případě tento zástupce má hájiti zájmu své strany s touž horlivostí, jako by od ní samé byl ustanoven.

Odměna za zastupování této strany pokládá se za sečkanou.

Předseda úřadu patentového vybere zástupce, který straně má býti dán, k návrhu přednosty příslušného oddělení; stížnost proti tomu není dopuštěna.

§ 17.

Patentový zástupce jest povinen, svou z povolání činnost svědomitě konati, svěřených sobě zájmů horlivě a poctivě hájiti, zejména náležitou mlčenlivost spolehlivě zachovávati, jakož i svým chováním při výkonu svého povolání a mimo ně jeviti se hoden vážnosti, které jeho povolání vyžaduje.

Sezná-li patentový zástupce, že přejmutí nebo provádění některého příkazu, následkem již od něho převzatého zastupování zájmů jiné strany mohlo by vésti ku kolisi jeho povinností, jest povinen svou činnost z povolání ihned odepříti a o tomto odepření svého nebo své zmocnitele zpraviti.

§ 18.

Když sepisují se podání patentovému úřadu nebo jiným úřadům, zejména také při popisech patentů, budiž šetřeno potřebné pozornosti a věcné znalosti.

Patentový zástupce má se nejpřísněji a nejpečlivěji vystříhati všech jednání a opominutí, která mohou způsobiti, že konečné vyřízení záležitostí jemu svěřených zbytečně se prodlouží, nebo která docela k jich průtahu směřují, nebo která jsou způsobilá, aby bez nezbytného důvodu náklady stranám vznikající byly rozmnoženy.

§ 19.

Každý patentový zástupce jest zavázán o došlých ho příkazech a o jich splnění vésti spořádané knihy a vůbec úkony jemu svěřené tak spravovati, aby, když by toho bylo třeba, mohly bez závady kdykoli jeho zástupcem nebo nástupcem dále býti vedeny nebo vyřízeny.

Patentový úřad, je-li toho třeba, může vyslaným členem přesvědčiti se o tom, zdali ten který patentový zástupce své práce podle tohoto předpisu koná.

§ 20.

Předpisy ve třech předchozích paragrafech obsažené platí také pro úředně oprávněné techniky soukromé, do rejstříku soukromých techniků zapsané, vzhledem ku převzatému od nich zastupování v záležitostech patentových.

§ 21.

Ku každému přeložení stanoviště patentového zástupce do jiné obce je třeba povolení úřadu patentového, který má se dohodnouti s účastnými úřady živnostenskými.

Jestliže by toto povolení bylo odepřeno, může stížený podati stížnost obchodnímu ministeriu ve 30 dnech po tom, co mu rozhodnutí bylo doručeno.

Oddíl III.

O zřízencích a kandidátech.

§ 22.

Každý patentový zástupce jest oprávněn, užívati potřebného počtu pomocníků a se jimi před úřady dáti zastupovati. Avšak patentovému úřadu odpovídá z jednání svých zřízenců jménem jeho předsevzatých.

Ustanovení toto platí také pro úředně oprávněné techniky soukromé, v rejstříku soukromých techniků zapsané, vzhledem ku přejatému od nich zastupování v záležitostech patentových.

Zřízenec patentového zástupce neb úředně oprávněného technika soukromého, který se z povolání zabývá zastupováním stran v záležitostech patentových, pokud má býti oprávněn stále zastupovati svého zmocnitele v úřadě patentovém, budiž od patentového zástupce nebo soukromého technika opatřen legitimačním lístkem, podle předpisů předsedy patentového úřadu vydaným, na jméno svědčícím, od tohoto úřadu ověřeným.

§ 23.

Když některý zřízenec patentového zástupce neb úředně oprávněného technika soukromého, který se z povolání zabývá zastupováním stran v záležitostech patentových, vícekráte dá příčinu k výtkám, zejména tím, že nemá potřebného všeobecného nebo technického vzdělání nebo že není dostatečně zpraven o předmětech svého zastupování, tedy může po opětném marném napomenutí nařízením předsedovým, v patentovém úřadě do oběhu daným, vyloučen býti na určitý čas nebo na vždy ze styku v úřadě patentovém.

§ 24.

Ze zřízenců patentového zástupce, který ve Vídni má své stanoviště, jestliže není výlučně sám o sobě činný před úřadem patentovým, musí alespoň jeden vyhovovati všem podmínkám v § 43, odstavci 6, číslo 2 až 4 patentového zákona vytčeným.

Předseda patentového úřadu může podle svého úsudku, také na patentových zástupcích, kteří mimo Vídeň mají své stanoviště, zejména mají-li poměrně mnoho práce, dále na úředně oprávněných technicích soukromých, kteří z povolání se zabývají zastupováním stran v záležitostech patentových, požadovati, aby alespoň jeden z jejich zřízenců měl kvalifikaci v odstavci 1. naznačenou.

§ 25.

Vstup do služby každé osoby podle § 24, odstavce 1. kvalifikované, u patentového zástupce neb u úředně oprávněného technika soukromého, který se z povolání zabývá zastupováním stran v záležitostech patentových, jakož i výstup ze služby budiž ve třech dnech od patentového zástupce nebo soukromého technika oznámen úřadu patentovému. Patentový úřad má o těchto osobách (kandidátech zástupců patentových) seznam založiti a vésti.

§ 26.

Patentovému zástupci neb úředně oprávněnému techniku soukromému není dovoleno, aby si dal od zřízence slíbiti, že zřízenec nebude se nikdy nebo až do určité doby ucházeti o místo patentového zástupce neb úředně oprávněného technika soukromého nebo že chce to učiniti závislé na splnění nebo nesplnění některých podmínek.

Oddíl IV.

Ustanovení disciplinární.

§ 27.

Disciplinární moc nad patentovými zástupci patentovému úřadu zákonně příslušející vykonává jeho komise disciplinární.

Disciplinární komise patentového úřadu skládá se z předsedy a jeho náměstka, dále z osmi členů obchodním ministrem jmenovaných, z nichž budiž šest vybráno ze stálých a dočasných členů patentového úřadu a dva ze zástupců patentových.

Předseda úřadu patentového povolává členy disciplinární komise k jednotlivým senátům (§ 32).

Jednotlivý disciplinární senát skládá se z předsedy patentového úřadu nebo jeho náměstka jako předsedícího a ze čtyř členů disciplinární komise, z nichž jeden musí náležeti k zástupcům patentovým.

§ 28.

Pro porušení povinnosti, která jeví se býti pouhými nepořádky, předseda patentového úřadu může dáti patentovému zástupci napomenutí nebo výstrahu.

Porušení povinnosti, která svým způsobem nebo stupněm nebo svým snad opakováním aneb přitěžujícími okolnostmi jeví se býti přečinem disciplinárním, budou trestána senátem disciplinárním (§ 27).

§ 29.

Každé oznámení proti patentovému zástupci došlé úřadu patentového budiž bezprostředně předloženo předsedovi patentového úřadu, ať již oznámení toto pochází od soukromníka neb úřadu, a ať příslušná závada vznikla zejména při úkonu před patentovým úřadem, patentovým soudem neb obchodním ministeriem.

Jestliže předseda patentového úřadu neshledá, že předmět oznámky vůbec není způsobilý, aby disciplinární vyšetřování bylo zavedeno, nebo neuzná-li, aby bylo uděleno toliko napomenutí nebo výstraha, tedy zřídí některého člena disciplinární komise, který k svolanému senátu náleží, za vyšetřujícího komisaře pro příslušný případ.

Je-li důvodné podezření, že jest to čin podle všeobecných trestních zákonů trestný, z úřední povinnosti stihatelný, předseda učiní oznámku soudu trestnímu a zároveň zatímně zástupce patentového s úřadu suspenduj.

Zatímné suspendování budiž vyznačeno v rejstříku zástupců patentových.

§ 30.

Když vyšetřující komisař (§ 29) nebo disciplinární senát (§ 27) sám chce, aby soudové nebo jinací úřadové konali výslechy nebo jinaká vyhledávání, tedy příslušné návrhy buďte učiněny předsedovi patentového úřadu.

§ 31.

Vyšetřující komisař, vykonav ta která vyhledávání, při nichž může ohledání předsebráti, svědky a znalce slyšeti, obviněného písemně a ústně vyslýchati, podej o případu sobě přiděleném krátkou písemnou zprávu předsedovi úřadu patentového.

Nezní-li návrh v této zprávě obsažený, aby řízení bylo zastaveno, tedy dříve, nežli zpráva předsedovi se odevzdá, musí obviněnému dána býti příležitost, aby se vyjádřil o oznámeních a podezíracích důvodech proti němu jsoucích.

§ 32.

Pokládá-li předseda na základě konečných návrhů ve zprávě vyšetřujícího komisaře obsažených, že je příčina k řízení disciplinárnímu, tedy ze členů disciplinární komise povolá senát disciplinární (§ 27) a nařídí jeho zasedání.

Členové komise disciplinární, kteří

a) disciplinárním přečinem sami škodu utrpěli,

b) se škodujícím nebo obviněným jsou v přímé čáře příbuzni, sešvakřeni, manželstvím neb adopcí spojeni nebo v pobočné čáře až do čtvrtého stupně příbuzni neb až do druhého stupně sešvakřeni,

jsou vyloučeni z účastenství v řízení disciplinárním.

§ 33.

O usnesení, že jest důvod k řízení disciplinárnímu, budiž obviněný zpraven. Proti tomuto usnesení není prostředku opravného.

Ústní líčení, jehož den a hodinu předseda patentového úřadu stanoví, koná se v zasedání neveřejném. Dvěma důvěrníkům obviněného a členům patentového úřadu může předsedou býti přístup dovolen. K tomuto líčení budiž obviněný obeslán s uvedením věcí, z kterých jest obviněn.

Obviněný, ať se osobně dostaví nebo ne, má právo, vzíti si obhájce.

§ 34.

Líčení se počíná souvislým vylíčením stavu věci vyšetřujícím komisařem, při čemž průvody buďte uvedeny nebo předloženy.

Při líčení mohou býti slyšeni svědci a znalci.

Senát disciplinární rozhoduje o tom, zdali líčení má býti přerušeno neb odročeno, aby stav věci byl doplněn neb aby svědci a znalci byli předvoláni.

Obviněný a jeho obhájce má řeč závěrečnou v pořádku mezi nimi smluveném.

Nález může vynesen býti také za nepřítomnosti obviněného, když jeho vlastním podpisem jest vykázáno, že k líčení byl obeslán.

§ 35.

Obviněný musí nálezem zproštěn nebo vinným prohlášen býti disciplinárního přečinu jemu za vinu kladeného. Je-li několik věcí obviňovacích, budiž o každé z nich učiněno usnesení zvláštní.

Nález, kterým obviněný byl uznán za vinného, má obsahovati výrok o disciplinárním trestu a o náhradě nákladu za disciplinární řízení.

§ 36.

Nález stane se většinou hlasů. Jsou-li hlasy stejně rozděleny, rozhoduje předsedící.

Nález budiž z pravidla, jestliže obviněný, jeho obhájce nebo důvěrník byl přítomen při přelíčení, ústně vyhlášen po skončeném líčení.

Písemné vyhotovení nálezu, předsedou patentového úřadu podepsané, budiž doručeno obviněnému zástupci patentovému.

Avšak i tenkráte, když oznámení proti patentovému zástupci podané nevedlo k líčení disciplinárnímu, jest oprávněn žádati o tom úředního vyhotovení.

§ 37.

O podstatných událostech ústního líčení budiž sepsán protokol, který má obsahovati jména veškerých členů disciplinárního senátu, obviněného a jeho zástupce.

§ 38.

Tresty disciplinární jsou:

a) ústní nebo písemná důtka;

b) peněžité pokuty až do 1000 zl., které připadají pokladně státní;

c) zastavení výkonu zastupitelství patentového až do jednoho roku;

d) vymazání z rejstříku patentových zástupců.

Který z těchto trestů má býti zvolen a jakou výměrou, to budiž posuzováno podle velikosti obvinění a škod z něho vzniklých.

Tresty pod *a) b)* a *c)* uvedené mohou také pospolu býti uloženy.

Uložené tresty disciplinární *c)* a *d)* musí do rejstříku patentových zástupců býti zapsány a způsobem v § 11 uvedeným vyhlášeny.

§ 39.

Patentový zástupce má právo, proti disciplinárnímu nálezu, kterým byl za vinného uznán, ve čtrnácti dnech po jeho doručení podati odvolání k ministeriu obchodnímu, které o něm rozhodne s platností konečnou.

Odvolání v čas podané má účinek odkládací.

§ 40.

Jestliže za disciplinárního řízení vznikne důvodné podezření činu neb opominutí patentového zástupce, jež podle všeobecných trestních zákonů se trestají a z úřední povinnosti se stíhají, tedy budiž učiněno oznámení příslušnému trestnímu soudu, a disciplinární senát může disciplinární řízení odložiti až do právoplatného rozhodnutí soudního. Avšak třeba by obviněný právoplatně byl osvobozen soudcem trestním, může v disciplinárním řízení býti pokračováno a disciplinární nález vynesen.

§ 41.

Zavede-li se proti patentovému zástupci vyšetřování soudem trestním neb uvalí-li se naň vazba vyšetřovací, tedy předseda patentového úřadu jest za vyšetřování oprávněn, v každékoli době učiniti opatření opatrnosti, která se vztahují k vykonávání patentového zastupitelství, a třeba-li toho naříditi, aby patentový zástupce byl předběžně suspendován.

Předběžné suspendování budiž vyznačeno v rejstříku patentových zástupců.

Jestliže patentový zástupce byl trestním soudem odsouzen pro nějaký jiný trestný čin nežli pro spáchaný ze ziskuchtivosti zločin, přečin nebo takovýto přestupek, tedy předseda patentového úřadu má pokaždé o tom rozhodnouti, zdali jest příčiny k vyšetřování disciplinárnímu.

§ 42.

Nároky na náhradu, které někdo vyvozuje ze tvrzeného porušení povinnosti zástupcem patentovým, nemohou v řízení disciplinárním ku platnosti býti přiváděny.

§ 43.

Úředně oprávnění technikové soukromí, co se týče jejich po živnostensku vykonávaného zastupování stran v záležitostech patentových, jsou podřízeni svému příslušnému úřadu politickému, při čemž k těmto výkonům vztahují se obdobně předpisy ministerského nařízení ze dne 11. prosince 1860, č. 36413, a ze dne 8. listopadu 1886, č. 8152.

Oznámení proti úředně oprávněnému techniku soukromému patentového úřadu došlé, ať pochází od některého úřadu neb od soukromníka a ať vztahuje se k závadě jeho výkonů v záležitostech patentových před patentovým úřadem, patentovým soudem neb obchodním ministeriem, budiž patentovým úřadem postoupeno příslušnému úřadu politickému. Úřad tento vydá o tom své rozhodnutí, dorozuměv se dříve s úřadem patentovým. Rovněž ministerium vnitra, které při rekursu jest příslušnou disciplinární instancí pro úředně oprávněné techniky soukromé, dříve nežli vyřídí takový rekurs v záležitostech patentových, dorozumí se s ministeriem obchodním.

§ 44.

Zavede-li se proti úředně oprávněnému technikovi soukromému vyšetřování trestní neb uvalí-li se naň vazba vyšetřovací, tedy předseda patentového úřadu ve srozumění s politickým úřadem k disciplinárnímu řízení povolaným jest za vyšetřování oprávněn, v každékoli době učiniti opatření opatrnosti, která se vztahují k zastupování stran v záležitostech patentových, a třeba-li toho naříditi, aby soukromý technik byl předběžně z tohoto zastupování stran suspendován.

Předběžné suspendování budiž vyznačeno v rejstříku soukromých techniků.

Oddíl V.

O zániku oprávnění. O zastupování náhradném.

§ 45.

Patentový zástupce bude z rejstříku patentových zástupců vymazán:

1. zemřel-li zástupce patentový;

2. vzdal-li se vykonávání patentového zastupitelství, ač bylo-li to patentovému úřadu oznámeno a od něho přijato; jest-li však proti vzdávajícímu se při tom v běhu řízení nebo líčení disciplinární, může vzdání býti přijato teprve po skončeném řízení;

3. vyjde-li na jevo, že scházela některá zákonná podmínka pro zřízení za zástupce patentového v čase, kdy byl zřízen;

4. pozbyl-li patentový zástupce rakouského občanství státního nebo vystěhuje-li se z Rakouska;

5. pozbyl-li patentový zástupce svéprávnosti, pokud tato ztráta trvá;

6. byl-li patentový zástupce odsouzen pro spáchaný ze ziskuchtivosti zločin, přečin nebo takový přestupek;

7. následkem právoplatného disciplinárního nálezu patentového úřadu (§ 38 *d*).

§ 46.

Oprávnění úředně oprávněného technika soukromého zastupovati z povolání strany v záležitostech patentových zanikne:

1. jakmile pozbyl oprávnění úředně oprávněného technika soukromého;

2. když v jeho úkonech jako zástupce stran z povolání v záležitostech patentových naskytne se některý z důvodů, ze kterých by politickým úřadem ve smyslu ustanovení § 19 ministerského nařízení ze dne 11. prosince 1860, č. 36413, mohl býti prohlášen za zbaveného oprávnění úředně oprávněného technika soukromého, nebo ze kterých toto oprávnění podle § 20 dotčeného ministerského nařízení zaniká;

3. když jest tu některý z důvodů, v § 45, č. 4, 5 nebo 6 tohoto nařízení uvedených, ze kterých patentoví zástupci vymazávají se z rejstříku zástupců patentových.

O tom, zdali oprávnění má zaniknouti, rozhoduje politický úřad pro soukromé techniky příslušný ve srozumění s úřadem patentovým.

Zánik oprávnění budiž patentovým úřadem vyznačen v rejstříku soukromých techniků.

§ 47.

Je-li patentový zástupce neb úředně oprávněný technik soukromý, který se z povolání zabývá zastupováním stran v záležitostech patentových, více než po šest neděl nepřetržitě nepřítomen nebo těžce

nemocen, má na dobu své nepřítomnosti nebo překážky zříditi zástupce kvalifikovaného podle § 43, odstavce 6, čísla 2—4 patentového zákona (srov. § 24, odstavec 1 tohoto nařízení) a to ihned patentovému úřadu oznámiti.

Jestliže by patentový zástupce nebo soukromý technik opominul zříditi tohoto zástupce, tedy patentový úřad může takového zástupce zříditi na náklad zástupce stran.

Zastaví-li se patentovému zástupci vykonávání patentového zastupitelství (§ 38, *c*), nebo vymaže-li se (§ 45) patentový zástupce z rejstříku patentových zástupců, jakož i zanikne-li oprávnění úředně oprávněného technika soukromého zastupovati z povolání strany v záležitostech patentových (§ 46), má patentový úřad pokaždé se postarati, aby práce od osoby k zastupování stran v záležitostech patentových způsobilé dále byly vedeny nebo vyřízeny.

Totéž opatření budiž učiněno, když patentový zástupce neb úředně oprávněný technik soukromý předsedou patentového úřadu jest předběžně suspendován se zastupování v záležitostech patentových (§§ 29, 41, 44).

Oddíl VI.

Ustanovení přechodná.

§ 48.

Ti koncessovaní majetníci soukromých jednatelstev obstarávajících udílení, prodlužování a využitkování výsad (jednatelé ve věcech výsadních), kteří chtějí býti zapsáni do rejstříku patentových zástupců podle § 122 patentového zákona již v den, kdy patentový zákon nabude moci, mají za tento zápis zatím u obchodního ministeria požádati v jednom měsíci po vyhlášení tohoto nařízení skrze politický úřad zemský, v jehož obvodě sídlí.

V této žádosti budiž prokázáno, že byly splněny podmínky v § 43, odstavci 6, číslo 1 až 4 patentového zákona obsažené. Jestliže by žadatel podle § 43, odstavce 6, čísla 4 patentového zákona činil nárok, aby mu na základě vysvědčení zkušebních prominut byl průkaz o přiměřené technické způsobilosti, tedy buďte k žádosti přiložena vysvědčení a potvrzení o vykonaných studiích a o technickém zaměstnání žadatelově.

§ 49.

Těm z těchto žadatelů, na kterých by obchodní ministerium žádalo zkoušky z práva patentového, bude to oznámeno uvedouc lhůtu, až do které by měli žádati, aby byli k této zkoušce připuštěni.

Jestliže by tato zkouška byla ustanovena na dobu, ve které zkušební komise patentového úřadu ještě nebude zřízena, tedy komise obchodním ministrem svolaná má předsevzíti tuto zkoušku, šetříc obdobně ustanovení §§ 3 až 8 tohoto nařízení.

§ 50.

Nařízení toto nabude moci, vyjímajíc §§ 48 a 49, dnem 1. ledna 1899.

Paragrafy 48 a 49 nabývají moci dnem, kterého toto nařízení jest vyhlášeno.

Baernreither m. p. **Thun** m. p.

162.

Nařízení ministerií obchodu a vnitra ze dne 15. září 1898,

o živnostenském vykonávání vynálezů.

Na základě §§ 17 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

§ 1.

Původce vynálezu k patentování přihlášeného nebo jeho právní nástupce, šetře ustanovení § 16 patentového zákona, může tento vynález po živnostensku vykonávati, nejsa vázán předpisy o nastupování živností platnými, již ode dne, kterého vynález veřejně byl vyhlášen v listě patentovém (§ 57 patentového zákona) a v rozsahu z této prohlášky na jevo jdoucím.

Jestliže by od přihlášky bylo ustoupeno, nebo byl-li patent odepřen, tedy jest od tohoto času vykonávání toliko tenkrát přípustné, když jsou tu podmínky všeobecnými předpisy pro provozování příslušné živnosti dané.

Jestliže by patent byl udělen v rozsahu naproti prohlášce změněném, tedy jest od tohoto času každé vykonávání, které by změněný obsah přesahovalo, toliko tenkráte přípustné, jsou-li tu všeobecnými předpisy dané podmínky pro provozování příslušné živnosti.

§ 2.

Kdo chce upotřebiti oprávnění v § 1, odstavci 1 uvedeného, má nejpozději zároveň s počátkem provozování přihlášeného a prohlášeného vynálezu učiniti oznámení o tom živnostenskému úřadu nebo živnostenským úřadům, v jehož okresu nebo v jejichž okresech provozování se děje nebo díti se má.

V tomto oznámení buďte uvedeny jméno, věk, obydlí a státní příslušnost toho, kdo vykonávání provozuje nebo chce provozovati, jakož i stanoviště tohoto provozování, a buďte k tomuto oznámení přiloženy dva výtisky toho čísla patentového listu, ve kterém jest oznámená přihláška vynálezu, který se vykonává nebo vykonáván býti má.

Má-li vynález k patentu přihlášený býti vykonáván právním nástupcem přihlašovatele vynálezu, tedy musí s touto oznámkou zároveň býti podán důkaz o právním nástupnictví.

§ 3.

Jestliže po oznámce, podle § 2 o počátku vykonávání podané, ustoupí se od přihlášky patentu neb odepře-li se patent neb usnese-li se s konečnou platností, aby byl udělen, tedy budiž to v osmi dnech po oznámení v patentovém listě oznámeno příslušným živnostenským úřadům první instance a buďte spolu přiloženy dva exemplář příslušného čísla listu patentového.

K této oznámce jest každý zavázán, kdo v čase udalosti v § 1 uvedené vykonává vynález ku patentu přihlášený.

Když byl patent s konečnou platností udělen, buďte také dva exemplář popisu patentu předloženy příslušným úřadům živnostenským.

§ 4.

Jestliže původce vynálezu nebo jeho právní nástupce teprve po konečném usnesení o udělení patentu chce upotřebiti oprávnění § 17 patentového zákona, tedy má nejpozději zároveň s počátkem vykonávání patentového vynálezu oznámiti to živnostenskému úřadu nebo živnostenským úřadům, v jehož okresu nebo v jejichž okresech provozování se děje nebo díti se má.

V tomto oznámení buďte uvedeny jméno, věk, bydliště a státní příslušnost toho, který vykonávání provozuje nebo chce provozovati, jakož i stanoviště tohoto vykonávání a musí k této oznámce přiloženy býti důkaz o udělení patentu a dva exemplář popisu patentu.

Má-li patentovaný vynález býti provozován právním nástupcem patentového držitele, tedy s oznámením musí zároveň podán býti průkaz o právním nástupnictví.

§ 5.

Chce-li původce vynálezu nebo jeho právní nástupce započíti neb opět začíti živnostenské vykonávání vynálezu v čase, kdy patent na tento vynález udělený již zanikl nebo byl odňat, tedy jest vázán předpisy o nástupu živností vůbec platnými.

§ 6.

Byl-li by patent, jehož živnostenské vykonávání děje se podle § 17 zákona patentového, za neplatný prohlášen neb odňat, tedy jest od tohoto času toto provozování toliko tenkráte přípustno, když jsou tu všeobecnými předpisy dané podmínky pro provozování příslušné živnosti.

§ 7.

Vykonávání vynálezu, ku patentu přihlášeného nebo patentovaného, podle § 17 patentového zákona provozované budiž pokaždé nejpřísněji omezeno na rozsah vynálezu, jak z oznámené přihlášky nebo z popisu patentu na jevo vychází.

Příslušní živnostenští úřadové mají nad tím bdíti, aby ustanovení § 17 patentového zákona nebylo zneužíváno k obcházení předpisů živnostenského řádu o nástupu živností.

§ 8.

Přestupky tohoto nařízení, pokud se k nim nevztahují ustanovení živnostenského řádu o trestání neoprávněného provozování živnosti, buďte potrestány podle ministerského nařízení ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198.

§ 9.

Nehledíc k ustanovením o nástupu živností, jest živnostenské vykonávání vynálezu ku patentu přihlášeného nebo patentovaného podrobeno všeobecným předpisům živnostenským.

§ 10.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p. **Thun** m. p.

163.

Nařízení ministerií obchodu a vnitra ve shodě s ministeriemi financí a práv ze dne 15. září 1898,

o výhodách pro nemajetné osoby a pro dělníky na svou pracovní mzdu omezené v záležitostech patentových.

Na základě § 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

I. O rozsahu a o propůjčování výhod.

§ 1.

Nemajetným osobám a dělníkům, kteří jsou omezeni na svou mzdu pracovní, může kromě dotčeného v patentovém zákoně sečkání a případného prominutí přihláškového a prvního ročního poplatku (§ 114 patentového zákona) a prominutí některých poplatků řízení (§§ 115, 116, č. 1, 2, 3 a 118 patentového zákona) výjimečně povoleno býti, aby byl jim dán patentový zástupce neb úředně oprávněný technik soukromý do rejstříku soukromých techniků zapsaný k jich zatímně bezplatnému zastupování v řízení pro udělení patentu.

Výjimečně může těmto osobám také povoleno býti, aby zatím zdarma byly zastupovány advokáty dobrovolně se hlásícími při ústních jednáních před patentovým úřadem nebo patentovým soudem konaných.

Odměna advokátů, patentových zástupců a úředně oprávněných techniků soukromých za toto zastupování pokládá se za sečkanou.

§ 2.

Výhody tyto přísluší toliko té osobě, které byly výslovně povoleny, a nepřecházejí proto zejména na právní nástupce této osoby.

Je-li osob několik účastno v žádosti za patent nebo jako společníků ve sporu o platnost patentu, tedy dotčené výhody mohou toliko tenkráte býti povoleny, když jejich podmínky jsou u všech osob účastných.

§ 3.

Předseda patentového úřadu rozhoduje s konečnou platností, zdali žádané výhody mají býti propůjčeny.

Aby některá strana zatím zdarma byla zastupována advokátem, může býti povoleno toliko podle toho, kolik členů rozličných advokátních komor k tomuto zastupování dobrovolně se hlásí.

Patentový zástupce, vztažmo úředně oprávněný technik soukromý, k bezplatnému zatím zastupování zavázaný (§ 16 nařízení ministerií obchodu a vnitra ze dne 15. září 1898, Z. Ř. č. 161, o provozovaném po živnostensku zastupování stran v záležitostech patentových patentovými zástupci a oprávněnými techniky soukromými) bude povolán nařízením předsedy patentového úřadu s platností konečnou.

O modalitách, za kterých advokáti budou povolávání k bezplatnému zatím zastupování, dorozumí se obchodní ministerium s dotčenými komorami advokátními.

II. O žádosti za výhody.

§ 4.

Přihlášky patentů, pro které žádá se za sečkání přihláškového nebo prvního ročního poplatku, jakož i podání, pro která žádá se za prominutí některého z poplatků v §§ 115 a 116, č. 1, 2, 3 patentového zákona předepsaných, má strana na prvním archu pod kolkem opatřiti přiměřeným záznamem.

§ 5.

Ku každému podání, kterým se žádá za propůjčení některé výhody v § 1 tohoto nařízení naznačené, strana má přiložiti vysvědčení o svých poměrech majetkových.

III. Jak se vysvědčení vyhotovují a potvrzují.

§ 6.

Jestliže strana žádá za výhodu proto, poněvadž jest dělníkem, musí ve vysvědčení býti potvrzeno, že strana kromě mzdy z pracovního poměru, který buď uveden, jiného příjmu nemá.

Vysvědčení toto budiž vydáno zaměstnatelem příslušné osoby a musí býti potvrzeno obecním starostou bydliště strany a mimo to příslušným politickým úřadem první instance.

Má-li strana své bydliště v obvodě obce s vlastním statutem, tedy je toliko třeba, aby zaměstnatelovo vysvědčení bylo potvrzeno obecním úřadem jako politický úřad první instance úřadujícím.

§ 7.

Žádá-li strana za výhodu za příčinou své nemajetnosti, tedy ve vysvědčení budiž uveden příjem, který strana má svým výdělkem nebo z jiných pramenů, a budte pojmenovány osoby, o jichž výživu snad má strana pečovati, a budiž potvrzeno, že strana nad nuznou výživu, které je třeba pro ni a její rodinu, příjmu nemá.

Vysvědčení toto budiž starostou bydliště strany vydáno a politickým úřadem první instance potvrzeno.

Vysvědčení, která byla vydána od obce s vlastním statutem jako politický úřad první instance úřadující, nejsou podrobena dalšímu potvrzení.

§ 8.

Vysvědčení v §§ 6 a 7 řečená vydávají se bez nákladů a poplatků.

§ 9.

Na základě vysvědčení, která byla vydána a potvrzena před více nežli půl rokem před žádostí za některou výhodu v § 1 uvedenou, mohou tyto výhody toliko býti povoleny, když osoby (zaměstnatelé), vztažmo úřady v té které případnosti k vydání a potvrzení vysvědčení povolané, v posledních šesti měsících potvrdily písemným prohlášením k němu doloženým, že jest vysvědčení dosud správné. Když toto prohlášení se vydává, budiž postupováno týmž způsobem jako při původním vyhotovení a potvrzení.

§ 10.

Za výhody podle § 1 tohoto nařízení může býti žádáno také na základě vysvědčení, podle ministerského nařízení ze dne 23. května 1897, Z. Ř. č. 130, pro dosažení práva chudých v soudním řízení řádně vydaného a potvrzeného, podle § 6 dotčeného nařízení ještě platného.

§ 11.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p. **Thun** m. p.
Kaizl m. p. **Ruber** m. p.

164.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 15. září 1898,

o ochraně vynálezů na výstavách tuzemských.

Na základě §§ 6 a 124 zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, o ochraně vynálezů (zákona patentového) nařizuje se takto:

§ 1.

Ministr obchodní ustanoví pokaždé tuzemskou výstavu, na které pro vystavené vynálezy může činěn býti nárok na dočasnou ochranu patentovou za lehčích podmínek ve smyslu tohoto nařízení.

Za propůjčení tohoto práva některé tuzemské výstavě má žádati výstavní správa u obchodního ministeria, předložíc program výstavní a uvedouc trvání výstavy.

Právo výstavě propůjčené budiž vyhlášeno v c. k. Vídeňských Novinách (k. k. Wiener Zeitung), v listě patentovém, jakož i v úředním listě té korunní země, ve které výstava se koná.

Dříve nežli by právo výstavě propůjčené bylo vyhlášeno v c. k. Vídeňských Novinách, nemůže pro vynálezy, které jsou na této výstavě vystaveny, činěn býti nárok na výhody tímto nařízením propůjčené.

§ 2.

Vynálezy, které na tuzemských výstavách (§ 1) jsou vystaveny, požívají již od času, kdy příslušný vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní, přednostního práva ve smyslu § 54 patentového zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, pod tou podmínkou, že vynález v čase, kdy příslušný vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní, až nejpozději tři měsíce po skončení výstavy bude řádně přihlášen u patentového úřadu k ochraně patentové.

Pod touto podmínkou čas, kdy příslušný vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní, pokládá se na roveň v každém ohledu času, kdy vynález byl přihlášen ve smyslu patentového zákona.

Z několika stejných vynálezů, jejichž předměty byly současně do místnosti výstavní vneseny, požívá přednosti (práva přednostního) před ostatními ten

vynález, který byl dříve u patentového úřadu k patentu přihlášen.

§ 3.

Ku přihlášce patentu ve smyslu § 2 musí kromě příloh v §§ 51 a 53 patentového zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, žádaných připojeno býti potvrzení správy výstavní:

1. o tom, že vynalezený předmět ku patentové ochraně přihlášený a v popise vynálezu za nový označený svou podstatou se srovnává s vynalezeným předmětem od přihlašovatele vystaveným;

2. o dni, kdy vystavený vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní;

3. o tom, že výstava ještě trvá, byla-li přihláška před koncem výstavy učiněna, neb o dni, kdy výstava byla skončena, stala-li se přihláška po skončení výstavy.

§ 4.

Přihláška patentu, podle předcházejících §§ 2 a 3 vykonaná, budiž od patentového úřadu vyhlášena v listě patentovém s uvedením dne, kdy vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní, jakož i dne, kdy byl vynález u patentového úřadu přihlášen.

§ 5.

Přednost přihlášeného vynálezu budiž posuzována toliko podle ustanovení § 54 patentového zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, byl-li patent teprve po uplynutí tří měsíců po skončené výstavě přihlášen nebo nesrovnává-li se vynalezený předmět, ku patentové ochraně přihlášený, podstatně s předmětem od přihlašovatele vystaveným.

§ 6.

Patentový úřad jest oprávněn na místě samém nákladem přihlašovatelovým dáti prozkoumati, zdali vynález ku patentové ochraně přihlášený se srovnává s vystaveným vynalezeným předmětem, pokud této srovnalosti nelze s určitostí seznati z příloh přihlášky.

§ 7.

Na základě přihlášky patentu, podle předcházejících ustanovení řádně vykonané, jest přihlašovatel oprávněn, žádati před soudem za zatímnou ochranu patentu ve smyslu §§ 106 a 108 patentového zákona ze dne 11. ledna 1897, Z. Ř. č. 30, již dnem, kdy vynález řádně byl přihlášen.

Aby tato zatímná ochrana patentu ku platnosti byla přivedena, budiž přiložen popis přihlášeného vynálezu patentovým úřadem ověřený, jakož i potvrzení o dni, kterého vynalezený předmět byl vnesen do místnosti výstavní, a o dni, kdy patent byl přihlášen.

§ 8.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Baernreither m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIV. — Vydána a rozeslána dne 20. září 1898.

Obsah: Čís. 165. Vyhláška, že byla změněna ustanovení koncesse pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

165.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 5. září 1898,

že byla změněna ustanovení koncesse pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

Na základě Nejvyššího zmocnění nařizuje se toto pro místní dráhy z Vídně do Wiener-Neudorfu a z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu, o kterých jednají Nejvyšší koncessní listiny ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, a ze dne 29. prosince 1886, Z. Ř. č. 16 z r. 1887, čímž zrušují se ustanovení v odstavci II. a III. vyhlášky c. k. obchodního ministeria ze dne 16. března 1894, Z. Ř. č. 51.

A.

Pro místní dráhu z Vídně (od Matzleinsdorfské čáry potravní) do Wiener-Neudorfu mají ode dneška platiti tato ustanovení:

I.

Ustanovení v §§ 1 až včetně do 7 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, budou i příště platiti s tou obměnou, že se akciové společnosti vídeňských drah místních jako nynější koncessionářce povoluje, aby pro dopravu osobní užívala elektrické síly za podmínek, které c. k. železničné ministerium zevrubněji ustanoví.

II.

Na místo §§ 9, 13 a 15, jak původně zněly v Nejvyšší koncessní listině ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, a §§ 8, 10, 11, 12 a 14, jak byly upraveny ve vyhlášce c. k. obchodního ministeria ze dne 16. března 1894, Z. Ř. č. 51, nastoupí ustanovení tato:

§ 8.

Společnosti propůjčuje se právo, se zvláštním povolením státní správy vydati prioritní obligace, které smějí svědčiti toliko na rakouskou nebo korunovou měnu, až do té sumy, jejíž zúrokování a řádné umoření jest trvale zabezpečeno podle výkazů c. k. železničným ministeriem prozkoumaných.

Mimo to propůjčuje se společnosti právo, až do částky státní správou ustanovené vydati prioritní akcie, které by svým zúrokováním a splácením měly přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která náleží prioritním akciím, dříve než kmenové akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli čtyřmi ze sta, při čemž nebudiž doplácено z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Jestliže by po úplném zpotřebování zakládacího kapitálu ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře prioritních obligací a prioritních akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 9.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali za věc potřebnou, aby vozba po některé trati povolené dráhy byla zastavena, má společnost bez odporu podrobiti se příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

Týž závazek má společnost, pokud by podle úsudku vojenského úřadu bylo třeba zastaviti vozbu za mobilisace nebo války pro pohyby vojska a jinaké vojenské výkony na silnicích místní drahou užívaných.

§ 10.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom při rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Společnost zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro společnost dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro společnost, jakmile by jí úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest společnost vázána jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Společnost zavazuje se, že bude přihlédati k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

Při dopravě civilních sborů strážných (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) budiž obdobně užíváno snížených tarifů pro vojenské dopravy platných.

§ 11.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, stanoví se na dobu až do 10. března 1975 a pomine, když tato lhůta dojde.

Společnost není oprávněna, vozbu po povolené dráze jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, vozbu po povolené dráze převzíti zejména tenkráte, kdyby nabyla přímého spojení s některou drahou od státu provozovanou, a jí potom po zbývající dobu koncessní na účet společnosti provozovati.

V této případnosti buďte státní správě společností nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzešlé, po případě úhrnně určené.

Ostatně podmínky této vozby budte ustanoveny vozební smlouvou, která se společností bude učiněna.

Mimo to pod podmínkami a výhradami v čl. XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými společnost jest zavázána, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

Pokud by přestup vozebních prostředků státní správy na místní dráhu nedal se srovnati s úlevami jí povolenými, budte podniku místní dráhy nahrazeny větší náklady tím vzniklé.

§ 12.

Správa státní zůstavuje sobě právo, povolenou dráhu po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v koncessi stanovené již minulo, tedy daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku tak vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devitině tohoto ryzího výtěžku.

2. Jestliže by se zákup stal před uplynutím roku 1900 a průměrný ryzí výnos podle odstavce 1 vyhledaný, nehledíc ku přirážce jedné devitiny v odstavci 1 uvedené, nedosahoval alespoň roční sumy, jež se rovná annuitě, které je třeba k řádnému zúrokování a umoření prioritních obligací se schválením státní správy vydaných, čítajíc k tomu i annuitu, které je třeba k čtyrprocentnímu zúrokování a řádnému umoření prioritních akcií se schválením státní správy vydaných, jakož i k čtyřprocentnímu zúrokování a k řádnému umoření polovice kapitálu kmenových akcií státní správou schváleného, tedy svrchu dotčená roční suma ustanoví se za ryzí výnos, jenž pro vyměření zákupného bude za základ položen.

3. Jestliže by naproti tomu dráha byla zakoupena po uplynutí roku 1900 a průměrný ryzí výnos podle ustanovení v odstavci 1 vyšetřený, nehledíc ku přirážce jedné devitiny v odstavci 1 uvedené, nedosahoval alespoň roční sumy, jež se rovná annuitě, které je třeba k řádnému zúrokování a umoření prioritních obligací se schválením státní správy vydaných, čítajíc k tomu i annuitu, které je třeba k čtyřprocentnímu zúrokování kapitálu prioritních a kmenových akcií státní správou schváleného a k umoření tohoto veškerého kapitálu v úhrnné době koncessní, tedy svrchu dotčená roční suma ustanoví se za ryzí výnos, jenž pro vyměření zákupného bude za základ položen.

4. Náhrada, kterou jest platiti, bude záležeti v tom, že společnosti po zbývající ještě dobu koncessní bude vyplácen průměrný ryzí výnos podle odstavce 1 se srážkou důchodové daně, která na zákupné připadá, vztažmo pokud by nastala některá případnost v odstavci 2 a 3 vytčená, že bude vyplácena annuita tam dotčená za zakládací kapitál v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku a že bude v případnostech posléz uvedených společnosti zvláště nahrazována důchodová daň ze zákupného placená.

5. Stát má právo, kdykoli na místě společnosti převzíti a ze svého zaplatiti prioritní obligace pro opatření peněz na povolenou dráhu vydané, v kterémžto případě zákupné, které podle odstavce 4 jest platiti, budiž zmenšeno o částku k zúrokování a k umoření dotčeného obligačního kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu závěrečného ustanovení odstavce 1 k průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

Mimo to má stát právo, kdykoli místo nedospělých ještě splátek, které jest podle předchozích ustanovení povinen společnosti zapravovati, zaplatiti kapitál, který se rovná jistinné hodnotě těchto platů,

BRÜNN 9 VIII 98 1

čtyřmi ze sta ročně, úroky k úrokům čítajíc, diskontovaně, při čemž rozumí se samo sebou, že odečte se přirážka ve smyslu závěrečného ustanovení odstavce 1 snad učiněná.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v jakýchkoli dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní buďte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ zákupní cenu, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví — vztažmo jestliže by stát při zákupu užil práva, které mu podle odstavce 5, alinea 1, jest vyhrazeno, nabude vlastnictví zavazeného toliko zástavním právem pro prioritní obligace státem k zaplacení ze svého přejatých — a požitků povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, čítajíc v to i závody na výrobu elektřiny, dále pak oboz dopravní i zásoby materialní, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo k zapravení pohledávek státních, nebo z jiných titulů právních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení prozatímně bude vyhledáno s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Společnost jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by společnost tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení společnosti a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Společnost jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto konci s její strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 13.

Jakž koncesse pomine a tím dnem jest společnost povinna, k nařízení státní správy, jak toho veřejné prospěchy dopravní budou žádati, buďto svým vlastním nákladem koleje do silnic vložené odstraniti a užívanou plochu silničnou do dřívějšího stavu uvésti nebo bez náhrady v nezávadné vlastnictví a v požívání státu přenechati dráhu se všemi k ní příslušejícími movitými i nemovitými věcmi, čítajíc v to i závody na výrobu elektřiny, dále pak oboz, zásoby materialní a vozební a reservní fondy

ze zakládacího kapitálu snad zřízené v rozsahu v § 12, č. 6 naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když dráha se zakoupí (§ 12), podrží společnost vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány a udržovány, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby každým způsobem jí vhodným dohlédala dozorčími orgány na náklad společnosti vyslanými, zda zařízení vozby elektrické podle návrhův a smluv se děje.

Zeměpanský komisař, státní správou u společnosti ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takovéto případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

Za dozor ke dráze tuto stanovený jest společnost, prohlédajíc ku práci s tím spojené, povinna dávati státní pokladně úhrnnou náhradu, jejíž výši správa státní ustanoví podle rozsahu podniku.

Společnost zproštuje se závazku v § 89 železničného řádu vozebního ze dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, stanoveného, nahrazovati větší náklad policejním nebo důchodkovým dozorem vniklý a zdarma zříditi a udržovati místnosti úřední.

§ 15.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v původní listině koncessní, v této vyhlášce, v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

III.

Aby byla doplněna ustanovení v oddělení II (o vozbě) koncessních podmínek, pro místní dráhu z Vídně (od Matzleinsdorfské čáry potravní) do Wiener-Neudorfu daných, stanoví se toto, čímž zrušuje se číslo 1 oddělení II oněch koncessních podmínek:

a) Tarify pro dopravu osob a zboží, roztřídění zboží a všechna vedlejší ustanovení k dopravě zboží se vztahující jsou podrobeny schválení c. k. železničného ministeria, při čemž budiž prohlédáno jednak k veřejným prospěchům, jednak k dostatečné výnosnosti železničného podniku.

Tarifová část I rakouských a bosensko-hercegovinských drah, obsahující společná ustanovení pro dopravu osob, zavazadel cestovních, zboží expresního a psů, dále tarifová část I o všeobecných ustanoveních pro dopravu mrtvol, živých zvířat a zboží na rakousko-uherských a bosensko-hercegovinských železnicích, část tato se změnami roztříděním zboží u c. k. rakouských státních drah podmíněnými budou k žádosti c. k. železničného ministeria míti platnost také pro tuto povolenou místní dráhu.

Vybírané jízdné a dopravné a ostatní poplatky smějí býti čítány toliko v dočasné zákonné zemské měně bez přirážky ažiové.

Jakmile by dráha ve dvou po sobě jdoucích letech poskytovala ryzí výnos alespoň 6 procent kapitálu zakládacího, železničné ministerium může naříditi, aby tarifní sazby až dotud platné poměrně byly sníženy.

C. k. železničné ministerium má právo, aby ve vhodné době učinilo opatření, kterých snad bude třeba na prospěch rakouského mlynářství při tarifování obilí a mouky.

b) Úprava tarifů osobních a pro zboží, jakož i výkonů pro účely veřejné jest zákonodárstvu každé doby vyhrazena.

B.

Pro místní dráhu z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu mají ode dneška tato ustanovení platiti:

I.

Ustanovení §§ 1 a 4 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. prosince 1886, Z. Ř. č. 16 z r. 1887, mají dále platiti s tou obměnou, že akciové společnosti vídeňských drah místních jakožto nynější koncessionářce se povoluje, k dopravě osob užívati síly elektrické za podmínek c. k. železničným ministeriem ustanovených.

II.

Na místo ustanovení §§ 2, 3 a 5 dotčené Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. prosince 1886, Z. Ř. č. 16 z r. 1887, která byla upravena vyhláškou c. k. obchodního ministera ze dne 16. března 1894, Z. Ř. č. 51, mají nastoupiti tato pravidla:

§ 2.

Pro povolenou trať železničnou mají platnost tyto úlevy:

a) bude osvobozena od kolků a poplatků ze všech smluv, knihovních zápisů, podání a jinakých listin za příčinou opatření kapitálu a zajištění úroků jistinných a vozby až do zahájení vozby, jakož i za příčinou nabytí pozemků, stavby a zařízení dráhy až do ukončení prvního roku vozebního;

b) bude osvobozena od kolků a poplatků za první vydání akcií čítajíc k nim i listy zatímné, jakož i převodného při zákupu pozemků;

c) bude osvobozena od poplatků a tax, které by bylo platiti za udělení koncesse a za vyhotovení listiny koncessní;

d) bude osvobozena od daně z výdělku a příjmu, od zapravování kolkových poplatků kuponových, jakož i od každé nové státní daně, která by snad na jejich místě byla zavedena, až do dne 10. března 1915.

§ 3.

Společnost jest zavázana na povolené železniční trati po celou dobu koncessní udržovati vozbu pravidelnou.

§ 5.

Ostatně budiž řečená dráha pokládána za doplňující část podniku místní dráhy, o kterém jedná koncessní listina ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, a mají se proto k ní vztahovati ustanovení §§ 4 a 7 svrchu dotčené koncessní listiny v původním znění a ustanovení §§ 8 až 15 ve znění, jak v oddíle *A*, pod II této vyhlášky jest změněno.

III.

Co se týče vozby, tedy doplňky koncessních podmínek v oddíle *A*, III této vyhlášky pro místní dráhu z Vídně (od Matzleinsdorfské potravní čáry) do Wiener-Neudorfu ustanovené mají také platiti pro místní dráhu z Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LV. – Vydána a rozeslána dne 20. září 1898.

Obsah: Čís. 166. Listina o koncessi pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa.

166.

Listina o koncessi ze dne 29. srpna 1898,

pro místní dráhu Jilemnice—Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), vztažmo do Nového Světa.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi Jeho Osvícenosti panu hraběti Janu Harrachovi, majiteli panství v Jilemnici, ve spolku s pány Josefem Haneyem, továrníkem v Dolní Rokytnici, Theodorem Hübnerem, prokuristou v Jablonci, Františkem Jeriem starostou a Janem Zubatým, starostou okresním v Jilemnici, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném, ze stanice Jilemnické c. k. priv. Rakouské dráhy severozápadní přes Přívlaky a Jablonec do Rokytnice, po případě s pokračováním do Grünthalu (Horního Polubného), aby se připojila k navržené místní dráze z Tannwalda ke hranicím a do Nového Světa, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, pod podmínkami tuto určenými:

§ 1.

Koncessionáři jsou oprávněni, pokračovací trať od svrchu dotčené dráhy místní do Grünthalu (Horního Polubného), aby se připojila k navržené místní dráze z Tannwalda ke hranicím, po případě do Nového Světa, vystavěti s tou podmínkou, že k celému podniku mají se vztahovati ustanovení této listiny koncessní.

Oprávnění koncessionářů, vystavěti tuto trať pokračovací, zanikne, neužijí-li tohoto oprávnění do pěti let, čítajíc ode dneška. Avšak státní správa také před uplynutím tuto ustanovené doby pěti let má právo, oprávnění koncessionářů ke stavbě řečené trati pokračovací prohlásiti za zaniklé a koncessi pro ni uděliti jinému podnikateli, kdyby koncessionáři nemohli převzíti stavbu této trati za podmínek jinými žadateli nabízených, státní správou schválených.

Ku podání příslušného prohlášení bude dána koncessionářům lhůta tří měsíců po dni, kterého jim bylo oznámeno, že někdo jiný koncesse se domáhá.

§ 2.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 3.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do dvou a půl roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni dáti jistotu, složíce kauci 20.000 zl. v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kance tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

Stavební lhůta pro eventuálné pokračování do Grünthalu, vztažmo do Nového Světa, bude ustanovena svým časem od c. k. ministeria železničného.

§ 4.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné

§ 5.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné pro místní dráhu z Jilemnice do Rokytnice, vztažmo které snad ještě určí pro pokračovací trať v § 1 uvedenou, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

Koncessionáři jsou povinni, postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých vlastních zřízenců a k tomu konci přitoupiti ku pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený podnik železničný byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami jako u svazu řečeného.

§ 6.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi zvláštní akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Koncessionářům propůjčuje se právo, až do sumy správou státní ustanovené vydati akcie prioritní, kteréžto akcie svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která příslušeti bude akciím prioritním, nežli akcie kmenové nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli pěti procenty, při čemž nebudiž doplácено z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožený byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií kmenových i prioritních jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 7.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí

to, co o tom na c. k. privilegované Rakouské dráze severozápadní bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 9.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 3 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 10.

Koncessionáři nejsou oprávněni vozbu po tuto povolené dráze jiným osobám přenechati leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, vozbu po povolené dráze převzíti zejména tenkráte, když by nabyla přímého spojení s některou drahou státem provozovanou, a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářů provozovati.

V této případnosti budiž státní správě od koncessionářů nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnem ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionáři učiní.

§ 11.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovic tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 12.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 3 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké

veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku tak vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

3. Kupní cena, podle předcházejícího ustanovení vyhledaná, budiž placena koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

4. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos podle 1. a 2. odstavce vyhledaný, nehledíc ku přirážce v závěrečné větě odstavce 2. dotčené, nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest ku čtyřprocentnímu zúrokování jmenovitého zakládacího kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

5. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 3, vztažmo místo annuity podle odstavce 4 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě platů, které podle odstavce 3 a 4 jest platiti, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí bez započtení přirážky v závěrečné větě odstavce 2 dotčené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

6. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 5 předepsanou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladniční, vlečné dráhy a společnostní obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

7. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které eventuálně s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 5), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

8. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

9. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu budou zakoupené dráhy provozovány na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

10. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 7) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze základacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 12, odstavci 6, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 12), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takovéto případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, kteréžto bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 15.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, porušily se opět aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVI. — Vydána a rozeslána dne 29. září 1898.

Obsah: Čís. 167. Zákon, jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných.

167.

Zákon,
daný dne 19. září 1898,

jímž se upravují platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Řádní professorové při všech fakultách universitních, při vysokých školách technických, pak při vysoké škole zemědělské a při evangelické theologické fakultě ve Vídni jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají mimo systemisovaný aktivitní přídavek služného 3200 zl., které po každých pěti letech až včetně do 20. roku této služby zvyšuje se pokaždé o 400 zl.

Tím však nejsou dotčena zvláštní nařízení platná o služném řádných professorů k řádu společnosti Ježíšovy náležejících při theologické fakultě v Inspruku.

Řádným professorům university vídeňské dává se mimo to roční přídavek 400 zl. do výslužného nečítatelný.

§ 2.

Mimořádní professorové při vysokých školách v § 1 naznačených jsou v VII. důstojenské třídě státních úředníků a jsou ustanoveni buďto bez platu nebo s ročním služným 1800 zl. mimo systemisovaný aktivitní přídavek.

Toto služné po každých pěti letech až včetně do desátého roku této služby zvyšuje se pokaždé o 200 zl. (o pětileté přídavky).

§ 3.

Podle místa a jak podle poměrů je třeba, mohou jednotlivým, jak řádným tak i mimořádným professorům, zejména také ředitelům ústavů a seminářů dány býti vyšší platy nežli systemisované nebo výhody jiné.

§ 4.

Řádní professoři při theologických fakultách v Solnohradě a v Olomouci jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají služného 1800 zl. mimo systemisovaný aktivitní přídavek.

Toto služné po každých pěti letech až včetně do dvacátého roku této služby zvyšuje se pokaždé o 350 zl. (o pětileté přídavky).

§ 5.

Mimořádní professoři při této obojí fakultě jsou v VII. důstojenské třídě státních úředníků a mají služného 1400 zl. mimo systemisovaný aktivitní přídavek.

Toto služné po každých pěti letech až včetně do desátého roku této služby zvyšuje se pokaždé o 200 zl. (o pětileté přídavky).

§ 6.

Ministr vyučování určuje remuneraci za přednášky z těch předmětů, pro které není stolic systemisovaných.

§ 7.

Řádní a mimořádní professorové při akademii výtvarných umění ve Vídni jsou svou důstojenskou třídou a platy na roveň postaveni professorům v §§ 1 a 2 uvedeným.

§ 8.

Řádní professoři při zvěrolékařské a podkovářské škole ve Lvově jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají nárok na systemisované platy s touto důstojenskou třídou spojené.

K mimořádným professorům při této škole vztahují se ustanovení v § 2 obsažená.

§ 9.

Služební čas, jejž řádný nebo mimořádný professor strávil při některém z ústavů v §§ 1, 4, 7 a 8 naznačených, budiž čítán pro vyměření služného, přestoupí-li professor ve stejné vlastnosti na některý jiný z těchto ústavů.

Stejné ustanovení platí o služebním čase při jiných ústavech tuzemska, pokud tyto ústavy podle svého zařízení pokládati sluší za školy vysoké a na nich naproti professorům svrchu řečených ústavů zachovává se úplná vzájemnost.

§ 10.

Při provádění tohoto zákona buďte professorům stanovené platy přiřčeny podle jejich času služebního, který ve stejné důstojenské třídě vykonali, ať již před tím, kdy zákon tento působiti počal, nebo po tom.

§ 11.

Osobní přídavky buďte podle platných pravidel poměrně nebo zcela odňaty při poukázání vyššího služného nebo při postoupení do vyššího stupně služného.

Tím nejsou dotčeny remunerace nebo jinaké přídavky, které professor má za větší výkon jemu svěřený, který převyšuje původní závazek učební.

§ 12.

Professoři, kterým již před počátkem působnosti tohoto zákona byly propůjčeny vyšší platy nežli tuto stanovené nebo výhody jiné, ponechávají se při jejich požitku.

§ 13.

Řádní professoři, jakož i placení mimořádní professoři při universitách nemají budoucně nároku na kolejné placené studujícími za návštěvu přednášek nebo cvičení.

Kolejné toto připadá pokladně státní.

Čestným professorům, neplaceným mimořádným professorům, soukromým docentům a ostatním učitelům při universitách zachovává se požitek kolejného v rozsahu dosavadním.

Sbor professorský jako až dosud rozhoduje o osvobození od placení kolejného.

§ 14.

Řádní a placení mimořádní professoři universitní, kteří v čase, kdy tento zákon nabude moci, jsou aktivní, mohou se v šestiměsíční lhůtě, která nařízovacím způsobem bude určena, rozhodnouti pro další požitek kolejného, v kterémžto případě také budoucně s nimi budiž nakládáno podle dosavadních pravidel o služném.

K těm professorům, kteří by se v této lhůtě nerozhodli pro další požitek kolejného, vztahují se při vyměřování služného ustanovení tohoto zákona od počátku jeho působnosti bez výjimky další.

§ 15.

Zákon tento nabude moci prvním dnem měsíce po jeho vyhlášení následujícího a tímž dnem pozbudou moci všechna ustanovení dřívějších zákonů a nařízení, která by jemu odporovala.

§ 16.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVII. — Vydána a rozeslána dne 30. září 1898.

Obsah: (Čís. 168—171.) 168. Vyhláška o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí. — 169. Vyhláška o koncessování pokračovací tratí elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec. — 170. Zákon, jímž se vydávají ustanovení o přídavcích ke služnému některých radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního. — 171. Nařízení, jímž se c. k. vedlejší celnice I. třídy v Závidově (v Prusku) zařaďuje mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné, ve příčavku k nařízení ze dne 15. července 1882 uvedené.

168.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 6. září 1898,

o koncessování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894 (Z. Ř. č. 2 z r. 1895) ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a s c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených Gustavu Hoffmannovi, továrníku v Jablonci nad Nisou, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování drobné elektrické dráhy o rozchodu úzkém v obvodě města Jablonce a v okolí.

§ 1.

Povolené železnici propůjčují se finanční výhody v článku V svrchu dotčeného zákona uvedené.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daně, určuje se na 15 let ode dneška.

O případné záměně kolku z osobních lístků jízdných v poplatek percentuálný platiti má ustanovení v článku XX, odstavci druhém zákona uvedeného dané.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu svrchu řečené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do jednoho a půl roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené koncessionář jest povinen dáti jistotu, složě kauci 2.000 zl. v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, koncessionář vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo oněch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

Koncessionář jest mimo to zavázán, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou povolené dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování již zřízených státních telegrafů a telefonů, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 5.

Koncessionář chovati se má při stavbě a vozbě povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů c. k. ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6.

Koncessionáři propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní určených zříditi akciovou společnost, která převezme všechna práva a závazky koncessionářovy.

Prioritní obligace nesmějí býti vydány.

Číslice skutečného kapitálu zakládacího má býti schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření obozu a na dotaci fondu reservního, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po zpotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 7.

Koncessionář jest povinen, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po povolené dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionář jest zavázán zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva nebo zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali za věc potřebnou, aby vozba po povolené dráze dočasně byla zastavena, koncessionář podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemaje nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby mu vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse

nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykáží úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Koncessionář jest povinen, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionář může žádati přiměřené náhrady, jež úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě železničné vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Koncessionář jest zavázán, postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionáře, jako jsou u svazu řečeného.

§ 12.

Koncessionář jest zavázán, vzhledem k povolené dráze k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po šedesáte (60) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co týče se početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic, nebo když by práva k užívání silnic před časem zanikla.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionář není oprávněn přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 16.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, porušily se opět aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

169.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 16. září 1898,

o koncessování pokračovací trati elektrické dráhy drobné o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě

s účastnými c. k. ministeriemi a s c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo Teplické společnosti elektrické a drah drobných žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování pokračovací trati ke stanici Teplice-Zámecká zahrada místní dráhy Teplice (Řetenice)—Liberec elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Teplic do Dubí.

Řečená pokračovací trať prohlašuje se za doplňující část zřízené drobné dráhy z Teplic do Dubí a mají k ní vztahovati se ustanovení vyhlášky c. k. obchodního ministeria ze dne 28. února 1895, Z. Ř. č. 39, pro dráhu tuto platná, avšak s tou obměnou, že berní 15leté osvobození vytčené v § 1 této vyhlášky čítá se pro tuto vedlejší trať teprve ode dneška.

Wittek m. p.

170.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

jímž se vydávají ustanovení o přídavcích ke služnému některých radů nejvyššího dvoru soudního a kassačního.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi nařídíti takto:

Článek I.

Ti radové nejvyššího dvoru soudního a kassačního, kteří v této vlastnosti u něho po deset let jsou zaměstnáni, obdrží roční přídavek jednoho tisíce zlatých, který se také do výslužného čítá.

Článek II.

Zákon tento, jehož provedení jest uloženo Mým ministrům práv a financí, nabude moci prvním dnem měsíce po jeho vyhlášení následujícího.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Ruber** m. p.

Kaizl m. p.

171.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí a obchodu ze dne 19. září 1898,

jímž se c. k. vedlejší celnice I. třídy v Závidově (v Prusku) zařaďuje mezi celnice k vyřizování rostlin zmocněné, ve přídavku k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, vnitra, obchodu a financí ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých je šetřiti při obchodě s cizozemskem, aby mšice révová *(Phylloxera vastatrix)* nebyla zavlečena, zařaďuje se mezi celnice, ve přídavku k dotčenému nařízení v poznámce lit. *a)* uvedené, k vyřizování rostlin zmocněné, také c. k. vedlejší celnice I. třídy v Závidově (v Prusku).

Thun m. p. **Kast** m. p.

Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVIII. — Vydána a rozeslána dne 1. října 1898.

Obsah: (Čís. 172—177.) 172. Zákon, jímž mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873 o úpravě platů aktivních úředníků státních. — 173. Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při středních školách státem vydržovaných. — 174. Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných. — 175. Zákon, jímž se upravují platy učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích. — 176. Zákon, jímž vydávají se ustanovení o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní. — 177. Zákon, jímž vydávají se ustanovení o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku.

172.

Zákon,

daný dne 19. září 1898,

jímž mění se některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, o úpravě platů aktivních úředníků státních.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Výměry služného a funkčních přídavků, jak jsou ustanoveny v přílohách *a)* a *b)* zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, o úpravě platů aktivních úředníků státních, pozbývají platnosti a určují se takto:

Příloha *a)*.

Přehled služného.

I.	důstojenská třída	12.000 zl.
II.	„ „	10.000 „
III.	„ „	8.000 „
IV.	„ „	7.000 „

Pro V. důstojenskou třídu ustanoveny jsou dva stupně služného, a to:

V.	důstojenská třída	6.000 zl.
		5.000 „

Pro následující důstojenské třídy jest ustanoveno po třech stupních služného, a to:

VI.	důstojenská třída	4.000 zl.
		3.600 „
		3.200 „
VII.	„ „	3.000 „
		2.700 „
		2.400 „
VIII.	„ „	2.200 zl.
		2.000 „
		1.800 „
IX.	„ „	1.600 „
		1.500 „
		1.400 „
X.	„ „	1.300 „
		1.200 „
		1.100 „
XI.	„ „	1.000 „
		900 „
		800 „

Příloha *b)*.

Výměra funkčních přídavků.

Důstojenská třída	Zl. r. m.
I. třída.	
Ministerský předseda	14.000
II. třída.	
Ministři	10.000
První president nejvyššího soudu	10.000
President nejvyšší účtárny	10.000
President správního soudu	10.000
III. třída.	
Místodržitel v Rakousích pod Enží	7.000
„ „ „ nad Enží	7.000
„ ve Štýrsku	8.000
„ v Čechách	13.000
„ na Moravě	8.000
„ v Haliči	12.000
„ „ Přímoří	10.000
„ „ Tyrolsku	8.000
„ „ Dalmacii	8.000

Důstojenská třída	Zl. r. m.
Druhý president nejvyššího soudu	4.000
„ „ správního soudu	4.000
President vrch. soudu zemsk. ve Vídni	4.000
„ „ „ „ v Praze	4.000
„ „ „ „ ve Lvově	4.000
„ „ „ „ v Zadru	2.000
Každý z ostatních presidentů vrchních soudů zemských	3.000
IV. třída.	
Zemští presidenti	5.000
Odborní přednostové v ministeriích	3.000
Presidenti senátu nejvyššího soudu a správního soudu	3.000
Generální prokurator	3.000
Vicepresident nejvyšší účtárny	3.000
President evangelické vrchní církevní rady	3.000
Policejní president ve Vídni	2.000
Místodržitelští vicepresidenti ve Vídni, v Praze a ve Lvově	2.000
Vicepresidenti zemských finančních ředitelstev ve Vídni, v Praze a ve Lvově	2.000
Generální ředitel tabákové režie	2.000
Generální inspektor železnic	2.000

Článek II.

Na místě § 6 uvedeného zákona nastupuje ustanovení toto:

§ 6.

Postup do vyššího služného jedné a téže důstojenské třídy děje se v XI., X. a IX. důstojenské třídě po čtyrech, v ostatních důstojenských třídách po pěti služebních letech v příslušné důstojenské třídě odsloužených.

Článek III.

Státním úředníkům tří nejnižších důstojenských tříd dávají se po šestnácti v jedné a téže důstojenské třídě odsloužených služebních letech služební starobní přídavky osobní ročně 100 zl. a po dvaceti služebních letech odsloužených v jedné a téže důstojenské třídě takovéto přídavky dalších 100 zl. ročně.

Článek IV.

Osobní přídavky buďte při postupu do vyššího služného podle platných předpisů zmenšeny, vztažmo započteny.

Státním úředníkům čtyr nejnižších důstojenských tříd až dosud poskytované subsistenční přídavky se již nepovolují.

Přídavky ke služnému zákonem ze dne 19. března 1894, Z. Ř. č. 53, radům správního soudu povolené, jakož i na základě zvláštních předpisů pro jednotlivé kategorie sedmi nejnižších tříd důstojenských zavedené, dále takové emolumenty a deputáty, jichž příjem jest spojen s jednotlivými služebními místy, nejsou dotčeny tímto zákonem.

Článek V.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve skutek uvedlo tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Baernreither** m. p.
Jędrzejowicz m. p.

173.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

jímž se upravují platy učitelstva při středních školách státem vydržovaných.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídit takto:

§ 1.

Systemisované služné skutečných učitelů při středních školách státem vydržovaných (při gymnasiích, reálních gymnasiích, reálkách) ustanovuje se na 1400 zl. ročně.

§ 2.

Každý skutečný učitel má po každých pěti letech, která buďto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm vykonal jako skutečný učitel při některé střední škole státní, ač včetně do 25. roku této služby nárok zvýšení služného.

Zvýšení toto činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 200 zl., po uplynutí každého z následujících tří pětiletí 300 zl. ročně.

Jestliže by učitel písemně byl varován nebo mu byla důtka dána, ministr vyučování může zastaviti až nejdéle na tři léta udělení pětiletého přídavku.

Čas, kdy jednotlivé pětileté přídavky připadají, řídí se podle času, kterého ustanovení za skutečného učitele nabylo právní moci. Toto platí pro následující pětileté přídavky také tenkráte, když některý předcházející nebyl povolen ve lhůtě pravidelné.

§ 3.

Platy ředitele státní školy střední skládají se ze systemisovaného služného skutečného učitele spojeného s nárokem na přídavky pětileté a z funkčního přídavku 500 zl.

Skuteční učitelé, kterým jest zatímně svěřeno řízení státní školy střední, mají remuneraci rovnou přídavku dotčenému.

§ 4.

Učitelé náboženství, kteří ne ve všech třídách úplné střední školy státní vyučují náboženství, nebo kteří nenabyli spolu zákonné způsobilosti k učitelskému úřadu v jiných (světských) předmětech vyučovacích příslušné školy střední, mají služného ročních 900 zl., které po každých pěti letech, která učitel náboženství buďto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm v této vlastnosti vykonal při střední škole státní, zvyšuje se až včetně do 25. roku této služby.

Toto zvýšení činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 100 zl. ročně, po uplynutí každého z následujících tří pětiletí 200 zl. ročně.

Co se týče toho, jak se pětiletí čítají, tedy předpis § 2 tohoto zákona platí také vzhledem k těmto učitelům náboženství.

Osobní přídavky, které by snad byly propůjčeny učitelům náboženství ve smyslu tohoto paragrafu ustanoveným, buďte odňaty, jakmile tento zákon nabude moci.

§ 5.

Učitelům tělocviku při státních školách středních definitivně ustanoveným buďte dány platy, které toho kterého času zákonně jsou ustanoveny pro skutečné učitele při cvičných školách se státními učitelskými ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných, při čemž pro čítání pětiletí mají platnost míti předpisy § 2 tohoto zákona.

V kterém rozsahu služební čas, který tito učitelé tělocviku před svým definitivním jmenováním ve vlastnosti vedlejšího učitele s úplným vyučovacím závazkem definitivního učitele tělocviku strávili na některé státní škole střední, může býti počítán pro stanovení a udělování přídavků pětiletých, to určí ministr věcí duchovních a vyučování v každé případnosti zvláště při jmenování.

Avšak nesmí k tomu čítáno býti více nežli pět let.

Ustanovení toto vztahuje se také k učitelům tělocviku, kteří jsou již nyní definitivně při středních školách ustanoveni.

Učitelé tělocviku při přeložení na odpočinek po 35 čitatelných letech služebních mají nárok na výslužné v celé sumě posledního započitatelného aktivitního služného; jestliže by dříve na odpočinek byli přeloženi, tedy při vyměřování výslužného přihlédá se tím způsobem k započitatelnému služebnímu času od nich vykonanému, že pokaždé sedm úplně vykonaných let čítá se za osm služebních let ve smyslu zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74.

§ 6.

Ustanovené se služným učitelstvo státních škol středních vřaďuje se do důstojenských tříd pro státní úředníky ustanovených a má nárok na aktivitní přídavek do výslužného nečitatelný ve výměře, jak jest pro státní úředníky příslušné třídy důstojenské ustanovena.

Ředitelé jsou v VII. třídě důstojenské, mohou však v případnostech zvláštního zřetele hodných povýšeni býti do VI. třídy důstojenské. Toto povýšení nemůže se z pravidla státi před dosažením pátého pětiletého přídavku.

Skuteční učitelé vřadují se do IX. třídy důstojenské, avšak ministr vyučování může je na základě jejich služby v každém směru uspokojující povýšiti do VIII. a potom do VII. třídy důstojenské.

Toto povýšení stane se z pravidla do VIII. třídy důstojenské ne před dosažením druhého a do VII. třídy důstojenské ne před dosažením čtvrtého pětiletého přídavku.

Při službě zvláštního uznání hodné může ředitel nebo skutečný učitel povýšen býti do vyšší důstojenské třídy před časem svrchu ustanoveným.

Učitelé náboženství, v § 4 uvedení, jsou v IX., definitivní učitelé tělocviku v X. třídě důstojenské státních úředníků.

Skuteční učitelé, jakož i učitelé náboženství v § 4 dotčení, jsou-li v učitelském úřadě potvrzeni, mají titul „professor“.

Ředitelé státních škol středních mají nárok na naturální byt v ústavě nebo na příbytečné podle místních poměrů vyměřené. Naproti tomu budiž jim aktivitní přídavek vydáván toliko polovicí té sumy, která s jejich důstojenskou třídou se srovnává.

§ 7.

Předepsaná taxa služební budiž placena toliko ze služného, naproti tomu čítá se toliko služné a u ředitelů také funkční přídavek do výslužného.

§ 8.

Učitelské osoby, kterým bylo zatímně propůjčeno skutečné učitelské místo při státní škole střední, mají služného ročních 1200 zl., jakož i systemisovaný aktivitní přídavek IX. třídy důstojenské státních úředníků, nabývají však nároků na definitivní potvrzení v učitelském úřadě a na propůjčení pětiletých přídavků teprve, když jsou jmenováni učitelem skutečným, při čemž služební čas, který v této své zatímné vlastnosti budto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm vykonali, čítá se za podmínek zákonných jak do zkušebního tříletí, tak i pro připadnutí přídavků pětiletých.

§ 9.

Za suplování uprázdněných míst učitelských nebo za výpomoc v obligátních předmětech škol středních budte příště udělovány remunerace, jejichž výše, jsou-li ty které učitelské osoby řádně aprobovány, činí pro zástupce jazykových předmětů . . . . . 60 zl.
pro zástupce ostatních vědeckých předmětů (včetně náboženství) . . . . . 50 zl.
pro zástupce kreslení a tělocviku . . . . 40 zl.,
jestliže však učitelské osoby ku požitku oprávněné nemají úplné způsobilosti vyučovací, činí remunerace tato 48 zl., 40 zl., 32 zl. ročně za každou týdenní hodinu vyučovací.

§ 10.

V kterém rozsahu služební čas suplentem vykonaný pod podmínkou, že služba byla uspokojivá, může býti čítán pro ustanovení a pro zvýšení služného v § 2 tohoto zákona dotčeného, rozhodne ministr věcí duchovních a vyučování v každé případnosti zvláště při jmenování učitelem skutečným. Avšak nesmí býti proto čítáno více let nežli tři léta této služby.

Ustanovení právě vytčené má vztahovati se také k těm učitelským osobám, které byly jmenovány skutečnými učiteli při státních školách středních, dříve nežli tento zákon nabyl moci právní.

§ 11.

Za výpomoci, které ustanovení s platem členové učitelského sboru státní školy střední konají při vyučování nad nejvyšší výměru svého vyučovacího závazku, obdrží remunerace sumou v § 9 tohoto zákona ustanovenou, jakmile by výpomoc déle trvala nežli dva měsíce.

Při vyměřování těchto remunerací nebudiž čas dvanácti, nýbrž desíti měsíců jakožto dělitel za základ položen.

§ 12.

Asistenti při státních školách středních mají z pravidla dostávati remuneraci 30 zl. ročně za každou týdenní hodinu vyučovací.

§ 13.

Přídavky za zásluhu ředitelům a učitelům škol středních nebudte příště udělovány. Avšak ministr věcí duchovních a vyučování jest zmocněn, učitelským osobám škol středních, které se vyznamenaly vynikajícími výkony v oboru vědeckém nebo paedagogicko-didaktickém, poskytnouti jedenkráte podpory až do 500 zl., ku kterémužto účelu mu ročně bude dána k disposici suma, za kterou v rozpočtu budiž žádáno.

§ 14.

Přídavky osobní, pokud při jejich udělení nebyla dána ustanovení zvláštní, budte podle platných pravidel odňaty tou měrou, jak kdo dosáhl platů vyšších.

Tím nejsou dotčeny přídavky za zásluhu, jakož i remunerace a jinaké přídavky, které učitelská osoba má za svěřený jí větší výkon, jenž převyšuje její původní závazek vyučovací.

Subsistenční přídavky, na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 15. března 1895 a ze dne 28. června 1895 státnímu učitelstvu čtyr nejnižších tříd důstojenských udělené, jakož i přídavky k substitučním platům suplentů, Nejvyšším rozhodnutím ze dne 30. června 1895 povolené, nebudou již povolovány.

§ 15.

S učitelskými osobami (řediteli, učiteli, suplenty) státních škol živnostenských a státních ústavů ke vzdělání učitelů a učitelek vyjímajíc spojené s nimi školy cvičné, když při dosazení těchto učitelských osob bylo vyhověno zákonným požadavkům pro nastoupení učitelského úřadu při školách středních, bude při jich přestupu na státní školu střední tak nakládáno, jako by stále při škole takové byly sloužily.

Totéž platí o učitelských osobách při středních školách, při ústavech ke vzdělání učitelů a učitelek obcí a zemí s právem veřejnosti, když na ústavě, z kterého přestupují, zachovává se vzájemnost a když to jich vydržovatelé již napřed výslovně prohlásili.

§ 16.

Ustanovení v tomto zákoně obsažená mají se vztahovati také k učitelům za tříletí při středních školách zaměstnaným.

§ 17.

K vedlejším učitelům zákon tento se nevztahuje.

§ 18.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se obdobně k nautickým školám, vztažmo k obchodní a nautické akademii v Terstu.

§ 19.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlašovacím a pozbývají týmž dnem moci všechna jemu odporující ustanovení dřívějších zákonů a nařízení.

§ 20.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby zákon tento uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

174.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

jímž se upravují platy učitelstva při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s těmito ústavy spojených, ze státních peněz vydržovaných.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi nařídíti takto:

§ 1.

Systemisované služné hlavních učitelů při státních ústavech učitelských ustanovuje se na 1400 zl.

§ 2.

Každý hlavní učitel má po každých pěti letech, která buďto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm vykonal jako hlavní učitel při některém státním ústavu učitelském, až včetně do 25. roku této služby, nárok na zvýšení služného.

Zvýšení toto činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 200 zl., po uplynutí každého z následujících tří pětiletí 300 zl. ročně.

Jestliže by učitel písemně byl varován nebo mu byla důtka dána, ministr vyučování může zastaviti až nejdéle na tři léta udělení pětiletého přídavku.

Čas, kdy jednotlivé pětileté přídavky připadají, řídí se podle času, kterého ustanovení za skutečného učitele nabylo právní moci. Toto platí pro následující pětileté přídavky také tenkráte, když některý předcházející nebyl povolen ve lhůtě pravidelné.

§ 3.

Platy ředitele státního ústavu učitelského skládají se ze systemisovaného služného, jak je má hlavní učitel příslušného ústavu učitelského, spojeného s nárokem na přídavky pětileté a z funkčního přídavku 500 zl.

Hlavní učitelé, kterým jest svěřeno zatímně řízení ústavu učitelského, mají remuneraci rovnou přídavku dotčenému.

§ 4.

Učitelské osoby, kterým bylo zatímně propůjčeno místo hlavního učitele při státním ústavě

učitelském, mají služného ročních 1200 zl., jakož i aktivitní přídavek IX. třídy důstojenské přiměřený tomu místu, ve kterém jest příslušný ústav učitelský, nabývají však nároku na udělení pětiletých přídavků teprve jmenováním za definitivního učitele hlavního, při čemž služební čas, který v zatímné vlastnosti — buďto před počátkem působnosti tohoto zákona, nebo po něm — vykonaly, čítá se za podmínek zákonných pro připadnutí přídavků pětiletých.

§ 5.

Ředitelé jsou v VII. třídě důstojenské, avšak mohou v případnostech zvláštního zřetele hodných povýšeni býti do VI. třídy důstojenské. Povýšení toto nemůže se z pravidla státi před dosažením pátého přídavku pětiletého.

Hlavní učitelé jsou vřaděni do IX. třídy důstojenské, avšak na základě své služby v každém směru uspokojující mohou povýšeni býti do VIII. a potom také do VII. třídy důstojenské. Povýšení hlavního učitele do VIII. důstojenské třídy nestane se z pravidla před dosažením druhého a do VII. důstojenské třídy ne před dosažením čtvrtého přídavku pětiletého.

Při službě zvláštního uznání hodné může ředitel nebo hlavní učitel povýšen býti do vyšší třídy důstojenské také před lhůtou tuto určenou.

§ 6.

Systemisované služné učitelů při cvičných školách se státními ústavy učitelskými spojených, ze státních peněz vydržovaných, ustanovuje se na ročních 1100 zl.

§ 7.

Každý učitel při státní škole cvičné má při uspokojivé službě po každých pěti letech, která takový učitel — buďto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm — vykonal jako učitel při některé státní škole cvičné, až včetně do dokonaného 25. roku této služby nárok na zvýšení služného.

Toto zvýšení činí po uplynutí prvního a druhého pětiletí pokaždé 100 zl., po uplynutí následujících tří pětiletí pokaždé 150 zl.

O čítání jednotlivých pětiletí mají obdobnou platnost předpisy § 2 tohoto zákona.

§ 8.

Služné podučitele při státní škole cvičné ustanoveného stanoví se na 700 zl.

§ 9.

Učitelé státních škol cvičných jsou v X., podučitelé v XI. třídě důstojenské.

§ 10.

Učitelské osoby, kterým jest propůjčeno zatímné místo učitele při státní škole cvičné, mají služného ročních 1000 zl., jakož i aktivitní přídavek X. třídy důstojenské přiměřený místu, kde jsou ustanoveni.

Učitelské osoby jakožto podučitelé v zatímné vlastnosti ustanovení požívají dočasně platů definitivního podučitele školy cvičné.

Služební čas, který kdos ve vlastnosti jako zatímný učitel školy cvičné vykonal — buďto před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm — čítá se pro vyměření přídavků pětiletých při jmenování za definitivního učitele školy cvičné, jsou-li tu podmínky zákonné.

§ 11.

Předepsaná taxa služební budiž placena toliko ze služného, naproti tomu čítá se toliko služné a u ředitelů také funkční přídavek do výslužného.

§ 12.

Přídavky osobní, pokud při jejich udělení nebyla dána ustanovení zvláštní, buďte podle platných pravidel odňaty tou měrou, jak kdo dosáhl platů vyšších.

Tím nejsou dotčeny přídavky za zásluhu, jakož i remunerace a jinaké přídavky, které učitelská osoba má za svěřený jí větší výkon, jenž převyšuje její původní závazek vyučovací.

Subsistenční přídavky, na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 15. března 1895 a ze dne 28. června 1895 státním úředníkům čtyr nejnižších tříd důstojenských udělené, jakož i přídavky k substitučním platům suplentů, Nejvyšším rozhodnutím ze dne 30. června 1895 povolené, nebudou již povolovány.

§ 13.

Co se týče dotčeného v § 2 zvýšení služného, tedy s řediteli neb učiteli, kteří dříve při státních školách středních a při státních školách živnostenských byli ustanoveni, nakládá se tak, jako by byli sloužili při ústavech učitelských.

Totéž platí o ředitelích a hlavních učitelích, jakož i o professořích učitelských ústavů a středních

škol obcí a zemí, právem veřejnosti nadaných, přestoupí-li na státní ústav učitelský, když na ústavě, z kterého přestoupili, vzájemnost se zachovává a když to jeho vydržovatelé již napřed výslovně prohlásili.

§ 14.

V kterém rozsahu učitelům veřejných obecných a měšťanských škol, kteří přestupují na státní ústavy učitelské, vztažmo na školy cvičné, služební čas na školách oněch ztrávený čítán býti má za příčinou zvýšení služného, v § 2, vztažmo v § 8 dotčeného, ustanoví ministr vyučování v každé případnosti zvláště při jmenování.

Totéž má míti platnost při jmenování učitele školy cvičné za učitele hlavního vzhledem k služebnímu času, který ve vlastnosti jako učitel školy cvičné vykonal na státní škole cvičné.

§ 15.

Za suplování uprázdněných hlavních míst učitelských při ústavech učitelských, jakož i za výpomoc při vyučování na těchto ústavech budou dávány remunerace výměrou ročních 50 zl. za každou týdenní hodinu vyučovací.

Jinak zachovávají se v platnosti ustanovení substitučního normálu ze dne 3. června 1839.

§ 16.

Zákon tento nevztahuje se k učitelstvu těch cvičných škol, u kterých náklad na služné podle § 67, odstavce 2 zákona ze dne 14. května 1869, Z. Ř. č. 62, zapravuje se toliko částečně z peněz státních.

§ 17.

Všechna ustanovení v předcházejících paragrafech obsažená mají platnost také pro učitelstvo státních ústavů ke vzdělání učitelek a škol cvičných s těmito ústavy spojených.

§ 18.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlašovacím a pozbývají týmž dnem moci všechna jemu odporující ustanovení dřívějších zákonů a nařízení.

§ 19.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby zákon tento uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

175.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

jímž se upravují platy učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Veškeré učitelské osoby se služným ustanovené při živnostenských vyučovacích ústavech státem vydržovaných (státních živnostenských školách, odborných školách pro jednotlivá živnostenská odvětví, všeobecných státních školách řemeslnických) zařadují se do důstojenských tříd tuto uvedených:

Učitelé těchto ústavů do X., IX., vztažmo VIII. třídy důstojenské.

Přednostové odborů při státních školách živnostenských, pak ředitelé odborných škol pro jednotlivá živnostenská odvětví a všeobecných státních škol řemeslnických do VIII., ředitelé státních škol živnostenských do VII. třídy důstojenské.

V případnostech zvláštního zřetele hodných ředitelé státních škol živnostenských mohou zařaděni, vztažmo povýšeni býti do VI. třídy důstojenské.

§ 2.

Učitelé v IX. třídě důstojenské mohou z pravidla teprve po dosažení třetího přídavku pětiletého povýšeni býti do VIII. třídy důstojenské; výjimečně však ministr věcí duchovních a vyučování může odborníkům, kteří mají vynikající technickou neb uměleckou praxi, uděliti VIII. třídu důstojenskou, již když jsou přijati ve službu při ústavech živnostenských.

Učitelské osoby v VIII. třídě důstojenské (učitelé, přednostové odborů, ředitelé) mohou na základě své služby v každém směru uspokojující povýšeni býti do VII. třídy důstojenské; avšak s tímto povýšením není spojeno zvýšení základního služného pro VIII. důstojenskou třídu ustanoveného (§ 3).

Povýšení toto nestane se z pravidla před dosažením čtvrtého pětiletého přídavku, avšak při službě zvláštního uznání hodné může učiněno býti také před časem tímto.

§ 3.

Systemisované základní služné činí:

Pro učitele v X. třídě důstojenské 1100 zlatých, pro učitele v IX. třídě důstojenské 1400 zla-

tých a pro učitele v VIII. třídě důstojenské 1800 zlatých.

Pro ředitele odborných škol pro jednotlivá živnostenská odvětví a všeobecných státních škol řemeslnických, jakož i pro přednosty odborů při státních školách živnostenských 1800 zlatých.

Pro ředitele státních škol živnostenských do VII. třídy důstojenské zařaděných 2300 zlatých, pro tyto ředitele v VI. třídě důstojenské 2800 zlatých.

§ 4.

Ředitelé státních škol živnostenských mají funkční přídavek 800 zl., přednostové odborů při těchto ústavech, pak ředitelé odborných škol pro jednotlivá živnostenská odvětví a ředitelé všeobecných státních škol řemeslnických přídavek 600 zl.

Je-li nebo bude-li některému učiteli při živnostenských ústavech vyučovacích trvale svěřeno řízení odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví nebo všeobecné školy řemeslnické, tedy mu patří funkční přídavek 500 zl.

Dotčené přídavky nečítají se do pense.

§ 5.

Učitelstvo podle tohoto zákona ustanovené má nárok na aktivitní přídavek do výslužného nečitatelný. Přídavek tento rovná se přídavku pro příslušné důstojenské třídy státních úředníků ustanovenému.

Ředitelé státních škol průmyslových mají nárok na naturální byt v ústavě nebo na příbytečné podle místních poměrů vyměřené; naproti tomu budiž jim aktivitní přídavek vydáván toliko polovicí té sumy, která na ně připadá.

§ 6.

Služné učitelských osob v IX. a ve vyšších důstojenských třídách při živnostenských ústavech vyučovacích bude po každých pěti letech, která vykonaly na těchto nebo na jiných státních ústavech vyučovacích před počátkem působnosti tohoto zákona nebo po něm jako skuteční učitelé v zatímném nebo definitivním postavení, až včetně do 25. roku této služby, a to za první a druhé pětiletí zvýšeno pokaždé o 200 zl., za třetí, čtvrté a páté pětiletí pokaždé o 300 zl., služné učitelů v X. třídě důstojenské za stejných jinak podmínek, jakož i čítajíc služební čas, který snad dříve jako skuteční učitelé nebo po dosažení způsobilosti učitelské v úřadě učitelském na veřejných školách vykonali, zvýší se po každých třech letech za první dvě třiletí pokaždé o 100 zlatých, za další tři třiletí pokaždé o 150 zlatých.

Učitelské osoby z IX., VIII. a VII. třídy důstojenské do vyšších tříd důstojenských povýšené zůstanou v požitku pětiletých přídavků, kterých ve svém dřívějším postavení nabyly, vztažmo služební čas v dřívějších důstojenských třídách vykonaný čítá se jim při vyměřování těchto přídavků.

Jestliže by učitel písemně byl varován nebo mu byla důtka dána, ministr vyučování může zastaviti až nejdéle na tři léta udělení pětiletého přídavku.

Čas, kdy jednotlivé pětileté přídavky připadají, řídí se podle času, kterého ustanovení za skutečného učitele nabylo právní moci. Toto platí pro následující pětileté přídavky také tenkráte, když některý předcházející nebyl povolen ve lhůtě pravidelné.

§ 7.

Učitelským osobám, které jsou vřaděny do IX. a VIII. třídy důstojenské, může při jejich jmenování nebo po přiměřeném, zcela uspokojivém zaměstnání v úřadě učitelském při živnostenských ústavech čas v technické neb v umělecké praxi strávený až do pěti let, ředitelům při státních školách živnostenských za stejných podmínek až do desíti let započten býti jako služební čas pro příští vyměření výslužného, vztažmo pro požitek přídavků pětiletých.

§ 8.

Předepsaná taxa služební budiž placena toliko ze služného, naproti čemuž toliko služné může pro výslužné býti čítáno.

§ 9.

S učitelskými osobami při státních živnostenských ústavech vyučovacích nakládá se podle pravidel pro výslužné státních úředníků platných. Při čítání služebního času na těchto ústavech stráveného budiž však postupováno podle § 1, odstavce 2 zákona ze dne 9. dubna 1870, Z. Ř. č. 47.

§ 10.

S učitelstvem, které jest před působností tohoto zákona při státních živnostenských školách, při odborných školách pro jednotlivá živnostenská odvětví a při všeobecných státních školách řemeslnických ustanoveno a již v důstojenské třídy zařaděno, budiž co se týče výměry platů a jeho postavení nakládáno podle ustanovení tohoto zákona. Mají-li takové osoby učitelské, které až dosud byly v X. třídě důstojenské, zvláštní vědeckou, technickou neb uměleckou kvalifikaci, tedy jim může udělena býti IX. třída důstojenská s platy v tomto zákoně ustanovenými.

O tom rozhoduje ministr věcí duchovních a vyučování, jakož i o tom, zdali učitelé, kteří příště budou ustanoveni, mají býti vřaděni do X., IX. a VIII. třídy důstojenské.

§ 11.

Zákon tento nevztahuje se k učitelským osobám, jejichž platy spočívají na úmluvě.

§ 12.

Učitelské osoby, které by následkem úpravy platů byly zařaděny do důstojenské třídy, která jest nižší nežli důstojenská třída, ve které až dosud byly, podrží dosavadní vyšší hodnost, nenabývají však tím práva na platy vyšší.

§ 13.

Jestliže by některá osoba učitelská vřaděním do některé ze svrchu uvedených tříd důstojenských obdržela méně platů nežli až dosud, tedy má nárok na přídavek obnosem příslušného rozdílu, který podle postupu do vyššího platu budiž odňat.

§ 14.

Přídavky osobní, pokud při jejich udělení nebyla dána ustanovení zvláštní, budte podle platných pravidel odňaty tou měrou, jak kdo dosáhl platů vyšších. Tím nejsou dotčeny remunerace a jinaké přídavky, které učitelská osoba má za svěřený jí větší výkon, jenž převyšuje její původní závazek vyučovací.

Subsistenční přídavky na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 15. března 1895 a ze dne 28. června 1895 státním úředníkům, vztažmo státnímu učitelstvu čtyr nejnižších tříd důstojenských udělené, jakož i přídavky k substitučním platům suplentů, Nejvyšším rozhodnutím ze dne 30. června 1895 povolené, nebudou již povolovány.

§ 15.

Učitelským osobám ve vlastnosti státních úředníků ustanoveným, které budou vřaděny do některé důstojenské třídy v tomto zákoně ustanovené (§ 10), budiž služební čas v oné vlastnosti vykonaný čítán pro pětileté přídavky podle § 6 tohoto zákona vyměřované.

§ 16.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlašovacím.

§ 17.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

176.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

jímž vydávají se ustanovení o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidi Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Samostatným katolickým duchovním správcům a pomocným kněžím doplní se nejnižší příjem stavu jejich přiměřený (kongrua) z fondů náboženských, vztažmo z dotace státem těmto fondům dávané, pokud kongrua tato není uhrazena příjmy s duchovním úřadem spojenými.

Kongrua samostatného správce duchovního patří těm duchovním, kteří na základě kanonického dosazení biskupem diecésním mají právo a povinnost v určité církevní obci vykonávati správu duchovní nebo kteří jinak diecésním biskupem jsou oprávněni, samostatně vykonávati správu duchovní jako lokální kaplani (lokalisté), vikáři farští atd., pokud v té i oné případnosti příslušné místo správy duchovní státem jest uznáno za samostatné.

Kongrua pomocného kněze náleží těm duchovním, kteří samostatným správcům duchovním jsou od diecésního biskupa se státním přivolením přidáni, aby je ve výkonu správy duchovní podporovali.

Že takové státní uznání se stalo, budiž bez dalšího průkazu pokládáno o takových místech správy duchovní a místech kněží pomocných, která v této vlastnosti již byla zřízena, když císařský patent ze dne 5. listopadu 1855, Z. Ř. č. 195, nabyl moci, a od té doby nebyla výslovně zrušena.

Majitelé prostých obročí, zastávají-li systemisované místo kněze pomocného a byla-li tato výpomoc diecésním biskupem ve shodě se státní správou

duchovní uznána za nutnou, mají nárok na odměnu výměrou kongruy kněze pomocného, vztažmo na doplnění svého obročního příjmu až do výše kongruy kněze pomocného.

Řeholníci, kteří zastávají systemisované světské duchovní místo kněze pomocného, je-li tento úkon diecésním biskupem ve shodě se státní správou duchovní uznán za nutný, mají nárok na odměnu výměrou kongruy kněze pomocného.

§ 2.

Nejnižší příjem v každém jednotlivém na radě říšské zastoupeném království a zemi jest vytčen v obrazci I k tomuto zákonu přiloženém.

Tento nejnižší příjem zvyšuje se o 160 zl. při těch systemisovaných kněžích pomocných, kterým jsou svěřeny úkony správy duchovní při některém kostele mimo farské místo ležícím a kteří u něho mají své sídlo úřední.

§ 3.

Zdali a pokud má doplněk podle § 1 v tom kterém případu býti dán, o tom rozhoduje politický úřad zemský na základě přiznání, která skrze ordinariát buďte podávána.

Co se týče přiznání příjmů a výdajů za příčinou doplňku kongruy, o tom mají platnost zásady tyto:

§ 4.

Jakožto příjem buďte čítány toliko tyto požitky:

a) ryzí výnos z pozemků a půdy v té výšce, ve které jest z příslušných pozemků ustanoven pro vyměřování daně pozemkové;

b) výnos nájemného z pronajatých budov podle skutečné výšky, odrazíc zákonitou částku na udržování budov a na amortisaci;

c) výnos z jistin, z práv požitkových a ze živnostenských závodů;

d) pevné důchody (renty) a dotace v penězích, v hodnotě peněžité nebo v přírodninách; přírodniny buďte čítány se srážkou 20 procent z hrubého výtěžku pro menší jakost a jakožto náklad na dobývání. Výjimkou lze z ohledů slušnosti při *c)* a *d)* za příčinou nákladů na dobývání úroků jistinných nebo důchodů povoliti srážku přiměřenou;

e) příjem ze přebytků místního jmění kostelního, pokud takových přebytků může býti upotřebeno k účelům dotačním;

f) poplatky štolovní v sumě úhrnné, kterou určí zemský úřad ve shodě s biskupem diecésním, anebo ministr věcí duchovních, jestliže by dorozumění se nestalo.

Ze štolovních poplatků takto vyšetřených srazí se částka 30 zl.

§ 5.

Ze započtení jest vyloučen výnos nadací s určitým obnosem zřízených za mše a jiné úkony bohoslužebné.

§ 6.

Výnosy z majetku, který po působnosti tohoto zákona štědrými úkony některému obroči přibude, jsou vyloučeny ze započtení.

§ 7.

Jakožto výdaje buďte vřaděny:

a) zeměpanské daně z přiznaných příjmů (§ 4) vybírané, zemské, okresní a obecní dávky a jinaké příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, jakož i ekvivalent poplatkový;

b) kancelářské výdaje na vedení matrik, leč by výdaje tyto byly zapravovány ze jmění kostelního neb od některé jiné osoby k tomu zavázané, pak výdaje spojené s vedením úřadu dekanátního (okresního vikářství) v částce, která bude nařízením ustanovena;

c) výdaje na penězích a hodnotě peněžité spočívající na závazku, který by na příjmu váznul.

Sem náležejí zejména dávky kněžím pomocným, které na základě určitých titulů právních zavazují příjem obročný;

d) nařízená náhrada za mše náboženského fondu, které na doplňku kongruy váznou;

e) stálé kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody.

Naproti tomu nemohou býti započteny veliké výdaje, které se vztahují k osobní výživě (k domácnosti), ani výdaje se vzděláváním pozemků spojené, ani výdaje, které podle platných předpisů vznikají zachováváním farských budov ve stavu dobrém.

§ 8.

Nařízením bude ustanoveno, jakým způsobem přiznání mají býti zařízena, zkoumána a upravována.

Přiznání buďte podána u ordinariátu ve lhůtě dvou měsíců po dni, kterého samostatný správce duchovní, vztažmo pomocný kněz svůj úřad nastoupil, co se pak týče duchovních správců, kteří nárok na doplnění kongruy majíce, již jsou v úřadě, buďte podána ve dvou měsících po dni, kterého tento zákon nabyl moci. Lhůta tato může býti prodloužena z důvodů důležitých.

Doplněk kongruy budiž dán ode dne nastoupení úřadu, bylo-li přiznání podáno ve lhůtě zákonné nebo prodloužené. Jestliže přiznání bylo podáno, když zákonná nebo prodloužená lhůta uplynula, budiž doplněk kongruy udělen ode dne, kterého přiznání k politickému úřadu zemskému došlo.

§ 9.

Když by vyšlo na jevo, že některý příjem, který podle těchto předpisů měl býti přiznán, byl zamlčen, nebo některý výdaj vědomě nesprávně započten, tedy osobám ze správnosti přiznání odpovědným buď uložena peněžitá pokuta až do té sumy, o kterou by byl fond náboženský nebo pokladna státní byla skrácena.

Při jinakých neshodách buď přiznání toliko upraveno a jen podle okolností buď uložena náhrada útrat, které opravným řízením vzešly.

§ 10.

Zastavatelé (provisorové) uprázdněných obročí obdrží svůj plat z fondů náboženských.

Plat tento řídí se podle výše, kterou má kongrua, která tomuto obročí podle § 2 přísluší, i obnáší při obročích s kongruou 600 zl. čtyřicet pět (45) zlatých, při obročích s kongruou 700 zl. pětapadesát (55) zlatých, při obročích s kongruou 800 zl. šedesát (60) zlatých a při obročích s 1000 zl. nebo s kongruou větší sedmdesát (70) zlatých.

Zastavatelé přespolní (excurrendo-provisorové) obdrží remuneraci v každé případnosti zvláště vyměřenou, která však nikdy nesmí přesahovati dvou třetin řádného platu zastavatelského.

Avšak provisorové mají v obojí případnosti nárok na výtěžek z nadačních platů za mše a jiné úkony bohoslužebné.

§ 11.

Pomocní kněží, kteří úplně zastávají samostatného duchovního správce ke službě trvale neschopného, obdrží plat v § 10 pro provisory ustanovený. K tomuto platu budiž však v první řadě upotřebeno přebytku kongruy, jejž snad příslušné obročí poskytuje.

§ 12.

Má-li samostatný správce duchovní kromě svých povinností také ještě zastávati systemisované, avšak uprázdněné místo pomocného kněze při duchovní stanici od něho spravované, tedy náleží mu za to remunerace měsíčních 15 zl. r. č. z příjmu spojeného s místem kněze pomocného, vztažmo z náboženských fondů, pokud kongrua tohoto místa kněze pomocného není zcela nebo částečně nadána z obročního příjmu samostatného správce duchovního.

§ 13.

Duchovní správcové, kteří bez své viny stali se ke službě neschopni, obdrží, nehledíc k jich snad soukromým příjmům a čítajíc služební čas před nezaviněnou dočasnou neschopností vykonaný, plat odpočinkový, který budiž vyměřen podle přiloženého obrazce II.

Tyto platy odpočinkové budou uhrazovány z fondů náboženských, vztažmo z jejich dotace státní, jestliže by nemohly uhrazeny býti z příjmu obročního.

Jestliže by kněz deficient byl stižen zvláštní vadou tělesnou nebo jsou-li tu jiné okolnosti zřetele hodné, ministr věcí duchovních může jemu výjimečně povoliti vyšší odpočinkový plat nežli by mu podle obrazce náležel, avšak toliko do nejvyšší sumy osmi set zlatých samostatnému správci duchovnímu a čtyr set zlatých knězi pomocnému.

§ 14.

Duchovní správcové a kněží deficienti, kteří při počátku působnosti tohoto zákona požívají vyššího doplňku kongruy, vztažmo vyššího platu deficientského, nežli který by jim náležel podle předpisů tohoto zákona, podrží tento vyšší plat pro svou osobu na čas tohoto svého ustanovení, vztažmo neschopnosti.

Místům správy duchovní, kterým na základě zvláštního titulu právního trvale s upotřebením peněz fondu náboženského byla dána kongrua, převyšující položky obrazce I, zůstane tato kongrua vyšší.

Příjem takovýchto míst správy duchovní bude vyhledán také podle zásad tohoto zákona.

§ 15.

Ku přivtěleným místům správy duchovní vztahují se toliko potud ustanovení tohoto zákona, pokud se prokáže, že příslušná korporace neb obročí nemůže trvale skutečně zapravovati náležitý podle stavu nejnižší důchod kněžstva, správu duchovní vykonávajícího.

§ 16.

Dokud by přiznání podle tohoto zákona a vydaných nařízení vykonavacích podaná nebyla upravena, budou vydávány dosud poukázané doplňky kongruy, které však později budou vyrovnány.

§ 17.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlašovacím. Týmž dnem pozbývají platnosti zákony ze dne 19. dubna 1885, Z. Ř. č. 47, a ze dne 7. ledna 1894, Z. Ř. č. 16.

§ 18.

Ministrovi věcí duchovních a vyučování a ministrovi financí jest uloženo, aby zákon tento uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Kaizl m. p.

Obrazec I.

o kongruách, které byly ustanoveny podle § 1 v jednotlivých královstvích a zemích.

	Duchovnímu správci samostatnému	Kněži pomocnému
	zlatých v rak. čís.	
I. V Dolních Rakousích.		
1. Ve Vídni	1.800	500
2. V okolí Vídně až do 30 kilometrů:		
a) farářům majícím pomocné kněze systemisované	1.200	400
b) farářům nemajícím pomocných kněží systemisovaných	1.000	—
3. Ve městech a větších osadách léčebních	1.000	400
4. V ostatních osadách:		
a) farářům majícím pomocné kněze systemisované	800	350
b) farářům nemajícím pomocných kněží systemisovaných	700	—
II. V Čechách, na Moravě, ve Slezsku a v Horních Rakousích.		
1. V Praze a v Brně	1.200	400
2. V Linci (s Urfahrem), v Riedu, ve Steyeru a Welsu, pak v Opavě	1.000	400
3. V okolí pražském a brněnském až do 15 kilometrů, ve městech a městysech majících přes 5000 obyvatelů, pak ve větších osadách léčebních	900	350
4. V ostatních osadách:		
a) farářům majícím pomocné kněze systemisované	800	350
b) farářům nemajícím pomocných kněží systemisovaných	700	—
III. Ve Štýrsku, v Korutanech, v Krajnsku, v Salcbursku, v Tyrolsku a ve Vorarlbersku.		
1. Ve hlavním městě zemském	1.000	400
2. Ve městech a městysích majících přes 5000 obyvatelů a ve větších osadách léčebních	800	350
3. V ostatních osadách:		
a) farářům majícím pomocné kněze systemisované	700	300
b) farářům nemajícím pomocných kněží systemisovaných	600	—
IV. V Istrii, v Terstu s okolím, v Gorici-Gradišťsku a v Bukovině.		
1. V Terstu	1.200	400
2. V Černovicích	1.000	400
3. V okolí terstském až do 15 kilometrů, ve městech a v městysech majících přes 3000 obyvatelů, pak ve větších osadách léčebních	700	350
4. V ostatních osadách	600	300

	Duchovnímu správci samostatnému	Knězi pomocnému
	zlatých v rak. čís.	
V. V Haliči.		
1. Ve Lvově a v Krakově	1.000	400
2. Ve městech majících přes 10.000 obyvatelů, pak v osadách Podgórze (u Krakova) a v Bialé	800	350
3. Ve městech a městysech majících přes 3000 obyvatelů a ve větších osadách léčebních	700	350
4. Ve všech ostatních osadách	600	300
VI. V Dalmatsku.		
1. V Zadru	800	350
2. Ve městech a v městysích majících přes 2000 obyvatelů, ve Hvaru, v Makarsce a v Korčule, pak ve větších osadách léčebních	700	300
3. V ostatních osadách	600	300

Obrazec II.

o vyměřování platů správcům duchovním pro nezpůsobilost na odpočinek daným.

	Při službě v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě				
	do 10 let	přes 10 až do 20 let	přes 20 až do 30 let	přes 30 až do 40 let	přes 40 let
a) Duchovnímu správci samostatnému:					
jestliže kongrua při posledně spravovaném místě duchovní správy systemisovaná činila: 600 zl.	400	450	500	550	600
700 „	400	450	500	575	650
800 „	400	475	550	625	700
900 „	450	500	575	650	750
1000 nebo více zlatých	500	550	625	700	800
b) Knězi pomocnému	225	250	275	300	350

177.

Zákon, daný dne 19. září 1898,

kterým se vydávají ustanovení o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Samostatným řeckovýchodním duchovním správcům podle farského rozdělení systemisovaným (farářům) a pomocným kněžím systemisovaným (kaplanům, exponovaným kaplanům) doplní se nejnižší příjem stavu jejich přiměřený (kongrua) z pokladny státní, pokud kongrua tato není uhrazena příjmy s duchovním úřadem spojenými.

Klášterníci, kteří zastávají systemisované světské duchovní místo kněze pomocného, je-li tento úkon diecésním biskupem ve shodě se státní správou duchovní uznán za nutný, mají nárok na odměnu výměrou kongruy kněze pomocného (§ 14).

§ 2.

Nejnižší příjem jest vytčen v obrazci I k tomuto zákonu přiloženém.

Tento nejnižší příjem zvyšuje se o 160 zl. při těch systemisovaných kněžích pomocných, kterým jsou svěřeny úkony správy duchovní při některém kostele mimo farské místo ležícím a kteří u něho mají své sídlo úřední.

§ 3.

Zdali a pokud má doplněk podle § 1 v tom kterém případu býti dán, o tom rozhoduje politický úřad zemský na základě přiznání, která skrze diecésního biskupa buďte podávána.

Co se týče přiznání příjmů a výdajů za příčinou doplňku kongruy, o tom mají platnost zásady tyto:

§ 4.

Jakožto příjem buďte čítány toliko tyto požitky:

a) ryzí výnos z pozemků a půdy v té výšce, ve které jest z příslušných pozemků ustanoven pro vyměřování daně pozemkové;

b) výnos nájemného z pronajatých budov podle skutečné výšky, odrazíc zákonitou částku na udržování budov a na amortisaci;

c) výnos z jistin, z práv požitkových a ze živnostenských závodů;

d) pevné důchody (renty) a dotace v penězích, v hodnotě peněžité nebo v přírodninách; přírodniny buďte čítány se srážkou 20 procent z hrubého výtěžku pro menší jakost a jakožto náklad na dobývání. Výjimkou lze z ohledů slušnosti při *c)* a *d)* za příčinou nákladů na dobývání úroků jistinných nebo důchodů povoliti srážku přiměřenou;

e) příjem ze přebytků místního jmění kostelního, pokud takových přebytků může býti upotřebeno k účelům dotačním;

f) poplatky štolovní v sumě úhrnné, kterou určí zemský úřad ve shodě s biskupem diecésním, anebo ministr věcí duchovních, jestliže by dorozumění se nestalo.

Ze štolovních poplatků takto vyšetřených srazí se částka 30 zl.

§ 5.

Ze započtení jest vyloučen výnos nadací s určitým obnosem zřízených za liturgie a jiné úkony bohoslužebné.

§ 6.

Výnosy z majetku, který po působnosti tohoto zákona štědrými úkony některému obroční přibude, jsou vyloučeny ze započtení.

§ 7.

Jakožto výdaje buďte vřaděny:

a) zeměpanské daně z přiznaných příjmů (§ 4) vybírané, zemské, okresní a obecní dávky a jinaké příspěvky k účelům veřejným na základě některého zákona placené, jakož i ekvivalent poplatkový;

b) kancelářské výdaje na vedení matrik, leč by výdaje tyto byly zapravovány ze jmění kostelního neb od některé jiné osoby k tomu zavázané, pak výdaje spojené s vedením úřadu okresního protopresbyteriatu v částce, která bude nařízením ustanovena;

c) výdaje na penězích a hodnotě peněžité spočívající na závazku, který by na příjmu váznul.

Sem náležejí zejména dávky kněžím pomocným, které na základě určitých titulů právních zavazují příjem obroční;

d) stálé kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody.

Naproti tomu nemohou býti započteny všeliké výdaje, které se vztahují k osobní výživě (k domácnosti), ani výdaje se vzděláváním pozemků spojené, ani výdaje, které podle platných předpisů vznikají zachováváním farských budov ve stavu dobrém.

§ 8.

Nařízením bude ustanoveno, jakým způsobem přiznání mají býti zařízena, zkoumána a upravována.

Přiznání buďte podána u biskupské konsistoře ve lhůtě dvou měsíců po dni, kterého samostatný správce duchovní, vztažmo pomocný kněz svůj úřad nastoupil, co se pak týče duchovních správců, kteří nárok na doplnění kongruy mající, již jsou v úřadě, buďte podána ve dvou měsících po dni, kterého tento zákon nabyl moci. Lhůta tato může býti prodloužena z důvodů důležitých.

Doplněk kongruy budiž dán ode dne nastoupení úřadu, bylo-li přiznání podáno ve lhůtě zákonné nebo prodloužené. Jestliže přiznání bylo podáno, když zákonná nebo prodloužená lhůta uplynula, budiž doplněk kongruy udělen ode dne, kterého přiznání k politickému úřadu zemskému došlo.

§ 9.

Když by vyšlo na jevo, že některý příjem, který podle těchto předpisů měl býti přiznán, byl zamlčen, nebo některý výdaj vědomě nesprávně započten, tedy osobám ze správnosti přiznání odpovědným buď uložena peněžitá pokuta až do té sumy, o kterou by byl fond náboženský nebo pokladna státní byla skrácena.

Při jinakých neshodách buď přiznání toliko upraveno a jen podle okolností buď uložena náhrada útrat, které opravným řízením vzešly.

§ 10.

Zastavatelé (provisorové) uprázdněných obročí (samostatných míst správy duchovní) obdrží podle doby, po kterou jejich zastávání trvá, příslušný podíl ve skutečném ročním výnosu toho kterého obročí. Nevyjde-li podle toho na měsíc při obročích s 600 zl. kongruy částka 45 zl., při obročích se 700 zl. kongruy částka 55 zl., při obročích s 800 zl. kongruy částka 60 zl., tedy to, co by podle toho scházelo, doplní se z pokladny státní.

Zastavatelé přespolní (excurrendo-provisorové) samostatných míst správy duchovní obdrží remuneraci v každé případnosti zvláště vyměřenou, která budiž uhrazena, vztažmo doplněna nejprve z výnosu zastávaného obročí, a pokud by výnos tento nestačil, z pokladny státní, avšak v případnosti této nesmí přesahovati dvou třetin řádného platu zastavatelského.

Způsob, kterým skutečný příjem obroční má býti zjištěn, bude upraven způsobem nařizovacím.

Provisorové uprázdněných obročí mají nárok na výtěžek z nadačních platů za liturgie a jiné úkony bohoslužebné, které konati jsou povinni.

§ 11.

Pomocní kněží, kteří úplně zastávají samostatného duchovního správce ke službě trvale neschopného, obdrží plat v § 10 pro provisory ustanovený. K tomuto platu budiž však v první řadě upotřebeno přebytku kongruy, jejž snad příslušné obročí poskytuje.

§ 12.

Má-li samostatný správce duchovní kromě svých povinností také ještě zastávati systemisované, avšak uprázdněné místo pomocného kněze při duchovní stanici od něho spravované, tedy náleží mu za to remunerace měsíčních 15 zl. r. č. z příjmu spojeného s místem kněze pomocného, vztažmo z pokladny státní, pokud kongrua tohoto místa kněze pomocného není zcela nebo částečně nadána z obročního příjmu samostatného správce duchovního.

§ 13.

Duchovní správcové, kteří bez své viny stali se ke službě neschopni, obdrží, nehledíc k jich snad soukromým příjmům a čítajíc služební čas před nezaviněnou dočasnou neschopností vykonaný, plat odpočinkový, který budiž vyměřen podle přiloženého obrazce II.

Tyto platy odpočinkové budou uhrazovány z pokladny státní, jestliže by nemohly uhrazeny býti z příjmu obročního.

Jestliže by kněz deficient byl stížen zvláštní vadou tělesnou nebo jsou-li tu jiné okolnosti zřetele hodné, ministr věcí duchovních může jemu výjimečně povoliti vyšší odpočinkový plat nežli by mu podle obrazce náležel, avšak toliko do nejvyšší sumy 800 zl. samostatnému správci duchovnímu a 400 zl. knězi pomocnému.

§ 14.

Ku klášterním farám a ku klášterníkům, kteří jsou výjimečně při světských obročích zaměstnáni, vztahují se toliko potud ustanovení tohoto zákona, pokud se prokáže, že příslušná korporace nemůže trvale skutečně zapravovati náležitý podle stavu nejnižší důchod kněžstva, správu duchovní vykonávajícího.

§ 15.

Dokud by přiznání podle tohoto zákona a vydaných nařízení vykonavacích podaná nebyla upravena, budou vydávány dosud poukázané doplňky kongruy, které však později budou vyrovnány.

§ 16.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlašovacím. Týmž dnem pozbývají platnosti zákony ze dne 10. prosince 1887, Z. Ř. č. 142, a ze dne 7. ledna 1894, Z. Ř. č. 17.

§ 17.

Ministrovi věcí duchovních a vyučování a ministrovi financí jest uloženo, aby zákon tento uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 19. září 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Kaizl m. p.

Obrazec I.

o dotacích, které byly ustanoveny zákonem ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, pro řecko-východní správce duchovní v Dalmatsku.

	Duchovnímu správci samostatnému	Knězi pomocnému
	zlatých v rak. čís.	
1. V Zadru	800	350
2. Ve městech a v městysích přes 2000 obyvatelů, pak ve ve větších místech lázeňských	700	300
V ostatních osadách	600	300

Obrazec II.

o vyměřování odpočinkových platů řeckovýchodním správcům duchovním ke službě nezpůsobilým.

	Při službě v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě				
	do 10 let	přes 10 až do 20 let	přes 20 až do 30 let	přes 30 až do 40 let	přes 40 let
	zlatých v rakouském čísle				
a) Duchovnímu správci samostatnému, jestliže kongrua při posledně spravovaném místě duchovní správy systemisovaná činila:					
600 zl.	400	450	500	550	600
700 „	400	450	500	575	650
800 „	400	475	550	625	700
b) Knězi pomocnému	225	250	275	300	350

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIX. — Vydána a rozeslána dne 1. října 1898.

Obsah: (Čís. 178—181.) 178. Vyhláška o koncessování drobných elektrických drah o rozchodu pravidelném v obvodě královského hlavního města Olomouce a v okolí. — 179. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby na místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic. — 180. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k dostavení drobné dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř. — 181. Vyhláška, že byla znova prodloužena stavební lhůta pro drobnou dráhu o kolejích pravidelných k závodišti v Kottingbrunně.

178.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 16. září 1898,

o koncessování drobných elektrických drah o rozchodu pravidelném v obvodě královského hlavního města Olomouce a v okolí.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a s c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek dále podrobněji uvedených obci královského hlavního města Olomouce žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování tuto uvedených tratí drobné elektrické dráhy o rozchodu pravidelném v obvodě královského hlavního města Olomouce a v okolí:

a) od nádraží c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda v Olomouci třídou Nádražní, Františko-Josefovou třídou, náměstím Františka Josefa, Eliščinou třídou, ulicí Ostružnickou, Horním náměstím, pak ulicí Litovelskou, třídou Stromořadní, ulicí Fröhlichovou k dělostřeleckým kasárnám arcivévody Viléma,

b) z Horního náměstí Terezskou ulicí a Rudolfovou třídou až k osadě Nové Ulici,

c) z Horního náměstí ulicí Zámečnickou a přes Bělidla ke kolně na vozy u ženských lázní.

§ 1.

Povoleným tratem drobné železnice propůjčují se finanční výhody v článku V svrchu dotčeného zákona uvedené.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

O případné záměně kolku z osobních lístků jízdných v poplatek percentuálný platiti má ustanovení v článku XX, odstavci druhém zákona uvedeného dané.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna stavbu svrchu řečených železnic ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do jednoho roku, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěné dráhy pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti

přiměřenou jistotu, složíc kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění tuto povolených železnic propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolených drah upotřebeno bylo veřejných silnic, nejsoucích ve správě obecní, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo oněch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

Koncessionářka jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou těchto drah bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení těchto drah již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 5.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a vozbě povolených drah podle obsahu této koncesse a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železniční, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonů a nařízení, jež snad budou vydány, konečně podle příkazů c. k. ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 6.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení drah, jakož i na opatření obozu a na dotaci fondu reservního, čítajíc k nim úroky interkalarní za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po zpotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 7.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po povolené dráze.

Podrobnější podmínky o tom budte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva nebo zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 8.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali za věc potřebnou, aby vozba po některé trati povolených drah dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 9.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů, dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí povolených tuto drah a se vykáží úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 10.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, jež úmluvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě železničné vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové této mezi sebou vedou, smí dopravována býti zřízenci železničného podniku.

§ 11.

Koncessionářka jest zavázána, postarati se o invaliditní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomuto konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u svazu řečeného.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 13.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co týče se početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 14.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povoleným železnicím.

§ 15.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna přenechati vozbu povolených drah osobám jiným.

§ 16.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnic jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 17.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, porušily se opět aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Wittek m. p.

179.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 26. září 1898,

že byla prodloužena lhůta k zahájení vozby na místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 21. září 1899 prodloužena lhůta, v § 2 koncessní listiny ze dne 21. září 1896, Z. Ř. č. 193, ustanovená k dokonání místní dráhy z Nového Dvora do Bezdružic a k zahájení vozby po ní.

Wittek m. p.

180.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 26. září 1898,

že byla prodloužena lhůta k dostavení drobné dráhy z Prahy (ze Smíchova) do Košíř.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla až do 14. března 1899 prodloužena lhůta, ve vyhlášce c. k. ministeria železničného ze dne 28. února 1898, Z. Ř. č. 42, ustanovená k dokonání nevystavěné dosud konečné trati drobné elektrické dráhy o kolejích pravidelných z Prahy (ze Smíchova) do Košíř a k zahájení vozby na ní.

Wittek m. p.

181.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 26. září 1898,

že byla znova prodloužena stavební lhůta pro drobnou dráhu o kolejích pravidelných k závodišti v Kottingbrunně.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla na jeden další rok, t. j. až do 31. srpna 1899 prodloužena lhůta k vystavění drobné dráhy o kolejích pravidelných k závodišti v Kottingbrunně v § 2 vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 5. července 1897, Z. Ř. č. 160, ustanovená a potom vyhláškou c. k. železničného ministeria ze dne 17. ledna 1898, Z. Ř. č. 27, až do 21. srpna 1898 prodloužená.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LX. — Vydána a rozeslána dne 8. října 1898.

Obsah: (Čís. 182—183.) 182. Listina o koncessi pro místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic. — 183. Vyhláška, že Nejvyšší koncesse ke stavbě a ku provozování místní dráhy z Doliny do Wygody byla převedena na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy.

182.

Listina o koncessi ze dne 24. září 1898,

pro místní dráhu z Otrokovic do Vyzovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi inženýrovi Emilu Janovitzovi v Kroměříži ve spolku s inženýrem Emilem Törökem v Budapešti žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném z Otrokovické zástavky ležící na vídeňsko-krakovské trati c. k. privilegované severní dráhy císaře Ferdinanda, kterážto zástavka budiž na stanici upravena, do Vyzovic podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, pod podmínkami tuto určenými:

1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni dáti jistotu, složíce kauci padesáti tisíc zlatých v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správě uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři mají se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určilo mi-

nisterium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Naproti tomu propůjčuje se koncessionářům právo, až do sumy správou státní ustanovené vydati akcie prioritní, kteréžto akcie svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která příslušeti bude akciím prioritním, nežli akcie kmenové nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli čtyřmi procenty, při čemž nebudiž dopláceno z výtěžků let pozdějších.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře akcií kmenových i prioritních, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských drahách státních bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného

loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude platnost míti po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Koncessionáři nejsou oprávněni vozbu po tuto povolené dráze jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, vozbu po povolené dráze převzíti zejména tenkráte, když by nabyla přímého spojení s některou drahou státem provozovanou, a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářů provozovati.

V této případnosti buďte státní správě od koncessionářů nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnem ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionáři učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající buďte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena. K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

2. Kupní cena, podle předcházejícího ustanovení vyhledaná, budiž placena koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle 1. odstavce vyhledaný, nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového základního kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy

dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 2, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc (jak se samo sebou rozumí bez započtení přirážky podle závěrečného ustanovení odstavce 1. konané).

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 4 předepsanou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a společnostní obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které eventuálně s výhradou dodatečného upravení bude prozatímně ustanoveno (č. 1 až 4), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem, nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, i může naříditi, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

183.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 24. září 1898,

že Nejvyšší koncesse ke stavbě a ku provozování místní dráhy z Doliny do Wygody byla převedena na Bertholda a Armina svobodné pány Poppry de Podhragy.

Poněvadž místní dráha z Doliny do Wygody, podle Nejvyšší koncessní listiny ze dne 3. března 1883, Z. Ř. č. 36, od Leopolda svobodného pána Poppra de Podhragy vystavěná a provozovaná, po úmrtí tohoto koncessionáře byla soudně odevzdána jeho dědicům Bertholdovi a Arminovi svobodným pánům Popprům de Podhragy, byly na základě Nejvyššího zmocnění koncessní práva a povinnosti převedeny vzhledem k dotčené železničné trati na řečené dědice a při této příležitosti podle změněných poměrů takto určeny:

I.

Ustanovení v §§ 1 až včetně 8, pak 11 a 12 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 3. března 1883, Z. Ř. č. 36, budou míti platnost s těmito doplňky:

1. Koncessionáři jsou zavázáni, k žádosti správy státní zříditi pokračovací trať povolené dráhy místní ze stanice Wygodské až k haličsko-uherským hranicím, když bude zabezpečena stavba připojovací trati na uherském území.

2. Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu a na dotaci státní správou ustanoveného fondu reservního, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku

kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

3. Snížené tarifní sazby, pro dopravy vojenské platné, mají se vzlahovati také k domobraně obojí polovice říšské jakož i k dopravě civilních sborů strážných (stráže bezpečnostní, stráže finanční atd.).

4. Vozba po dráze, o které jedná tato koncesse a na které budiž udržována pravidelná doprava osob a zboží, bude provozována po celou dobu koncessní státem na účet koncessionářů. Podmínky této vozby budou ustanoveny vozební smlouvou, která mezi správou státní s koncessionáři bude učiněna.

5. Koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za umluvené dražné a náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívaných drahách nebo jednotlivých tratech jejich.

6. Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi neb stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takovéto případnosti však vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

II.

Na místě ustanovení obsažených v §§ 9 a 10 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 3. března 1883, Z. Ř. č. 36, nastoupí tyto předpisy:

7. Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

a) Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 2 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 3. března 1883, Z. Ř. č. 36, stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

b) Za zákupné budiž pokládána ta suma, která se v čase zákupu rovná účetní jistinné hodnotě, podle pětiprocentního zúrokování vypočtené, ročních důchodů od času zákupu až do uplynutí koncesse dospělých, podle předcházejících ustanovení sub *a)* vypočtených.

c) Zákupné bude podle vůle státní správy zaplaceno buďto v hotovosti nebo v státních úpisech dlužních, nehledíc k času zákupu.

Ku placení může býti upotřebeno všelikých státních úpisů dlužních; dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

d) Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu pod lit. *a)* až *c)* předepsanou vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, vyjímajíc vlečnou dráhu k pile u Wygody, avšak pojímajíc v to oboz dopravní, zásoby materialní a pokladničné, a jinaké vlečné dráhy a vedlejší závody vlastnictvím koncessionářů snad jsoucí, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

e) Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což

pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

α) čas, kterým zákup se stane;

β) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných právních důvodů mají připadnouti státu;

γ) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku s uvedením platební lhůty a místa platebního a které s výhradou pozdější opravy prozatímně bude vyhledáno.

f) Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

g) Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

Vláda má právo na základě zákupného prohlášení provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přešly.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

8. Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v čís. 7, lit. *d)* naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí, podrží koncessionáři vlastnictví vlečné dráhy ku pile u Wygody, mimo to i fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice

III.

Na místě koncessních podmínek ze dne 19. března 1883 v oddíle I, čísle 9 a v oddíle II, čísle 1 a 2 pro místní dráhu z Doliny do Wygody ustanovených nastoupí tyto předpisy:

9. Koncessionáři jsou zavázáni opatřiti vozidla, jichž je třeba k vozbě dráhy místní, a to tři osobní vozy, jeden vůz pro poštu a pro průvodčí, 50 vozů nákladních, potřebné dresiny, železničné váhy a záložní věci, pak k žádosti správy státní také dvě lokomotivy s největším osovým obtížením 12 tun. Konstrukce vozidel budiž schválena železničným ministeriem.

10. Pro dopravu osob, zavazadel a zboží na místní dráze z Doliny do Wygody mají bez výjimky míti platnost tarify, které té které doby platí pro 9 kilometrů připojujících se tratí c. k. státních drah, čítajíc v to i roztřídění zboží pro haličské trati c. k. státních drah platné.

Při vzájemné dopravě mezi místní drahou z Doliny do Wygody a c. k. státními dráhami

průčet se nekoná, nýbrž tarify čítají se tím, že sečtou se obojí neskrácené sazby nákladní.

Vybírané jízdné a dopravné a ostatní poplatky smějí býti čítány toliko v dočasné zákonné zemské měně bez přirážky ažiové.

Jakmile by dráha po dvě za sebou následující léta z dopravy osob a zboží poskytovala ryzí výnos 4000 zl. za kilometr, ministerium železničné může nařídíti, aby tarifní sazby až dotud platné byly poměrně sníženy.

Výhody, na připojujících se tratech c. k. státních železnic v čase nouze a neobyčejné drahoty potravin lidských a dobytčích nebo z národohospodářských důvodů pro některé druhy zboží poskytnuté — vyjímajíc však dřevo, dřevěné uhlí a dřevěné brikety — mají se vztahovati také k místní dráze z Doliny do Wygody.

11. Tarifová část I rakouských a bosensko-hercegovinských drah, obsahující společná ustanovení pro dopravu osob, zavazadel cestovních, zboží expresního a psů, dále tarifová část I o všeobecných ustanoveních pro dopravu mrtvol, živých zvířat a zboží na rakousko-uherských a bosensko-hercegovinských železnicích, část tato se změnami rozlíděním zboží u c. k. rakouských státních drah podmíněnými, budou k žádosti c. k. železničného ministeria míti platnost také pro místní dráhu z Doliny do Wygody.

12. Úprava tarifů osobních a pro zboží, jakož i výkonů pro účely veřejné jest zákonodárstvu každé doby vyhrazena.

Koncessionáři mají se podrobiti takové úpravě.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXI. — Vydána a rozeslána dne 12. října 1898.

Obsah: (Čís. 184—187.) 184. Vyhláška o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených. — 185. Nařízení, jímž mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská nařízením obchodního ministeria ze dne 12. května 1897 vydaného. — 186. Nařízení o úřední působnosti okresního hejtmana karlínského. — 187. Nařízení, kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898 pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v 10 těchto okresích.

184.

Vyhláška ministerií vnitra, věcí duchovních a vyučování, financí a práv ze dne 3. září 1898,

o školních příspěvcích, zavedených v některých královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, a o jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům z nemovitého jmění pozůstalostního, které náleží ku pozůstalosti, která se podle všeobecných pravidel o příslušnosti soudní projednává v některém jiném království nebo některé jiné zemi na říšské radě zastoupených.

(Srovnej vyhlášku ze dne 11. června 1898, Z. Ř. č. 101.)

Z příspěvků, jichž druh v titulu jest vytčen, byl mimo to zaveden školní příspěvek v Tyrolsku (zákon ze dne 28. listopadu 1897, Zákonník zemský č. 21 z r. 1898, platný ode dne 12. července 1898).

Vyměřovati tento školní příspěvek jest podle tohoto zemského zákona povoláno c. k. finanční ředitelství okresní v Inšpruku.

Tento zemský zákon vztahuje se ku pozůstalostem, u kterých dědictví napadlo po počátku jeho působnosti.

Thun m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

(Schmieb.)

185.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a orby ze dne 28. září 1898,

jímž mění se §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská nařízením obchodního ministeria ze dne 12. května 1897, Z. Ř. č. 122, vydaného.

Ve shodě s c. k. ministeriemi vnitra a orby se ustanovuje, že §§ 13 a 15 plavebního a policejního řádu pro jezera Korutanská nařízením obchodního ministeria ze dne 12. května 1897, Z. Ř. č. 122, vydaného, které jednají o označování plavidel, vztažmo o ohledávání plachetních lodí, veslových lodí, člunů a prámů, budoucně nemají se vztahovati na soukromé veslové a soukromé plachetní čluny (vyjímajíc plavbu živnostenskou nebo za mzdu).

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p.

Baernreither m. p. **Kast** m. p.

186.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 5. října 1898,

o úřední působnosti okresního hejtmana karlínského.

Poněvadž bylo zřízeno okresní hejtmanství v Žižkově (vyhláška ministeria vnitra ze dne 7. srpna 1898, Z. Ř. č. 141), nařizuje se vzhledem k nařízení ministeria vnitra ze dne 31. července 1868, Z. Ř. č. 114, jímž obstarávání místodržitelských prací ve jménu místodržitelově bylo převedeno na několik okresních hejtmanů v Čechách, že rozšířená úřední působnost okresního hejtmana karlínského má vztahovati se k okresnímu hejtmanství hořovickému, rakovnickému, slánskému, mělnickému, českobrodskému, smíchovskému, kladenskému, příbramskému, na Královských Vinohradech a žižkovskému, čímž mění se číslo 1 nařízení ministeria vnitra ze dne 11. září 1896, Z. Ř. č. 175.

Thun m. p.

187.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 11. října 1898,

kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v 10 těchto okresích.

Na základě § 10 zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, podle usnesení, veškerým ministerstvem dne 6. října 1898 učiněného, po vyžádaném Nejvyšším schválení, výjimečná opatření, nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná, zrušují se v těchto politických okresech: Biała, Dąbrowa, Kolbuszowa, Łańcut, Mielec, Nisko, Ropczyce, Tarnobrzeg, Wadowice a Żywiec.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p.
Wittek m. p.
Bylandt m. p.
Kaizl m. p.
Welsersheimb m. p.
Ruber m. p.
Kast m. p.
Jędrzejowicz m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXII. — Vydána a rozeslána dne 15. října 1898.

Obsah: Čís. 188. Mezinárodní úmluva, učiněná mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Dánskem, Španělskem, Francouzskem, Velkou Britannií, Řeckem, Italií, Nizozemskem, Perskem, Portugalskem a Ruskem o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu.

188.

Mezinárodní úmluva ze dne 3. dubna 1894,

učiněná mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Dánskem, Španělskem, Francouzskem, Velkou Britannií, Řeckem, Italií, Nizozemskem, Perskem, Portugalskem a Ruskem o zdravotních opatřeních při poutích do Mekky a o zdravotních opatřeních v Perském zálivu.

(Učiněna v Paříži dne 3. dubna 1894, ratifikována od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ve Wallsee dne 27. listopadu 1897, o čemž vespolné ratifikace vyměněny v Paříži dne 20. června 1898.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad res publicam sanitatem tempore morborum pernicialium concernentes regulandas cum pluribus regiminibus conventio die tertia mensis Aprilis, anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto et declaratio addititia die trigesima mensis Octobris anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo Lutetiae Parisiorum tenoris sequentis initae et signatae fuissent:

(Text původní.)

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grand-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

Ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour la prophylaxie du pèlerinage de la Mecque et la surveillance sanitaire à établir au golfe Persique, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

M. le Comte Charles de Kuefstein, Son Chambellan et Conseiller intime, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Seigneurs d'Autriche, Chevalier de 2e classe de l'Ordre de la Couronne de fer;

Překlad.

Úmluva.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. atd. a Apoštolský král Uherský; Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský jménem Německé říše; Jeho Veličenství král Belgický; Jeho Veličenství král Dánský; Jeho Veličenství král Španělský a Jeho jménem Její Veličenství královna vladařka království; předseda republiky Francouzské, Její Veličenství královna spojeného království Velké Britannie a Irska, císařovna Indická; Jeho Veličenství král Řecký; Jeho Veličenství král Italský; Její Veličenství královna Nizozemská a Jejím jménem královna vladařka království; Jeho Veličenství šah Perský; Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský a Jeho Veličenství císař všech Rusí,

rozhodnuvše se, ujednati opatření, která by měla býti učiněna za příčinou profylaxe při poutích do Mekky, a o zdravotní službě dozorčí, která má býti zavedena v Perském zálivu, jmenovali Svými plnomocníky, a to:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. atd. a Apoštolský král Uherský:

pana hraběte Karla z Kuefsteina, Svého komořího a tajného radu, mimořádného vyslance a zmocněného ministra, člena rakouské sněmovny panské, rytíře řádu železné koruny II. třídy;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

M. de Schoen, Son Conseiller de Légation à l'Ambassade d'Allemagne à Paris;

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. le Baron Eugène Beyens, Conseiller de la Légation de Belgique à Paris, Chevalier de l'Ordre de Léopold;

M. le Docteur Alfred Devaux, Inspecteur général du Service de santé civil et de l'hygiène au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et des Travaux publics, Officier de l'Ordre de Léopold;

M. le Docteur E. van Ermengem, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Chevalier de l'Ordre de Léopold;

Sa Majesté le Roi de Danemark,

M. le Comte Gebhard Léon de Moltke-Hvitfeldt, Son Chambellan et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, Grand-Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre;

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

M. Fernand Jordan de Urries, Marquis de Novallas, Son Chambellan, Premier Secrétaire de l'Ambassade d'Espagne à Paris, Commandeur de l'Ordre de Charles III;

M. Amalio Jimeno y Cabañas, Sénateur du Royaume, Professeur à la Faculté de médecine de Madrid, Commandeur avec plaque de l'Ordre d'Isabelle la Catholique;

Le Président de la République Française,

M. Camille Barrère, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Chargé d'Affaires de la République Française à Munich, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Gabriel Hanotaux, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Directeur des Consulats et des Affaires commerciales, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. le Professeur Brouardel, Président du Comité consultatif d'hygiène publique de France, Doyen de la Faculté de médecine de Paris, Membre de l'Académie des sciences, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský:

pana z Schoenů, Svého legačního radu při německém velevyslanství v Paříži;

Jeho Veličenství král Belgický:

pana svobodného pána Eugena Beyensa, legačního radu belgického v Paříži, rytíře řádu Leopoldova:

pana dr. Alfreda Devauxa, generálního inspektora civilní služby zdravotní v ministeriu orby, průmyslu a veřejných prací, důstojníka řádu Leopoldova;

pana dr. van Ermengem, profesora hygiény a bakteriologie při universitě v Gentu, rytíře řádu Leopoldova;

Jeho Veličenství král Dánský:

pana hraběte Gebharda Leona z Moltke-Hvitfeldtu, Svého komořího, mimořádného vyslance a zmocněného ministra u vlády Francouzské republiky, velkokřížníka řádu Danebrogského a majitele čestného kříže téhož řádu;

Jeho Veličenství král Španělský a Jeho jménem Její Veličenství královna vladařka království:

pana Fernanda Jordána de Urries, markýze de Novallas, Svého komořího, prvního tajemníka španělského velevyslanectví v Paříži, komandéra řádu Karla III.;

pana Amalia Jimeno y Cabañas, senátora království, profesora při lékařské fakultě v Madridě, komandéra s hvězdou řádu Isabelly Katolické;

Předseda republiky Francouzské:

pana Camilla Barrèra, zmocněného ministra I. třídy, jednatele republiky Francouzské v Mnichově, důstojníka řádu čestné legie;

pana Gabriela Hanotauxa, zmocněného ministra I. třídy, ředitele konsulátů a záležitostí obchodních, důstojníka řádu čestné legie;

pana professora Brouardela, předsedu francouzského komitétu pro zdravotnictví, dekana lékařské fakulty v Paříži, člena akademie věd, komandéra řádu čestné legie;

M. Henri Monod, Conseiller d'Etat. Directeur de l'Assistance et de l'Hygiène publiques au Ministère de l'Intérieur, Membre de l'Académie de médecine, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. le Professeur Proust, Inspecteur général des Services sanitaires, Professeur à la Faculté de médecine de Paris, Membre de l'Académie de médecine, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

M. Phipps, Ministre Plénipotentiaire;

M. le Docteur Thorne Thorne, Chef du Département sanitaire au „Local Government Board", Compagnon de l'Ordre du Bain;

M. le Chirurgien général J. M. Cuningham, ancien Chef du Département médical au Gouvernement de l'Inde, Compagnon de l'Ordre de l'Étoile des Indes;

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

M. Criésis, Chargé d'Affaires de Grèce à Paris;

M. le Docteur Vafiadès, Délégué grec au Conseil sanitaire de Constantinople;

Sa Majesté le Roi d'Italie.

M. le Marquis Malaspina di Carbonara, Premier Secrétaire de l'Ambassade d'Italie à Paris, Officier de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

M. le Chevalier de Stuers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, Commandeur de l'Ordre du Lion néerlandais;

M. le Docteur V.-P. Ruysch, Conseiller sanitaire au Ministère de l'Intérieur des Pays-Bas, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais;

M. J.-A. Kruyt, Consul général des Pays-Bas à Pénang, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais;

Sa Majesté le Schah de Perse,

M. le Docteur Mirza Zeynel Abidine-Khan Moïn-ol Atebba, Médecin spécial de S. A. I. le Prince héritier;

M. le Docteur Mirza Khalil-Khan, Médecin du Ministère des Affaires étrangères de Perse;

pana Jindřicha Monoda, státního radu, ředitele veřejného chudinství a zdravotnictví v ministeriu vnitra, člena lékařské akademie, důstojníka čestné legie;

pana professora Prousta, generálního inspektora zdravotní služby, professora při lékařské fakultě v Paříži, člena lékařské akademie, komandéra řádu čestné legie;

Její Veličenství královna spojeného království Velké Britannie a Irska, císařovna Indická:

pana Phippsa, zmocněného ministra;

pana dr. Thorne Thorna, přednostu zdravotního oddělení v „Local Government Board", rytíře řádu Bathského;

pana generálního chirurga J. M. Cuninghama, dřívějšího přednostu lékařského oddělení při vládě indické, rytíře řádu hvězdy Indické;

Jeho Veličenství král Řecký:

pana Criésisa, řeckého jednatele v Paříži;

pana dr. Vafiadèsa, delegáta řeckého v zdravotní radě v Cařihradě;

Jeho Veličenství král Italský:

pana markýze Malaspina di Carbonara, prvního tajemníka italského velevyslanectví v Paříži, důstojníka řádu sv. Mauricia a Lazara;

Její Veličenství královna Nizozemská a Jejím jménem královna vladařka království:

pana rytíře ze Stuersů, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra při vládě republiky Francouzské, komandéra řádu lva Nizozemského;

pana dr. V.-P. Ruysche, zdravotního radu v nizozemském ministeriu vnitra, rytíře řádu lva Nizozemského;

pana J.-A. Kruyta, nizozemského generálního konsula v Pénange, rytíře řádu lva Nizozemského;

Jeho Veličenství šah Perský:

pana dr. Mirzu Zeynel Abidine-Khana Moïn-ol Atebba, tělesného lékaře Jeho císařské Výsosti korunního prince;

pana dr. Mirzu Khalil-Khana, lékaře v perském ministeriu věcí zahraničných;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. Gabriel-José de Zogheb, Consul général, Agent diplomatique du Portugal en Égypte,

et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

M. Michel de Giers, Conseiller d'État, Chambellan de Sa Cour, Conseiller du Ministère des Affaires étrangères de Russie,

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

I. *En ce qui concerne la police sanitaire dans les ports de départ de l'Extrême-Orient (Indes britanniques, Possessions néerlandaises, etc., etc.):*
Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans l'Annexe I de la présente Convention.

II. *En ce qui touche la surveillance sanitaire des pèlerins dans la mer Rouge:*
Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe II.

III. *En ce qui concerne la protection du golfe Persique:*
Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe III.

IV. *En ce qui touche l'application des mesures contenues dans les précédentes annexes:*

Sont adoptées les mesures prescrites dans l'Annexe IV.

V. Les Annexes ci-dessus indiquées ont la même valeur que si elles étaient incorporées dans la présente Convention.

VI. Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer, sur leur demande. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la République française, et par celui-ci aux autres Gouvernements signataires.

VII. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années par tacite réconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets.

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard.

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský:

pana Gabriel-Joséa de Zogheb, generálního konsula, diplomatického jednatele portugalského v Egyptě;

Jeho Veličenství císař všech Rusí:

pana Michala z Giersů, státního radu, dvorního komořího, ministerského radu v ruském ministeriu věcí zahraničných,

kteří vyměnivše své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, usnesli se o těchto ustanoveních:

I. O zdravotně policejních opatřeních v dálném Východě (v anglické Indii, v nizozemských državách atd. atd.):
Jsou přijata opatření vytčená a přesně vymezená v příloze I. této úmluvy.

II. O zdravotním dozoru k poutníkům v Rudém moři:
Jsou přijata ustanovení v příloze II. uvedená.

III. O ochranných opatřeních v Perském zálivu:
Jsou přijaty předpisy obsažené v příloze III.

IV. Co se týče výkonu opatření obsažených v přílohách předcházejících:

Jsou přijaty předpisy obsažené v příloze IV.

V. Přílohy svrchu uvedené mají touž platnost, jako kdyby byly pojaty do textu přítomné úmluvy.

VI. Státům, které se v této úmluvě neúčastnily, může k jejich žádosti přístup povolen býti. Přístup tento budiž diplomatickou cestou oznámen vládě republiky Francouzské a od ní ostatním podepsaným mocnostem.

VII. Úmluva tato bude míti platnost po pět let ode dne výměny ratifikací. Úmluva tato bude mlčky od pěti let k pěti letům obnovována, leč by některá z vysokých smlouvajících Stran oznámila šest měsíců před uplynutím dotčené pětileté lhůty, že chce od úmluvy této ustoupiti.

Jestliže by některá z mocností úmluvu vypověděla, bude výpověď tato toliko pro ni účinkovati.

La présente Convention sera ratifiée; les ratifications en seront déposées à Paris le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en treize exemplaires, le trois avril mil huit cent quatre-vingt-quatorze.

(L. S.) Signé: **Kuefstein.**

(L. S.) „ **Schoen.**

(L. S.) „ **Bon Eug. Beyens.**

(L. S.) Signé: **Alf. Devaux.**

(L. S.) „ **Dr van Ermengem.**

(L. S.) Signé: **Moltke-Hvitfeldt.**

(L. S.) „ Marquis **de Novallas.**

(L. S.) Signé: **Dr Amalio Jimeno.**

(L. S.) Signé; **Camille Barrère.**

(L. S.) Signé: **Gabriel Hanotaux.**

(L. S.) „ **A. Brouardel.**

(L. S.) „ **H. Monod.**

(L. S.) „ **A. Proust.**

(L. S.) Signé: **Constantine Phipps.**

(L. S.) Signé: **R. Thorne Thorne.**

(L. S.) „ **J. M. Cuningham.**

(L. S.) Signé: **Criésis.**

(L. S.) Signé: **Dr Vafiadès.**

(L. S.) Signé: **Malaspina.**

(L. S.) „ **A. de Stuers.**

(L. S.) Signé: **Dr Ruysch.**

(L. S.) „ **J. A. Kruÿt.**

(L. S.) Signé: **Moïn-ol Atebba.**

(L. S.) Signé: **Khalil Khan.**

(L. S.) Signé: **Cte Gabriel de Zogheb.**

(L. S.) „ **Michel de Giers.**

Úmluva tato bude ratifikována a ratifikace její budou co možná brzy a nejpozději po uplynutí jednoho roku, čítajíc ode dne podepsání, v Paříži uloženy.

Na svědomí tomu příslušní zmocněnci tuto úmluvu podepsali a své pečeti k ní přitiskli.

Dáno v Paříži ve 13 exemplářích, dne třetího dubna roku tisícího osmistého devadesátého čtvrtého.

(L. S.) Podepsal: **Kuefstein.**

(L. S.) „ **Schoen.**

(L. S.) „ Bar. **Eug. Beyens.**

(L. S.) Podepsal: **Alf. Devaux.**

(L. S.) „ **Dr. van Ermengem.**

(L. S.) Podepsal: **Moltke-Hvitfeldt.**

(L. S.) „ Markýz **de Novallas.**

(L. S.) Podepsal: **Dr. Amalio Jimeno.**

(L. S.) Podepsal: **Camille Barrère.**

(L. S.) Podepsal: **Gabriel Hanotaux.**

(L. S.) „ **A. Brouardel.**

(L. S.) „ **H. Monod.**

(L. S.) „ **A. Proust.**

(L. S.) Podepsal: **Constantine Phipps.**

(L. S.) Podepsal: **R. Thorne Thorne.**

(L. S.) „ **J. M. Cuningham.**

(L. S.) Podepsal: **Criésis.**

(L. S.) Podepsal: **Dr. Vafiadès.**

(L. S.) Podepsal: **Malaspina.**

(L. S.) „ **A. de Stuers.**

(L. S.) Podepsal: **Dr. Ruysch.**

(L. S.) „ **J. A. Kruÿt.**

(L. S.) Podepsal: **Moïn-ol Atebba.**

(L. S.) Podepsal: **Khalil Khan.**

(L. S.) Podepsal: Cte. **Gabriel de Zogheb.**

(L. S.) „ **Michel de Giers.**

(Text původní.)

Annexe I.

A. Police sanitaire dans les ports de départ des navires à pèlerins venant de l'Océan Indien et de l'Océanie.

1. Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par un médecin, délégué de l'autorité publique, de toutes personnes prenant passage à bord d'un navire à pèlerins.

2. Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout object contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'Annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

3. Interdiction d'embarquement de toute personne atteinte de choléra, d'affection cholériforme et de toute diarrhée suspecte.

4. Lorsqu'il existe des cas de choléra dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises pendant cinq jours à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte du choléra.

Il est entendu que, pour exécuter cette mesure, chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales*).

5. Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux Saints.

*) La Conférence a décidé par voie d'interprétation, d'une part, que l'observation de cinq jours pourrait être pratiquée à bord des navires entre l'inspection médicale effectuée au départ des Indes britanniques et la seconde visite passée à Aden, et, d'autre part, que dans les Indes néerlandaises cette observation pourrait avoir lieu à bord des navires en partance.

(Překlad.)

Příloha I.

A. Zdravotně policejní opatření v odjezdných přístavech poutnických lodí přicházejících z Indického Oceánu a z Oceánie.

1. Prohlídka lékařská obligatorní, individuální, konaná ve dne na souši při vstupu na loď po dobu, které je k tomu třeba, lékařem od veřejného úřadu k tomu ustanoveným při všech osobách, které na poutnické lodi cestu nastupují.

2. Desinfekce obligatorní a přísná, konaná na souši za dohledu lékaře od veřejného úřadu ustanoveného na každém nakaženém nebo podezřelém předmětu, za podmínek uvedených v článku 5 prvního řádu obsaženého ve příloze IV. zdravotní úmluvy benátské.

3. Zápověď, bráti na loď jakoukoliv osobu na choleru, cholerovými příznaky nemocnou, jakož i jakýmkoliv průjmem podezřelou.

4. Je-li v přístavě cholera, nalodění na loď poutnickou smí se státi teprve, když osoby podle skupin byly po pět dní pozorovány a nabylo-li se tím přesvědčení, že žádná z nich není cholerou stižena.

Rozumí se samo sebou, že při provádění těchto opatření každá vláda může přihlédati k místním okolnostem a možnostem. *)

5. Poutníci budou zavázáni vykázati se nezbytnými prostředky, kterých je třeba, aby pouť tam i zpět vykonali, jakož i ku pobytu na místech svatých.

*) Podle výkladu, jak se konference na něm usnesla, může pětidenní pozorování býti konáno na lodích mezi lékařskou prohlídkou při odplutí v Indii anglické vykonanou a druhou prohlídkou v Adenu předsevzatou, jakož i může vykonána býti v nizozemské Indii na lodích k odplutí hotových.

B. Mesures à prendre à bord des navires à pèlerins.

Règlement.

Titre I. Dispositions générales.

Article 1. Ce règlement est applicable aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Article 2. N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Article 3. Tout navire à pèlerins, à l'entrée de la mer Rouge et à la sortie, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz*, qui sera publié par le Conseil de Santé de Constantinople conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Article 4. Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

Les navires à pèlerins faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée, dits „voyages au cabotage", sont soumis aux prescriptions contenues dans le Règlement spécial mentionné à l'article 3.

Titre II. Mesures à prendre avant le départ.

Article 5. Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente*) du port de départ son intention d'embarquer des pèlerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Article 6. A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'*inspection* et au *mesurage* du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

*) L'autorité compétente est actuellement: dans les Indes anglaises, un *officer* désigné à cet effet par le gouvernement local (*Native passenger ships Act*, 1887, art. 7); — dans les Indes néerlandaises, le maître du port; — en Turquie, l'autorité sanitaire; — en Autriche-Hongrie, l'autorité sanitaire; — en Italie, le capitaine de port; — en France, en Tunisie et en Espagne (îles Philippines), l'autorité sanitaire.

B. Opatření, která mají býti vykonána na lodích poutnických.

Řád.

Titul I. Ustanovení všeobecná.

Článek 1. Řád tento vztahuje se k poutnickým lodím, které mohamedánské poutníky do Hedšasu nebo odtamtud zpět dopravují.

Článek 2. Za poutnickou loď nebudiž pokládána ta loď, která kromě svých obyčejných cestujících, ku kterým mohou býti čítáni cestující tříd vyšších, má poutníky poslední třídy v takovém poměru, že méně nežli jeden poutník připadá na 100 tun hrubého obsahu prostorného.

Článek 3. Každá poutnická loď při svém veplutí do Rudého moře a při svém vyplutí z něho má se zachovati podle předpisů, které jsou obsaženy ve zvláštním řádě pro poutě do Hedšasu, který bude vydán zdravotní radou v Cařihradě přihlédajíc k zásadám v této úmluvě vytčeným.

Článek 4. Toliko parníkům jest dovoleno dopravovati poutníky za plavby daleké. Všem ostatním lodím jest tato doprava zapovědána.

Poutnické lodi, které provozují plavbu pobřežní, jsouce ustanoveny k dopravám krátkého trvání, jsou podrobeny předpisům, které jsou obsaženy ve zvláštním řádě dotčeném ve článku 3.

Titul II. Opatření, která mají před odplutím býti učiněna.

Článek 5. Kapitán, nebo nebylo-li by kapitána, tedy vlastník nebo zástupce každé poutnické lodi jest zavázán, příslušnému úřadu*) odjezdného přístavu oznámiti svůj úmysl alespoň tři dni před odplutím, že chce poutníky na loď vzíti. Oznámení toto musí obsahovati den k odjezdu vyhlídnutý a místo, kam loď jest určena.

Článek 6. Následkem tohoto oznámení příslušný úřad dá na náklad kapitánův loď prohlédnouti a vyměřiti. Konsulský úřad, jemuž jest loď podřízena, může se účastniti v této prohlídce.

*) Příslušným úřadem jest nyní v anglické Indii úředník místní vládou k tomu ustanovený (*Native passenger ships Act*, 1887, čl. 7); — v nizozemské Indii přístavní mistr; — v Turecku zdravotní úřad; — v Rakousko-Uhersku zdravotní úřad; — v Italii přístavní kapitán; — ve Francii, v Tunisu a ve Španělsku (na Filippinách) zdravotní úřad.

Il est procédé seulement à l'inspection si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne répond plus à l'état actuel du navire.

Article 7. L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pèlerins qu'après s'être assurée:

a) Que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté;

b) Que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois et pas en fer;

c) Qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage;

d) Que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination; qu'elle existe en quantité suffisante; qu'à bord les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes;

e) Que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage;

f) Que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité;

g) Que l'équipage comprend un médecin et que le navire possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23;

h) Que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants;

i) Que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Article 8. Le capitaine est tenu de faire afficher à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant:

1° La destination du navire;

Loď bude toliko prohlédnuta, má-li kapitán již certifikát o vyměření příslušným úřadem své země vydaný, a není-li podezření, že tato listina nesrovnává se již s nynějším stavem lodi.

Článek 7. Příslušný úřad dovolí poutnické lodi odplouti, když se byl přesvědčil:

a) že jest loď úplně vyčištěna a třeba-li toho desinfikována;

b) že loď jest ve stavu, aby svou cestu bez nebezpečenství mohla nastoupiti, že jest dobře vystrojena, dobře zařízena a dobře větrána, že má dostatečný počet členů, že neobsahuje ničeho, co by škodilo nebo mohlo škoditi zdraví nebo bezpečnosti cestujících, že paluba a mezipaluba jest ze dřeva a ne ze železa;

c) že na lodi mimo potraviny pro lodní mužstvo jsou potraviny a topivo dobře zásobené, a to vše v dobré jakosti a ve množství pro všechny poutníky a na celou dobu ohlášené cesty dostatečném;

d) že naloděná voda pitná jest dobré jakosti a původu každé znečištění vylučujícího; že jest jí dostatečné množství, že vodní nádržky na lodi jsou chráněny všelikého znečištění a tak uzavřeny, že z nich voda může býti čerpána toliko kohoutky nebo pumpami;

e) že loď má destilační přístroj, který může poskytnouti alespoň pět litrů vody denně pro každou naloděnou osobu, čítajíc v to mužstvo;

f) že loď má desinfekční přístroj, jehož bezpečnost a účinnost jest prozkoumána;

g) že mezi lodním mužstvem jest lékař a že loď má léky podle ustanovení obsažených v článku 11 a 23;

h) že na palubě není ani zboží, ani předmětů chůzi na překážku jsoucích;

i) že poměry lodi jsou takové, že opatření v titulu III předepsaná mohou býti vykonána.

Článek 8. Kapitán jest zavázán vyvěsiti na lodi na místě zřetelném a účastníkům přístupném plakáty sepsané v hlavních řečech zemí naloděnými poutníky obývaných, ve kterých budiž uvedeno:

1. kam loď jest určena;

2° La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin;

3° Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

2. denní odměrka vody a potravin každému poutníku náležející;

3. tarif za potraviny, které nejsou zahrnuty v denní stravě a zvláště musí býti placeny.

Article 9. Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main:

1° Une liste, visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer;

2° Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées: équipages, pèlerins et autres passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ, celui de la destination, l'état de la santé publique dans le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complémentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Článek 9. Kapitán nesmí odplouti, dokud nemá v rukách:

1. seznam příslušným úřadem vidovaný, který obsahuje jméno, pohlaví a úhrnný počet poutníků, které smí naloditi;

2. zdravotní pas, obsahující jméno, národnost a tunní obsah lodi, jméno kapitánovo, lékařovo, přesný počet naloděných osob: lodního mužstva, poutníků a jiných cestujících; druh nákladu, místo odjezdu a místo, kam loď jest určena; stav veřejného zdraví v přístavě odjezdném.

Příslušný úřad má v pase uvésti, zdali předepsaný počet poutníků jest dosažen nebo ne, a jestliže by tomu tak nebylo, kolik ještě cestujících loď jest oprávněna přijati v přístavech, do kterých později připluje.

Article 10. L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect*), suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les ports.

Článek 10. Příslušný úřad jest zavázán, podle předpisů o opatrnostech, kterých ve přístavech sluší šetřiti, vykonati účinná opatření, aby bylo zabráněno naloďování všelikých osob nebo předmětů podezřelých*).

Titre III. Précautions à prendre pendant la traversée.

Article 11. Chaque navire embarquant 100 pèlerins ou plus doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1.000.

Titul III. Opatření, která za plavby mají býti učiněna.

Článek 11. Každá loď, která 100 nebo více poutníků naložila, musí míti lékaře řádně diplomovaného a zřízeného vládou země, ku které loď náleží. Druhý lékař budiž na loď vzat, jestliže počet poutníků lodí dopravovaných přesahuje 1000.

Article 12. Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment:

1° S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés;

2° S'assurer que les prescriptions de l'article relatives à la distribution de l'eau sont observées;

Článek 12. Lékař prohlíží poutníky, léčí nemocné a dohlédá, zdali se na lodi šetří předpisů zdravotních. Lékař má zejména:

1. se přesvědčiti, zdali potraviny poutníkům dávané jsou dobré jakosti, zdali jejich množství se srovnává se závazky převzatými, zdali jsou přiměřeně připraveny;

2. se přesvědčiti, zdali se šetří předpisů článku o vydávání vody;

*) D'après la définition de l'Annexe V, I, 1°, de la Convention de Venise.

*) Podle výměru obsaženého v dodatku V, I, 1 benátské úmluvy.

3° S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21 ci-dessous;

4° S'assurer que le navire est maintenu en état constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18 ci-dessous;

5° S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19 ci-dessous;

6° Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Article 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface d'au moins deux mètres carrés, soit un mètre sur deux mètres, avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.

Article 14. Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Article 15. Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés, numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Article 16. Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec avec lequel on mélangera des agents désinfectants convenables pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Article 17. De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main de manière à fournir de l'eau de mer pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Article 18. Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisances à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

3. má-li pochybnosti o jakosti vody pitné, připomenouti písemně kapitánovi předpisy následujícího článku 21;

4. se přesvědčiti, zdali loď jest stále v čistotě chována a zejména že záchody jsou čištěny podle předpisů následujícího článku 18;

5. se přesvědčiti, zdali místnosti pro poutníky jsou chovány ve stavu zdravém, a zdali desinfekce, jestliže by se vyskytla nemoc sdělná, jest vykonána podle předpisu následujícího článku 19;

6. vésti deník o všech zdravotních událostech za cesty a předložiti jej příslušnému úřadu ve přístavě, do něhož loď připlula.

Článek 13. Loď musí býti zařízena k umístění poutníků v mezipalubě.

Mimo mužstvo musí loď poskytovati každé osobě bez rozdílu věku plochu alespoň dvou čtverečných metrů, to jest jeden metr šířky a dva metry délky, při výšce mezipaluby alespoň 1·8 metru.

Na lodích, které provozují plavbu pobřežní, musí každý poutník míti pro sebe prostoru alespoň dva metry šířky podél planice.

Článek 14. Paluba budiž za plavby prosta předmětů, které chůzi překážejí; musí ve dne i v noci býti vyhrazena osobám naloděným a jim býti zdarma k disposici.

Článek 15. Hrubá zavazadla poutníků buďte zapsána, číslována a v lodní prostoře uschována. Poutníci smějí u sebe podržeti toliko předměty nezbytně potřebné. Každá vláda označí v předpisech pro své lodi vydaných druh, množství a rozsah těchto předmětů.

Článek 16. Mezipaluby buďte každého dne, kdy poutníci jsou na palubě, pečlivě vyčištěny a odrhnuty suchým pískem, ku kterému jsou přimíšeny přiměřené prostředky desinfekční.

Článek 17. Na palubě musí po obou stranách lodi býti místo, před zraky chráněné a ruční pumpou opatřené, aby mořská voda ku potřebě poutníků mohla býti čerpána. Stejné místo budiž určeno k výlučné potřebě žen.

Článek 18. Kromě záchodů pro mužstvo musí loď míti latriny splachovací v poměru, aby alespoň jedna latrina byla na každé sto naloděných osob.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucuns lieux d'aisances ne doivent exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers aussi bien que celles affectées à l'équipage doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Article 19. La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des paragraphes 5 et 6 de l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise.*)

Article 20. La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Article 21. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie et stérilisée, et le capitaine est tenu de la rejeter à la mer au premier port de relâche ou il lui est possible de s'en procurer de la meilleure.

Article 22. Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Article 23. Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et les quantités des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Article 24. Une infirmerie régulièrement installée, et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité, doit être réservée au logement des malades.

*) On videra les cabines et toutes les parties du bâtiment.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionné de 10 p. 100 d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de liquide en fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec la même solution.

Deux heures après, on frottera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

Pour désinfecter la cale d'un navire, on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

Ženám buďte přiděleny latriny toliko pro ně určené.

V mezipalubách a v lodní prostoře nesmějí záchody býti.

Latriny určené pro cestující jakož i latriny pro mužstvo musí býti chovány čisté a třikrát denně býti čistěny a desinfikovány.

Článek 19. Desinfekce lodi budiž konána podle předpisů obsažených v §§ 5 a 6 článku 5 v dodatku IV. benátské úmluvy*).

Článek 20. Každému poutníku bez rozdílu věku musí denně zdarma býti dáno alespoň pět litrů pitné vody.

Článek 21. Vzniknou-li pochybnosti o jakosti vody pitné neb o možném jejím znečištění, buďto na jejím prameništi nebo za plavby, budiž voda svařena a sterilisována, kapitán pak jest povinen, ji v prvním přístavě, kde se zastaví a v němž je mu to možná, aby si lepší vodu opatřil, vypustiti ji do moře.

Článek 22. Loď musí míti dvě místnosti, kterých poutníci pro sebe za kuchyni mohou užívati. Poutníkům jest zapověděno, jinde rozdělávati oheň, zejména na palubě.

Článek 23. Každá loď musí míti s sebou léky a předměty k léčení nemocných potřebné. Řády, které každá vláda pro své lodi vydá, ustanoví způsob a množství léků. Léčení a léčebné prostředky buďte poutníkům zdarma udíleny.

Článek 24. Pro umístění nemocných musí býti vyhrazena místnost řádně upravená a co do bezpečnosti a zdravoty dobré poměry mající.

*) Kabiny a jinaké části lodi se vyprázdní.

Stěny buďte desinfikovány sublimátovým roztokem s příměskem 10% alkoholu. Skropení stane se tím způsobem, že se počne na stěně nahoře a pak pokračuje se ve směru vodorovném, potom postoupí se doleji, až celý povrch stěny jest pokryt vrstvou tekutiny v drobných kapičkách.

Podlahy se umyjou týmž roztokem.

Dvě hodiny po tom stěny a podlahy umyjí se vydatně vodou.

Aby lodní stoka byla desinfikována, nasype se tam nejprve dostatečné množství skalice zelené, aby sirovodík byl neutralisován, voda v lodní stoce nashromážděná se vypustí, prostora se vypláchne vodou mořskou a potom vleje se tam jisté množství sublimátového roztoku.

Voda z lodní stoky nesmí vypouštěna býti ve přístavě.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5 p. 100 des pèlerins embarqués, à raison de 3 mètres carrés par tête.

Article 25. Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériformes.

Les personnes chargées de soigner de tels malades peuvent seules pénétrer auprès d'elles et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent des malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables imprégnés d'une sulution de sublimé.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément à l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise.

Article 26. En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer.*)

Article 27. La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit:

1° Le nombre des passagers débarqués ou embarqués à nouveau;

2° Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées;

3° L'état sanitaire du port de relâche.

*) Convention de Venise annexe V, titre II, 6°.

Do místnosti této ať se může vejíti alespoň pět procent naloděných poutníků, při čemž čítají se 3 čtvereční metry na osobu.

Článek 25. Loď musí míti potřebná zařízení, aby byly isolovány osoby cholerou neb onemocněním choleře podobným stížené.

Osoby, které ošetřují takové nemocné, mohou jedině k nim choditi a nesmějí se nijak stýkati s ostatními osobami naloděnými.

Prádlo, koberce, šaty, které ve styk s nemocnými přišly, buďte ihned desinfekovány. Zachování tohoto pravidla odporučuje se zejména při potřísněných snad šatech osob, které přibližily se k nemocným. Ty pak z řečených předmětů, které jsou bez ceny, buďte do moře vrženy, není-li loď ani ve přístavě ani v průplavě, nebo buďte spáleny. Ostatní předměty buďte v nepropustných pytlech sublimátovým roztokem napuštěných donešeny do přístroje desinfekčního.

Výměsky nemocných musí býti shromažďovány do nádob desinfekční tekutinou obsahujících. Nádoby tyto buďte vylévány do latrin, které po každém vylití látek buďte pečlivě desinfekovány.

Místnosti nemocnými obývané buďte nejpečlivěji desinfikovány.

Desinfekce budiž vykonána podle článku 5, dodatku IV. k benátské úmluvě.

Článek 26. Zemřel-li někdo za přeplavby, kapitán musí v seznamu úřadem odjezdného přístavu vidovaném toto úmrtí poznamenati, mimo to ve svém lodním denníku zapsati jméno osoby zemřelé, její věk, její domovinu, příčinu smrti podle lékařského vysvědčení uvedenou a den úmrtí.

Při úmrtích následkem sdělných nemocí budiž mrtvola, byvši do prostěradla sublimátovým roztokem namočeného zabalena, do moře vržena*).

Článek 27. Pas v odjezdném přístavě vydaný nesmí za cesty býti změněn.

Pas tento budiž vidován zdravotním úřadem v každém přístavě, v němž se loď zastavila. Úřad tento zapíše do něho:

1. kolik osob z lodi vystoupilo a znova na ni přistoupilo;

2. události za plavby, které se týkají zdraví nebo života naloděných osob;

3. zdravotní stav ve přístavě, v němž se loď zastavila.

*) Úmluva benátská, dodatek V, titul II, 6.

Article 28. Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau.

Article 29. Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.*)

Article 30. Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans les prix du billet.

Titre IV. Pénalités.

Article 31. Tout capitaine convaincu de ne s'être pas conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de 2 livres turques. Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Article 32. Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Article 33. Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9 est passible d'une amende de 50 livres turques.

Article 34. Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrment tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Article 35. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de 100 pèlerins sans la présence d'un *médecin commissionné*, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Article 36. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins

*) Convention de Venise, annexe V, titre II. 7°.

Článek 28. Ve přístavě každé zastávky musí kapitán příslušným úřadem dáti vidovati seznam podle článku 9 vydaný.

Vystoupí-li na cestě některý poutník, má kapitán v seznamu poznamenati vylodění při jméně poutníkově.

Přistoupí-li někdo, buďte naloděné osoby zapsány v tomto seznamě podle článku 9 a po předcházejícím novém vidování.

Článek 29. Kapitán má toho dbáti, aby všechna profylaktická opatření za cesty vykonaná byla zapsána do lodního deníku. Tuto knihu jest zavázán předložiti příslušnému úřadu přístavu příjezdného. *)

Článek 30. Kapitán jest povinen zapraviti veškeré zdravotní taxy, které buďte zahrnuty v ceně lístků.

Titul IV. Ustanovení trestní.

Článek 31. Každý kapitán, který by byl usvědčen, že při vydávání vody, potravin, paliva nedostál závazkům od něho převzatým, propadne peněžité pokutě dvou liber tureckých. Tato peněžitá pokuta připadne tomu poutníku, který touto nesprávností újmu utrpěl a který prokáže, že bez výsledku žádal, aby převzaté závazky byly splněny.

Článek 32. Každý přestupek článku 8 bude potrestán peněžitou pokutou 30 tureckých liber.

Článek 33. Každý kapitán, který by spáchal nebo vědomě spáchati nechal podvod týkající se seznamu poutníků nebo zdravotního pasu, o čemž jedná článek 9, propadne peněžité pokutě 50 tureckých liber.

Článek 34. Každý lodní kapitán, který připluje bez zdravotního pasu přístavu odjezdného nebo bez visa v přístavech, ve kterých se zastavil, nebo bez řádného a pořádně podle článku 9, 27 a 28 vedeného seznamu, propadne v každé případnosti peněžité pokutě dvanácti tureckých liber.

Článek 35. Každý kapitán, který by byl usvědčen, že má nebo měl na lodi více nežli sto poutníků bez lékaře podle článku 11 zřízeného, propadne peněžité pokutě 300 tureckých liber.

Článek 36. Každý kapitán, který by byl usvědčen, že má nebo měl na lodi více poutníků nežli

*) Úmluva benátská, dodatek V, titul II, 7.

supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer conformément aux prescriptions de l'article 9 est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Article 37. Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Article 38. Toute infraction aux autres prescriptions du présent règlement est punie d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Article 39. Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Article 40. Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions de l'Annexe IV de la Convention.

Article 41. Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions conformément aux lois de leurs pays respectifs, en cas de fautes commises par eux dans son application.

Article 42. Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

jest podle článku 9 dovoleno, propadne peněžité pokutě pěti tureckých liber za každého poutníka přespočetného.

Přespočetní poutníci budou vyloděni v první stanici, ve které některý příslušný úřad sídlí, a kapitán jest zavázán dáti vyloděným poutníkům peníze, jichž potřebují, aby ve své cestě až do ustanoveného místa pokračovali.

Článek 37. Každý kapitán, který by byl usvědčen, že na některém jiném místě nežli určeném poutníky bez jich přivolení nebo bez nezbytné potřeby s lodi složil, propadne peněžité pokutě dvaceti tureckých liber za každého neprávně vyloděného poutníka.

Článek 38. Každý přestupek jiných předpisů tohoto řádu bude potrestán peněžitou pokutou od 10 až do 100 tureckých liber.

Článek 39. Každý přestupek na cestě prokázaný budiž zapsán ve zdravotním pase a v seznamě poutníků. Příslušný úřad sepíše o tom protokol, který zašle místu příslušnému.

Článek 40. V tureckých přístavech zjišťuje se přestupek a ukládá se peněžitá pokuta příslušným úřadem podle ustanovení přílohy IV. této úmluvy.

Článek 41. Všichni úředníci, kteří jsou povoláni tento řád prováděti, jsou podrobeni trestům podle zákonů své země, jestliže by se provinili při jeho provádění.

Článek 42. Řád tento budiž na každé lodi, která poutníky dopravuje, na nápadném a přístupném místě vyvěšen v řeči národnosti lodi a v hlavních řečech zemí, ve kterých nalodění poutníci obývají.

Annexe II.

Surveillance sanitaire des pèlerinages dans la mer Rouge.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après:

Les navires reconnus indemnes après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées:

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si aucun cas de choléra, de diarrhée ou accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires suspects, c'est-à-dire ceux à bord desquels il y a eu des cas de choléra au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis sept jours, seront traités de la façon suivante: les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures. Si aucun cas de choléra ou d'accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord certifiant, sous serment, qu'il

Příloha II.

Zdravotní dohled k poutím v Rudém moři.

Zdravotní opatření, která budou prováděna při poutnických lodích v (reorganisované) zdravotní stanici Kamaranské.

Poutnické lodi z jihu přicházející, které do Hedšasu plují, musí se nejprve zastaviti ve zdravotní stanici kamaranské a budou podrobeny tomuto řízení:

Lodi, které při lékařské prohlídce byly shledány nepodezřelé, budou připuštěny k volnému obchodu, když byla tato opatření vykonána:

Poutníci budou vyloděni, vykoupají se v lázni sprchové nebo v lázni mořské; jejich špinavé prádlo, ta část svršků jimi užívaných a jejich zavazadel, která podle mínění zdravotního úřadu může býti podezřelá, budiž desinfikována; toto řízení čítajíc v to složení s lodi a naložení na loď nesmí trvati déle nežli čtyřicet osm hodin.

Nebyl-li nižádný případ cholery, průjmu nebo onemocnění choleře podobného zjištěn za tohoto řízení, poutníci budou ihned naloděni a loď odebeře se do Hedšasu.

S loďmi podezřelými, to jest takovými, na kterých byly případy cholery při odplutí, avšak nižádný nový případ od sedmi dní, bude naloženo způsobem tímto: Poutníci budou vyloděni, vykoupají se v lázni sprchové nebo v lázni mořské; jejich špinavé prádlo, ta část svršků jimi užívaných a jejich zavazadel, která podle mínění zdravotního úřadu může býti podezřelá, budiž desinfikována; toto řízení čítajíc v to složení s lodi a naložení na loď nesmí trvati déle nežli čtyřicet osm hodin. Nebyl-li nižádný případ cholery, neb onemocnění choleře podobného zjištěn za tohoto řízení, poutníci budou ihned naloděni a loď odebeře se do Dšeddy, kde bude na lodi druhá lékařská prohlídka vykonána. Je-li její výsledek příznivý a potvrdí-li lodní lékař písemným prohlášením na místo přísahy daným, že za přeplavby nenaskytl se nižádný případ podezřelý, poutníci budou ihned s lodi složeni.

n'y a pas eu de cas pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériformes avaient été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les navires infectés, c'est-à-dire ayant à bord des cas de choléra ou des accidents cholériformes, ou bien en ayant présenté depuis sept jours, subiront le régime suivant:

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériformes seront debarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront, désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront cinq jours à l'établissement de Camaran; lorsque les cas de choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériformes s'étaient montrés à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira de nouveau le régime des navires infectés.

Améliorations à apporter à la station sanitaire de Camaran.

A. Évacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran:

1° Installation de bouées et de balises en nombre suffisant;

2° Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis;

Jestliže však cholera nebo případ choleře podobný byly zjištěny za přeplavby nebo při připlutí, bude loď zpět poslána do Kamarana, kde bude podrobena řízení pro lodi nakažené.

S nakaženými loděmi, to jest s takovými, na nichž jest cholera neb onemocnění choleře podobné, nebo na nichž bylo za posledních sedmi dnů, bude naloženo způsobem tímto:

Osoby cholerou neb onemocněním choleře podobným stižené budou s lodi složeny a v nemocnici isolovány. Desinfekce bude úplně provedena. Ostatní cestující budou s lodi složeni a ve skupinách co možná malých isolováni tím způsobem, aby celek nebyl nijak zachvácen, jestliže by cholera v některé skupině vypukla.

Špinavé prádlo, upotřebené předměty, šatstvo mužstva a cestujících jakož i loď budte desinfikovány.

Zdravotní místní úřad rozhodne, zdali hrubá zavazadla a zboží mají býti složena, zdali loď celá má býti desinfikována nebo toliko část její.

Cestující zůstanou pět dní v ústavě kamaranském; jestliže by od posledního případu cholery uplynulo více dní, doba isolace může býti zkrácena. Doba tato může býti rozličná podle času, kdy poslední případ se vyskytl, a podle rozhodnutí úřadu zdravotního.

Loď bude potom poslána do Dšeddy, kde vykoná se na lodi přísná prohlídka lékařská. Je-li její výsledek příznivý, poutníci budou složeni. Jestliže však cholera nebo onemocnění choleře podobné objevily se na lodi za plavby nebo při příjezdu, loď bude zpět poslána do Kamarana, kde znova bude podrobena řízení pro lodi nakažené.

Úpravy, které mají býti provedeny v zdravotní stanici kamaranské.

A. Obyvatelé ostrova Kamarana budte z ostrova zcela vystěhováni.

B. Prostředky, aby byla zabezpečena a usnadněna plavba lodí v zálivu ostrova Kamarana:

1. budiž zřízen dostatečný počet poplavků a mělčinových značek;

2. zřízení mola nebo hlavního nábřeží, aby cestující a zavazadla mohli býti skládáni;

3° Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement;

4° Des chalands en nombre suffisant avec un remorqueur à vapeur, pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens de bord.

C. Installation de la station sanitaire qui comprendra:

1° Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux des divers services et aux campements;

2° Des locaux pour l'administration et pour le personnel des services sanitaires et autres;

3° Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets non portés et autres objets;

4° Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bains-douches ou bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage;

5° Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés:

a) pour l'observation des suspects; *b)* pour les cholériques; *c)* pour les malades atteints d'autres affections contagieuses; *d)* pour les maladies ordinaires;

6° Les campements seront séparés les uns des autres d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes;

7° Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 *m* 50 au-dessous du plan des fosses.

D. Outillage sanitaire et accessoires:

1° Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité;

2° Pulvérisateurs, cuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique, analogues à ceux qui ont été indiqués par la Convention sanitaire de Venise du 30 janvier 1892;

3° Machines à distiller: appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable, canalisations et réservoirs fermés, étanches et ne pouvant se vider que par des robinets ou par des pompes:

3. rozličné mosty přistávací, aby poutníci z každého ležení mohli odděleně býti naloďováni;

4. dostatečný počet člunů s vlečným parníkem pro nakládání a skládání poutníků.

Skládání poutníků s lodí nakažených budiž konáno přístroji na lodi se nalézajícími.

C. Úprava stanice zdravotní, která má obsahovati:

1. síť železných kolejnic, která by spojovala přistávací mosty se správními a desinfekčními budovami, jakož i s jednotlivými služebními místnostmi a s oddíly ležení;

2. místnosti pro správu a pro zdravotní personál a pro jiná odvětví služební;

3. budovu pro desinfekci a ku praní nenošených svršků a jiných předmětů;

4. místnosti, v nichž poutníci budou očišťováni lázní sprchovou nebo mořskou, zatím co jejich nošené šaty budou desinfikovány;

5. nemocnice pro obojí pohlaví oddělené a úplně isolované:

a) pro pozorování podezřelých; *b)* pro cholerou nemocné; *c)* pro nemocné, jinými nakažlivými nemocemi stížené; *d)* pro obyčejné nemocné;

6. oddíly ležení budte od sebe odděleny bezpečným způsobem a prostora mezi nimi budiž co možná veliká; obydlí pro poutníky určená budte zřízena v poměrech zdravotně co možná nejlepších a smějí pojmouti nejvýše 25 osob;

7. hřbitov dobře položený a od každého obydlí vzdálený, se spodní vodou nesouvisející a do 0·5 metru pod dno hrobů odvodněný;

D. Zdravotní výstroj a zařízení vedlejší:

1. dostatečný počet parních přístrojů desinfekčních, které by co do bezpečnosti, výkonnosti a rychlosti vyhovovaly všem požadavkům;

2. přístroje rozprašovací, kbely desinfekční a látky potřebné k desinfekci chemické, srovnalé s těmi, které jsou uvedeny v zdravotní úmluvě benátské ze dne 30. ledna 1892;

3. přístroje destilační, přístroje ke sterisilování vody horkem; stroje na výrobu ledu.

Nepromokavé roury a zavřené nádržky k vydávání pitné vody, které mohou se vyprázdňovati toliko kohoutky nebo pumpami;

4° Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire;

5° Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Épandage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs, au point de vue de l'hygiène;

6° Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans la Convention de Venise.

E. L'autorité sanitaire assurera dans chaque campement l'établissement de magasins de comestibles et de combustible.

Le tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché en plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins.

Le contrôle de la qualité des vivres et d'un approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médecin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre *E* sont applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Améliorations à apporter aux stations sanitaires d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali, ainsi qu'à Djeddah et à Yambo.

1° Création de deux hôpitaux pour cholériques, hommes et femmes, à Abou-Ali;

2° Création à Vasta d'un hôpital pour maladie ordinaires:

3° Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierres capables de contenir 500 personnes, à raison de 25 personnes par logement;

4° Trois étuves à désinfection placées à Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali, avec buanderies et accessoires;

5° Établissement de douches-lavages à Abou-Saad et Vasta;

6° Dans chacune des îles d'Abou-Saad et Vasta des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour;

7° Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé suivant les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans chacune des îles;

4. bakteriologická laboratoř s potřebným personálem;

5. přenosné kbeliky ke shromažďování výkalů po předchozí desinfekci. Látky tyto budte vylévány na dílu ostrova od ležení co možná vzdáleném, při čemž budiž k tomu přihlédáno, aby tyto pozemky po stránce hygienické dobře byly vzdělávány;

6. splašky budte z ležení odváděny, nemají státi a nemá býti možná, aby jich bylo upotřebeno. Voda z nemocnice odtékající buď desinfikována vápenným mlékem podle ustanovení úmluvy benátské.

E. Zdravotní úřad má se o to postarati, aby v každém ležení byla zřízena skladiště potravin a paliva.

Ceník příslušným úřadem ustanovený buď vyvěšen na několika místech ležení v hlavních řečech zemí poutníky obývaných.

Lékař ležení každého dne kontroluje jakost potravin a dostatečné zásobení.

Voda budiž zdarma dávána.

Ustanovení o potravinách a vodě pro Kamaran ujednaná a pod lit. *E* uvedená vztahují se také k ležení v Abu-Saadě, Vastě a v Abu-Ali.

Úpravy, které mají býti učiněny ve zdravotních stanicích v Abu-Saadě, Vastě a v Abu-Ali jakož i v Dšeddě a Jambě.

1. Zřízení dvou nemocnic pro cholerou nemocné, muže a ženy, v Abu-Ali;

2. zřízení nemocnice pro obyčejné nemoci ve Vastě;

3. zřízení kamenných budov v Abu-Saadě a Vastě k ubytování pěti set poutníků po 25 osobách na byt;

4. tři přístroje desinfekční, které budte postaveny v Abu-Saadě, Vastě a v Abu-Ali, s prádelnami a místnostmi vedlejšími;

5. zřízení sprchových lázní v Abu-Saadě a Vastě;

6. destilační přístroje, které mohou poskytnouti dohromady 15 tun vody denně na každém z obou ostrovů v Abu-Saadě a Vastě;

7. pro hřbitovy, výkaly a splašky platí tytéž zásady jako pro Kamaran. Na každém z těchto ostrovů budiž hřbitov zřízen;

8° installation d'étuves et autres moyens de désinfection à Djeddah et à Yambo pour les pèlerins quittant le Hedjaz.

Réorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

En ce qui concerne la réorganisation de la station de Djebel-Tor, les Hautes Parties contractantes, confirmant les recommandations et vœux formulés par la Conférence de Venise relativement à cette station, laissent au Conseil maritime sanitaire d'Alexandrie le soin de réaliser ces améliorations et estiment en outre:

1° Qu'il est nécessaire d'avoir également dans la station des machines à stériliser par la chaleur l'eau qu'on peut trouver sur place;

2° Qu'il importe que tous les vivres qui sont emportés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a du choléra au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses;

3° Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ du Djebel-Tor des outres qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques;

4° Que chaque section doit y être pourvue d'un médecin;

5° Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour y diriger les embarquements et les débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les samboukdji.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. Voyage d'aller. Si la présence du choléra n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs et aucun accident cholérique ne s'étant produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence du choléra est constatée dans le port de départ ou dans ses environs ou si un accident cholérique s'est produit pendant la traversée, le navire sera soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. Voyage de retour. Si la présence du choléra n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes:

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge

8. zřízení desinfekčních přístrojů a jiných desinfekčních zařízení v Dšeddě a Jambě pro poutníky, kteří Hedšas opouštějí.

Reorganisace zdravotní stanice v Dšebel-Toře.

Co se týče reorganisace stanice v Dšebel-Toře, vysoké Strany smlouvající, potvrzujíce rady a přání zdravotní konference benátské, které k této stanici se vztahují, ponechávají námořské zdravotní radě v Alexandrii, aby se postarala o provedení těchto úprav, a kromě toho jsou mínění tohoto:

1. že je třeba, aby rovněž v této stanici byly přístroje k sterilisaci vody tam jsoucí horkem;

2. že jest důležité, aby všechny potraviny poutníky z Dšeddy a Jamba donesené, když jest cholera v Hedšase, byly desinfikovány jako předměty podezřelé nebo zcela zničeny, jsou-li škodlivě změněny;

3. že mají býti učiněna opatření, aby poutníkům při odcestování z Dšebel-Tora bylo zabráněno s sebou brátí měchy vodní, na jichž místo nastupte nádoby z pálené hlíny nebo z kovu;

4. aby byl v každém oddílu lékař;

5. aby byl přístavní kapitán pro El-Tor jmenován, který by řídil nakládání na lodi a skládání s nich a nad tím bděl, aby lodní kapitánové a vůdcové sambuků šetřili daných předpisů.

Jak jest zdravotně nakládati s poutnickými loděmi, které ze severu přicházejí.

I. Na cestě tam. Nebyla-li cholera zjištěna ani ve přístavě odjezdném ani v jeho okolí a nepřihodilo-li se žádné onemocnění choleře podobné za přeplavby, bude loď ihned připuštěna k volnému obchodu.

Byla-li cholera zjištěna ve přístavě odjezdném nebo v jeho okolí nebo přihodilo-li se za přeplavby onemocnění choleře podobné, bude s lodí v Dšebel-Toře naloženo podle pravidel platných pro lodi, které z jihu přicházejí a se v Kamaraně zastavují.

II. Na cestě zpět. Není-li cholera v Hedšase zjištěna a nenastalo-li onemocnění cholerou za pouti, jsou lodi podrobeny v Dšebel-Toře předpisům, které mají v Kamaraně platnost pro lodi nepodezřelé:

Poutníci budou vyloděni, vykoupají se v lázni sprchové nebo v lázni mořské; jejich špinavé prádlo,

sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si la présence du choléra est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pélerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés:

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériformes seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le ligne sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tous les pèlerins sont soumis à une observation de sept jours pleins à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un accident cholérique s'est produit dans une section, la période de sept jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Mesures sanitaires à appliquer aux départs des pèlerins des ports du Hedjaz.

Les mesures à adopter pour le départ de Djeddah et Yambo des pèlerins qui vont vers le Sud sont les mêmes que celles édictées pour le départ des ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb, en ce qui concerne la visite médicale et la désinfection, soit:

1° Visite médicale obligatoire individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par des médecins délégués de l'autorité sanitaire, de toute personne prenant passage à bord d'un navire;

2° Désinfection obligatoire et rigoureuse faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

ta část svršků jimi užívaných a jejich zavazadel, která podle mínění zdravotního úřadu může býti podezřelá, budiž desinfikována; toto řízení čítajíc v to složení s lodi a naložení na loď nesmí trvati déle nežli čtyřicet osm hodin.

Je-li cholera v Hedšase nebo vyskytla-li se za přeplavby, tedy bude s loděmi v Dšebel-Toře naloženo podle předpisů pro nakažené lodi v Kamaraně platných:

Osoby cholerou neb onemocněním choleře podobným stižené budou s lodi složeny a v nemocnici isolovány. Desinfekce bude úplně provedena. Ostatní cestující budou s lodi složeni a ve skupinách co možná malých isolováni tím způsobem, aby celek nebyl nijak zachvácen, jestliže by cholera v některé skupině vypukla.

Špinavé prádlo, upotřebené předměty, šatstvo mužstva a cestujících jakož i loď buďte desinfikovány.

Zdravotní místní úřad rozhodne, zdali hrubá zavazadla a zboží mají býti složena, zdali loď celá má býti desinfikována nebo toliko část její.

Všichni poutníci budou pozorováni po celých sedm dní čítajíc ode dne, kterého desinfekční výkony byly skončeny. Přihodil-li se v některém oddíle případ cholerou podezřelý, období sedmidenní počíná se pro tento oddíl teprve uplynutím toho dne, kdy byl poslední případ zjištěn.

Zdravotní opatření při odchodu poutníků z přístavů hedšaských.

Opatření, která mají býti učiněna při odchodu poutníků z Dšeddy a Jamba k jihu, jsou co se týče lékařské prohlídky a desinfekce táž, jako jsou stanovena pro odjezd z přístavů za úžinou Bab-el-Mandeb, totiž:

1. Prohlídka lékařská obligatorní, individuální, konaná ve dne na souši při vstupu na loď po dobu, které je k tomu třeba, lékařem od veřejného úřadu k tomu ustanoveným při všech osobách, které na poutnické lodi cestu nastupují;

2. desinfekce obligatorní a přísná, konaná na souši za dohledu lékaře od veřejného úřadu ustanoveného na každém nakaženém nebo podezřelém předmětu, za podmínek uvedených v článku 5 prvního řádu obsaženého ve příloze IV. zdravotní úmluvy benátské.

Pour les pèlerins qui s'embarquent sur des navires dirigés vers le Nord, la désinfection se fera à Djebel-Tor, sauf quand il y a du choléra au Hedjaz; en ce cas, les mesures ci-dessus sont appliquées aussi à ces navires à Djeddah et Yambo.

Pro poutníky, kteří jsou naloděni na lodích, které na sever pluji, desinfekce bude vykonána v Dšebel-Toře, vyjímajíc že by v Hedšase byla cholera; v případnosti této opatření svrchu uvedená buďte vykonána u těchto lodí také v Dšeddě a Jambě.

Annexe III.

I. Régime sanitaire applicable aux provenances maritimes dans le golfe Persique.

Est considéré comme *infecté* le navire qui a du choléra à bord ou qui a présenté des cas nouveaux de choléra depuis sept jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis sept jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de choléra à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant:

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés;

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser cinq jours;

3° Le ligne sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés, ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures si-après:

1° Visite médicale;

2° Désinfection: le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés;

Příloha III.

I. Zdravotní opatření vzhledem k námořské dopravě v Perském zálivě.

Za nakaženou pokládá se loď, na níž jest cholera nebo na níž udála se onemocnění na choleru za posledních sedmi dní.

Za podezřelou pokládá se loď, na které při odjezdu nebo za plavby byly případy cholery, avšak nižádný nový případ se neudál za posledních sedmi dní.

Za nepodezřelou pokládá se loď, byť i z nakaženého přístavu přicházela, když ani před odjezdem, ani za plavby, ani při příjezdu neměla ani úmrtí na choleru ani onemocnění cholerového.

Nakažené lodi podrobeny jsou těmto předpisům:

1. nemocní buďte ihned s lodi složeni a isolováni;

2. ostatní osoby, je-li možná, mají také s lodi býti složeny a pozorování podrobeny, jehož doba řídí se podle zdravotního stavu lodi a podle času posledního případu, avšak nemůže přesahovati pěti dnů;

3. špinavé prádlo, svršky a ostatní věci lodního mužstva a cestujících, které přístavní zdravotní úřad pokládá za potřísněné nakažlivými látkami, rovněž loď nebo toliko ta část lodi, která byla potřísněna, buďte desinfikovány.

Podezřelé lodi podrobeny jsou následujícím předpisům:

1. lékařské prohlídce;

2. desinfekci: špinavé prádlo, svršky a ostatní věci lodního mužstva a cestujících, které přístavní zdravotní úřad pokládá za potřísněné nakažlivými látkami, buďte desinfikovány;

3° Évacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

Il est recommandé de soumettre l'équipage et les passagers à une observation de cinq jours à compter de la date à laquelle le navire a quitté le port de départ.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est recommandé de soumettre les passagers et l'équipage à une observation de cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est recommandé également d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de choléra sur le navire au port de départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires à pèlerins ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine (voir *Annexes de la Convention sanitaire de Dresde*, titre IV).

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, savoir:

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers;

2° Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection;

3. spodní voda lodní budiž po své desinfekci vypuštěna a zásoba pitné vody na lodi nahrazena dobrou pitnou vodou.

Odporučuje se, lodní mužstvo a cestující vzhledem k jejich zdravotnímu stavu podrobiti pětidennímu pozorování, které budiž čítáno ode dne, kterého loď z odjezdného přístavu odplula.

Rovněž odporučuje se, mužstvo lodní nepouštěti na souši, kromě že by toho služba vyžadovala.

Nepodezřelé lodi budou připuštěny ihned k volnému obchodu, ať jejich zdravotní pas jest jakýkoli.

Naproti těmto lodím úřad příjezdného přístavu může nařídit toliko ta opatření, kterých upotřebeno býti může při lodích podezřelých (lékařská prohlídka, desinfekce, vypuštění spodní vody lodní a nahrazení zásoby pitné vody na lodi dobrou pitnou vodou).

Odporučuje se, lodní mužstvo a cestující vzhledem k jejich zdravotnímu stavu podrobiti pětidennímu pozorování, čítajíc ode dne odjezdu lodi z nakaženého přístavu.

Rovněž odporučuje se, mužstvo lodní nepouštěti na souši, kromě že by toho služba vyžadovala.

Rozumí se, že příslušný úřad ve příjezdném přístavě jest pokaždé oprávněn, žádati certifikátu o tom, že nebylo případů cholerových na lodi v přístavě odjezdném.

Příslušný přístavní úřad, čině dotčená opatření, bude přihlédati k tomu, zdali na lodích tří řečených kategorií nalézá se lékař a přístroj desinfekční.

Zvláštní opatření mohou býti předepsána pro lodi přeplněné, zejména pro lodi s poutníky neb všeliké jiné lodi se špatnými podmínkami zdravotními.

Se zbožím po moři došlým vzhledem k desinfekci, dovozným a průvozným zápovědem a ku karanténě nesmí jinak nakládáno býti nežli jako se zbožím po suchu dopraveným. (Viz dodatek k dražďanské úmluvě zdravotní, titul IV.)

Každá loď, která by nechtěla se podrobiti opatřením od přístavního úřadu předepsaným, má míti toho vůli opět na moře vyplouti.

Může jí býti také dovoleno, aby své zboží složila, když byla učiněna potřebná ochranná opatření, totiž:

1. isolace lodi, lodního mužstva a cestujících;

2. vypuštění spodní vody lodní po její desinfekci;

3° Substitution d'une bonne eau potable a celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. Postes sanitaires à établir.

1. A Faô ou à proximité de ce point: grand lazaret sur terre ferme avec service sanitaire complet ayant sous sa direction les postes sanitaires du golfe Persique mentionnés ci-dessous;

2. Petit lazaret dans l'un des deux îlots ottomans Sélahiyé ou Yilaniyé, situés près de Bassorah, pour surveiller les individus qui auraient échappé à la visite de Faô;

3. Maintien du poste sanitaire existant actuellement à Bassorah;

4. Installation d'un poste sanitaire dans la baie de Koveit;

5. Poste sanitaire a Menama, chef-lieu des îles de Bahrein;

6. Poste sanitaire à Bender-Abbas;

7. Poste sanitaire à Bender-Bouchir;

8. Poste sanitaire à Mohammerah;

9. Poste sanitaire dans le port de Gwadar (Beloutchistan);

10. Poste sanitaire dans le port de Mascate (sur la côte d'Oman).

3. nahrazení vodní zásoby lodní dobrou vodou pitnou.

Rovněž cestujícím, kteří by za to požádali, může dovoleno býti, aby s tou podmínkou z lodi vystoupili, podrobí-li se opatřením od místního úřadu předepsaným.

II. Zdravotní stanice, které mají býti zřízeny.

1. Ve Faô nebo poblíže tohoto místa: veliký lazaret na pevnině s úplně zařízenou službou zdravotní, kterému jsou podřízeny dále uvedené zdravotní stanice v Perském zálivě;

2. malý lazaret na některém poblízku Bassory ležícím tureckém ostrově Sélahijé nebo Jilanijé za příčinou dohledu k těm osobám, které se snad ve Faô prohlídce vymkly;

3. zachování dosavadní zdravotní stanice v Bassoře;

4. zřízení zdravotní stanice v Koveitském zálivě;

5. zdravotní stanice v Menamě, hlavním místě Bahreinových ostrovů;

6. zdravotní stanice v Bender-Abbase;

7. zdravotní stanice v Bender-Buširu;

8. zdravotní stanice v Mohammerahu;

9. zdravotní stanice ve přístavě Gwadarském (v Beludžistaně);

10. zdravotní stanice ve přístavě Maskatském (na pobřeží Omanském).

Annexe IV.

Surveillance et exécution.

1. La mise en pratique et la surveillance des mesures concernant les pèlerinages arrêtées par la présente Convention sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil supérieur de santé de Constantinople, à un Comité pris dans le sein de ce Conseil. Ce Comité est composé de trois des représentants de la Turquie dans ce Conseil, et de ceux des Puissances qui ont adhéré ou qui adhéreront aux Conventions sanitaires de Venise, de Dresde et de Paris. La présidence du Comité est déférée à l'un de ses membres ottomans. En cas de partage des voix, le président a voix prépondérante.

Příloha IV.

O dohledu a výkonu.

1. Praktické provádění ustanovených ve smlouvě této opatření v příčině poutí a dohled k těmto opatřením jsou svěřeny v mezích působnosti nejvyšší zdravotní rady v Cařihradě komitétu z jejích členů zřízenému. Tento komitét skládá se ze tří zástupců Turecka v této radě a ze zástupců těch mocností, které přistoupily nebo přistoupí k zdravotní úmluvě benátské, drážďanské a pařížské. Předsednictví v komitétu svěřuje se některému tureckému jeho členu. Byly-li by hlasy stejně rozděleny, rozhoduje hlas předsedův.

2. Afin d'assurer les garanties nécessaires au bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés dans la présente Convention, il sera créé un corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire comme officiers ou sous-officiers.

3. En ce qui concerne les frais résultant du régime établi par la présente Convention, il y a lieu de maintenir l'état actuel au point de vue de la répartition des frais entre le Gouvernement ottoman et le Conseil supérieur de santé de Constantinople, répartition qui a été fixée à la suite d'une entente entre le Gouvernement ottoman et les Puissances représentées dans ce conseil.

4. L'autorité sanitaire du port ottoman de relâche ou d'arrivée qui constate une contravention en dresse un procès-verbal sur lequel le capitaine peut inscrire ses observations. Une copie certifiée, conforme de ce procès-verbal est transmise, au port de relâche ou d'arrivée, à l'autorité consulaire du pays dont le navire porte le pavillon. Cette autorité assure le dépôt de l'amende entre ses mains. En l'absence d'un consul, l'autorité sanitaire reçoit cette amende en dépôt. L'amende n'est définitivement acquise au Conseil supérieur de santé de Constantinople que lorsque la Commission consulaire indiquée à l'article suivant aura prononcé sur la validité de l'amende.

Un deuxième exemplaire du procès-verbal certifié conforme devra être adressé par l'autorité sanitaire qui a constaté le délit au Président du Conseil de santé de Constantinople, qui communiquera cette pièce à la Commission consulaire.

Une annotation sera inscrite sur la patente par l'autorité sanitaire ou consulaire indiquant la contravention relevée et le dépôt de l'amende.

5. Il est créé à Constantinople une Commision consulaire pour juger les déclarations contradictoires de l'agent sanitaire et du capitaine inculpé. Elle sera désignée chaque année par le corps consulaire. L'Administration sanitaire pourra être représentée par un agent remplissant les fonctions de ministère public.

Le Consul de la nation intéressée sera toujours convoqué. Il a droit de vote.

6. Le produit des taxes et des amendes sanitaires ne peut, en aucun cas, être employé à des objets autres que ceux relevant des Conseils sanitaires.

2. Aby byla zabezpečena uspokojivá účinnost rozličných zařízení v této úmluvě vytčených, bude zřízen sbor diplomovaných a věci znalých lékařů, desinfikovatelů a mechaniků dobře vycvičených, zdravotních strážců, kteří budte vybráni z důstojníků a poddůstojníků při vojsku služivších.

3. Co se týče nákladů na zařízení touto úmluvou určená, bude zachováván dosavadní stav při rozvrhování nákladů mezi vládou tureckou a nejvyšší zdravotní radou v Cařihradě, kteryžto rozvrh byl ustanoven společnou shodou mezi vládou tureckou a mocnostmi v této zdravotní radě zastoupenými.

4. Zdravotní úřad tureckého přístavu, v němž loď se zastavila nebo do něhož připloula, který by některý přestupek shledal, sepíše o tom protokol, do něhož kapitán může své poznámky připsati. Ověřený opis tohoto protokolu ve přístavě, kde loď se zastavila nebo do něhož připloula, budiž zaslán konsulskému úřadu země, jejíž vlajku loď má. Úřad tento postará se o to, aby peněžitá pokuta u něho byla složena. Nebylo-li by tam konsula, zdravotní úřad vezme ve schování tuto pokutu peněžitou. Pokuta případne nejvyšší zdravotní radě v Cařihradě definitivně teprve tehdá, když konsulská komise v následujícím článku naznačená rozhodla o právní platnosti pokuty.

Druhý ověřený opis protokolu budiž od zdravotního úřadu, který přestupek shledal, zaslán předsedovi nejvyšší zdravotní rady v Cařihradě, který má odevzdati tento spis komisi konsulské.

Zdravotní nebo konsulský úřad má na zdravotním pase poznamenati shledaný přestupek a složení pokuty.

5. V Cařihradě bude zřízena konsulská komise, která bude rozhodovati o odporujících si prohlášeních zdravotního úředníka a obviněného kapitána. Komise tato bude každého roku konsulským sborem zvolena. Zdravotní správa může v ní býti zastoupena svým zřízencem, který obstarává úkony státního zástupce.

Konsul účastné mocnosti budiž pokaždé obeslán. Konsul tento má právo hlasovací.

6. Výtěžek zdravotních tax a peněžitých pokut nesmí nikdy vynaložen býti k jiným účelům nežli k těm, které patří do oboru rady zdravotní.

(Text původní.)

Déclaration.

Les Gouvernements signataires de la Convention sanitaire internationale conclue à Paris, le 3 avril 1894, ayant jugé utile d'apporter certains amendements à l'instrument diplomatique de ladite Convention, avant l'échange des ratifications, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

I. L'alinéa 5 de la section *A* de l'annexe I de la Convention sera rédigé comme suit:

„5. Les pèlerins seront tenus, si les circonstances locales le permettent, de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux-Saints.“

II. L'article 13 du Règlement inséré à la section *B* de la même annexe I sera remplacé par l'article suivant:

„Article 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface d'au moins 150 décimètres carrés, avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.“

III. Les Gouvernements signataires consentent à ce que les ratifications du Gouvernement de Sa Majesté Britannique ne contiennent pas l'annexe III de la Convention. Les dispositions de cette annexe ne seront pas appliquées, en conséquence, aux navires de guerre ou de commerce de la Grande-Bretagne et de l'Irlande et de l'Inde anglaise.

(Překlad.)

Prohlášení dodatečné.

Poněvadž vlády podepsané v mezinárodní úmluvě zdravotní, v Paříži dne 3. dubna 1894 učiněné, pokládaly za užitečné, aby jisté změny staly se v diplomatické listině úmluvy řečené před výměnou ratifikací, proto podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, usnesli se o těchto ustanoveních:

I. Pátý odstavec v oddílu *A* v příloze I úmluvy, má zníti takto:

„5. Poutníci, dopouštějí-li toho poměry místní, jsou zavázáni se vykázati nezbytnými prostředky, kterých je třeba, aby pouť tam i zpět vykonali, jakož i ku pobytu, na místech svatých.“

II. Článek 13 řádu obsažený v oddíle *B* téže přílohy I. budiž nahrazen tímto článkem:

„Článek 13. Loď musí býti zařízena k umístění poutníků v mezipalubě.

Mimo mužstvo musí loď poskytovati každé osobě bez rozdílu věku plochu alespoň 150 čtverečných decimetrů při výšce mezipaluby alespoň jednoho metru a osmdesáti centimetrů.

Na lodích, které provozují plavbu pobřežní, musí každý poutník míti pro sebe prostoru alespoň dva metry šířky podél planice.“

III. Podepsané mocnosti svolují k tomu, aby ratifikace vlády Jejího Veličenství Anglického neobsahovala III. přílohy úmluvy. Ustanovení této přílohy nevztahují se proto k válečným a obchodním lodím Velké Britannie a Irska a anglické Indie.

IV. La présente Déclaration, qui restera annexée à la Convention sanitaire internationale de Paris du 3 avril 1894, sera insérée dans les ratifications des Hautes Parties contractantes et est substituée aux réserves inscrites dans le procès-verbal de signature de la Convention en date du 3 avril 1894.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont dressé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait en treize exemplaires, à Paris, le 30 octobre 1897.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:
l'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie:
(L. S.) Signé: **A. Wolkenstein.**

Pour l'Allemagne:
(L. S.) Signé: **Münster.**

Pour la Belgique:
(L. S.) Signé: **B^on^ d'Anethan.**

Pour le Danemark:
(L. S.) Signé: **Hegermann-Lindencrone.**

Pour l'Espagne:
(L. S.) Signé: **Duc de Mandas.**

Pour la République Française:
(L. S.) Signé: **G. Hanotaux.**

Pour la Grande Bretagne:
(L. S.) Signé: **Martin Gosselin.**

Pour la Grèce:
(L. S.) Signé: **C. A. Criésis.**

Pour l'Italie:
(L. S.) Signé: **Tornielli.**

Pour les Pays-Bas:
(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**

Pour la Perse:
(L. S.) Signé: **Nazare Aga.**

Pour le Portugal:
(L. S.) Signé: **Antonio Maria Bartholomen Ferreira.**

Pour la Russie:
(L. S.) Signé: **Mohrenheim.**

IV. Toto prohlášení, které dokládá se ku pařížské mezinárodní úmluvě zdravotní ze dne 3. dubna 1894, budiž pojato do ratifikací vysokých Stran smlouvajících a má nastoupiti na místo výhrad, v protokole o podepsání úmluvy dne 3. dubna 1894 uvedených.

Na svědomí tomu podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, sepsali toto prohlášení a přitiskli k němu své pečeti.

Dáno v třinácti exemplářích v Paříži, dne 30. října 1897.

Za Rakousko a Uhersko:
rakousko-uherský velevyslanec:
(S. S.) Podepsal: **A. Wolkenstein.**

Za Německou říši:
(L. S.) Podepsal: **Münster.**

Za Belgicko:
(L. S.) Podepsal: Bar. **d'Anethan.**

Za Dánsko:
(L. S.) Podepsal: **J. Hegermann-Lindencrone.**

Za Španělsko:
(L. S.) Podepsal: **Duc de Mandas.**

Za republiku Francouzskou:
(L. S.) Podepsal: **G. Hanotaux.**

Za Velkou Britannii:
(L. S.) Podepsal: **Martin Gosselin.**

Za Řecko:
(L. S.) Podepsal: **C. A. Criésis.**

Za Italii:
(L. S.) Podepsal: **Tornielli.**

Za Nizozemsko:
(L. S.) Podepsal: **A. de Stuers.**

Za Persko:
(L. S.) Podepsal: **Nazare Aga.**

Za Portugalsko:
(L. S.) Podepsal: **Antonio Maria Bartholomen Ferreira.**

Za Rusko:
(L. S.) Podepsal: **Mohrenheim.**

Nos visis et perpensis conventionis hujus et declarationis articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes. Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Wallsee die vicesimo septimo mensis Novembris anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo, Regnorum Nostrorum quadragesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis m. p.

Tato úmluva s přílohami a dodatečnými prohlášeními tímto se vyhlašuje za působnou pro království a země na říšské radě zastoupené.

Ve Vídni, dne 25. září 1898.

Thun m. p. **Baernreither** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIII. — Vydána a rozeslána dne 15. října 1898.

Obsah: (Čís. 189—191.) 189. První dodatek k vykonávacímu předpisu k V. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních. — 190. Třetí dodatek k vykonávacímu předpisu ke III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních. — 191. Pátý dodatek k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896 o přímých daních osobních.

189.

První dodatek

k vykonávacímu předpisu k V. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem c. k. ministeria finančního ze dne 1. října 1898).

O vojenské moci soudní v berních věcech trestních.

Ve článku 7 budiž k č. 1 doloženo:

Pro osoby, které jsou podrobeny vojenské moci soudní ve věcech trestních, jest vojenský soud příslušným soudem řádným.

ıl m. p.

190.

Třetí dodatek

k vykonávacímu předpisu ke III. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem c. k. ministeria finančního ze dne 1. října 1898.)

O osvobození od daně důchodové některých ve službě v Rakousku jsoucích uherských příslušníků státních a příslušníků území zavládnutého, jakož i jejich rodin.

V článku 6, II, č. 1 má třetí odstavec*) budoucně zníti:

Vyhrazují se zvláštní poukazy ve smyslu § 285, avšak již nyní se zde stanoví, že uherští příslušníci státní a příslušníci bosenští a hercegovinští, kteří v tuzemsku u dvora, ve společných ministerstvích a společné nejvyšší účtárně neb u královského uherského ministeria u Nejvyššího dvora ve Vídni jsou ustanoveni, nebo ve společném vojsku nebo válečném loďstvu slouží, dokud jinak nebude ustanoveno, nemají býti podrobeni dani důchodové vzhledem k důchodům z Uherska nebo zavládnutého území braným, které by samy o sobě byly dani podrobeny. Za osoby v c. a k. vojsku (v c. a k. válečném loďstvu) sloužící budte pokládány vojenské osoby aktivně sloužící a osoby s čekatelným na dovolenou propuštěné, jakož i vojenské osoby na odpočinku se superplus nad aktivitní platy nebo s denním platem nebo remunerací u velitelstev (úřadů, ústavů) c. a k. vojska (c. a k. válečného loďstva) ve službě postavené.

Spolu se dovoluje, aby také příslušníci těchto poplatníků, pokud jejich příjmy by měly býti připočteny oněm osobám pro uložení osobní daně z příjmu podle článku 3 vykonávacího předpisu k IV. hlavě zákona o daních osobních, a pokud sami jsou uherskými příslušníky státními, vztažmo příslušníky území zavládnutého, byli osvobozeni od důchodové daně vzhledem k důchodům, které mají z Uherska, vztažmo z Bosny a Hercegoviny.

Kaizl m. p.

*) Tento odstavec, který ve vykonávacím předpise k III. hlavě zákona o daních osobních, v LXIX. částce Zákonníka říšského dne 31. července 1897 vydané, na stránce 1124, v pravém sloupci činil druhou polovici odstavce č. 1 článku 6, III, byl následkem opravy, v Zákonníku říšském ze dne 31. prosince 1897, v částce CXX, na stránce 1530 obsažené, zařaděn pod II, č. 1, téhož článku.

191.

Pátý dodatek

k vykonávacímu předpisu ke IV. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

(Vyhlášen výnosem c. k. ministeria finančního ze dne 1. října 1898.)

Osvobození od daně některých příslušníků Bosny a Hercegoviny, kteří jsou v Rakousku ve službě. — Osvobození od daně vojenských osob jsoucích v Uhersku a v území zavládnutém vzhledem k jejich služebním platům. — Další doplňky vykonávacího předpisu ke IV. hlavě o tom, jak co se týče daně nakládati se má s vojenskými osobami a s příslušníky c. k. četnictva.

Článek 1, č. 4, odstavec 6, má zníti:

„Vyhrazují se zvláštní poukazy ve smyslu § 285; avšak již nyní se zde stanoví, že uherští příslušníci státní a příslušníci bosenští a hercegovinští, kteří v tuzemsku u dvora, ve společných ministeriích a společné nejvyšší účtárně neb u královského uherského ministeria u Nejvyššího dvora ve Vídni jsou ustanovení, nebo ve společném vojsku nebo válečném loďstvu slouží, dokud jinak nebude ustanoveno, nemají býti podrobeni osobní dani z příjmu vzhledem ku příjmům z Uherska nebo zavládnutého území braným. Za osoby v c. a k. vojsku (v c. a k. válečném loďstvu) sloužící budte pokládány vojenské osoby aktivně sloužící a osoby s čekatelným na dovolenou propuštěné, jakož i vojenské osoby na odpočinku se superplus nad aktivitní platy nebo s denním platem nebo remunerací u velitelstev (úřadů, ústavů) c. a k. vojska (c. a k. válečného loďstva) ve službě postavené.“

K článku 1, č. 5, budiž jako odstavec 2 a 3 doloženo:

„Avšak tuzemští orgánové daň ukládající nemají zdaňovati služebních platů a odpočinkových platů těch příslušníků c. a k. vojska (c. a k. válečného loďstva), kteří bydlí v Uhersku nebo v území zavládnutém. Platy tyto budou podrobeny v Uhersku zdanění uherskému a v území zavládnutém toliko berní srážce, kterou provedou pokladny správy vojenské podle ustanovení zákona o daních osobních ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220. Také požitky z nadací vojenských, které dostávají vojenské osoby v Uhersku nebo v území zavládnutém bydlící, nebudte v tuzemsku zdaňovány.

Takovéto služební platy, odpočinkové platy a nadační požitky, které se berou z vojenské pokladny v Uhersku nebo v území zavládnutém ležící, nemohou již podle odstavce 1 býti pokládány za příjem z tuzemska plynoucí, a nejsou proto dani podrobeny ani u vojenských osob v Uhersku a v území zavládnutém, ani mimo Rakousko-uherské mocnářství bydlících.“

K článku 1, č. 6, lit. *f)* budiž doloženo:

„Pro příslušníky c. a k. vojska (c. a k. válečného loďstva), kteří v Uhersku nebo v území zavládnutém nebo vůbec v cizozemsku bydlí, platí o jejich služebních platech a odpočinkových platech to, co pod č. 5, odstavcem 2 a 3 bylo praveno.“

Článek 2, I, č. 2, má zníti:

„K osvobození v § 154, č. 6 uvedenému dokládá se toto: Aktivním osobám kategorií tam uvedených budte na roveň kladeni ti důstojníci (auditoři, vojenští lékaři, sborový účetní) a duchovní správcové na odpočinku (v zaopatření vojenských invalidoven), kteří se superplus nad aktivitní platy jsou povoláni k aktivní službě na místa systemisovaná, pak záložní důstojníci jako učitelé při vojenských reálkách zaměstnaní, konečně invalidní mužstvo přibrané ke službě aktivní, jakož i gažisté do důstojenské třídy nezařadění. Sborovým účetním budte na roveň kladeni úřednící námořského komisariatu, kteří jsou k vojenským sborům přiděleni a kterým jest svěřeno vedení účtů, pokud toto přidělení trvá.

K osvobozeným aktivitním platům náležejí ve smyslu § 5 zákona ze dne 22. června 1878, Z. Ř. č. 59, také platy vojenských osob ke cvičením ve zbrani (ve službě) povolaných, pak štola a mešní stipendia vojenským správcům duchovním příslušející, konečně čekatelné důstojníků (auditorů, vojenských lékařů, sborových účetních), vojenských správců duchovních a gažistů do důstojenské třídy nezařaděných. Jsou-li tyto osoby za své dovolené s čekatelným služebně zaměstnány při vojenských velitelstvech (úřadech, ústavech), tedy platy, denní platy, remunerace jim z těchto poměrů příslušející náležejí rovněž k vojenským služebním platům od daně osvobozeným.

Všechna tato osvobození platí zejména také pro c. k. zeměbranu.

Též s četnickými důstojníky a s četnickým mužstvem budiž nakládáno jako s důstojníky, vztažmo s mužstvem vojska (srovnej § 24 zákona ze dne 25. prosince 1894, Z. Ř. č. 1 z r. 1895).“

Ke článku 8, číslo 1 budiž jako odstavec 4 doloženo:

„Srážky, které týkají se vojenského služebního platu, který podle § 154, č. 6 jest osvobozen, avšak ku kterému se podle § 175 pro výpočet sazby berní přihlédá, mohou ovšem býti odečteny, avšak buďte odečteny toliko od osvobozeného služebního platu samého, nikoliv však od poplatného příjmu, který by tu mimo tento plat byl.“

Ke článku 34, č. 4 budiž jako odstavec 3 doloženo:

„Příjem podle § 154, č. 6. osvobozený nečítá se při výpočtu berní sazby pro poplatný ostatní příjem tenkráte, když ta která vojenská osoba bydlí v Uhersku nebo v území zavládnutém nebo když mimo Rakousko-uherské mocnářství tyto platy bere z vojenské pokladny v Uhersku nebo v zavládnutém území ležící (srovnej článek 1, č. 5, odstavec 2 a 3 a č. 6, lit. *f*).“

V článku 39 budiž v č. 6 jakožto odstavec 3 doloženo:

„Co se týče budov posléz uvedených, finanční úřadové mají příslušné vyzvání, připojíce potřebné seznamy domovní a bytové zaslati vojenským úřadům místním, které potom opatří, čeho je třeba, aby tyto seznamy byly vyplněny a finančním úřadům zpět zaslány. Tato oznámení vztahují se ostatně toliko k těm osobám (stranám), kterým jest v příslušné budově naturální byt přidělen nebo pronajat; tyto osoby (strany) jsou zavázány vyplniti seznamy bytové.“

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIV. Vydána a rozeslána dne 22. října 1898.

Obsah: (Čís. 192—194.) 192. Vyhláška, že koncesse pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce byla převedena na Novou bukovinskou společnost drah místních. — 193. Vyhláška, že koncesse pro drobnou elektrickou dráhu o rozchodu úzkém ze Štýrského Hradce do Föllinga byla převedena na bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni a že byla částečně změněna. — 194. Vyhláška, že byl zřízen berní a soudní schovací úřad ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině.

192.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 8. října 1898,

že koncesse pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce byla převedena na Novou bukovinskou společnost drah místních.

Poněvadž Nová bukovinská společnost drah místních zakoupila od Akciové společnosti bukovinských drah místních dráhu místní z Hadikfalvy do Radovec touto společností vystavěnou a provozovanou, byly na základě Nejvyššího zmocnění koncessní práva a povinnosti, které bukovinské dráhy místní měly k uvedené trati železničné, převedeny na Novou bukovinskou společnost drah místních a byly při této příležitosti podle změněných poměrů znova takto určeny:

1. Místní dráha Hadikfalva—Radovce zahrnuje se jakožto doplňující část do železničného podniku, o kterém jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 25. září 1895, Z. Ř. č. 161, a to tím způsobem, že mají se k ní ode dne 1. července 1898 vztahovati ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 25. září 1895, Z. Ř. č. 161, kromě ustanovení v §§ 2 a 8 této listiny.

Naproti tomu pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce pozbudou moci týmž dnem ustanovení Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. srpna 1885, Z. Ř. č. 141, vyjímajíc ustanovení v §§ 2 a 8 dotčené Nejvyšší koncessní listiny obsažená a o osvobozeních berních, kolkových a poplatkových a o koncessní době jednající, která také příště budou míti platnost.

2. Ustanovení oddílu I koncessních podmínek ze dne 24. září 1885, c. k. obchodním ministeriem ustanovených, budou také příště míti platnost pro místní dráhu Hadikfalva—Radovce.

Na místo zrušených ustanovení v oddíle II dotčených svrchu koncessních podmínek mají naproti tomu k místní dráze Hadikfalva—Radovce vztahovati se ustanovení o provozování nových bukovinských drah místních daná a mají zpět působiti ode dne 1. července 1898 počínajíc.

Wittek m. p.

193.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 12. října 1898,

že koncesse pro drobnou elektrickou dráhu o rozchodu úzkém ze Štýrského Hradce do Föllinga byla převedena na bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni a že byla částečně změněna.

Poněvadž bankovní dům Dutschka & Comp. ve Vídni koupil od městského stavitele Ondřeje Franze ve Štýrském Hradci drobnou elektrickou

dráhu ze Štýrského Hradce do Maria-Trost (Föllinga), na základě vyhlášky c. k. obchodního ministeria ze dne 1. října 1895, Z. Ř. č. 152, vystavěnou a provozovanou, tedy ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a s c. a k. říšským ministeriem vojenství koncessní práva a povinnosti, které řečenému Ondřeji Franzovi k této drobné elektrické dráze vznikly, převádějí se na tento bankovní dům s tou obměnou, že k této drobné dráze mají se vztahovati ustanovení svrchu dotčené koncesse s následujícími doplňky:

I. Koncessionář jest zavázán:

a) zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou elektrické dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení této dráhy již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení;

b) ku příslušné žádosti c. k. železničného ministeria včasně podávati potřebné výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

II. Nynějšímu koncessionáři propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy. Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Naproti tomu propůjčuje se koncessionářovi právo, až do sumy správou státní ustanovené vydati akcie prioritní, které svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před akciemi kmenovými.

Dividenda, která příslušeti bude akciím prioritním, nežli akcie kmenové nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli čtyřmi procenty, při čemž nebudiž dopláceno z výtěžků let pozdějších. Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožený byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného. Stanovy společnosti a formuláře akcií kmenových i prioritních, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

Wittek m. p.

194.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 13. října 1898,

že byl zřízen berní a soudní schovací úřad ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 20. srpna 1893 zřizuje se ve Vaškovcích nad Čeremošem v Bukovině berní a soudní schovací úřad pro obce okresního soudu, který tam současně bude zřízen.

Tento nový úřad počne úřadovati dne 1. listopadu 1898.

Tímto dnem obce Vaškovce nad Čeremošem s obvodem statkovým, Ruský Banylov s obvodem statkovým, Słobodzia-Banylov, Karapčov s obvodem statkovým, Vilavce s obvodem statkovým a Zamostie vylučují se z obvodu berního úřadu Vyžnického a přidělují se k bernímu úřadu ve Vaškovcích nad Čeremošem.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXV. — Vydána a rozeslána dne 1. listopadu 1898.

Obsah: (Čís. 195—196.) 195. Listina o koncessi pro místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf. — 196. Nařízení o tárové výměře pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech).

195.

Listina o koncessi, ze dne 17. října 1898,

pro místní dráhu Guntramsdorf—Leesdorf.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti vídeňských drah místních žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž zařízena jako dráha místní o rozchodu pravidelném z Guntramdorfské stanice, ležící na místní dráze Vídeňsko-wienerneudorfsko-guntramsdorfské, do Leesdorfa se spojovací tratí ke stanici Traiskirchenské, ležící na c. k. privilegované železnici Vídeňsko-aspangské, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, pod podmínkami tuto určenými:

§ 1.

Železnicím, o nichž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Společnost jest povinna stavbu povolených železnic ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do roka počítajíc ode dneška dokonati, vystavěné dráhy pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po nich provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení drah podle koncesse společnost jest povinna dáti jistotu, složíc kauci 20.000 zlatých v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolených železnic propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách, od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Pokud by ke zřízení povolených drah bylo upotřebeno silnic veřejných, společnost má opatřiti sobě přivolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které podle platných zákonů jsou povolány přivolovati, aby silnice bylo upotřebeno.

§ 5.

Společnost má se chovati při stavbě povolených drah a při vozbě po nich podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 6.

Společnosti dává se povolení, aby pro dopravu osob užívala elektřiny za podmínek, které c. k. železničné ministerium určí.

§ 7.

Ostatně dráhy svrchu dotčené budte pokládány za doplňující části podniku místní dráhy, o kterém jednají Nejvyšší koncessní listiny ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, a ze dne 29. prosince 1886, Z. Ř. č. 16 z r. 1887, a mají se proto k nim vztahovati ustanovení §§ 8 až 15 koncessní listiny prve jmenované ve znění, jak vyhláškou c. k. železničného ministeria ze dne 5. září 1898, Z. Ř. č. 165, bylo změněno.

Wittek m. p.

196.

Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 22. října 1898,

o tárové výměře pro surovou kávu ve dvojím obale (ve dvojích fardech).

Vzhledem k nařízení ze dne 8. listopadu 1895, Z. Ř. č. 171, nařizuje se ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi, že tárová výměra $3^1/_2\%$ pro surovou kávu s. p. 2*a* ve dvojitých fardech má býti vztahována také k takovým dvojím obalům, skládajícím se z vnitřního pletiva z listů palmových a ze zevnitřní hrubé tkaniny z manillového konopí.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVI. — Vydána a rozeslána dne 12. listopadu 1898.

Obsah: (Čís. 197—198.) 197. Vyhláška, že v Šile na ostrově Krku byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura se službou celní. — 198. Nařízení, kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v dalších 15 těchto okresích.

197.

Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 25. října 1898,

že v Šile na ostrově Krku byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura se službou celní.

V Šile na ostrově Krku byla zřízena přístavní a námořskozdravotní expositura se službou celní, která již počala úřadovati.

Expositura tato má vyclívací práva, která vůbec celním expositurám v Istrii přísluší (ministerské nařízení ze dne 1. srpna 1891, Z. Ř. č. 154).

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

198.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 11. listopadu 1898,

kterým se výjimečná opatření nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná zrušují v dalších 15 těchto okresích.

Na základě § 10 zákona ze dne 5. května 1869, Z. Ř. č. 66, podle usnesení, veškerým ministerstvem dne 5. listopadu 1898 učiněného, po vyžádaném Nejvyšším schválení, výjimečná opatření, nařízením ze dne 28. června 1898, Z. Ř. č. 106, pro 33 politických okresů haličských učiněná, zrušují se v těchto politických okresech: Bochnia, Brzesko, Brzozów, Chrzanów, Jaroslav, Krakov město, Krakov okolí, Myślenice, Pilzno, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sanok, Tarnov a Vělička.

Toto vyhlašuje se s poukazem k nařízení veškerého ministerstva ze dne 11. října 1898, kterým byla výjimečná opatření zrušena v 10 politických okresích Haliče, a zároveň dokládá se, že toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVII. — Vydána a rozeslána dne 19. listopadu 1898.

Obsah: (Čís. 199—201.) 199. Nařízení, jímž pro nově zřízený dekanatní úřad Pasmanský v arcidiecési Zaderské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve příznáních podle zákona ze dne 19. září 1898 podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy. — 200. Nařízení, že c. k. hlavní celnice v Terstě byla zařaděna mezi celní (dovozné) úřady, v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882 uvedené a že bylo zrušeno oprávnění c. k. přístavního a námořskozdravotního kapitanátu v Terstě rostliny vyřizovati. — 201. Nařízení, jímž mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 27. října 1897 o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného.

199.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 22. října 1898,

jímž pro nově zřízený dekanatní úřad Pasmanský v arcidiecési Zaderské určuje se částka, která započtena býti smí jakožto výdaj za vedení dekanatního úřadu ve příznáních podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, podávaných o místním příjmu duchovenstva ve správě duchovní majícího nárok na doplnění kongruy.

Ministerské nařízení ze dne 19. června 1886, Z. Ř. č. 107, se doplňuje a dekanatní náklady, které ve příznáních podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, podávaných za výdaj budou uznávány, ustanovují se pro nově zřízený dekanatní úřad Pasmanský v arcidiecési Zaderské na osmdesát (80) zlatých r. č., čímž však nerozhoduje se o otázce, zda příslušnému faráři, jemuž vedení dekanatních záležitostí jest svěřeno, náleží doplněk z náboženského fondu, vztažmo ze státní jeho dotace ve smyslu zákona dotčeného.

Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

200.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic ze dne 10. listopadu 1898,

že c. k. hlavní celnice v Terstě byla zařaděna mezi celní (dovozné) úřady, v příloze k nařízení ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, uvedené a že bylo zrušeno oprávnění c. k. přístavního a námořskozdravotního kapitanátu v Terstě rostliny vyřizovati.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, vnitra, obchodu a financí ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých jest v obchodě s cizozemskem šetřiti, aby mšice révová *(Phylloxera vastatrix)* nebyla zavlečena, vřaďuje se mezi celní (dovozné) úřady, uvedené ve příloze k dotčenému nařízení v poznámce *a)*, c. k. hlavní celnice v Terstě, vztažmo celnice tato se zmocňuje vyřizovati dovážené a provážené zásilky rostlin v položce 2. přílohy k dotčenému ministerskému nařízení uvedené, které po železnici, poštou povoznou nebo po moři dojdou. Zároveň zrušuje se oprávnění, které c. k. přístavnímu a námořskozdravotnímu kapitanátu v Terstě podle dotčeného ministerského nařízení (přílohy

k němu, poznámky *a)* přísluší při rostlinných zásilkách do svobodného území terstského dovážených.

Thun m. p. **Wittek** m. p.

Kast m. p. **Kaizl** m. p.

Di Pauli m. p.

201.

Nařízení ministeria finančního ze dne 13. listopadu 1898,

jímž mění se některá ustanovení předpisu, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, o manipulaci v příčině služebních platů, vyplácených pokladnami dvorskými, státními a pokladnami fondů veřejných atd., co se týče osobní daně z příjmu a daně ze služného.

Na základě císařského nařízení ze dne 8. července 1898, Z. Ř. č. 120, jímž byl částečně zrušen závazek, v §§ 234 a 235 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, stanovený, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních, mění se částečně, vztažmo doplňují se ustanovení §§ 2 a 4 manipulačního předpisu ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, a nařizuje se toto:

1. Závazek likvidujících orgánů, při vyplácení služného a mzdy, pak požitků odpočinkových srážeti osobní daň z příjmu a daň ze služného, pozbývá platnosti vzhledem ku proměnlivým platům s výjimkou v následujícím čísle 2 vytčenou.

Za proměnlivé platy ve smyslu tohoto ustanovení pokládají se tantiémy, presenční taxy, kolejné, zkušební taxy, provise a platy podobné, pak mzdy akordní a podle kusu, jakož i ty mzdy podle času, které jsou ujednány ve lhůtách ne delších nežli čtyřnedělních.

Rovněž tak budiž nakládáno s platy denními (diurny) a s platy kalkulantskými, byť i v delších lhůtách (snad měsíčně) byly vypláceny.

Stálé platy stráže finanční a pod. buďte také přiště pokládány za „stálé“ platy.

2. Jestliže dvorské, státní a jinaké pokladny, ku kterým se manipulační předpis vztahuje, vyplácejí proměnlivé platy osobám, kterým mají vypláceti také stálé platy srážce daně podrobené, tedy budiž srážka daně vykonána jak s platů stálých tak i proměnlivých.

Stejným způsobem budiž nakládáno s remuneracemi.

Ustanovení tato však neplatí o kolejném a o zkušebních (promočních) taxách, při nichž za žádných okolností srážka daně místa nemá, nýbrž daň od poplatníka samého bezprostředně u příslušné berní pokladny budiž zapravena.

3. Oznamovací povinnost, v manipulačním předpise ze dne 27. října 1897, Z. Ř. č. 252, stanovená, zachovává se v plném rozsahu v platnosti a má vztahovati se ke všem stálým a proměnlivým platům služebním a mzdám, pak k odpočinkovým požitkům druhu vytčeného v §§ 167 a 168 zákona o dani osobní.

Ohlášky o vyplácených platech služebních buďte přiště podle přiloženého vzorce *A* zdělávány.

V 6. sloupci těchto ohlášek buďte vykazovány toliko ty proměnlivé platy, při jejichž výplatě má býti provedena srážka daně ve smyslu předcházejících ustanovení, ve sloupci 15. až 18. však buďte uvedeny všechny jiné proměnlivé platy, s kterých srážka daně se nedopouští, nýbrž daň příjemcem platů zapravuje se bezprostředně u některé berní pokladny.

Dokud by zásoba nebyla zpotřebována, budiž užíváno dosavadního tiskopisu (vzorce *A* manipulačního předpisu), v němž údaje o těch proměnlivých platech, které srážce daně již nejsou podrobeny, v poznámce buďte vyznačeny.

Kaizl m. p.

Vzorec A.

Ohláška

o služebních platech v roce 189 . vyplácených.

Juxta [1]	Odvětví zúčtovací: Sbor vojenský, služební poměr)			Likvidující orgán: (Příjemce paušálu, správa)						Pokladna (výplatna), u které platy se vyplácejí:					Censurní orgán:													
	Příjemcovo		Poznačení platu	Roční obnos						Naturální platy, naturální byt, deputáty a pod.			Součet platů (sloupec 5, 6, 7 a 9)		Srážky s toho příjmu platů služebních, se kterých srážka daně má býti vykonána			Údaj obnosu likvidujícím orgánem na běžný rok zatímně za účelem vykonání srážky vyšetřeného				Proměnlivé platy, které nejsou srážce daně podrobeny						Poznámka
																						Platy			Srážky s příjmu			
	jméno a postavení	bydliště (ve větších městech také část města, ulice a číslo domu)		stálých platů		proměnlivých platů, s nichž srážka daně má býti vykonána		vedlejších platů (funkční, drahotní, místní příplatek, příbytečné atd.)		Poznačení platu nebo požitku	Vycenění platu nebo požitku				Poznačení srážky	Obnos		osobní daně z příjmu		daně ze služného		Poznačení platu	Roční obnos platu		Poznačení srážky	Obnos		
				zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.		zl.	kr.	
1	2	3	4	5		6		7		8	9		10		11	12		13		14		15	16		17	18		19
Jméno a bydliště zaměstnancovo																												
Obnos, jako v sloupci 10 . . zl. . . kr.	[1]																											

Juxta [2]	Odvětví zúčtovací: (Sbor vojenský, služební poměr)			Likvidující orgán: (Příjemce paušálu, správa)						Pokladna (výplatna), u které platy se vyplácejí:					Censurní orgán:													
	Příjemcovo		Poznačení platu	Roční obnos						Naturální platy, naturální byt, deputáty a pod.			Součet platů (sloupec 5, 6, 7 a 9)		Srážky s toho příjmu platů služebních, se kterých srážka daně má býti vykonána			Údaj obnosu likvidujícím orgánem na běžný rok zatímně za účelem vykonání srážky vyšetřeného				Proměnlivé platy, které nejsou srážce daně podrobeny						Poznámka
																						Platy			Srážky s příjmu			
	jméno a postavení	bydliště (ve větších městech také část města, ulice a číslo domu)		stálých platů		proměnlivých platů, s nichž srážka daně má býti vykonána		vedlejších platů (funkční, drahotní, místní příplatek, příbytečné atd.)		Poznačení platu nebo požitku	Vycenění platu nebo požitku				Poznačení srážky	Obnos		osobní daně z příjmu		daně ze služného		Poznačení platu	Roční obnos platu		Poznačení srážky	Obnos		
				zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.		zl.	kr.		zl.	kr.	
1	2	3	4	5		6		7		8	9		10		11	12		13		14		15	16		17	18		19
Jméno a bydliště zaměstnancovo																												
Obnos, jako v sloupci 10 . . zl. . . kr.	[2]																											

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVIII. — Vydána a rozeslána dne 25. listopadu 1898.

Obsah: Čís. 202. Nařízení, ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Praze.

202.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování, vydané v souhlasu s ministeriem orby a s ministeriem věcí vnitrných ze dne 7. listopadu 1898,

ve příčině zavedení theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na c. k. německé vysoké škole technické v Praze.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 31. října 1898 vydávají se následující předpisy pro konání theoretických zkoušek státních ze studia zemědělsko-technického na německé technické vysoké škole v Praze:

§ 1.

Na průkaz vědeckého vzdělání v zemědělské technice, získaného na c. k. německé vysoké škole technické nebo na ústavě na roveň s ní postaveném, konají se státní zkoušky a to:

první neboli obecná v naukách přípravných,

druhá neboli odborná v naukách, jež zvláště náležejí ke studiu zemědělsko-technickému.

§ 2.

Předměty první zkoušky státní jsou: klimatologie, mineralogie a geologie, mathematika, nižší geodesie, národní hospodářství.

§ 3.

Předměty druhé zkoušky státní jsou: meliorace, stavitelství zemní, silnicové a vodní, správo- a právověda.

§ 4.

Ku zkouškám státním prokázati jest vysvědčení a to k první státní zkoušce o prospěchu v deskriptivné geometrii, ve fysice, v mechanice, v chemii, k druhé státní zkoušce vysvědčení prospěchu o užívání geodesie v technice zemědělské, v hospodářském strojeznalství, v hospodářském stavitelství pozemním, ve správovědě hospodářské, v pěstování rostlin, v půdoznalství, v hydraulice, ve stavebné mechanice, ve stavitelství mostním, vesměs aspoň se známkou „dostatečnou“.

První zkouška státní.

§ 5.

Při první zkoušce státní jsou examinatory professoři a pokud potřebí také docenti těch předmětů na vysoké škole technické, z nichž se má zkoušeti.

Řízení této zkoušky náleží příslušnému přednostovi oddělení, a jestliže tento pro překážky nemůže, jeho předchůdci v úřadě.

Předsedající má jako předseda právo, nikoli však povinnost, aby z každého předmětu otázky dával kandidatovi.

§ 6.

Ministr vyučování může vyslati ke zkouškám komisaře vládní, kteří mají právo dávati otázky.

§ 7.

První zkoušku státní podstoupiti jest na počátku čtvrtého semestru. K této zkoušce ustanovují se řádnými terminy první týdny semestru letního, terminem mimořádným první týdny semestru zimního.

V terminu mimořádném mohou se pravidlem připustiti toliko kandidati, kteří byli reprobováni při zkoušce podstoupené v řádném terminu a jimž se nevyměřila při tom delší lhůta k opětování zkoušky.

Výjimkou povoluje se v tomto terminu první zkouška státní také kandidatům, kteří přihlásivše se v pravý čas v terminu řádném, nemohli se dostaviti v tomto terminu pro příčiny, jimiž sami vinni nejsou. Při tom se předpokládá, že tito kandidati před zkouškou omluví svou nepřítomnost, žádajíce, aby byli připuštěni v terminu mimořádném.

Aby kdo připuštěn byl takto výjimkou v terminu mimořádném, může povoliti jen ministr vyučování, navrhne-li tak sbor professorský, vyslechna příslušného přednostu oddělení.

Jsou-li tito oba souhlasně proti připuštění, zamítne se žádost kandidatova, aniž může z vyřízení toho stižnost podati.

Co se týče ostatních modalit, sluší obdobně šetřiti ustanovení, obsažených v nařízení ministerském ze dne 31. října 1877, č. 9087, M. V. Bl. čís. 28.

§ 8.

Za připuštění k první zkoušce státní žádati má kandidat písemně u příslušného přednosty oddělení a připojiti k žádosti tyto doklady:

1. list immatrikulační,

2. vysvědčení maturitní nebo listinu je nahrazující,

3. výkaz studií, totiž průkaz, že kandidat byl zapsán aspoň po tři semestry na c. k. německé vysoké škole technické nebo na ústavu s ní na roveň postaveném za posluchače řádného, i že poslouchal veškeré nauky, k nimž první zkouška státní se vztahuje, jakož i že byl účasten praktických cvičení, jež patří k těmto naukám,

4. zkoušky o prospěchu v předmětech v § 4 vyznačených, pokud se týkají první zkoušky státní.

Kromě toho buďte předloženy práce grafické a jiné, jež pojí studijní rozvrh s příslušnými předměty učení, náležitě stvrzené, po případě budiž jejich vykonání dovozeno.

Všeliké listiny tyto buďte podány v originalech, i musí je míti komise před sebou po čas zkoušky.

§ 9.

Přihlášky k obecným zkouškám státním v řádném terminu mají se podávati v době od 15. ledna do 15. února.

Kandidati, kteří byvše reprobováni v terminu řádném, chtějí býti připuštěni opět k první zkoušce státní v terminu mimořádném, podejtež žádosti své v měsíci červnu.

§ 10.

Přednosta oddělení má prozkoumati žádost i přílohy, a není-li překážky ku zkoušce připustiti, má svoliti v ni krátkým vyřízením přímo na žádosti.

§ 11.

Při menších překážkách, jež by kandidat ihned mohl ukliditi, budiž mu dáno náležité poučení; v případech pochybných budiž věc předložena sboru professorskému, aby o ní rozhodl.

Odepřel-li sbor professorský povolení k první zkoušce státní, může kandidat z toho se odvolati k ministru vyučování.

§ 12.

Při první (obecné) zkoušce státní hleděti má komise k výsledkům jednotlivých zkoušek, jež zkoušenec byl podstoupil.

Komise může prominouti pravidlem kandidatovi zkoušky v těch předmětech, v nichž při zkouškách jednotlivých obdržel známku „dobrou“ nebo vyšší.

Pakli tomu tak při všech předmětech zkušebných, může zkouška zcela se prominouti. Zkušebná komise má však vždycky toho vůli, aby přes jednotlivá vysvědčení předložená zkoušela v některém jednotlivém nebo ve všech předmětech.

Druhá zkouška státní.

§ 13.

Ku zkouškám odborným ustanoví ministr vyučování zvláštní komisi zkušebnou.

§ 14.

Komise skládá se z předsedy, z náměstka předsedy (místopředsedy) a z tolika komisařů zkušebných, kolik potřebí se zřetelem na předměty zkoušky a na počet kandidatů.

Předseda, náměstek předsedy a komisaři zkušební jsou komisí hlavní.

Z nich sestaví předseda dle svého uznání komise k jednotlivým výkonům zkušebným (komise zvláštní).

§ 15.

Za komisaře zkušebné voliti jest především professory a docenty vysoké školy, ale také výtečné odborníky, kteří nepatří ku škole.

Každý professor neb úředník k těmto funkcím povolaný jest povinen, aby se v ně uvázal.

§ 16.

Předseda a náměstek předsedy jsou zároveň examinatory.

Nemůže-li předseda pro překážky, zastupuje jej náměstek, a jestliže tento nemůže, přítomný člen komise v letech služebných nejstarší.

§ 17.

Zkoušku odbornou nelze podstoupiti dříve než v posledních týdnech šestého semestru, ale jinak není vázána určitými terminy, nýbrž může se konati po celý rok, vyjímajíc prázdniny podzimní a mezitímné.

§ 18.

Za připuštění k druhé zkoušce státní má kandidat žádati písemně předsedu a má připojiti k žádosti své tyto doklady:

1. Výkaz studijní, totiž průkaz, že kandidat celkem aspoň po šest semestrů a po první zkoušce siátní s prospěchem podstoupené aspoň po tři, po případě po dva semestry byl zapsán za řádného posluchače c. k. německé vysoké školy technické nebo ústavu s ní na roveň postaveného a že poslouchal veškeré předměty odborné zkoušky zemědělsko-technické, pak pedologii, zákonoznalství komasační a meliorační, chemii rolnickou, encyklopedii stavitelství pozemního a že účastnil se příslušných cvičení praktických;

2. vysvědčení o podstoupené (s prospěchem) první zkoušce státní, po případě certifikat, jenž nahrazuje toto vysvědčení;

3. vysvědčení o prospěchu v předmětech učení v § 4 vyznačených, pokud se týkají druhé zkoušky státní.

Mimo to buďte předloženy práce grafické a jiné, jež rozvrh studií pojí s příslušnými předměty učení, náležitě ztvrzené, po případě budiž jejich vykonání dovozeno.

Všeliké listiny tyto buďte podány v originalech, i musí je míti komise před sebou po čas zkoušky.

§ 19.

Dny ku zkoušce ustanovuje předseda případ od případu.

Jest mu však při tom vůbec šetřiti pořádku, ve kterém kandidati u něho ke zkoušce se hlásili.

§ 20.

Odepřel-li předseda povolení k druhé zkoušce státní, může kandidat z toho se odvolati k ministru vyučování.

§ 21.

Zkouška odborná dělí se v oddělení praktické a oddělení theoretické. Při oddělení praktickém, jež předchází, má kandidat zdělati elaborat na základě úlohy, která mu dána; themata se musejí voliti tak, aby kandidat mohl prokázati svou zběhlost v užívání nauk veškerých hlavních předmětů zkušebných.

Úlohy, jež se dají, ujedná komise zkušebná a ustanoví zároveň examinatora, za jehož dozoru jest úlohu řešiti.

Úloha se má řešiti v místnosti vysoké školy technické a nemá vyžadovati přes osm dní.

Jestliže kandidat ve zkoušce praktické obstál, o čemž náleží rozhodnouti komisi, připustí se ke zkoušce theoretické. Neobstál-li, podstoupí znova

zkoušku praktickou v pozdějším terminu zkušebním, jenž se ustanoví.

§ 22.

Při druhé zkoušce státní může se míti zřetel ku předloženým vysvědčením o prospěchu v předmětech této zkoušky, obsahují-li známky o prospěchu „dobré“ nebo vyšší.

Praktická zkouška budiž však konána vždy v plném objemu, a jen theoretická může se zkrátiti, jsou-li vysvědčení jednotlivá přízniva.

Ustanovení společná oběma státním zkouškám.

§ 23.

Každý kandidat má se dostaviti ke zkoušce v den určený. Nepřijde-li, jest mu nésti škodu z toho vzcházející.

Všickni kandidati, jimž byl ustanoven ke zkoušce týž den, dostavtež se toho dne před zahájením zkoušky a setrvejtež, pokud nepodstoupíte zkoušky.

§ 24.

Výměna dní zkušebných mezi dvěma nebo několika kandidaty připouští se jen s dovolením předsedy.

§ 25.

V jednotlivých předmětech zkouší se ústně, a pokud toho předmět vymáhá, také písemně (graficky) za dozoru. Při zkouškách písemných (grafických) má komise zkušebná právo přihlížeti slušnou měrou k předloženým elaboratům ze studií, šetříc v tom všeliké opatrnosti v příčině podvržení. Pokud ústní zkoušky trvají, má býti přítomen předseda a většina examinatorů.

Současně nebuď nikdy zkoušeno více kandidatů než dva.

Zkouška ústní v jednom předmětě nemá v žádném případě trvati déle než hodinu.

§ 26.

Ústní zkoušky konají se veřejně.

Předseda komise zkušebné má učiniti veškerá náležitá opatření, aby zamezil všeliké rušení klidu a pořádku, jež by se nesnášelo s důstojností a důležitostí děje, nebo kandidatům másti mohlo hotovost mysli a volnost úsudku.

Mát jednotlivé rušitele klidu vyhostiti, nebo je-li toho potřeba, naprosto dáti vykliditi síň zkušebnou.

§ 27.

Při poradě a hlasování komise o výsledcích vykonané zkoušky vylučuje se veřejnost.

Především rokuje komise o celkovém výsledku zkoušky, a když každý examinator se vyslovil, obstál-li kandidat po jeho úsudku v příslušném předmětu čili ne, zjistí komise, jest-li kandidat approbován či reprobován.

Jestliže kandidat i v jediném jen předmětu zadosti neučinil (§ 28), nemůže ve státní zkoušce býti uznán za approbovaného. Neučinil-li zadosti ve dvou nebo ve více předmětech, sluší hlasovati o lhůtě, před kterou kandidat k opětné zkoušce státní připuštěn býti nemůže.

Výsledek zkoušky v jednotlivých naukách třídí se úsudky: „výborný“, „velmi dobrý“, „dobrý“, „dostatečný“ a „nedostatečný“ i zapisuje se od examinatora v protokol zvlášní, šetříc v tom také odpovědí k otázkám, jež byl snad předsedající nebo vládní komisař (§ 6) kandidatovi učinil.

Ze tříd výsledku v jednotlivých předmětech zkušebných konstatuje komise úsudkem závěrečným, prokázal-li se kandidat zkouškou „způsobilým“ nebo „způsobilým s vyznamenáním“. Při tom přihlíží komise také ku známkám, jichž kandidat nabyl ve zkouškách jednotlivých.

§ 28.

Nedostál-li kandidat v jediném toliko předmětě, může se mu povoliti, aby nezdařilou zkoušku jednotlivou opravil po dvou měsících.

Přisouzena-li mu při tom opět známka „nedostatečná“, může se mu povoliti nová zkouška opravná po dalších čtyřech měsících.

Každá taková zkouška opravná konána buď za stálé přítomnosti předsedy příslušné komise, a účastnil-li se první zkoušky komisař vládní (§ 6) také u přítomnosti tohoto komisaře.

§ 29.

Nedostál-li kandidat ve dvou nebo ve více předmětech, může se mu jen povoliti, aby opětoval celou zkoušku státní v terminu, jejž určí komise.

Obecná zkouška státní, jež v řádném terminu se nezdařila, může se opětovati buďto v nejbližším terminu mimořádném (počátkem zimního semestru), nebo v nejbližším terminu řádném; první zkouška státní, jež nezdařila se v terminu mimořádném (počátkem zimního semestru), může se opětovati také v některém z nejbližších terminů řádných anebo v nejbližším terminu mimořádném, jakž bude ustanoveno.

Nedostál-li kandidat při této opětné zkoušce i v jediném jen předmětu, může se mu jen povoliti, aby ještě jednou opětoval zkoušku celou.

§ 30.

Reprobován-li kandidat při první státní zkoušce na celý rok školní, má komise toho vůli, aby ustanovila předměty, o nichž kandidat během toho roku má navštěvovati výklady nebo cvičení.

§ 31.

Konečný výsledek zkoušky prohlásí se veřejně hned po skončené poradě a zapíše se také v kandidatův výkaz studijní; zároveň při reprobacích doloží se lhůta k opětování zkoušky s jinými podmínkami, za kterýmiž byla mu povolena nová zkouška; k tomu přitiskne se pečeť.

Kandidatům, kteří ve zkoušce s prospěchem obstáli, vydají se vysvědčení o státní zkoušce. Prominuta-li první zkouška státní zcela neb až po jediný předmět (§ 12), vydá se kandidatovi místo vysvědčení o státní zkoušce certifikat tuto věc dosvědčující.

§ 32.

Vysvědčení o státní zkoušce, jakož i certifikaty, jež zastupují vysvědčení o první zkoušce státní, obsahujtež mimo nationale kandidatovo a vyličení postupu vzdělání jeho, pak byl-li kandidat skutečně zkoušen, i den zkoušky, též i úsudky o zkouškách jednotlivých zkoušku státní nahrazujících, pak také i úsudky, kterých se dostalo kandidatovi z předmětův celistvé zkoušky; vysvědčení o zkoušce odborné obsahovati má též výsledek zkoušky praktické; obě pak obsahujtež úsudek závěrečný.

Vysvědčení buďtež podepsána předsedou a veškerými examinatory, po případě i vládním komisařem a stvrzena pečetí komise státní zkoušky.

Vysvědčení o zkouškách mají se vydávati výhradně v jazyku vyučovacím vysoké školy.

§ 33.

Navštěvuje-li některý posluchač před podanou první zkouškou státní přednášky neb cvičení, které dle rozvrhu studií náležejí výše než do semestru třetího, mohou mu tyto přednášky a tato cvičení co do připuštění ke druhé zkoušce státní počísti se jen tehdy, podstoupí-li v nejbližším terminu mimořádném s prospěchem první zkoušku státní.

§ 34.

Proti lhůtě, kterouž komise zkušebná vyměří k opětování zkoušky státní, nelze odvolati se.

§ 35.

Dosáhl-li kdo toho podloudně, že byl připuštěn ku zkoušce státní, zvláště pak kandidat reprobovaný k opětné zkoušce před určeným časem anebo před jinou komisi, nežli mu náleželo, nebo obešel-li jinak nařízení tuto daná, jest nejen zkouška, kterou snad s prospěchem podstoupil, neplatna, ale týž může, nehledíc k jiným následkům, jež po obecných zákonech trestních by jej stihly, trvá-li ještě na studiích akademických, vyloučen býti ze všech vysokých škol technických a z vysoké školy zemědělské na čas nebo navždy.

§ 36.

Každý kandidat má před zkouškou zapraviti taxu, a to za obecnou zkoušku státní deset zlatých, za zkoušku odbornou dvacet zlatých.

Taxa jakož i poplatek kolkový na vysvědčení zkušebné*) zapravuje se při první zkoušce státní u přednosty, při druhé zkoušce státní u předsedy zkušebné komise, začež vydá se kandidatovi potvrzení. Celou taxu mají zapraviti také studující, kteří podstoupivše s prospěchem náležitým zkoušky jednotlivé, zproštěni byli zkoušky státní zcela nebo z části.

*) 1 zl. r. m.

§ 37.

Kdo nezapraví taxy 24 hodin před počátkem zkušebního terminu nebo nevykáže se, že jest od ní osvobozen, nepřipustí se ke zkoušce.

§ 38.

Každý řádný posluchač, který v tom semestru, ve kterém podstupuje státní zkoušku, osvobozen jest od celého školného neb od polovice, požívá tím také osvobození od celé taxy zkušebné neb od polovice.

Při posluchačích, kteří podstupují zkoušku během prvních čtyř týdnů semestru, lze v té příčině říditi se tím, byli-li osvobození od školného v semestru bezprostředně předcházejícím.

Když kandidat jsa osvobozen od školného požívá v posledním semestru svých studií osvobození od taxy zkušebné, týče se to i té zkoušky odborné, kterouž podstoupí během nejblíže následujícího roku školního.

Za zkoušku odbornou, kterou později podstoupí, musí bez výjimky taxu zapraviti.

§ 39.

Osvobození od taxy, nechť se zakládá na čemkoli, nikteraké platnosti nemá při zkouškách opětných.

§ 40.

Taxy rozdělují se examinatorům na konci každého semestru rovnými díly; jen předsedovi a onomu professorovi, který při zkoušce odborné řídil zkoušku praktickou, náleží po dvou dílech.

Zvláštní ustanovení, jež se vztahují k absolvovaným posluchačům odboru stavitelství inženýrského, kteří chtějí nabyti způsobilosti i ve směru zemědělsko-technickém.

§ 41.

Kandidati, kteří s prospěchem podstoupili druhou státní zkoušku v odboru stavitelství inženýrského, buďtež připuštěni k odborné státní zkoušce zemědělsko-technické, přiloží-li k žádosti své tyto doklady:

1. Vysvědčení o druhé zkoušce státní v odboru stavitelství inženýrského s prospěchem podstoupené;

2. vysvědčení prospěchová o užívání geodesie v technice zemědělské, o hospodářském strojeznalství, o hospodářském stavitelství pozemním, o správovědě hospodářské, o pěstování rostlin, o národním hospodářství, vesměs aspoň se známkou „dostatečnou“.

§ 42.

Druhá státní zkouška takových kandidatů vztahovati se má ku klimatologii, správo- a právovědě, melioraci.

§ 43.

Za tuto zkoušku má každý kandidat zapraviti taxu 15 zl., ač nenáleží-li mu osvobození dle § 38 tohoto nařízení.

Thun m. p. **Bylandt** m. p.

Kast m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIX. — Vydána a rozeslána dne 25. listopadu 1898.

Obsah: (Čís. 203—204.) 203. Nařízení, jímž mění se nařízení ministeria práv ze dne 11. prosince 1897 (tarif pro běžné věci advokátní). — 204. Vyhláška, že byl zřízen okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a že byl změněn odhadní okres Kołomyjský.

203.

Nařízení ministeria práv ze dne 16. listopadu 1898,

jímž mění se nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293, (tarif pro běžné věci advokátní).

§ 1.

Ku konci § 9 v nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293, budiž doloženo: „avšak nikdy více nežli 100%, i když jest více společníků v rozepři nežli 10“.

§ 2.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ruber m. p.

204.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 18. listopadu 1898,

že byl zřízen okres pro ukládání daně výdělkové a odhadní okres pro osobní daň z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči a že byl změněn odhadní okres Kołomyjský.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství Peczenižynského v Haliči (vyhláška ministeria vnitra ze dne 18. května 1898, Z. Ř. č. 86) zřizuje se podle §§ 13 a 16 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, ukládací okres pro III. a IV. třídu daně výdělkové a počet členů v komisích pro tyto berní společnosti stanoví se po čtyřech.

Pro ukládání osobní daně z příjmu zřizuje se pro politický okres Peczenižynský podle §§ 177 a 179 dotčeného zákona odhadní komise o 6 členech.

Počet členů okresní odhadní komise Kołomyjské, prohlédajíc k tomu, že byl z jejího obvodu vyloučen okres Peczenižynský, snižuje se z 18 na 12.

Počet členů komisí III. a IV. třídy pro daň výdělkovou v ukládacím okresu politického okresu Kołomyjského se nemění.

Podle toho buďte tímto způsobem upraveny seznamy, výnosy finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897 a ze dne 4. října 1897 vyhlášené, o ukládacích okresech pro všeobecnou daň výdělkovou a o odhadních okresech pro osobní daň z příjmu:

1. Seznam ukládacích okresů pro všeobecnou daň výdělkovou.

(Stránka 913 v XLVI. částce Zákonníka říšského dne 11. května 1897 vydané.)

Číslo okresu	Okresy ukládací	Sídlo komisí	Počet členů pro berní společnosti	
			III.	IV.
	pro berní společnosti **III.** a **IV. třídy**		třídy	
41/*a*	Politický okres Peczenižyn	Okresní hejtmanství Peczenižyn	4	4
41/*b*	Politický okres Przemyśl kromě města Przemyšlu	Okresní hejtmanství Przemyśl	4	4

2. Seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu.

(Stránka 1355 v XCII. částce Zákonníka říšského dne 9. října 1897 vydané.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresní	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
44	Politický okres Kolomyje kromě města Kolomyje a sousední obce Werbiąż niżny	.	1	Okresní hejtmanství Kolomyje	12
59/*a*	Politický okres Peczenižyn	.	1	Okresní hejtmanství Peczenižyn	6
59/*b*	Politický okres Pilzno	.	1	Okresní hejtmanství Pilzno	6

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXX. — Vydána a rozeslána dne 30. listopadu 1898.

Obsah: Čís. 205. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898 o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní.

205.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 16. listopadu 1898,

jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní.

§ 1.

Přiznání o příjmech s duchovními úřady spojených podle ustanovení §§ 3 až 7 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, sepsaná buďte podána od těch duchovních správců, kterým přísluší důchod obroční nebo jinaký důchod místní a kteří žádají za doplnění kongruy z fondu náboženského.

Kromě toho budiž přiznání podáno, jestliže by to ministr věcí duchovních nařídil.

Duchovní správcové, kteří nemají žádného důchodu obročního nebo jinakého důchodu místního, zakročte skrze ordinariát, aby jim kongrua z náboženského fondu byla poukázána.

§ 2.

Přiznání buďte skrze ordinariát zemskému úřadu předkládána.

Ordinariátu buďte tato přiznání předložena ve dvou měsících ode dne nástupu na úřad, duchovní pak správcové, kteří již jsou v úřadě a nárok na doplnění kongruy mají, předložte je ve dvou měsících ode dne, kdy zákon ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, moci nabyl.

Lhůta tato může býti prodloužena z důvodů důležitých.

Žádosti za prodloužení této lhůty buďte podány čtrnáct dní před jejím uplynutím u zemského úřadu; uzná-li zemský úřad, že žádost důležitými důvody jest opodstatněna, může lhůtu prodloužiti až na další čtyři týdny.

Ministr věcí duchovních může výjimkou povoliti další prodloužení lhůty.

§ 3.

Přiznání obsahujte podle přiložených tuto vzorců (*A* vztažmo *B*) ve dvou hlavních rubrikách příjmy a výdaje duchovního, podle § 3 až 7 zákona přiznané.

Třeba-li jednotlivých položek zvláště snad doložiti, tedy se to staň ve vedlejší rubrice „Poznámky“.

Přiznání buď od duchovního, kterého se týče, podepsáno.

Jestliže některému pomocnému knězi přísluší důchod ze příjmů duchovního správce jemu představeného, tedy správce tento na přiznání kněze pomocného se spolu podepiš, aby se tím dosvědčilo, že dotčená příjmová položka jest správna.

§ 4.

Přiznání buďte podávána ve dvou stejnopisech, při jednom pak přiložen buď nejnovější inventář jmění obročního, kromě toho podrobný výkaz veškerých jakkoli jmenovaných příjmů přiznávajícího duchovního správce z fondu náboženského plynoucích, konečně doklady dále vyjmenované.

Co se týče jednotlivých položek příjmův a vydání a dotvrzení jich, buďte zachovávána tato pravidla:

I. Co se týče příjmův:

a) Ryzí výnos z pozemků, které buď jsou vlastnictvím duchovního úřadu anebo toliko k požívání jemu propůjčeny, dotvrzen buď archem pozemnostním od berního úřadu vydaným,

b) výtěžek nájemní z pronajatých budov nebo částí budov dotvrzen buď certifikátem od berního úřadu vydaným,

c) výnos z jistin dotvrzen buď výkazem, ve kterém jsou jednotlivé jistiny podle své ciferní sumy, podle své míry úrokové a podle podrobných známek těch kterých dlužních úpisů uvedeny;

d) výnos z práv požitkových (z práva propinačního, z práva dřevoberního, z práva pastevního, z práva rybářského atd.), ze závodů živnostenských a ze stálých dotací v přírodninách přiznán buď průměrem šesti posledních let, a dotvrzen listinami (smlouvami nájemními, certifikáty o cenách tržních nebo certifikáty odhadními atd.), které jsou způsobilé doložiti číslice výnosu od přiznávajícího duchovního uvedené.

Je-li výnos tento zjevný ze hlavních knih a zápisek berního úřadu, tedy základem jest číslice výnosu právě tam posledně vykázaná a ku přiznání pak buď toto od berního úřadu dané stvrzení přiloženo.

Jestliže by žádalo se za srážku nějakou z výnosu jistin neb důchodův podle § 4, lit. *d)* zákona, tedy žádost tato budiž ve přiznání v rubrice „Poznámky" náležitě odůvodněna a může jen tehdá býti uznána, jde-li při tom o nutné, pravidelně se opakující, zvláštními okolnostmi a místními poměry způsobené výdaje dobývací.

e) Příjmy ze přebytků místního jmění zádušního dovozeny buďte úředním povolením a jinakými listinami, na kterých příjmy tyto spočívají.

f) Co se týče poplatků štolovních, tedy ku přiznání připojeno buď jakožto základ, na kterém by podle § 4, lit. *f)* zákona vyříkalo se jich paušalování, od dekanátního úřadu stvrzený výkaz všech štole podrobených výkonů v průměru posledních šesti roků se přihodilých, a to rozlišený podle tříd; pak výkaz poplatků štolovních z toho plynoucích, konečně průměrný výkaz, kolik a mnoho-li poplatků štolovních pro chudobu nebo z jiných příčin bylo nedobytných.

Ve přiznání duchovní správce vyznač zatím sumu schválenou v posledním přiznání podle zákona ze dne 19. dubna 1885, Z. Ř. č. 47, vztažmo ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, upraveném; pakli by toho nebylo, tedy šestiletou průměrnou cifru štolovních poplatků skutečně přijatých, odrazíc při tom částku 30 zlatých r. č.

Konečně platná cifra štolovních poplatků včitatelných bude ustanovena od zemské vlády ve srozumění s biskupem diecésním, anebo když by mezi nimi dorozumění se nedosáhlo, od ministra věcí duchovních, podle čehož potom suma štolovních poplatků ve přiznání vytčených se upraví.

Je-li před rukama přiznání podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, upravené, tedy po deset let počítajíc ode dne tohoto upravení netřeba předkládati pomůcek svrchu připomenutých, ač jestliže jich zemská správa nepožádá za příčinou zvláštních okolností snad nastalých.

II. Co se týče výdajův:

a) Daně zeměpanské, dávky zemské, okresní a obecní, ježto platiti dlužno ze příjmů přiznaných, též jiné příspěvky k účelům veřejným na základě toho kterého zákona dávané, jakož i ekvivalent poplatkový, vykázány buďte knížkami bernými nebo certifikáty, rozkazy platebními atd.

b) Co se týče započitatelných výdajů kancelářských za správu matrik, a to tam, kde výdaje ty neuhrazují se ze zádruží, třeba říditi se ministerským nařízením ze dne 8. prosince 1885, Z. Ř. č. 170, co se pak týče výdajů za správu úřadu dekanátního (vikariátu okresního), ministerským nařízením ze dne 16. června 1886, Z. Ř. č. 107, a dodatečnými k tomu nařízeními pro jednotlivé diecése vydanými.

c) O závazcích k dávkám na penězích nebo na věcech cenných, spočívajících na zvláštním titulu právním, buďte ku přiznání přiloženy

listiny toho se týkající. Ku peněžitým nebo hodnotu peněz majícím dávkám ze závazku, jenž na příjmu vázne, patří také dávky z farského příjmu pro pomocné kněze systemisované při stanici správy duchovní, pokud až dosud spočívaly na dlouholetém zvyku nebo jsou odůvodněny zvláštním titulem právním.

d) Aby odměna za mše náboženského fondu mohla býti započtena, musí dříve býti přesně určeny mše fondu náboženského, které příslušnému místu správy duchovní jsou stále k sloužení přiděleny, a budiž tato odměna vyměřena podle příslušných poukazů, které v této příčině v jednotlivých korunních zemích platí. Nedala-li by se taková pravidla v některých zemích prokázati, budiž o tom, jaká výměra této odměny má býti určena, vyžádáno rozhodnutí ministeria věcí duchovních.

Odměna za založené mše fondu náboženského, za které se stipendium platí, nesmí nikdy jako výdaj býti zařaděna.

e) Výdaje, aby potřebná voda byla zabezpečena, mohou toliko tenkráte býti započteny, když fara od místa, z kterého voda se bere, jest alespoň 2 *km* vzdálena, nebo když při menší vzdálenosti musí býti přemoženy kromobyčejné obtíže polohy a nemá-li farář žádných vlastních prostředků dopravních (vlastních snad koní).

Okolnosti tyto buďte zjištěny certifikátem politického úřadu I. instance.

f) Ke stavebním výdajům na pronajaté budovy a části budov nemůže býti hleděno, poněvadž podle § 4, lit. *b)* zákona již byly v uvážení vzaty při nákladu na zachování budov a na amortisaci.

§ 5.

Přiznání u ordinariátu podaná ordinariát předloží zemskému úřadu, i projeví třeba-li toho při tom hned také svoje mínění o výši paušálu štolovního.

Shledá-li zemský úřad, že přiznání má vady formální, vrátí je k doplnění nebo napravení; shledá-li pak potřebu, aby věci samy byly objasněny, nařídí podle toho vyšetření skrze politický úřad okresní.

Jde-li při takovém šetření o vycenění příjmu záležejícího v přírodinách neb o příjem proměnlivý, vyjímajíc příjem listinami berního úřadu doložený, může v tom případě, když by nebylo lze cenu likvidně zjistiti úředními daty, nařízen býti odhad, ku kterému politický úřad okresní přivolá dva znalce.

Náklady na taková šetření buďte uloženy přiznávajícímu duchovnímu správci, ukáže-li se, že podle toho, co se vyšetřilo, třeba položku zvýšiti nejméně o dvacet procent, než jak byla přiznána.

§ 6.

Co se týče poplatků štolovních, zemský úřad, nemůže-li přisvědčiti k návrhu biskupa diecésního, má obmýšlenou sumu paušální oznámiti ordinariátu s náležitým odůvodněním. Jestliže pak podle vyjádření od ordinariátu o tom podaného nelze docíliti společného dorozumění, předložena buďte akta ministrovi věcí duchovních, aby o tom rozhodl.

§ 7.

Když přiznání důkladně bylo prozkoumáno, zemský úřad rozhodne o jeho upravení a o vykázání doplňku kongruového i zašle rozhodnutí toto skrze okresní úřad politický přiznávajícímu duchovnímu správci; zároveň pak ordinariátu pošle rozhodnutí toto v opise.

Druhý stejnopis přiznání zůstane u zemského úřadu.

§ 8.

Proti rozhodnutí zemského úřadu může duchovní, jehož se to týče, ve dvou měsících, počítajíc ode dne doručení tohoto rozhodnutí, skrze okresní úřad politický podati rekurs k ministeriu věcí duchovních a vyučování.

K tomu rekursu buď přiloženo rozhodnutí, proti kterému se odvolání činí, spolu s přiznáním i se všemi vrácenými přílohami jeho.

Zemský úřad pošle rekurs ordinariátu, aby se o něm vyjádřil, načež předloží jej co nejdříve spolu s tímto vyjádřením a s příslušnými předcházejícími spisy jakož i s dobrým zdáním o věcech v rekursu uvedených ministeriu věcí duchovních a vyučování.

Ministerské rozhodnutí o tom vydané dodáno buď rekurrentovi skrze okresní úřad politický; zároveň buď opis toho rozhodnutí doručen ordinariátu.

§ 9

Nález upravovací může z moci úřadu kdykoliv přezkoušen nebo změněn býti.

§ 10.

Přihodila-li se nějaká změna v podstatě jmění obročního nebo ve příjmech místních, mající vliv na doplnění kongruy z fondu náboženského, tedy duchovní, kterého se to týče, co možná brzo, nejdéle pak ve třech měsících od té doby, kdy se o změně dověděl, podej návěští o tom skrze ordinariát úřadu zemskému.

Opomine-li se vědomě návěští toto o nastalé změně mající vliv na zmenšení doplňku kongruového, tedy nastanou následky podle § 9, odst. 1 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176.

§ 11.

Stane-li se, co předpokládá § 9, odstavec 1 zákona, tedy trestní o tom řízení konáno buď od okresního úřadu politického, při čemž zákonný prostředek rekursu místo má.

§ 12.

Doplňky dotační vykazujte a vyplácejte se způsobem posud obvyklým, a to pomocným kněžím tam, kde se posud tak dálo, k rukám samostatného duchovního správce jim představeného, řeholníkům k rukám představeného duchovní společnosti, ku které příslušejí.

Duchovnímu správci nově jmenovanému mohou — bude-li za to žádati — ode dne jeho v úřad vstoupení zatím vypláceny býti z fondu náboženského platy, které měl předchůdce jeho, načež při poukázání konečně ustanoveného doplňku kongruového provede se vyrovnání.

Jestliže by přiznání nebylo podáno ve lhůtě předepsané (§ 2), tedy další vyplácení těchto platů bude zastaveno a nařízeno čeho třeba, aby částky již vyplacené byly vráceny.

Jestliže při tom anebo při vyrovnání kongruového doplňku definitivně přirčeného vyjde na jevo, že by se fondu náboženskému mělo vrátiti více jak dvacet zlatých r. č., tedy vrácení staň se ve dvanácti lhůtách měsíčních.

§ 13.

Až do času, kdy platy podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, připadající, budou poukázány, budte duchovním správcům na účet nové dotace dále vydávány platy, které dosud měli, a budiž zároveň při poukázání nové dotace učiněno vyrovnání.

§ 14.

Těm duchovním správcům, kteří na základě zmocnění biskupa diecésního v některém místě správy duchovní, třebas bez státního přivolení, vykonávají samostatně funkce správy duchovní a kterým pro jejich osobu byla již udělena kongrua samostatných správců duchovních, budte po dobu tohoto jejich ustanovení dále vydávány dosavadn platy z fondu náboženského.

§ 15.

Provisorové, kterým jest svěřena správa farských temporalií, jsou oprávněni vybírati plat jim příslušející ze příjmů obročních a započísti jej jako výdaj v účtu interkalarním.

Co se týče účtův o příjmech a výdajích obročí uprázdněných (účtův interkalarních), tedy s obměnou právě uvedenou zůstávají posavadní pravidla i dále platná. Remunerace přespolním provisorům (exkurrendo-provisorům) buď úřadem zemským po vyslechnutí ordinariátu ustanovena v mezi maximální v § 10, odst. 3 zákona vytčené, hledíc při tom k odlehlosti a ku počtu farníkův v uprázdněné správě duchovní.

Rovněž přísluší zemskému úřadu, uděliti remunerace v § 12 zákona vytčené.

§ 16.

Jde-li o uhrazení platů odpočinkových samostatným správcům duchovním v deficienci vstupujícím, hleděno buď především ku přebytečným příjmům toho obročí, které vstupujíce na odpočinek právě zastávají.

Jestliže o příjmech obročních není před rukama přiznání podle zásad zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, upraveného, tedy žadatel za odpočinek, žádaje skrze ordinariát za zatímní slib, že na odpočinek bude dán, předlož spolu zemskému úřadu přiznání podle zásad tohoto zákona sepsané, aby se zjistilo, je-li při obročí přebytek, z něhož by

se plat deficientský buď zcela neb z části uhraditi dal; co se týče upravení tohoto přiznání, o tom obdobnou platnost mají předpisy svrchu dané.

Odpočinkové platy duchovních správců již v deficienci jsoucích buďte doplněny podle § 13, odstavce 1 a 2 a podle vzorce II zákona, při čemž budiž z úřední povinnosti určen jejich čas služební; nové platy odpočinkové buďte od 1. října 1898 poukázány k výplatě z fondu náboženského, při čemž budiž v platnosti zachováno to, co se již snad dávalo pro bývalé samostatné duchovní správce z obročního příjmu na účet těchto platů; dřívější pak platy buďte zastaveny.

§ 17.

Žádá-li se pro přivtělené místo správy duchovní za dotaci podle ustanovení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, tedy představený příslušné korporace nebo držitel obročí prokaž, že tato korporace neb toto obročí nemůže trvale zapravovati náležitý podle stavu nejnižší důchod kněžstva správu duchovní vykonávajícího.

K tomuto konci buďte přehledně za poslední tři léta přiznány veškeré skutečné příjmy korporace neb obročí, jakož i nutné, skutečné výdaje na nich váznoucí. Kromě toho u společností budiž za týž čas vykázáno, kolik měly osob.

§ 18.

Nařízení toto nabude moci zároveň se zákonem ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, a týmž dnem zrušuje se ministerské nařízení ze dne 20. ledna 1890, Z. Ř. č. 7.

Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

Přednosta
okresního finančního ředitelství
v BRNĚ.

Vzorec A.

Diecése . . . . . Politický okres . . . . . .

Dekanát . . . . . Berní okres . . . . . .

Přiznání

o příjmech spojených s úřadem . . . . . faráře v . . . . . ,
aby byla kongrua doplněna z náboženského fondu podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176.

Stav z . . . . . .

S . . . . přílohami.

Příjmy.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1/1	Výnos z pozemků farských	100	—	*ad* 1) Podle pozemnostního archu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
2	2/1	Výnos z pozemků zádušních *in partem congruae* propůjčených	60	—	*ad* 2) Podle pozemnostního archu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
3	3/1	Z nájmu budov pronajatých . . .	40	—	*ad* 3) Podle certifikátu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
4	4/1	Výnos z jistin uložených:			*ad* 4) Podle výkazu d. d. . . . .
		a) ve fondech veřejných . . .	75	60	
		b) u soukromníků	180	—	
5	5—7/3	Výnos z práv požitkových, ze závodů živnostenských a ze stálé dotace v přírodninách	40	—	*ad* 5) Podle potvrzení berního úřadu d. d. . . . . číslo . . . , vztažmo podle smlouvy nájemné d. d. . . . . a podle certifikátu o cenách tržních d. d. . . . .
6	8/1	Výnos ze stálých rent a z dotací na penězích a na předmětech cenných	180	—	*ad* 6) Podle výkazu d. d. . . . .
7	9/1	Výnos ze přebytků místního záduš-ního jmění	10	—	*ad* 7) Podle vynesení . . . . d. d. . . . . číslo . . .
8	10/1	Poplatky štolovní	50	—	*ad* 8) Stvrzený od úřadu dekanátního výkaz ve smyslu §4, I, lit. *f)* ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1898, Z. Ř. č. 205, vztažmo posledně upravená fasse z . . . . . jsou připojeny.
		Suma příjmů	.		

Výdaje.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1—3 / 3	Daně zeměpanské	21	34	*ad* 1) Podle berničné knížky, podle certifikátu berního úřadu z . . . . . a podle platebního rozkazu ze dne . . . . . číslo . . .
		Dávky zemské, okresní a obecní . .	28	26	
		Ekvivalent poplatkový	10	15	
2	4 / 1	Výdaje kancelářské za správu matrik	2	50	*ad* 2) Podle výkazu ze dne . . . . . jest obyvatel 576.
3	—	Výdaje za správu úřadu dekanátního	150	—	
4	5 / 1	Paušál štolovní farářovi v	10	—	*ad* 4) Podle listiny o založení fary d. d. . . . .
5	6 / 1	Na výživu pomocného kněze . .	289	80	*ad* 5) Podle zakládací listiny (nebo podle listiny systemisační, podle schváleného protokolu komisního z . . . . . , vztažmo hledíc ku přiznání kněze pomocného (§ 3, odst. 4).
6	7 / 1	K pensi předchůdcově kvota . . .	50	—	*ad* 6) Podle vynesení . . . . . z . . . . . číslo . . .
7	—	Nájemné z pozemků zádušních *in partem congruae* propůjčených .	10	—	*ad* 7) Viz přílohu 5, k výdajům čís. 4.
8	8 / 1	Odměna za sloužení mší svatých fondu náboženského	36	—	*ad* 8) Podle výnosu . . . . d. d. . . . . číslo . . .
9	9 / 1	Kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody	30	—	*ad* 9) Podle certifikátu okresního hejtmanství v . . . . . ze dne . . . . . (vztažmo vyšetřovacího protokolu ze dne . . . . .).
		Suma výdajů			Podle přílohy 6 u výdajové položky 5 systemisován jest jeden kněz pomocný.
		Srovnajíc příjmy			
		jeví se ryzí výnos			
		a proti kongrue			
		schodek (nadbytek)			

N. N.,
farář.

Vzoree B.

Diecése . . . . . Politický okres . . . . . .

Dekanát . . . . . Berní okres . . . . . .

Přiznání

o příjmech spojených s úřadem . . . . . pomocného kněze v . . . . . ,
aby byla kongrua doplněna z náboženského fondu podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176.

Stav z . . . . . .

S . . . . přílohami.

Příjmy.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	V rakouském čísle kr.	Poznámka
1	1/1	Úroky z jistiny nadační	55	—	*ad* 1) Podle výkazu z . . . . .
2	2—3/2	Od faráře	289	50	*ad* 2) Podle zakládací listiny (nebo podle listiny systemisační, podle schváleného protokolu komisního ze . . . . . (po případě): Original přiložen ku přiznání farářovu.
		Suma příjmů	. .		

Výdaje.

Číslo běžné	Příloha č. kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	V rakouském čísle kr.	Poznámka
1	. . . .	. . . . .	. . . .	. .	
		Suma výdajů .	. . .	. .	
		Srovnajíc příjmy	. . . .	. .	
		jeví se ryzí výnos	. . . .		
		a proti kongrue schodek (nadbytek)	. . . .	.	

N. N.,
kněz pomocný.

Četl a co do položky příjmové č. 2 stvrdil.
N. N.,
farář.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXI. — Vydána a rozeslána dne 30. listopadu 1898.

Obsah: Čís. 206. Nařízení, jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898 o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku.

206.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 1. října 1898,

jímž vydávají se ustanovení ku provedení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku.

§ 1.

Ti samostatní duchovní správci (faráři) a ti systemisovaní kněží pomocní, kteří činí nárok, aby jim podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, dotace byla doplněna z pokladny státní, podejte u biskupské konsistoře ve dvou měsících ode dne, kterého na úřad nastoupili, jsou-li však již v úřadě, tedy ve dvou měsících ode dne, kterého tento zákon moci nabyl, přiznání příjmů s duchovním úřadem spojených, podle § 3 tohoto zákona a následujících ustanovení upravená.

Totéž platí pro ty klášterníky, kteří zastávají systemisované místo kněze pomocného (§ 1, odstavec 2 zákona).

Žádosti za prodloužení této lhůty buďte podány čtrnáct dní před jejím uplynutím u zemského úřadu; uzná-li zemský úřad, že žádost důležitými důvody jest opodstatněna, může lhůtu prodloužiti až na další čtyři týdny.

Ministr věcí duchovních může výjimkou povoliti další prodloužení lhůty.

§ 2.

Přiznání obsahujte podle přiložených tuto vzorců *A* a *B* ve dvou hlavních rubrikách příjmy a výdaje duchovního, podle § 4 a 7 zákona přiznané.

Třeba-li jednotlivých položek zvláště snad doložiti, tedy se to staň ve vedlejší rubrice „Poznámky“.

Přiznání systemisovaného kněze pomocného a klášterníka, jenž zastává systemisované místo kněze pomocného, budiž příslušným samostatným správcem duchovním spolupodepsáno.

§ 3.

Přiznání podána buďte ve dvou stejnopisech; jednomu z nich přidána buď posledně upravená (adjustovaná) fasse o důchodech obročních jakož i nejnovější inventář o jmění obročním, konečně podrobný výkaz o veškerých jakkoli jmenovaných příjmech, které přiznávající duchovní správce bere ze státní pokladny, a posléze pak i jiné doklady tuto níže vyjmenované.

Od přiložení fasse posledně upravené může býti upuštěno, jestliže její stejnopis uložen jest u vlády zemské. Jestliže by toho zemská vláda v jednotlivých případech žádala, buďte předloženy posledně upravené účty zádušní.

Co se týče jednotlivých položek příjmův a vydání a dotvrzení jich, buďte zachovávána tato pravidla:

I. Co se týče příjmův:

a) Ryzí výnos z pozemků, které buď jsou vlastnictvím duchovního úřadu anebo toliko k požívání jemu propůjčeny, dotvrzen buď archem pozemnostním od berního úřadu vydaným,

b) výtěžek nájemní z pronajatých budov nebo částí budov dotvrzen buď certifikátem od berního úřadu vydaným,

c) výnos z jistin dotvrzen buď výkazem, ve kterém jsou jednotlivé jistiny podle své ciferní sumy, podle své míry úrokové a podle podrobných známek těch kterých dlužních úpisů uvedeny;

d) výnos z práv požitkových (z práva dřevoberního, z práva pastevního, z práva rybářského atd.), ze závodů živnostenských a ze stálých dotací v přírodninách přiznán buď průměrem šesti posledních let a dotvrzen listinami (smlouvami nájemními, certifikáty o cenách tržních nebo certifikáty odhadními atd.), které jsou způsobilé doložiti číslice výnosu od přiznávajícího duchovního uvedené.

Je-li výnos tento zjevný ze hlavních knih a zápisek berního úřadu, tedy základem jest číslice výnosu právě tam posledně vykázaná a ku přiznání pak buď toto od berního úřadu dané stvrzení přiloženo.

Jestliže by se žádalo za srážku nějakou z výnosu jistin neb důchodův podle § 4, lit. *d)* zákona, tedy žádost tato budiž ve přiznání v rubrice „Poznámky“ náležitě odůvodněna a může jen tehdá býti uznána, jde-li při tom o nutné, pravidelně se opakující neobyčejně vysoké, zvláštními okolnostmi a místními poměry způsobené výdaje dobývací.

e) Příjmy ze přebytků místního jmění zádušního dovozeny buďte listinami, na kterých příjmy tyto spočívají.

f) Co se týče poplatků štolovních, tedy ku přiznání připojeno buď jakožto základ, na kterém by podle § 4, lit. *f)* zákona vyřklo se jich paušalování, od okresního protopresbytera stvrzený výkaz všech štole podrobených výkonů v průměru posledních šesti roků se přihodilých, a to rozlišený podle tříd; pak výkaz poplatků z toho plynoucích, konečně průměrný výkaz, kolik a mnoho-li poplatků štolovních pro chudobu nebo z jiných příčin bylo nedobytných.

Ve přiznání duchovní správce vyznač zatím šestiletou průměrnou cifru štolovních poplatků skutečně přijatých, odrazíc při tom částku 30 zlatých r. č.

Konečně platná cifra štolovních poplatků včítatelných bude ustanovena od zemské vlády ve srozumění s biskupem diecésním, anebo když by mezi nimi dorozumění se nedosáhlo, od ministra věcí duchovních, podle čehož potom suma štolovních poplatků ve přiznání vytčených se upraví.

Je-li před rukama přiznání, podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, upravené, tedy po deset let počítajíc ode dne tohoto upravení netřeba předkládati pomůcek svrchu připomenutých, ač jestliže jich zemská správa nepožádá za příčinou zvláštních okolností snad nastalých.

II. Co se týče výdajův:

a) Daně zemědělské, dávky zemské, okresní a obecní, ježto platiti dlužno ze příjmů přiznaných, též jiné příspěvky k účelům veřejným na základě toho kterého zákona dávané, jakož i ekvivalent poplatkový, vykázány buďte knížkami berními nebo certifikáty, rozkazy platebními atd.

b) Co se týče započitatelných výdajů kancelářských za správu matrik, a to tam, kde výdaje ty neuhrazují se ze záduší neb od osoby k tomu zavázané, třeba říditi se ministerským nařízením ze dne 8. prosince 1885, Z. Ř. č. 170, co se pak týče výdajů za správu úřadu okresního protopresbyterátu, ministerským nařízením ze dne 22. září 1888, Z. Ř. č. 151.

c) Mezi dávky na penězích a na věcech cenných z nějakého závazku na příjmech výnosného patří také platy deficientům, které se buď zcela nebo z části platí ze příjmu farského. Jestliže závazek k takovýmto dávkám nespočívá na některém zákoně, tedy buďte ku přiznání přiloženy listiny příslušné.

d) Ke stavebním výdajům na pronajaté budovy a části budov nemůže býti hleděno, poněvadž podle § 4, lit. *b)* zákona již byly v uvážení vzaty při nákladu na zachování budov a na amortisaci.

Výdaje, aby potřebná voda byla zabezpečena, mohou z pravidla toliko tenkráte býti započteny, když fara od místa, z kterého voda se bere, jest alespoň 2 *km* vzdálena, a nemá-li farář žádných vlastních prostředků dopravních (koní atd.).

Okolnosti tyto buďte zjištěny certifikátem politického úřadu okresního.

§ 4.

Přiznání u biskupské konsistoře podaná předloží konsistoř zemskému úřadu politickému, i projeví třeba-li toho při tom hned také svoje mínění o výši paušálu štolovního.

Shledá-li zemský úřad, že přiznání má vady formální, vrátí je k doplnění nebo napravení; shledá-li pak potřebu, aby věci samy byly objasněny, nařídí podle toho vyšetření skrze politický úřad okresní.

Jde-li při takovém šetření o vycenění příjmu záležejícího v přírodninách neb o příjem proměnlivý, vyjímajíc příjem listinami berního úřadu doloženým, může v tom případě, když by nebylo lze cenu likvidně zjistiti úředními daty, nařízen býti odhad, ku kterému politický úřad okresní přivolá dva znalce.

Náklady na taková šetření buďte uloženy přiznávajícímu duchovnímu správci, ukáže-li se, že podle toho, co se vyšetřilo, třeba položku zvýšiti nejméně o dvacet procent, než jak byla přiznána.

§ 5.

Co se týče poplatků štolovních, zemský úřad, nemůže-li přisvědčiti k návrhu biskupské konsistoře, má obmýšlenou sumu paušální oznámiti konsistoři s náležitým odůvodněním. Jestliže pak podle vyjádření od konsistoře o tom podaného nelze docíliti společného dorozumění, předložena buďte akta ministrovi věcí duchovních, aby o tom rozhodl.

§ 6.

Když přiznání důkladně bylo prozkoumáno, zemský úřad rozhodne o jeho upravení a o vykázání doplňku kongruového i zašle rozhodnutí toto skrze okresní úřad politický přiznávajícímu duchovnímu správci; zároveň pak konsistoři pošle rozhodnutí toto v opise. Druhý stejnopis přiznání zůstane u zemského úřadu.

§ 7.

Proti rozhodnutí zemského úřadu může duchovní, jehož se to týče, ve dvou měsících, počítajíc ode dne doručení tohoto rozhodnutí, skrze okresní úřad politický podati rekurs k ministeriu věcí duchovních a vyučování.

K tomu rekursu buď přiloženo rozhodnutí, proti kterému se odvolání činí, spolu s přiznáním i se všemi vrácenými přílohami jeho.

Zemský úřad pošle rekurs konsistoři, aby se o něm vyjádřila, načež předloží jej co nejdříve spolu s tímto vyjádřením a s příslušnými předcházejícími spisy jakož i s dobrým zdáním o věcech v rekursu uvedených ministeriu věcí duchovních a vyučování.

Ministerské rozhodnutí o tom vydané dodáno buď rekurrentovi skrze okresní úřad politický; zároveň buď opis toho rozhodnutí konsistoři doručen.

§ 8.

Nález upravovací může z moci úřadu kdykoliv přezkoušen nebo změněn býti.

§ 9.

Stane-li se, co předpokládá § 9, odstavec 1 zákona, tedy trestní o tom řízení konáno buď od okresního úřadu politického, při čemž prostředek rekursu v zákonné lhůtě místo má.

§ 10.

Přiznání buďte obnovována, kdykoli tak nařídí ministr věcí duchovních, a při každém vystřídání duchovního správce.

Udají-li se změny v podstatě jmění obročního, které by účinek měly na místní příjmy nebo na doplněk kongruy, tedy duchovní povinen jest co možná brzy, nejdéle však do tří měsíců ode dne, kterého o nich se dověděl, oznámiti je skrze konsistoř úřadu zemskému.

Opomine-li se vědomě návěští toto o nastalé změně mající vliv na zmenšení doplňku kongruového, tedy nastanou následky podle § 9, odst. 1 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177.

O upravení přiznání, následkem takovéto oznámené změny konaném, mají platnost obdobnou pravidla o upravení přiznání samého svrchu položená.

§ 11.

Doplňky dotační vykazujte a vyplácejte se způsobem posud obvyklým, a to pomocným kněžím tam, kde se posud tak dálo, k rukám samostatného

duchovního správce jim představeného, klášterníkům k rukám představeného toho kláštera, ku kterému příslušejí.

Duchovnímu správci nově jmenovanému mohou — bude-li za to žádati — ode dne jeho v úřad vstoupení zatím vypláceny býti ze státní pokladny platy, které měl předchůdce jeho, načež při poukázání konečně ustanoveného doplňku kongruového provede se vyrovnání.

Jestliže by přiznání nebylo podáno ve lhůtě předepsané (§ 1), tedy další vyplácení těchto platů bude zastaveno a nařízeno čeho třeba, aby částky již vyplacené byly vráceny.

Jestliže při tom anebo při vyrovnání kongruového doplňku definitivně přiřčeného vyjde na jevo, že by se státní pokladně mělo vrátiti více jak dvacet zlatých r. č., tedy vrácení staň se ve dvanácti lhůtách měsíčních.

§ 12.

Až do času, kdy platy podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, připadající budou poukázány, budte duchovním správcům na účet nové dotace dále vydávány platy, které dosud měli, a budiž zároveň při poukázání nové dotace učiněno vyrovnání.

§ 13.

Při poukázání nových příjmů budte zastaveny ty částky, které jednotlivým duchovním správcům byly povoleny výslovně toliko až do zlepšení jejich dotace.

§ 14.

Doplňky ku příjmům obročním v § 10 zákona vyřčené vypláceny budou administrátorům uprázdněných obročí, dne 1. října 1898 již službu konajícím, tímto dnem počínajíc, administrátorům pak později ustanoveným tím dnem, kterého sloužiti začnou.

§ 15.

Při poukázání těchto doplňků (§ 13) předpokládá se důkaz, že ten díl skutečného výnosu obročního, který připadá na dobu administrace, nedosahuje číslice v odstavcích 1. a 2. § 10 zákona určené.

Kdy a kterak tento skutečný výnos obroční vykazován a přezkoušen býti má, o tom budou podrobnější ustanovení později vydána.

§ 16.

Co se týče remunerací administrátorům exkurrendním, budou v maximální mezi, v § 10, odstavci 2. zákona pod výminkou určené, v každém jednotlivém případě ustanoveny, hledíc při tom k rozsahu okresu duchovní správy a ku počtu farníkův, od úřadu zemského, jenž se dohodne s biskupem diecésním.

Úřadu zemskému přísluší rovněž povolovati remunerace v § 12 zákona dotčené.

§ 17.

Co se týče odpočinkových platů duchovním správcům již v deficienci se nacházejícím, ustanovena buď z úřední povinnosti nejprve služební doba těchto správců, načež budte tyto platy doplněny podle § 13, odstavce 1. a 2. a podle obrazce II. zákona; nové pak odpočinkové platy ode dne 1. října 1898 k výplatě poukázány budte z pokladny státní, při čemž důchody, jež posud snad duchovním správcům dříve samostatným placeny byly z příjmů obročních na účet jich, budou v platnosti zachovány, předešlé důchody však zastaveny.

K uhrazení platů odpočinkových samostatným správcům duchovním, od 1. října 1898 v deficienci vstupujícím, buď nejprve přibrán přebytečný příjem toho obročí, kde správcové tito posléze byli ve službě.

§ 18.

Žádá-li se pro přivtělené místo správy duchovní za dotaci podle ustanovení zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, tedy představený příslušné korporace prokaž, že tato korporace nemůže trvale zapravovati náležitý podle stavu nejnižší důchod kněžstva správu duchovní vykonávajícího.

K tomuto konci budte přehledně za poslední tři léta přiznány veškeré skutečné příjmy korporace, jakož i nutné, skutečné výdaje na ní spočívající a budiž vykázáno, kolik osob klášter v témž čase měl.

§ 18.

Nařízení toto nabude moci zároveň se zákonem ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, a týmž dnem zrušuje se ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 36.

Bylandt m. p. **Kaizl** m. p.

Vzorec A.

Diecése . . . . . Politický okres . . . . . .

Protopresbyterát . . . . . Berní okres . . . . . .

Přiznání

o výnosu fary v . . . . . pro dotační doplněk z pokladny státní podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř č. 177.

Stav z . . . . . 1898.

S . . . . přílohami.

Příjmy.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1/1	Výnos z pozemků farských	100	—	*ad* 1) Podle pozemnostního archu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
2	2/1	Výnos z pozemků zádušních *in partem congruae* propůjčených	60	—	*ad* 2) Podle pozemnostního archu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
3	3/1	Z nájmu budovy pronajaté čís. . . v	40	—	*ad* 3) Podle certifikátu berního úřadu d. d. . . . . číslo . . .
4	4/1	Výnos z jistin uložených:			*ad* 4) Podle výkazu d. d. . . . .
		a) ve fondech veřejných	75	60	
		b) u soukromníků	180	—	
5	5—7/3	Výnos z práv požitkových, ze závodů živnostenských a ze stálých dotací v přírodninách	40	—	*ad* 5) Podle potvrzení berního úřadu d. d. . . . . číslo . . . , vztažmo podle smlouvy nájemné d. d. . . . . a podle certifikátu o cenách tržních d. d. . . . .
6	8/1	Výnos ze stálých rent a z dotací na penězích a na předmětech cenných	180	—	*ad* 6) Podle výkazu d. d. . . . .
7	9/1	Výnos ze přebytků místního záduš-ního jmění	10	—	*ad* 7) Podle vynesení . . . . . číslo . . .
8	10/1	Poplatky štolovní	. . . . .		*ad* 8) Stvrzený od úřadu protopresbyterátního výkaz ve smyslu § 4, I, lit. *f)* ministerského nařízení ze dne 1. října 1898, Z. ř. č. 206.
		Suma příjmů .	685	60	

Výdaje.

Číslo běžné	Příloha č. kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1—3 / 3	Daně zeměpanské	21	34	*ad* 1) Podle bernične knížky, podle certifikátu berního úřadu ze dne . . . . . a podle platebního rozkazu ze dne . . . . . čís. rej. . . .
		Přirážky zemské, okresní a obecní .	28	26	
		Ekvivalent poplatkový	10	15	
2	4 / 1	Za správu matrik výdaje kancelářské	2	10	*ad* 2) Podle stvrzeného od protopresbyterátu výkazu ze dne . . . . . ve smyslu ministerského nařízení ze dne 8. prosince 1885, Z. Ř. č. 170.
3		Výdaje za spravování úřadu protopresbyterátního	100	—	
4	5 / 1	Pense předchůdcovi, kvota	50	—	
5	6 / 1	Nájemné z pozemků zádušních *in partem congruae* přenechaných .	10	—	*ad* 5) Podle listiny o založení fary d. d. . . . .
6	7 / 1	Kromobyčejné výdaje na zabezpečení potřebné vody	40	—	*ad* 6) Podle certifikátu okresního hejtmanství ze dne . . . . .
		Suma výdajů .	261	85	
		Srovnajíc příjmy	685	60	
		jeví se ryzí výnos	423	75	
		a proti kongrue pro stanici správy duchovní	700	—	
		schodek ročních	276	25	

N. N.,
farář.

Vzorec B.

Diecése . . . . . Politický okres . . . . . .

Protopresbyterát . . . . . Berní okres . . . . . .

Přiznání

o příjmu exponovaného pomocného kněze v . . . . . farnosti . . . . . pro dotační doplněk z pokladny státní podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177.

Stav z . . . . . 1898.

S . . . . přílohami.

Příjmy.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1/1	Výnos louky a pole	30	—	*ad* 1) Podle pozemnostního archu berního úřadu.
2	2/1	Výnos z jistin, uložených:			*ad* 2) Podle výkazu d. d. . . . .
		a) ve fondech veřejných	30	—	
		b) u soukromníků	. . . . .	. .	
3	3/1	Úroky z nadací pro exponovaného kaplana	120	—	*ad* 3) Z renty papírové č. . . . d. d. . . . . per . . . 5%, po odrážce 16% daně z příjmu.
4	4/1	Poplatky štolovní	10	—	*ad* 4) Podle protopresbyterátního potvrzení podle § 4, I, *f)* ministerského nařízení ze dne . . . . . Z. Ř. č. . . .
		Suma příjmů .	190	—	

Výdaje.

Číslo běžné	Příloha č. / kolik	Předmět	V rakouském čísle zl.	kr.	Poznámka
1	1—3 / 3	Daně zeměpanské	3	50	*ad* 1) Podle berničné knížky, podle certifikátu berního úřadu ze dne . . . . . a podle platebního rozkazu ze dne . . . . čís. rej. . .
		Přirážky zemské, okresní a obecní .	2	—	
		Ekvivalent poplatkový	2	—	
2	4 / 1	Nájem pozemkový z pozemků pod č. 1 mezi příjmy připomenutých .	2	50	*ad* 2) Podle listiny d. d. . . .
		Suma výdajů .	10	—	
		Srovnajíc příjmy svrchu uvedené .	190	—	
		jeví se ryzí výnos	180	—	
		a proti nové kongrue	300	—	
		schodek ročních	120	—	

N. N.,
farář v . . . . . .

N. N.,
exponovaný kaplan
v . . . . . .

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXII. — Vydána a rozeslána dne 30. listopadu 1898.

Obsah: (Čís. 207—210.) 207. Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka. — 208. Nařízení, jímž zrušuje se nařízení ze dne 14. března 1893 o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby úřadují jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové. — 209. Vyhláška, že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy byla převedena na akciovou společnost vídeňských drah místních a že byla změněna některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu. — 210. Vyhláška, že v Slemieně, Niemirově a v Lutowiskách v Haliči byli zřízeni berní a soudní schovací úřadové.

207.

Listina o koncessi ze dne 12. listopadu 1898,

pro místní dráhu o rozchodu úzkém ze Cmunta do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi zemskému výboru dolnorakouskému žádanou koncessi ke stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Cmuntské, ležící na vídeňsko-cmuntsko-pražské trati státních drah, přes Alt-Nagelberg a Neu Nagelberg a Gopprechts do Ličova (Litschau) s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka (Heidenreichstein), kterážto dráha vystavěna buď jako železnice lokomotivní o rozchodu úzkém, a k vozbě po ní podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do jednoho a půl roku počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti správy státní dáti přiměřenou jistotu, složě kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách, od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářovy.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, i na opatření dopravního obozu jakož i na nadání pokladny a reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožený byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře obligací prioritních a akcií, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotové chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky koncessionář jest vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pokud podobné výhody, jako v § 6 ustanoveny jsou pro dopravu vojska, propůjčeny budou civilním

strážným sborům (stráži bezpečnostní, finanční a pod.) nebo jiným veřejným orgánům, ustanoveno jest v podmínkách koncessních.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Koncessionář není oprávněn vozbu povolené dráhy jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, převzíti vozbu povolené dráhy a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní provozovati na účet koncessionářův.

V této případnosti buďte nahrazeny koncessionářem státní správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé nebo také úhrnně ustanovené.

Ostatně podmínky této vozby buďte upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářem učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené zde dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a na to vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající buďte při výpočtu ryzích ročních výnosů pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena. K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

2. Kupní cena, podle předcházejícího ustanovení vyhledaná, budiž placena koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

3. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle 1. odstavce vyhledaný, nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení půjček, se schválením státním učiněných, vztažmo prioritních obligací snad vydaných, i oné annuitě, které je třeba ku čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát na místo koncessionáře sám ve smluvených lhůtách dospělosti spláceti bude dotčené půjčky až do úplného jejich umoření a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu z akciového kapitálu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí společnosti důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

4. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů ve smyslu odstavce 2, vztažmo místo annuity podle odstavce 3 za akciový kapitál placené zaplatiti jistinu, která by rovnala se hodnotě platů, které podle odstavce 2 a 3 jest platiti, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc (samo sebou se rozumí, že po srážce přirážky podle konečného odstavce čís. 1 placené).

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních jakéhokoli druhu. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 4 předepsanou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného vztažmo toliko nesplaceným ještě zbytkem půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to obsaz dopravní, zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a společnostní obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného nebo z jiných titulů právních mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 4), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne případnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které by zákupem na stát přešly.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto konci s jeho strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem, nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovi-

tého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materialní, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doloží výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně vykonány byly, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

208.

Nařízení ministeria orby ze dne 19. listopadu 1898,

jímž zrušuje se nařízení ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby úřadují jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové.

Nařízení ministeria orby ze dne 14. března 1893, Z. Ř. č. 35, kterým bylo změněno ustanovení pod čís. II v nařízení ze dne 20. prosince 1885, Z. Ř. č. 5 z r. 1886, o komisích, které u politických úřadů zemských a u ministeria orby úřadují jakožto odborní rádcové v záležitostech mšice révové, pozbývá platnosti a má ustanovení pod číslem II právě dotčeného nařízení, prohlédajíc k tomu, že od toho času byla zřízena zemědělská rada pro markrabství Moravské, zníti takto:

II.

V zemské komisi předsedá místodržitel (zemský předseda) nebo náměstek jím k tomu ustanovený. Referáty bude podávati této komisi referent politického úřadu zemského, jemuž ve příslušné době svěřena jsou jednání v záležitostech mšice révové, a technický správce prací na potlačení mšice révové, pokud takovýto správce v té které zemi jest zřízen.

Členové zemské komise oprávnění k hlasování jsou tito:

a) člen, kterého zemský výbor ze sebe k tomu vyšle;

b) delegát zemědělské rady (v Čechách, na Moravě a v Tyrolsku delegát každého ze dvou odborů zemědělské rady), nebo není-li zemědělské rady, delegát hospodářské společnosti;

c) tři odborní členové, místodržitelem (zemským předsedou) pokaždé na tříletou periodu (1886—1888, 1889—1891 atd.), vztažmo na ostatek této periody povolaní.

Kast m. p.

209.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 19. listopadu 1898,

že Nejvyšší koncesse pro místní dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy byla převedena na akciovou společnost vídeňských drah místních a že byla změněna některá koncessní ustanovení pro tuto místní dráhu.

Poněvadž akciová společnost vídeňských místních drah koupila místní dráhu elektrickou z Baden do Vöslavy, od inženýra Františka Fischera ve Vídni na základě Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. července 1892, Z. Ř. č. 159, vystavěnou a provozovanou, čítajíc k ní i koňsko-dráhu badenskou do této místní dráhy pojatou a upravenou rovněž pro vozbu elektrickou, tedy na základě Nejvyššího zmocnění koncessní práva a povinnosti řečenému inženýrovi k dotčené místní dráze vzniklé převádějí se na akciovou společnost vídeňských drah místních a za příčinou touto mění se takto koncessní ustanovení pro dotčenou místní dráhu platná:

I.

Ustanovení §§ 1 a 3 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. července 1892, Z. Ř. č. 150, se doplňují a stanoví se, že tak zvaná okružní trať v Badeně, která má býti vystavěna jako výpomocná trať dosavadní dráhy místní a jde od náměstí před badenským nádražím Jižní dráhy skrze Wilhelmsstrasse, Franzensstrasse a Alleegasse až k Löwenbrücke, činí doplňující část podniku a že díl místní dráhy z Baden do Vöslavy, který jde od náměstí před badenským nádražím Jižní dráhy skrze Neugasse až k Löwenbrücke, jakož i svrchu řečená trať okružní mají po celý rok bez přerušení býti provozovány.

II.

Poněvadž dotčená dráha příště bude pokládána za doplňující část jednotného železničného podniku, o kterém jednají Nejvyšší koncessní listiny ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, a ze dne 29. prosince 1886, Z. Ř. č. 16 z r. 1887, pak vyhláška c. k. železničného ministeria ze dne 5. září 1898, Z. Ř. č. 165, jakož i koncessní listina ze dne 17. října 1898, Z. Ř. č. 195, tedy mají se nyní ustanovení §§ 8 až 15 svrchu řečené Nejvyšší koncessní listiny ze dne 10. března 1885, Z. Ř. č. 45, ve znění podle dotčené vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 5. září 1898, Z. Ř. č. 165, změněném vztahovati také k místní dráze z Baden do Vöslavy, čímž zároveň zrušují se ustanovení §§ 6—15 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 29. července 1892, Z. Ř. č. 159.

III.

Co se týče vozby, mají se k železničným tratem pod čís. I uvedeným vztahovati budoucně ustanovení oddílu II koncessních podmínek ze dne 28. března 1885 pro místní dráhu z Vídně do Wiener-Neudorfa daných s doplňky podle oddílu *A* III vyhlášky c. k. železničného ministeria ze dne 9. září 1898, Z. Ř. č. 165, určenými na místě předpisův oddílu II koncessních podmínek ze dne 21. srpna 1892 pro místní dráhu z Baden do Vöslavy.

Wittek m. p.

210.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 25. listopadu 1898,

že v Slemieně, Niemirově a v Lutowiskách v Haliči byli zřízeni berní a soudní schovací úřadové.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 5. září 1898 zřizuje se berní a soudní schovací úřad v Slemieně, Niemirově a Lutowiskách v Haliči pro obce v soudních okresích téhož jména.

Každý z těchto nových úřadů bude kromě prací, které berním úřadům již svou povahou náležejí, obstarávati také práce hromadného sirotčího a soudního schovacího úřadu toho soudu, který jest v jeho stanovišti zřízen.

Tito noví berní a soudní schovací úřadové počnou úřadovati dne 1. prosince 1898.

Počínajíc řečeným dnem následkem zřízení těchto nových úřadů:

1. v soudním okresu Slemieňském ležící obce Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rych-

wałd, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Kurów, Lachowice, Las, Łękowica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Paweł słemieński, Pewełka, Rychwałd, Rychwałdek, Ślemień, Stryszowa, Sucha vylučují se z okresu berního úřadu Żywieckého a přidělují se k bernímu úřadu Slemieńskému;

2. v soudním okresu Niemirovském ležící obce Biała, Huta obedyńska, Magierów, Niemirów, Olszanka, Parypsy, Przedmieście, Radruż, Smolin, Szczerzec, Szczerczyk, Ulicko seredkiewicz, Ulicko zarębane, Wróblaczyn vylučují se z okresu berního úřadu Ruskorawského a přidělují se k bernímu úřadu Niemirovskému; konečně

3. v soudním okrese Lutowiském ležící obce Berchy górne, Caryńskie, Chmiel i Chmielniczek, Chrewt i Olchowiec, Dwernik i Dwerniczek, Hulskie, Krywka, Lutowiska, Nasciznе, Paniszczów, Polana, Procisne, Rosochate, Rosolin, Ruskie, Serednie małe, Skorodne i Chodak, Smolnik ad Lutowiska, Stupiosiany i Berežki, Ustrzyki górne, Wołosate, Wydrne, Zatwarnica i Sucherzeki, Żurawin i Polonińskie vylučují se z okresu berního úřadu Dolnoustrzyckého a přidělují se k bernímu úřadu Lutowiskému.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse **č. 26, kde** také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl. | desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „ | „ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „
Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl. | desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 80 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIII. — Vydána a rozeslána dne 10. prosince 1898.

Obsah: (Čís. 211—217.) 211. Vyhláška, že vedlejší celnice v Čajniči byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku. — 212. Nařízení o vyclívání běli lesklé. — 213. Nařízení o vyclívání oleje sulfurového. — 214. Nařízení, jímž mění, vztažmo doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „rmut olejný". — 215. Nařízení, jímž mění se služební titul assistentů živnostenských dozorců. — 216. Nařízení, jímž se zřizuje okresní soud v Polské Ostravě ve Slezsku. — 217. Nařízení, jímž obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřimi přidělují se k obvodu okresního soudu Tišnovského.

211.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 14. listopadu 1898,

že vedlejší celnice v Cajniči byla oddělena od tamního berního úřadu a přeložena na sedlo Metaljku.

Podle oznámení c. a k. společného ministeria pro věci bosenské a hercegovinské bude nynější vedlejší celnice I. třídy v Čajniči dnem 1. ledna 1899 oddělena od tamního berního úřadu a jako samostatná vedlejší celnice I. třídy přeložena na zemskou hranici na sedlo Metaljku, zároveň pak bude zrušena opovědná hlídka tam postavená. Na tuto novou vedlejší celnici I. třídy, která se bude nazývati Metaljka, převádějí se také zvláštní oprávnění, která dosud bernímu úřadu v Čajniči jako úřadu celnímu příslušela a jsou vytčena v seznamě celnic a celních míst rakousko-uherského území celního z r. 1891.

Kaizl m. p.

212.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 25. listopadu 1898,

o vyclívání běli lesklé.

Podle článku IV zákona o sazbě celní ze dne 25. května 1882 ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi přiděluje se **běl lesklá** k s. p. 323 (o celní sazbě 3 zl., podle smluv 2 zl. ze 100 *kg*).

V abecedním seznamu zboží budiž následkem toho za heslem „Škrob lesklý" vloženo toto heslo:

„Běl lesklá", směs ze zásaditého síranu hlinitého se strojenou sádrou, vyrobená sražením síranu hlinitého hydrátem vápenným, také ve způsobu těsta jako běl barytová . . . . . s. p. 323 — 3 zl., viz též „běl satinová".

U hesla „běl satinová" budiž doložen poukaz: „v. také ‚běl lesklá'."

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

213.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 25. listopadu 1898,

o vyclívání oleje sulfurového.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi mění, vztažmo doplňují se takto ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě:

Heslo „olej z jader olivových“ má zníti:

„Olej z olivových jader

— z jader nebo z matolin olivových vytlačený, jako olej olivový

— z jader nebo z matolin olivových sirouhlíkem vytažený olej nazelenalé nebo nažloutlé barvy, který pro svůj odporný zápach a nepříjemnou chuť není způsobilý k lidskému požívání (bez denaturace) s. p. 72 poznámka . . . . . 80 kr. ze 100 *kg*“.

Poznámka. Olej tento mohou vyřizovati nejen úřadové k vyclívání denaturovaného olivového oleje za cla sníženého zmocnění, nýbrž může vyřizován býti podle všeobecného zmocnění, které mají úřadové za příčinou vyclívání olejů s. p. 72.

U hesla „olej olivový“ buď vložen tento nový odstavec:

„— Viz také olej z jader olivových“.

Mimo to budiž před heslem „Rosoly (Sulzen)“ vloženo toto nové heslo:

„Olej sulfurový, v. olej z jader olivových“.

Tím zrušují se ustanovení ministerského nařízení ze dne 27. srpna 1894, Z. Ř. č. 184, V. n. č. 35, pokud se vztahují k vyclívání oleje sulfurového.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

214.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 28. listopadu 1898,

jímž mění, vztažmo doplňují se ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě u hesla „rmut olejný“.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi mění, vztažmo doplňují se takto ustanovení abecedního seznamu zboží k celní sazbě:

Heslo „rmut olejný“ má zníti:

„Rmut olejný (droždí olejné, sedlina olejná, morchia atd.) podle v něm pokaždé shledaného skutečného obsahu olejného jako olej, z něhož pochází.

Poznámka. Aby bylo zjištěno, co skutečně oleje obsahuje, budiž upotřebeno tohoto řízení:

25 cm^3 rmutu olejného budiž s 50 cm^3 zředěné kyseliny sírové (obsahující 50% hydrátu kyseliny sírové H_2SO_4) ve vhodné místce porculánové po čtvrt hodiny vařeno a budiž při tom (skleněnou tyčinkou) mícháno, potom rychle ochlazeno a ihned vlito do přesně kalibrovaného měrného válce 200 cm^3 prostorného, který musí býti úzký a vysoký. Zbytky v místce vypláchnou se opětně po každé 5 cm^3 naznačené kyseliny sírové, až tekutina v měrném válci přesně 100. značky dosáhne. Nyní přidá se ještě 100 cm^3 petrolejového étheru do válce, tak že jest v něm přesně 200 cm^3 veškeré tekutiny. Potom se válec zavře přilehající skleněnou zátkou a protřepe se řádně po 5 minut. Potom se nechá 24 hodin tiše státi. Po tomto čase petrolejový éther, který nyní obsahuje rozpuštěný olej, vyloučí se opět jako vrstva nejhořejší. Nyní vypočte se podle rozdělení válce, kolik cm^3 má vrstva petrolejového étheru olej obsahujícího; odečteme-li od toho množství petrolejového étheru dříve přidaného, tedy 100 cm^3, tedy obdržíme množství oleje, který byl obsažen v původně užitých 25 cm^3 olejného rmutu. Násobíme-li množství toto čtyřmi, obdržíme bezprostředně objemová procenta oleje, v 100 prostorových částech olejového rmutu obsažená. Stupnice budiž při dobrém světle denním čítána, poněvadž při mnohých olejích následkem temného zbarvení není snadno viděti dílčí čáru vzniklých dvou vrstev tekutinových. Někdy vzniknou také tři oddělené vrstvy a tedy dvě dílčí

čáry v tekutině. V této případnosti nebudiž k dolejší čáře dílčí, nýbrž toliko k hořejší dílčí čáře přihlédáno a budiž tekutinová vrstva nad hořejší dílčí čárou plovoucí jako rozhodná čítána a budiž výpočet opět přesně jako dříve vykonán.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

215.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 2. prosince 1898,

jímž mění se služební titul assistentů živnostenských dozorců.

Ministerské nařízení ze dne 14. března 1890, Z. Ř. č. 42, mění se částečně a nařizuje se tímto, že pomocní zřízenci živnostenského dozoru, kteří podle tohoto nařízení jsou nebo dle potřeby budou ustanoveni, mají příště míti titul „komisaři dozoru živnostenského“.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Thun m. p. **Di Pauli** m. p.

216.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. prosince 1898,

jímž se zřizuje okresní soud v Polské Ostravě ve Slezsku.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodě krajského soudu Těšínského okresní soud s úředním sídlem v Polské Ostravě pro obce Polská Ostrava, Kunčičky, Radvanice, Petřvald, Michálkovice, Heřmanice, Muglinov a Hrušová soudního okresu Bohumínského.

Jakmile tento soud počne úřadovati, co později bude ustanoveno a vyhlášeno, řečené obce budou vyloučeny z obvodu okresního soudu Bohumínského.

Ruber m. p.

217.

Nařízení ministeria práv ze dne 6. prosince 1898,

jímž obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřími přidělují se k obvodu okresního soudu Tišnovského.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, a ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, obce Svatoslava, Blahoňov-Prosatín a Nová Ves u Kuřími vylučují se z obvodu okresního soudu Velkobitešského a krajského soudu Jihlavského a přidělují se k obvodu okresního soudu Tišnovského, vztažmo zemského soudu Brněnského.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Ruber m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.	desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIV. — Vydána a rozeslána dne 10. prosince 1898.

Obsah: Čís. 218. Smlouva obchodní a plavební mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a Japonskem.

218.

Smlouva obchodní a plavební ze dne 5. prosince 1897,

mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a Japonskem.

(Učiněna ve Vídni dne 5. prosince 1897, Jeho c. a k. Apoštolským Veličenstvím ratifikována ve Vídni dne 30. listopadu 1898, o čemž vzájemné ratifikace byly vyměněny dne 30. listopadu 1898 ve Vídni.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Japaniae Imperatoris ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditiones et subditos existentes conventio die quinto mensis Decembris anni elapsi Vindobonae inita et signata fuit tenoris sequentis:

Text původní.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté l'Empereur du Japon,

animés d'un égal désir de maintenir les bons rapports déjà heureusement établis entre Eux en étendant et en augmentant les relations entre leurs Etats respectifs, et persuadés que ce but ne saurait être mieux atteint que par la révision du Traité jusqu'ici en vigueur entre leurs Pays ont résolu de procéder à cette révision sur les bases de l'équité et de l'intérêt mutuels et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Sieur Agenor Comte Gołuchowski de Gołuchowo, Son Conseiller intime actuel, Chambellan, Ministre de la Maison Impériale et Royale et des affaires étrangères, Chevalier de l'Ordre de la Toison d'Or et Chevalier de 1ère classe de l'Ordre Impérial de la Couronne de fer,

et

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Le Sieur Takahira Kogoro, Shoshii, 2ème classe de l'Ordre Impérial du Soleil levant, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Vienne,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont conclu le présent Traité de commerce et de navigation.

Article I.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes auront toute liberté d'entrer, de voyager ou de résider en un lieu quelconque des territoires de l'autre, et y jouiront d'une pleine et entière protection pour leurs personnes et leurs propriétés.

Ils auront un libre et facile accès auprès des tribunaux de justice tant pour réclamer que pour défendre leurs droits; ils seront, sur le même pied que les nationaux, libres de choisir et d'employer des avoués, avocats et mandataires afin de poursuivre et de défendre leurs droits devant ces tribunaux. Quant aux autres matières qui se rapportent à

(Překlad.)

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský

a

Jeho Veličenství císař Japonský,

žádajíce sobě stejnou měrou, aby dobrá shoda, která šťastně mezi nimi panuje, rozšířením a zvelebením obchodu mezi Jejich státy byla zachována, a jsouce přesvědčeni, že tento úmysl nemůže býti lépe splněn, nežli když smlouva mezi Jejich zeměmi dosud platná bude revidována, usnesli se, vykonati tuto revisi na základě slušnosti a vzájemného prospěchu a jmenovali k tomu konci Svými plnomocníky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana hraběte Agenora Gołuchowského z Gołuchowa, Svého skutečného tajného radu a komořího, ministra císařského a královského domu a věcí zahraničných, rytíře řádu zlatého rouna a rytíře císařského řádu železné koruny I. třídy,

a

Jeho Veličenství císař Japonský:

pana Takahira Kogoro, Shoshii, držitele císařského řádu vycházejícího slunce II. třídy, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra ve Vídni,

kteří vyměnivše své mocné listy a shledavše je býti ve formě dobré a řádné, usnesli se o této smlouvě obchodní a plavební:

Článek I.

Příslušníci každé vysoké smlouvající Strany mají míti úplnou svobodu, kdekoli do území druhé smlouvající Strany vstoupiti, tam cestovati nebo se usaditi, a mají požívati plné a nezkrácené ochrany své osoby a svého majetku.

Mají míti volný a snadný přístup k soudům jak za příčinou domáhání tak i hájení svých práv; mají stejným způsobem jako domorodci míti právo, svobodně si voliti zástupce, advokáty a zmocněnce a jich užívati k domáhání nebo k hájení svých práv před těmito soudy. Co se týče ostatních věcí, jež

l'administration de la justice, ils jouiront de tous les droits et privilèges dont jouissent les nationaux.

Pour tout ce qui concerne le droit de résider et de voyager, de posséder des biens et effets mobiliers quelconques, de disposer de quelque manière que ce soit des biens de toutes sortes qu'ils peuvent légalement acquérir, et transmettre par succession, par testament ou autre manière, les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, des mêmes privilèges, libertés et droits que les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée sans pouvoir être tenus à acquitter des impôts ou taxes autres ou plus élevés. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, d'une entière liberté de conscience et pourront, en se conformant aux lois, ordonnances et règlements du pays, se livrer à l'exercice privé ou public de leur culte; ils jouiront aussi du droit d'inhumer leurs nationaux respectifs, suivant leurs coutumes religieuses, dans des lieux convenables et appropriés qui seront établis et entretenus à cet effet.

Ils ne seront contraints, sous aucun prétexte, à subir des charges ou à payer des taxes autres ou plus élevées que celles qui sont ou seront perçues sur les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée.

Article II.

Les sujets de chacune des Parties contractantes qui résident dans les territoires de l'autre, ne seront astreints à aucun service militaire obligatoire, soit dans l'armée ou la marine, soit dans la garde nationale ou la milice; ils seront exempts de toutes contributions imposées en lieu et place du service personnel et de tous emprunts forcés de toutes exactions ou de contributions militaires.

Sont toutefois exceptées les charges qui sont attachées à la possession d'un bien-fonds, ainsi que les prestations et réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires, fermiers ou locataires d'immeubles en tant que la possession d'un bien-fonds ou d'immeubles sera permise.

Article III.

Il y aura réciproquement pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les territoires des Hautes Parties contractantes.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes pourront, en quelque lieu que ce soit des

ku konání práv se vztahují, budou míti všechna práva a výhody, kterých domorodci požívají.

Příslušníci každé vysoké smlouvající Strany mají v území Strany druhé co se týče usazování a cestování, držby zboží a všelikých věcí movitých, každéhokoli nakládání s všelikým zbožím, kterého mohou zákonně nabývati, a co se týče převodu posledním pořízením nebo jiným způsobem pro případ smrti, míti tytéž výhody, svobody a práva jako domorodci nebo příslušníci národnosti největších výhod požívající a nemohou býti podrobeni po této stránce jiným nebo větším bernám a poplatkům. Příslušníci každé vysoké smlouvající Strany budou v území Strany druhé požívati úplné svobody svědomí, jakož i budou míti právo, podle zákonů, nařízení a řádů konati soukromě nebo veřejně svou bohoslužbu a budou míti také právo, své příslušníky podle svých náboženských obyčejů pohřbívati na příhodných a upravených místech, která k tomuto konci budou založena a udržována.

Pod žádnou záminkou nebudou nuceni, jiné nebo vyšší berně nebo poplatky platiti nežli ty, které nyní se vybírají nebo budou vybírány na domorodcích nebo příslušnících národnosti největších výhod požívající.

Článek II.

Příslušníci každé smlouvající Strany, kteří bydlejí v území Strany druhé, budou zproštěni každékoli nucené služby vojenské, ať jest to ve vojsku, v loďstvu námořním, zeměbraně nebo domobraně; budou prosti všelikých dávek uložených na místo služby osobní a všech nucených půjček nebo vojenských plnění a dávek.

Z toho však jsou vyjata břemena, která jsou spojena s držbou některé nemovitosti, jakož i vojenská plnění a rekvisice, ku kterým všichni domorodci mohou býti přidrženi jako držitelé, pachtéři nebo nájemci nemovitostí, pokud vůbec držba pozemků nebo nemovitostí jest dovolena.

Článek III.

Bude vzájemně úplná a celá svoboda obchodu a plavby mezi územími vysokých Stran smlouvajících.

Příslušníci každé vysoké smlouvající Strany mohou kdekoli v druhém území provozovati velko-

territoires de l'autre, fairele commerce tant en gros qu'en détail de tous produits, objets fabriqués, tous articles de commerce licite, soit en personne, soit par leurs agents, seuls ou en entrant en société avec des étrangers ou avec des nationaux; ils pourront y posséder, louer et occuper des maisons et boutiques, des fabriques, des magasins, louer des terres à l'effet d'y résider ou d'y exercer une industrie ou faire le commerce, le tout en se conformant comme les nationaux eux-mêmes aux lois, aux règlements de police et de douane du pays.

Ils auront pleine liberté d'entrer avec leurs navires et leurs cargaisons dans tous les ports et rivières de leurs territoires respectifs, qui sont ou pourront être ouverts au commerce extérieur, et jouiront, en matière de commerce, d'industrie et de navigation, du même traitement que les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée, sans avoir à payer aucun impôt, taxe ou droit de quelque nature ou de quelque dénomination que ce soit, perçu au nom ou au profit du Gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou établissements quelconques, autres ou plus élevés que ceux imposés aux nationaux ou aux sujets de la nation la plus favorisée; le tout en se conformant aux lois, ordonnances et règlements des pays respectifs.

Article IV.

Les habitations, fabriques, magasins et boutiques des sujets de chacune des Hautes Parties contractantes dans les territoires de l'autre, ainsi que leurs dépendances, servant soit à la demeure, soit à l'industrie ou au commerce, seront respectés.

Il ne sera point permis d'y procéder à des perquisitions ou visites domiciliaires non plus que d'examiner ou d'inspecter les livres, papiers ou comptes, sauf dans les conditions et formes prescrites par les lois, ordonnances et règlements applicables aux nationaux ou aux sujets de la nation la plus favorisée.

Article V.

Il ne sera imposé à l'importation dans la Monarchie austro-hongroise de tous articles produits ou fabriqués dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, de quelque endroit qu'ils viennent, et à l'importation dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon de tous articles produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise, de quelque endroit qu'ils viennent, aucun

obchod nebo drobný obchod se všelikými výrobky zemědělskými a živnostenskými a se zbožím, pokud smí s nimi býti obchodováno, buďto osobně nebo skrze jednatele, jednotlivě nebo ve společnosti s cizinci nebo domorodci, smějí míti nebo najímati a obývati domy a krámy, tovární stavení a skladiště, také smějí pachtovati pozemky za příčinou obývání, provozování průmyslu neb obchodu, při čemž mají se podrobiti zákonům, policejním a celním předpisům země jako domorodci.

Mají míti právo volně a bezpečně se svými loděmi a jejich nákladem vcpluti do všech přístavů a řek v příslušných územích, které cizímu obchodu jsou nebo příště budou otevřeny, a mají vzájemně ve věcech obchodních, průmyslových a plavebních požívati téhož nakládání jako domorodci nebo příslušníci národnosti největších výhod požívající, nejsouce povinni platiti jiných nebo vyšších daní, dávek nebo cel jakýchkoli nebo jakkoli nazývaných, ať se vybírají jménem nebo na prospěch vlády, veřejných úředníků, soukromníků nebo jakýchkoli sborů neb ústavů, nežli ty, které se platí od tuzemců nebo příslušníků národnosti největších výhod požívající; vše to pokaždé podle zákonů, nařízení a řádů příslušné země.

Článek IV.

Obytná stavení, továrny, skladiště a krámy příslušníků každé vysoké Strany smlouvající v územích druhé, jakož i všechno jejich příslušenstvo, které jest určeno k obývání, ku průmyslu a k obchodu, mají býti chráněny.

Není nijak dopuštěno, tam domovní prohlídky konati, nebo knihy, papíry neb účty prohledávati nebo přezkoumávati, vyjímaje ty případnosti a formy, kdy takovýchto opatření podle zákonů, nařízení a řádů může býti užito také naproti domorodcům nebo příslušníkům národnosti největších výhod požívající.

Článek V.

Při dovozu do Rakousko-uherského mocnářství nebude na nižádné předměty, které v území Jeho Veličenství císaře Japonského jsou vyrobeny nebo zhotoveny, ať přicházejí z kteréhokoli místa, a při dovozu do území Jeho Veličenství císaře Japonského nebude na nižádné předměty, které jsou v Rakousko-uherském mocnářství vyrobeny nebo zhotoveny, ať odkudkoli přicházejí, ukládáno jiné nebo vyšší clo

droit autre ou plus élevé que celui imposé aux articles similaires produits ou fabriqués dans tout autre pays étranger.

De même, aucune prohibition d'importation ne sera établie dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes sur un article quelconque produit ou fabriqué dans les territoires de l'autre, de quelque endroit qu'il vienne, à moins que cette prohibition ne soit appliquée en même temps à l'importation des articles similaires produits ou fabriqués dans tout autre pays. Cette dernière disposition n'est pas applicable aux prohibitions sanitaires ou autres provenant de la nécessité de protéger la sécurité des personnes, ainsi que la conservation du bétail et des plantes utiles à l'agriculture.

Article VI.

Il ne sera imposé dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, à l'exportation d'un article quelconque à destination des territoires de l'autre, aucun droit ou charge autre ou plus élevé que ceux qui sont ou seront payables à l'exportation des articles similaires à destination d'un autre pays étranger quel qu'il soit; de même, aucune prohibition ne sera imposée à l'exportation d'aucun article des territoires de l'une des Parties contractantes à destination des territoires de l'autre sans que cette prohibition soit également étendue à l'exportation des articles similaires à destination de tout autre pays.

Article VII.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, de l'exemption de tous droits de transit et d'une parfaite égalité de traitement avec les nationaux pour tout ce qui concerne le magasinage, les primes, les facilités et les drawbacks.

Article VIII.

Les objets passibles d'un droit d'entrée qui sont importés comme échantillons par des marchands, des industriels ou des commis-voyageurs seront, de part et d'autre, admis en franchise de droits d'entrée et de sortie à la condition que ces objets soient réexportés, sans avoir été vendus, dans le délai fixé par les lois du pays respectif et sous réserve de l'accomplissement des formalités de douane pour en assurer la réexportation ou la réintégration en entrepôt. La réexportation des échantillons devra être garantie dans les territoires des Hautes Parties contractantes immédiatement au premier lieu d'entrée soit par dépôt du montant des droits de douane respectifs soit par cautionnement.

nežli na stejné předměty, které jsou v kterékoli cizí zemi vyrobeny nebo zhotoveny.

Rovněž o předmětu v územích některé vysoké smlouvající Strany vyrobeném nebo zhotovením, ať z kteréhokoli místa přichází, nebude vydána zápověď dovozu do území Strany druhé, která by nevztahovala se zároveň k dovozu stejného předmětu z kterékoli jiné země. Tento poslední předpis nevztahuje se k zdravotním a jiným zápovědím, které jsou podmíněny veřejným zdravotnictvím, zachováním dobytka nebo rostlin zemědělských.

Článek VI.

V územích každé vysoké smlouvající Strany nemají při vývozu do území Strany druhé na nižádný předmět ukládána býti jiná nebo vyšší cla nebo dávky, nežli které se zapravují nebo budou zapravovány při vývozu stejných předmětů do kterékoli jiné cizí země; též vývoz některého předmětu z území některé smlouvající Strany do území druhé nesmí stižen býti zápovědí, která by se nevztahovala stejnou měrou k vývozu stejných předmětů do kterékoli jiné země.

Článek VII.

Příslušníci každé vysoké smlouvající Strany mají v územích druhé Strany býti osvobozeni od placení průvozných cel a mají ve všem, co se týče skladišť, vývozných náhrad, úlev a vrácených cel, býti úplně na roveň postaveni domorodcům.

Článek VIII.

Podrobené clu předměty, které jsou jako vzorky dovezeny od obchodníků, živnostníků a obchodních cestujících, budou vespolně osvobozeny od dávek dovozných a vývozných pod tou podmínkou, jestliže se tyto předměty ve lhůtě zemskými zákony ustanovené vyvezou, nebyvše prodány, a splní-li se celní formálnosti, jichž je třeba pro opětný vývoz nebo pro opětné uložení ve skladištích. Opětný vývoz vzorků musí v územích vysokých smlouvajících Stran býti zabezpečen bezprostředně na prvním dovozném místě tím, že se složí příslušné celní poplatky nebo zřídí jistota.

Seront de même exempts de part et d'autre des droits d'entrée, les cartes d'échantillons, les échantillons en morceaux coupés de la pièce ou les échantillons représentant les marchandises en tant qu'ils ne peuvent servir à aucun autre usage, même lorsqu'ils seront importés d'une manière autre que celle prévue dans l'alinéa précédent.

Article IX.

S'il est prélevé dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes dans le pays entier ou dans une circonscription restreinte un droit interne, soit pour le compte de l'Etat, soit pour celui d'une commune ou d'une corporation, de la production, de la fabrication ou de la consommation d'un article, l'article similaire qui serait importé des territoires de l'autre Partie contractante ne pourra, dans ce pays ou dans cette circonscription, être grevé que du droit égal et non d'un droit plus élevé, ni plus onéreux.

Il ne pourra être prélevé des droits internes quelconques dans les cas où les articles de même nature ne seraient pas produits ou fabriqués ou ne seraient pas frappés des mêmes droits dans ce pays ou dans cette circonscription.

Article X.

Tous les articles qui sont ou pourront être également importés dans les ports du territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon sur des navires japonais pourront, de même, être importés dans ces ports sur des navires autrichiens ou hongrois; dans ce cas, ces articles n'auront à payer aucun droit ou charge, de quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux imposés sur les mêmes articles importés par des navires japonais. Réciproquement, tous les articles qui sont ou pourront être légalement importés dans les ports autrichiens ou hongrois sur des navires autrichiens ou hongrois pourront, de même, être importés dans ces ports sur des navires japonais; dans ce cas, ces articles n'auront à payer aucun droit ou charge de quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux imposés sur les mêmes articles importés par des navires autrichiens ou hongrois. Cette égalité réciproque de traitement sera accordée indistinctement, soit que ces articles viennent directement des pays d'origine, soit qu'ils viennent de tout autre lieu.

De même, il y aura parfaite égalité de traitement relativement à l'exportation; ainsi, les mêmes droits d'exportation seront payés, et les mêmes primes et drawbacks seront accordés, dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, sur l'exportation de tout article qui est ou pourra

Mimo to vzorníky a vzorky ústřižkové, jakož i okázky, pokud jich jenom za vzor může býti užíváno, budou vespolně připuštěny bez dávek vstupních, třeba by byly dovezeny jiným způsobem nežli v předcházejícím odstavci naznačeným.

Článek IX.

Vybírá-li se nějaká vnitřní dávka v územích některé vysoké smlouvající Strany v celé zemi nebo v omezeném obvodě, buďto ve prospěch státu neb obce anebo některého sboru, z výroby, z přípravy nebo ze spotřeby některé věci, tedy stejná věc, když se dováží z území druhé Strany, smí v této zemi nebo v tomto obvodě stižena býti toliko stejnou dávkou a nikoli vyšší neb obtížnější.

Nižádné vnitřní dávky nesmějí býti vybírány, jestliže se v této zemi nebo v tomto obvodě nevyráběji nebo nepřipravují věci stejného způsobu, nebo když by se také tam vyráběly nebo připravovaly, nebyly stiženy touž dávkou.

Článek X.

Všechny věci, které do japonských přístavů na japonských lodích zákonně se dovážejí nebo smějí býti dováženy, mohou do těchto přístavů také na rakouských neb uherských lodích býti dováženy, nejsouce podrobeny jiným nebo vyšším clům nebo dávkám jakkoli zvaným, než kdyby tyto věci byly dovezeny na japonských lodích; a naopak všechny věci, které do rakouských neb uherských přístavů na rakouských neb uherských lodích zákonně se dovážejí nebo smějí býti dováženy, mohou do těchto přístavů dovezeny býti také na japonských lodích, nejsouce podrobeny jiným nebo vyšším clům nebo dávkám jakkoli zvaným, nežli kdyby tyto věci byly dovezeny na rakouských neb uherských lodích. Toto vzájemné stejné nakládání stane se bez rozdílu, zdali příslušné věci přicházejí bezprostředně z místa původu nebo z místa jiného.

Rovněž má úplně stejného nakládání býti šetřeno při vývozu, takže v území'ch každé z vysokých smlouvajících Stran při vývozu některé věci, která nyní nebo příště zákonně z něho může býti vyvážena, mají placena býti táž vývozná cla a poskytnuty býti tytéž vývozné náhrady a navrácena

être légalement exporté, que cette exportation ait lieu sur des navires japonais ou sur des navires autrichiens ou hongrois et quel que soit le lieu de destination, qu'il soit un des ports de chacune des Hautes Parties contractantes ou un des ports d'une Puissance tierce.

Article XI.

Aucun droit de tonnage, de port, de pilotage, de phare, de quarantaine ou autres droits similaires ou analogues, de quelque nature ou sous quelque dénomination que ce soit, levés au nom ou au profit du Gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou d'établissements quelconques qui ne seraient également et sous les mêmes conditions imposés en pareil cas sur les navires nationaux ou sur les navires de la nation la plus favorisée, ne seront imposés dans les ports des territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, sur les navires de l'autre. Cette égalité de traitement sera appliquée réciproquement aux navires respectifs, de quelque endroit qu'ils arrivent et quel que soit le lieu de destination.

Article XII.

En ce qui concerne le placement des navires, leur chargement, leur déchargement dans les ports, bassins, docks, rades, havres ou rivières des territoires des Hautes Parties contractantes, il ne sera accordé aux navires nationaux aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre Partie, la volonté des Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport aussi, les navires respectifs soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Article XIII.

Il est fait exception aux dispositions du présent Traité pour le cabotage dans les territoires de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes, dont le régime reste soumis aux lois, ordonnances et règlements des pays respectifs. Il est entendu toutefois que les sujets japonais dans la Monarchie austro-hongroise, et les sujets autrichiens ou hongrois dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon jouiront, pour tout ce qui concerne le cabotage, des droits et privilèges qui sont ou seront accordés par ces mêmes lois, ordonnances et règlements aux sujets de tout autre pays.

Tout navire japonais chargé à l'étranger d'une cargaison destinée en tout ou en partie à deux ou plusieurs ports de l'Autriche ou de la Hongrie et

být táž cla, bez rozdílu zdali vývoz koná se na japonských nebo na rakouských neb uherských lodích, a nehledíc k místu určení, ať jest místo toto některý přístav vysokých smlouvajících Stran nebo jiné mocnosti.

Článek XI.

Nižádný poplatek tunní, nižádné přístavné, lodivodné, majáčné, nižádný poplatek karanténní nebo podobný jakéhokoli druhu nebo názvu, které se vybírají jménem nebo na prospěch vlády nebo veřejných úředníků, soukromníků, sborů nebo jakýchkoliv ústavů, nesmí býti ukládán v přístavech na územích té i oné vysoké smlouvající Strany lodím Strany druhé, neukládá-li se v stejných případech právě tak a pod týmiž podmínkami lodím domácím a lodím národnosti největších výhod požívající. Tato rovnost nakládání má se vzájemně vztahovati ku příslušným lodím nehledíc k tomu, odkud přicházejí nebo kam jsou určeny.

Článek XII.

Co se týče kotviště, nakládání na lodi a skládání s nich ve přístavech, bassénech, výtonidlech, loděnicích a řekách v územích vysokých smlouvajících Stran, nemá býti tuzemským lodím dáváno ani právo přednostní ani výhoda, které by stejným způsobem nepříslušely lodím druhé Strany; úmysl vysokých smlouvajících Stran jest, aby také po této stránce s jejich loděmi úplně stejně bylo nakládáno.

Článek XIII.

Pobřežní plavba v územích té neb oné vysoké smlouvající Strany není dotčena ustanoveními této smlouvy; plavba tato má zůstati podrobena zákonům, nařízením a řádům příslušných zemí. Avšak jest umluveno, že japonští státní příslušníci v Rakousko-uherském mocnářství a rakouští neb uherští státní příslušníci území Jeho Veličenství císaře Japonského mají po stránce této míti práva a výhody, které oněmi zákony, nařízeními a řády jsou nebo příště budou propůjčeny příslušníkům kterékoli jiné země.

Každákoli japonská loď, která v některé cizí zemi zcela nebo z části naložena jest zbožím pro dva nebo více rakouských neb uherských přístavů,

tout navire autrichien ou hongrois chargé à l'étranger d'une cargaison destinée en tout ou en partie à deux ou plusieurs ports du territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon pourra, en se conformant aux lois et aux règlements de douane du pays, décharger une partie de sa cargaison dans un port, et continuer son voyage pour l'autre ou les autres ports de destination où le commerce étranger est admis, dans le but d'y décharger une autre partie ou le reste de sa cargaison d'origine.

Le Gouvernement japonais concède en outre aux navires autrichiens et hongrois de continuer, comme par le passé, et pour toute la durée du présent Traité, à transporter des cargaisons entre les ports ouverts de l'Empire, à l'exception des ports d'Osaka, de Niigata et d'Ebisu-Minato.

Article XIV.

Tout vaisseau de guerre ou navire de commerce de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes qui serait forcé par le mauvais temps ou pour toute autre raison de se réfugier dans un port de l'autre, aura la liberté de s'y faire réparer, de s'y pourvoir de tous les approvisionnements dont il aura besoin et de reprendre la mer sans payer d'autres taxes que celles qui seraient acquittées en pareille circonstance par les navires nationaux. Dans le cas cependant où le capitaine d'un navire de commerce se trouverait dans la nécessité de vendre une partie de sa cargaison pour payer les frais, il sera obligé de se conformer aux règlements et tarifs du lieu où il aurait relâché.

S'il arrive qu'un vaisseau de guerre ou un navire de commerce de l'une des Hautes Parties contractantes échoue ou fasse naufrage sur les côtes de l'autre, les autorités locales en informeront sans retard le Consul-Général, le Consul, le Vice-Consul ou l'Agent consulaire le plus voisin.

Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires japonais naufragés ou échoués dans les eaux territoriales de l'Autriche ou de la Hongrie auront lieu conformément aux lois, ordonnances et règlements de l'Autriche et de la Hongrie et, réciproquement, toutes les mesures de sauvetage relatives aux navires autrichiens ou hongrois naufragés ou échoués dans les eaux territoriales de Sa Majesté l'Empereur du Japon, auront lieu conformément aux lois, ordonnances et règlements du Japon.

Tous navires ou vaisseaux ainsi échoués ou naufragés, tous débris et accessoires, toutes fournitures leur appartenant, et tous effets et marchandises sauvés desdits navires ou vaisseaux, y compris ceux qui auraient été jetés à la mer, ou les a každá rakouská neb uherská loď, která v některé cizí zemi zcela nebo z části jest naložena zbožím pro dva nebo více japonských přístavů, smí složiti část svého nákladu v některém z přístavů určených a ve své cestě do druhého nebo do druhých přístavů, pokud tam cizí obchod jest dovolen, pokračovati, aby složila druhou část nebo zbytek svého původního nákladu, avšak má pokaždé šetřiti zákonů a celních předpisů příslušné země.

Japonská vláda svoluje mimo to k tomu, že rakouské a uherské lodi jako až dosud po dobu této smlouvy smějí dopravovati náklady mezi otevřenými přístavy císařství, vyjímajíc přístavy Osaka, Niigata a Ebisu-Minato.

Článek XIV.

Všechny válečné neb obchodní lodi té neb oné vysoké smlouvající Strany, které by za bouřlivého počasí nebo z jakékoli jiné příčiny byly nuceny hledati útočiště ve přístavě druhé Strany, mají míti právo tam správky předsebráti, všechny potřebné zásoby si opatřiti a opět do moře vyplouti, neplatíce nižádných jiných poplatků nežli těch, které v takovýchto případnostech tuzemské lodi jsou povinny zapravovati. Jestliže by však bylo třeba, aby vůdce obchodní lodi část svého nákladu prodal, by mohl výdaje zapraviti, tedy jest zavázán říditi se nařízeními a tarify toho místa, ve kterém přistanul.

Když válečná neb obchodní loď některé vysoké smlouvající Strany na pobřeží Strany druhé navalí nebo se ztroskotá, tedy místní úřadové mají o tom bez prodlení zpraviti nejbližše sídlícího generálního konsula, konsula, místokonsula nebo konsulského jednatele.

Veškerá záchranná opatření v příčině japonských lodí, které v pobřežních vodách Rakouska neb Uherska se ztroskotaly nebo navalily, budte konána podle rakouských a uherských zákonů, nařízení a řádů, a naopak všechna záchranná opatření v příčině rakouských neb uherských lodí, které v pobřežních vodách Jeho Veličenství císaře Japonského se ztroskotaly nebo navalily, budte konána podle japonských zákonů, nařízení a řádů.

Všechny takto navalené nebo ztroskotané lodi nebo plavidla, všechny lodní trosky a všechno lodní příslušenství, jakož i všechny její výstrojné předměty, mimo to všechny svršky a zboží, které byly z těchto lodí a plavidel zachráněny, čítajíc k nim i

produits desdits objets, s'ils sont vendus, ainsi que tous papiers trouvés à bord de ces navires ou vaisseaux échoués ou naufragés, seront remis aux propriétaires ou à leurs représentants quand ils les réclameront. Dans le cas où ces propriétaires ou représentants ne se trouveraient pas sur les lieux, lesdits produits ou objets seront remis aux Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents consulaires respectifs, sur leur réclamation, dans le délai fixé par les lois du pays, et ces officiers consulaires, propriétaires ou représentants paieront seulement les dépenses occasionnées pour la conservation desdits objets ainsi que les frais de sauvetage ou autres dépenses auxquels seraient soumis, en cas de naufrage, les navires nationaux.

Les effets et marchandises sauvés du naufrage seront exempts de tous droits de douane, à moins qu'ils n'entrent dans la consommation intérieure, auquel cas ils paieront les droits ordinaires.

Dans le cas où un navire appartenant aux sujets d'une des Hautes Parties contractantes ferait naufrage ou échouerait sur les territoires de l'autre, les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents consulaires respectifs seront autorisés, en l'absence du propriétaire, capitaine ou autre représentant du propriétaire, à prêter leur appui officiel pour procurer toute l'assistance nécessaire aux sujets des Etats respectifs. Il en sera de même dans le cas où le propriétaire, capitaine ou autre représentant serait présent, et demanderait une telle assistance.

Article XV.

Tous les navires qui, conformément aux lois japonaises, sont considérés comme navires japonais et tous les navires qui, conformément aux lois autrichiennes ou hongroises, sont considérés comme navires autrichiens ou hongrois seront respectivement considérés comme navires japonais et autrichiens ou hongrois pour l'application du présent Traité.

Article XVI.

Si un marin déserte d'un vaisseau de guerre ou d'un navire de commerce appartenant à l'une ou à l'autre des Hautes Parties contractantes sur les territoires de l'autre, les autorités locales seront tenues de prêter toute assistance en leur pouvoir pour l'arrestation et la remise de ce déserteur, sur la demande qui leur sera adressée par le Consul du pays auquel appartient le navire ou vaisseau du déserteur ou par le représentant dudit Consul.

ty, které byly do moře vrženy, nebo výtěžek za tyto předměty, byly-li prodány, rovněž všechny papíry na těchto navalených nebo ztroskotaných lodích nebo plavidlech nalezené budte vráceny vlastníkům nebo jejich zástupcům, jakmile o ně požádají. Nejsou-li tito vlastníci nebo zástupci v místě samém, tedy dotčený výtěžek, jakož i řečené předměty budte vydány příslušným generálním konsulům, konsulům, místokonsulům nebo konsulským jednatelům, žádají-li za vydání jich ve lhůtě zemskými zákony stanovené, a tito konsulští úředníci, vlastníci nebo zástupci zapraví toliko náklady zachováním naznačených věcí vzniklé, jakož i poplatek záchranný a jiné náklady, které by bylo platiti při ztroskotání lodi domácí.

Svršky a zboží zachráněné z lodi ztroskotané budou osvobozeny ode všech cel, pokud nepřejdou ve spotřebu domácí, v kterémžto případnosti zapraví dávky obyčejné.

Jestliže loď, která náleží příslušníkům některé z vysokých smlouvajících Stran, navalí nebo se ztroskotá v územích Strany druhé, tedy příslušní generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulští jednatelé, není-li vlastník nebo vůdce lodi nebo jiný zástupce vlastníkův přítomen, jsou zmocněni, úředně přispěti, aby příslušníkům oné země byla dána pomoc potřebná. Téže zásady budiž také tenkráte šetřeno, je-li vlastník, vůdce lodi nebo jiný zástupce přítomen a za takové přispění žádá.

Článek XV.

Všechny lodi, které podle japonských zákonů pokládají se za lodi japonské, a všechny lodi, které podle rakouských neb uherských zákonů pokládají se za lodi rakouské neb uherské, budte za japonské, vztažmo za rakouské neb uherské ve smyslu této smlouvy uznávány.

Článek XVI.

Jestliže lodník z válečné neb obchodní lodi některé vysoké smlouvající Strany uprchne v obvodě Strany druhé, tedy místní úřadové k žádosti konsula té země, ku které loď nebo plavidlo uprchlíka náleží, nebo k žádosti jeho zástupce jsou zavázáni, propůjčiti všelikou možnou pomoc, aby uprchlík byl uchopen a odevzdán.

Il est entendu que cette stipulation ne s'appliquera pas aux sujets du pays où la désertion a eu lieu.

Article XVII.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que, dans toutes les matières relatives au commerce et à la navigation, tout privilège, faveur ou immunité quelconque que l'une d'Elles a déjà accordés ou accorderait à l'avenir au Gouvernement, aux navires ou aux sujets de tout autre Etat, seront étendus immédiatement et sans condition à l'autre Partie contractante, leur intention étant que, pour ce qui concerne le commerce et la navigation, les Hautes Parties contractantes jouissent, sous tous les rapports, du traitement de la nation la plus favorisée.

Article XVIII.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, sur les territoires de l'autre, de la même protection que les nationaux relativement aux patentes, aux dessins et modèles, aux marques de fabrique ou de commerce, aux raisons sociales et aux noms, en remplissant les formalités prescrites par la loi.

Article XIX.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra nommer des Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls, Pro-Consuls et Agents consulaires dans tous les ports, villes et places de l'autre Partie, sauf dans les localités où il y aurait inconvénient à admettre de tels officiers consulaires.

Cette exception ne sera cependant pas faite à l'égard de l'une des Parties contractantes sans l'être également à l'égard de toutes les autres Puissances.

Les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls, Pro-Consuls et Agents consulaires exerceront toutes leurs fonctions et jouiront de tous les privilèges, exemptions et immunités qui sont ou seront accordés aux officiers consulaires de la nation la plus favorisée.

Article XX.

Les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Les divers quartiers étrangers qui existent au Japon seront incorporés aux communes respectives japonaises et feront dès lors partie du système municipal du Japon.

Strany shodují se v tom, že toto ustanovení nevztahuje se ku příslušníkům země, ve které uprchnutí se stalo.

Článek XVII.

Vysoké smlouvající Strany shodují se v tom, že ve všech záležitostech k obchodu a ku plavbě se vztahujících každákoli výsada, výhoda neb osvobození, které některá smlouvající Strana poskytuje nebo poskytne vládě, lodím nebo příslušníkům kteréhokoli jiného státu, ihned a bez podmínky má se vztahovati k druhé smlouvající Straně, poněvadž jest jejich úmyslem, aby co se týče obchodu a plavby ve všech směrech požívaly práv národnosti největších výhod požívající.

Článek XVIII.

Příslušníci té i oné vysoké smlouvající Strany mají v územích Strany druhé co se týče vynálezů, vzorkův a modelů, obchodních a továrních známek, firem a jmen požívati téže ochrany jako vlastní příslušníci pod tou podmínkou, že splní to, čeho zákon k tomu vyžaduje.

Článek XIX.

Každá z vysokých smlouvajících Stran může jmenovati generální konsuly, konsuly, místokonsuly, prokonsuly a konsulské jednatele ve všech přístavech, městech a místech druhé Strany kromě těch, kde by to nebylo vhodné, aby takovíto konsulští úředníci byli připuštěni.

Tato výjimka však nemá býti činěna při druhé smlouvající Straně, jestliže nemá místa stejným způsobem při všech ostatních mocnostech.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové, prokonsulové a konsulští jednatelé mají vykonávati všechna svá oprávnění a míti všechny ty výsady, výhody a osvobození, které příslušejí nebo budou příslušeti konsulským úředníkům národnosti největších výhod požívající.

Článek XX.

Vysoké smlouvající Strany jsou o tomto srozuměny:

Jednotlivé osady cizozemců v Japonsku mají býti sloučeny s příslušnými japonskými obcemi a činiti budoucně část obcí japonských.

Les autorités japonaises compétentes assumeront en conséquence toutes les obligations municipales qui résultent de ce nouvel état de choses et les fonds et biens municipaux qui pourraient appartenir à ces quartiers seront, de plein droit, transférés aux dites autorités japonaises.

Lorsque les changements ci-dessus indiqués auront été effectués, les baux à perpétuité, en vertu desquels les étrangers possèdent actuellement des propriétés dans les dits quartiers seront confirmés et les propriétés de cette nature ne donneront lieu à aucuns impôts, taxes, charges, contributions ou conditions quelconques autres que ceux expressément stipulés dans les baux en question. Il est entendu toutefois qu'aux autorités consulaires dont il y est fait mention seront substituées les autorités japonaises.

Les droits de possession sur les dits biens fonciers pourront être librement aliénés à l'avenir par leurs possesseurs à des indigènes ou étrangers sans qu'ils soient tenus de demander comme à présent pour certains cas l'approbation des autorités consulaires ou japonaises.

Les terrains que le gouvernement japonais aurait concédés exempts de rentes vu l'usage public auquel ils étaient affectés, resteront, sous la réserve des droits de la souveraineté territoriale, affranchis d'une manière permanente de tous impôts, taxes et charges et ils ne seront point détournés de l'usage auquel ils étaient primitivement destinés.

Article XXI.

Les dispositions du présent Traité sont applicables aux pays qui appartiennent à présent ou appartiendront à l'avenir au territoire douanier de l'une des Hautes Parties contractantes.

Article XXII.

A dater de la mise en vigueur du présent Traité dans toutes ses parties, seront abrogés le Traité du 18 octobre 1869 correspondant au quatorzième jour du neuvième mois de la deuxième année de Meiji et tous les Arrangements et Conventions conclus entre les Hautes Parties contractantes existant antérieurement à cette date. En conséquence, la juridiction exercée par les tribunaux consulaires austro-hongrois au Japon et les privilèges, exemptions et immunités exceptionnels dont les sujets autrichiens ou hongrois jouissaient en matière juridictionnelle seront supprimés de plein droit et sans qu'il soit besoin de notification du jour de la mise en vigueur du présent Traité; et

Příslušní japonští úřadové převezmou proto všechny obecní závazky, které z tohoto nového uspořádání věcí vzniknou, a zároveň budou řečeným japonským úřadům odevzdány veřejné peníze a majetek těmto osadám náležející.

Jakmile naznačené tuto změny budou provedeny, mají dosavadní, co do času neomezené smlouvy o přenechání, na základě kterých cizinci nyní drží pozemky v řečených osadách, býti potvrzeny a co se týče těchto pozemků nemají býti ukládány nižádné jiné daně, dávky, břemena, berně nebo podmínky, nežli které jsou obsaženy v dosavadních smlouvách o přenechání. Rozumí se pokaždé, že konsulští úřadové, kteří jsou ve smlouvách o přenechání uvedeni, budou nahrazeni úřady japonskými.

Práva držebnostní k těmto pozemkům osadním mohou budoucně jejich držiteli volně býti zcizována domorodcům nebo cizozemcům a není k tomu třeba, jako až dosud v některých případnostech, schválení konsulskými nebo japonskými úřady.

Všechny pozemky, které japonská vláda vzhledem k veřejnému užívání, ku kterému byly určeny, dosud bez poplatků byla ponechala, mají, bez újmy práv territoriální výsosti, zůstati trvale prosty všech daní, dávek a břemen a ponechány býti veřejným účelům, ku kterým byly původně určeny.

Článek XXI.

Tato úmluva vztahuje se také ke všem zemím, které jsou nebo budou celně spojeny s celním územím některé vysoké smlouvající Strany.

Článek XXII.

Tato úmluva ode dne, kterého úplně nabude moci, nastoupí na místo úmluvy ze dne 18. října 1869, to jest ze dne čtrnáctého dne devátého měsíce v druhém roce Meji, jakož i na místo všech smluv a ujednání mezi vysokými smlouvajícími Stranami dříve učiněných. Následkem toho zanikne potom soudní moc rakousko-uherskými konsulskými soudy v Japonsku až dosud vykonávaná a zaniknou úplně všechny výjimečné výsady, osvobození a svobody, kterých rakouští a uherští státní příslušníci co do soudnictví dosud požívali, a není třeba, aby byl oznámen den, kterého tato smlouva nabyla moci; od tohoto dne Rakušané a Uhři budou podrobeni japonskému soudnictví.

les Autrichiens et les Hongrois seront dès lors soumis à la juridiction des tribunaux japonais.

Article XXIII.

Le présent Traité, à l'exception de l'article XVIII, n'entrera en vigueur qu'une année après que le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon aura notifié à la Monarchie austro-hongroise son intention de le voir mis à exécution, mais en aucun cas avant le 17 juillet 1899. Le présent Traité restera obligatoire pendant une période de douze ans à partir du jour où il aura été mis à exécution.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit, à un moment quelconque après que onze années se seront écoulées depuis l'entrée en vigueur du présent Traité, de notifier à l'autre Partie son intention d'y mettre fin, et à l'expiration du douzième mois qui suivra cette notification, le Traité cessera et expirera entièrement.

L'article XVIII du présent Traité sera mis en vigueur au moment de l'échange des ratifications dudit Traité et restera valable — à moins que les Hautes Parties contractantes ne conviennent pas d'une disposition contraire — jusqu'à ce que les autres articles du Traité cesseront d'être obligatoires.

Toutefois l'alinéa 1 de l'article V du Traité pourra être dénoncé à toute époque par l'Autriche-Hongrie et dans ce cas ladite disposition de cet article cessera d'être en vigueur douze mois après sa dénonciation.

Article XXIV.

Le présent Traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes et les ratifications en seront échangées à Vienne ou à Tokio aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signé et l'ont revêtu de leurs cachets respectifs.

Fait en double expédition à Vienne le cinq décembre mil huit cent quatre-vingt-dix-sept correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

Článek XXIII.

Tato úmluva kromě článku XVIII nabude moci teprve po uplynutí jednoho roku, když vláda Jeho Veličenství císaře Japonského Rakousko-uherskému mocnářství byla oznámila úmysl, že ji ve skutek uvede, avšak nijak před 17. červencem 1899. Smlouva tato bude platna po dvanáct let ode dne, kterého moci nabude.

Každá z vysokých smlouvajících Stran má právo, kdykoli po uplynutí jedenácti let ode dne, kdy tato smlouva nabyla moci, oznámiti druhé Straně svůj úmysl, že chce od této smlouvy ustoupiti, a uplynutím dvanácti měsíců po dané výpovědi má přítomná smlouva úplně přestati a zaniknouti.

Článek XVIII této smlouvy nabude moci tím dnem, kterého ratifikace její budou vyměněny, a neusnesou-li se vysoké smlouvající Strany na něčem jiném, má míti platnost až do času, kterého ostatní články smlouvy pozbudou moci.

Odstavec 1 článku V smlouvy může však Rakousko-Uherskem kdykoli býti vypovědén, a v případnosti této dotčené ustanovení tohoto článku pozbude moci za dvanáct měsíců po dané výpovědi.

Článek XXIV.

Tato úmluva bude vysokými smlouvajícími Stranami ratifikována a ratifikační listiny budou ve Vídni nebo v Tokiu co možná brzy vyměněny.

Na svědomí tomu zmocněnci smlouvu tuto podepsali a k ní své pečeti přitiskli.

Dáno ve dvojím stejnopise ve Vídni dne pátého prosince roku tisícího osmistého devadesátého sedmého, to jest pátého dne dvanáctého měsíce v třicátém roce Meji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in hac conventione eiusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Vindobonae die tricesimo mensis Novembris anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo octavo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Gołuchowski** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Alexander Eques a Suzzara m. p.,
caput sectionis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes:

1. Ad article I du Traité.

Le Gouvernement japonais consent, en attendant l'ouverture complète du pays aux sujets autrichiens et hongrois, d'étendre le système existant des passeports de façon à permettre aux dits sujets, sur la production d'un certificat favorable émanant de la Légation austro-hongroise à Tokio ou de l'un quelconque des Consulats austro-hongrois dans les ports japonais ouverts, d'obtenir sur leur demande du Département Impérial des affaires étrangères à Tokio ou des autorités principales de la Préfecture dans laquelle est situé un port ouvert, des passeports valables pour toute l'étendue du pays et pour toute période n'excédant pas douze mois. Il est bien entendu que, sous cette réserve, les lois et règlements existants et applicables aux sujets autrichiens ou hongrois qui voyagent dans l'Empire du Japon sont maintenus.

2. Ad article I et III.

Il est convenu que les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes seront admis dans les territoires de l'autre, de la même manière que les nationaux, à l'acquisition et à la possession d'hypothèques sur des immeubles.

3. Ad article I et XIX.

En ce qui concerne la compétence des fonctionnaires consulaires ainsi que l'assistance judiciaire en matière civile et pénale et l'extradition des criminels, les Hautes Parties contractantes s'accorderont, sous réserve de pleine réciprocité, le traitement de la nation la plus favorisée aussi longtemps qu'elles n'auront pas réglé cette matière par un arrangement spécial.

Protokol závěrečný.

Podepsaní zmocněnci, podpisujíce obchodní a plavební smlouvu dnes učiněnou, usnesli se o těchto ustanoveních:

1. K článku I smlouvy.

Japonská vláda jest s tím srozuměna, že ještě dříve, nežli země bude úplně otevřena rakouským a uherským příslušníkům státním, rozšíří tím způsobem dosavadní soustavu listů průvodních, že dotčení státní příslušníci, kteří se vykáží odporučenkou rakousko-uherského vyslanectví v Tokiu nebo některého rakousko-uherského konsulátu v otevřených japonských přístavech, k své žádosti od císařského japonského zahraničního úřadu v Tokiu neb od vrchních úřadů okresu, v němž otevřený přístav leží, obdrží průvodní listy pro celou zemi a na dobu nejdéle dvanácti měsíců. Strany shodují se v tom, že pod vytčenou podmínkou budou v platnosti zachovány dosavadní zákony a nařízení, které jsou rozhodny pro rakouské neb uherské státní příslušníky v japonské říši cestující.

2. K článku I a III.

Jest ujednáno, že příslušníci té neb oné vysoké smlouvající Strany v územích druhé Strany budou připuštěni stejným způsobem jako domorodci k držení a nabývání hypoték na nemovitostech.

3. K článku I a XIX.

Co se týče příslušnosti konsulských zřízenců, soudní pomoci v civilních a trestních záležitostech, jakož i co se týče vydávání zločinců, vysoké smlouvající Strany pod podmínkou úplné vzájemnosti propůjčují sobě nakládání jako s národností největších výhod požívající, pokud obor tento nebude upraven úmluvou zvláštní.

4. Ad article V.

Un mois après l'échange des ratifications du Traité de commerce et de navigation signé ce jour, le tarif d'importation actuellement appliqué aux articles importés de la Monarchie austro-hongroise au Japon cessera d'être en vigueur. A partir du même moment, le nouveau tarif de douane japonais ainsi que les droits de faveur stipulés dans les autres Traités conclus entre le Japon et les Etats étrangers seront applicables aux articles produits ou fabriqués en Autriche-Hongrie à leur importation au Japon, tout en maintenant le traitement de la nation la plus favorisée garanti par les stipulations de l'article XX du Traité existant entre les Hautes Parties contractantes aussi longtemps que lesdites stipulations resteront en vigueur, puis subséquemment des articles V et XVII du Traité signé ce jourd'hui.

Toutefois il est entendu que les modifications qui seraient apportées ultérieurement au tarif douanier japonais devront être publiées six mois avant leur application aux articles produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise.

Rien de ce qui est contenu dans le Traité, dans ce Protocole ou dans la Convention additionnelle signée ce jourd'hui ne pourra être tenu comme limitant ou déterminant le droit de l'Autriche-Hongrie et du Japon de restreindre ou de prohiber l'importation des drogues, médecines, aliments ou breuvages falsifiés, d'imprimés, peintures, livres, cartes, lithographies, gravures indécentes ou obscènes, ou d'autres objets pouvant offrir quelque danger pour la sécurité ou la morale publique, d'articles fabriqués en violation des lois qui, en Autriche, en Hongrie et au Japon, réglementent les brevets d'invention, les marques de fabrique ou la propriété littéraire. Ce droit réciproque s'étendra également aux prohibitions sanitaires ou autres provenant de la nécessité de protéger la santé des personnes, ainsi que la conservation du bétail et des plantes utiles à l'agriculture.

Il est convenu que, dans le cas où l'application du principe de la nation la plus favorisée en matière des droits de douane garanti par le Traité signé ce jourd'hui et par le présent Protocole serait reconnue non satisfaisante dans la pratique, les Hautes Parties contractantes s'entendront sur des droits de faveur applicables aux articles ayant un intérêt spécial pour chacune d'Elles.

Tout en se réservant l'exécution ultérieure de cette clause les Hautes Parties contractantes sont convenues déjà actuellement d'une Convention additionnelle signée ce jourd'hui qui détermine

4. K článku V.

Jeden měsíc po výměně ratifikací obchodní a plavební smlouvy dnes podepsané pozbude moci dovozní celní tarif, kterému dosud dovoz zboží z Rakousko-uherského mocnářství byl podroben. Od tohoto času nový japonský celní tarif, jakož i snížená cla v jiných smlouvách Japonska s cizími státy umluvená budou se vztahovati ke zboží v Rakousko-Uhersku vyrobenému nebo zhotovenému při jeho dovozu do Japonska. Nakládání podle zásady o výhodách největších zaručené ustanoveními článku XX dosavadní obchodní smlouvy mezi smlouvajícími Stranami platné bude úplně zachováno, pokud tato ustanovení budou platna, a po jejich zániku budou míti platnost na základě V. a XVII. článku úmluvy dnes podepsané.

Ostatně jest ujednáno, že změny, které by na japonském celním tarifu později se staly, musí býti vyhlášeny šest měsíců dříve, nežli se budou vztahovati k věcem v Rakousko-Uhersku vyrobeným nebo zhotoveným.

Nižádné ustanovení této smlouvy, tohoto protokolu nebo dodatečné úmluvy dnes učiněné nemá překážeti Rakousko-Uhersku nebo Japonsku, aby nevydávalo omezení nebo zápovědi týkající se dovozu zfalšovaného lékárnického zboží, léků, potravin nebo nápojů, neslušných nebo necudných tiskopisů, obrazů, knih, lístků, litografií a rytin, nebo jiných předmětů, které jsou pro veřejnou bezpečnost a mravnost nebezpečny, konečně takových věcí, které v odporu s platnými v Rakousku, v Uhersku a v Japonsku zákony o patentech vynálezů, o továrních známkách neb o literárním vlastnictví jsou zhotoveny. Toto vzájemně uznané právo vztahuje se stejnou měrou také k zdravotním zápovědím a jiným zákazům, které vznikají z toho, aby zdraví osob bylo chráněno a dobytek a rostliny zemědělské byly zachovány.

Strany snášejí se v tom, jestliže by provádění zásady o výhodách největších při clech, která smlouvou dnes podepsanou jakož i tímto protokolem jest zaručena, osvědčilo se v praxi býti nedostatečné, že smlouvající Strany umluví se o snížená cla pro ty věci, na kterých každá z nich má zvláštní zájem.

S výhradou, že tato klausule bude později provedena, vysoké smlouvající Strany usnesly se již nyní o dodatečné úmluvě dnes podepsané, ve které jest ustanoveno až do 31. prosince 1903

jusqu'au 31 décembre 1903 le régime d'importation applicable à certains articles d'un pareil intérêt.

Sous tout autre rapport, les dispositions du Traité actuel ainsi que des Arrangements et Conventions subsidiaires conclus entre les Hautes Parties contractantes resteront obligatoires jusqu'à la mise en vigueur du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui.

5. Ad article XVIII.

Les Hautes Parties contractantes se réservent de régler par une Convention spéciale la protection des patentes, dessins et modèles et entameront en son temps les négociations nécessaires.

Le Gouvernement japonais s'engage à adhérer, avant la cessation de la juridiction consulaire austro-hongroise au Japon, à l'Union internationale de Paris concernant la protection de la propriété industrielle.

6. Ad article XXII.

Il est convenu que, malgré la cessation de la juridiction consulaire austro-hongroise au Japon, amenée ipso facto par l'entrée en vigueur entière du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui, cette juridiction sera maintenue par rapport à toutes les affaires déjà pendantes au moment de la mise en vigueur complète du Traité et restera obligatoire jusqu'à leur décision définitive.

Le présent protocole sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Hautes Parties contractantes sans autre ratification spéciale par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte.

Ce protocole prendra fin en même temps que ledit Traité cessera d'être obligatoire.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Protocole et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait en double expédition à Vienne le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

dovozné clo, které k jistým věcem takovéhoto zájmu má se vztahovati.

Ve všech ostatních vztazích mají ustanovení dosud platné smlouvy, jakož i úmluv mezi vysokými smlouvajícími Stranami kromě toho učiněných v platnosti trvati, až obchodní a plavební smlouva dnes podepsaná nabude moci.

5. K článku XVIII.

Vysoké smlouvající Strany vyhrazují sobě učiniti zvláštní úmluvu o ochraně patentů, vzorků a známek a započnou svého času příslušná vyjednávání.

Japonská vláda zavazuje se kromě toho, že dříve nežli rakousko-uherské konsulské soudnictví v Japonsku zanikne, přistoupí k mezinárodní pařížské jednotě o ochraně průmyslového vlastnictví.

6. K článku XXII.

Strany snášejí se v tom, aby přes to, že zanikne konsulské rakousko-uherské soudnictví v Japonsku tím dnem, kdy obchodní a plavební smlouva dnes podepsaná nabude úplné moci, toto soudnictví dále trvalo ve všech záležitostech, zahájených v čase, kdy tato smlouva úplné moci nabyla, až do konečně platného jich rozhodnutí.

Tento protokol bude bez zvláštní ratifikace prostým výměnením ratifikací úmluvy, ku které se vztahuje, pokládán vysokými smlouvajícími Stranami za schválený a potvrzený.

Protokol tento pozbude platnosti týmž dnem, kterého řečená úmluva pozbude moci.

Na svědomí tomu zmocněnci vysokých Stran smlouvajících tento protokol podepsali a k němu své pečeti přitiskli.

Dáno ve Vídni ve dvojím stejnopise dne pátého prosince 1897, to jest pátého dne dvanáctého měsíce třicátého roku Meji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

Convention additionnelle.

Les Soussignés, Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon à Vienne, en vertu de la disposition du Protocole final annexé au Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui, sont convenus de ce qui suit:

Article I.

En même temps que le nouveau tarif de douane japonais (alinéa 1 de la section 4 du Protocole final ad article V du Traité de commerce et de navigation ci-dessus mentionné) entrera en vigueur, les articles ci-après mentionnés, produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise seront soumis à leur importation au Japon aux droits suivants:

Les ustensiles de cuisine ou vaisselles, ainsi que les autres ouvrages en tôle de fer ou d'acier, émaillés, décorés ou non; Les lampes, parties et accessoires de lampes en métal ou en verre; Les meubles de toute sorte en bois courbé; La bijouterie fausse; Les boutons de toute sorte; Les objets en verre, les cristaux et la vitrification, excepté le verre à vitres;	10 % *ad valorem*
La poudre insecticide	5% *ad valorem.*
Les chevaux	exempts.

Les droits ad valorem seront calculés sur le prix réel des marchandises au lieu d'achat, de production ou de fabrication, augmenté des frais de transport et d'assurance dudit lieu jusqu'au port de déchargement, ainsi que des frais de commission, s'il en existe.

Article II.

A partir du jour où les articles de l'Autriche-Hongrie seront traités au Japon de la manière

Úmluva dodatečná.

Podepsaní, a to ministr zahraničných věcí Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd. a Apoštolského krále Uherského, a mimořádný vyslanec a zmocněný ministr Jeho Veličenství císaře Japonského ve Vídni, umluvili se na základě ustanovení k závěrečnému protokolu obchodní a plavební smlouvy dnes učiněné o článcích těchto:

Článek I.

Ode dne, kterého nový japonský celní tarif (číslo 4, odstavec 1, závěrečného protokolu k článku V svrchu uvedené obchodní a plavební smlouvy) nabude moci, budou tuto uvedené věci, v Rakousko-uherském mocnářství vyrobené nebo zhotovené, při svém dovozu do Japonska platiti tato cla:

Kuchyňské náčiní nebo nádobí, jakož i všechny předměty ze železného neb ocelového plechu, také smaltované, ozdobené; lampy, součástky nebo příslušenství lamp z kovu nebo ze skla; všeliký nábytek z ohýbaného dřeva; neprávé klenoty; knoflíky všelikě; zboží skleněné, sklo křišťálové a vitrifikace, kromě skla do oken;	10% z hodnoty.
Prášek na hmyz	5% hodnoty.
Koně	beze cla.

Cla z hodnoty čítají se podle skutečné hodnoty zboží na kupním, výrobním nebo továrním místě, připočtouc k nim náklady na dopravu a na pojištění od řečeného místa až do přístavu skládacího, jakož i poplatky obstaravatelské, jsou-li jaké.

Článek II.

Od toho dne, kterého s věcmi Rakousko-Uherska v Japonsku bude nakládáno způsobem

stipulée ci-dessus, les articles produits ou fabriqués dans l'Empire du Japon jouiront à leur importation dans le territoire douanier austro-hongrois du traitement de la nation la plus favorisée.

Les articles produits ou fabriqués au Japon ci-dessous mentionnés seront soumis à leur importation dans le territoire douanier austro-hongrois aux droits d'entrée suivants:

	florins en or les 100 kg.
Soie en cocons, déchets de soie, non filés	exempts
Soie dévidée ou filée, écrue	exempte
Bourre de soie (déchets de soie filés), écrue	exempte
Tissus de soie pure, unis	200.—
Tresses de paille (en forme de rubans de toute sorte), non combinées avec d'autres matières	2.—
Papier de tenture	18.—
Porcelaine	
blanche	5.—
de couleur, lisérée, peinte, imprimée, dorée, argentée	10.—
Cuivre brut, même vieux en morceaux, et débris	exempt

Article III.

Dans le cas où, pendant la durée de la présente Convention, il serait accordé par le Japon à un tiers Etat pour les marchandises dénommées dans l'article I de la présente Convention un traitement plus favorable, ce traitement profitera également, en vertu des dispositions contenues dans la section 4 ad article V du protocole final annexé au Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui, aux marchandises similaires produites ou fabriquées dans la Monarchie austro-hongroise.

De même il est entendu que, dans le cas où l'Autriche-Hongrie accorderait pendant la durée de la présente Convention à un tiers Etat pour les marchandises dénommées dans l'article II de la présente Convention des droits d'entrée plus réduits, ces droits seront appliqués également aux marchandises similaires produites ou fabriquées au Japon.

Article IV.

La présente Convention entrera en vigueur le jour où le nouveau tarif de douane japonais sera appliqué et restera exécutoire jusqu'au 31 décembre 1903.

Dans le cas où l'Autriche-Hongrie aurait notifié en vertu de la disposition contenue dans

svrchu smluveným, věcí v císařství Japonském vyrobené nebo zhotovené při svém dovozu do Rakousko-uherského celního území budou požívati výhod národnosti nejpříznivěji postavené.

Předměty dole uvedené, v Japonsku vyrobené nebo zhotovené, budou při svém dovozu do rakousko-uherského celního území podrobeny těmto clům dovozným:

	zlatých ve zlatě ze 100 *kg*
hedvábí v kokonech, hedvábné odpadky, nepředené	beze cla
hedvábí smotané nebo stáčené, surové	beze cla
hedvábí floretové (předené odpadky hedvábné), surové	beze cla
celohedvábné hladké tkaniny	200
slaměné stuhy (všeliké slaměné pleteniny na způsob stuh), s jinými látkami nespojené	2
čalouny	18
porculán:	
bílý	5
barevný, s okrajem, malovaný, potištěný, pozlacený, postříbřený	10
měď surová, také stará ve zlomcích neb odpadcích	beze cla.

Článek III.

Jestliže by za trvání přítomné úmluvy Japonsko propůjčilo některému jinému státu větší výhody při předmětech v článku I této úmluvy uvedených, bude výhoda tato ve smyslu ustanovení čísla 4 článku V závěrečného protokolu k obchodní a plavební smlouvě dnes podepsané stejným způsobem příslušeti také zboží stejného druhu v Rakousko-uherském mocnářství vyrobenému nebo zhotovenému.

Rovněž rozumí se, že kdyby Rakousko-Uhersko za trvání přítomné úmluvy jinému státu propůjčilo nižší dovozná cla při předmětech v článku II této úmluvy uvedených, tato cla stejným způsobem mají býti zapravována ze zboží stejného druhu v Japonsku vyrobeného nebo zhotoveného.

Článek IV.

Úmluva tato nabude moci tím dnem, kterého nový japonský celní tarif počne působiti, a bude platna až do 31. prosince 1903.

Jestliže by Rakousko-Uhersko podle článku XXIII obchodní a plavební smlouvy dnes podepsané pro-

l'article XXIII du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui son intention de faire cesser les effets de l'alinéa 1 de l'article V dudit Traité, la présente Convention sera mise hors de vigueur douze mois après cette notification.

Elle sera considérée comme approuvée et sanctionnée par les Hautes Parties contractantes sans autre ratification spéciale par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité signé ce jourd'hui.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des Hautes Parties contractantes ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

hlásilo, že chce zrušiti účinky odstavce 1 článku V řečené smlouvy, přítomná úmluva pozbude moci za dvanácte měsíců po tomto oznámení.

Úmluva tato bez zvláštní ratifikace již prostou výměnou ratifikací smlouvy dnes podepsané bude pokládána za schválenou a potvrzenou vysokými smlouvajícími Stranami.

Na svědomí tomu zmocněnci vysokých smlouvajících Stran tuto úmluvu podepsali a k ní své pečeti přitiskli.

Dáno ve Vídni ve dvojím stejnopise dne pátého prosince 1897, to jest pátého dne dvanáctého měsíce v třicátém roce Meji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p. (L. S.) **K. Takahira** m. p.

Déclaration concernant l'interprétation des articles XVIII et XXIII du Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui entre l'Autriche-Hongrie et le Japon, les Soussignés déclarent qu'il est bien entendu que le règlement des questions, tant au point de vue de l'action privée que sous le rapport de l'action publique, qui surgiraient au Japon en matière de la propriété industrielle ou commerciale dans la période transitoire s'écoulant depuis le moment où l'article XVIII entrera en vigueur jusqu'á celui où ledit Traité recevra la pleine exécution, appartiendra à la juridiction japonaise, pourvu que cette juridiction soit appliquée également aux sujets des autres Etats ayant conclu des Traités avec le Japon.

Fait à Vienne en double expédition le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.
(L. S.) **K. Takahira** m. p.

Prohlášení o výkladu článku XVIII a XXIII obchodní a plavební smlouvy dnes uzavřené.

Při podpisování obchodní a plavební smlouvy dnes mezi Rakousko-Uherskem a Japonskem učiněné podepsaní prohlásili shodně, že v přechodní době mezi časem, kterého článek XVIII nabude moci, až do dne, kdy smlouva úplné působnosti nabude, upravení všech otázek, které by v Japonsku vznikly o průmyslovém a obchodním vlastnictví, jak ze stanoviska soukromo-právního tak i veřejně právního řízení, přísluší japonskému soudnictví pod tou podmínkou, že toto soudnictví bude vykonáváno stejnoměrně také naproti příslušníkům jiných států ve smluvním poměru k Japonsku jsoucích.

Dáno ve Vídni ve dvojím stejnopise dne pátého prosince 1897, to jest pátého dne dvanáctého měsíce v třicátém roce Meji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.
(L. S.) **K. Takahira** m. p.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu, en date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et le Japon, le soussigné Ministre Impérial et Royal des affaires étrangères de l'Autriche-Hongrie, désirant mettre hors de doute plusieurs questions traitées dans le courant des négociations, déclare qu'il a signé ledit Traité dans les suppositions suivantes, savoir que:

1° bien que la législation japonaise actuellement en vigueur n'admette pas encore les sujets étrangers à l'acquisition de la propriété d'un immeuble au Japon, cette disposition ne déroge pas à la faculté des sujets autrichiens ou hongrois d'acquérir, dans les buts visés par les articles I et III du Traité, aux mêmes conditions que les nationaux et en conformité des lois régissant cette matière, le droit d'emphytéose, de superficie et tout autre droit réel sur des immeubles et d'assurer aux droits personnels résultant des contrats de bail et de fermage le caractère d'un droit réel par l'inscription dans les régistres y affectés;

2° que le Gouvernement Impérial du Japon prendra en considération de faire construire selon l'exigence du commerce des magasins et des entrepôts réels dans toutes les places du pays qui ont une importance spéciale pour le commerce;

3° que, l'Etat japonais restant propriétaire des terrains concédés pour l'usage des quartiers étrangers visés dans l'article XX du Traité, leurs possesseurs ou leurs ayants cause n'auront à payer pour ces immeubles, à l'exception de la rente qu'ils ont à verser en vertu du contrat, aucune taxe ou imposition;

4° que les droits légalement acquis avant la mise en vigueur ou pendant la durée du Traité par les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes dans les territoires de l'autre resteront valables sans qu'une modification y puisse être apportée après l'expiration du Traité.

Le Soussigné, en priant M. l'Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, M. Takahira, de vouloir bien prendre acte de ce qui précède, a l'honneur d'ajouter qu'il attacherait du prix à être informé sur l'époque que choisira le Gouvernement Impérial

Při podpisu obchodní a plavební smlouvy dnes mezi Rakousko-Uherskem a Japonskem uzavřené podepsaný císařský a královský ministr zahraničných věcí Rakousko-Uherska, žádaje, aby některé otázky za vyjednávání přetřásané byly nad pochybnost určeny, prohlašuje, že tuto smlouvu podepsal, předpokládaje:

1. že rakouští neb uherští státní příslušníci, ač cizozemcům podle nyní platných japonských zákonů ještě je zapovědeno nabývati vlastnictví k nemovitostem v Japonsku, budou oprávněni, aby tam pro účely vytčené v článcích I a III smlouvy za stejných podmínek jako domorodci a podle zákonů tento obor upravujících nabývali emfyteutických, superficiárních a jiných věcných práv k nemovitostem a aby osobním právům z pachtovních a nájemních smluv vznikajícím zabezpečovali povahu věcných práv zápisem do rejstříků k tomu určených;

2. že císařská japonská vláda k tomu bude přihlédati, aby ve všech místech její země pro obchod zvláště důležitých byla podle potřeby obchodu zřízena skladiště a prosté cla sklady;

3. poněvadž vlastnictví k osadním pozemkům v článku XX této smlouvy dotčeným zůstane japonském státu, že proto držitelé nebo jejich právní nástupci za tyto pozemky kromě kontraktního pozemečného nebudou zapravovati nižádných jakýchkoli dávek nebo daní;

4. že před působností nebo za působnosti této smlouvy řádně nabytá práva příslušníků některé z vysokých smlouvajících Stran v územích druhé budou beze změny platna, i když tato smlouva zanikne.

Podepsaný žádaje mimořádného vyslance a zmocněného ministra Jeho Veličenství císaře Japonského, pana Takahiru, aby to na vědomost vzal, klade sobě za čest doložiti, že by si toho vážil, býti zpraven o čase, který císařská japonská vláda zvolila

japonais pour la notification prévue dans l'alinéa 1 de l'article XXIII du Traité.

Le Soussigné saisit cette occasion pour renouveler à M. Takahira l'assurance de sa haute considération.

Vienne, le cinq décembre 1897.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.

pro oznámku v prvním odstavci článku XXIII dotčenou.

Podepsaný při této příležitosti ujišťuje znova pana Takahiru o své nejhlubší úctě.

Ve Vídni, dne 5. prosince 1897.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.

Le Soussigné Envoyé extraordinaire et Ministr plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, a l'honneur d'informer Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski, Ministre Impérial et Royal des affaires étrangères de l'Autriche-Hongrie, en réponse à Sa Note en date d'aujourd'hui, que les suppositions y énoncées sous les Nos. 1—4 et qui ont pour objet l'acquisition des droits réels sur les biens-fonds, l'établissement de magasins et d'entrepôts réels, l'exemption des terrains dans les concessions étrangères et la conservation des droits acquis à l'expiration du Traité, sont exactes en tous les points.

Pour ce qui concerne la demande de Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski, énoncée à la fin de la dite Note, le Soussigné a l'honneur de faire la communication suivante:

Le Gouvernement Impérial japonais, jugeant désirable ques les codes de l'Empire du Japon soient effectivement en vigueur au moment où le Traité existant entre le Japon et l'Autriche-Hongrie cessera d'être obligatoire, s'engage à ne pas faire la notification prévue dans le premier alinéa de l'article XXIII du Traité signé ce jourd'hui avant que les parties desdits codes qui sont soumises à un nouvel examen ne soient entièrement mises en vigueur.

Le Soussigné saisit cette occasion pour renouveler à Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski les assurances de ses sentiments de la plus haute considération.

Vienne, le cinq décembre 1897.

(L. S.) **K. Takahira** m. p.

Podepsaný mimořádný vyslanec a zmocněný ministr Jeho Veličenství císaře Japonského klade sobě za čest Jeho Excellenci panu hraběti Gołuchowskému, císařskému a královskému ministrovi zahraničných věcí Rakousko-Uherska, ku prohlášení ze dneška odpověděti, že předpokládání v něm pod čís. 1 až 4 vyslovená, která týkají se nabývání věcných práv k pozemkům, zřizování skladišť a celních skladů, osvobození pozemků od daní v cizineckých osadách a zachování řádně nabytých práv po zániku smlouvy, jsou ve všech článcích správna.

Co se týče žádosti Jeho Excellence pana hraběte Gołuchowského na konci onoho prohlášení učiněné, podepsaný klade sobě za čest toto oznámiti:

Císařská japonská vláda pokládajíc za věc žádoucí, aby zákonníky Japonské říše skutečně byly v platnosti v čase, kdy nynější smluvní poměr mezi Japonskem a Rakousko-Uherskem pozbude platnosti, zavazuje se, oznámku v prvním odstavci článku XXIII smlouvy dnes podepsané dotčenou neučiniti dříve, až ty části řečených zákonníků, které nyní ještě se připravují, nabudou úplně moci.

Podepsaný při této příležitosti ujišťuje Jeho Excellenci pana hraběte Gołuchowského o své nejhlubší úctě.

Ve Vídni, dne 5. prosince 1897.

(L. S.) **K. Takahira** m. p.

Tato obchodní a plavební smlouva se závěrečným protokolem, dodatečnou úmluvou a přídavky tímto se vyhlašuje po přisvědčení obojí sněmovny rady říšské.

Ve Vídni, dne 6. prosince 1898.

Thun m. p. **Kast** m. p. **Kaizl** m. p. **Di Pauli** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXV. — Vydána a rozeslána dne 13. prosince 1898.

Obsah: Čís. 219. Nařízení o sazbě lékárnické na rok 1899.

219.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 3. prosince 1898,

o sazbě lékárnické na rok 1899.

Dnem 1. ledna 1899 nabude platnosti lékárnická sazba, pod titulem „Sazba lékárnická na rok 1899 k rakouské farmakopoei z roku 1889“ nákladem c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni vydaná a podle nejnovějších cenníkův o zboží lékárnickém v měně korunové upravená.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 12. prosince 1889, Z. Ř. č. 191, o rakouské sazbě lékárnické na rok 1890, jakož i nařízení ministeria vnitra ze dne 14. prosince 1892, Z. Ř. č. 222, o sazbě lékárnické na rok 1893, v němž obsaženy jsou změny a doplňky onoho nařízení, pozbudou moci dnem 1. ledna 1899 a na jejich místo nastoupí tato ustanovení:

§ 1.

Všichni lékárníci bez výjimky, pak lékaři, ranhojiči a zvěrolékaři, kteří jsou oprávněni míti lékárnu domácí, mají se přesně ode dne 1. ledna 1899 spravovati touto novou sazbou lékárnickou a opatřiti si výtisk její.

§ 2.

Lékárníci, jakož i lékaři a ranhojiči mají se spravovati přesně podle „Všeobecných ustanovení a pravidel“ v čelo VII. vydání rakouské farmakopoee položených, nařízením ministeria vnitra ze dne 1. července 1889, Z. Ř. č. 107, vyhlášených, jakož i podle těchto zvláštních ustanovení.

§ 3.

Léčiva, o jichž vydávání dána jsou zvláštní omezující nařízení, a která — pokud náležejí k officinálním — vyznačena jsou v této lékárnické sazbě a i ve farmakopoei nápadným (silným) písmem a kromě toho sestavena jsou ve IV. tabulce farmakopoee, smějí od lékárníků vydávána býti toliko na řádný předpis oprávněného k tomu lékaře, ranhojiče nebo zvěrolékaře.

Vyjaty z toho jsou podle nařízení ministeria vnitra ze dne 1. srpna 1884, Z. Ř. č. 131, karbolová kyselina, zinková skalice a měděná skalice, pokud těchto látek neužívá se jakožto léčiv, nýbrž toliko jakožto prostředků desinfekčních, v kterémžto případnosti však upotřebení toto označeno buď zřetelným nápisem: „K desinfekci“ na signatuře nádoby, pak chloroform ve směsi „K zevnitřní potřebě“ ustanovené, v níž množství chloroformu nesmí přesahovati 20 procent celé směsi.

§ 4.

Při přípravě a vydávání léků buďte přesně zachovávány příkazy lékařského předpisu (receptu) ve všech kusech.

Recepty, v nichž překročeny jsou maximální dávky léčiv, v III. tabulce VII. vydání rakouské farmakopoee z roku 1889 uvedené, smějí toliko tenkráte v předepsaném způsobu býti dispensovány, když lékař k dávce doložil vykřičník (!).

Kromě toho se nařizuje, že váhy v receptu předepsaných léčiv, která jsou obsažena v tabulce maximálních dávek, od lékaře přesně naznačeny býti mají netoliko číslicemi nýbrž i slovy.

§ 5.

Recept ve všech částech psán buď zřetelně a čitelně. Na recepty, nečitelně psané nebo lékárníkovi ne zcela srozumitelné, nesmí vydán býti žádný lék, dokud předpisující lékař nepodá vysvětlení.

Na každém receptu doloženo buď z pravidla jméno a byt strany, pro kterou předepsaný lék jest určen, a jestliže by lékař toho opominul, buď to doloženo v lékárně. Odepřela-li by strana jich oznámiti, budiž recept s jejím srozuměním opatřen vhodným označením, kterým by se předešlo záměně při vydávání léku.

§ 6.

Opětná dispensace léku podle jednoho a téhož receptu dovolena jest toliko pro stranu na něm naznačenou.

Bylo-li by se s důvodem obávati, že by léku se zneužilo, předpisující lékař ať doloží ku příslušnému receptu doložku „*ne repetatur*“ a lékárníkovi jest zapověděno, vydávati opětně léky na recepty touto doložkou opatřené.

Blankety receptů s vytištěným „*ne repetatur*“ nejsou dopuštěny.

§ 7.

Vydávati léky na opis receptů a opisovati recepty v lékárnách jest zapověděno, kromě že by toho třeba bylo následkem jistých okolností, na př. pro dispensaci léku na náklad veřejných fondů, humanitních ústavů, spolků a pod., v kterémžto případnosti však výslovně buď poznamenána na opisu receptu příčina, proč opis byl zdělán, a poznámka tato opatřena buď podpisem lékárníkovým.

§ 8.

Recepty s poznámkou „*cito*“ nebo „*statim*“ buďte co možná rychle připraveny.

§ 9.

Recepty s doložkou „*secundum mean praescriptionem*“ nebo s jinou poznámkou, která by poukazovala k tajnému dohodnutí nebo k jinaké úmluvě lékárníkově s lékařem, kterážto ve všech vztazích lékařových k lékárníkovi jest nedovolena, nesmějí v lékárnách býti připravovány. Lékařům zapovídá se, takovýchto výrazů nebo poznámek užívati ve svých receptech.

§ 10.

Při připravování léků na účet veřejných fondů, humanitních ústavů, nemocenských pokladen a pod., jakož i pro nemajetné, pak ke zvláštní žádosti stran, upotřebeny a počítány buďte toliko nádoby v sazbě nejlevnější uvedené.

To státi se má také, když by pro nemajetnost osoby, která léku potřebuje, lékař na receptu připsal doložku: „*fiat expeditio simplex*“.

Při všelikém připravování podle ordinační normy ze dne 17. března 1891, Z. Ř. č. 45, smějí lékařsky předepsané léky s alkohol obsahující, které jsou obsaženy v taxe pro léčiva lihem daně prostým připravovaná, čítány býti toliko cenou pro tato léčiva ustanovenou.

§ 11.

Za desítinásobnou výměru (množství, počet kusů) prostředků v lékárnické sazbě obsažených budiž čítána toliko osminásobná cena v taxe ustanovená; vydává-li se stonásobná výměra, budiž opět čítán toliko osminásobný obnos ceny pro desítinásobnou výměru platné (to jest šedesátičtyřnásobný obnos jednoduché ceny taxovní).

Tato snížená cena budiž také tenkráte čítána, když by při ocenění některé výměry (množství, počtu kusů) léčiv pod desítinásobnou nebo stoná-

sobnou dávkou v lékárnické sazbě obsaženou na jevo vyšel vyšší obnos, nežli který jest přiměřen snížené ceně za množství větší.

§ 12.

Nejmenší cena pro ocenění některé věci při výpočtu ceny, ku kterému nevztahuje se ordinační norma, vydaná nařízením ministeria vnitra ze dne 17. března 1891, Z. Ř. č. 45, jakož i ustanovení § 13 tohoto nařízení, činí pět haléřů, při výpočtu ceny podle ordinační normy však toliko dva haléře.

Nečiní-li některá položka při výpočtu ceny celého haléře, smí počítati se za celý haléř, a rovněž jestliže při oceňování některého léčiva na jevo vyjde mimo jeden nebo několik haléřů ještě zlomek haléře, smí tento zlomek čítán býti za haléř celý.

§ 13.

Za *Aqua communis* až do jednoho litru, jakož i za každý další litr smějí počítati se dva haléře, kromě že by jí užito bylo k odvaru nebo k nálevu.

§ 14.

Jestliže by v receptu lékař neudal zevrubněji dávku některé indifferentní součástky, nebo je-li ku přípravě této formy léčiva potřebí indifferentní přísady v receptu neuvedené, budiž při výpočtu ceny na receptu vyznačeno zpotřebované množství indifferentní součástky nebo přísady.

O čítání léků předepsaných ve způsobě kapek platnost mají tato pravidla:

U mastných olejů, jakož i u těžkých silic, u tinktur, u zředěných kyselin minerálných a vodnatých tekutin vůbec čítá se 20 kapek, u ostatních silic, u octového étheru, u Hoffmannových kapek a chloroformu 25 kapek, u čistého étheru 50 kapek za jeden gramm.

§ 15.

Na každém receptu, podle něhož v některé veřejné nebo v některé domácí lékárně léky se připravují a vydávají, budiž před expedicí číslicemi zřetelně obnos sazby napsán a při prvním výpočtu ceny také podle materialií, práce a schran (nádob, krabiček a pod.) specifikován.

Vyjde-li při tom součtem jednotlivých cen na jevo číslo liché, tedy budiž při taxách jedné koruny menších zvýšeno na nejbližší vyšší číslo sudé, při částkách jedné koruny větších budiž však sníženo na nejbližší číslo nižší.

Ve veřejných lékárnách ten, jenž cenu léku vypočetl, vyznačiti má na receptě kromě ceny také datum a firmu lékárny a doložiti svůj podpis, kdežto ten, jenž lék expedoval, doložiti má na signatuře pokaždé datum expedice a podpis svůj.

Tytéž záznamy — při úchylném cenění také obnos sazby — buďte při každé opětné dispensaci některého léku podle téhož receptu učiněny pokaždé na receptu, vztažmo na signatuře.

§ 16.

Dovoleno jest vydávati léky níže sazby; v takovéto případnosti však budiž na receptu číslicemi poznamenána cena podle sazby i cena dobrovolně snížená.

Avšak léky níže sazby vydané musí býti téže bezvadné jakosti, jak předepsána jest ve farmakopoei, a nesmí také podle váhy snad býti méně podáno.

Také v ručním prodeji nesmějí ceny léčiv nikdy výše čítány býti nežli podle položek lékárnické sazby.

§ 17.

Při vyměřování cen těch léčiv, která ve farmakopoei nejsou obsažena, mají se říditi političtí úřadové ve případnostech k jich posouzení došlých týmiž zásadami, podle nichž vyměřuje se sazba pro léčiva ve farmakopoei obsažená a které doslovně jsou přidány k lékárnické sazbě na rok 1890.

§ 18.

Pijavky nepokládají se za věc lékárnickou. Lékárníci však jsou povinni míti je v dobrém stavu v zásobě.

Prodejní cena pijavek, čítajíc v to i dispensaci, ustanovuje se v lékárnách na 20 haléřův. Z této ceny nestrhne se při placení nižádného procenta účtovatelům, kteří na náklad fondů veřejných léky dodávají.

§ 19.

Ceny obvazadel do farmakopoee pojatých uvedeny jsou ve zvláštní sazbě v dodatku k sazbě lékárnické; ceny tyto v téže případnosti nejsou podrobeny nižádné procentní srážce.

§ 20.

Lékaři a ranhojiči, kteří oprávněni nebo zavázáni jsou míti domácí lékárnu nebo příruční léky (nařízení ministeria vnitra ze dne 26. prosince 1882, Z. Ř. č. 182), mají chemické a farmaceutické (jednoduché nebo složené) preparáty, k zařízení nebo doplnění svých domácích lékáren nebo příručních léků potřebné, jakož i jiné léčivé přípravky odebírati výhradně z některé nejblíže ležící lékárny a prokázati se o tom zvláštní knížkou odběrací, v níž uvedeno buď určitě jméno a váha léčiv a čas jich odběru, a lékárník potvrď to podpisem svým.

Při tom zůstavuje se stranám, aby umluvily se o snížení ceny.

§ 21.

Při čítání léků zvířecích, pokud nejsou uvedeny ve zvláštní taxe pro ně ustanovené, nýbrž jsou obsaženy v taxe pro léčiva farmakopoee, budiž s taxovních cen podle toho na jevo jdoucích sraženo 10%.

Za práce recepturní a za nádoby při lécích zvířecích dovoleno jest užívati téže taxy jako při lécích ku potřebě lidské.

§ 22.

Lékárníci jsou zavázáni, prostředky osvěžující a desinfekční jakož i obvazadla, které jsou vytčeny ve „služebních předpisech pro porodní báby“ vydaných nařízením ministeria vnitra ze dne 10. září 1897, Z. Ř. č. 216, na skladě chovati, jakož i jsou oprávněni, míti ostatní náčiní k výstroji porodních bab potřebné.

Porodním babám budiž při přímém odběru těchto věcí z lékárny poskytnuta desetiprocentní sleva z ceny taxovní.

§ 23.

Rozdružení officinálních léčiv, které jest ve shodě s c. k. obchodním ministeriem vyznačeno v lékárnické sazbě, má býti rukojetí, aby byla provedena nařízení ministerií vnitra a obchodu ze dne 17. září 1883, Z. Ř. č. 152, a ze dne 17. června 1886, Z. Ř. č. 97.

§ 24.

Každý přestupek nařízení výše položených bude potrestán, ač nevztahuje-li se k němu obecný zákon trestní, pokutou peněžitou až do 100 zl. nebo vězením až do 14 dní (nařízení ministerské ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198).

§ 23.

Předpisy, kromě tohoto nařízení platné, týkající se odebírání, chování a prodávání zboží lékárnického a léků, trvají v platnosti.

Thun m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVI. — Vydána a rozeslána dne 13. prosince 1898.

Obsah: Čís. 220. Nařízení o praktické zkoušce pro konceptní službu u finančních prokuratur.

220.

Nařízení ministeria finančního ze dne 10. prosince 1898,

o praktické zkoušce pro konceptní službu u finančních prokuratur.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 29. listopadu 1898 vydávají se tato ustanovení o zkoušce, která jest ve služební instrukci pro finanční prokuratury (§ 5, II lit. *b* nařízení veškerého ministerstva ze dne 9. března 1898, Z. Ř. č. 41) předepsána pro konceptní službu při nich:

§ 1.

Finanční prokuraturní zkouška má vůbec s vyloučením těch nauk, které jsou předmětem zkoušky advokátní, a kromě výjimek z § 2 na jevo jdoucích vztahovati se k zákonům a zařízením pro politickou a finanční správu platným čítajíc k nim trestní zákon důchodkový, a to v těch vztazích, ve kterých znalosti těchto zákonův a předpisů je třeba pro povolání finančních prokuratur.

Vyloučena jsou proto z dotazování přede vším všechna podrobná ustanovení toliko pro výkonnou politickou a finanční službu správní důležitá.

§ 2.

Předmětem otázek, které při této zkoušce mají býti dávány, budiž zejména tyto předpisy a praktické jich upotřebení:

I. Zákony, nařízení a předpisy (služební instrukce), které se přímo vztahují ku pracovním úkolům finančních prokuratur.

II. Zákonná ustanovení a jinaké předpisy, které týkají se opatrnosti, jichž při sepisování smluv a právních listin vůbec je šetřiti (právnictví kautelové), jakož i zvláštní ustanovení, která v oboru občanského práva, procesního, exekučního a zajišťovacího řízení platí pro právní podměty a orgány finanční prokuraturou zastupované.

III. Předpisy o státním právu odúmrtním a spadkovém.

IV. Hlavní rysy zákonných předpisův o přímých daních, jakož i podstatné předpisy o evidenci katastru pozemkového.

V. Hlavní rysy zákona poplatkového a zákonův a nařízení dodatečně k němu vyhlášených i nejdůležitější položky poplatkového tarifu, pak normy o školních příspěvcích a jinakých zákonných příspěvcích k veřejným ústavům, jež z pozůstalostí sluší zapravovati.

VI. Hlavní rysy předpisů o nepřímých dávkách, clech a monopolech se zvláštním zřetelem k důvodu poplatnému, ku předpisujícímu úřadu a ku pořadu prostředkův opravných, k zákonným snad zástavním právům, zajištěním, ručením a smluveným náhradám.

VII. Důchodkový zákon trestní s ohledem k hlavním rysům práva materielního a s vytčením předpisů o zákonných zástavních právech, ručeních a zajištěních. Pokud se týče finanční prokuratury v Zadru, mají při přestupcích důchodkových býti

předmětem zkoušky trestní ustanovení v Dalmatsku o nich platná.

VIII. Státní zákony základní, předpisy o státní službě, o organisaci, o rozdělení a působnosti úřadů správy veřejné.

Normy o říšském soudu a o správním soudu, předpisy o ohraničení příslušnosti soudů, státních a samosprávných úřadů správních na vzájem.

Předpisy o administrativním řízení a o politické exekuci.

IX. Zákonodárství o věcech duchovních se zvláštním zřetelem k záležitostem patronátním a ku přispívání na stavbu kostelů, předpisy o nadáních, jakož i hlavní rysy ustanovení o správě obecných škol, zejména o organisaci školních úřadů (zákony o dozoru ke školám) a o udržování obecných škol.

X. Zákonodárství obecní, jakož i předpisy o okresních zastupitelstvech, o statkových obvodech a poměru selském, pokud věci tyto jsou důležité pro služební místo toho kterého zkoušence.

XI. Vodní a vyvlastňovací právo, jakož i nejpodstatnější ustanovení o věcech stavebních a silničných.

XII. Hlavní rysy zákonných ustanovení o ručení pošty a železnic.

XIII. Hlavní rysy zákonodárství o taxe vojenské, ubytování vojska, jakož i řízení, kterým pohledávky vojenské správy na náhradu ku platnosti se přivádějí, pak podstatná ustanovení o obvodě opevněných míst, pokud jsou důležita pro služební místo toho kterého kandidáta.

§ 3.

Pokud jde o předpisy zemského zákonodárství neb o jinaké zvláštní předpisy, které nejsou ustanoveny pro všechny země, tedy budiž dotazováno se z těch, které mají platnost pro úřední obvod té finanční prokuratury, u které jest zkoušenec zaměstnán.

Předmětem finanční prokuraturní zkoušky mají mimo to býti všechny později vydané normy pod č. I až XIII nepatřící, pokud jsou důležity pro službu finančních prokuratur.

§ 4.

Aby byli připuštěni k finanční prokuraturní zkoušce, mají nárok ti úřední konceptní, kteří mohou se vykázati alespoň dvouletým nepřetržitým uspokojivým zaměstnáním ve službě prokuratury finanční. Do služby této budiž čítána jednoroční praxe u sborového soudu s úspěchem vykonaná.

Ministerium finanční může výjimkou dovoliti, aby do této zaměstnací doby byla čítána také jinaká soudní praxe nebo konceptní praxe u státního politického nebo finančního úřadu uspokojivým způsobem vykonaná až nejvýše do jednoho roku, nebo praxe u některého tuzemského advokáta odbytá až nejvýše do šesti měsíců.

Pokud jiné osoby mají býti připuštěny k finanční prokuraturní zkoušce, to ustanoví v každé případnosti zvláště ministerium financí.

§ 5.

Finanční prokuraturní zkouška budiž konána u finančních prokuratur, a to od úředníků finanční prokuratury ve:

Vídni, Linci a Solnohradě u finanční prokuratury ve Vídni;

Lvově (Krakově) a Černovicích u finanční prokuratury ve Lvově;

Praze u finanční prokuratury v Praze;

Brně u finanční prokuratury v Brně;

Št. Hradci, Terstě, Celovci a Lublani u finanční prokuratury ve Št. Hradci;

v Inšpruku u finanční prokuratury v Inšpruku;

Zadru u finanční prokuratury v Zadru.

§ 6.

Zkušební komise skládá se z přednosty té finanční prokuratury, u které se zkouška koná, jakožto předsedy a ze čtyř zkušebních komisařů, a to z jednoho soudního přísedícího vrchního soudu důchodkového, kterého předseda tohoto soudu označí, a z rady politického úřadu zemského, z rady finančního ředitelstva zemského a z rady finanční prokuratury, které presidia, vztažmo přednostové těchto úřadův označí. Ministerium financí určí, pokud na místě posléz dotčeného zkušebního komisaře v jednotlivých zvláštních případnostech má býti povolán rada té finanční prokuratury, ku které zkoušenec náleží. Na místo soudního přísedícího vrchního soudu důchodkového nastoupí u finanční prokuratury v Zadru některý rada její.

Jestliže by něco zašlo finančního prokurátora, určeného za předsedu zkušební komise, a nebylo-li by možná zkoušku odložiti, tedy jeho zástupce

vyžádej si rozhodnutí finančního ministerstva o tom, kdo by měl předsedati.

§ 7.

Žádost za připuštění k finanční prokuraturní zkoušce budiž úředníkem finanční prokuratury podána cestou služební a svědčí finanční prokuratuře, která jest podle § 5 k výkonu zkoušky povolána, a není-li finanční prokuratura, k jejímuž služebnímu svazku žadatel náleží, spolu místem zkušebním, budiž od ní zaslána finanční prokuratuře k tomu ustanovené.

Předseda zkušební komise rozhoduje o připuštění ke zkoušce. Jestliže by žadatel byl odmítnut, může ve 14 dnech podati stížnost k ministerstvu finančnímu.

Žadatelé, kteří nejsou úředníky finanční prokuratury, podejte svou žádost u finančního ministerstva, které připustí-li je ke zkoušce, ustanoví finanční prokuraturu k jejímu výkonu.

§ 8.

Předseda zkušební komise má ustanoviti lhůty ke zkoušce, která buď nejprve písemně a potom ústně předsevzata, a zpraviti o tom v čas příslušné úřady, aby zkušební komisaře vyslaly.

§ 9.

Písemná zkouška má záležeti ve zdělání právního dobrého zdání o některém jednání u finanční prokuratury zahájeném a právní otázky v sobě obsahujícím z oboru některého předmětu v § 2 uvedeného.

Předseda zkušební komise vybírá úkol. Při výběru písemné práce, která budiž vypracována za dozoru konceptního úředníka finanční prokuratury, jemuž předseda svěřil dohled ke kandidátovi, má předseda toho dbáti, aby tato práce při obyčejných schopnostech kandidátových mohla úplně býti provedena v nejvýše osmi hodinách.

Kandidátovi buďte dány k ruce příslušné zákonníky, normalie a sbírky rozhodnutí.

Jiné pomůcky nejsou dovoleny.

§ 10.

Zkušební práce budiž ještě téhož dne, nežli kandidát opustí místnost úřední, odevzdána zřízenci, jemuž byl předseda dohled ke kandidátovi svěřil, a buď od něho, uveduc čas, kdy ji převzal, doručena předsedovi, který ještě před ústní zkouškou má zkušebním komisařům poskytnouti příležitost, aby do písemné práce nahlédli.

Referát o výsledku písemné zkoušky, který budiž podán při usnášení se o výsledku zkoušky celistvé, budiž svěřen zkušebnímu komisaři k finanční prokuratuře náležejícímu.

§ 11.

Ústní zkouška nemá trvati déle dvou hodin.

Předseda, který se může ve zkoušení súčastniti jednotlivým otazováním, jakož i každý zkušební komisař patřící ku prokuratuře finanční má právo, činiti otázky ve všech oborech zkušebního programu. Jinak však má se každý zkušební komisař omeziti toliko na svůj obor.

Avšak soudní přísedící vrchního soudu důchodkového jako zkušební komisař úřadující může zkoušeti také z předmětů v § 2, odstavci II, III, XI a XII uvedených.

U kandidátů, kteří nejsou úředníky finanční prokuratury, sejde se zkoušky z předpisů v prvním odstavci § 3 dotčených.

Při ústní zkoušce může na kandidátovi žádána býti krátká přednáška o písemné práci od něho podané, aby tím zkušební komisi byla dána příležitost přesvědčiti se o důkladnosti a správnosti, s jakou kandidát předmět posuzuje.

Dotazování vztahuje se k co možná četným oborům zkušebního programu, aby kandidátova duševní způsobilost a rozsah jeho theoretických a praktických vědomostí mohly býti posouzeny.

§ 12.

Předseda má k tomu přihlédati, aby otazování nešlo za meze tímto nařízením stanovené.

§ 13.

O zkoušce budiž způsobilým konceptním úředníkem finanční prokuratury veden protokol, do kterého buďte zapsány otázky učiněné při zkoušce ústní.

Po skončené ústní zkoušce budiž odpověď ku každé jednotlivé otázce příslušnými zkušebními komisaři censurována a to v protokole poznamenáno.

§ 14.

Potom budiž přikročeno ku konečnému usnesení o výsledku zkoušky celistvé.

Nejprve budiž na základě dobrého zdání referentem podaného kvalifikována písemná práce kandidátova, pak rozsah jeho positivních vědomostí a konečně jeho zvláštní schopnost ke službě prokuratury finanční.

Usnáší se nadpoloviční většinou; předseda hlasuje naposledy.

§ 15.

Zkušební komise, prohlédajíc k celistvému výsledu písemné a ústní zkoušky, má se usnésti, zdali jest kandidát approbován nebo ne.

Hlasování o tom, zdali kandidát má dostati známku „s vyznamenáním“, smí býti předsevzato toliko tehdá, když kandidát byl všemi hlasy approbován.

Výsledek hlasování buď zapsán do zkušebního protokolu, který všemi členy komise, jakož i přizvatým zapisovatelem buď podepsán.

Výsledek budiž ihned kandidátovi oznámen.

§ 16.

Proti výroku zkušební komise není prostředku opravného.

§ 17.

Nepředsedal-li při zkoušce sám finanční prokurátor, tedy předseda předloží jemu zkušební akt s usnesením o výsledku zkoušky učiněným.

O tomto usnesení, patří-li kandidát k jiné finanční prokuratuře nežli k té, u které zkoušku vykonal, budiž ona prokuratura zpravena.

§ 18.

O výsledku zkoušky budiž kandidátovi, požádá-li za to, vydáno vysvědčení, ve kterém buď vyznačeno, zdali byl kandidát approbován všemi hlasy nebo většinou hlasů, vztažmo zdali obdržel známku „s vyznamenáním“.

§ 19.

Neobstál-li kandidát při finanční prokuraturní zkoušce, rozhodne komise podle volné úvahy, po kterém čase má býti dovoleno tuto zkoušku opakovati.

Reprobace stane se nejméně na tři měsíce a nejvýše na jeden rok.

Usnesení o tom budiž kandidátovi zároveň oznámeno, když se mu oznamuje výsledek zkoušky.

Proti tomuto usnesení není prostředku opravného.

Zkouška může toliko jedenkráte býti opakována.

§ 20.

V případnostech zřetele hodných finanční ministerium může těm kandidátům, kteří finanční prokuraturní zkoušku musí konati u zkušební komise, jež není v sídle finanční prokuratury, ku které patří, zcela neb z části povoliti, aby jim výměrou platnými předpisy stanovenou byly nahrazeny náklady na cestu výkonem této zkoušky vzniklé.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVII. – Vydána a rozeslána dne 15. prosince 1898.

Obsah: Čís. 221. Vyhláška, že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy z Rakovníka do Mladotic.

221.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 6. prosince 1898,

že byla prodloužena lhůta k dostavění místní dráhy z Rakovníka do Mladotic.

Na základě Nejvyššího zmocnění byla lhůta k dostavění místní dráhy z Rakovníka do Mladotic a k zahájení vozby po ní, v § 2 koncessní listiny ze dne 23. ledna 1897, Z. Ř. č. 47, ustanovená a vyhláškou ze dne 11. listopadu 1897, Z. Ř. č. 261, odročená, prodloužena až do dne 30. června 1899.

Wittek m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Předplatné na celý rok 1899 každého těchto osmera vydání stojí 4 zl., nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se jedno nebo několik desítiletí Zákonníka říšského najednou, stojí německého vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl.	10 kr.	ročník 1866 za	2 zl.	20 kr.	ročník 1883 za	2 zl.	50 kr.
„ 1850 „	5 „	25 „	„ 1867 „	2 „	— „	„ 1884 „	2 „	50 „
„ 1851 „	1 „	30 „	„ 1868 „	2 „	— „	„ 1885 „	1 „	80 „
„ 1852 „	2 „	60 „	„ 1869 „	3 „	— „	„ 1886 „	2 „	30 „
„ 1853 „	3 „	15 „	„ 1870 „	1 „	40 „	„ 1887 „	2 „	50 „
„ 1854 „	4 „	20 „	„ 1871 „	2 „	— „	„ 1888 „	4 „	20 „
„ 1855 „	2 „	35 „	„ 1872 „	3 „	20 „	„ 1889 „	3 „	— „
„ 1856 „	2 „	45 „	„ 1873 „	3 „	30 „	„ 1890 „	2 „	70 „
„ 1857 „	2 „	85 „	„ 1874 „	2 „	80 „	„ 1891 „	3 „	— „
„ 1858 „	2 „	40 „	„ 1875 „	2 „	— „	„ 1892 „	5 „	— „
„ 1859 „	2 „	— „	„ 1876 „	1 „	50 „	„ 1893 „	3 „	— „
„ 1860 „	1 „	70 „	„ 1877 „	1 „	— „	„ 1894 „	3 „	— „
„ 1861 „	1 „	50 „	„ 1878 „	2 „	30 „	„ 1895 „	3 „	50 „
„ 1862 „	1 „	40 „	„ 1879 „	2 „	30 „	„ 1896 „	3 „	50 „
„ 1863 „	1 „	40 „	„ 1880 „	2 „	20 „	„ 1897 „	7 „	50 „
„ 1864 „	1 „	40 „	„ 1881 „	2 „	20 „			
„ 1865 „	2 „	— „	„ 1882 „	3 „	— „			

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i ročníku 1898 bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. Scházející nebo chybně došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve čtyřech nedělích reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského jen za cenu, za kterou se prodávají ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 17. prosince 1898.

Obsah: Čís. 222. Nařízení, jímž zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského.

222.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 13. prosince 1898,

jímž zrušuje se zastavení působnosti porotních soudů v obvodě krajského soudu Jaselského a Tarnovského.

Veškeré ministerstvo nařizuje:

Zastavení působnosti porotních soudů, nařízením veškerého ministerstva ze dne 19. srpna 1898, Z. Ř. č. 145, vykonané, zrušuje se pro obvod krajského soudu Jaselského a Tarnovského tím dnem, kterého toto nařízení jest vyhlášeno.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl. | desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „ | „ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „
Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl. | desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 35 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIX. — Vydána a rozeslána dne 18. prosince 1898.

Obsah: Čís. 223. Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský a Vladiměřský s Krakovským, Rakouský pod Enží a nad Enží, Štýrský, Korutanský, Krajinský, Bukovinský, Moravský, Slezský, Gorický a Gradišťský, Vorarlberský, pak zemský sněm Terstu a jeho území.

223.

Císařský patent, daný dne 17. prosince 1898,

jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský a Vladiměřský s Krakovským, Rakouský pod Enží a nad Enží, Štýrský, Korutanský, Krajinský, Bukovinský, Moravský, Slezský, Gorický a Gradišťský, Vorarlberský, pak zemský sněm Terstu a jeho území.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětímský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemští sněmové království Českého, království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským, arcivévodství Rakouského pod Enží a nad Enží, vévodství Štýrského, Korutanského, Krajinského a Bukovinského, markrabství Moravského, vévodství Horno-a Dolnoslezského, knížecího hrabství Gorického a Gradišťského, země Vorarlberské, pak města Terstu s jeho územím svolávají se na den 28. prosince 1898 do svých zákonných shromaždišť.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 17. prosince léta tisícího osmistého devadesátého osmého, panování Našeho roku padesátého prvního.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl. | desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „ | „ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl. | desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu,** nýbrž i **každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXX. — Vydána a rozeslána dne 20. prosince 1898.

Obsah: Čís. 224. Nařízení, jímž stanoví se tára pro kysličník baryčitý v sudech.

224.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 6. prosince 1898,

jímž stanoví se tára pro kysličník baryčitý v sudech.

Ve shodě s účastnými královskými uherskými ministeriemi, prohlédajíc k ministerským nařízením ze dne 15. července 1894, Z. Ř. č. 151, a ze dne 26. dubna 1897, Z. Ř. č. 106, stanoví se pro kysličník baryčitý s. p. 325 *bis* v sudech tára na 4%.

Nařízení toto nabývá ihned moci.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.	desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . .	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za . . .	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za . . .	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „ . . .	5 „ 25 „	„ 1867 „ . . .	2 „ — „	„ 1884 „ . . .	2 „ 50 „
„ 1851 „ . . .	1 „ 30 „	„ 1868 „ . . .	2 „ — „	„ 1885 „ . . .	1 „ 80 „
„ 1852 „ . . .	2 „ 60 „	„ 1869 „ . . .	3 „ — „	„ 1886 „ . . .	2 „ 30 „
„ 1853 „ . . .	3 „ 15 „	„ 1870 „ . . .	1 „ 40 „	„ 1887 „ . . .	2 „ 50 „
„ 1854 „ . . .	4 „ 20 „	„ 1871 „ . . .	2 „ — „	„ 1888 „ . . .	4 „ 20 „
„ 1855 „ . . .	2 „ 35 „	„ 1872 „ . . .	3 „ 20 „	„ 1889 „ . . .	3 „ — „
„ 1856 „ . . .	2 „ 45 „	„ 1873 „ . . .	3 „ 30 „	„ 1890 „ . . .	2 „ 70 „
„ 1857 „ . . .	2 „ 85 „	„ 1874 „ . . .	2 „ 30 „	„ 1891 „ . . .	3 „ — „
„ 1858 „ . . .	2 „ 40 „	„ 1875 „ . . .	2 „ — „	„ 1892 „ . . .	5 „ — „
„ 1859 „ . . .	2 „ — „	„ 1876 „ . . .	1 „ 50 „	„ 1893 „ . . .	3 „ — „
„ 1860 „ . . .	1 „ 70 „	„ 1877 „ . . .	1 „ — „	„ 1894 „ . . .	3 „ — „
„ 1861 „ . . .	1 „ 50 „	„ 1878 „ . . .	2 „ 30 „	„ 1895 „ . . .	3 „ 50 „
„ 1862 „ . . .	1 „ 40 „	„ 1879 „ . . .	2 „ 30 „	„ 1896 „ . . .	3 „ 50 „
„ 1863 „ . . .	1 „ 40 „	„ 1880 „ . . .	2 „ 20 „	„ 1897 „ . . .	7 „ 50 „
„ 1864 „ . . .	1 „ 40 „	„ 1881 „ . . .	2 „ 20 „		
„ 1865 „ . . .	2 „ — „	„ 1882 „ . . .	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXI. — Vydána a rozeslána dne 24. prosince 1898.

Obsah: (Čís. 225—226.) 225. Nařízení, jímž mění se jednací řád pro soudy prvé a druhé stolice v příčině nakládání s věcmi knihovními. — 226. Zákon, aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy.

225.

Nařízení ministra práv ze dne 17. prosince 1898,

jímž mění se jednací řád pro soudy prvé a druhé stolice v příčině nakládání s věcmi knihovními.

Aby bylo usnadněno nakládání s věcmi knihovními, mění a doplňuje se částečně nařízení ministra práv ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112, jímž byl vydán nový řád jednací pro soudy prvé a druhé stolice, a mění se § 4 nařízení ministra práv ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 113, kterým o užívání nového jednacího řádu byla pro soudy prvé a druhé stolice dána ustanovení přechodná, jakož i § 11, lit. *g)* ministerského nařízení ze dne 28. prosince 1897, Z. Ř. č. 306, a nařizuje se na základě § 99 zákona o organisaci soudů ve srozumění s finančním ministrem toto:

O denníku pro podání knihovní.

§ 1.

Pro všechna podání (protokoly), jichž předmětem jsou zápisy do pozemkové knihy, do zemských desk a do naftové knihy soudu nebo která se k takovýmto zápisům vztahují, jakož i pro všechna jiná podání (protokoly), v § 76, odstavci 1, jednacího řádu uvedená, budiž veden toliko jeden denník (§ 77 jed. ř.).

Kde dosud vedle tohoto denníku byl veden zvláštní denník pro věci knihy horní, může při tom zůstati; jinak buďte také podání (protokoly) ve věcech knihy horní zapisována do společného denníku pro podání knihovní.

O značce spisové a jednacím čísle ve věcech knihovních.

§ 2.

Značka spisová a číslo jednací buďte pro knihovní spisy (pozemkovou knihu, zemské desky, horní, naftovou, železničnou knihu) rozličným způsobem utvořeny.

Pro utvoření značky spisové trvá v platnosti předpis § 264, odstavce 3, jednacího řádu; číslo jednací budiž naproti tomu utvořeno z čísla denníku a letopočtu (na př. 2546/99). Ve věcech knihy železničné budiž před číslem jednacím ve skrácené formě doloženo slovo „kniha železničná“ (na př. kn. žel. 107/99), a kde vede se zvláštní denník pro věci knihy horní, budiž na spisech ve věcech knihy horní slovo „kniha horní“ ve skrácené formě napřed položeno (na př. kn. hor. 54/99).

§ 3.

Každá písemnost ku knihovním spisům (knize pozemkové, zemským deskám, horní, naftové,

železničné knize) došlá budiž označena číslem jednacím (§ 266, odstavec 2 až 4 jednacího řádu); avšak značka spisová budiž doložena toliko ku podáním, protokolům a jinakým písemnostem, které u spisů zůstanou, kromě listů doručných a lístků zpátečních. Na vyhotovených usneseních, jakož i na listech doručných a lístcích zpátečních budiž toliko číslo jednací napsáno.

Písemnosti k týmž knihovním spisům náležející buďte podle pořadí denníkových čísel ke spisům vzaty, běžná čísla řadová buďte uváděna toliko v archu přehledním.

V denníku pro knihovní podání (pro věci knihy železničné, věci knihy horní) budiž podtrženo označení vložky, podle které se tvoří značka spisová (§§ 264, 275 jed. ř.).

Opisy sbírky listin buďte odděleně uschovány a svázány.

§ 4.

Opisy pro sbírku listin (§ 6 zákona ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 95) ustanovené, jakož i prvopisy, na místě nich zadržené, buďte označeny číslem jednacím podání nebo protokolu (§ 2), ku kterému náležejí, a buďte, jsouce podle pořadí jednacích čísel spořádány, od ostatních knihovních spisů odděleně pod tuhými deskami uschovány a v přiměřených lhůtách do mírně silných svazků svázány. Ustanovení § 17, předposledního odstavce, ministerského nařízení ze dne 12. ledna 1872, Z. Ř. č. 5, že opisy listin na pobočním kraji mají míti prázdné místo v šířce, jak k vazbě je třeba, jakož i ustanovení § 20, odstavce 2, téhož nařízení nabývají opět moci.

Aby sbírka listin nenabyla příliš velkého objemu, mají soudové vhodným způsobem k tomu působiti, aby opisy několika knihovních listin, k témuž podání (protokolu) náležejících, byly pokud možná na témž archu provedeny. Avšak podání nesmějí býti odmítnuta pro jiné uspořádání opisů.

Listy doručné a lístky zpáteční buďte odděleně uschovány.

§ 5.

Listy doručné a lístky zpáteční, které se vztahují k věcem knihovním, buďte, jsouce podle pořadí jednacích čísel uspořádány, podle ročníků nebo částí roku uschovány odděleně od odstatních knihovních spisů pod tuhými deskami.

O označování knihovních spisů čísly listovými.

§ 6.

Knihovní spisy nebuďte běžnými čísly listovými (§ 261, odstavec 2, jed. ř.) označovány.

Přehlední archy pro spisy knihovní.

§ 7.

Do přehledního archu pro knihovní spisy, který má býti veden podle 58. formuláře jednacího řádu (§ 275 jed. ř.), nebudiž ve třetím sloupci „stručné udání obsahu“ nic jiného zapisováno nežli denníkové číslo. Číslo listu ve sloupci 4 a způsob vyřízení ve sloupci 5 nebuďte uváděny.

O poukazných listech ve spisech knihovních.

§ 8.

Od vložení poukazného listu podle § 275, odstavec 2, jednacího řádu může býti upuštěno, když na přehledním archu knihovních spisů se poznamená, ku kterým spisům podání (protokol) bylo dáno.

U simultánních hypotek nebudiž do spisů vedlejší vložky ani poukazný list vkládán, ani v přehledním archu k těmto spisům přidaném záznam ve smyslu prvního odstavce činěn.

Jak naložiti jest s kolky jakožto zápisné přinesenými.

§ 9.

Dovoluje se, aby kolky k zapravení zápisného přinesené byly od úředníka podatelny buďto na zvláštním listě papírovém (§ 11, lit. *g*, nařízení ministerií financí a práv ze dne 28. prosince 1897, Z. Ř. č. 306, jímž ve skutek bylo uvedeno císařské nařízení ze dne 26. prosince 1897, Z. Ř. č. 305, o změně některých zákonných ustanovení o soudních poplatcích) nebo na podání (protokole) upevněny.

Při kolcích tímto způsobem upotřebených a řádně znehodnocených není třeba ani potvrzení nařízeného v § 69 jednacího řádu kancelářským úředníkem knihovního úřadu, ani zápisu do denníku pro podání knihovní nebo pro podání knihy ukládací (Verfachbuch) vedeného.

Jak nakládati jest s knihovními návrhy ústně u soudu učiněnými.

§ 10.

Protokoly, ve kterých se knihovní zápis navrhuje nebo jichž vyřízení k takovému zápisu může vésti, buďte u soudu sepisovány z pravidla toliko v těch úředních hodinách, za kterých podatelna jest otevřena. Skončí-li se takový protokol v čase po uzavření podatelny, tedy budiž úředníku, jemuž jest vedení denníku pro věci knihovní svěřeno, teprve tenkráte zaslán, když podatelna ponejprve potom se otevře.

Soudní přednostové mají o to pečovati, aby protokoly u soudu sepsané, v nichž se knihovní zápis navrhuje nebo jejichž vyřízení může vésti k takovému zápisu, byly zároveň odnášeny s knihovními podáními až do skončení těchto protokolů v podatelně došlými nebo s knihovními protokoly na soudních dnech sepsanými a aby byly odevzdány úředníku, jemuž jest vedení denníku svěřeno.

O seřadění starých spisů podle knihovních vložek.

§ 11.

Platnosti pozbývá ustanovení § 4 nařízení ministra práv ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 113, že také spisy ve věcech knihovních před 1. lednem 1898 vzniklé mají býti seřaděny podle předpisu § 275 řádu jednacího. Pokud knihovní spisy před 1. lednem 1899 vzniklé jsou již spořádány podle vložek knihovních, má při tom zůstati.

Kdy toto nařízení počne působiti a ustanovení přechodná.

§ 12.

Nařízení toto nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Opisy listin nebo prvopisy v roce 1898 ku knihovním spisům vzaté buďte nejpozději až do 1. dubna 1899 z těchto spisů opět vyloučeny, denníkovým číslem a letopočtem podání (protokolu), ku kterému náležejí, opatřeny a podle pořadí těchto čísel spořádané uschovány podle předpisu § 4.

Ruber m. p.

226.

Zákon, daný dne 21. prosince 1898,

aby státní trať železniční z České Lípy do Mimoně byla prodána společnosti Ústecko-teplické dráhy.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby za 1,300.000 zl. r. č. prodala priv. společnosti Ústecko-teplické dráhy místní dráhu z České Lípy přes Starou Lípu a Zákupy do Mimoně i s odbočkou do Nových Zákup a s ostatním nemovitým příslušenstvem, kterážto trať byla státem úmluvou ze dne 31. května 1893 zákonem ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 199, schválenou koupena a má do stavěné železničné trati z Teplic (Řetenic) do Liberce býti pojata.

Článek II.

Úmluva o tomto prodeji (článek I) a úmluvou touto vzniklé převody majetkové, podání, zápisy, vyhotovení, smlouvy a jinaké listiny jsou osvobozeny od poplatků a kolků.

Článek III.

Mému ministrovi železničnému a Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 21. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Wittek** m. p.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní **tiskárny,** I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . **60 zl.**

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . **30 zl.**

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXII. — Vydána a rozeslána dne 27. prosince 1898.

Obsah: (Čís. 227—228.) 227. Zákon, jímž nadání a věnování za příčinou padesátého roku Mého panování učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků. — 228. Vyhláška, že s věcmi z Japanska pocházejícími má při dovozu do rakousko-uherského území celního býti nakládáno podle zásady o výhodách největších.

227.

Zákon, daný dne 16. prosince 1898,

jímž nadání a věnování za příčinou padesátého roku Mého panování učiněná osvobozují se od kolkových a bezprostředních poplatků.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídit takto:

Článek I.

Až do 1. července 1899 prodlužuje se působnost zákona ze dne 5. června 1896, Z. Ř. č. 92, jímž nadání a věnování za příčinou padesátého roku Mého panování učiněná byla osvobozena od kolkových a bezprostředních poplatků.

Článek II.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, jenž moci nabývá dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 16. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Kaizl** m. p.

228.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 27. prosince 1898,

že s věcmi z Japanska pocházejícími má při dovozu do rakousko-uherského území celního býti nakládáno podle zásady o výhodách největších.

Podle závěrečného protokolu pol. 4 k článku V obchodní a plavební smlouvy ze dne 5. prosince 1897 mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a Japanskem učiněné, Z. Ř. č. 218 z r. 1898, jakož i podle II. článku dodatečné úmluvy k této smlouvě nařizuje se ve srozumění s účastnými královskými uherskými ministeriemi, že počínajíc dnem 1. ledna 1899 — jakožto dnem, kterého nová japanská celní sazba nabude platnosti — s věcmi v císařství Japanském vyrobenými nebo zhotovenými při dovozu do rakousko-uherského celního území má býti nakládáno jako s věcmi národnosti největších výhod požívající.

Podle toho buď doplněn seznam států požívajících výhod největších vyhláškami ze dne 25. května 1892, Z. Ř. č. 79, a ze dne 10. července 1894, Z. Ř. č. 143, uveřejněný.

Nařízení toto nabývá moci dnem 1. ledna 1899.

Kaizl m. p. **Di Pauli** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.

Předplatné na celý rok 1899 každého těchto osmera vydání stojí 4 zl., nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení budte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá

Odeběře-li se jedno nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 80 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných v jiných sedmi jazycích od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského budte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIII. – Vydána a rozeslána dne 28. prosince 1898.

Obsah: (Čís. 229—232.) 229. Listina o koncessi pro místní dráhu z Roudnice do Hospozína. — 230. Vyhláška, že při místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic nastoupili jiní koncessionáři. — 231. Nařízení, že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety. — 232. Vyhláška, kteroužto se ustanovuje barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím.

229.

Listina o koncessi ze dne 19. prosince 1898,

pro místní dráhu z Roudnice do Hospozína.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi statkáři Václavu Malému v Lipkovicích ve spolku se starostou Ervínem Špindlerem, lékárníkem Ferdinandem Zinkem a inženýrem Aloisem Samohrdem, vesměs v Roudnici, žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, kterážto budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu pravidelném ze stanice Roudnické priv. společnosti Rakousko-uherské dráhy státní do Hospozína, aby se připojila ke trati Zlonicko-hospozínské c. k. státních drah, podle zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895:

§ 1.

Železnici, o níž jedná tato koncessní listina, povolují se výhody v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčené.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice ihned po obdrženém povolení stavebním započíti, ji nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni dáti jistotu, složíce kauci 20.000 zlatých v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve veškerá práva a závazky koncessionářů.

Obligace prioritní nesmějí býti vydány.

Číslice skutečného i nominalního kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání reservního fondu, státní správou ustanoveného, včetně interkalarních úroků, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti a formuláře kmenových akcií, jež budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i v příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách bude toho kterého času ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personalu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení vozebního.

Koncessionáři zavazují se, že budou přihlédati k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za uhaslou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Vozba po dráze, o které jedná tato koncesse, bude provozována státem na účet koncessionářů a koncessionáři budou povinni nahraditi státní správě náklady touto vozbou skutečně vzešlé. Podmínky této vozby budou ustanoveny vozební smlouvou, která mezi státní správou a koncessionáři bude učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby povolené dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehdá, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za výdaje vozební.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procenta prvního roku dani podrobeného čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

Průměrný ryzí výtěžek, podle těchto ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

2. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle 1. odstavce vyhledaný, bez přirážky tam dotčené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, jíž třeba jest k řádnému zúrokování a splacení hypoteční půjčky, učiněné pro opatření peněz u Zemské banky království Českého za ručení tohoto království, i oné annuitě, které je třeba k čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v úhrnné době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

3. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli na místo koncessionářů převzíti a sám ze svého zaplatiti v odstavci 2 dotčenou hypoteční půjčku, učiněnou pro opatření peněz na povolenou dráhu, tím obnosem, který v čase zákupu podle schváleného umořovacího plánu ještě nezapraven bude vázknouti, ve kterémžto případnosti placená zákupná renta budiž zmenšena o částku, které je třeba k zúrokování a umořování kapitálu dotčené půjčky, jakož i snad o přiměřenou této potřebě kvótu přirážky podle ustanovení odstavce 1. ku průměrnému výnosu připočtené.

4. Státu vyhrazuje se kromě toho právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých ročních platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení odstavce 1 v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinnou hodnotu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v jakýchkoli dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

5. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1—4 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček, se schválením státní správy učiněných, zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to oboz dopravní i zásoby materialní a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší obchody, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i fondy vozební a reservní ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by fondy tyto nebyly již zpotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

6. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezpostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo pro zapravení pohledávek státních, nebo z jiných titulů právních mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení zatímně bude vyhledáno (č. 1 a 4), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

7. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

8. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které zúčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny zúčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

9. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 6) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovi-

tého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní a zásoby materialní i hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a reservní fondy, ze zakládacího kapitálu snad zřízené, v rozsahu v § 11, č. 5, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních zásobů a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, zeměpanský komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní neb v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za uhaslou.

Wittek m. p.

230.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 19. prosince 1898,

že při místní dráze z Nového Dvora do Bezdružic nastoupili jiní koncessionáři.

Na základě Nejvyššího zmocnění schvaluje se, aby ze spolku koncessionářů pro místní dráhu z Nového Dvora do Bezdružic, o které jedná koncessní listina ze dne 21. září 1896, Z. Ř. č. 193, vystoupil spolukoncessionář August hrabě Wydenbruck a na jeho místo jakožto spolukoncessionář řečené místní dráhy vstoupil Vilém rytíř Kubinský, majitel panství v Trpistech.

Wittek m. p.

231.

Nařízení ministeria finančního ze dne 22. prosince 1898,

že kolková známka po 1 kr. a 5 kr. bude úředně vtiskována v Bozenu na účtové blankety.

Prohlédajíc k nařízení ze dne 9. prosince 1886, Z. Ř. č. 175, kterým bylo dovoleno kolkovou známku po 1 kr. a 5 kr. vtiskovati na blankety účtové, oznamuje se tímto, že toto vtiskování bude zavedeno dnem 2. ledna 1899 za obvyklých podmínek u hlavní celnice v Bozenu.

Kaizl m. p.

232.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 24. prosince 1898,

kteroužto se ustanovuje barva razítek vytištěných pro zjištění totožnosti na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím.

Prohlédajíc k nařízení ze dne 27. března 1890, Z. Ř. č. 56, o celním řízení při upravovacím obchodě vyšívacím nařizuje se, že v čase od 1. ledna až do konce prosince 1899 na tkaninách v upravovacím obchodě vyšívacím dovezených vytištěna budou razítka totožnosti barvou červenou.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze, poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se jedno nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . .	30 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIV. — Vydána a rozeslána dne 30. prosince 1898.

Obsah: (Čís. 233—236.) 233. Zákon o železnicích nižšího řádu, které roku 1898 mají býti zabezpečeny. — 234. Vyhláška o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 7. července 1898 o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku). — 235. Nařízení, že soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních. — 236. Vyhláška o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 49,485.352 zl. 50 kr. r. č.

233.

Zákon,
daný dne 21. prosince 1898,

o železnicích nižšího řádu, které roku 1898 mají býti zabezpečeny.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby za podmínek tohoto zákona zabezpečila stavbu následujících drah nižšího řádu, a to:

1. ze stanice Rossbašské místní dráhy Ašsko-rossbašské do Adorfa, aby se připojila k síti saských drah státních;

2. ze stanice Jičínské rakouské dráhy Severozápadní přes Železnici a Rovensko do Turnova, aby se připojila k Jihoseveroněmecké dráze spojovací a k Severní dráze české;

3. ze stanice Chlumecké rakouské dráhy Severozápadní do Králové Městce, aby se připojila ke trati Křinecko-královéměstecké Českých drah kommerciálních;

4. ze stanice Vlašimské místní dráhy Benešovsko-vlašimské do Dolních Královic;

5. ze stanice Telčské místní dráhy Kostelecko-telčské přes Dačice do Slavonic;

6. ze stanice Bejdova nad Dyjí místní dráhy, ze Schwarzenavy do Bejdova nad Dyjí vedoucí, do Slavonic;

7. ze stanice Velikozigharecké místní dráhy Kyjřicko-velikozigharecké do Rakous (Raabs);

8. ze stanice Lambašské, na státní trati železničné Welsko-solnohradské ležící, do Haaga;

9. ze stanice Velkovecko-senčoveské, na Mariborsko-bělácké trati Jižní dráhy ležící, do Železné Kaple;

10. ze stanice Meranské Bozensko-meranské železnice přes Naturns, Latsch, Schlanders, Laas, Eyrs a Schluderns do Malse (dráha Vintschgavská);

11. ze stanice Terstsko-sv. ondřejské státní trati železničné Herpeljsko-terstské přes Kopar, Izlu, Bulji, Motoun a Vižňan do Poreče, po případě do Kanfanara;

12. ze stanice Tršnické Buštěhradské železnice přes Wildštein do Schönbacha;

13. ze stanice Svojšínsko-černošínské, na státní trati železničné Plzeňsko-chebské ležící, do Boru;

14. ze stanice Staňkovské státní trati železničné Plzeňsko-domažlické přes Horšův Týn do Ronšperka;

15. ze stanice Táborské, na státní trati železničné Vídeňsko-cmuntsko-pražské ležící, do Bechyně;

16. ze stanice Polná—Štoky rakouské dráhy Severozápadní do Polné;

17. ze stanice Světlé rakouské dráhy Severozápadní do Kácova (dráha Sázavská);

18. ze stanice Mikulášovické české dráhy Severní přes Zeidler a Starý Ehrenberg do Rumburka s odbočkou z Herrenwaldu do Krásné Lípy;

19. ze stanice Cmuntské, na státní železničné trati Vídeňsko-cmuntsko-pražské ležící, do Ličova s odbočkou z Alt-Nagelberga do Kamýka (Heidenreichstein);

20. ze stanice Neunkirchenské, na Vídeňsko-mürzzuschlagské trati Jižní dráhy ležící, do Willendorfa, aby se připojila k dráze na Sněžník;

21. ze stanice Przeworské, na státní železničné trati Krakovsko-lvovské ležící, ke stanici Rozwadovské státní železničné trati Dembicko-rozwadovské;

22. ze stanice Bruntálské státní železničné trati Olomoucko-krnovsko-opavské přes Andělskou Horu do Malé Moravice;

23. ze stanice Linecké státní železničné trati Vídeňsko-solnohradské s použitím nynějších kolejí k dunajskému překladišti v Linci vedoucích a přes stálý most, který přes Dunaj bude vystaven, až k nádraží dráhy Mühlské v Urfahře;

24. ze stanice Splétské dalmatské státní dráhy k zemským hranicím u Aržana s odbočkou do Sinje; konečně

25. na dalmatské území připadajících částí železnice, která od mostarsko-metkovičské trati půjde do Boky Kotorské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka).

Článek II.

Železnice v článku I uvedené buďte vystavěny jako místní dráhy kromě trati z Przeworska do Rozwadowa, která budiž založena jako hlavní dráha druhého řádu, a to trati pod č. 1 až včetně 8, pak pod č. 10, 12 až včetně 18 a 20 až včetně 23 buďte vystavěny o rozchodu pravidelném, trati pak pod č. 9, 11, 19, 24 a 25 o rozchodu úzkém.

Doba koncessní železnic v článku I pod č. 1 až včetně 20 uvedených budiž vyměřena nejvýše 90 lety, ode dne udělení koncesse čítajíc.

Článek III.

Železnicím v článku I, č. 1 až 11 dotčeným může při udělení koncesse státem na dobu 76 let, čítajíc ode dne udělení koncesse, býti zaručen roční ryzí výnos, jenž by se rovnal částce, které je třeba pro zúrokování čtyř procent nepřesahující a pro umořovací kvotu půjček, jež za příčinou opatření peněz na tyto dráhy budou učiněny, a to tak, že když by roční ryzí výnosy řečených drah nedosahovaly částek pro ně zaručených, státní správa bude povinna schodek doplniti.

Ryzí roční výnos těmto drahám zaručený stanoví se podle dotčených půjček u jednotlivých železnic těmito částkami nejvyššími:

	zlatých rak. čís.
Rossbach—Adorf	45.900
Jičín—Turnov	52.700
Chlumec—Králové Městec	18.100
Vlašim—Dolní Královice	40.000
Telč—Slavonice	54.700
Bejdov—Slavonice	52.300
Veliký Zigharec—Rakousy	19.100
Lambach—Haag	23.400
Senča Ves—Železná Kaple	21.300
Meran—Mals	178.500
Terst—Poreč	233.800

Článek IV.

Aby koncesse ke stavbě a vozbě:

1. místní dráhy z Vlašim do Dolních Královic podnikem místní dráhy Benešovsko-vlašimské,

2. místní dráhy z Telče do Slavonic podnikem místní dráhy Kostelecko-telčské a

3. místní dráhy z Bejdova nad Dyjí do Slavonic podnikem místní dráhy Schwarzenavsko-světelské

byla převzata a provedena, může vládou trojímu železničnému podniku, který tím vznikne a s nímž každým má býti nakládáno jako s jednotným celkem, vládou zaručen býti roční úhrnný ryzí výnos, který se rovná sumě ryzích výnosů, které jsou pro každou jednotlivou ze spojených železničných tratí zaručeny.

Stejným způsobem částky, které jsou jednotlivým tratem od státu zaručeny, mohou tenkráte býti sloučeny, když by podniky místních drah z Kostelce do Telče a ze Schwarzenavy do Světlé byly spojeny v jednu společnost akciovou.

Jestliže by místní dráha z Velikého Zigharce do Rakous byla provedena podnikem místní dráhy Kyprícko-velikozigharecké, vláda se zmocňuje, aby celistvé trati z Kyprice do Rakous za podmínek v článku III uvedených zaručila roční ryzí výnos nejvyšší částkou 26.400 zl.

Jestliže se stavba místní dráhy z Rossbacha do Adorfa byla převzata podnikem místní dráhy Ašško-rossbašské, budiž pro každou řečenou místní dráhu veden zvláštní účet vozební.

Podnikům podle předcházejících ustanovení zřízeným, a to zejména při vydávání akcií a obligací, jakož i při jiných právních jednáních (smlouvách o sloučení), která jest v těchto případnostech předsevziti, budte obdobně propůjčeny finanční výhody v článku IV a V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedené. Pod lit. *d)* uvedeného právě článku stanovené osvobození od daně z výdělku a z příjmu, pak od zapravování kolkového poplatku z kuponů přísluší řečeným podnikům v rozsahu, ve kterém bylo koncessí propůjčeno pro každou jednotlivou ze spojených tratí železničných.

Článek V.

Přislíbení státní záruky v článku III naznačené jest vázáno podmínkou, že účastná království a země z peněz zemských s účastníky dohromady nebo některá z těchto stran sama poskytne tyto příspěvky k nákladům na stavbu těchto železničných tratí:

	zlatých rak. čís.
Rossbach—Adorf	30.000
Jičín—Turnov	408.000
Chlumec—Králové Městec	200.000
Vlašim—Dolní Královice	308.000
Telč—Slavonice	470.000
Bejdov—Slavonice	470.000
Veliký Zigharec—Rakousy	143.000
Lambach—Haag	300.000
Senča Ves—Železná Kaple	150.000
Meran—Mals	1,300.000
Terst—Poreč	700.000

Příspěvky tuto určené mohou býti uhrazeny akciemi akciových společností pro příslušnou dráhu zřízených nebo v případnostech v článku IV vytčených akciemi akciových společností tam uvedených, při čemž z těchto úpisů, které úplnou jmenovitou hodnotou budte čítány, nebudou za stavební doby placeny úroky interkalární.

Upsání a včasné splacení veškerých akcií, které podle toho účastníci mají převzíti, budiž zajištěno ještě před udělením koncesse za podmínek státní správou předepsaných.

Článek VI.

Vláda se zmocňuje dovoliti, aby příspěvky v předcházejícím článku vymíněné byly poměrně zmenšeny na prospěch účastníků až do té míry, do které pokračující přípravou nebo při provádění stavby té které místní dráhy podle úsudku vlády s důvodem lze očekávati úspory na rozpočtených nákladech stavebních.

Článek VII.

Při provádění článku III a IV budiž s tou změnou šetřeno předpisů v článku IV zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 33 z r. 1894, daných, že kolkové poplatky z kuponů smějí jakožto výdaje zařaděny býti do účtu vozebního.

Rovněž také správní příspěvky, které snad budou z učiněných půjček placeny, jakož i náhrady daní a poplatků, které snad půjčujícímu finančnímu ústavu budou dávány, smějí jako výdaj zařaděny býti do vozebního účtu drah v článku I, č. 1 až 11 uvedených.

Článek VIII.

Při místních drahách v článku I, č. 12 až 20 jmenovaných jest vláda zmocněna, aby udílejíc koncessi převzala kmenové akcie akciových společností pro tyto dráhy zřízených, nebo jestliže by tyto dráhy byly provedeny akciovými společnostmi připojujících se drah, aby převzala kmenové akcie těchto společností těmito následujícími částkami nejvyššími, a to:

	zlatých rak. čís.
Tršnice—Schönbach	63.500
Svojšín—Bor	25.000
Stankov—Ronšperk	66.000
Tábor—Bechyň	158.000
Polná-Štoky—Polná	25.000
Světlá—Kácov	429.000
Mikulášovice—Rumburk	109.000
Cmunt—Ličov	240.000
Neunkirchen—Willendorf	50.000

Článek IX.

Účastenství státní pokladny v opatření kapitálu pro místní dráhy v článku VIII, vztažmo v článku I, č. 12 až 20 jmenované, jest podmíněno tím, že

1. zbývající stavební kapitál těchto místních drah, pokud není sehnán od účastných obcí, okresů a soukromých účastníků převzetím kmenových akcií za úplnou jmenovitou hodnotu, bude zajištěn finančním spolupůsobením účastných království a zemí bez dalšího obtížení státu;

2. že kmenovým akciím, státem přejatým, jejichž právo hlasovací nesmí stanovami býti obmezeno na nejvyšší počet hlasů nebo naproti držitelům vydaných snad prioritních akcií, budou propůjčena

stejná práva s ostatními kmenovými akciemi, a že

3. dividenda, která náleží vydaným snad prioritním akciím, dříve než kmenové akcie nabudou nároku na dividendu, nesmí vyměřena býti výše nežli 4 ze sta.

Článek X.

Splátky na kmenové akcie, které stát podle článku VIII převezme, budte konány podle toho, jak toho stavba místních drah bude vyžadovati, avšak teprve v tom čase, když podle úsudku vlády a podle výkazů od ní prozkoumaných může se pokládati za zabezpečené, že koncessní stavební lhůty budou dodrženy a že potřebné stavební kapitály bez dalšího obtížení státní pokladny budou sehnány.

Státní splátky budou dány na nekolkované stvrzenky a budiž o to pečováno, aby splacených peněz bylo upotřebeno toliko ke stavbě a k vystrojení dotčených drah.

Článek XI.

Stavba místních drah v článku I, č. 1 až včetně 9, pak 12 až včetně 20 uvedených musí ve dvou letech, stavba místních drah v článku I, č. 10 a 11 uvedených ve čtyřech letech, ode dne udělení koncesse počítajíc, býti provedena, a hotové dráhy budte až do ustanovené doby vozbě veřejné odevzdány.

Za dodržení tohoto závazku koncessionáři mají podle úsudku státní správy dáti přiměřenou jistotu způsobem, od ní ustanoveným, kterážto jistota může býti prohlášena za propadlou, kdyby se ony závazky nesplnily.

Článek XII.

Stavba a dodávky při místních drahách v článku I, č. 1 až včetně 11 naznačených budte provedeny na základě podrobného návrhu a rozpočtu zdělaného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády a co možná za podmínek obvyklých při státních stavbách železničných.

Stavební práce budte zadány odděleně od opatření peněz.

Dodávky materiálu, odstupy pozemků a jinaké dávky, které za převzetí kmenových akcií budou zabezpečeny, budte oceněny ve srozumění mezi státem a účastníky, a jestliže by shody nebylo dosaženo, dobrovolným soudním odhadem.

Podrobný návrh a rozpočet nákladů buď zdělán, jakož i stavba a dodávky při místních drahách v článku I, č. 12 až včetně 20 dotčených budte zadány ve srozumění se zemskými výbory příslušných království a zemí za spolupůsobení vlády a co možná podle podmínek obvyklých při státních stavbách železničných.

Článek XIII.

Vozba místních drah v článku I, č. 1 až včetně 20 naznačených budiž, pokud by o provozování vozby po místních drahách v č. 2, 3, 9, 10, 12, 16, 17, 18, 19 a 20 uvedených ve srozumění s příslušnými zemskými výbory nestalo se jiné opatření, provozována po celou dobu koncessní státem na účet koncessionářů a státní správě železničné budou od koncessionářů nahrazeny náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnně ustanovené.

Při tom má u místních drah, které podle článku III zajištěním státní záruky mají býti zabezpečeny, státní železničné správě, vozbu po těchto drahách provozující, pokud by státní záruky skutečně bylo upotřebeno, nebo pokud by zálohy státem dané ještě nebyly vráceny, příslušeti právo, aby vozbu upravila a tarify ustanovila podle volné úvahy, prohlédajíc k obchodním potřebám příslušné doby.

Článek XIV.

Vláda se zmocňuje, aby železničné trati v článku I, č. 21 až 25 uvedené vystavěla nákladem státním a při tom vydala tyto úhrnné náklady, které budte pokládány za částky nejvyšší:

	zlatých rak. čís.
Przeworsk—Rozwadów	5,170.000
Bruntál—Malá Morávice	724.000
Linec—Urfahr	1,075.000
Splét—Aržano s odbočkou do Sinje .	6,310.000
dalmatské trati dráhy z Gabely do Boky Kotorské s odbočkou do Gruže (Dubrovníka)	5,816.000

Částky, kterých v jednotlivých letech bude třeba k zapravení nákladů stavebních, budte pokaždé požadovány v rozpočtu investičním.

Naproti tomu nesplatné příspěvky, účastnými zeměmi a účastníky slíbené, pokud by již roku 1898 nebyly splaceny, buďte podle dospělých lhůt jako příjem zařaděny do investičního rozpočtu roku příslušného.

Článek XV.

Železničné trati v článku I. pod č. 21—24 uvedené buďte státní správou ve vlastní režii provozovány a smí jejich vozba býti převedena na soukromníka nebo společnost toliko na základě zákona o tom vydaného.

Co se týče připojení železničných tratí na hranici, které podle článku I, č. 25, mají býti vystavěny, a co se týče vozebních a obchodních záležitostí s tím souvislých, zejména též co se týče možného převodu vozby po těchto tratech na bosensko-hercegovinskou správu železničnou nebo případného převzetí vozby na částech připojovací dráhy v zavládnutém území železničnou správou státní, vláda se zmocňuje, aby o tom učinila úmluvu s vládou společnou.

Článek XVI.

Železničné trati v článku XIV dotčené budou osvobozeny od kolků a poplatků při všech smlouvách, podáních a listinách, učiněných za příčinou zákupu pozemků, stavby a vystrojení drah, jakož i převodného při zákupu pozemků vzešlého.

Částka XVII.

Jestliže by akciová společnost místní dráhy ze Schwarzenavy do Světlé nabyla místní dráhy ze Schwarzenavy do Bejdova nad Dyjí, vláda se zmocňuje, aby ryzí výnos pro místní dráhu ze Schwarzenavy do Světlé zaručený zvýšila o tu roční částku, které je třeba k nejvýše čtyřprocentnímu zúrokování a umoření v 76 letech půjčky, která akciovou společností místní dráhy ze Schwarzenavy do Světlé bude učiněna za příčinou opatření smluvené ceny kupní.

Toto zmocnění však jest tím podmíněno, že kupní cena za místní dráhu ze Schwarzenavy do Bejdova nad Dyjí zapravená nebude přesahovati zákupného podle koncesse za tuto místní dráhu určeného.

Jestliže by o nabytí místní dráhy ze Schwarzenavy do Bejdova nad Dyjí akciovou společností místní dráhy Schwarzenavsko-světelské úmluva nebyla sjednána, vláda se zmocňuje, aby vzhledem k místní dráze dříve jmenované vykonala zákupní právo v koncessi vyhrazené.

Článek XVIII.

Pro zákup místní dráhy z Aše do Rossbacha zmocňuje se vláda, aby prioritních akcií tohoto podniku, pokud je lze obdržeti nejvýše za hodnotu jmenovitou, a kmenových akcií, pokud je lze obdržeti za nejvýše 70 procent hodnoty jmenovité, nabyla a po nabytí veškerých, nyní ve státním držení nejsoucích prioritních a kmenových akcií zakoupila pro stát místní dráhu z Aše do Rossbacha, převezmouc veškerá aktiva a passiva podniku, zejména třeba-li toho také půjčku, která podle článku III tohoto zákona bude učiněna na stavbu místní dráhy z Rossbacha do Adorfa.

Jestliže by nebylo možná z volné ruky nabyti veškerých prioritních a kmenových akcií, nyní v státním držení nejsoucích, vláda se zmocňuje, aby vzhledem k místní dráze z Aše do Rossbacha a třeba-li také vzhledem k místní dráze z Rossbacha do Adorfa vykonala zákupní právo v koncessi vyhrazené.

Článek XIX.

Právní jednání v článku XVII a XVIII dotčená, jakož i těmito právními jednáními podmíněná podání, zápisy, vyhotovení, smlouvy a jinaké listiny osvobozují se od kolků a poplatků.

Článek XX.

Vláda se zmocňuje, aby na místo účastenství státu v opatření kapitálu na místní dráhu z Absdorfa do Stokeravy, vytčeného v článku VI zákona ze dne 19. června 1895, Z. Ř. č. 83, o drahách nižšího řádu, které roku 1895 byly zabezpečeny,

ve prospěch této místní dráhy pod podmínkami v článku III tohoto zákona vytčenými přislíbila na dobu 76 let státní záruku za roční ryzí výnos nejvyšší částkou 23.800 zlatých rak. čísla, rovnající se té částce, které je třeba k nejvýše čtyřprocentnímu zúrokování a k umořovací kvotě půjčky pro opatření peněz učiněné, když arcivévodství Rakousy pod Enží ze zemských peněz s účastníky dohromady převezmou úplnou hodnotou jmenovitou nejméně částku 240.000 zl. rak. čís. v kmenových akciích akciové společnosti pro řečenou místní dráhu zřízené.

Při tom budiž obdobně šetřeno ustanovení v článku V, druhém a třetím odstavci, pak v článku VII, XI, XII, prvním až třetím odstavci, a v článku XIII tohoto zákona obsažených.

Článek XXI.

Vláda se zmocňuje, aby v článku III zákona ze dne 19. června 1895, Z. Ř. č. 83, ustanovenou nejvyšší státní záruku pro železnici ze Schönwehra do Lokte 51.000 zl. rak. čís. zvýšila na nejvýše 70.000 zl. rak. čís., a aby v článku III zákona ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141, ustanovenou nejvyšší státní záruku pro místní dráhu z Bregenze do Besavy 69.000 zl. rak. čís. zvýšila na nejvýše 89.000 zl. rak. čís., pokud vyměněné příspěvky účastných zemí a místních účastníků k železnici ze Schönwehra do Lokte budou doplněny alespoň na 540.000 zl. a pro místní dráhu z Bregenze do Besavy alespoň na 500.000 zl.

Článek XXII.

Vláda se zmocňuje, aby nejvyšší obnos státního příspěvku 335.000 zl., podle článku VIII zákona ze dne 22. června 1894, Z. Ř. č. 129, pro místní dráhu z Čerčap do Modřan s odbočkou do Dobříše určeného, zvýšila na 464.000 zl., a aby státní příspěvek 300.000 zl., podle článku VI zákona ze dne 19. června 1895, Z. Ř. č. 83, pro místní dráhu z Čerčan do Kolína s odbočkou do Kácova ustanovený, zvýšila na 450.000 zl., když opatření zbývajícího stavebního kapitálu na tyto místní dráhy, pokud by nebyl sehnán účastnými okresy, obcemi a soukromými účastníky, bude zabezpečeno finančním spolupůsobením království Českého bez dalšího obtížení státu.

Mimo to se vláda zmocňuje, aby převzala, jak to v článku VIII zákona ze dne 22. června 1894, Z. Ř. č. 129, pro místní dráhu ze Sv. Jurije (Grobelna) k hranicím zemským jest ustanoveno, kmenové akcie až do nejvyššího obnosu 300.000 zlatých, třeba že by nenastaly podmínky v článku VI dotčeného zákona ustanovené, jenom když vzhledem k tomuto státnímu příspěvku budou splněny podmínky v článku IX přítomného zákona určené.

Článek XXIII.

Nařízením v Zákonníku říšském vyhlášeným ministeria železničního ve shodě s ministeriem finančním, jakož i s ministeriemi vnitra a práv mohou se zárukou příslušných zemí vydané dlužní úpisy (prioritní obligace) pro místní dráhy, v článku I, č. 19 a 20 přítomného zákona uvedené ze Cmuntu do Ličova a z Neunkirchen do Willendorfa, pak pro místní dráhy v článku I, č. 9, 10, 12, 13 a 15, zákona ze dne 19. června 1895, Z. Ř. č. 83, uvedené ze Sv. Hipolyta do Kirchberku nad Bělou, z Zell am See do Krimmla, z Pily do Jaworzna, z Chabówky do Zakopaného a z Kołomyje do Zaleszczyk (čítajíc v to doplňovací trať z Delatyna do Kołomyje), jakož i pro místní dráhu z Ober-Grafendorfa do Manka, v článku I, č. 16, zákona ze dne 21. července 1896, Z. Ř. č. 141, uvedenou, prohlášeny býti za upotřebitelné k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, spořitelního úřadu poštovského, pak sirotčích, svěřenských a depositních peněz, konečně také podle bursovního kursu, avšak nikoli nad hodnotu jmenovitou, ku kaucím služebním a obchodním.

Toto ustanovení vztahuje se také k dlužním úpisům (k obligacím prioritním), které na základě uvedených dlužních úpisů, po případě podle článku VII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, budou vydány.

Článek XXIV.

Mému ministrovi železničnému a Mému ministrovi finančnímu, jakož i Mým ministrům vnitra a práv jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 21. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Wittek** m. p.

Ruber m. p. **Kaizl** m. p.

234.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 23. prosince 1898,

o usnesení říšské rady v příčině císařského nařízení ze dne 7. července 1898, Z. Ř. č. 122, o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku).

Tímto se oznamuje, že říšská rada ústavně schválila císařské nařízení ze dne 7. července 1898, Z. Ř. č. 122, na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vydané o stavbě dílčích tratí v území zavládnutém ležících železnice o rozchodu úzkém z Gabely do Boky Kotorské s odbočkami do Trebině a ke Gruži (Dubrovníku).

Wittek m. p.

235.

Nařízení ministeria práv ze dne 27. prosince 1898,

že soudní moc v trestních věcech pro okres Ottakringský ve Vídni byla přenesena na okresní soud Josefovský ve věcech trestních.

Nařízení ministeria práv ze dne 5. března 1876, Z. Ř. č. 24, a ze dne 7. prosince 1897, Z. Ř. č. 282, se mění a na základě § 9 trestního řádu soudní moc v trestních věcech pro městský okres Ottakringský ve Vídni přiděluje se okresnímu soudu Josefovskému ve věcech trestních,

Nařízení toto nabude moci dnem 1. února 1899.

Ruber m. p.

236.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 29. prosince 1898,

o splacení dílčích hypotečních poukázek a o snížení tohoto přechodného dluhu na 49,485.352 zl. 50 kr. r. č.

Podle článku VIII finančního zákona na rok 1897, ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 34, byla dne 28. prosince 1898 částka dvaceti milionů zlatých r. č. a na základě článku IV zákona ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33, další částka čtyr set devadesáti pěti tisíc zlatých r. č. z dílčích hypotečních poukázek ve státním majetku jsoucích od c. k. státní ústřední pokladny c. a k. říšskému finančnímu ministeriu jako splacená bez náhrady odevzdána, aby od úhrnného zbytku přechodného dluhu v dílčích hypotečních poukázkách ihned jako umořená byla odepsána a vykázána.

Tím tento přechodný dluh, který posléze nařízením finančního ministra ze dne 14. prosince 1896, Z. Ř. č. 239, byl omezen na sedmdesát milionů zlatých r. č., zmenšuje se nyní na 49,505.000 zl., vztažmo po odečtení dílčích hypotečních poukázek za 19.647 zl. 50 kr. r. č., které z důvodu promlčení jakožto umořené až dosud byly odepsány, na čtyřicet devět milionů čtyry sta osmdesát pět tisíc tři sta padesáte dva zlaté padesát krejcarů r. č. a na místo svrchu uvedených splacených dílčích hypotečních poukázek nesmějí již vydány býti nižádné dílčí hypoteční poukázky, vztažmo státovky.

Kaizl m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého vydání:**

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 80 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 35 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, **vydaných v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena **desítiletí 1889 až včetně 1898,** jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. Scházející nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXV. Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 237. Císařské nařízení, jak zdělati jest ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898.

237.

Císařské nařízení ze dne 28. prosince 1898,

jak zdělati jest ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Za základ pro ústřední účetní závěrku o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1898, kterou jest podle císařského nařízení ze dne 21. listopadu 1866, Z. Ř. č. 140, zdělati, má na místě finančního zákona býti sestavení výdajů a příjmů v přílohách I a II obsažené, a budte podle toho súčtovány výdaje na základě císařských nařízení ze dne 28. prosince 1897, Z. Ř. č. 304, a ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, zapravené a příjmy na základě toho došlé.

§ 2.

Částky, na základě císařského nařízení ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, pro zapravení investičních potřeb zálohou opatřené, budte kromě rozpočtu súčtovány.

§ 3.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl toto nařízení, které nabývá moci dnem 1. ledna 1899.

V Schönbrunně, dne 28. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Sestavení
výdajů a příjmů za rok 1898.

Příloha I.

Rozpočtové výdaje a příjmy v roce 1898.

Částka první. — Potřeby.

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
1			**I. Nejvyšší dvůr**	4,650.000			4,650.000
2			**II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva 50%**	76.864			76.864
3			**III. Rada říšská.**				
	1		Sněmovna panská	50.155			50.155
	2		Sněmovna poslanecká	973.505			973.505
	3		Společné výdaje obou sněmoven říšské rady	121.427		28.800	150.227
	4		Delegace	16.620		5.000	21.620
	5		Komise kontrolní nad dluhem státním	12.755			12.755
	6		Stavba budovy sněmovní			100.000	100.000
			Suma (Kapitola 3, titul 1—6)	1,174.462		133.800	1,308.262
4			**IV. Soud říšský**	23.300			23.300
5			**V. Rada ministerská.**				
	1		Presidium rady ministerské	183.333			183.333
	2		Fond disposiční	100.000			100.000
	3		Náklad na noviny úřední	660.800			660.800
	4		Telegrafní kancelář korrespondenční	145.000			145.000
			Suma (Titul 1—4)	1,089.133			1,089.133
	5		Soud správní	228.388		1.800	230.188
			Úhrn (Kapitola 5, titul 1—5)	1,317.521		1.800	1,319.321
6			**VI. Příspěvek k nákladům na záležitosti společné.**				
	1		Přebytek příjmů celních	46,672.790			46,672.790
	2		Částka příspěvku na zapravení výdajů společných		72,398.285		72,398.285
	3		Částka příspěvku na mimořádné potřeby vojska v Bosně a v Hercegovině a v okršlku Limském ležícího			2,393.454	2,393.454
			Suma (Kapitola 6, titul 1—3)	46,672.790	72,398.285	2,393.454	121,464.529

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince) 1898	řádné 1899	mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
7			**VII. Ministerium vnitra.**				
	1	1	Řízení centrální	842.754	. . . . .	129.336	972.090
		2	Náklad na Zákonník říšský	84.650	. . . . .	. . . . .	84.650
	2	1	Správa politická v jednotlivých zemích	7,317.551	114.731	20.800	7,453.082
		2	Výdaje na epidemie a epizootie	456.000	. . . . .	. . . . .	456.000
	3		Veřejná bezpečnost:				
		1	Výdaje na policii státní	120.000	. . . . .	. . . .	120.000
		2	Veřejná bezpečnost v jednotlivých zemích (v tom 6.774 zl. ve zlatě)	5,090.290	8.500	2.066	5,100.856
		3	Mimořádné výdaje policejní	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		4	Částečná přestavba budovy policejního ředitelství v Praze	. . . . .	. . . . .	191.600	191.600
	4	1	Státní služba stavitelská v jednotlivých zemích	1,346.790	. . . . .	15.000	1,361.790
		2	Útraty cestovní za příčinou mimořádných staveb silničných a vodních	75.800	. . . . .	. . . . .	75.800
			Suma (Titul 1—4)	15,333.835	123.231	362.802	15,819.868
	5		Stavba silnic:				
		1	V Rakousích pod Enží	450.000	. . . . .	. . . . .	450.000
			1. Upravení jízdného dláždění na říšských silnicích ve Vídni a u Vídně, a to v kilometru 2·940 až 6·900 prešpurské, v kilometru 0·000 až 6·190 linecké, v kilometru 0·000 až 5·107 terstské a od kilometru 1·020 až 2·009 kagranské silnice říšské, politický okres vídeňský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	70.000	70.000
			2. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes potok Taffský v městě Horně (Rohy) v kilometru 56/57 hornské silnice říšské, politický okres horní (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			3. Žulová kostková dlažba v kilometru 1·041—3·310 pražské a v kilometru 0·000—1·955 brněnské říšské silnice v částech skrze Floridsdorf, vedoucích, politický okres florisdorfský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		2	V Rakousích nad Enží	221.500	. . . . .	. . . . .	221.500
			1. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Travnu v Ischlu, politický okres gmundenský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			2. Železná konstrukce u Sv. janského mostu (Johannesbrücke) přes řeku Ischl v Ischlu, politický okres gmundenský (3. částka)	. . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Snůška	671.500	. . . .	122.000	793.500

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	671.500	. . . . .	122.000	793.500
7	5	3	V Salcbursku	104.000	. . . . .	. . . .	104.000
			1. Oprava a rozšíření lendsko-gasteinské silnice říšské do Wildbad-Gasteina v kilometru 50·32 až 50·88, politický okres sv. janský	. . . . .	. . . . .	19.100	19.100
			2. Stavba mostu s vrchní železnou stavbou přes řeku Salzach mezi Oberndorfem a Laufenem, politický okres salcburský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			3. Stavba dvou mostů s vrchní železnou konstrukcí přes řeku Salzach v Halleině, politický okres halleinský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			4. Erární příspěvek na stavbu silnice z Wegscheidu u Zell am See přes Kaprun až na Moserboden, politický okres Zell am See (3. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		4	Ve Štýrsku	303.000	. . . . .	. . . .	303.000
			1. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes ničský potok na trati uherské silnice říšské, kilometr 32²/₀, politický okres weizský	. . . . .	. . . . .	9.500	9.500
			2. Oprava propustku při potoce Stuttenbachu na trati sv. Gotthardské silnice říšské, kilometr 3⁸/₀ politický okres št.-hradecký	. . . . .	. . . . .	8.100	8.100
			3. Oprava dřevěného mostu na pilotách přes řeku Muru u St. Lorence na trati italské silnice říšské, kilometr 40⁶/₈, politický okres judenburský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			4. Oprava dřevěného mostu na pilotách přes řeku Muru ve Frohnleiten na trati vídeňské silnice říšské, kilometr 28⁴/₈, politický okres št.-hradecký (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			5. Oprava weinmeisterského mostu přes Pusterwaldský potok na trati turské silnice říšské, kilometr 32⁰/₀, politický okres judenburský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			6. Stavba mostu se železnou vrchní konstrukcí přes Muru u Gobernic v kilometru 46⁴/₀ italské silnice říšské, politický okres judenburský (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			7. Přestavba mostu Radeckého ve trati erární silnice Glacisstrasse přes řeku Muru ve Št. Hradci, politický okres štýrsko-hradecký (5. částka)	. . . . .	. . . . .	19.000	19.000
			Snůška .	1,078.500	. . . . .	316.700	1,395.200

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	1,078.500	. . . . .	316.700	1,395.200
7	5	5	V Korutansku	185.600	. . . . .	. . . . .	185.600
			1. Erární příspěvek k zahrazení potoku Mačnického, politický okres sv.-mohorský	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			2. Erární příspěvek, aby úprava horního údolí nikolajského potoku povodní roku 1896 porouchaná byla opravena, politický okres špitalský	. . . . .	. . . . .	4.850	4.850
			3. Erární příspěvek k zahrazení Grafendorfského potoku, politický okres sv.-mohorský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	2.500	2.500
			4. Stavba dvou mostů s vrchní konstrukcí železnou v Malitmině na trati gorické silnice říšské, politický okres bělácký (1. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			5. Erární příspěvek k zahrazení potoka Bystřice vZiljském údolí, politický okres bělácký (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	2.200	2.200
			6. Přeložení kapelské říšské silnice na Schanzrieglu, v kilometru 40·6 až 42·0, politický okres velkovecký (3. částka)	. . . . .	. . . . .	4.200	4.200
			7. Erární příspěvek na další opravu konkurenční silnice údolím Lesašským, politický okres sv. mohorský (5. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			8. Přeložení loibelské silnice říšské na Hollenburském vrchu, politický okres celovecký (7. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	16.300	16.300
			9. Přeložení silnice přes Ziljský vrch na trati říšské silnice údolím Ziljským, politický okres svatomohorský a špitálský (8. částka)	. . . . .	. . . . .	9.000	9.000
		6	V Krajině	134.450	. . . . .	. . . . .	134.450
			1. Úprava záhřebské říšské silnice v obvodě Nového Města, mezi kilometrem 71 a 1/71, a zřízení mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Kerku mezi Novým Městem a Kandijí, politický okres novoměstský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	65.000	65.000
			2. Úprava záhřebské říšské silnice na Čatežském vrchu, mezi kilometrem 4/109 a 1/112, politický okres kerčský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
		7	V Přímoří	134.000	. . . . .	. . . . .	134.000
			1. Přeložení rjecké silnice říšské mezi kilometrem 48 a 50 u Šapjane, politický okres volovský	. . . . .	. . . . .	10.500	10.500
			2. Erární příspěvek k opravě obecních cest živelnými pohromami porouchaných v Ročíni, zejména na zřízení a opravu cesty z Ročíni do Kambreška, politický okres gorický	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Snůška .	1,532.550	. . . . .	486.750	2,019.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	1,532.550	. . . . .	486.750	2,019.300
7	5	7	3. Erární příspěvek na opravu okresní silnice rihenbersko-komenské v části na raonjackém potoce, politický okres gorický	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			4. Erární příspěvek na vystavění mostu přes tomínskou rokli, jakož i na zřízení cesty před tímto mostem a k němu na trati do Sv. Petra do Čadry, politický okres tomínský	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			5. Erární příspěvek na stavbu silnice z Jelovice do Podgoře, politický okres volovský	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			6. Stavba mostu s vrchní konstrukcí železnou přes řeku Soči u Gorice na trati podgorské silnice říšské, politický okres gorický (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			7. Erární příspěvek na přeložení okresní silnice Klana-Vrh-Paka, pak na vystavění silnice Klana-Studena-Rečina, politický okres volovský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	3.500	3.500
			8. Erární příspěvek ke stavbě okresní silnice staroselsko-bregiňské s odbočkou do Logě, pak k zabezpečení okresní silnice od korutanské silnice říšské do Tomína vedoucí na trati na levém břehu Soči ležící poblíže sočského mostu a na opravu silnice údolím Bačským mezi Grahovem a Hudajužnou, politický okres tomínský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			9. Oprava korutanské silnice říšské mezi Deškou a Rodeží (korrekce II), kilometr 75·8 až 76·52, politický okres gorický (1. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			10. Erární příspěvek na vystavění silnice údolím Branickým, politický okres gorický (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			11. Přeložení korutanské silnice říšské mezi Koboridem a Trnovem, kilometr 110·8 až 115·2, politický okres tomínský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			12. Stavba základu na trati opatijsko-volovské u plomínské silnice říšské, politický okres volovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.500	7.500
			13. Erární příspěvek k vystavění silnice na levém břehu Soči od Kanalu až ku potoku Vogerščeckému, politický okres gorický (3. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			14. Erární příspěvek k vystavění konkurrenční silnice Trentskou dolinou od Soči až k chýši Baumbachově, politický okres tomínský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			15. Erární příspěvek k částečným úpravám řeky Soči a Teru, politický okres gradišťský (6. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			16. Oprava silnice údolím idrijským od Užnika u Čiginje na korutanské silnici říšské přes Sv. Lucii a Želin až k Faře v Krajině, politický okres tomínský a logatecký (6. částka)	. . . . .	. . . . .	11.000	11.000
			Snáška .	1,532.550	. . . . .	576.750	2,109.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	1,532.550	. . . . .	576.750	2,109.300
7	5	7	17. Erární příspěvek ke stavbě konkurrenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinské hranici zemské, politický okres tominský (9. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
		8	V Tyrolsku a Vorarlbersku	470.650	. . . . .	. . . . .	470.650
			1. Erární příspěvek k nákladům na opravu průjezdných silnic v obvodě obce Tione (části Brevine), politický okres tionský	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			2. Erární příspěvek k nákladům na úpravu spojovacích cest v údolí vestinském, politický okres tionský . .	. . . . .	. . . . .	11.150	11.150
			3. Erární příspěvek ke stavbě nové jízdné silnice z Corvary přes jho Kampolungo do Vardy, Arabby a Pieve di Livinallongo (Buchensteina), politický okres ampezzský	. . . . .	. . . . .	127.350	127.350
			4. Stavba nového mostu se železnou stavbou vrchní přes potok Cismone u S. Silvestra, kilometr 88 primierské silnice říšské, politický okres primierský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			5. Erární příspěvek k nákladům na vydláždění dvou v obvodě města Tridentu ležících tratí valsuganské silnice říšské, vztažmo silnice okružní, politický okres tridentský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			6. Erární příspěvek k nákladům na upravení řeky Adiže ve trati Castelbell-Tscharská lávka, politický okres meranský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	7.200	7.200
			7. Erární příspěvek ke stavbě nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Talfský potok v Bozeně, politický okres bozenský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			8. Stavba nového mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Adiži u Latsche s úpravou silnice k tomu příslušnou, kilometr 54·1 až 54·3 vintschgavské silnice říšské, politický okres meranský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			9. Oprava podpěrních zdí a stěn na silnici přes stilfské jho, politický okres meranský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Snáška .	2,003.200	. . . . .	822.450	2,825.650

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	2,003.200	. . . . .	822.450	2,825.650
7	5	8	10. Erární příspěvek ke stavbě silnice ze S. Sebastiana přes Zobelli a *ai Wirti* až k obecním hranicím u Lavarone, politický okres roveretský (1. částka) . .	. . . . .	. . . . .	5.250	5.250
			11. Erární příspěvek ke stavbě konkurenčních silnic v Tyrolsku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	172.126	172.126
			12. Stavba mostu přes potok Schladerský, v kilometru 0·147 neustiftské silnice říšské, politický okres brixenský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.700	6.700
			13. Přeložení, vztažmo oprava říšské silnice na levém údolí Nonském od romedského mostu až k osadě Sanzeno, kilometr 24·1 až 24·5, jakož i mezi Dermullem a Sanzenem, kilometr 23·2 až 23·6, politický okres cleský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	11.850	11.850
			14. Oprava říšské silnice italské u Röthele, kilometr 103·0 až 103·4, politický okres bozenský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			15. Oprava a zvýšení některých tratí říšské silnice arlberské, kilometr 145 až 200, politický okres bludenčký a bregenčký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			16. Přeložení silničné trati „*alla Pongajola*“ a stavba nového mostu se zděnými pilíři a vrchní železnou konstrukcí přes potok Pongajolu, kilometr 12·2 až 13·0 říšské silnice levým údolím Nonským, politický okres tridentský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			17. Zvýšení a přeložení říšské silnice italské pod Branzollem, v kilometru 136·4 až 137·2, politický okres bozenský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			18. Erární příspěvek k umoření dluhů za stavbu silnice obcí v Patznaunském údolí, politický okres landecký (2. částka)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			19. Erární příspěvek ke stavbě konkurenční silnice ötzthalské, politický okres imstský (2. částka) . .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			20. Stavba nového mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Inn a úprava sousední silničné trati u Pontlatze, kilometr 144·34 říšské silnice vintschgavské, politický okres landecký (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	30 000	30.000
			21. Zřízení mostu se železnou vrchní konstrukcí přes řeku Isel v městě Lienzi v kilometru 105·6 až 105·8 pusterthalské silnice říšské, politický okres lienzský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			22. Erární příspěvek k vystavění passeierthalské silnice z Meranu přes Saltaus až k St. Leonhardu s příjezdnými cestami do Plattu a Moosu, politický okres meranský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Snůška .	2,003.200	. . . . .	1,109.376	3,112.576

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	2,003.200	. . . . .	1,109.376	3,112.576
7	5	8	23. Erární příspěvek ku provedené již stavbě silnice schnalské od oddělení se od vintschgavské silnice říšské až do Neu-Ratteis, politický okres meranský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			24. Subvence na zřízení nové silnice jízdné z Dimaro v kilometru 49·8 tonalské silnice říšské do Madonna di Campiglio, politický okres cleský a tionský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
			25. Subvence na zřízení nové silnice jízdné z Wälschnofen do Vigo di Fassa, politický okres bozenský a cavaleský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	37.200	37.200
			26. Upravovací práce na trati říšské silnice z Fiery do Ponteta, politický okres primierský (7. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			27. Subvence ke stavbě enneberské konkurrenční silnice, politický okres brunecký (9., vztažno 11. částka)	. . . . .	. . . . .	12.635	12.635
		9	V Čechách	1,220.000	. . . . .	. . . . .	1,220.000
			1. Erární příspěvek ke stavbě silničného mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Berounku v Dobřichovicích, politický okres smíchovský	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			2. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes potok Odravu na trati říšské silnice ze Stříbra do Áše, politický okres chebský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			3. Erární příspěvek ke stavbě silnice ze Stolzenhana k schmiedeberskému nádraží v obci Stolzenhaně, politický okres jáchymovský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			4. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Ohři v Lounech na trati teplicko-lounské silnice říšské, politický okres lounský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			5. Stavba mostu se železnou stavbou vrchní přes Ličenský potok v Gabersdorfě na trati mladoboleslavsko-trutnovské silnice říšské, politický okres trutnovský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	7.300	7.300
			6. Erární příspěvek ke stavbě okresní silnice ze Stolzenhana do Damic, politický okres jáchymovský (3. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
		10	Na Moravě	240.000	. . . . .	. . . . .	240.000
			1. Erární příspěvek ke stavbě spojovací silnice z Nivnice do Březové a Lopeníka s odbočkami do Korytné a Strání, politický okres uherskobrodský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			2. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Jihlavu u Pohořelic na trati vídeňské silnice říšské, politický okres hustopečský (3. částka) . .	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
			Snůška .	3,463.200	. . . . .	1,305.511	4,768.711

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	4,463.200	. . . . .	1,305.511	4,768.711
7	5	11	Ve Slezsku	157.000	. . . . .	. . . . .	157.000
			1. Stavba silničného spojení od moravsko-slezských hranic zemských přes Doběšov do Oder, politický okres opavský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			2. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes Odru u Svinova na trati opavsko-těšínské říšské silnice, politický okres opavský a místecký (3. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		12	V Haliči a v Krakovsku	1,106.000	. . . . .	. . . . .	1,106.000
			1. Stavba mostu přes pohraničnou řeku Zbruczi u Skaly, politický okres borščovský	. . . . .	. . . . .	16.200	16.200
			2. Erární příspěvek k opravě obecní silnice Przemyślany - Pomorzany, politický okres pomořanský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			3. Erární příspěvek k opravě obecní silnice Zembrzyce-Biertowice, politický okres wadovický a myšlenický (1. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			4. Erární příspěvek k opravě strážných míst zemské silnice novosączsko-zakliczynské mezi Dąbrowou a Zbyszycemi, politický okres novosączský (1. částka) . .	. . . . .	. . . . .	9.800	9.800
			5. Oprava říšských silnic v okolí lvovském, politický okres lvovský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			6. Erární příspěvek k opravě obecní silnice sieniawsko-bukowiecké, politický okres jaroslavský (2. částka) .	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			7. Stavba mostu se železnou konstrukcí vrchní přes řeku Wiar u Přemyšlu na trati přemyšelské říšské silnice, politický okres přemyšelský (3. částka) . .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			8. Erární příspěvek k opravě silnice busko-toporovské, politický okres Kamionka strumilowa (3. částka) . .	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			9. Stavba mostu přes Dunajec u Biskupic, politický okres dambrovský a březský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	32.340	32.340
			10. Erární příspěvek na úpravu obecní silnice majdansko - stansko - rozwadowské, politický okres tarnobrzeský, niský a kolbuszowský (5. částka) . .	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			11. Úprava říšských silnic v Přemyšlu a v okolí, politický okres přemyšelský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			12. Erární příspěvek na úpravu několika okresních silnic a obecních cest v Přemyšlu a v okolí, politický okres přemyšelský (6. částka)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
		13	V Bukovině	110.440	. . . . .	. . . . .	110.440
			Erární příspěvek k upravení řeky Moldavy a jejích přítoků: Putny, Moldavice, Suché a Humary, politický okres dlohopolský a gurahumorský (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	8.205	8.205
			Snůška .	4,836.640	. . . . .	1,612.056	6,448.696

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška	4,836.640	. . . . .	1,612.056	6,448.696
7	5	14	V Dalmatsku	133.700	. . . . .	. . . . .	133.700
			1. Erární příspěvek k dostavení obecní silnice od přístavu Crkvice až k osadě Kuně na poloostrově Pelješci, politický okres korčulský	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			2. Erární příspěvek ke stavbě kamenného mostu přes řeku Cetini u Podgradje, politický okres splětský . .	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			3. Stavba středozemské silnice říšské jakožto doplněk připojené jízdné cesty podél pobřeží zálivu Rjeckého u Gruže, politický okres dubrovnický (1. částka)	. . . .	. . . . .	30.000	30.000
			4. Stavba stálého mostu se železnou konstrukcí svrchní přes řeku Cetini u Omiše, politický okres splětský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			5. Oprava a rozšíření erární jezdecké cesty z Bečice přes Kastelastve a Sutomorje Spičské až k pohraniční říčce Zaljeznici, politický okres kotorský (1. částka)	. . . . .	. . . . .	18.000	18.000
			6. Stavba stálého mostu se zděnými pilíři a železnou konstrukcí vrchní přes bystřinu Karakasici na trati středozemské silnice říšské, politický okres sinský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			7. Zřízení jízdné silnice ze Sestanovce až do Mustapič (Madunić) u Lovreča, politický okres makarský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			8. Erární příspěvek ke stavbě poljické silnice konkurenční ze Stobrce, aby připojila se k středozemské silnici říšské u Bláta, politický okres splětský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			9. Přeložení silnice, zvané Placa, jdoucí městem Dubrovníkem ve směru středozemské silnice říšské, i s oběma silničnými rampami mezi pevnostními branami Pila a Ploča, tím že zřízena bude okružní silnice kolem starého pevnostního příkopu (Posatu), politický okres dubrovnický (4. částka)	. . . . .	. . . . .	4.700	4.700
			10. Aby část říšské silnice z Lepetane do Stoliva Dolního byla učiněna sjízdnou, by doplněna byla silniční trať lepetansko-stolivsko-prčaňsko-muiská až poblíže Kotoru, politický okres kotorský (4. částka)	. . . . .	. . . . .	9.000	9.000
			11. Stavba jízdné silnice z přístavu Omišského údolím Cetinským do Dvaru, aby připojila se k silnici makarsko-dvarsko-šestanovecké, politický okres splětský (9. částka)	. . . . .	. . . . .	38.000	38.000
		15	Aby byly uhrazeny nezbytné větší výdaje na úvěry tuto vytčené a potřeby „správy ústřední“, týkající se výlučně tohoto odvětví zúčtovacího	100.000	. . . . .	. . . . .	100.000
			Suma (Titul 5, §§ 1—15) .	5,070.340	. . . . .	1,827.756	6,898.096

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
7	6		Stavby vodní:				
		1	V Rakousích pod Enží	279.150			279.150
			1. Oprava jezu Kehrwandského v odvodňovacím obvodě laxenburském ležícího, pak meliorace potoků Kehrwandbachu a Frauenbachu (5. částka)			20.000	20.000
			2. Příspěvek erární na regulování Dunaje (17. částka)			430.000	430.000
		2	V Rakousích nad Enží	230.910			230.910
			1. Na stavby na řece Dunaji			293.000	293.000
			2. „ „ „ „ Innu			95.000	95.000
			3. „ „ „ „ Salici			20.000	20.000
			4. „ „ „ „ Travně			130.000	130.000
		3	V Salcbursku	65.000			65.000
			Na upravení řek Salice a Sály			39.000	39.000
		4	Ve Štýrsku	74.670			74.670
			1. Erární příspěvek k udržování upravovacích staveb na řece Muře na trati od Št. Hradce dolů až k štýrsko-uherské hranici (3. částka)			45.000	45.000
			2. Erární příspěvek na upravení levého břehu Mury stavbou nábřeží mezi Ferdinandovým a Frant. Karlovým mostem ve Št. Hradci (4. částka)			8.100	8.100
			3. Erární příspěvek na ochranné a udržovací stavby na Drávě od Mariboru až do Središče (4. částka)			15.000	15.000
		5	V Korutanech	37.800			37.800
			Na upravení Drávy			57.000	57.000
		6	V Krajině	16.400			16.400
			Na upravení Sávy			76.300	76.300
		7	V Tyrolsku a Vorarlbersku	77.000			77.000
			1. Stavby na upravení Innu (3. částka)			5.000	5.000
			2 Na upravení Rýna (690.000 fr. nebo 276.000 zl. ve zlatě, t. j. v zákonné hodnotě rakouské měny) (5. částka)			328.570	328.570
			Sníška	780.930		1,561.970	2,342.900

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	780.930	. . . . .	1,561.970	2,342.900
7	6	7	3. Úprava vnitrozemských vod v rakouském údolí rýnském (5. částka)	. . . . .	. . . . .	150.000	150.000
			4. Recessní stavby na řece Innu	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
		8	V Čechách	239.500	. . . . .	. . . . .	239.500
			1. Na upravení řeky Vltavy	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			2. Na upravení řeky Labe	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
		9	V Moravě	500	. . . . .	. . . . .	500
			1. Na upravení řeky Odry	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			2. Na upravení řeky Moravy	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
		10	Ve Slezsku	3.000	. . . . .	. . . . .	3.000
			Na upravení Odry, čítajíc v to Opavu a Olšavu . .	. . . . .	. . . . .	14.000	14.000
		11	V Haliči a Krakovsku	274.550	. . . . .	. . . . .	274.550
			1. Na stavby na řece Visle	. . . . .	. . . . .	250.000	250.000
			2. „ „ „ „ Dunajci	. . . . .	. . . . .	80.000	80.000
			3. „ „ „ „ Sanu	. . . . .	. . . . .	197.600	197.600
			4. „ „ „ „ Dněstru	. . . . .	. . . . .	160.000	160.000
			5. „ „ „ „ Visloce	. . . . .	. . . . .	33.000	33.000
			6. Hodnota vrbin a kůlů, které budou vzaty z erárních vrbovišť a kterých upotřebí se k vytčeným vodním stavbám:				
			a) pro stavby na Visle . . . . . 5.000 zl.				
			b) „ „ „ Dunajci . . . . . 2.500 „				
			c) „ „ „ Sanu . . . . . 4.000 „				
			d) „ „ „ Dněstru . . . . . 1.000 „				
			e) „ „ „ Visloce . . . . . 500 „	. . . . .	. . . . .	13.000	13.000
			7. Erární příspěvek k upravení řeky Soly (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	39.778	39.778
			8. Erární příspěvek k upravení řeky Lomnice (1. částka)	. . . . .	. . . . .	39.808	39.808
			9. Erární příspěvek k upravení řeky Bugu (5. částka)	. . . . .	. . . . .	9.900	9.900
			10. Erární příspěvek k upravení řeky Bialy (6. částka) .	. . . . .	. . . . .	8.660	8.660
			Snůška .	1,298.480	. . . . .	2,718.716	4,017.196

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	1,298.480	. . . . .	2,718.716	4,017.196
7	6	11	11. Na založení vrbovišť, by nabyto bylo vazin	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			12. Parní hloubidlo pro řeku Vislu	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			13. Parní hloubidlo a parní remorkér pro řeku Dněstr (1. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
		12	V Bukovině	5.830	. . . . .	. . . . .	5.830
			1. Na stavby na řece Prutu	. . . . .	. . . . .	35.500	35.500
			2. Hodnota vrbin a kůlů, které budou vzaty z erárních vrbovišť a kterých upotřebí se k těmto vodním stavbám	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			3. Na založení vrbovišť, aby nabyto bylo vazin . . .	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
		13	Dalmatsko:				
			Státní příspěvek k nákladům na vysušení bažin u ústí řeky Jadra u Solině, politický okres splětský (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Suma (Titul 6, §§ 1—13) .	1,304.310	. . . . .	2,856.916	4,161.226
	7		Nové stavby správy politické a větší úpravy:				
		1	Rakousy nad Enží:				
			Stavba úřední budovy v Riedě (1. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		2	Štýrsko:				
			1. Koupě pozemku k vystavění zvláštní budovy pro ústav ke zkoumání potravin ve Št. Hradci	. . . . .	. . . . .	6.400	6.400
			2. Stavba nové úřední budovy v Deutsch-Landsberce (2. částka)	. . . . .	. . . . .	8.500	8.500
		3	Krajina:				
			Stavba vládní budovy v Lublani (3. částka)	. . . . .	. . . . .	210.000	210.000
		4	Přímoří:				
			Stavba místodržitelské budovy v Terstu (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		5	Čechy:				
			1. Koupě a úprava budovy pro umístění z. p. úřadů v Benešově	. . . . .	. . . . .	9.900	9.900
			2. Koupě a úprava tří dalších budov pro umístění z. p. úřadů v Chotěboři	. . . . .	. . . . .	19.500	19.500
			3. Stavba úřední budovy ve Vrchlabí (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	3.192	3.192
			4. Stavba úřední budovy v Teplicích (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Přenáška .	. . . . .	. . . . .	377.492	377.492

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1898	Výdaje řádné 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška			377.492	377.492
7	7	5	5. Koupě budovy pro okresní hejtmanství v Ledči (3. částka)			3.485	3.485
		6	Slezsko:				
			Stavba úřední budovy v Bílsku (koupě staveniště) . .			12.200	12.200
		7	Halič s Krakovskem:				
			1. Přístavek k budově místodržitelství ve Lvově (1. částka)			67.500	67.500
			2. Stavba úřední budovy v Krakově (2. částka)			92.000	92.000
			3. Annuita za usedlost Mlockého ve Lvově (64. a poslední částka)			621	621
			Suma (Titul 7, § 1—7)			553.298	553.298
			Úhrn (Kapitola 7, titul 1—7) .	21,708.485	123.231	5,600.772	27,432.488
8			**VIII. Ministerium obrany zemské.**				
	1		Řízení centrální	552.180		1.720	553.900
	2		Zeměbrana (v tom 400 dukátů a 7.500 zl. ve zlatě, dohromady 9.420 zl. ve zlatě)		15,961.145	422.476	16,383.621
	3		Náklad na odvod, náklady na komise pro ubytování vojska, též útraty pocestné politických úředníků za příčinou kontrolních shromáždění neaktivního mužstva vojska a válečného loďstva, pak za příčinou rozdružování koní, útraty pocestné za příčinou vyměřování vojenských tax a útraty za tiskopisy k úřednímu řízení v těchto záležitostech, náklady na nucené dostavení odvodních povinníků a neposlušného neaktivního mužstva vojska a válečného loďstva; náklady na ošetřování odvodních povinníků daných do vojenských nemocnic; konečně výdaje na předběžné práce mobilisační	86.510			86.510
	4		Vojenské fundace	35.600			35.600
	5		Vojenská stráž policejní	148.170			148.170
	6		Četnictvo		6,864.880		6,864.880
			Úhrn (Kapitola 8, titul 1—6)	822.460	22,826.025	424.196	24,072.681

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
9			**IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování.**				
			A. Centrál.				
	1		Řízení centrální	412.100			412.100
	2		Dohled ke školám	960.500			960.500
	3		Akademie vědecké	112.000			112.000
			Akademie věd ve Vídni:				
			Příspěvek k nákladům na tiskopisy matematicko-přírodovědecké třídy			7.000	7.000
			Příspěvek k nákladům na tiskopisy filosoficko-historické třídy			7.000	7.000
			Akademie věd v Krakově: Subvence na stavební úpravy v budově akademie, čítajíc k tomu vnitřní upravení, nové uspořádání knihovny, seznamenání fysiografických sbírek a vydání materialií z archivů vatikánských (1. částka)			8.000	8.000
	4		Museum umělecké a průmyslové	96.400			96.400
			Aby bylo obnoveno dláždění v arkádovém dvoře a ve předsíni budovy musejní			2.420	2.420
	5		Technologické museum živnostenské ve Vídni a subvence dolnorakouskému spolku živnostenskému pro technologické museum živnostenské ve Vídni	40.000			40.000
	6		Centrální komise statistická	100.700	22.500		123.200
			Vydávání statistických prací (1. částka)			1.000	1.000
			Koupě dvou elektrických počitadel (3. částka)			2.000	2.000
	7		Říšský ústav geologický	73.900			73.900
			Oprava a obnovy budovy ústavní (1. částka)			5.000	5.000
			Nové uspořádání a nové zařízení musea (4. částka)			2.000	2.000
			Tisk geologické specialní mapy království a zemí na říšské radě zastoupených (8. částka)			5.000	5.000
	8		Centrální ústav pro meteorologii a magnetismus zemní	34.200			34.200
			Větší náklad na vydání výroční knihy za r. 1894			1.000	1.000
	9		Rakouská komise pro měření stupňů v Evropě a rakouský úřad pro měření stupňů	8.000			8.000
			Suma (Titul 1—9)	1,837.800	22.500	40.420	1,900.720
	10		Výdaje k účelům uměleckým a archaeologickým:				
			a) K účelům uměleckým:				
	1		Akademie výtvarných umění ve Vídni	133.100			133.100
			Aby bylo pořízeno druhé vydání katalogu akademické obrazárny			1.700	1.700
	2		Umělecká akademie v Praze	40.000			40.000
			Koupě staveniště k nové budově (2. částka)			20.000	20.000
			Nová stavba (1. částka)			50.000	50.000
			Upravení místností akademie umělecké			1.700	1.700
			Potřeby kancelářské (1. částka)			750	750
			Součet	173.100		74.150	247.250

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška .	173.100	. . . . .	74.150	247.250
9	10	3	Umělecká škola v Krakově	23.900	. . . . .	. . . . .	23.900
		4	Na podporu hudebnictví	42.000	. . . . .	. . . . .	42.000
			Subvence společnosti pro vydávání hudebních památek v Rakousku	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		5	Stipendia umělcům, zakázky umělecké, koupě, subvence uměleckým podnikům a jiné výdaje	. . . . .	64.500	. . . . .	64.500
			Subvence společnosti pro rozmnožovací umění ve Vídni na vydání díla „Die Theater Wiens“ (4. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Výzdoba umělecká university krakovské	. . . . .	. . . . .	3.100	3.100
			Výzdoba auly university vídeňské (6. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—5) .	239.000	64.500	87.250	390.750
			b) K účelům archaeologickým:				
		6	Ústřední komise pro vyzkoumání a zachování památek uměleckých a historických	24.755	. . . . .	. . . . .	24.755
			Opatření dodatečného nábytku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	525	525
		7	Zachování a oprava starých památek stavebních	. . . . .	12.000	. . . . .	12.000
			Rakousy pod Enží:				
			Oprava maleb na skle tří oken v presbyteři domu Sv. Štěpána (1. částka)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Oprava farního kostela v Deutsch-Altenburce (4. částka)	. . . . .	. . . . .	3.300	3.300
			Subvence spolku pro dostavení hlavního chrámu ve Vídni	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Rakousy nad Enží:				
			Oprava kostela Sv. Vavřince v Lorchu (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Solnohradsko:				
			Oprava františkánského kostela v Solnohradě (1. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Oprava průčelí domu solnohradského (3. částka) .	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Tyrolsko:				
			Oprava kostela Maria Inviolata v Rivě (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	2.300	2.300
			Oprava farního kostela ve Feldthurnse	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
			Štýrsko:				
			Oprava farního kostela v Neuberce (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Oprava farního kostela sv. Osvalda v Eisenerzi (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Oprava a částečná rekonstrukce basiliky v Sekavě (3. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Snůška .	24.755	12.000	56.325	93.080

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1898	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška .	24.755	12.000	56.325	93.080
9	10	7	Korutany:				
			Oprava křížové chodby v klášterní budově v Millstatté			1.400	1.400
			Oprava Bartoloměj ského proboštství a farního kostela městského v Brezji (2. částka)			2.000	2.000
			Krajina:				
			Oprava dvorního kostela ve Dvoře (1. částka)			3.000	3.000
			Přímoří:				
			Oprava mosaik na hlavním průčelí domu v Poreči			1.500	1.500
			Dalmatsko:				
			Oprava rektorátního paláce v Dubrovníce (2. částka)			10.000	10.000
			Oprava splétské zvonice (13. částka)			25.000	25.000
			Čechy:				
			Oprava průčelí radnice prachatické			1.000	1.000
			Oprava farního kostela v Kunětících (1. částka)			2.000	2.000
			Předběžné práce k opravě kostela sv. Jiří na Hradčanech v Praze (2. částka)			4.000	4.000
			Oprava dekanátního kostela v Táboře (3. a poslední částka)			1.500	1.500
			Oprava farního kostela v Sedlci			6.000	6.000
			Oprava dekanátního kostela Sv. Mikuláše v Chebu (5. částka)			5.000	5.000
			Na dostavení pražského hlavního chrámu			20.000	20.000
			Halič:				
			Oprava klášterního kostela v Ležajsce (2. částka)			5.000	5.000
			Oprava domu na Wawelu v Krakově			20.000	20.000
			Oprava farního kostela v Bieczi			3.000	3.000
			Oprava křížové chodby v dominikánském klášteře v Krakově			1.000	1.000
		8	Rakouský ústav archaeologický	55.379	30.650	. . . .	86.029
			Opatření a oprava kancelářského nábytku			1.200	1.200
			Přímoří:				
			Zachování mosaikových dlažeb v obvodě domu Porečského (2. a poslední částka)			600	600
			Stavební úpravy na archaeologickém museu v Aquileji (3. částka)			2.000	2.000
			Dalmatsko:				
			Aby zakoupena byla Rossova sbírka mincí pro archaeologické museum v Splitě (2. a poslední částka)			500	500
		9	Jinaké archaeologické výdaje	1.000	3.000	. . . .	4.000
			Suma (Titul 10, §§ 6—9) .	81.134	45.650	172.025	298.809
			Suma (Titul 10, §§ 1—9) .	320.134	110.150	259.275	689.559
			Dohromady (Kapitola 9, titul 1—10) .	2,157.934	132.650	299.693	2,590.279

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
9			**B. Kultus.**				
	11		Potřeba fondů náboženských:				
			a) Vydání fondův.				
		1	Rakousy pod Enží	596.900			596.900
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			25.974	25.974
			Příspěvky ke stavbám			7.667	7.667
			Zálohy na vrácenou			2.400	2.400
		2	Rakousy nad Enží	195.600			195.600
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			5.000	5.000
			Příspěvek ke stavbám			2.000	2.000
		3	Solnohradsko	121.600			121.600
			Příspěvek			5.000	5.000
		4	Tyrolsko	485.000			485.000
		5	Vorarlbersko	42.000			42.000
		6	Štýrsko	403.700			403.700
			Nové stavby, přestavby a přístavky			3.600	3.600
			Příspěvky ke stavbám			10.500	10.500
		7	Korutany	177.600			177.600
		8	Krajinsko	194.700			194.700
			Nové stavby, přestavby a přístavky			16.815	16.815
		9	Trsťansko	82.400			82.400
		10	Gorice	126.300			126.300
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			6.600	6.600
			Příspěvek			600	600
		11	Istrie	138.900			138.900
		12	Dalmatsko	397.000		4.000	401.000
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak větší stavební úpravy			77.460	77.460
		13	Čechy	1,328.000			1,328.000
			Nové stavby, přestavby a přístavky			77.473	77.473
			Příspěvky ke stavbám			31.000	31.000
		14	Morava	578.500			578.500
			Nové stavby, přestavby a přístavky, pak ceny trhové			91.610	91.610
		15	Slezsko	121.100			121.100
		16	Halič	1,405.000			1,405.000
			Nové stavby, přestavby a přístavky			102.100	102.100
		17	Krakovsko	124.600			124.600
			Nové stavby, přestavby a přístavky			70.000	70.000
		18	Bukovina	52.500			52.500
			Nové stavby, přestavby a přístavky			7.507	7.507
			Suma (Titul 11, §§ 1—18)	6,571.400		547.306	7,118.706
			b) Vydání fondovních lesův a statkův	895.580			895.580
	19		Nové stavby a koupě nemovitostí			7.300	7.300
			Vyměřování, vyhraničení a zařízení provozovací			2.970	2.970
			Úprava a výkup služebností			1.000	1.000
			Ostatní výdaje mimořádné			5.800	5.800
			Sněška	895.580		17.070	912.650

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	895.580	. . . . .	17.070	912.650
9	11	19	Z kmenového jmění fondů náboženských:				
			Rakousy pod Enží:				
			Nasypání silnice na parcelačních pozemcích v Novém Městě Vídeňském	. . . . .	. . . . .	200	200
			Na dostavění lesnické správní budovy v Novém Městě Vídeňském	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Rakousy nad Enží:				
			Založení lesní cesty přes statek Pögl ve Weyru . .	. . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Krajina:				
			Výkup mší a závazků z nadání pro studující . . .	. . . . .	. . . . .	5.250	5.250
			Halič:				
			Stavba nového lesnického obydlí v Kopciowě (1. částka) (l. o. muszynský)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Nové stavby a jinaké úpravy u lázní v Krynici . .	. . . . .	. . . .	2.300	2.300
			Suma (Titul 11, § 19)	895.580	. . . . .	35.820	931.400
			Suma (Titul 11, §§ 1—19) .	7,466.980	. . . . .	583.126	8,050.106
	12		Fundace a příspěvky k účelům bohoslužby katolické:				
		1	Fundace	31.300	. . . . .	. . . . .	31.300
		2	Příspěvky	150.400	15.000	. . . . .	165.400
			Rakousy pod Enží:				
			Oprava kostela Panny Marie na nábřeží ve Vídni (11. a poslední částka).	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Aby opětně vystaveny byly věže hlavního farního chrámu ve Vídeňském Novém Městě (9. částka) . .	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			Rakousy nad Enží:				
			Zřízení vedlejších budov u fary v Minningu	. . . . .	. . . . .	960	960
			Solnohradsko:				
			Obnova nápisů na hrobkových deskách v dómě solnohradském (větší potřeba)	. . . . .	. . . . .	200	200
			Snůška .	181.700	15.000	19.160	215.860

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	řádné 1899	mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	181.700	15.000	19.160	215.860
9	12	2	Oprava studijního kostela v Solnohradě	. . . . .	. . . . .	300	300
			Tyrolsko:				
			Další opravy, a to nejprve na střeše domu tridentského (3. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Štýrsko:				
			Oprava farního kostela v Kapfenberce	. . . . .	. . . . .	492	492
			Krajina:				
			Oprava farního kostela v Moravči (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	1.520	1.520
			Přímoří:				
			Opravy biskupské sídelní budovy v Krce (1. částka)	. . . . .	. . . . .	9.000	9.000
			Dalmatsko:				
			Oprava kathedrály v Kotoře (1. částka)	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
			Čechy:				
			Opravy:				
			na kostele, faře a hospodářském stavení v Strmilově	. . . . .	. . . . .	11.200	11.200
			na kostele sv. Jana v Jindřichově Hradci	. . . . .	. . . . .	3.670	3.670
			na kostele a expositurní budově ve Všestudech (3. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			na kostele sv. Barbory v Kutné Hoře (větší výdaj)	. . . . .	. . . . .	6.870	6.870
			na kostele v Tochovicích (2. částka)	. . . . .	. . . . .	4.600	4.600
			na kostele sv. Ignáce v Jičíně (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	3.300	3.300
			Suma (Titul 12, §§ 1 a 2) .	181.700	15.000	75.112	271.812
	13		Příspěvky k potřebám bohoslužby evangelické:				
		1	Evangelická vrchní rada církevní	45.000	. . . . .	. . . . .	45.000
		2	Úhrnná pomoc evangelické církvi vyznání augšpurského a helvetského	105.000	. . . . .	. . . . .	105.000
			Suma (Titul 13, §§ 1 a 2) .	150.000	. . . . .	. . . . .	150.000
	14		Příspěvky k bohoslužbě východní církve řecké:				
			Dalmatsko	92.100	. . . . .	. . . . .	92.100
			Nové stavby, přestavby a přístavky	. . . . .	. . . . .	12.730	12.730
			Suma (Titul 14) .	92.100	. . . . .	12.730	104.830
			Dohromady (Kapitola 9, titul 11—14) .	7,890.780	15.000	670.968	8,576.748

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			C. Vyučování.				
9	15		Vysoké školy.				
			a) University:				
		1	Universita ve Vídni	980.800	171.000		1,151.800
			Zřízení chléva pro zvířata u pathologického ústavu			5.800	5.800
			Doplatky na nemocničné kliniky			7.470	7.470
			Doplatky na porodnické kliniky			16.000	16.000
			Aby byly rozšířeny místnosti ústavu pro rakouský dějezpyt (1. částka)			1.990	1.990
			Stavební úpravy a opatření nábytku pro 2. zoologický ústav (1. částka)			4.000	4.000
			Aby byla doplněna knihovna ústavu pro rakouský dějezpyt			400	400
			Aby byl opatřen drobnohled pro druhou psychiatrickou kliniku			450	450
			Úpravy v místnostech právnické fakulty			1.900	1.900
			Stavební úpravy v budově hvězdárny universitní (1. částka)			1.400	1.400
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení druhého zoologického ústavu (1. částka)			700	700
			Úprava místnosti pro universitní knihovnu (2. a poslední částka)			1.750	1.750
			Aby opatřeny byly měřicí přístroje ku praktickým cvičením při fysikalně-chemickém ústavě (3. částka)			5.000	5.000
			Mimořádná adjuta a remunerace za příčinou nového katalogisování universitní knihovny			3.000	3.000
			Sníška	980.800	171.000	49.860	1,201.660

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1898	Výdaje řádné 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
				Výdaje (lichž užito býti může až do konce prosince) zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	980.800	171.000	49.860	1,201.660
9	15	2	Universita v Inšpruku	300.900	25.500	. . . . .	326.400
			Aby byly opatřeny přístroje pro ústav psychologie pokusné (1. částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Stavba druhého zemního sklenníku v botanické zahradě	. . . . .	. . . . .	750	750
			Doplatek příspěvků k nemocničním klinikám z roku 1897	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			Zařízení vodovodu v posluchárně, ambulatoři a pracovně kliniky lékařské	. . . . .	. . . . .	500	500
			Aby byla doplněna knihovna universitní (1. částka) .	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení fysikálního ústavu	. . . . .	. . . . .	1.400	1.400
			Aby byly opatřeny elektrické lékařské přístroje pro lékařskou kliniku	. . . . .	. . . . .	380	380
			Aby byl opatřen větší drobnohled pro histologicko-embryologický ústav	. . . . .	. . . . .	500	500
			Úprava čtyř seminářů v místnostech najatých	. . . . .	. . . . .	900	900
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení ústavu pro soudní lékařství (1. částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení pathologicko-anatomického ústavu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	400	400
			Aby byl zařízen a vystrojen kabinet ke zkoumání Röntgenovými paprsky u nemocničných klinik . .	. . . . .	. . . . .	550	550
			Vědecké vystrojení a vnitřní zařízení zdravotnického ústavu	. . . . .	. . . . .	2.800	2.800
			Aby gynaekologická klinika byla vědecky vystrojena a opatřen byl nábytek pro porodnickou kliniku (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Aby opatřena byla díla indologická (3. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Snůška .	1,281.700	196.500	73.040	1,551.240

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška .	1,281.700	196.500	73.040	1,551.240
9	15	3	Universita ve Hradci Štýrském	391.400	20.000	. . . . .	411.400
			Doplatky na kliniky nemocničné a porodnické			15.000	15.000
			Aby byl opatřen drobnohled pro histologicko-embryologický ústav			500	500
			Úpravy bezpečnostní při elektrickém osvětlení knihovny universitní			220	220
			Zřízení římské mosaikové podlahy v universitní budově			183	183
			Nové zařízení plynovodu pro nemocničné kliniky			1.400	1.400
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení mineralogického ústavu			300	300
			Aby opatřen byl nábytek pro chemickou laboratoř paediatrické kliniky			600	600
			Aby byla doplněna knihovna botanického ústavu (1. částka)			100	100
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení zoologicko-zootomického ústavu (1. částka)			300	300
			Ohrazení, zřízení chodníku a sadu u fysikálního a chemického ústavu (1. částka)			3.000	3.000
			Aby zařízena a upravena byla místnost pro sbírku anatomického ústavu (1. částka)			600	600
			Aby byly zhotoveny plány anatomicko-fysiologického, fysikálního a chemického ústavu pro inspekci budovní			900	900
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení geologického ústavu (1. částka)			500	500
			Vnitřní zařízení a vystrojení laboratoře pro pokusnou psychologii			800	800
			Aby byly opatřeny knihy pro universitní knihovnu			2.500	2.500
			Aby doplněn byl vědecký výstroj umělecko-historického ústavu (2. a poslední částka)			500	500
			Aby vědecky byl vystrojen hygienický ústav (2. a poslední částka)			750	750
			Annuita za stavbu universitní budovy ve Štýrském Hradci (8. a 9. pololetní lhůta)			35.500	35.500
		4	University v Praze	820.500	172.000	. . . . .	992.500
			Německá universita:				
			Aby byl zařízen elektrický stejný a střídavý proud při fysikálním ústavě			2.000	2.000
			Snůška .	2,493.600	388.500	138.693	3,020.793

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	2,493.600	388.500	138.693	3,020.793
9	15	4	Opatření a úpravy pro chirurgickou kliniku.			5.660	5.660
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení pro zubní zvláštní ordinaci na polyklinice (1. částka)			500	500
			Zařízení a dotace státovědeckého ústavu			1.800	1.800
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení II. lékařské kliniky			1.000	1.000
			Úpravy v mineralogickém ústavě			450	450
			Úpravy a opravy na budovách německé university v Praze.			20.000	20.000
			Aby doplněn byl vědecký výstroj ústavu pro fysiologii rostlin (2. a poslední částka)			500	500
			Aby opatřen byl přístroj ku promítání světla pro fysiologický ústav (2. a poslední částka)			500	500
			Aby doplněn byl vědecký výstroj botanického ústavu (2. a poslední částka)			400	400
			Úprava a první zařízení fysikalně-chemického ústavu (3. a poslední částka)			300	300
			Opatření přístrojů pro fysikalně-chemický ústav (3. a poslední částka)			1.700	1.700
			Annuity			492	492
			České universita:				
			Doplatek konkurenčních příspěvků za zatímné užívání isolačního pavillonu při všeobecné nemocnici. . .			12.994	12.994
			Úprava fysiologické posluchárny			4.800	4.800
			První vědecké vystrojení zdravotního ústavu			3.000	3.000
			Aby byly opatřeny přístroje ku pracím s Röntgenovými paprsky pro lékařskou fakultu			800	800
			Úpravy na budově dětské kliniky			450	450
			Aby byl doplněn vědecký inventář porodnicko-gynaekologické kliniky			700	700
			Aby byly opatřeny přístroje a nástroje pro pathologicko-anatomický ústav (1. částka)			300	300
			Aby byla vystrojena knihovna právnického a státovědeckého semináře			300	300
			Aby byl zhotoven obraz císaře Pána pro zasedací síň filosofické fakulty			400	400
			Vědecké vystrojení ústavu pro histologii a embryologii (2. a poslední částka)			500	500
			Součet .	2,493.600	388.500	196.239	3,078.339

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	2,493.600	388.500	196.239	3,078.339
9	15	4	Náklad společný:				
			Doplatky na nemocničné kliniky			75.000	75.000
			Na dislokaci klinik následkem dokončení VI. pavillonu ve všeobecné nemocnici			10.000	10.000
			Nové zpracování lístkového katalogu v universitní knihovně (1. částka)			2.185	2.185
			Aby byly opatřeny knihy pro universitní knihovnu (1. částka)			1.000	1.000
			Upravovací práce a dodatečná opatření pro universitní knihovnu (2. částka)			540	540
		5	Universita ve Lvově	266.300	13.000		279.300
			Zařízení a vědecké vystrojení chemické laboratoře			1.800	1.800
			Aby byl zařízen ústav pro dějepis moderního umění (1. částka)			500	500
			Aby byly opatřeny odznaky pro dekana fakulty lékařské			1.600	1.600
			Zákup pozemků pro rozšíření hlavní budovy universitní			40.000	40.000
			Aby doplněno bylo vědecké vystrojení fysikálního ústavu (2. částka)			1.000	1.000
			Vědecké vystrojení a vnitřní zařízení ústavů a klinik při lékařské fakultě			55.000	55.000
			Náhrada annuit rozpočtu dluhu státního			9.788	9.788
		6	Universita v Krakově	378.600	67.000		445.600
			Aby byly upraveny a zařízeny místnosti ústavu pro geologii, zoologii a lékařskou chemii			2.700	2.700
			Aby byla upravena dílna pro mechanika u fysiologického ústavu			600	600
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení mineralogického ústavu			500	500
			Sněška .	3,138.500	468.500	398.452	4,005.452

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	3,138.500	468.500	398.452	4,005.452
9	15	6	Vědecké vystrojení anatomického ústavu (1. částka)			1.000	1.000
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení zdravotnického ústavu (1. částka)			2.000	2.000
			Aby byly opatřeny drobnohledy pro klinická cvičení drobnohledná (1. částka)			400	400
			Vědecké vystrojení ústavu pro srovnávací anatomii (1. částka)			300	300
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení ústavu pro soudní lékařství (1. částka)			250	250
			Aby byly opatřeny Auerovy hořáky plynové pro I. chemický ústav			300	300
			Aby byly opatřeny skříně na nerosty pro mineralogický ústav (1. částka)			345	345
			Nová stavba kliniky oční (2. částka)			20.000	20.000
			Aby opatřeny byly skříně pro geologický ústav (2. částka)			500	500
			Vydání spisů za příčinou 500letého trvání nově založené Jagellonské university (2. částka)			2.000	2.000
			Aby doplněna byla sbírka vyučovacích prostředků a nástrojů pro vyučování porodních babiček při porodnickém oddělení v nemocnici sv. Lazara (2. a poslední částka)			500	500
			Aby zřízena byla dílna pro učebnou stolici hospodářského inženýrství (2. a poslední částka)			500	500
			Aby zakoupena byla sbírka galvanoplastických otisků starých polských pečetí (2. a poslední částka)			350	350
			Aby doplněna byla knihovna filologického semináře (3. a poslední částka)			1.000	1.000
		7	Universita v Černovicích	127.700			127.700
			Koupě drobnohledu pro mineralogický ústav			600	600
			Aby doplněna byla sbírka učebných prostředků pro zeměpis			300	300
			Aby doplněna byla knihovna semináře pro německé právo			200	200
			Stavba obytného domu v botanické zahradě (2. a poslední částka)			8.300	8.300
			Zřízení plynárny pro vodní plyn v budově ústavu (2. a poslední částka)			8.000	8.000
		8	Veškeré university (mezi tím 5.000 franků ve zlatě). . .	17.100			17.100
			Rozšíření zoologicko-zootomické cvičné a pozorovací stanice v Terstě (1. částka)			10.000	10.000
			Subvence na informační cesty professorů universitních		6.000		6.000
			Suma (Titul 15, §§ 1—8) .	3,283.300	474.500	455.297	4,213.097

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
			b) Theologické fakulty, které nejsou spojeny s universitou:				
9	15	9	Katolická theologická fakulta v Salcburku	14.700			14.700
		10	„ „ „ v Olomouci	15.900			15.900
		11	Evangelická theologická fakulta ve Vídni	27.400			27.400
			Suma (Titul 15, §§ 9—11)	58.000			58.000
			c) Vysoké školy technické:				
		12	Vysoké školy technické ve Vídni	300.800			300.800
			První zařízení laboratoře pro učebnou stolici kvasné fysiologie a technické bakteriologie (2. a poslední částka)			1.000	1.000
			Úpravy na budově vysokých škol technických (3. částka)			18.000	18.000
		13	Vysoké školy technické v Hradci Štýrském	114.800			114.800
			Zřízení zahradní klece pro zoologickou stolici			300	300
		14	Vysoké školy technické v Praze	317.300			317.300
			Německé vysoké školy technické:				
			Aby byly opatřeny nástroje pro elektrotechnický ústav (1. částka)			1.000	1.000
			Vědecké vystrojení stolice pro všeobecnou a analytickou chemii (1. částka)			300	300
			České vysoké školy technické:				
			Aby opatřen byl nábytek pro učebnou stolici analytické a anorganické chemie			200	200
			Aby doplněna byla sbírka prostředků vyučovacích pro technickou mikroskopii a zbožíznalství (2. částka)			500	500
		15	Vysoké školy technické v Brně	108.300			108.300
			Dodatečné opatření nábytku			200	200
			Na přednášky o meteorologii a klimatologii			500	500
			Stavební úpravy (2. částka)			100.000	100.000
		16	Vysoké školy technické ve Lvově	123.300			123.300
			Aby byl opatřen nábytek pro vysoké školy technické (1. částka)			1.800	1.800
			Vědecké vystrojení stolice pro praktickou geometrii (1. částka)			1.000	1.000
			Pro vyučování v technickém kreslení při oddělení inženýrském			400	400
			Aby byly opatřeny nástroje k měření mostního napjetí (1. částka)			350	350
			Aby byly opatřeny nástroje pro meteorologickou observatoř			240	240
			Doplatky za stavbu nové vysoké školy technické			35.000	35.000
		17	Veškeré vysoké školy technické	1.050			1.050
			Suma (Titul 15, §§ 12—17)	965.550		160.790	1,126.340

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
9	15	18	Vysoké školy pro zemědělství ve Vídni	135.500	. . . . .	. . . . .	135.500
			Zařízení biologické laboratoře (1. částka)	. . . . .	. . . . .	600	600
			Stavba skleníku a rostlinárny, pak úprava pokusné zahrady při budově ústavu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Aby bylo doplněno vědecké vystrojení stolice pro pěstování rostlin (1. částka)	. . . . .	. . . . .	600	600
			Honoráře za přednášky professorů a docentů z jiných škol vysokých	. . . . .	. . . . .	1.900	1.900
			Dodatečné práce k založení lesnické pokusné a demonstrační zahrady na Wolfersberce	. . . . .	. . . . .	500	500
			Suma (Titul 15, § 18)	135.500	. . . . .	9.600	145.100
		19	Subvence k informačním cestám professorů při vysokých školách technických a při vysoké škole zemědělské	. . . . .	5.000	. . . . .	5.000
		20	Všeobecné správní výdaje vysokých škol technických a vysoké školy zemědělské	700	. . . . .	. . . . .	700
			Veškeré školy vysoké:				
		21	Na vzdělání učitelů pro vysoké školy	. . . . .	. . . . .	31.600	31.600
		22	Pomocné studujícím všech vysokých škol	. . . . .	3.000	. . . . .	3.000
		23	Osobní přídavky řádným professorům při filosofických fakultách universit, pak při vysokých školách technických a při vysoké škole zemědělské ve Vídni	92.000	. . . . .	. . . . .	92.000
			Suma (Titul 15, §§ 1—23)	4,535.050	482.500	657.287	5,674.837
	16		Střední školy.				
		1	Gymnasia	4,879.000	. . . . .	. . . . .	4,879.000
			Rakousy pod Enží:				
			Výměna dvou kamen při ústředním topení v akademickém gymnasiu ve Vídni (I. okres)	. . . . .	. . . . .	2.860	2.860
			Úpravy a opatření pro státní gymnasium ve Vídni (III. okres) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Rámy k obrazům, aby byly umístěny názorné předměty na chodbách a na schodišti státního gymnasia ve Vídni (V. okres) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	760	760
			Opravy na státním gymnasiu v Kremži	. . . . .	. . . . .	1.400	1.400
			Nová stavba a vnitřní úprava státního gymnasia ve Vídni (II. okres, Circusgasse) (2. částka)	. . . . .	. . . . .	130.000	130.000
			Úprava budovy pro státní gymnasium ve Vídni (XIII. okres) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Opatření školních lavic pro státní gymnasium ve Vídni (VI. okres)	. . . . .	. . . . .	341	341
			Snůška	4,879.000	. . . . .	148.361	5,027.361

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška	4,879.000	. . . . .	148.361	5,027.361
9	16	1	Aby rozmnožena byla sbírka vyučovacích prostředků při státním gymnasiu ve Vídni (XIX. okres) (2. částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Úpravy na budově státního gymnasia ve Vídni (XII. okres) (3. částka)	. . . . .	. . . . .	857	857
			Stavební úpravy v akademickém gymnasiu ve Vídni (3. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.605	1.605
			Tyrolsko:				
			Subvence městské obci Hallu na stavbu nové budovy pro tamní františkánské gymnasium (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Úprava záchodů v státním gymnasiu v Inšpruku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	1.900	1.900
			Úpravy na gymnasijní budově v Tridentě (ital. odděl.) (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.120	6.120
			Subvence benediktinskému klášteru Marienberskému na vydržování klášterního gymnasia v Meraně	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Subvence augustinskému klášteru Neustiftskému na vydržování klášterního gymnasia v Brixeně	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
			Štýrsko:				
			Annuity a vedlejší platy za stavbu dvou gymnasijních budov ve St. Hradci (15. a 16. částka)	. . . . .	. . . . .	14.500	14.500
			Korutany:				
			Dodatečné práce při stavbě nové gymnasijní budovy v Celovci (4. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.710	1.710
			Krajina:				
			Oprava hradební zdi botanické zahrady u státního gymnasia v Lublani	. . . . .	. . . . .	1.600	1.600
			Aby opatřeno bylo učivo a nábytek pro státní gymnasium v Kranji	. . . . .	. . . . .	800	800
			Gorice:				
			Školní lavice ve státním gymnasiu v Gorici (1. částka)	. . . . .	. . . . .	420	420
			Istrie:				
			Státní gymnasium v Pulji:				
			Stavba tělocvičny (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	2.760	2.760
			Dalmatsko:				
			Úpravy na státním gymnasiu v Zadře	. . . . .	. . . . .	5.950	5.950
			Školní lavice:				
			Pro státní gymnasium v Zadře	. . . . .	. . . . .	580	580
			Pro státní gymnasium v Splétě	. . . . .	. . . . .	425	425
			Nábytek pro státní nižší gymnasium v Zadře	. . . . .	. . . . .	700	700
			Snůška	4,879.000	. . . . .	205.788	5,084.788

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	4,879.000	. . . . .	205.788	5,084.788
9	16	1	Čechy:				
			Oprava malířských prací v státním gymnasiu v Praze na Novém Městě (české, v Truhlářské ulici) (1. částka)			600	600
			Aby byly opatřeny kreslicí stoly pro státní gymnasium v Praze na Novém Městě (německé, na Příkopě) . .			700	700
			Oprava dvorního průčelí státního gymnasia v Králové Hradci			740	740
			Aby bylo opatřeno vnitřní zařízení a vyučovací prostředky pro státní gymnasium na Královských Vinohradech (německé) (1. částka)			3.000	3.000
			Opravné práce ve vyučovacím nadačním domě v České Lípě			2.960	2.960
			Aby bylo zavedeno plynové osvětlení v státním gymnasiu v Plzni (německé)			1.990	1.990
			Aby bylo opatřeno tělocvičné nářadí pro státní gymnasium v Táboře			500	500
			Aby bylo opatřeno vnitřní zařízení pro státní nižší gymnasium v Prachaticích (1. částka)			2.500	2.500
			Subvence:				
			městské obci Ústí n. L. pro tamní obecní nižší gymnasium			3.000	3.000
			městské obci Benešovu pro tamní obecní gymnasium			1.500	1.500
			městské obci Králové Dvoru pro tamní obecní gymnasium Františka Josefa			3.000	3.000
			Nová budova pro akademické gymnasium v Praze (české) (1. částka)			100.000	100.000
			Nová budova pro státní gymnasium v Praze (Nové Město), Štěpánská ulice (1. částka)			100.000	100.000
			Aby doplněna byla sbírka prostředků vyučovacích při státním gymnasiu na Malé Straně v Praze (české) (2. částka)			800	800
			Aby opatřeny byly vyučovací prostředky pro státní reální a vyšší gymnasium na Smíchově (české) (2. částka)			1.000	1.000
			Morava:				
			Příspěvek k udržovacím úpravám na budově státního gymnasia v Hranicích (německého)			2.689	2.689
			Nová budova pro umístění gymnasia a učitelského ústavu v Olomouci (německého) (2. částka)			50.000	50.000
			Státní gymnasium v Strážnici:				
			Aby byl opatřen školní nábytek			470	470
			Aby byly opatřeny prostředky vyučovací			800	800
			Slezsko:				
			Aby byly zřízeny podlahy a opatřeny školní lavice pro státní gymnasium v Opavě (1. částka)			420	420
			Sněška .	4,879.000	. . . . .	482.457	5,361.457

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška .	4,879.000	. . . . .	482.457	5,361.457
9	16	1	Příspěvek k vnitřní výzdobě kostela sv. Trojice v Bilsku a opatření varhan pro tento kostel	. . . . .	. . . . .	500	500
			Školní lavice pro státní gymnasium v Těšíně (1. částka)	. . . . .	. . . . .	540	540
			Halič:				
			Dostavění státního gymnasia v Buczaczi	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			Vnitřní zařízení státního gymnasia v Buczaczi. . . .	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Krakov:				
			Nová budova pro státní gymnasium u Sv. Anny (2. a poslední částka) a vnitřní zařízení.	. . . . .	. . . . .	76.500	76.500
			Nová budova pro 3. státní gymnasium (2. a poslední částka) a vnitřní zařízení	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Bukovina:				
			Nová budova pro státní nižší gymnasium v Černovicích (1. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			Aby bylo opatřeno tělocvičné nářadí a nábytek pro státní gymnasium v Radovcích (2. částka)	. . . . .	. . . . .	400	400
			Aby byly opatřeny vyučovací prostředky pro státní nižší gymnasium v Černovicích (3. částka). . . .	. . . . .	. . . . .	500	500
			Veškeré království a země radou říšskou zastoupené:				
			Na zdokonalení sbírek vyučovacích	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		2	Školy reálné	1,976.298	. . . . .	. . . . .	1,976.298
			Rakousy pod Enží:				
			Aby byly zřízeny nové podlahy v 5 třídách 1. státní reálky ve Vídni (II. okres)	. . . . .	. . . . .	750	750
			Aby byly opatřeny školní lavice a zavedeno Auerovo světlo žárové v státní reálce ve Vídni (VI. okres) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	480	480
			Oprava střechy, úpravy a opatření pro státní reálku ve Vídni (XV. okres) (1. částka)	. . . . .	. . . . .	1.400	1.400
			Nová budova pro druhou státní reálku ve Vídni (II. okres) (1. částka čítajíc v to převodné)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Úpravy a zařízení 2. státní reálky ve Vídni (II. okres) (poslední částka)	. . . . .	. . . . .	570	570
			Štýrsko:				
			Aby učebna státní reálky v Mariboru byla upravena za domácí kapli	. . . . .	. . . . .	770	770
			Nová budova pro státní reálku ve Št. Hradci (2. částka)	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
			Dalmatsko:				
			Úpravy na budově státní nižší reálky v Zadře	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Snůška .	6,855.298	. . . . .	812.867	7,668.165

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	řádné 1899	mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	6.855.298	. . . . .	812.867	7.668.165
9	16	2	Čechy:				
			Aby byly opatřeny nábytek a vyučovací prostředky pro 3. německou státní reálku v Praze			2.500	2.500
			Úprava slavnostní síně státní reálky v Praze (Nové Město, Ječná ulice, česká) na kapli			1.800	1.800
			Aby bylo opatřeno tělocvičné nářadí pro státní reálku v Praze (Malá Strana, česká) (1. částka)			530	530
			Úpravy a opatření pro státní reálku v Budějovicích (německou) (1. částka)			1.200	1.200
			Zavedení Auerova světla žárového ve státní reálce v Plzni (německé)			420	420
			Opatření nábytku pro státní reálku v Žižkově (1. částka)			1.500	1.500
			Nová budova pro druhou německou reálku v Praze:				
			koupě pozemku . . . . . 110.000 zl.				
			1. stavební částka . . . . . 100.000 „			210.000	210.000
			Aby byl opatřen nábytek pro státní reálku v Královských Vinohradech			6.000	6.000
			Aby byly opatřeny vyučovací prostředky a nábytek pro státní reálku v Praze (Staré Město, česká) . . .			2.300	2.300
			Aby byly opatřeny vyučovací prostředky pro státní reálku v Praze (Malá Strana, česká) (2. částka) . .			500	500
			Morava:				
			Aby byly opatřeny nové místnosti pro českou reálku státní v Brně (2. částka)			40.000	40.000
			Opatření školního nábytku a tělocvičného nářadí pro českou reálku státní v Brně			1.216	1.216
			Subvence moravskému zemskému fondu na vydržování české reálky zemské v Prostějově			4.000	4.000
			Slezsko:				
			Úpravy na budově státní reálky v Těšíně a tamní státní tělocvičny (1. částka)			1.050	1.050
			Opatření nábytku pro státní reálku v Bílsku			780	780
			Halič:				
			Opatření nábytku a prostředků vyučovacích pro státní reálku v Tarnově			1.500	1.500
			Veškerá království a veškeré země v radě říšské zastoupené:				
			Na zdokonalení sbírek vyučovacích			1.000	1.000
			Součet .	6.855.298	. . . . .	1,089.163	7,944.461

(Přímisch.)

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Výdaje: Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	6,855.298	. . . . .	1,089.163	7,944.461
9	16	3	Služební přídavky supplentům	12.000	. . . . .	. . . . .	12.000
		4	Komise zkušebné	5.000	. . . . .	. . . . .	5.000
		5	Kursy pro vzdělání učitelů tělocviku	5.570	. . . . .	. . . . .	5.570
		6	Přídavky za zásluhy professorům	8.000	. . . . .	. . . . .	8.000
		7	Osobní přídavky učitelům náboženství	5.900	. . . . .	. . . . .	5.900
		8	Pomocné a stipendia, pak remunerace kandidatům učitelství a učitelům.	. . . .	. . . . .	33.000	33.000
			Suma (Titul 16, §§ 1—8) .	6,891.768	. . . . .	1,122.163	8,013.931
	17		Biblioteky studijní	30.700	. . . . .	. . . . .	30.700
			Nová vazba porouchaných inkunabulí studijní knihovny olomoucké (1. částka)	. . . . .	. . . . .	180	180
			Suma (Titul 17) .	30.700	. . . . .	180	30.880
	18		Živnostenské vyučování.				
		1	Živnostenské školy:				
			a) Odborné školy pro živnostenské hlavní skupiny (stavební, strojní, textilní, chemický a umělecký průmysl)	1 212.900	. . . . .	. . . . .	1,212.900
			Ústavy učebné a pokusné:				
			Grafický ústav učebný a pokusný ve Vídni:				
			Úpravy (3. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			Vnitřní zařízení upravených místností (3. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	5.765	5.765
			Státní školy živnostenské:				
			Státní průmyslová škola ve Vídni (X. okres obecní):				
			Úpravy na budově státní školy průmyslové . . .	. . . . .	. . . . .	170	170
			Aby doplněno bylo zařízení dílen a opatřeny byly elektrotechnické nástroje (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Státní průmyslová škola v Terstu:				
			Aby byly doplněny vyučovací prostředky elektrotechnického běhu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	500	500
			Aby byly doplněny vyučovací prostředky odborné školy pro zpracování dřeva (1. částka)	. . . . .	. . . . .	350	350
			Snůška .	1,212.900	. . . . .	15.785	1,228.685

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	1 212.900	. . . . .	15.785	1,228.685
9	18	1	Státní průmyslová škola v Praze:				
			Dostavění státní průmyslové školy a vnitřní úprava (2. částka)	. . . . .	. . . . .	92.000	92.000
			Státní škola průmyslová v Liberci:				
			Koupě staveniště k rozšíření mechanicko-technické dílny vyučovací	. . . . .	. . . . .	270	270
			Přístavek k mechanicko-technické dílně vyučovací	. . . . .	. . . . .	1.640	1.640
			Vnitřní zařízení (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Přístavek k státní průmyslové škole (6. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
			Státní průmyslová škola v Pardubicích:				
			Přípravné práce pro státní průmyslovou školu, která bude zřízena	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Státní průmyslová škola na Smíchově:				
			Stavba budovy pro státní průmyslovou školu a vnitřní zařízení (1. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Německá státní průmyslová škola v Brně:				
			Zařízení zvláštního běhu pro elektrotechniku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Státní průmyslová škola v Bílsku:				
			Elektrotechnická zařízení (1. částka)	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
			Příspěvek obci ku přístavku u budovy školní (2. částka)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Státní škola průmyslová ve Lvově:				
			Vnitřní zařízení sádrovny pro modeléry	. . . . .	. . . . .	100	100
			Aby doplněn byl školní nábytek (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	690	690
			Aby doplněno bylo zařízení dílen (2. částka)	. . . . .	. . . . .	250	250
			Aby opatřeny byly knihy pro knihovnu (2. částka)	. . . . .	. . . . .	300	300
			Aby opatřeny byly konstrukční modely stavební (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	250	250
			Státní průmyslová škola v Černovicích:				
			Vnitřní zařízení paralelky jakožto přípravné třídy školy obchodní	. . . . .	. . . . .	385	385
			Suma *(a)* .	1,212.900	. . . . .	235.370	1,448.270

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
9	18	1	*b)* Odborné školy pro jednotlivá živnostenská odvětví	966.600	. . . . .	. . . . .	966.600
			Odborná škola pro strojní vyšívání v Dornbirně:				
			Aby doplněno bylo vnitřní zařízení (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	250	250
			Odborná škola krajkářská v Gossengrüně:				
			Nově zřízené oddělení pro prolamované práce, zařízení, prostředky vyučovací, pracovní látky	. . . . .	. . . . .	300	300
			Odborná škola pro ruční a strojní vyšívání v Kraslici:				
			Náklady na první zařízení (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	2.400	2.400
			Na první opatření děl a vzorných prací prolamovaných (2. částka)	. . . . .	. . . . .	400	400
			Tkalcovská škola v Aši:				
			Zařízení mechanické tkalcovny (6. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	2.500	2.500
			Tkalcovská škola v Brně:				
			Zařízení nové budovy pro odbornou školu a postupné rozšíření ústavu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Zařízení sbírky technologické a sbírky tkanin (4. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	300	300
			Tkalcovská škola v Bruntále:				
			Aby doplněno bylo vnitřní zařízení (2. částka)	. . . . .	. . . . .	600	600
			Tkalcovská škola v Králově Dvoře:				
			Rozšíření tkalcovny ruční a zařízení tkalcovny mechanické (4. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	2.300	2.300
			Tkalcovská škola v Lomnici:				
			Vnitřní a strojní zařízení (2. částka)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Tkalcovská škola v Prostějově:				
			Zařízení mechanické tkalcovny	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Suňška	966.600	. . . . .	22.050	988.650

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
						zlatých rakouského čísla	
			Přenáška .	966.600	. . . . .	22.050	988.650
9	18	1	Tkalcovská škola v Rychnově:				
			Náklady na přesídlení do nové budovy odborné školy a na doplnění vnitřního zařízení	. . . . .	. . . . .	970	970
			Tkalcovská škola v Roketnici:				
			Zřízení mechanické tkalcovny (2. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
			Tkalcovská škola v Rýmařově:				
			Aby zařízeno bylo mechanické provozování (2. částka)	. . . . .	. . . . .	1.250	1.250
			Tkalcovská škola v Šluknově:				
			Aby doplněno bylo oddělení pro mechanické tkalcovství stužek (4. a poslední částka)	. . . . .	. . . . .	650	650
			Tkalcovská škola v Stárkově:				
			Zařízení mechanické tkalcovny (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	2.600	2.600
			Tkalcovská škola v Strakonicích:				
			Vnitřní zařízení (3. částka)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Odborná škola pro textilní průmysl ve Vídni:				
			Nové ruční stavy	. . . . .	. . . . .	200	200
			Odborná škola pro zpracování dřeva v Horách Kašperských:				
			Vnitřní zařízení kovárny (2. částka)	. . . . .	. . . . .	250	250
			Odborná škola pro zpracování dřeva v Brucku n. M.:				
			Vnitřní zařízení kovárny	. . . . .	. . . . .	200	200
			Odborná škola pro zpracování dřeva v Dolhopoli:				
			Vnitřní zařízení (4. částka)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Odborná škola pro zpracování dřeva v Lublani:				
			Zapravení nedoplatků	. . . . .	. . . . .	250	250
			Odborná škola pro skelný průmysl v Boru:				
			Zařízení laboratoře chemické (2. částka)	. . . . .	. . . . .	300	300
			Odborná škola pro skelný a kovový průmysl v Kamenickém Šenově:				
			Vystrojení laboratoře chemické (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	300	300
			Odborná škola pro keramiku v Teplicích:				
			Zavedení Auerova světla žárového	. . . . .	. . . . .	300	300
			Odborná škola pro umělecké zámečnictví v Hradci Králové:				
			Změny v kotelně	. . . . .	. . . . .	200	200
			Součet .	966.600	. . . . .	34.220	1,000.820

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	966.600	. . . .	34.220	1,000.820
9	18	1	Odborná škola pro zpracování železa a oceli ve Vulpmesu:				
			Vnitřní zařízení (4. částka)	. . . . .	. . . . .	3.500	3.500
			Odborná škola pro hodinářský průmysl v Karlsteině:				
			Opatření stroje na řezání koleček a kladnic . .	. . . . .	. . . . .	350	350
			Suma (*b*) .	966.600	. . . . .	38.070	1,004.670
			c) Kreslířské a modelační školy	8.600	. . . . .	. . . . .	8.600
			d) Obecné řemeslnické školy a příbuzné ústavy	94.200	. . . . .	. . . .	94.200
			e) Pokračovací školy a příbuzné ústavy . .	278.900	. . . . .	. . . . .	278.900
			Suma (§ 1) .	2,561.200	. . . . .	273.440	2,834.640
		2	Prostředky k napomáhání a rozšiřování živnostenského vzdělání	140.750	. . . . .	. . . . .	140.750
			Suma (§ 2) .	140.750	. . . . .	. . . . .	140.750
		3	Obchodní školy	95.300	. . . . .	. . . . .	95.300
			Aby pořízeny byly vyučovací texty pro obchodní školy s vlašským a polským jazykem vyučovacím	. . . . .	. . . .	500	500
			Suma (§ 3) .	95.300	. . . . .	500	95.800
		4	Služební příplatky supplentům	800	. . . . .	. . . . .	800
			Suma (Titul 18, §§ 1—4) .	2,798.050	. . . . .	273.940	3,071.990
	19		Specialní ústavy vyučovací.				
		1	Školy pro báby porodní	33.500	16.000	278	49.778
		2	Škola zvěrolékařská a podkovářská ve Lvově	36.900	. . . . .	. . . . .	36.900
		3	Ústav k vyučování řečem východním ve Vídni	5.900	. . . . .	. . . . .	5.900
		4	Učiliště nautická	79.400	14.600	. . . . .	94.000
			Úhrnková potřeba pro astronomicko-meteorologickou observatoř v Terstu	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Úhrnková potřeba pro organické rozšíření a upravení škol nautických (3. částka)	. . . . .	. . . . .	5.330	5.330
			Suma (Titul 19, §§ 1—4) .	155.700	30.600	10.608	196.908

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Suma
							zlatých rakouského čísla
9	20		Školy obecné.				
		1	Ústavy ke vzdělání učitelův a učitelek	1,594.450			1,594.450
			Rakousy pod Enží:				
			Aby byly opatřeny školní lavice pro dívčí měšťanskou školu spojenou s ústavem pro vzdělání učitelek ve Vídni			300	300
			Aby bylo zavedeno Auerovo světlo žárové v ústavě pro vzdělání učitelek ve Vídni			1.950	1.950
			Opatření nábytku, oprava a úprava záchodů v učitelském ústavu ve Vídni (1. částka)			2.000	2.000
			Opravy na budově civilního dívčího pensionátu ve Vídni			1.500	1.500
			Zlepšení zahrady školní při učitelském ústavě ve Vídni (3. částka)			100	100
			Rakousy nad Enží:				
			Úpravy na budově a oprava zahřívárny v pokusné zahradě u učitelského ústavu v Linci (1. částka)			1.910	1.910
			Korutany:				
			Opravy na budově učitelského ústavu v Celovci			1.135	1.135
			Gorice:				
			Kanalisace, urovnání a osazení dvora v ústavě pro vzdělání učitelek v Gorici			1.100	1.100
			Istrie:				
			Aby byly opatřeny vyučovací prostředky a školní lavice pro učitelský ústav v Kopru (1. částka)			345	345
			Dalmatsko:				
			Aby byl opatřen nábytek pro učitelský ústav v Arbanasech			100	100
			Nová budova ústavu pro vzdělání učitelek v Dubrovnice: koupě pozemků 13.500 zl. 1. stavební částka 60.000 „			73.500	73.500
			Čechy:				
			Nová stavba učitelského ústavu v Budějovicích a vnitřní úprava (2. a poslední částka)			76.600	76.600
			Stavební opravy a úpravy v učitelském ústavě v Praze (německém) (2. částka)			2.900	2.900
			Morava:				
			Aby opraveny byly podlahy v německém ústavu učitelském v Brně (1. částka)			910	910
			Aby zřízeny byly prkénkové podlahy v českém ústavu učitelském v Brně (1. částka)			910	910
			Úpravy a opatření nábytku v českém ústavu ke vzdělání učitelek v Brně			1.040	1.040
			Slezsko:				
			Nová stavba ústavu pro vzdělání učitelů a učitelek v Opavě (6. a poslední částka)			109.000	109.000
			Sněška	1,594.450		275.300	1,869.750

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška	1,594.450		275.300	1,869.750
9	20	1	Halič:				
			Nová budova ústavu pro vzdělání učitelek ve Lvově (1. částka)			75.000	75.000
			Nová budova pro učitelský ústav v Samboře (1. částka)			75.000	75.000
			Zřízení kůlny na pokusném poli rolnickém učitelského ústavu v Krosně (1. částka)			600	600
			Aby byl opatřen školní nábytek a tělocvičné nářadí pro učitelské ústavy: v Krosně, Rzeszově, Samboře, Sokale, Stanislavově a Tarnopole			3.405	3.405
			Opatření učebných pomůcek a knih pro učitelské ústavy v Samboře a Tarnově (1. částka)			600	600
			Krakovsko: Aby opatřen byl nábytek pro ústav ke vzdělání učitelů v Krakově			500	500
			Bukovina: Stavba domovních stok a zařízení vodovodu v ústavě ke vzdělání učitelů v Černovicích (větší práce)			600	600
			Veškerá království a země v říšské radě zastoupené: Zvláštní běhy pro abiturienty středních škol při učitelských ústavech			2.620	2.620
		2	Služební přídavky supplentům při ústavech ke vzdělání učitelův a učitelek	500			500
		3	Stipendia kandidatům učitelství			100.000	100.000
		4	Přídavky za zásluhy učitelům při ústavech ke vzdělání učitelův a učitelek	4.000			4.000
		5	Učebné běhy pro učitele měšťanských škol	16.000			16.000
		6	Příplatky státní k fondům normálních škol	151.112			151.112
		7	Na zvelebení obecných škol v Tyrolsku			38.000	38.000
		8	Remunerace učitelům obecných škol za zvláštní zásluhy o vyučování hudbě	1.000			1.000
		9	Podpora hospodářským učebným běhům a školním zahrádkám s obecnými školami spojeným	9.000			9.000
		10	Příspěvky pro školy obecné a měšťanské	135.853			135.853
			Tyrolsko: Podpora německým školám obecným vjižním Tyrolsku			15.000	15.000
			Istrie: Koupě staveniště pro státní obecnou školu v Pulji (1. částka)			12.000	12.000
			Suma (Titul 20, §§ 1—10)	1,911.915		598.625	2,510.540
	21		Přídavky k substitučním platům supplentů			70.000	70.000
	22		Fundace a příspěvky.				
		1	Fundace	44.296			44.296
		2	Příspěvky	141.226	71.500	4.025	216.751
			Suma (Titul 22, §§ 1 a 2)	185.522	71.500	4.025	261.047
			Dohromady (Kapitola 9, titul 15—22)	16,508.705	584.600	2,736.828	19,830.133
			Veškerá suma (Kapitola 9, titul 1—22)	26,557.419	732.250	3,707.491	30,997.160

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			X. Ministerium financí.				
10			**A. Vlastní náklad státní.**				
			Správa finanční.				
	1		Řízení centrální (počítajíc k němu oddělení účetní a odborná oddělení účetní)	1,416.200			1,416.200
			Podíl v stavebních úpravách v erární budově ve Vídni, I., Singerstrasse č. 17 (2. částka)			6.300	6.300
			Úpravy v úřední budově v Johannesgasse č. 5			3.550	3.550
			Náklad na tisk katalogu knihovny finančního ministeria			1.000	1.000
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Vídni, 3. okres (2. částka)			100.000	100.000
	2		Finanční ředitelstva zemská, finanční ředitelstva a finanční ředitelstva okresní, inspektorové finanční a úřadové pro vyměřování poplatkův	4,240.750			4,240.750
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Vídni, 3. okres (2. částka)			100.000	100.000
			Stavba úřední budovy v St. Hradci (1. částka)			200.000	200.000
			Podíl v nákladech na přístavek k úřední budově v Celovci a na potřebné úpravy v ní (1. částka)			6.200	6.200
			Stavba úřední budovy na Poříčí v Praze (2. částka)			50.000	50.000
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Novém Sączi			40.000	40.000
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Lvově			3.050	3.050
	3		Služba přímých daní v I. stolici, správa ústřední, administrace berničné a služba přímých daní u okresních hejtmanství	2,808.100	555.000		3,363.100
			Podíl v nákladech na přístavek a úpravy úřední budovy v Oberhollabruně			5.100	5.100
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Mistelbachu			10.000	10.000
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Deutsch-Landsberce			6.800	6.800
			Podíl v nákladech na vystavění patra na úřední budovu v Běláku			3.000	3.000
			Podíly v nákladech na zakoupení radnice v Benešově a stavba 2. patra			2.257	2.257
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy ve Vrchlabí			2.268	2.268
	4		Státní pokladna ústřední, výplatna ministerská, hlavní pokladny zemské a zemské pokladny finanční, též výplatny zemské	469.600		5.500	475.100
			Podíl v nákladech na stavební úpravy v erární budově ve Vídni, I., Singerstrasse č. 17 (2. částka)			11.600	11.600
			Podíl v nákladech na přístavek k úřední budově v Celovci a úpravy v této budově (1. částka)			5.300	5.300
			Sněška .	8,934.650	555.000	561.925	10,051.575

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	8,934.650	555.000	561.925	10,051.575
10	5		Stráž finanční (v tom 74.005 zl. ve zlatě)	8,389.700	. . . . .	. . . . .	8,389.700
			Podíl v nákladech na novou stavbu v Maedru	. . . . .	. . . . .	5.500	5.500
			Podíl v nákladech na zřízení studny v úřední budově v Hinterrisse	. . . . .	. . . . .	65	65
			Podíl v nákladech na upravení domu pro finanční stráž v Schoppernavě	. . . . .	. . . . .	1.552	1.552
			Podíl v nákladech na novou stavbu úřední budovy v Šostanji	. . . . .	. . . . .	4.322	4.322
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Knittelfeldě	. . . . .	. . . . .	6.455	6.455
			Podíl v nákladech na úpravy v exgeneralátní budově v Splětě	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Podíl v nákladech na kasárnu finanční stráže v Grkovči	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Novém Sączi	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Aby byly zřízeny lepší přibytky pro finanční stráž v Bukovině (3. částka)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			Aby byla zřízena studně v Sauczyně	. . . . .	. . . . .	310	310
			Ohrazení pozemků u kasárny stráže finanční v Sadagoře	. . . . .	. . . . .	287	287
			Náklady na zakoupení parníků	. . . . .	. . . . .	177.600	177.600
	6		Úřadové berniční, pak finanční a soudní depositní pokladny ve Vídni, pak důchodkový úřad v Terstu a Praze	5,620.310	. . . . .	22.600	5,642.910
			Podíl v nákladech na stavbu budovy úřední ve Welse	. . . . .	. . . . .	28.000	28.000
			Podíl v nákladech na stavbu budovy úřední v Mezzolombardě	. . . . .	. . . . .	14.570	14.570
			Podíl v nákladech na koupi domu ve Welsberce	. . . . .	. . . . .	4.355	4.355
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Vransku	. . . . .	. . . . .	8.200	8.200
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy v Knittelfeldě	. . . . .	. . . . .	8.500	8.500
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy v Šostanji	. . . . .	. . . . .	7.055	7.055
			Podíl v nákladech na přístavek k úřední budově v Celovci a úpravy v ní (1. částka)	. . . . .	. . . . .	5.300	5.300
			Podíl v nákladech na úpravu domu v Ledči	. . . . .	. . . . .	1.575	1.575
			Podíl v nákladech na koupi radnice v Benešově a vystavění 2. poschodí	. . . . .	. . . . .	3.970	3.970
			Podíl v nákladech na upravení úřední budovy ve Vrchlabí	. . . . .	. . . . .	2.655	2.655
			Podíl v nákladech na koupi a úpravu 3 dalších budov v Chotěboři	. . . . .	. . . . .	14.500	14.500
			Suška .	22,944.660	555.000	917.296	24,416.956

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška .	22,944.660	555.000	917.296	24,416.956
10	6		Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Bilsku	. . . . .	. . . . .	6.450	6.450
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Novém Sączi	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
	7		Prokuratury finanční	569.670	. . . . .	. . . . .	569.670
			Podíl v nákladech na přístavek k úřední budově v Celovci a úpravy v ní (1. částka)	. . . . .	. . . . .	545	545
	8		Správa celní (v tom 115.541 zl. ve zlatě)	1,912.090	. . . . .	364	1,912.454
			Podíl v nákladech na novou stavbu v Maedru . . .	. . . . .	. . . . .	5.500	5.500
			Podíl v nákladech na novou budovu v Tridentě . . .	. . . . .	. . . . .	21.600	21.600
			Podíl v nákladech na úpravu domu pro celnici v Schoppernavě	. . . . .	. . . . .	518	518
			Podíl v nákladech na zřízení studně v úřední budově v Hinterrisse	. . . . .	. . . . .	65	65
			Podíl v nákladech na úpravy v exgeneralátní budově ve Splětě	. . . . .	. . . . .	6.000	6.000
			Náklady na zřízení městiště u celní expositury v Nowosielici	. . . . .	. . . . .	1.570	1.570
			Zřízení studně u vedlejší celnice v Guranegri	. . . . .	. . . . .	203	203
	9		Katastr daně pozemkové a jeho evidence	1,315.000	. . . . .	. . . . .	1,315.000
			Revise katastru daně pozemkové	. . . . .	. . . . .	300.000	300.000
			Podíl v nákladech na přístavek k úřední budově v Celovci	. . . . .	. . . . .	13.200	13.200
			Náklad na úpravy v archivě map v Zadře	. . . .	. . . . .	3.300	3.000
			Suma (Kapitola 10, titul 1—9) .	26,741.420	555.000	1,286.611	28,583.031

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
11			Obecná správa pokladničná.				
	1		Ztráta na minci u společných výdajů ve zlatě (5,179.014 zl.)	986.000			986.000
	2		Špína a ražebné u zlatých opotřebovaných mincí k roztavení odevzdaných			14.000	14.000
	3		Náklady na ražení zlatých zemských mincí měny korunové podle zákona ze dne 2. srpna 1892 (Z. Ř. č. 130)			12.195	12.195
	4		Náklad na ražení stříbrných korunek a broncových mincí a náklady na opatření kovu k broncovým mincím			363.000	363.000
	5		Náklady na zřízení kontrolních závaží pro zemské zlaté mince měny korunové			10.000	10.000
	6		Náhrady stranám	10.000			10.000
	7		Fond taxy vojenské	1,148.613			1,148.613
	8		Náklady na statistiku měny a jinaké výdaje s tím spojené	8.000			8.000
	9	1	Rozličné výdaje	29.660			29.660
		2	Provise bankám za provedené peněžní transakce a jiné takové výdaje			12.400	12.400
	10	1	Subsistenční přídavky státním úředníkům nejnižších čtyř důstojenských tříd a státnímu učitelstvu			2,970.600	2,970.600
		2	Mimořádné podpory jinakým státním zřízencům			920.000	920.000
	11		Zúročná záloha Krajině za příčinou zemětřesení r. 1895 (3. a poslední částka)			500.000	500.000
	12		Záloha Štýrsku na udržování upravovacích staveb Murských (3. částka)			45.000	45.000
	13		Odměny z podílu pokladny státní v přebytcích pokut důchodkových	100.000			100.000
			Suma (Kapitola 11, titul 1—13)	2,282.273		4,847.195	7,129.468

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince) 1898	řádné 1899	mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			B. Náklad na dobývání, vybírání a spravování příjmů státních.				
10			Daně přímé.				
	1		Náhrady a odměny stranám a veřejným organům za jejich spolupůsobení při vyhledávání a na jisto postavení základů berních, též při vymáhání daní . .	123.000	. . . . .	. . . . .	123.000
	2		Náhrada některým stranám v Dalmatsku, které byly dříve daně zproštěny, za příčinou zavedení daně pozemkové (důchody za decimu)	2.300	. . . . .	. . . . .	2.300
	3		Náklad na dobývání daní exekucemi, čítajíc v to i denní plat výpomocným osobám zaměstnaným při pracích pro vymáhání daní	970.000	. . . . .	. . . . .	970.000
	4		Úděly fondům zemským	. . . . .	3,000.000	. . . . .	3,000.000
			Suma (Kapitola 12, titul 1—4) .	1,095.300	3,000.000	. . . . .	4,095.300
13			Clo.				
	1		Vrácené důchodky zajištěné	876.000	. . . . .	. . . . .	876.000
	2		Nazpět dané důchodky	228.500	. . . . .	. . . . .	228.500
	3		Úhrnkové náklady správní	1,400.000	. . . . .	. . . . .	1,400.000
			Suma (Kapitola 13, titul 1—3) .	2,504.500	. . . . .	. . . . .	2,504.500
14			Dávky nepřímé.				
	1		Daň potravní:				
			Výlohy správní	1,569.420	. . . . .	. . . . .	1,569.420
			Nové stavby	. . . . .	. . . . .	22.000	22.000
	2	1	Navrácené zajištěné důchodky	650.000	. . . . .	. . . . .	650.000
		2	Nazpět dané důchodky při poruchu ve výrobě kořalky	250	. . . . .	. . . . .	250
		3	Nazpět dané důchodky při poruchu ve výrobě piva .	10.500	. . . . .	. . . . .	10.500
		4	Nazpět dané důchodky z diskonta	645.000	. . . . .	. . . . .	645.000
		5	Nazpět dané důchodky z přirážky ku pivní dani za pivo ve Vídni a v Terstu uvařené a za potravní čáru těchto měst vyvezené	222.000	. . . . .	. . . . .	222.000
		6	Všechny jinaké vrácené důchodky	72.250	. . . . .	. . . . .	72.250
	3		Restituce daně potravní:				
		1	za vývoz kořalky přes hranici celní	2.700	. . . . .	. . . . .	2.700
		2	„ „ piva „ „ „	1,000.000	. . . . .	. . . . .	1,000.000
	4		Bonifikace daně potravní:				
		1	za vývoz kořalky přes hranici celní	530.000	. . . . .	. . . . .	530.000
		2	„ „ cukru „ „ „	6,250.000	. . . . .	. . . . .	6,250.000
		3	hospodářským líhovarům	2,950.000	. . . . .	. . . . .	2,950.000
	5		Náhrada propinačním oprávněncům v Haliči a v Bukovině	1,100.000	. . . . .	. . . . .	1,100.000
			Suma (Kapitola 14, titul 1—5) .	15,002.120	. . . . .	22.000	15,024.120

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
15			Sůl:				
	1		Náklad na výrobu a koupi soli	3,851.100			3,851.100
			Nové stavby, koupě nemovitostí a jiná vydání mimořádná			303.000	303.000
	2		Výdaje spojené s prodejem soli	235.000			235.000
			Suma (Kapitola 15, titul 1 a 2)	4,086.100		303.000	4,389.100
16			Tabák:				
	1		Výdaje správní	1,327.200			1,327.200
	2		Náklad na zpracování a opatření tabáku (v němž jest 12,678.000 zl. ve zlatě)	17,664.000	15,800.000		33,464.000
			Nové stavby:				
			Stavba dělnických domků (3. částka), stavba nové strojovny s komínem a zřízení nových lázní pro dělníky v Hainburce			45.000	45.000
			Úpravovací stavby pro umístění hlavního skladiště na tabák a pro zřízení vlečné dráhy ve Vídni (Rennweg)			24.000	24.000
			Zbývající úpravy u nové továrny na tabák ve Vídni (Ottakring)			150.000	150.000
			Stavba továrního skladiště v Linci (2. částka)			38.000	38.000
			Stavba továrny, pak zřízení ohřívárny ve Fürstenfeldě (2. částka)			50.000	50.000
			Přístavek k továrně v Celovci (2. částka)			40.000	40.000
			Zřízení kladkové dráhy a ohrazení nového skladiště, pak zřízení domku pro vrátného a strážce v Jáchymově			20.000	20.000
			První část nákladu na novou tabákovou továrnu v Písku			50.000	50.000
			První část nákladu na novou tabákovou továrnu v Tachově			50.000	50.000
			Stavba úřední budovy úřadu pro zakupování tabáku v Gruži a skladiště při úřadě pro zakupování tabáku v Sinji, jakož i přístavek ke skladišti při úřadě pro zakupování tabáku v Imoscích			100.000	100.000
			Zřízení lázní pro dělníky v Budějovicích			8.000	8.000
			Zřízení lázní pro dělníky v Sacce			7.000	7.000
			Zřízení dělnické jídelny v Novém Jičíně			10.000	10.000
			Stavba prodejového skladiště tabáku v Olomouci (3. a poslední částka)			6.000	6.000
			Prodejové skladiště v Novém Sączi			30.000	30.000
			Sněška	18,991.200	15,800.000	628.000	35,419.200

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáš a .	18,991.200	15,800.000	628.000	35,419.200
16	2		Úprava a přístavek prodejového skladiště tabákového ve Lvově	. . . . .	. . . . .	8.000	8.000
			Menší stavby a koupě pozemků při tabákové správě čítajíc k tomu menší stavební úpravy pro blaho veřejné	. . . . .	. . . . .	40.000	40.000
	3		Výdaje s prodejem tabáku spojené	837.000	. . . . .	. . . . .	837.000
			Suma (Kapitola 16, titul 1—3) .	19,828.200	15,800.000	676.000	36,304.200
17			Kolky	889.200	. . . . .	. . . . .	889.200
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Vídni, 3. okres (2. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
18			Taxy a poplatky z jednání právních	926.000	. . . . .	. . . . .	926.000
19			Loterie	9,934.000	. . . . .	. . . . .	9,934.000
			Podíl v nákladech na stavbu nové úřední budovy ve Vídni, 3. okres (2. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Praze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	22.000	22.000
20			Mýta	22.500	. . . . .	. . . . .	22.500
21			Punzování	125.130	. . . . .	4.000	129.130
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Praze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.925	6.925
22			Zvláštní plat z výčepu, drobného prodeje pálených lihových nápojů a z obchodu s nimi	27.100	. . . . .	. . . . .	27.100
			Suma (Kapitola 14—22) .	50,840.350	15,800.000	1,233.925	67,874.275
			Jmění státní.				
23			Budovy dikasterijní	195.994	. . . . .	900	196.894
			a) Koupě budov ve Vídni	. . . . .	. . . . .	770.000	770.000
			b) Podíl v ceně trhové za dům ve Vídni, I., Ebendorferstrasse č. 7 (4. částka)	. . . . .	. . . . .	34.995	34.995
			c) Annuita za dům čís. 755 v Ottakrince (41. částka) .	. . . . .	. . . . .	179	179
			d) Státní příspěvek k opravě hradu Karlštejna v Čechách (větší potřeby 2. částka)	. . . . .	. . . . .	17.700	17.700
			Suma (Kapitola 23) .	195.994	. . . . .	823.774	1,019.768
24			Fiskality a odúmrtí	17.000	. . . . .	. . . . .	17.000
25			Tiskárna dvorní a státní ve Vídni	2,022.725	. . . . .	. . . . .	2,022.725
26			Mincovnictví	495.348	. . . . .	. . . . .	495.348
			Nová zařízení závodní	. . . . .	. . . . .	16.000	16.000
			Podíl v nákladech na stavbu úřední budovy v Praze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	6.925	6.925
			Celkem (Kapitola 10—26) .	86,194.910	19,355.000	8,214.430	113,764.340

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
27			**XI. Ministerium obchodu.**				
			A. Vlastní náklad státní.				
	1	1	Řízení centrální (mezi tím 1.200 zl. ve zlatě)	404.400	40.000	110.370	554.770
		2	Pro studie o založení průplavů plavebních			37.300	37.300
		3	Subvence smíšené prutské komisi (15.000 franků = 6.000 zl. ve zlatě)			7.140	7.140
		4	Na tuzemské výstavy zemské, odborné a krajinské, též na výstavy cizozemské, pro které není povolen úvěr zvláštní			12.000	12.000
		5	Subvence c. k. rakouskému museu obchodnímu			40.000	40.000
		6	Subvence pro účastenství ve světové výstavě r. 1900 v Paříži (2. částka)			200.000	200.000
			Suma (Titul 1, §§ 1—6)	404.400	40.000	406.810	851.210
	2		Napomáhání živnostem:				
		1	Napomáhání živnostem drobným	87.900	37.100	50.000	175.000
		2	Tisk návrhů zákonů v živnostenském oboru a příslušné práce předběžné, subvence odborných listů a spolků, vydání k ostatním zvláštním živnostenským účelům		4.000		4.000
		3	Aby byla zvelebena výroba strun a šmytců v Rudohoří		1.000		1.000
			Suma (Titul 2, §§ 1—3)	87.900	42.100	50.000	180.000
	3		Služba statistická:				
		1	Založení statistiky obchodu s cizozemskem	227.400			227.400
		2	Náklady na jinaké statistické publikace a na list „Austria“	23.700			23.700
			Suma (Titul 3, §§ 1 a 2)	251.100			251.100
	4		Udržování budov výstavy světové v c. k. Pratru	25.200		6.900	32.100
	5		Živnostenská inspekce	181.360			181.360
	6		Ústavy ke zkoušení střelných zbraní ručních	17.780			17.780
	7	1	Služba cejchovní	475.940			475.940
		2	Aby doplněna byla stanice elektrická			1.950	1.950
		3	Aby doplněna byla stanice pro vodoměry a strojní zařízení			2.190	2.190
		4	Náklady na pořízení normalů, normalních a pomocných přístrojů			3.620	3.620
		5	Podíl v nákladech na novou stavbu budovy úřední v Deutsch-Landsberce (2. částka)			3.000	3.000
			Suma (Titul 7, §§ 1—5)	475.940		10.760	486.700
	8	1	Služba přístavní a námořsko-zdravotní	571.320	194.900		766.220
		2	Vydání při Neretvě	1.680			1.680
			Sněška	573.000	194.900		767.900

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	573.000	194.900	. . . . .	767.900
27	8	3	Nové stavby ve Přímoří:				
			Mimořádné a nové stavby přístavní.				
			Servola u Terstu. Státní příspěvek ke zřízení pracovního nábřeží před vysokými pecemi (1. částka)			12.000	12.000
			Záliv Milský. Aby byly položeny dva těžké poplavky zakotvovací			10.000	10.000
			Rovinj. Zřízení pracovního nábřeží (zbytek)			6.000	6.000
			Cres. Prodloužení přístavacího mola (zbytek)			5.750	5.750
			Krk. Stavba zdi pobřežní v pozadí přístavu (zbytek)			3.500	3.500
			Nerezine na ostrově Lošinji. Stavba hráze přístavací a ochranné (2. částka)			6.000	6.000
			Pola. Stavba přístavacího mola (6. částka)			7.000	7.000
			Zřízení nových uvazovacích sloupů			1.000	1.000
			Zřízení výstrah na mělčinách			1.000	1.000
			Opatření santorinské země			5.000	5.000
			Suma (Titul 8, § 3)			57.250	57.250
		4	Nové stavby v Dalmatsku:				
			a) **Mimořádné a nové stavby přístavní.**				
			Splét. Koupě pozemků pro stavby přístavní			670	670
			Pučišče na ostrově Brači. Zřízení zdi přístavní (1. částka)			5.000	5.000
			Zader. Vystavění mola na zevnitřním břehu (2. částka)			10.000	10.000
			Kale na ostrově Ugljane. Stavba hráze ochranné a přístavací (2. částka)			5.000	5.000
			Seget. Stavba mola a zdi pobřežní (zbytek)			2.200	2.200
			Kutleša. Prodloužení hráze ochranné (zbytek)			2.500	2.500
			Sugjurac na ostrově Šipani. Stavba hráze ochranné a přístavací (2. částka)			4.000	4.000
			Vodice. Zřízení hráze ochranné a přístavací (3. částka)			5.000	5.000
			Trogir. Zřízení zdi pobřežní (3. částka)			5.000	5.000
			Trstenik. Zřízení hráze ochranné a přístavací (3. částka)			15.000	15.000
			Gruž. Zřízení zdi pobřežní (3. částka)			12.000	12.000
			Herceg Nový v Boce kotorské. Prodloužení hráze ochranné a přístavací (3. částka)			10.000	10.000
			Omiš. Zřízení ochranného a přístavacího mola (5. částka)			6.000	6.000
			Zřízení nových uvazovacích sloupů			3.000	3.000
			Zřízení výstrah na mělčinách			1.000	1.000
			Opatření země santorinské			10.000	10.000
			b) Mimořádné a nové mořské a přístavní majáky.				
			Kremik u Primoštěna. Zřízení mořského majáku (V. řádu)			3.700	3.700
			Jesep Galisnik u Hvaru. Zřízení mořského majáku (VI. řádu)			2.000	2.000
			Suma (Titul 8, § 4)			102.070	102.070
			Snůška .	573.000	194.900	159.320	927.220

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	573.000	194.900	159.320	927.220
27	8	5	Stavba a udržování přístavních kolejí v Terstu:				
			a) splátka kapitálu, 18. částka	. . . . .	. . . . .	25.000	25.000
			b) 4% úroky z kapitálu 289.095 zl. 89 kr. koncem roku 1897 zbývajícího	. . . . .	. . . . .	11.570	11.570
			Suma (Titul 8, § 5) .	. . . . .	. . . . .	36.570	36.570
		6	Podpora obchodnímu loďstvu	. . . . .	. . . . .	533.000	533.000
		7	Převodné za nabytí pozemků ve Sv. Sobotě, aby byl upraven tamní přístav pro petrolej	. . . . .	. . . . .	1.970	1.970
		8	Stavba parníku záchranného	. . . . .	. . . . .	95.000	95.000
			Suma (Titul 8, §§ 1—8) .	573.000	194.900	825.860	1,593.760
	9	1	Provozování c. k. skladišť v Terstu	358.970	. . . . .	. . . . .	358.970
		2	Annuita na cenu trhovou za hangary na mole III, jež paroplavební společnost rakouského Lloydu státu přenechala	. . . . .	. . . . .	44.630	44.630
		3	Náhrada annuit rozpočtu dluhu státního	. . . . .	. . . . .	458.500	458.500
			Suma (Titul 9, §§ 1—3) .	358.970	. . . . .	503.130	862.100
			Suma (Titul 1—9) .	2,375.650	277.000	1,803.460	4,456.110
	10		**B. Pošty a telegraf.**				
		1	Osobní platy (81.430 zl. ve zlatě)	23,676.750	. . . . .	. . . . .	23,676.750
		2	Věcné potřeby provozovací (24.710 zl. ve zlatě)	16,364.240	. . . . .	. . . . .	16,364.240
		3	Vydání, která nepatří k vlastnímu nákladu správnímu (16.000 zl. ve zlatě)	632.600	. . . . .	. . . . .	632.600
			Dále mimořádná vydání:				
		4	Nové stavby a úpravy:				
			Podíl v nákladech na stavbu budovy úřední ve Vrchlabí	. . . . .	. . . . .	29.219	29.219
			Podíl v nákladech na stavbu budovy úřední v Riedě	. . . . .	. . . . .	27.000	27.000
			Upravovací a ohrazovací práce na staveništi pro poštovskou budovu v Karlových Varech (1. částka)	. . . . .	. . . . .	41.750	41.750
			Stavba budovy úřední v Ústí n. L. (1. částka)	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Na úpravu nových nebo na rozšíření dosavadních úřadů	. . . . .	. . . . .	82.350	82.350
		5	Subvence ke starobnímu zaopatření poštovských a telegrafních zřízenců, kteří nejsou státní	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—5) .	40,673.590	. . . . .	380.319	41,053.909
		6	Náklad na opatření a převzetí stavebních materiálií, nástrojů, rekvisit atd., na zřízení, udržování, opravu a úpravu telegrafních a telefonních vedení	500.000	. . . . .	. . . . .	500.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—6) .	41,173.590	. . . . .	380.319	41,553.909
	11		**C. Spořitelní úřad poštovský.**				
		1	Správní výdaje a dotace reservních fondů	2,247.200	. . . . .	. . . . .	2,247.200
		2	Obchodní přebytek pošt odevzdaný	. . . . .	1,329.580	. . . . .	1,329.580
			Suma (Titul 11, §§ 1—2) .	2,247.200	1,329.580	. . . . .	3,576.780
			Celkem (Titul 1—11) .	45,796.440	1,606.580	2,183.779	49,586.799

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užíto býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užíto býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
28			**XII. Ministerium železničné.**				
	1		Správa ústřední (mezi tím 110.000 zl. ve zlatě) . . .	9,731.600	. . . . .	321.500	10,053.100
	2		Generalní inspekce k rakouským železnicím	222.600	. . . . .	. . . . .	222.600
	3		Ústřední úřad pro dirigování vozů rakouských železnic státních	232.700	. . . . .	. . . . .	232.700
	4		Vozba po propachtovaných železnicích státních a tratech připojovacích:				
		1	Propachtované trati připojovací:				
			Podmokelská trať:				
			Zvláštní vydání, která k vlastním nákladům provozovacím nenáležejí	20	. . . . .	. . . . .	20
			Na nepředvídané opravy a dodatečná opatření na všech propachtovaných tratech připojovacích	. . . . .	. . . . .	2.500	2.500
			Suma (Titul 4, § 1) .	20	. . . . .	2.500	2.520
			Propachtované dráhy státní:				
		2	Státní dráha Čáslav-Závratec a Čáslav-Močovice:				
			a) Náhrada vozebních nákladů	44.600	. . . . .	. . . . .	44.600
			b) Zvláštní výdaje k vlastním vozebním nákladům nenáležející	1.080	. . . . .	. . . . .	1.080
			Na investice z investičního fondu sestátněných tratí rak. společnosti drah místních	. . . . .	. . . . .	2.800	2.800
			Suma (Titul 4, § 2) .	45.680	. . . . .	2.800	48.480
		3	Státní dráha Königshan-Žacléř:				
			a) Náhrada vozebních nákladů	14.600	. . . . .	. . . . .	14.600
			b) Zvláštní výdaje k vlastním vozebním nákladům nenáležející	200	. . . . .	. . . . .	200
			Na investice z investičního fondu sestátněných tratí rak. společnosti drah místních	. . . . .	. . . . .	10.500	10.500
			Suma (Titul 4, § 3) .	14.800	. . . . .	10.500	25.300
			Suma (Titul 4, §§ 1—3) .	60.500	. . . . .	15.800	76.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
28	5		Státní vozba železniční:				
		1	Ústřední služba ředitelstev drah státních:				
			Výdaje osobní	5,394.440			5,394.440
			Věcné potřeby provozovací	374.260			374.260
		2	Dohled k drahám a udržování drah:				
			Výdaje osobní (mezi tím 4.300 zl. ve zlatě)	4,912.300			4,912.300
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 6.560 zl. ve zlatě)	11,278.100			11,278.100
		3	Služba staniční a jízdní:				
			Výdaje osobní (mezi tím 111.360 zl. ve zlatě)	17,861.580			17,861.580
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 540 zl. ve zlatě)	2,090.320			2,090.320
		4	Doprava vlaků a udržování prostředků vozebních:				
			Výdaje osobní (mezi tím 34.210 zl. ve zlatě)	11,668.700			11,668.700
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 24.470 zl. ve zlatě)	10,099.800			10,099.800
		5	Pomocné ústavy vozební:				
			Výdaje osobní	1,111.200			1,111.200
			Věcné potřeby provozovací	1,001.500			1,001.500
		6	Jinaké výdaje vozební:				
			Výdaje osobní (mezi tím 1.680 zl. ve zlatě)	864.700			864.700
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 3,020.440 zl. ve zlatě)	6,894.200			6,894.200
		7	Jinaké výdaje k vlastním nákladům provozovacím nenáležející:				
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 2.400 zl. ve zlatě)	331.000			331.000
		8	Výdaje na obchod solní:				
			Věcné potřeby provozovací	1,114.800			1,114.800
		9	Úhrnkové výdaje na státní vozbu drah místních, u kterých nemohl zdělán býti zevrubný rozpočet, poněvadž nedostává se potřebných dat	170.700			170.700
			Suma (Titul 5, §§ 1—9)	75,167.600			75,167.600
		10	Smluvené úroky a amortisace:				
			Půjčka úvěrního ústavu:				
			Úroky a splátka kapitálu	819.000			819.000
			Stavební kapitál tratí z Broumova k říšským hranicím:				
			Úroky a splátka kapitálu ve zlatě 24.080 zl.				
			Roční důchod pro duchcovsko-podmokelskou a pražsko-duchcovskou železnici podle článku III úmluvy ze dne 26. dubna 1884, vztažmo dle úmluvy ze dne 25. července 1892 a protokolu ze dne 14. srpna 1896	3,179.500			3,179.500
			Srážka	4,027.160			4,027.160

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	4,027.160	. . . . .	. . . . .	4,027.160
28	5	10	Výdaj pro uherskou západní dráhu (štýrskou trať) podle úmluvy ze dne 22. prosince 1888:				
			Důchod podle § 7 úmluvy . . . . . 331.010 zl.				
			Úroky a amortisace investiční půjčky z roku 1890 podle § 6 úmluvy . . . . 63.780 „	394.790	. . . . .	. . . . .	394.790
			Renta pro první uhersko-haličskou železnici (haličskou trať) podle § 8 úmluvy ze dne 20. prosince 1888	1,449.830	. . . . .	. . . . .	1,449.830
			Výdaj pro železnici lvovsko-černovicko-sučavskou:				
			Podle článku V úmluvy ze dne 8. března 1894 jakožto úplata za přenechání vozby státu, a to:				
			za trať lvovsko-černovickou za r. 1897 . . . . . 1,500.000 zl.				
			za trať černovicko-sučavskou za r. 1898 . . . . . 700.000 „	2,200.000	. . . . .	. . . . .	2,200.000
			Annuity za zákup čtyř šestin videňské dráhy spojovací, a to:				
			jedné šestiny severní dráhy císaře Ferdinanda náležející (12. annuita) . 32.320 zl.				
			jedné šestiny priv. rakouské severozápadní dráhy a jedné šestiny společnosti rakousko-uherské státní dráhy náležející (10. annuita) . . . 67.000 „				
			jedné šestiny společnosti priv. jižní dráhy náležející (4. annuita) . . . 33.000 „	132.320	. . . . .	. . . . .	132.320
			Suma (Titul 5, § 10) .	8,204.100	. . . . .	. . . . .	8,204.100
	11		Vydání mimořádná:				
			Aby byl rozmnožen kancelářský nábytek v centrále některých ředitelstev státních drah	. . . . .	. . . . .	33.800	33.300
			Aby byly doplněny předměty k zařízení a vystrojení staniční a dopravní služby ustanovené, čítajíc v to prostředky nakládací	. . . . .	. . . . .	55.000	55.000
			Souška .	. . . . .	. . . . .	88.800	88.800

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			Přenáška			88.800	88.800
28	5	11	Nové založení a opravy v zařízení pro elektrický proud silný a nástroje a přístroje k ohledávání potřebné			100.000	100.000
			Zálohou zapravené doplatky k pensijnímu ústavu úředníků drah státních, aby byl započten služební čas odsloužený poddůstojníky s certifikátem, kteří bezprostředně přestoupili do státní služby železniční			28.400	28.400
			Vedení telegrafní, telefonní a signální, přístroje a úpravy			176.500	176.500
			Provádění pokusů a novot.			30.000	30.000
			Amortisační kvota za elektrické osvětlení ve stanici Stanislavovské (rovně).			1.500	1.500
			Vložení kolejnic z oceli plávkové			768.600	768.600
			Větší náklad při vkládání výhybek se železnými podklady na místo pražců dřevěných.			50.000	50.000
			Větší náklad při vkládání impraegnovaných a tvrdých pražců na místo neimpraegnovaných a měkkých			100.000	100.000
			Výměna dřevěných mostů za konstrukce definitivní			90.000	90.000
			Konkurrenční příspěvky k úpravě řek, ke stavbě silnic atd.			20.000	20.000
			Průmyslová kolej z Friedburgu-Lengavy až do Schneegattern pro c. k. generalní ředitelství nejv. soukromých a rodinných statků (11. částka)			7.400	7.400
			Ochrana strání a svahů, jakož i ochranné stavby proti lavinám, stavby spodní, vedlejší závody atd.			350.000	350.000
			Vložení nových a sesílení dosavadních mostů			150.000	150.000
			Přijímací budovy a obydlí pro úředníky na trati sv. hypolitsko - leobersdorfsko - gutensteinské a pöchlarnsko-kienbersko-gamingské (14. částka).			27.100	27.100
			Obnova vozidel menší hodnoty, která již ke správce se nehodí			1,750.000	1,750.000
			Různé úpravy a změny vozidel			100.000	100.000
			Aby lokomotivy opatřeny byly měřidly rychlosti			5.000	5.000
			Zlepšení vody napájecí, po případě zřízení tlakostrojů			120.000	120.000
			Suma (Titul 5, § 11)			3,963.300	3,963.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné 1898	Výdaje řádné 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
				jichž užito býti může až do konce prosince			
				zlatých rakouského čísla			
28	5	12	Investice z těchto fondů investičních:				
			a) Haličské dráhy arcivévody Karla Ludvíka:				
			Meliorace a rozličné stavby doplňovací			5.400	5.400
			b) Trati Rakouské společnosti drah místních:				
			Rozšíření stanic připojovacích a úprava železničných tratí za příčinou připojení nových cizích drah			84.500	84.500
			Meliorace a rozličné doplňovací stavby			66.500	66.500
			c) Železnice Lvovsko-černovicko-sučavské:				
			Rozšíření dílen ve Stanislavově			168.500	168.500
			Meliorace a rozličné doplňovací stavby			19.500	19.500
			d) Trati Černovicko-novosielické:				
			Meliorace a rozličné doplňovací stavby			1.600	1.600
			e) České západní dráhy:				
			Rozšíření stanice Plzeňské			81.000	81.000
			f) Moravské dráhy pohraničné:				
			Meliorace a rozličná doplňovací zařízení			32.600	32.600
			g) Moravsko-slezské dráhy ústřední:				
			Meliorace a rozličné rozšiřovací úpravy			43.800	43.800
			Suma (Titul 5, § 12)			503.400	503.400
		13	Investice ze zbytku kauce, kterou správa bývalé Plzeňsko-březenské dráhy složila za příčinou meliorací a rozličných staveb doplňovacích			29.600	29.600
			Suma (Titul 5, §§ 1—13)	83,371.700		4,496.300	87,868.000
	6		Paroplavba po jezeru Bodamském.				
		1	Správa všeobecná:				
			Věcné potřeby provozovací	350			350
		2	Služba plavební:				
			Výdaje osobní (mezi tím 11.800 zl. ve zlatě)	102.500			102.500
			Věcné potřeby provozovací	41.980			41.980
		3	Výdaje udržovací:				
			Věcné potřeby provozovací	32.670			32.670
		4	Jinaké výdaje:				
			Výdaje osobní	3.100			3.100
			Věcné potřeby provozovací (mezi tím 100 zl. ve zlatě)	2.300			2.300
		5	Mimořádná vydání:				
			Rozšíření stavební a výdaje nepředvídané			1.600	1.600
			Suma (Titul 6, §§ 1—5)	182.900		1.600	184.500
			Veškerá suma (Kapitola 28, titul 1—6)	93,802.000		4,835.200	98,637.200

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Suma
							zlatých rakouského čísla
29			**XIII. Ministerium orby.**				
			A. Vlastní náklad státní.				
	1		Řízení centrální	377.368		3.000	380.368
			Annuita za koupi domu v I. okresu, Ebendorferstrasse 7			30.000	30.000
	2		Státní ústavy vyučovací a pokusné	189.355		4.500	193.855
			Koupě pozemků pro vyučovací ústav ve Splítě a jeho filiálku			40.000	40.000
			Zdi proti ohni a postupné přikrytí střechy na budově lesnického ústavu pokusného v Mariabrunně (1. částka)			3.000	3.000
	3		Zemědělství:				
		1	Subvence		1,440.000	200.000	1,640.000
		2	K udržování upravovacích staveb na řece Zilji (16. částka)			5.175	5.175
		3	Zbytek státního příspěvku v roce 1895 a 1896 nevyzdviženého k nákladům na dokonání prací ve druhé upravovací stanici Adiže ze Gmünda do Masetta			7.835	7.835
		4	*a)* Státní příspěvek meliorančnímu fondu (14. částka)			850.000	850.000
			b) Vydání meliorančního fondu podle rozpočtu			849.777	849.777
		5	Státní příspěvek, aby byla dokonána a doplněna úprava Rýna zahrazením přítoků v rakouském obvodě rýnském podle vorarlberského zákona zemského ze dne 9. května 1897 (1. částka)			69.300	69.300
		6	Na vyhubení mšice révové			250.000	250.000
		7	Nezúročné zálohy, aby opět zřízeny byly vinice mšicí révovou zničené, podle zákona ze dne 28. března 1892, Z. Ř. č. 61			160.000	160.000
		8	Náklad na správu a vydržování erárních staveb vysušovacích u Aquileje	3.570			3.570
			Aby opět zřízeny byly splavy a vyklizovací práce u těchto staveb (2. částka)			7.000	7.000
	4		Orgánové pro dohled k zemědělství	479.702	103.000	3.000	585.702
			Snůška	1,049.995	1,543.000	2,482.587	5,075.582

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné 1898	řádné 1899	mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
					zlatých rakouského čísla		
			Přenáška .	1,049.995	1,543.000	2,482.587	5,075.582
29	5		Úřadové horní	294.620	. . . . .	27.400	322.020
			Podíl v nákladech na novou stavbu budovy úřední v Praze (2. částka)	. . . . .	. . . . .	17.000	17.000
	6		Vyučovací ústavy hornické	116.550	. . . . .	20.600	137.150
	7		Státní chov koní (mezi tím 50.000 zl. ve zlatě)	1,996.650	. . . . .	8.800	2,005.450
			Nové stavby a přístavky u státního hřebčince v Radovicích	. . . . .	. . . . .	9.100	9.100
			Nové stavby a upravovací práce při dvoře na odchovávání hříbat v Nadvorně	. . . . .	. . . . .	4.300	4.300
			Suma (Titul 1—7) .	3,457.815	1,543.000	2,569.787	7,570.602
			B. Lesnictví, statky a hornictví:				
	8		Lesnictví a statky:				
		1	Ředitelstva lesův a statkův	416.650	. . . . .	1.500	418.150
		2	Státní lesy a statky	4,353.700	. . . . .	. . . . .	4,353.700
		3	Nové stavby a koupě nemovitostí	. . . . .	. . . . .	141.840	141.840
		4	Vyměřování, vyhraničení a zařízení provozovací . . .	. . . . .	. . . . .	35.200	35.200
		5	Výkup a upravení služebností	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
		6	Jiná mimořádná vydání	. . . . .	. . . . .	26.250	26.250
		7	Náprava škod povodněmi r. 1897 vzniklých	. . . . .	. . . . .	200.000	200.000
		8	Školy lesnické	21.670	. . . . .	. . . . .	21.670
			Suma (Titul 8, §§ 1—8) .	4,792.020	. . . . .	409.790	5,201.810
	9		Díla horní:				
		1	Výdaje ústřední	31.238	. . . . .	. . . . .	31.238
		2	Ostatní c. k. díla horní	6,720.170	. . . . .	. . . . .	6,720.170
		3	Nové stavby a produktivná zařízení a koupě nemovitostí	. . . . .	. . . . .	155.303	155.303
		4	Příspěvek k uspořádání pokladen bratrských . . .	. . . . .	. . . . .	85.505	85.505
			Suma (Titul 9, §§ 1—4) .	6,751.408	. . . . .	240.808	6,992.216
			Suma (Titul 8 a 9) .	11,543.428	. . . . .	650.598	12,194.026
			Dohromady (Kapitola 29, titul 1—9) .	15,001.243	1,543.000	3,220.385	19,764.628

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
30			**XIV. Ministerium práv.**				
	1		Řízení centrální	286.700			286.700
	2		Nejvyšší soud	529.350			529.350
	3		Správa soudní v královstvích a zemích	23,215.000			23,215.000
			Větší náklad za příčinou zakládání nových knih pozemkových			90.000	90.000
			Větší náklad za příčinou zřízení nových soudů, pak za příčinou změn osobních			60.000	60.000
			Větší náklad za příčinou zavedení nového civilního řádu soudního:				
			a) na úpravy a přinájmy místností soudních			250.000	250.000
			b) na nábytek úřední			300.000	300.000
			c) na opatření razítek			35.000	35.000
			d) aby soudy přistoupily k checkovému a odúčtovacímu řízení poštovské spořitelny			30.000	30.000
			e) aby byly doplněny knihovny úřední			50.000	50.000
			f) platy soudních inspektorů včetně cestovného			52.000	52.000
			g) cestovné kancelářských instruktorů			40.000	40.000
	4		Nové stavby správy soudní:				
			Rakousy pod Enží:				
		1	Koupě domu v X. okresu ve Vídni (9. částka)			903	903
		2	Koupě domu č. 755 v Ottakrinku (22. částka)			673	673
		3	Koupě kasáren soudní stráže ve Vídni (28. a poslední částka)			329	329
		4	Stavba společné úřední budovy v Tulně (1. částka)			20.000	20.000
			Rakousy nad Enží:				
		5	Na větší práce při stavbě věznice v Ischlu a na topeniště, ke 24.000 zl. na r. 1894 rozpočteným další částka			1.500	1.500
		6	Stavba soudní budovy a věznice ve Welse (4. částka)			130.000	130.000
			Solnohradsko:				
		7	Stavba věznice v Mattsee			4.800	4.800
			Sníška	24,031.050		1,065.205	25,096.255

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	24,031.050	. . . . .	1,065.205	25,096.255
30	4		Tyrolsko:				
		8	Stavba věznice v Brunecku (1. částka)	. . . . .	. . . . .	12.000	12.000
		9	Stavba společné úřední budovy v Mezzolombardě . .	. . . . .	. . . . .	15.033	15.033
		10	Vnitřní úprava její	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
		11	Koupě společné úřední budovy ve Welsberce	. . . . .	. . . . .	9.646	9.646
		12	Stavba soudní budovy a věznice v Bozeně (6. částka) .	. . . . .	. . . . .	100.000	100.000
			Štýrsko:				
		13	Koupě budovy okresního soudu ve Feldbachu, (13. částka)	. . . . .	. . . . .	2.314	2.314
		14	Stavba věznice a úprava úřední budovy v Deutsch-Landsberce	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
		15	Stavba budovy úřední ve Vransku	. . . . .	. . . . .	8.800	8.800
		16	Vnitřní úprava její	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
		17	Stavba budovy úřední v Knittelfeldě	. . . . .	. . . . .	14.929	14.929
		18	Vnitřní úprava její	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
		19	Stavba budovy úřední v Šoštanji	. . . . .	. . . . .	4.470	4.470
		20	Vnitřní úprava její	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
		21	Stavba budovy úřední ve Voitsberce	. . . . .	. . . . .	52.300	52.300
		22	Stavba budovy krajského soudu v Mariboru (1. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Korutansko:				
		23	Koupě domu čís. 20/21 ve Feldkirchenu (4. částka) .	. . . . .	. . . . .	2.432	2.432
			Krajina:				
		24	Koupě a úprava kasárny v Novém Městě k účelům soudním, další částka	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		25	Stavba budovy soudní v Lublani (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
			Přímoří:				
		26	Stavba soudní budovy a věznice v Terstu (1. částka)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Dalmatsko:				
		27	Stavba soudní a věznické budovy v Šibenice (1. částka)	. . . . .	. . . . .	50.000	50.000
		28	Stavba soudní budovy v Zadru (2. částka)	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
			Snůška .	**24,031.050**	. . . . .	1,607.129	25,638.179

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	24,031.050	. . . . .	1,607.129	25,638.179
30	4		V Čechách:				
		29	Stavba nové budovy pro trestní soud v Praze (4. částka)		. . . . .	100.000	100.000
		30	Koupě domu číslo 8 na Spálené ulici v Praze pro rozšíření budovy trestního soudu (13. částka)		. . . . .	600	600
		31	Stavba nové soudní a věznické budovy v Plzni (2. částka)		. . . . .	70.000	70.000
		32	Nová stavba soudního domu v Král. Vinohradech (4. částka)		. . . . .	16.950	16.950
		33	Koupě domů čís. 7 a 8 v Ledči (3. částka)		. . . . .	5.800	5.800
		34	Koupě domu číslo 395 na Smíchově (23. částka) . .		. . . . .	1.610	1.610
		35	Stavba společné úřední budovy v Hostinném, dalších		. . . . .	20.000	20.000
		36	Koupě společné úřední budovy v Benešově		. . . . .	3.632	3.632
		37	Na vystavění druhého poschodí na této budově . .		. . . . .	9.760	9.760
		38	Na stavbu věznice v Kraslicích čítajíc v to náklady na stavební správu		. . . . .	10.500	10.500
		39	Na úpravu společné úřední budovy ve Vrchlabí . .		. . . . .	11.360	11.360
		40	Na opravu (jako umělecká památka cenného) průčelí na úřední budově v Prachaticích		. . . . .	1.000	1.000
		41	Na stavbu soudní budovy v Žižkově (1. částka) . .		. . . . .	40.000	40.000
		42	Na stavbu soudní budovy a trestnice v Trutnově (1. částka)		. . . . .	50.000	50.000
			Na Moravě:				
		43	Na stavbu soudní budovy a věznice v Olomouci (3. částka)		. . . . .	60.000	60.000
		44	Na stavbu soudní budovy a věznice v Uh. Hradišti za nepředvídané práce, zejména za zřízení příjezdné silnice a studně, dalších		. . . . .	5.400	5.400
		45	Vnitřní její úprava (zbytek)		. . . . .	1.414	1.414
		46	Na stavbu soudní budovy a věznice v Jihlavě (1. částka)		. . . . .	40.000	40.000
		47	Na stavbu soudní budovy ve Šternberce včetně nákladu na staveniště (1. částka)		. . . . .	20.000	20.000
			Slezsko:				
		48	Stavba budovy úřední ve Skočově (2. částka)		. . . . .	24.500	24.500
		49	Stavba budovy úřední v Bílsku		. . . . .	22.800	22.800
			Západní Halič:				
		50	Stavba soudní a věznické budovy v Jasle (poslední částka)		. . . . .	14.000	14.000
		51	Stavba budovy krajského soudu v Novém Sączi . . .		. . . . .	50.000	50.000
		52	Rozšíření soudní budovy a věznice ve Wadowicích (zbytek)		. . . . .	26.000	26.000
			Sněška .	24,031.050	. . . . .	2,212.455	26,243.505

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Přenáška .	24,031.050	. . . . .	2,212.455	26,243.505
30	4		Východní Halič:				
		53	Stavba soudní budovy ve Lvově, zbytek	. . . . .	. . . . .	46.500	46.500
		54	Vnitřní úprava třetího dílu jejího (2. částka)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
		55	Úroky nákladů od obce Stryjské za stavbu tamní soudní budovy a věznice zapravených	. . . . .	. . . . .	8.482	8.482
		56	Stavba budovy soudní ve Zborowě (2. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
		57	Stavba budovy soudní v Žydaczowě (zbytek)	. . . . .	. . . . .	7.000	7.000
		58	Stavba budovy úřední v Kamionce strumilové (2. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
		59	Stavba budovy soudní v Gwozdzci (1. částka) . . .	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
			V Bukovině:				
		60	Stavba budovy úřední v Seretu (2. částka)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
	5		Trestnice	2,612.000	. . . . .	. . . . .	2,612.000
	6		Nové stavby trestnic:				
			V Čechách:				
		1	Na stavbu trestnice na Pankráci a v Nuslích u Prahy, úroky, pak annuity a náhrada berního paušalu za příčinou opatření peněz ke stavbě	. . . . .	. . . . .	48.000	48.000
			V Západní Haliči:				
		2	Stavba skladiště pro košíkářství v trestnici Wisniczské	. . . . .	. . . . .	7.100	7.100
		3	Krytba trestnice ve Wisniczi	. . . . .	. . . . .	13.197	13.197
	7		Potřeba konsulského soudu vyššího v Cařihradě (13.000 zl. ve zlatě)	15.470	. . . . .	. . . . .	15.470
			Veškerá suma (Kapitola 30, titul 1—7) .	26,658.520	. . . . .	2,407.734	29,066.254
31			**XV. Nejvyšší účtárna**	176.600	. . . . .	. . . . .	176.600
32			**XVI. Etát pensijní.**				
	1		Obecný pensijní etát správy civilní (mezi tím 1.757 zl. ve zlatě)	22,868.000	. . . . .	. . . . .	22,868.000
	2		Společné pense civilní	40.000	. . . . .	. . . . .	40.000
			Z toho srazí se 23procentní částka, kterou zapravují země koruny Uherské	9.200	. . . . .	. . . . .	9.200
			Zbývá .	30.800	. . . . .	. . . . .	30.800
			Veškerá suma (Kapitola 32, titul 1 a 2) .	22,898.800	. . . . .	. . . . .	22,898.800

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1898)	Výdaje: řádné (jichž užito býti může až do konce prosince 1899)	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
			XVII. Subvence a dotace.				
33			**A. Fondům zemským a obcím.**				
	1		Zemskému fondu rakouskému pod Enží	50.000			50.000
	2		Bukovině	220.905			220.905
	3		Obci Vídeňské	182.000			182.000
			Suma (Kapitola 33, titul 1—3)	452.905			452.905
34			**B. Ústavům dopravním.**				
	1		Subvence:				
		1	Lloydu rakouskému:				
			a) Mílné, v notách	2,910.000			2,910.000
			b) Náhrada poplatků za jízdy s průplavem Suezským (522.822 zl. ve zlatě)	623.600			623.600
		2	Paroplavební společnosti Dunajské, v notách	250.000			250.000
		3	Železnici žitavsko-liberecké (30.000 zl. ve zlatě)	35.700			35.700
	2		Zálohy nezúročné:				
			Paroplavební společnosti Dunajské, v notách			250.000	250.000
	3		Zálohy čtyrprocentní:				
			A. Zaručeným železnicím s vlastní svou vozbou:				
			a) Jihoseveroněmecké železnici spojovací, ve stříbře			1,021.600	1,021.600
			b) Rakouské severozápadní dráze, ve stříbře			380.000	380.000
			c) Rakousko-uherské společnosti železnice státní:				
			Síti doplňovací, v notách			450.000	450.000
			B. Místním železnicím se státní zárukou:				
			a) Schwarzenava—Světlá, v notách			22.200	22.200
			b) Mor. Budějovice—Jamnice, v notách			23.800	23.800
			c) Karlovy Vary—Johannesgeorgenstadt, v notách			25.000	25.000
			d) Jindřichův Hradec—Nová Bystřice, v notách			6.200	6.200
			e) Kostelec—Telč, v notách			6.000	6.000
			f) Svitavy—Polička—Skuteč, v notách			43.600	43.600
			g) Trident—říšská hranice u Tezze (Valsugánská dráha), v notách			179.600	179.600
			h) Tržič—(Ronchi)—Červiňan, v notách			60.000	60.000
			i) Podklošter—Š. Mohor (dráha Ziljská), v notách			50.000	50.000
			k) Vodňany—Prachatice, v notách			11.000	11.000
			l) Benešov—Vlašim, v notách			16.000	16.000
			m) Německý Brod—Humpolec, v notách			12.300	12.300
			Suma (Kapitola 34, titul 1—3)	3,819.300		2,557.300	6,376.600
			Dohromady (Kapitola 33 a 34)	4,272.205		2,557.300	6,829.505

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné, jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné 1899	Suma
							zlatých rakouského čísla
35			**XVIII. Dluh státní.**				
			A. Společný dluh státní:				
	1		Úroky (mezi tím 1,687.579 zl. ve zlatě)	114,971.480	. . . . .	. . . . .	114,971.480
			Z nich srazí se roční příspěvek zemí koruny Uherské . .	30,160.839	. . . . .	. . . . .	30,160.839
			Zbývá .	84,810.641	. . . . .	. . . . .	84,810.641
	2		Splácení dluhu (mezi tím 1,419.220 zl. ve zlatě) . .	11,313.211	. . . . .	. . . . .	11,313.211
			Z toho se srazí roční příspěvek zemí koruny Uherské ve stříbře	150.000	. . . . .	. . . . .	150.000
			Zbývá .	11,163.211	. . . . .	. . . . .	11,163.211
			Suma (Titul 1 a 2) .	95,973.852	. . . . .	. . . . .	95,973.852
			B. Státní dluh království a zemí na říšské radě zastoupených:				
	3		Úroky (mezi tím 25,477.434 zl. ve zlatě)	69,117.755	. . . . .	. . . . .	69,117.755
	4		Splácení dluhu (mezi tím 1,317.100 zl. ve zlatě) .	3,893.303	. . . . .	. . . . .	3,893.303
			Suma (Titul 3 a 4) .	73,011.058	. . . . .	. . . . .	73,011.058
	5		Splácení dluhu podle článku IV. zákona ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33	1,169.000	. . . . .	. . . . .	1,169.000
			Dohromady (Kapitola 35, titul 1—5) .	170,153.910	. . . . .	. . . . .	170,153.910
36			**XIX. Správa dluhu státního.**				
	1		Výdaje na správu společného dluhu přechodného (70%)	128.450	. . . . .	. . . . .	128.450
	2		Výdaje na správu přechodného dluhu, který není společný	14.500	. . . . .	. . . . .	14.500
	3		Výdaje na správu upraveného dluhu (mezi tím 41.500 zl. ve zlatě)	62.640	. . . . .	44.600	507.240
			Suma (Kapitola 36, titul 1—3) .	605.590	. . . . .	44.600	650.190

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdaje státní	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1898	Výdaje: řádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Výdaje: mimořádné jichž užito býti může až do konce prosince 1899	Suma
				zlatých rakouského čísla			
			Rekapitulace.				
1			I. Nejvyšší dvůr	4,650.000			4,650.000
2			II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva	76.864			76.864
3			III. Rada říšská	1,174.462		133.800	1,308.262
4			IV. Soud říšský	23.300			23.300
5			V. Rada ministerská	1,317.521		1.800	1,319.321
6			VI. Příspěvek k nákladům na společné záležitosti	46,672.790	72,398.285	2,393.454	121,464.529
7			VII. Ministerium vnitra	21,708.485	123.231	5,600.772	27,432.488
8			VIII. Ministerium obrany zemské	822.460	22,826.025	424.196	24,072.681
9			IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování	26,557.419	732.250	3,707.491	30,997.160
10 až 26			X. Ministerium financí	86,194.910	19,355.000	8,214.430	113,764.340
27			XI. Ministerium obchodu	45,796.440	1,606.580	2,183.779	49,586.799
28			XII. Ministerium železniční	93,802.000		4,835.200	98,637.200
29			XIII. Ministerium orby	15,001.243	1,543.000	3,220.385	19,764.628
30			XIV. Ministerium práv	26,658.520		2,407.734	29,066.254
31			XV. Nejvyšší účtárna	176.600			176.600
32			XVI. Ctát pensijní	22,898.800			22,898.800
33 a 34			XVII. Subvence a dotace	4,272.205		2,557.300	6,829.505
35			XVIII. Dluh státní	170,153.910			170,153.910
36			XIX. Správa dluhu státního	605.590		44.600	650.190
			Veškerá suma potřeby	568,563.519	118,584.371	35,724.941	722,872.831

Částka druhá. — Uhrazení potřeb.

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				zlatých rakouského čísla		
1			**I. Nejvyšší dvůr**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
2			**II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
3			**III. Rada říšská**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
4			**IV. Soud říšský**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
5			**V. Rada ministerská.**			
	1		Úřední noviny	662.300	. . . . .	662.300
	2		Korrespondenční kancelář telegrafní	129.000	. . . . .	129.000
			Suma (Kapitola 5, titul 1 a 2)	791.300	. . . . .	791.300
6			**VI. Společné záležitosti**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
7			**VII. Ministerium vnitra.**			
	1		Ústřední správa	25.400	. . . . .	25.400
	2		Výtěžek Zákonníka říšského	73.727	. . . . .	73.727
	3		Správa politická v jednotlivých zemích	282.799	. . . . .	282.799
	4		Veřejná bezpečnost	724.334	. . . . .	724.334
	5		Stavba silnic	47.079	41.968	89.047
	6		Stavby vodní	94.255	90.434	184.689
			Suma (Kapitola 7, titul 1—6)	1,247.594	132.402	1,379.996
8			**VIII. Ministerium obrany zemské.**			
	1		Obrana zemská	120.900	. . . . .	120.900
	2		Vojenská stráž policejní	54.288	. . . . .	54.288
	3		Četnictvo	233.491	. . . . .	233.491
			Suma (Kapitola 8, titul 1—3)	408.679	. . . . .	408.679
9			**IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování.**			
			A. Centrál.			
	1		Ústřední správa	300	. . . . .	300
	2		Dozor ke školám	25	. . . . .	25
	3		Museum umělecké a průmyslové	13.850	. . . . .	13.850
	4		Ústřední komise statistická	4.250	. . . . .	4.250
	5		Geologický ústav říšský	4.620	250	4.870
	6		Ústřední ústav pro meteorologii a magnetismus zemský	3.450	. . . . .	3.450
			Součet	26.495	250	26.745

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
			Přenáška .	26.495	250	26.745
9	7		Příjmy pro účely umělecké a archaeologické:			
			a) Příjmy pro účely umělecké:			
		1	Akademie výtvarných umění ve Vídni	4.600	. . . . .	4.600
		2	Umělecká akademie v Praze	8.830	. . . . .	8.830
			Příspěvek města Prahy k zakoupení staveniště pro novou budovu (2. částka)	. . . . .	20.000	20.000
		3	Umělecká škola v Krakově	220	. . . . .	220
			b) Příjmy pro účely archaeologické:			
		4	Přímoří	400	. . . . .	400
			Suma (Kapitola 9, titul 1—7) .	40.545	20.250	60.795
			B. Kultus.			
	8		Příjmy fondů náboženských:			
			a) Příjmy fondův:			
		1	V Rakousích pod Enží	668.400	. . . . .	668.400
		2	V Rakousích nad Enží	89.900	. . . . .	89.900
		3	V Salcbursku	5.400	. . . . .	5.400
		4	V Tyrolsku (mezi tím 872 zl. ve zlatě)	103.000	. . . . .	103.000
		5	Ve Vorarlbersku	1.500	. . . . .	1.500
		6	Ve Štýrsku	172.800	. . . . .	172.800
		7	V Korutanech	73.800	. . . . .	73.800
		8	V Krajinsku	27.200	. . . . .	27.200
		9	V Trsťansku	11.300	. . . . .	11.300
		10	V Gorici	24.800	. . . . .	24.800
			Z kmenového jmění fondu náboženského	. . . . .	6.600	6.600
		11	V Istrii	17.200	. . . . .	17.200
		12	V Dalmatsku	33.900	. . . . .	33.900
			Z kmenového jmění fondu náboženského	. . . . .	32.000	32.000
		13	V Čechách	851.300	3.355	854.655
		14	Na Moravě a ve Slezsku	616.800	. . . . .	616.800
			Z kmenového jmění fondu náboženského	. . . . .	91.000	91.000
		15	V Haliči	480.900	. . . . .	480.900
			Z kmenového jmění fondu náboženského	. . . . .	100.000	100.000
		16	V Krakovsku (mezi tím 4.064 zl. ve zlatě)	34.700	. . . . .	34.700
			Z kmenového jmění fondu náboženského	. . . . .	70.000	70.000
		17	V Bukovině	4	260	264
			Suma (Titul 8, §§ 1—17) .	3,212.904	303.215	3,516.119
		18	*b)* Příjmy z lesův a statků fondův náboženských .	1,202.020	80	1,202.100
			Z kmenového jmění náboženských fondů:			
			V Rakousích pod Enží	. . . . .	3.200	3.200
			V Rakousích nad Enží	. . . . .	5.000	5.000
			V Krajině	. . . . .	5.250	4.250
			V Haliči	. . . . .	5.300	5.300
			Suma (Titul 8, § 18)	1,202.020	18.830	1,220.850
			Suma (Titul 8, §§ 1—18) .	4,414.924	322.045	4,736.969
	9		Fundace a příspěvky k účelům církve katolické:			
			Příspěvky	8.500	2.760	11.260
			Dohromady (Kapitola 9, titul 8 a 9) .	4,423.424	324.805	4,748.229

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				zlatých rakouského čísla		
			C. Vyučování.			
			Vysoké školy.			
9	10	1	University	158.620	. . . . .	158.620
			Universitý v Praze:			
			Universitní statky Michle a Malešice:			
			Splátka za zřízení sladovny a ledničce v Malešicích .	. . . . .	1.023	1.023
		2	Fakulty theologické	11.200	. . . . .	11.200
		3	Vysoké školy technické	132.000	. . . . .	132.000
		4	Vysoká škola zemědělská ve Vídni	13.000	. . . . .	13.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—4) .	314.820	1.023	315.843
	11		Školy střední.			
		1	Gymnasia	162.428	. . . . .	162.428
			Rakousy pod Enží:			
			Příspěvky obce Vídeňské			
			a) pro státní gymnasium ve Vídni (XIII. okres, Hietzing)	. . . . .	10.000	10.000
			b) pro státní vyšší gymnasium ve Vídni (XII. okres, Meidling)	. . . . .	1.000	1.000
			Rakousy nad Enží:			
			Od městské obce Riedské, aby zaplacena byla půjčka 60.000 zl. (*3.* částka)	. . . . .	2.000	2.000
			Tyrolsko:			
			Rozličné příjmy	. . . . .	220	220
		2	Reálky	82.143	. . . . .	82.143
			Příspěvek městské obce Tarnopolské k opatření vyučovacích prostředků (2. částka)	. . . . .	500	500
		3	Veškeré střední školy:			
			Výtěžek z prodeje školních marek	1,217.000	. . . . .	1,217.000
			Suma (Titul 11, §§ 1—3)	1,461.571	13.720	1,475.291
	12		Živnostenské vyučování.			
		1	Živnostenské školy:			
			a) Odborné školy pro hlavní průmyslová odvětví . .	76.000	. . . . .	76.000
			Příspěvek města Smíchova ke stavbě a k zařízení budovy pro státní průmyslovou školu	. . . . .	100.000	100.000
			b) Odborné školy pro jednotlivá průmyslová odvětví	35.950	. . . . .	35.950
			c) Kreslířské a modellační školy	1.400	. . . . .	1.400
			d) Obecné řemeslnické školy a příbuzné ústavy . . .	25.050	. . . . .	25.050
		2	Prostředky pro živnostenské vzdělání	3.307	. . . . .	3.307
		3	Obchodní školy	3.200	. . . . .	3.200
		4	Veškeré živnostenské školy	200	. . . . .	200
			Suma (Titul 12, §§ 1—4) .	145.107	100.000	245.107
	13		Specialní ústavy vyučovací.			
		1	Školy pro báby porodní	3.152	. . . . .	3.152
		2	Škola zvěrolékařská a podkovářská ve Lvově	4.700	. . . . .	4.700
		3	Učiliště nautická	8.210	. . . . .	8.210
			Suma (Titul 13, §§ 1—3) .	16.062	. . . . .	16.062
	14		Školy obecné.			
		1	Ústavy pro vzdělávání učitelův a učitelek	85.900	. . . . .	85.900
		2	Stipendia pro kandidaty učitelství, vrácená	. . . . .	388	388
		3	K zvelebení školství obecného, vrácené zálohy	. . . . .	210	210
		4	Státní školy obecné	5.270	. . . . .	5.270
			Suma (Titul 14, §§ 1—4) .	91.170	598	91.768

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
9	15		Fundace a příspěvky.			
		1	Příspěvky	18.638		18.638
			Suma (Titul 15)	18.638		18.638
			Dohromady (Kapitola 9, titul 10—15)	2,047.368	115.341	2,162.709
			Veškerá suma (Kapitola 9, titul 1—15)	6,511.337	460.396	6,971.733
			X. Ministerium financí.			
10			Správa finanční.			
	1		Řízení centrální (počítajíc k němu oddělení účetní a odborná oddělení účetní)	1.300		1.300
	2		Finanční ředitelstva zemská, ředitelstva finanční a finanční ředitelstva okresní, dozorcové finanční a úřadové pro vyměřování poplatkův	74.300		74.300
	3		Služba daní přímých v I. instanci: ústřední správa, administrace berničné a služba přímých daní při okresních hejtmanstvích	500		500
	4		Pokladny zemské	500		500
	5		Stráž finanční (v tom 746 zl. ve zlatě)	158.480		158.480
	6		Úřadové berniční, pak finanční a soudní schovací pokladny ve Vídni	20.380		20.380
	7		Prokuratury finanční	15.100		15.100
	8		Správa celní (v tom 287 zl. ve zlatě)	1,457.476		1,457.476
	9		Katastr daně pozemkové a jeho evidence	206.250		206.250
			Suma (Kapitola 10, titul 1—9)	1,934.286		1,934.286
11			Obecná správa pokladničná.			
	1		Příspěvky z fondů na náklady režijní	188.808		188.808
	2		Aktivní pohledávky státu splatitelné i s úroky		474.729	474.729
	3		Taxa vojenská	1,110.000		1,110.000
	4		Výtěžek za prodané stranám závaží zemských mincí zlatých měny korunové	1.000		1.000
	5		Rozličné důchody	40.000		40.000
	6		Úroky z cenných papírů v majetku státní ústřední pokladny, vztažmo z nesplacených záloh, z uložených peněz státních, z uložené hotovosti v obchodě checkovém se spořitelnou pošlovskou (mezi tím 223.000 zl. ve zlatě)		618.000	618.000
	7		Část zisku dosaženého vydáním dílčích mincí měny korunové		389.195	389.195
	8		Podíl státu v přebytcích pokut důchodkových	100.000		100.000
			Suma (Kapitola 11, titul 1—8)	1,439.808	1,481.924	2,921.732

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
12			Daně přímé.			
	1		Daň pozemková	28,722.500		28,722.500
	2		Daň ze stavení	31,164.600		31,164.600
	3		Pětiprocentní daň z užitku budov osvobozených od daně činžovní	2,665.000		2,665.000
	4		Dosavadní daň z výdělku	1,095.500		1,095.500
	5		Dosavadní daň z příjmu	5,405.300		5,405.300
	6		Všeobecná daň výdělková	15,239.600		15,239.600
	7		Výdělková daň podomních obchodníků a kočovních živností	164.000		164.000
	8		Výdělková daň podniků zavázaných účty vydávati	18,275.000		18,275.000
	9		Daň rentová	3,100.000		3,100.000
	10		Osobní daň z příjmu	15,624.400		15,624.400
	11		Daň z vyššího služného	310.000		310.000
	12		Poplatky za exekuční vymáhání daní	970.000		970.000
	13		Úroky z prodlení z daní nezaplacených	352.000		352.000
			Suma (Kapitola 12, titul 1—13)	123.087.900		123,087.900
13			Clo.			
	1		Příjmy ze cla	49,177.290		49,177.290
	2		Zisk mincovní z podílu, který podle zákona na tuto polovici říšskou vychází z úhrnného ryzího příjmu celního ve zlatě (z 15,174.903 zl. ve zlatě)	2,890.363		2,890.363
			Suma (Kapitola 13, titul 1 a 2)	52,067.653		52,067.653
			Dávky nepřímé.			
14			Daň potravní:			
	1		Daň z lihu (daň konsumní i výrobní)	33,600.000		33,600.000
	2		Daň z výroby lisovaného droždí	430.000		430.000
	3		Kontrolné za denaturaci lihu	240.000		240.000
	4		Daň z vína a moštu	5,400.000		5,400.000
	5		Daň z piva	37,000.000		37,000.000
	6		Daň z masa a dobytka jatečného	7,200.000		7,200.000
	7		Daň spotřební z cukru	33,465.000		33,465.000
	8		Daň spotřební z olejů minerálných	7,300.000		7,300.000
	9		Daň potravní z jiných věcí spotřebných	645.000		645.000
	10		Pachty potravní daně v uzavřených městech	3,132.000		3,132.000
	11		Jiné příjmy	33.000		33.000
	12		Pojištěné důchodky	650.000		650.000
			Suma (Kapitola 14, titul 1—12)	129,095.000		129,095.000
15			Sůl:			
	1		Příjmy úřadů výrobních	126.000		126.000
	2		„ „ prodavacích	22,055.500		22,055.500
			Suma (Kapitola 15, titul 1 a 2)	22,181.500		22,181.500
16			Tabák:			
	1		Příjmy z prodeje tabáku v zemích zdejších	97,885.300		97,885.300
	2		Příjmy generálního ředitelstva (mezi nimiž 340.000 zl. ve zlatě)	617.000		617.000
			Suma (Kapitola 16, titul 1 a 2)	98,502.300		98,502.300

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				zlatých rakouského čísla		
17			Kolky	22,553.400	. . . . .	22,553.400
18			Taxy a poplatky z jednání právních	44,545.600	. . . . .	44,545.600
19			Loterie	16,071.000	. . . . .	16,071.000
20			Mýta	1,036.600	. . . . .	1,036.600
21			Punzování	355.300	. . . . .	355.300
22			Zvláštní dávky, jež týkají se obchodu s pálenými nápoji lihovými, výčepu a drobného prodeje těchto nápojův	1,140.000	. . . . .	1,140.000
			Suma (Kapitola 14—22)	335,480.700	. . . . .	335,480.700
			Příjmy z jmění státního.			
23			Budovy dikasterijní	207.706	. . . . .	207.706
24			Fiskality a odúmrtí	285.000	. . . . .	285.000
25			Tiskárna dvorní a státní ve Vídni	2,142.725	. . . . .	2,142.725
26			Mincovnictví	572.140	. . . . .	572.140
			Dohromady (Kapitola 10—26)	517,217.918	1,481.924	518,699.842
27			**XI. Ministerium obchodu.**			
	1		Ústřední správa	2.600	. . . . .	2.600
	2		Napomáhání živnostem	1.000	. . . . .	1.000
	3		Statistická služba:			
		1	Statistika obchodu s cizozemskem	227.600	. . . . .	227.600
		2	Jinaké publikace a časopis „Austria“	1.000	. . . . .	1.000
			Suma (Titul 3, §§ 1 a 2)	228.600	. . . . .	228.600
	4		Příjmy ze správy budov pro výstavu světovou	18.630	. . . . .	18.630
	5		Inspekce živnostenská	15.900	. . . . .	15.900
	6		Ústavy ke zkoušení ručních zbraní střelných	4.500	. . . . .	4.500
	7		Služba cejchovní	443.200	. . . . .	443.200
	8	1	Služba přístavní a námořsko-zdravotní	417.950	. . . . .	417.950
		2	Příspěvky k mimořádným stavbám novým	. . . . .	2.400	2.400
			Suma (Titul 8, §§ 1 a 2)	417.950	2.400	420.350
	9	1	Provozování skladišť v Terstu	491.010	. . . . .	491.010
		2	Náhrada od paroplavební společnosti rak.-uher. Lloydu za přenechání obchodního provozování hangarů na mole III	. . . . .	44.000	44.000
			Suma (Titul 9, §§ 1 a 2)	491.010	44.000	535.010
			Suma (Titul 1—9)	1.623.390	46.400	1,669.790
	10	1	Pošty a telegrafy (mezi tím 40.150 zl. ve zlatě)	45,376.000	. . . . .	45,376.000
		2	Obchodní přebytek poštovské spořitelny	1,329.580	. . . . .	1,329.580
		3	Náhrada nákladů na stavební materialie, rekvisity, nástroje atd. k zařizování, udržování, opravě a úpravě telegrafních a telefonních vedení odebrané (upotřebené), vztažmo soukromým osobám dodané	500.000	. . . . .	500.000
			Suma (Titul 10, §§ 1—3)	47,205.580	. . . . .	47,205.580
	11		Spořitelní úřad poštovský	3,576.780	. . . . .	3,576.780
			Dohromady (Kapitola 27, titul 1—11)	52,405.750	46.400	52,452.150

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				řádné	mimořádné	Suma
				zlatých rakouského čísla		
28			**XII. Ministerium železničné.**			
	1		Správa ústřední (mezi tím 51.800 zl. ve zlatě)	366.100	73.400	439.500
	2		Stavba státních železnic:			
			Příspěvky interessentů ke stavbě:			
		1	Dráhy ze Schrambacha do Kernhofa	. . . . .	2.100	2.100
	3		Vozba po propachtovaných drahách státních a tratech připojovacích:			
			Propachtované trati připojovací:			
			Podmokelská trať:			
			Pachtovné (217.755 marek = 107.590 zl. ve zlatě) .	128.040	. . . . .	128.040
			Solnohrad—říšské hranice: Pachtovné	99.270	. . . . .	99.270
			Opava—říšské hranice: Pachtovné	5.970	. . . . .	5.970
			Krnov—říšské hranice: Pachtovné	8.000	. . . . .	8.000
			Zwardoň—zemské hranice: Pachtovné	4.320	. . . . .	4.320
			Suma (Titu 3 1) .	245.600	. . . . .	245.600
			Propachtované dráhy státní:			
		2	Místní dráha Čáslavsko-závratecká a Čáslavsko-močovická:			
			a) Příjmy dopravní	105.000	. . . . .	105.000
			b) Rozličné příjmy	6.500	. . . . .	6.500
			Přejatá část investičního fondu sestátněných tratí rakouské společnosti drah místních	. . . . .	2.800	2.800
			Suma (Titul 3, § 2) .	111.500	2.800	114.300
		3	Místní dráha Königshansko-žacléřská:			
			a) Příjmy dopravní	34.000	. . . . .	34.000
			b) Rozličné příjmy	2.500	. . . . .	2.500
			Přejatá část investičního fondu sestátněných tratí rakouské společnosti drah místních	. . . . .	10.500	10.500
			Suma (Titul 3, § 3) .	36.500	10.500	47.000
			Suma (Titul 3, §§ 1—3) .	393.600	13.300	406.900

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
28	4		Státní vozba železniční:			
		1	Příjmy dopravní (mezi tím 19,800.000 zl. ve zlatě) . .	106,674.700	. . . . .	106,674.700
		2	Náhrada výdajů na státní vozbu nových drah místních, u kterých pro nedostatek potřebných dat nemohl ještě zdělán býti zevrubný rozpočet	170.700	. . . . .	170.700
		3	Příjmy ze solního obchodu	1,162.700	. . . . .	1,162.700
		4	Podíl státu ve společné dopravě, vztažmo v ryzím výnosu Ústecko-teplické dráhy	500.000	. . . . .	500.000
		5	Jiné různé příjmy (mezi tím 2,675.180 zl. ve zlatě) . . .	9,080.800	. . . . .	9,080.800
			Suma (Titul 4, §§ 1—5) .	117,588.900	. . . . .	117,588.900
		6	Mimořádné příjmy:			
			Výtěžek za zrušená vozidla	. . . . .	75.000	75.000
			Za zrušenou kolej na trati Olomoucko-čelechovické na nádraží v Olomouci severní dráhy císaře Ferdinanda .	. . . . .	2.600	2.600
			Amortisační kvota c. k. priv. rakouské dráhy Severozápadní za rozšiřovací stavby na stanici v Králíkách .	. . . . .	1.010	1.010
			Amortisační kvota uherské říční a námořské plavební společnosti v Budapešti za přístaviště na nádraží Dunajského nábřeží	. . . . .	670	670
			Amortisační kvota za koleje průmyslové	. . . . .	4.400	4.400
			Příspěvek alpské společnosti montánní k úrokům za koleje v Eisenerzi	. . . . .	20	20
			Podíl ve výnosu mostného v Lendu	. . . . .	500	500
			Suma (Titul 4, § 6) .	. . . . .	84.200	84.200
		7	Přejatá část investičního fondu:			
			haličské dráhy arcivévody Karla Ludvíka	. . . . .	5.400	5.400
			trati rakouské společnosti drah místních	. . . . .	151.000	151.000
			železnice Lvovsko-černovicko-sučavské	. . . . .	188.000	188.000
			trati Černovicko-novosielické	. . . . .	1.600	1.600
			České dráhy západní	. . . . .	150.000	150.000
			Moravské dráhy pohraniční	. . . . .	32.600	32.600
			Moravsko-slezské dráhy ústřední	. . . . .	43.800	43.800
			Suma (Titul 4, § 7) .	. . . . .	572.400	572.400
		8	Přejatý zbytek kauce složené od bývalé správy železnice Plzeňsko-březenské	. . . . .	29.600	29.600
			Suma (Titul 4, §§ 1—8) .	117,588.900	686.200	118,275.100
	5		Paroplavba po jezeru Bodamském:			
		1	Příjmy dopravní (mezi tím 189.200 zl. ve zlatě)	190.000	. . . . .	190.000
		2	Různé příjmy (mezi tím 8.000 zl. ve zlatě)	10.000	. . . . .	10.000
			Suma (Titul 5, §§ 1 a 2) .	200.000	. . . . .	200.000
	6		Podíl státu na ryzím výnosu severní dráhy císaře Ferdinanda	. . . . .	1,600.000	1,600.000
			Dohromady (Kapitola 28, Titul 1—6) .	118,548 600	2,375.000	120,923.600

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy řádné	Příjmy mimořádné	Příjmy Suma
				zlatých rakouského čísla		
29			**XIII. Ministerium orby.**			
	1		Řízení ústřední	100	. . . . .	100
	2		Státní ústavy vyučovací a zkušebné	68.800	. . . . .	68.800
	3	1	Zemědělství	22.230	. . . . .	22.230
		2	Příjmy fondu melioračního	. . . . .	849.777	849.777
	4		Organy přihlédající k zemědělství	105.848	1.320	107.168
	5		Úřadové horní	2.260	. . . . .	2.260
	6		Plat z měr dolových a z kutišť svobodných	259.450	. . . . .	259.450
	7		Učiliště hornická	10.600	. . . . .	10.600
	8		Státní chov koní	335.840	. . . . .	335.840
			Suma (Titul 1—8)	805.128	851.097	1,656.225
	9		Lesnictví a statky:			
		1	Ředitelství lesův a statkův	5.050	. . . . .	5.050
		2	Státní lesy a statky	6,242.250	530	6,242.780
		3	Školy lesnické	150	. . . . .	150
			Suma (Titul 9, §§ 1—3)	6,247.450	530	6,247.980
	10		Díla horní:			
		1	Řízení centrální	30.860	. . . . .	30.860
		2	Ostatní c. k. díla horní	7,487.430	. . . . .	7,487.430
			Suma (Titul 10, §§ 1—2)	7,518.290	. . . . .	7,518.290
			Suma (Titul 9 a 10)	13,765.740	530	13,766.270
			Dohromady (Kapitola 29, titul 1—10)	14,570.868	851.627	15,422.495
30			**XIV. Ministerium práv.**			
	1		Správa soudní v jednotlivých zemích	38.855	. . . . .	38.855
			Příspěvek obce Vranska k nákladům na soudní budovu	. . . . .	200	200
			Náhrada městské obce Královských Vinohrad za užívání soudních místností v radnici	. . . . .	800	800
			Příspěvek obce v Deutsch-Landsberce k nákladům na stavbu a úpravu	. . . . .	2.000	2.000
			Příspěvek obce Voitsberka k nákladům na stavbu budovy úřední	. . . . .	52.300	52.300
	2		Trestnice	1,023.076	. . . . .	1,023.076
			Suma (Kapitola 30, titul 1 a 2)	1,061.931	55.300	1,117.231
31			**XV. Nejvyšší účtárna**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
32			**XVI. Etát pensijní.**			
	1		Příspěvek k výdajům pensijním vojenské stráže policejní, fondu studijního, hornictví	11.297	. . . . .	11.297
	2		Příspěvek státních zřízenců a státních učitelů	1,300.000	. . . . .	1,300.000
			Suma (Kapitola 32, titul 1 a 2)	1,311.297	. . . . .	1,311.297

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
			XVII. Subvence a dotace.			
33	1		Od Isterska za převzatý vyvazovací dluh pozemkový (3. částka)	10.000	. . . . .	10.000
			Ústavy dopravní.			
34	1		Splátky nezúročných záloh poskytnutých Dunajské společnosti paroplavební	. . . . .	150.000	150.000
	2		6% úroky z přeplacených záloh garancijních	. . . . .	4.300	4.300
			Suma (Kapitola 34, titul 1 a 2) .	. . . . .	154.300	154.300
			Suma (Kapitola 33 a 34) .	10.000	154.300	164.300
35			**XVIII. Dluh státní.**			
	1		Splátky kaucí a deposit	. . . . .	580.000	580.000
	2		Náhrady odborných dluhů příslušnými rozpočty	488.286	. . . . .	468.286
			Suma (Kapitola 35, titul 1 a 2) .	468.286	580.000	1,048.286
36			**XIX. Správa dluhu státního.**			
	1		Příjmy za blankety při vyměňování obligací státních . .	10.000	. . . . .	10.000
	2		Peníze stržené za blankety na kvitance úrokové a za listky předkladací	850	. . . . .	850
			Suma (Kapitola 36, titul 1 a 2) .	10.850	. . . . .	10.850
37			**XX. Příjmy z prodeje nemovitého jmění státního.**			
	1		Ceny trhové, částky cen trhových, úroky a doplatky za věci, k jejichž prodeji ve předešlých zákonech finančních nebo zvláštními zákony dáno bylo plnomocenství			
	2		Platy za allodialisování manství a za výkup práv . . .	. . . . .	53.050	53.050
			Suma (Kapitola 37, titul 1 a 2) .	. . . . .	6.550	6.550
38			**XXI. Příjem z rozdělení splacené trhové ceny společnosti dráhy Jižní**	. . . . .	2,350.000	2,350.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy: řádné	Příjmy: mimořádné	Příjmy: Suma
				zlatých rakouského čísla		
			Rekapitulace.			
1			I. Nejvyšší dvůr	. . . . .	. . . . .	. . . . .
2			II. Kabinetní kancelář Jeho Veličenstva	. . . . .	. . . . .	. . . . .
3			III. Rada říšská	. . . . .	. . . . .	. . . . .
4			IV. Soud říšský	. . . . .	. . . . .	. . . . .
5			V. Rada ministerská	791.300	. . . . .	791.300
6			VI. Společné záležitosti	. . . . .	. . . . .	. . . . .
7			VII. Ministerium vnitra	1,247.594	132.402	1,379.996
8			VIII. Ministerium obrany zemské	408.679	. . . . .	408.679
9			IX. Ministerium věcí duchovních a vyučování	6,511.337	460.396	6,971.733
10 až 26			X. Ministerium financí	517,217.918	1,481.924	518,699.842
27			XI. Ministerium obchodu	52,405.750	46.400	52,452.150
28			XII. Ministerium železniční	118,548.600	2,375.000	120,923.600
29			XIII. Ministerium orby	14,570.868	851.627	15,422.495
30			XIV. Ministerium práv	1,061.931	55.300	1,117.231
31			XV. Nejvyšší účtárna	. . . . .	. . . . .	. . . . .
32			XVI. Etát pensijní	1,311.297	. . . . .	1,311.297
33 a 34			XVII. Subvence a dotace	10.000	154.300	164.300
35			XVIII. Dluh státní	468.286	580.000	1,048.286
36			XIX. Správa dluhu státního	10.850	. . . . .	10.850
37			XX. Příjmy z prodeje nemovitého jmění státního	. . . . .	59.600	59.600
38			XXI. Příjem z rozdělení splacené trhové ceny společnosti dráhy Jižní	. . . . .	2,350.000	2,350.000
			Veškerá suma úhrady	714,564.410	8,546.949	723,111.359

Příloha II.

Investiční výdaje a příjmy v roce 1898.

Číslo položky	Obor správní	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899	
		jednotlivě	dohromady
		zlatých rak. čís.	
	Potřeba.		
	A. Ministerium vnitra.		
	Stavby vodní:		
1	Zřízení přístavů pro vory na Vltavě a Labi	300.000	. . . . .
2	Erární příspěvek ku kanalisaci Vltavy a Labe od Prahy k Ústí nad Labem (2. částka)	1,120 000	. . . . .
	Dohromady	. . . . .	1,420.000
	B. Ministerium věcí duchovních a vyučování.		
	Školy vysoké:		
	Universita ve Vídni:		
1	Zřízení zdravotnického ústavu a státního ústavu pro zkoumání potravin (2. částka)	50.000	. . . . .
	University v Praze:		
2	Stavba českého lékařského ústavu a vnitřní úprava (2. a poslední částka)	7.000	. . . . .
3	Zřízení botanických universitních zahrad (2. stavební částka) a koupě pozemku	165.000	. . . . .
4	Koupě Slupských pozemků (1. částka ceny trhové)	76.000	. . . . .
5	Stavba fysikálně-mathematicko-astronomického ústavu české university (1. částka)	100.000	. . . . .
6	Stavba fysiologického ústavu německé university (1. částka)	100.000	. . . . .
	Vysoké školy technické ve Vídni:		
7	Stavební úpravy (2. částka)	100.000	. . . . .
	Dohromady	. . . . .	598.000
	C. Ministerium obchodní.		
	a) Provozování c. k. skladišť v Terstu.		
1	Rozšíření skladišť v Terstu	. . . . .	391.300
	b) Pošty a telegrafy:		
2	Nová telegrafní a pneumatická vedení	289.030	. . . . .
3	Nová vedení státního telefonu	1,500.000	. . . . .
	Suma *b)*	. . . . .	1,789.030
	Dohromady	. . . . .	2,180.330

Číslo položky	Obor správní	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899 jednotlivě zlatých	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899 dohromady rak. čís.
	D. Ministerium železničné.		
	Potřeba.		
	a) Stavba železnic státních:		
1	Linec—Urfahr; spotřebování již daných příspěvků účastníků	221.000	
2	Lvov—Sambor—uherské hranice; náklady na návrh a předběžné práce	140.000	
3	Gruž (Dubrovník)—Boka Kotorská; náklady na návrh a práce předběžné	80.000	
4	Przeworsk—Rozwadów; náklady na návrh a práce předběžné	200.300	
5	Chodorów—Podwysokie	400.000	
6	Stryj—Chodorów	1,900.000	
7	Bruntál—Malá-Moravice; náklady na návrh a práce předběžné	40.000	
8	Hukovice—Vidnava	80.000	
9	Bernartice—Javorník	80.000	
10	Halicz—Ostrów—Tarnopol; větší potřeba nežli stavební náklady zákonně schválené	400.000	
	Suma *a)*		3,541.000
	b) Účastenství v opatření kapitálu ke stavbě drah soukromých.		
11	Stavba místních drah:		
	Trzebinia—Skawce	420.000	
	Pila—Jaworzno	116.000	
	Chabówka—Zakopané	235.000	
	Kolomyja—Stefanówka	425.000	
	Jiné příspěvky drahám nižšího řádu způsobem administrativním schvalované	146.000	
	Suma *b)*		1,342.000
	c) Státní vozba železničná.		
12	Sesílení dosavadních soustav stavby vrchní rozmnožením prostředků upevňovacích atd.	227.000	
13	Soustředění vjezdných výhybek a úpravy pro zabezpečení jízdy vlaků v rozličných stanicích a na šíré trati	300.000	
14	Stavba správních budov v Inšpruku a Bělláku (1. částka)	296.000	
15	Zřízení druhé koleje:		
	Tulln—Absdorf (1. částka) 222.300 zl.		
	Wels—Solnohrad (2. částka) 400.000 „		
	Solnohrad—říšské hranice (2. částka) 50.400 „		
		672.700	
16	Zařízení a úpravy, aby bezpečnost dopravy byla zvýšena	2,000.000	
17	Investice na vídeňské dráze spojovací:		
	Aby byla zřízena ústřední úprava k řízení výhybek a k signalisování na zástavce ve Favoritech 26.700 zl.		
	Sesílení mostů 18.000 „		
		44.700	
18	Menší rozšíření stanic a staveb k nim náležejících	600.000	
	Sněška	4,140.400	

Číslo položky	Obor správní	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899 jednotlivě (zlatých rak. čís.)	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899 dohromady (zlatých rak. čís.)
	Přenáška .		4,140.400
19	Větší rozšíření stanic a staveb k nim náležejících, a to:		
	a) Rozšíření důležitější:		
	Stanice Lvovská (5. částka)	300.000 zl.	
	„ Plzeňská (3. částka)	219.000 „	
	Podíl státních drah v rozšíření stanice Heiligenstadtské a Hüttelдorfské (2. částka)	200.000 „	
	Stanice Solnohradská (2. částka)	200.000 „	
	„ Budějovická (6. částka)	200.000 „	
	„ a dílna v Knittelfeldě (5. částka)	200.000 „	
	„ Bílinská a Žatecká (2. částka)	150.000 „	
	„ Pražská a zařízení pro dopravu vlaků v Nuslích (8. částka)	110.000 „	
	„ a dílna v Cmuntě	100.000 „	
	„ Berounská (3. částka)	100.000 „	
	„ Šumberská (3. částka)	100.000 „	
	„ Obornická (2. částka)	80.000 „	
	„ Lublaňská	72.000 „	
	„ a osobní zástavka v Malém Schvechatě (4. částka)	53.500 „	
	„ Kryrská (2. částka)	53.200 „	
	„ Ulicko-Plešnická	53.000 „	
	Dílna v Lounech	51.700 „	
	Stanice Chebská (6. částka)	50.000 „	
	Dílna v Plzni	50.000 „	
	Stanice Vel ko-Weikersdorfská (2. částka)	50.000 „	
	„ Bregenecká (1. částka)	50.000 „	
	„ Noutonická	50.000 „	
	„ a dílna ve Vídni	49.500 „	
	„ Olšanská (3. částka)	48.000 „	
	„ Nýřanská (3. částka)	42.000 „	
	„ Přem šelská	40.0 0 „	
	„ Zlivská (3. částka)	31.000 „	
	„ Klobucká	30.800 „	
	„ Skolská	27.300 „	
	„ Vrbenská	23.200 „	
	„ Chuchelská (2. částka)	21.400 „	
	„ a seřaďovací nádraží Podgórze-Plaszów	50.000 „	
	Suma .	2,855.600 zl.	
	b) Rozšíření menší:		
	Ve stanicích Nový Sącz, Feldkirch, Podbořany, Kuchl, Kraňsko, Tarnopol, Žible, Lindenhau, Třemošná, Selzthal, Olomoucměsto, Lochau, Št. Hradec, Protivín, Chodová Planá, Plasy, Landeck, Nový Trh, Trbiž, Bukovsko-Dinin, Hainfeld, zástavka Ebensee-přistaviště, Aigen, Saalfelden, Dětřichov	374.400 zl.	3,230.000
	Součet .		7,370.400

Číslo položky	Obor správní	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899	
		jednotlivě	dohromady
		zlatých	rak. čís.
	Přenáška	7,370.400	. . . . .
20	Rozšiřovací stavby za příčinou připojení drah místních	550.000	. . . . .
21	Obytná stavení pro úředníky a sluhy	500.000	. . . . .
22	Stavba hlídačských domků, různé úpravy na nich a u budek signálních atd.	150.000	. . . . .
23	Aby byla zvýšena výkonnost některých tratí	300.000	. . . . .
24	Podjezd silniční v Krakově	150.000	. . . . .
25	Aby byly opatřeny pomocné stroje, nástroje a strojní zařízení dílen a topíren	400.000	. . . . .
26	Rozmnožení obozu c. k. státních drah	5,007.300	. . . . .
27	Rozšíření a zřízení kolejí průmyslových a jiné nepředvídané výdaje	300.000	. . . . .
	Suma *c*)	. . . . .	14,727.700
	Dohromady *a*), *b*) a *c*)	. . . . .	19,610.700
	E. Ministerium orby.		
	a) Lesy a statky:		
1	Investice v lesích státních (2. částka)	500.000	. . . . .
2	Meliorace bývalého léna Vrany v Dalmatsku	50.000	. . . . .
	Suma *a*)	. . . . .	550.000
	b) Díla horní:		
3	Most. Koupě podrubaných pozemků	. . . . .	150.000
	Dohromady	. . . . .	700.000
	A. Ministerium vnitra	. . . . .	1,420.000
	B. Ministerium věcí duchovních a vyučování	. . . . .	598.000
	C. Ministerium obchodní	. . . . .	2,180.330
	D. Ministerium železničné	. . . . .	19,610.700
	E. Ministerium orby	. . . . .	700.000
	Úhrnná potřeba	. . . . .	24,509.030

Číslo položky	Obor správní	Výdaje, jichž může býti užito až do konce prosince 1899	
		jednotlivě	dohromady
		zlatých rak. čís.	
	Úhrada.		
	Ministerium železničné.		
	a) Stavba železnic státních:		
	A) Příspěvky účastníků:		
1	Ke stavbě místní dráhy Lipová-Bernartice (Heinersdorf)	11.550	. . . . .
2	„ „ „ „ Mikulášovice-Cukmantel	25.500	. . . . .
3	„ „ železničného spojení Linec-Urfahr	4.000	. . . . .
4	„ „ železnice Przeworsk-Rozwadów	125.000	. . . . .
5	„ „ „ Bruntál—Malá-Moravice	16.000	. . . . .
	B) Přejatá část investičních fondů:		
	Tratí rakouské společnosti drah místních, aby zapraveny byly náklady na stavbu drah místních:		
6	Hukovice-Vidnava	80.000	. . . . .
7	Bernartice-Javorník	80.000	. . . . .
	Moravsko-slezské dráhy ústřední, aby zapraveny byly náklady na stavbu drah místních:		
8	Bruntál—Malá Moravice	24.000	. . . . .
	Suma *a)*	. . . . .	366.050
	b) Účastenství v opatření kapitálu na stavbu drah soukromých:		
9	Podíl státu v ryzím výtěžku c. k. priv. rak. úvěrního ústavu pro dopravní podniky a veřejné práce	. . . . .	3.000
	Úhrn úhrady	. . . . .	369.050

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVI. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 238. Císařské nařízení o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do konce března 1899.

238.

Císařské nařízení ze dne 28. prosince 1898,

o dalším vybírání daní a dávek, pak o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do konce března 1899.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, přímé daně a nepřímé dávky podle platných pravidel dále vybírati v čase od 1. ledna až do konce března 1899.

§ 2.

Výdaje, které vzniknou v době od 1. ledna až do konce března 1899, budte zapravovány podle potřeby na řad úvěrů, které finančním zákonem na rok 1899 budou ustanoveny.

§ 3.

Těch sum, pro které v sestavení výdajů a příjmů, k císařskému nařízení ze dne 28. prosince 1898, Z. Ř. č. 237, připojeném (příloha I a II), jest doloženo, že jich může býti déle nežli po jeden rok užito, pak úvěrů tuto uvedených, které koncem prosince 1898 zaniknou, může býti upotřebeno ještě až do konce března 1899, pokud by jich nebylo užito až do konce roku 1898, a příslušné výdaje budte súčtovány pro službu roku 1899.

I. V rozpočtu státním.

A. Ministerium vnitra.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 u titulu 2, § 1, jako dočasná mimořádná potřeba politické správy v Rakousku pod Enží na úřední paušály: Náklady jednou pro vždy na první zařízení nově zřízeného okresního hejtmanství (položka 70 rozpočtu ministeria vnitra) . . 3.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 4, položkou 1, na stavbu mostu se železnou stavbou vrchní přes řeku Muru u Gobernic v kilometru 46⅛ italské silnice říšské . . . . . 10.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 7, položkou 5 jakožto erární příspěvek ke stavbě železného mostu přes řeku Ter na trati z Vilesse do Rudy a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 23.500 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 2 na přeložení

korutanské silnice říšské mezi Koboridem a Trnovem, kilometr 110·8 až 115·2 . . . . . 10.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 4 na opravu plominské silnice říšské mezi Opatijí a Volovskem u Skerbić, kilometr 64·8 až 65·0 . . 5.500 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 5 na opravu korutanské silnice říšské mezi Desklou a Rodeží, kilometr 76·0 až 77·0 . . . . . 9.500 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 6 jakožto erární příspěvek k vystavění silnice na levém břehu Soči od Kanalu až do Tomina . . . . . 10.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 9 jako erární příspěvek k částečnému upravení řeky Soči a Teru . . . . . 5.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 7, položkou 11 jako erární příspěvek na vystavění konkurenční silnice údolím Bačským na trati z Hudajužné přes Podbrdo až ku krajinským hranicím zemským . . . 10.000 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 8, položkou 2 na přeložení říšské silnice solnohradské na Mellekerberce a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 5.000 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 12 k témuž účelu . . . . . 3.000 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 6 na přeložení silniční trati „alla Pongajola“ a stavbu nového mostu se zděnými pilíři a svrchní železnou stavbou přes potok Pongajolu, kilometr 12·2 až 13·0 říšské silnice levým údolím Nonským . . . . 10.000 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 8, položkou 9 jako erární příspěvek ke stavbě ötzthalské silnice konkurenční 5.000 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 5, § 14, položkou 5 na pokračování ve stavbě říšské silnice z Ercega Nového do Meljine, vztažmo z Meljine přes Kombur až k mořské úžině Katene u Gjurić, pro IV. část od mysu Piavice až do Gjurić a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 13.000 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 5, § 14, položkou 1 na stavbu stálého mostu se zděnými pilíři a se železnou stavbou vrchní přes bystřinu Karakasici na trati středozemské silnice říšské a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 10.000 zl.

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 14, položkou 3 jako erární příspěvek ke stavbě poljické silnice konkurenční ze Stobrce, aby se připojila k středozemské silnici říšské u Bláta . . . . . 10.000 zl.

17. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 5, § 14, položkou 6 jako příspěvek ke stavbě 3 metry široké silnice jízdné z Rizna do Svatého Nikola u Ledenice . . 5.800 zl.

18. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892 pod titulem 6, § 2, položkou 2 na úpravu Dunaje u Strudenu a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 50.000 zl.

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 6, § 2, položkou 2 k témuž účelu a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 40.000 zl.

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 2, položkou 1 na stavby Dunajské a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 120.000 zl.

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 6, § 8, položkou 1 na úpravu Vltavy a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 420.000 zl.

22. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 1 k témuž účelu a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 420.000 zl.

23. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 6, § 8, položkou 3 na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 30.000 zl.

24. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 6, § 8, položkou 3 k témuž účelu a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 30.000 zl.

25. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 8, položkou 2 na úpravu Labe . . . . . 80.000 zl.

26. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 8, položkou 3 na opatření vládního parníku . . . . . 21.000 zl.

27. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 8, položkou 4 jako erární příspěvek ku připravným pracím pro kanalisaci Malého Labe od Mělníka až do Králové Hradce 10.000 zl.

28. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 13 jako státní příspěvek k nákladům na vysušení bažin u ústí řeky Jadra u Solině . . . . . 10.000 zl.

29. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 7, § 1, na stavbu nové úřední budovy pro okresní hejtmanství v Deutsch-Landsberce . . . . . 21.500 zl.

30. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898, a to:

titul 3 veřejná bezpečnost	123.910 zl.
„ 4 státní služba stavitelská . . .	12.650 „
„ 7 nové stavby správy politické a větší úpravy	63.690 „
dohromady .	200.250 zl.

B. Ministerium věcí duchovních a vyučování.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 10, § 5 na výzdobu auly v universitě vídeňské jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 15.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 10, § 5 k stejnému účelu jakožto 2. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 15.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 5 k témuž účelu jakožto částka 3. a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 5.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 5 k témuž účelu jakožto 4. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 5.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 5 k témuž účelu jakožto 5. částka . . . . . 5.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 5, na uměleckou výzdobu university krakovské jakožto 4. a poslední částka 5.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 na opravu průčelí domu solnohradského jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 5.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7, k témuž účelu jako 2. částka . . . . . 10.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 na opravu farního kostela na Pellauberce jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 1.500 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 k témuž účelu jako 2. částka . . . . . 1.500 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu farního kostela Sv. Osvalda v Eisenerzi jakožto 1. částka další subvence . . . . . 1.500 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 na opravu církevních budov v Neuberce a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č, 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 3.000 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu farního kostela v Neuberce . . . . . 3.000 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu rektorského paláce v Dubrovníce jakožto 1. částka . 10.000 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 na opravu zrcadlové kaple v Klementinu v Praze a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 500 zl.

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 k témuž účelu 1.200 zl.

17. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 na opravu fresk v kapli sv. Barbory františkánského kláštera v Plzni jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 1.000 zl.

18. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu františkánského kláštera v Plzni . . . . . 2.120 zl.

19. Úvěr povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na předběžné práce k opravě kostela Sv. Jiří na Hradčanech . 4.000 zl.

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu kostela Sv. Václava v Praze jakožto 1. částka . . . 5.000 zl.

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu farního kostela v Sedleci . . . . . 5.000 zl.

22. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 10, § 7 na opravu vlašské kaple v Praze . . . . . 1.000 zl.

23. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 10, § 7 na opravu zámecké budovy v Rzeszowě jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 2.700 zl.

24. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 10, § 7 k témuž účelu jakožto 2. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 2.700 zl.

25. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 10, § 8 na zákup pozemků, aby byla uvolněna basilika v Solině jakožto 3. a poslední částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 2.900 zl.

26. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 11, § 8 na nové stavby, přestavby a přístavky, pak na větší stavební úpravy v Krajině a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 15.000 zl.

27. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 11, § 12 na stavební příspěvky v Dalmatsku a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 8.180 zl.

28. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 11, § 12 na stavební příspěvky v Dalmatsku a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 1.000 zl.

29. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 11, § 13 na nové stavby, přestavby a přístavky, pak kupní ceny v Čechách 43.248 zl.

30. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 11, § 13 na stavební příspěvky v Čechách . . . . . 20.000 zl.

31. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 11, § 18 na nové stavby, přestavby a přístavky v Bukovině a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 6.000 zl.

32. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 11, § 18 na nové stavby, přestavby a přístavky v Bukovině a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . 4.000 zl.

33. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 11, § 18 k témuž účelu 7.535 zl.

34. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 12, § 2 na opravu kostela Panny Marie na nábřeží ve Vídni jakožto 10. částka 13.600 zl.

35. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 12, § 2 na stavbu zvonice katedrály Šibenické jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 3.000 zl.

36. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 14 na nové stavby, přestavby a přístavky v Dalmatsku . . . 12.530 zl.

37. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 15, § 1 na opatření, postavení

a zařízení dalekohledu k fotografování hvězd pro universitní hvězdárnu vídeňskou jakožto 2. a poslední částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 15.000 zl.

38. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 1, aby bylo zavedeno elektrické osvětlení na několika klinikách ve všeobecné nemocnici ve Vídni, a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 4.260 zl.

39. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 1 na zřízení kamenných van pro obojí anatomický ústav university vídeňské 2.000 zl.

40. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 4 na úpravu místnosti pro dermatologickou kliniku německé university v Praze 375 zl.

41. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 4 na stavební úpravy udržovací ve všeobecné nemocnici v Praze . 4.430 zl.

42. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6 na stavbu zahřívárny v botanické zahradě university krakovské jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 18.000 zl.

43. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 k témuž účelu jakožto 2. a poslední částka . . . . . 1.500 zl.

44. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 15, § 6 na novou stavbu pathologicko-anatomického ústavu při universitě krakovské jakožto 6. a poslední částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 25.000 zl.

45. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 na zakoupení sbírky galvanoplastických otisků starých polských pečetí jakožto 1. částka . . . . . 350 zl.

46. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 6 na opatření nábytku pro *Collegium novum* . . . . . 318 zl.

47. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 15, § 7 na zřízení plynárny pro vodní plyn v universitních ústavech v Černovicích jakožto 1. částka . . . . . 6.000 zl.

48. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 16, § 1 na novou stavbu gymnasijní budovy v Lublani a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . 9.900 zl.

49. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 1 na zřízení mřížového plotu u pokusné zahrady učitelského ústavu v Litoměřicích pro tamní gymnasium (německé) 460 zl.

50. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 1 na opatření tělocvičného nářadí a skříně pro státní reální a vyšší gymnasium v Chrudimi (české) jakožto 2. a poslední částka 615 zl.

51. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 16, § 1 jakožto podpora městské obci Bučači na stavbu nové gymnasijní budovy a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 20.000 zl.

52. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 1 na zřízení nové studny ve dvoře státního gymnasia v Tarnově (polského) a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 800 zl.

53. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 1 na vnitřní zařízení státního gymnasia v Buczaczi . . . . . 5.000 zl.

54. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 2 na opatření věšáků a stojanů pro deštníky ve státní reálce ve Vídni (v XVIII. okresu) . . . . . 400 zl.

55. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 2 na vnitřní zařízení státní reálky v Královských Vinohradech . . . 6.000 zl.

56. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 2 na udržovací úpravy v budově německé státní reálky v Budějovicích jako poslední částka . . . . . 1.340 zl.

57. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 16, § 2 na učebné prostředky a tělocvičné nářadí pro státní reálku v Jičíně jako poslední částka . . . . . 300 zl.

58. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 16, § 2 na novou stavbu státní reálky v Krakově jakožto 3. a poslední částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 50.000 zl.

59. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1 na zařízení dílen při odborné škole pro umělecko-průmyslové obrábění kovů na umělecko-průmyslové škole v Praze jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 500 zl.

60. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1 na přístavbu k státní živnostenské škole v Liberci jakožto 5. částka 32.000 zl.

61. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1 na zakoupení stavenitě pro navrženou novou budovu české státní živnostenské školy v Brně . . . . . 32.000 zl.

62. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1 jakožto příspěvek obci Bilské na přístavbu k tamní státní živnostenské škole jakožto 1. částka . . . . . 1.000 zl.

63. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 18, § 1 na zařízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Humpolci jakožto 4. a poslední částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 700 zl.

64. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1 na zařízení mechanické tkalcovny při tkalcovské škole v Aši jakožto 5. částka . . . . . 5.000 zl.

65. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 1 na první zařízení tkalcovské školy v Strakonicích jako 2. částka . 1.500 zl.

66. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 18, § 3 na první zařízení státní obchodní školy ve Lvově . . . . . 2.000 zl.

67. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 20, § 1 na stavební opravy a úpravy v budově učitelského ústavu v Praze (německého) jakožto 1. částka . . . . . 3.700 zl.

68. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 23, § 1 na opravu kostela v Tochovicích jakožto 1. částka . . . . . 4.500 zl.

69. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 23, § 1 na opravy kostela sv. Ignáce v Jičíně jakožto 1. částka . . . . 3.300 zl.

C. Ministerium finanční.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 10, titulem 5, stráž finanční, na stavbu úřední budovy ve Voitsberce a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 4.800 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, pod kapitolou 10, titulem 5, finanční stráž, na stavbu nové úřední budovy v Deutsch-Landsberce jakožto 1. částka . . . . . 5.500 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod kapitolou 10, titululem 9 při katastru daně pozemkové na revisi katastru daně pozemkové 1,390.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod kapitolou 15, titulem 1 u důchodku solního na nové stavby a na jiné mimořádné výdaje 606.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 16, titulem 3, na nové stavby při prodeji tabáku a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 108.250 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod kapitolou 16, titulem 2, správa tabáku, na nové stavby . . . . . 325.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod kapitolou 16, titulem 3, prodej tabáku, na nové stavby . . . . . 36.200 zl.

6. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898, a to:

pod kapitolou	10,	titulem	3 . . .	3.620 zl.
„ „	10,	„	6 . . .	24.450 „
„ „	10,	„	9 . . .	1.280 „
			dohromady .	29.350 zl.

9. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1897, Z. Ř. č. 298, pod článkem II *b)* za příčinou nápravy škod způsobených povodní na solivarnách . . . . . 120.000 zl.

D. Ministerium obchodní.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 8, § 7 na rozšíření přístavních staveb v Terstu a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 976.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 7, § 3 na zřízení přístavacího mola v Pulji jakožto 5. částka . . . . 25.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 7, § 4 na zřízení ochranné hráze v Krapaně . . . . . 7.700 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 9, § 4 při poštách a telegrafech jakožto náklad na stavbu nových poštovských a telegrafních budov . . . . . 171.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 9, § 6 na úpravy nových nebo rozšíření dosavadních úřadů . . . . . 74.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 6 na stavbu nové úřední budovy v Deutsch-Landsberce jakožto 1. částka 3.000 zl.

E. Ministerium železničné.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod kapitolou 27, titulem 14, § 1 na zřízení odbočného vodovodu k vodárenské stanici na nádraží v Mittelgrundě a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 ve zlatě 7.410 zl. nebo v rakouské měně . . . . . 8.820 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod kapitolou 28, titulem 7, § 1 na rozšíření stanice v Novém Sączi a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 50.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v kapitole 28, titulu 7, § 2 na investice z investičního fondu postátněných tratí rakouské společnosti drah místních . . . . . 19.000 zl.

4. Úvěr, povolený císařským nařízením ze dne 15. července 1897 pod titulem státní stavba železničná na stavbu trati Stanislavov—Woronienka jakožto výdaj na větší práce . . . . . 150.000 zl.

F. Ministerium orby.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 2 na zřízení bakteriologické laboratoře ve Vídni . . . . . 86 000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, položkou 16 na úřední opatření za příčinou nezákonné výroby a nezákonného prodeje nápojů vínu podobných a víno obsahujících 3.000 zl.

G. Ministerium práv.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1891 pod titulem 4, § 22 na stavbu budovy pro krajský soud v Rzeszowě a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 5.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1892 pod titulem 4, § 14 na rozšiřovací stavbu v Zadru a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 17.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1893 pod titulem 4, § 28 na stavbu nové budovy krajského soudu v Novém Sączi jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 5.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1894 pod titulem 4, § 28 k témuž účelu jakožto 2. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104. až do konce prosince 1898 . . . . . 15.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1895 pod titulem 4, § 25 na stavbu úřední budovy v Horodence jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . 13.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 28 k témuž účelu jakožto 2. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 12.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 33 k témuž účelu jakožto větší výdaj . . . . . 5.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 32 na stavbu třetího křídla při věznici v Tarnopole a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 15.000 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 38 k témuž účelu jakožto 2. částka . . . . . 25.000 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1896 pod titulem 4, § 33 na stavbu úřední budovy v Kosově jakožto 1. částka a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 10.000 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 39 k témuž účelu jakožto poslední částka . . . . . 15.000 zl.

12. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 16 na zakoupení staveniště pro soudní budovy v Lublani . . . 22.130 zl.

13. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 17 na zakoupení a upravení kasárny v Novém Městě . . . . . 50.000 zl.

14. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 19 na stavbu soudní a věznické budovy v Šibenice . . . . . 3.000 zl.

15. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 25 na stavbu okresního soudu a věznice v Hostinném . . . . 30.000 zl.

16. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 26 na stavbu úřední budovy v Karlových Varech jakožto 1. částka . 30.000 zl.

17. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 28 na stavební správu při stavbě soudní a věznické budovy ve Slaném, kterou tamní obec staví . . . . . 3.000 zl.

18. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 29 na stavbu soudní budovy v Táboře . . . . . 10.000 zl.

19. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 30 na stavbu soudní a věznické budovy v Uherském Hradišti . . 54.000 zl.

20. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 44 na stavbu soudní budovy ve Zborově jakožto 1. částka . . . . 25.000 zl.

21. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 46 na stavbu úřední budovy v Žydaczowě jako 2. částka . . . . . 15.000 zl.

22. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 47 na stavbu úřední budovy v Kamionce strumilové jakožto 1. částka 10.000 zl.

23. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 48 na stavbu druhého poschodí na úřední budově ve Złoczowě . 12.400 zl.

24. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 4, § 50 na stavbu úřední budovy v Seretu jakožto 1. částka . . . . . 25.000 zl.

25. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 pod titulem 6, § 2 na stavbu úřednického domu u trestnice v Kartouzích . . . 25.000 zl.

26. Úvěr, povolený zákonem ze dne 23. prosince 1894, Z. Ř. č. 243, na stavbu úřední budovy ve Floridsdorfě a prodloužený císařským nařízením ze dne 25. června 1898, Z. Ř. č. 104, až do konce prosince 1898 . . . . . 140.400 zl.

II. V rozpočtu investičním.

A. Ministerium vnitra.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 ve příloze II pod položkou 2 na zřízení vorových přístavů na Vltavě a Labi . . . 340.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 ve příloze II pod položkou 5 na stavbu úřední budovy v Krakově . . . . . 200.000 zl.

B. Ministerium věcí duchovních a vyučování.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 v příloze II, pod položkou 1 na ústav hygienický ve Vídni jakožto 1. částka . . . 100.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 ve příloze II, pod položkou 2 na přestavbu zbrojovky ve Vídni jakožto 1. částka . 270.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897 v příloze II, pod položkou 5 na universitní ústavy v Inšpruku jakožto 1. částka . 200.000 zl.

4. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 6 na oční kliniku v Krakově . . . . . 120.000 zl.

5. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 7 na lékařskou kliniku v Krakově . . . . . 160.000 zl.

6. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 8 na vystavění techniky ve Vídni jakožto 1. částka . . 100.000 zl.

7. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 17 na novou stavbu gymnasijní budovy v Lublani jakožto 1. částka 100.000 zl.

8. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 12 pro akademické gymnasium v Praze na zakoupení pozemku 156.600 zl.

9. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 14 na gymnasium a učitelský ústav v Olomouci jako 1. částka 150.000 zl.

10. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 19 na zákup pozemku a jakožto 1. částka stavebního nákladu na státní vyšší reálku ve Št. Hradci . . . 129.000 zl.

11. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 20 na stavbu české státní vyšší reálky v Brně jakožto 1. částka 30.000 zl.

C. Ministerium finanční.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 2 na stavbu úřední budovy v XV. okresu vídeňském . . . 200.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 3 na stavbu úřední budovy na Poříčí v Praze jakožto 1. částka 100.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 4 na stavbu úřední budovy v Kolomyji . . . . . 120.000 zl.

D. Ministerium obchodu.

Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 4 na stavbu, vztažmo na zakoupení poštovské budovy na západním nádraží ve Vídni . . . . . 68.000 zl.

E. Ministerium železničné.

Tuto uvedené úvěry, povolené finančním zákonem na rok 1897 v příloze II:

a) Stavba železnic státních:

1. Pod položkou 1 na stavbu železnice Halič—Ostrów (Tarnopol) s odbočkou do Brzežan a Podhájec . . . . . 1,344.000 zl.

2. Pod položkou 2 na stavbu železnice Chodorów—Podwysokie . . . . . 1,214.940 zl.

3. Pod položkou 5 na stavbu místní dráhy Lipová—Bernartice (Heinersdorf) . . . 49.470 zl.

4. Pod položkou 6 na stavbu místní dráhy Mikulášovice—Cukmantl . . . . . 14.690 zl.

5. Pod položkou 7 na stavbu železnic Beroun—Dušníky . . . . . 857.660 zl.

6. Pod položkou 10 na stavbu místní dráhy Králíky (Lichkov)—Šilperk . . . . . 780.000 zl.

7. Pod položkou 11 na stavbu místní dráhy Beroun—Ondřejov—Dvorce . . . . 375.000 zl.

8. Pod položkou 12 na stavbu místní dráhy Albrechtice—Osoblaha . . . . . 660.000 zl.

b) Účastenství v opatření kapitálu ke stavbě drah soukromých.

9. Pod položkou 14 na stavbu místních drah:

Čerčany—Kolín s odbočkou do Kácova 300.000 zl.
Strakonice—Březnice . . . . . 200.000 „
Blatná—Nepomuk . . . . . 22.000 „
Březnice—Rožmitál . . . . . 32.000 „
Karlovy Vary—Merkelsgün . . . . . 40.000 „
Kyšice—Rakousy . . . . . 40.000 „

10. Pod položkou 15 státní příspěvek k zařízení místní tratiChabówka—Nový Trh 1,300,000 zl.

11. Pod položkou 16 státní příspěvek na stavbu železnic Lužany—Zaleszczyki, Hlíboka—Seret, Radovce—Frasin (Brodina) a Nepolokovce—Vyžnice jediný příspěvek státní . . . . . 1,500.000 zl.

c) Vozba železnic státních.

12. Pod položkou 17 na zřízení druhé koleje Solnohrad—říšské hranice . . . . 126.000 zl.

13. Pod položkou 18 na rozšíření stanic a staveb k nim náležejících:

stanice Novo-Sączské . . . . . 50.000 zl.
stanice Pražské a zařízení pro dopravu vlaků v Nuslích (7. částka) . . . 150.000 „

F. Ministerium orby.

Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 1 na investice v lesích státních jakožto 1. částka . . 500.000 zl.

G. Ministerium práv.

1. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 3 na stavbu soudní budovy v Lublani jakožto 1. částka . . 100.000 zl.

2. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 4 na stavbu budovy krajského soudu v Gorici jakožto 1. částka 100.000 zl.

3. Úvěr, povolený finančním zákonem na rok 1897, v příloze II, pod položkou 7 na stavbu budovy a věznice v Olomouci jakožto 2. částka 100.000 zl.

§ 4.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby uvedl ve skutek toto nařízení, které moci nabývá dnem 1. ledna 1899.

Ve Vídni, dne 28. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVII. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 239. Císařské nařízení, jímž prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny uherské a poměr k Rakousko-uherské bance.

239.

Císařské nařízení ze dne 30. prosince 1898,

jímž prodlužuje se působnost ustanovení dosavadního celního a obchodního spolku se zeměmi koruny uherské a poměr k Rakousko-uherské bance.

Na základě ustanovení § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Císařským nařízením ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308, až do 31. prosince 1898 zachovaná působnost ustanovení celního a obchodního spolku, který byl mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi koruny Uherské podle zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 62, učiněn a zákonem ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 48, prodloužen a obměněn, i s dalšími změnami, které nastaly následkem zákonů ze dne 25. července 1891, Z. Ř. č. 105, 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 127, 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 191, a ze dne 27. února 1897, Z. Ř. č. 72, prodlužuje se až do dne 31. prosince 1899.

Co se týče toho, jak celních důchodů má býti upotřebeno, trvá na touž dobu v platnosti ustanovení v § 1 zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 47, dané.

§ 2.

Císařským nařízením ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 308, až do 31. prosince 1898 zachovaná působnost zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 51, o prodloužení výsady Rakousko-uherské banky, jakož i zákonů ze dne 12. června 1890, Z. Ř. č. 112, a ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 129, prodlužuje se až do dne 31. prosince 1899.

V souvislosti s tím zachovaná dotčeným císařským nařízením působnost zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 49, jímž vláda království a zemí na říšské radě zastoupených byla zmocněna, na základě zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 64, s uherskou vládou učiniti novou úmluvu o dluhu původně 80 milionů zlatých Rakousko-uherské bance dlužných, prodlužuje se tím způsobem, že ustanovení úmluvy na základě tohoto zákona učiněné mají platiti až do dne 31. prosince 1899, vztažmo že se na jeden rok odkládá provedení toho, co v článku III této úmluvy jest ustanoveno.

Prohlédajíc k tomu, zmocňuje se finanční ministr, aby s Rakousko-uherskou bankou učinil

úmluvu, které je třeba následkem prodloužení této výsady.

§ 3.

Jakmile během roku 1899 nabudou platnosti úmluvy mezi královstvími a zeměmi na radě říšské zastoupenými a zeměmi koruny Uherské o věcech v §§ 1 a 2 dotčených, jakož i když by vzhledem k těmto věcem v zemích koruny Uherské nynější stav nebo vzájemnost nebyly nezměněně zachovány, tedy opatření v §§ 1 a 2 učiněná pozbudou své platnosti.

§ 4.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1899.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby je ve skutek uvedlo.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVIII. – Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 240. Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

240.

Nejvyšší vlastnoruční list ze dne 30. prosince 1898,

o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v roce 1899 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil nejmilostivěji vydati následující Nejvyšší vlastnoruční list:

Milý hrabě Thune!

Poněvadž mezi zákonnými zastupitelstvy království a zemí na říšské radě zastoupených a zemí koruny Uherské o poměru, ve kterém v roce 1899 mají přispívati k nákladům na společné záležitosti, nebylo dosaženo úmluvy ve smyslu § 3 zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146 (§§ 19, 20 a 21 uherského zákona částky XII z roku 1867), nařizuji na základě § 3 dotčeného zákona (§ 21 dotčené částky zákona), že poměr, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené a země koruny Uherské měly přispívati k nákladům na společné záležitosti na základě zákona ze dne 21. května 1887, Z. Ř. č. 47 (uherského zákona částky XXIII z roku 1887) na dobu od 1888 až do 1897, a na základě Mého vlastnoručního listu ze dne 30. prosince 1897, Z. Ř. č. 310, na rok 1898, bude beze změny v platnosti zachován na rok 1899.

Nařizuji Vám, abyste to uvedl ve všeobecnou známost.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858	25 zl.	desítiletí 1869 až včetně 1878	16 zl.
„ 1859 „ „ 1868	12 „	„ 1879 „ „ 1888	20 „

Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879	16 zl.	desítiletí 1880 až včetně 1889	20 zl.

obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za	2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za	2 zl. 50 kr.
„ 1850 „	5 „ 25 „	„ 1867 „	2 „ — „	„ 1884 „	2 „ 50 „
„ 1851 „	1 „ 30 „	„ 1868 „	2 „ — „	„ 1885 „	1 „ 80 „
„ 1852 „	2 „ 60 „	„ 1869 „	3 „ — „	„ 1886 „	2 „ 30 „
„ 1853 „	3 „ 15 „	„ 1870 „	1 „ 40 „	„ 1887 „	2 „ 50 „
„ 1854 „	4 „ 20 „	„ 1871 „	2 „ — „	„ 1888 „	4 „ 20 „
„ 1855 „	2 „ 35 „	„ 1872 „	3 „ 20 „	„ 1889 „	3 „ — „
„ 1856 „	2 „ 45 „	„ 1873 „	3 „ 30 „	„ 1890 „	2 „ 70 „
„ 1857 „	2 „ 85 „	„ 1874 „	2 „ 30 „	„ 1891 „	3 „ — „
„ 1858 „	2 „ 40 „	„ 1875 „	2 „ — „	„ 1892 „	5 „ — „
„ 1859 „	2 „ — „	„ 1876 „	1 „ 50 „	„ 1893 „	3 „ — „
„ 1860 „	1 „ 70 „	„ 1877 „	1 „ — „	„ 1894 „	3 „ — „
„ 1861 „	1 „ 50 „	„ 1878 „	2 „ 30 „	„ 1895 „	3 „ 50 „
„ 1862 „	1 „ 40 „	„ 1879 „	2 „ 30 „	„ 1896 „	3 „ 50 „
„ 1863 „	1 „ 40 „	„ 1880 „	2 „ 20 „	„ 1897 „	7 „ 50 „
„ 1864 „	1 „ 40 „	„ 1881 „	2 „ 20 „		
„ 1865 „	2 „ — „	„ 1882 „	3 „ — „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIX. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 241. Nařízení, jímž tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vylučují se z dopravy železničnými a paroplavebními podniky.

241.

Nařízení ministerií vnitra, obchodu a železnic ze dne 31. prosince 1898,

jímž tiskopisy, kterým poštovní doprava jest odňata, vylučují se z dopravy železničnými a paroplavebními podniky.

§ 1.

Tiskopisy, kterým jest odňata poštovní doprava pro království a země na říšské radě zastoupené, jsou na základě předpisů v § 50 dopravního řádu železničného ze dne 10. prosince 1892, Z. Ř. č. 207, vyloučeny z dopravy po železnicích.

Totéž ustanovení má platnost o dopravě parníky.

§ 2.

Jestliže teprve potom, když zásilka byla k dopravě převzata, bylo shledáno, že obsahuje tiskopisy druhu v § 1 naznačeného, tedy dopravní podnik má zadrženi zásilku nebo závadnou její část a oznámiti to politickému úřadu, nebo v sídle zeměpanského úřadu policejního, úřadu tomuto.

Řečení úřadové, sepsavše stav věci, mají osobu, která se zásilkou nakládati jest oprávněna, zpraviti, že tato zásilka k jejímu přání nákladem jejím bude zpět zaslána do ciziny, nebo že bude zničena, jestliže by taková žádost ve 4 nedělích nedošla.

§ 3.

Dotčeny nejsou dosavadní předpisy o tom, jak s takovýmito zásilkami nakládáno býti má v dopravě poštovské.

§ 4.

Předcházející ustanovení nabývají moci dnem vyhlašovacím.

Královská uherská vláda, s kterou stalo se o věci této dohodnutí, vydá zároveň srovnalá nařízení pro země koruny Uherské.

Thun m. p. **Wittek** m. p.

Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 **v jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení buďte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „
desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „
Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za . . . . 2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za . . . . 2 zl. 50 kr.
„ 1850 „ . . . . 5 „ 25 „	„ 1867 „ . . . . 2 „ — „	„ 1884 „ . . . . 2 „ 50 „
„ 1851 „ . . . . 1 „ 30 „	„ 1868 „ . . . . 2 „ — „	„ 1885 „ . . . . 1 „ 80 „
„ 1852 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . 3 „ — „	„ 1886 „ . . . . 2 „ 30 „
„ 1853 „ . . . . 3 „ 15 „	„ 1870 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1887 „ . . . . 2 „ 50 „
„ 1854 „ . . . . 4 „ 20 „	„ 1871 „ . . . . 2 „ — „	„ 1888 „ . . . . 4 „ 20 „
„ 1855 „ . . . . 2 „ 35 „	„ 1872 „ . . . . 3 „ 20 „	„ 1889 „ . . . . 3 „ — „
„ 1856 „ . . . . 2 „ 45 „	„ 1873 „ . . . . 3 „ 30 „	„ 1890 „ . . . . 2 „ 70 „
„ 1857 „ . . . . 2 „ 85 „	„ 1874 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1891 „ . . . . 3 „ — „
„ 1858 „ . . . . 2 „ 40 „	„ 1875 „ . . . . 2 „ — „	„ 1892 „ . . . . 5 „ — „
„ 1859 „ . . . . 2 „ — „	„ 1876 „ . . . . 1 „ 50 „	„ 1893 „ . . . . 3 „ — „
„ 1860 „ . . . . 1 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 1 „ — „	„ 1894 „ . . . . 3 „ — „
„ 1861 „ . . . . 1 „ 50 „	„ 1878 „ . . . . 2 „ 30 „	„ 1895 „ . . . . 3 „ 50 „
„ 1862 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1879 „ . . . . 2 „ 30 „	„ 1896 „ . . . . 3 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 2 „ 20 „	„ 1897 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1864 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1881 „ . . . . 2 „ 20 „	
„ 1865 „ . . . . 2 „ — „	„ 1882 „ . . . . 3 „ — „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došl. částky Zákonníka říšského buďte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků ($^1/_4$ archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XC. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1898.

Obsah: Čís. 242. Císařské nařízení, jímž se na úlevu nouze poskytují podpory ze státních peněz.

242.

Císařské nařízení ze dne 30. prosince 1898,

jímž se na úlevu nouze poskytují podpory ze státních peněz.

Na základě § 14 státního zákona základního ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nařizuji takto:

§ 1.

Má vláda se zmocňuje, aby na podporu obyvatelstva pomoci potřebného v krajinách, které krupobitími roku 1898 byly stiženy nebo následkem jiných živelných pohrom jsou nouzí zastiženy neb ohroženy, ve veškerém území království a zemí na říšské radě zastoupených vydala ze státních peněz částky až do úhrnu 1,600.000 zl. podle potřeby a na zúčtování.

§ 2.

Tento úvěr jest vůbec k tomu určen, aby byly poskytnuty nesplatné podpory, které mohou dány býti škodou postiženým osobám pomoci potřebujícím, obcím, okresům, družstvům a konkurencím zejména také k tomu, aby potraviny, semena, píce a věci podobné byly opatřeny, pak aby zničené nebo porouchané předměty byly opět zřízeny, jakož i aby obecně prospěšné veřejné práce a bezpečnostní opatření byly provedeny.

V případech zcela výjimečných mohou také jednotlivým obcím za ručení zemských fondů pro nápravu živelných škod povoleny býti z tohoto úvěru mírné nezúročné zálohy, které počínajíc od 1. ledna 1901 budte spláceny ve lhůtách nejdéle 20 let.

§ 3.

Tyto podpory a zálohy budte rozdělovány státními úřady, a to zálohy ve srozumění se zemskými výbory.

§ 4.

Právní listiny, podání a úřední jednání, týkající se podpor a záloh v tomto nařízení dotčených, zejména také pokud se týkají zajištění záloh, pak částek, které byly ze sebraných peněz a milodarů dány, jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

§ 5.

Mým ministrům vnitra, financí a orby jest uloženo, aby ve skutek uvedli toto nařízení, které nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1898.

František Josef m. p.

Thun m. p. **Welsersheimb** m. p.
Wittek m. p. **Ruber** m. p.
Bylandt m. p. **Kast** m. p.
Kaizl m. p. **Jędrzejowicz** m. p.
Di Pauli m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1899 v **jazyku německém, vlašském, českém, polském, rusínském, slovinském, chorvátském a rumunském.**

Předplatné na celý **rok 1899** každého těchto osmera vydání stojí **4 zl.,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také odebrány býti mohou jednotlivé ročníky a částky.

Ku přeplacení budte přiloženy zároveň peníze poněvadž toliko po zapravení předplatného Zákonník říšský se zasílá.

Odebéře-li se **jedno** nebo **několik desítiletí** Zákonníka říšského najednou, stojí **německého** vydání:

desítiletí 1849 až včetně 1858 . . . . . 25 zl.
„ 1859 „ „ 1868 . . . . . 12 „
desítiletí 1869 až včetně 1878 . . . . . 16 zl.
„ 1879 „ „ 1888 . . . . . 20 „
Čtyři desítiletí od r. 1849 až včetně do roku 1888 stojí . . . 60 zl.

V ostatních jazycích:

desítiletí 1870 až včetně 1879 . . . . . 16 zl.
desítiletí 1880 až včetně 1889 . . . . . 20 zl.
obě pak desítiletí od roku 1870 až včetně 1889 . . . 30 zl.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 2 zl. 10 kr.	ročník 1866 za . . . . 2 zl. 20 kr.	ročník 1883 za . . . . 2 zl. 50 kr.
„ 1850 „ . . . . 5 „ 25 „	„ 1867 „ . . . . 2 „ — „	„ 1884 „ . . . . 2 „ 50 „
„ 1851 „ . . . . 1 „ 30 „	„ 1868 „ . . . . 2 „ — „	„ 1885 „ . . . . 1 „ 80 „
„ 1852 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1869 „ . . . . 3 „ — „	„ 1886 „ . . . . 2 „ 30 „
„ 1853 „ . . . . 3 „ 15 „	„ 1870 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1887 „ . . . . 2 „ 50 „
„ 1854 „ . . . . 4 „ 20 „	„ 1871 „ . . . . 2 „ — „	„ 1888 „ . . . . 4 „ 20 „
„ 1855 „ . . . . 2 „ 35 „	„ 1872 „ . . . . 3 „ 20 „	„ 1889 „ . . . . 3 „ — „
„ 1856 „ . . . . 2 „ 45 „	„ 1873 „ . . . . 3 „ 30 „	„ 1890 „ . . . . 2 „ 70 „
„ 1857 „ . . . . 2 „ 85 „	„ 1874 „ . . . . 2 „ 30 „	„ 1891 „ . . . . 3 „ — „
„ 1858 „ . . . . 2 „ 40 „	„ 1875 „ . . . . 2 „ — „	„ 1892 „ . . . . 5 „ — „
„ 1859 „ . . . . 2 „ — „	„ 1876 „ . . . . 1 „ 50 „	„ 1893 „ . . . . 3 „ — „
„ 1860 „ . . . . 1 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 1 „ — „	„ 1894 „ . . . . 3 „ — „
„ 1861 „ . . . . 1 „ 50 „	„ 1878 „ . . . . 2 „ 30 „	„ 1895 „ . . . . 3 „ 50 „
„ 1862 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1879 „ . . . . 2 „ 30 „	„ 1896 „ . . . . 3 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 2 „ 20 „	„ 1897 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1864 „ . . . . 1 „ 40 „	„ 1881 „ . . . . 2 „ 20 „	
„ 1865 „ . . . . 2 „ — „	„ 1882 „ . . . . 3 „ — „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** od roku 1870 až včetně do roku 1897, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Cena desítiletí 1889 až včetně 1898, jakož i **ročníku 1898** bude oznámena počátkem ledna 1899.

NB. **Scházející** nebo **chybně** došlé částky Zákonníka říšského budte nejdéle ve **čtyřech nedělích** reklamovány bezprostředně u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg čís. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 1 kr.).

Poněvadž **všechny ročníky od r. 1849 až do r. 1897 německého vydání a ročníky ostatních sedmi vydání (od roku 1870 až včetně do roku 1897) jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 1 kr.) koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny a proto může každý neúplné Zákonníky říšské sobě doplniti a částky jeho podle odborů si seřaditi.

NÍ KNIHOVNA
cké fakulty UJEP
BRNO
Přednosta
okresního finančního ředitelství